Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, IO. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

Königliche Bibliothek zu Berlin

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

37 g
85

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS
D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adoleſcens, quomodo fieri poſſis Rhetor, atque honeſtiſſimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophiſta ipſe eſſe vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1 ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς.

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B*1. & 2. *H. P.* &c. Πάντιμον *J. V*2. Mſ. *Graev.* & L. *b* Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] *Φασὶν ὡς οἱ* * *Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λιπαρούμενον Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τύχοιμι μὲν οὖν ἔγωγε τινος † λόγῳ συγχαίρειν, σαφῶς δὲ λέξων ἀδιάκριτον ‡ ὑφιέντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φίλοις εἰρηται· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἄμφω Λυκιανὸς ἐ Πολυδεύκης, ἐπὶ δὲ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxurioſos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſubmittur, nomen meruit. At ſi eidem Suidae crederemus, temporа non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγου corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Τρεσάντα] *Συνιεμένα, corradentem* pro *ὑφιεμένα* corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro *ἀδιάκριτον ἀδιακρίτου* malit; licet —*ου* non damnet. Ego quoque —*ου* praeferrem. Sed *συνιεμένα* & *ὑφιέντα* ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) *ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐ Λήδας*. &c. Sic infra Dial. *Ψευδολογ.* in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque *Ὀνομαστικὸν* extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam *Ἀρδυήνας σοφιστὴς* aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] *Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt *πάντιμον ὄνομα* vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere *πάνδεινον*, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum *πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντα*, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore *πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν*. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L, & Ed. *J.* ac *V*2. recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθος τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ μηδείς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῆς ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμεῖναι οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης σπουδῆς δέομενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. *b* Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* *c* Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* *d* Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 2. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἴσως ἡ συμβουλή. Vid. *Steph. gnom.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Iod.* c. 25. ἐπάτει πάνυ ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. *Long. Past.* IV. pr. ὁ θαλλὸς πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμᾶσθαι. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γῆρας βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀρχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός, & τάχιστα — τὴν ῥητορικὴν συνιᾶσιν itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μοῖραν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔπειτ' ἰδεῖν] *L. Bos* de Ellips. p. 108. vertit, *alioqui — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes proponitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐπωμεῖναι ἄξιον. σκόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. εἰ γάρ σε τραχεῖάν τινα, ἢ δὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ εἰδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ χαμαιπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε πας' ἡμῶν ἐξαίρετον τῆς συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτην, καὶ ἱππηλατὸν καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ἐκαμῶν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικέμβου, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνόδους.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *J.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *Ai W.* [h] Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπνους cett. male. Ἔκπους *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *Ai.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ἱππηλατὸν δὲ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam*. Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσους, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικέμβου, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic ἀλλότροπον, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλαικίμβου ἔκπους pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαικέμβου ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγαμαί φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκπνους] Ἔκπους ut ἔκνομος, ἔκδικος, ἔκνομος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μετανοεῖ καὶ θεοὺς λαβών. Et p. 440. ἀπνευστί. *Tb. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἔπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus*. Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἔπνους & deinde ἀνόδους, π. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χὴ δυσβάτων καὶ ὀλισθηρῶν τὴ χρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ὅτε κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας καὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἔστιν ἀγαθὰ καὶ τὴ ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

Ἡ μὲν δὴ ὑποσχεσις οὕτω μεγάλη· ἀλλὰ πρὸς Φιλίου Διός, μὴ ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾷστά τε ἅμα καὶ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τὴ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδὸν;

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ὀπάνιον, διὰ ἀπιστίαν ἀτελῆ γενόμενον, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τὴν ἀρχὴν ἁπλῶσαι τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ὑπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδὸς· ἐκπερᾶσαι γὰρ

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀπιστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεὺς. *Aristoph.* Acharn. 730. Νὴ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τὸν τοῦ Φιλίου Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *An F.G.* Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod.* Theog. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, nisi fortasse excidit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. *F G.* Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. supra Συνθ. c. ult. versus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist.* c. 1. Ἀντιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter ipem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστοις ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι πραγματεύειν ἀκούων, οὐκ εἶχε διαταχέως ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε [c] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ὅστις ἐστί· καὶ εἴκειν ἔτι πολὺν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. ἔστι τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειράσομαι ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερπελάσαντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἳ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσι) ἧς ἐρᾷν σε μᾶλλον μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢν μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Restored from *J.* & *Vz.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύσι *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis ἀφανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν ἔτι, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἑβδόμη, Φρόντις, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἐμοὶ, ἐπειδὰν ἀναβῇς ἀνιτάχιστα γνόφος ἐπὶ τῆς ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ μὲν Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παιδίοις [a] καρποῖς ὑπερρύον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπαλαχόθεν περιπλεκόμενοι περιετόμενοι. [b] εἴ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσελθε δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ἵνα γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto ſedeat; pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruloſ, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *Fl.* b Εἴ που] Recte *Fl. Fr. B. H. S.* &c. Ἤτου male *J.* cum *V2.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Graecis αἲξ ἱρένη, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjicions facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G. C.*

12. Εἴ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικέναι ποιῶν εἴ που Ἕρωτα &c. *Ven.* utraque ἤτου, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνατος, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus.* (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e baſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F. G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἐβόσκοντο, πυγμὴν ἐχόμενοι τοῦ ἑνὸς παιδός. *J. B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 7. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον, καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόξυρον αὐτὴν ἀπαλλαχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑπερπτῆναι ῥᾴδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι φαύλη, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὥστε [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

[d] Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. [e] Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δήσει *F.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμπαλμα τῷ ὠθουμένῳ. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F. M. G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *P. G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum στιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μεγίστῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλείστῳ χυτοὶ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive τάχιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F. F. R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. XI. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F. F. R.*

35 Ἡσίοδος] *Hesiod.* l. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G. C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ὔδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F. F. R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F. G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπίχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον. Δημοσθένους enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *F. F. R.*

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ̀ ἐγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλι@ ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, χ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ὅστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γ̀ ἑώρων νέ@ ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὤμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. ἁπονητὶ γ̃ν ὁρ̃ῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων χ̀ ὁδ̃ῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ̃ ἀρχὴν ἀφικόμεν@, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χ̀ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπ τὸ ἀκρόταλον ἀναβήσῃ, χ̀ εὐδαιμονήσεις, χ̀ γαμήσεις, χ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γ̀ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαληθῆναι, χ̀ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα χ̀ ἀνήροτα φύεσθω πάντα, καθάπ̃ ὅπι τ̃ Κρόνυ.

Εὐθὺς ὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, ὑ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ̀ ἐγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλι@ ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, χ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ὅστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γ̀ ἑώρων νέ@ ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὤμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. ἁπονητὶ γ̃ν ὁρ̃ῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων χ̀ ὁδ̃ῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ̃ ἀρχὴν ἀφικόμεν@, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χ̀ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπ τὸ ἀκρόταλον ἀναβήσῃ, χ̀ εὐδαιμονήσεις, χ̀ γαμήσεις, χ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γ̀ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαληθῆναι, χ̀ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα χ̀ ἀνήροτα φύεσθω πάντα, καθάπ̃ ὅπι τ̃ Κρόνυ.

Εὐθὺς ὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ,

buiſſe viatorum veſtigia: ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt: non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore plerosque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ' ἴσῃ *Pell.* b Ὡς ἂν] Ὡς ὢν *J.* ſola. Ὃ ὢν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἰκαῖον] *Heſiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' ὖν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὖν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo ſatis commode referatur: ſequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἐπεὶτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τὸν εἰς eſſe gloſſam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὖν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἐπειτ' pro ἔπειδα. & paullo poſt ὢν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ὢν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; niſi ὥσπερ quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum.* Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα ἐ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens καλεύσει, & iterum ſequens φήσει poſt ἀπαμείψεται conferet. *J. F. R.*

79. Εἰτά σε καλεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ὑφηγεῖσθαι τ̃ λόγων, ὡ ῥᾴδιον μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἐσὶν Ἡγησίᾳ, χ̀ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, χ̀ Νησιώτᾳ] Vertunt: *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae.* Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Chariſii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſa, quam tamen conſequitur, con-*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti & ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ ἥλιον ὅτι τῷ σώματι δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρός σὲ, ἔπειτ οἱ πλαγκελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] Φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ οὕτ [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅτι τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶν μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ εὐθείας, ἢ ὅτι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγήσης ὅτι τ γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλῶν ἐκείνυς τοὺς παλαιοὺς ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα προτιθεὶς τ λόγων, ὑ ῥᾳδία μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίυ, καὶ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτυ, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AlW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κράτιτα L. Κράτητα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ τριαίνης ἔχυ τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλλόπιαν, καὶ τ ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖσε Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηλθόντα καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κράτητα & Νησιώτην. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tullianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *hinc*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus vigueris, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτην vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν τῆς dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσπ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κράτιτα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτηλα. Vide omnino Φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτην] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui Φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμψία ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφικνεῖσθαί τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν συγγράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὰ ἀκούσματα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις ἔδε μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὰ τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἠγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκρὺς εἰς μίμησιν παλαιὸς [d] προτεθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωργυμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιῷ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ,

85 & accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

10 10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς].Ex Mſ. *Graev.* & marg. *Ath.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Desideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτεθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λόγους. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνου λόγους. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμψία] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ παρεσθιόμενον, ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν δεῖσθαι, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad Ἔρωτ. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνου. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M. V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te force assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, inζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὄντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ πως τῶν ἐλαφρῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδοκήτως ἐξεργάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ μὴ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνῃ, ἀνάγειν, καταλιπὼν [n] ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διεσεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τε αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχία καὶ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et sic *Fl.* [n] Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ ἰδ. π. συνόντα O. & *Fl.* [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *Al.* [p] Πολλοὺς μὲ καὶ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Σαυῆδος τοῦτο καὶ ποιητὰς καὶ λογογράφους ἀπαραμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσαιλικῶν, ὡς καὶ τὸν ἑτέρου ἀντὶ τοῦ μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὀρθῶς γίνεται, ἀλλ' ἐπὶ μὴ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔκπληξις πρόσεστιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τὸ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τὸν τρόπον· ἀντὶ δὲ προσατικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. *V.*

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμως verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματεύς οὗ] Supra Mscr. c. 4. *M. du S.*

10. Καινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν λαὸ τ' σκυτοτομικῆς translatum videtur. *F.G. Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Weiſs.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Or. Mſ. Ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τοῦ μετρίου] Πέραν sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τοῦ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junctι χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διεσεσ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθημα, πόνου, φόβου, πληγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti τοῦ. *J. F. R.*

Ibid. Διασεσαλδμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. διεσεσαλδμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέουσα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ ἡ κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲ ἔτι, ὕλας δὲ ἢ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, σάναδρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπέρατον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕτω θεσπέσιον χρῆμα, ἢ φίλον Ἀφροδίτῃ ἢ Χάρισι, θαλάθοι. χμήτοι τί φημι; καὶν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, ἢ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφῇ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἱ γῆς καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν ἢ θηλύς [b] σαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥᾳστως [c] ἔσῃ, ἢ σεβλεπτος, ἢ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἁπανταχοῦ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus: assum-

a Τίς] Abest ab O. b Σαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, οὗ μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. κατακυμέσαι. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adnotaverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Parad.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίππους τῷ λόγῳ in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πως ἀσπασάμενος ἑπόμενον ἔτι λοιπὸν τὸ κόμης, ἢ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἰσῶν] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀπεσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἐπισπασάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ἐπίσσον ἔτι λοιπὸν τὸ κόμης. Mox pro αὐτοθόνιδα Mss. αὐτὸς θαύδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

ſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit, ac venuſtulum illud atque molle, ut ſolet, ſubriſerit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: ruſticus enim eſt virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te, vir optime, Pythius miſit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit, quis eſ-*

Ἥριππα ἐλαύνων τῦ λόγυ. διδάξει γάρ σε ὡς ἕλαβεν τὰ πρῶτα μ̓ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιύτυ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τὺς λόγυς, φαῦλον ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω πυ πόσων τ̓ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη δ' ἂν τοιγαρῦν πρός σὲ ὡδέ πως, ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ̓ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, Αὐτοθαΐδα τ̓ κωμικὴν; ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς ἀβρᾶ καὶ ἐρασμίᾳ ῥήτορος.

Φήσει δ' ἂν πάνυ μειριάζων ὑπὲρ ἑαυτῦ· μῶν σε, ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ̓ ἄριστον προσειπών, ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

---

d Αν] Deſideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. *A1.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. *g* Ἀβρᾶ] Τῦ ἀβρᾶ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl. B1.* & 2. *H. P. S.* Δ' ἔ male *J.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. *k* Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐμὲ O. *l* Ὅτε] Ὃ O.

---

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, niſi quod *Fl.* ἐσπ— mendoſe habet. Confer Z. τρ. c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τ̓ κόμης] Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quinſil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione ſunt quaedam non indecentes, ut appellant ſcenici, moras, caput mulcere, manum intueri, infringere articulos, ſimulare conatum, ſuſpiratione ſolicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ, 35. χερσὶν ἀσπάζοντο, ἀντὶ τῦ ἐπισπῶντο ἢ εἶλκον ἐφ' ἑαυτοὺς δεξιώσεως εἵ. ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. Τ. p. 705, 8. *J. M. G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἀσπ— ſi ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum ablat. χερσὶν alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi τῦ ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. *J. F. R.*

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοΐας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. *J. F. R.*

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τοίνυν. *Vet.* utraque mendoſe δ' ἔ. *M. du S.*

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D. E. πρὸς τ̓ Πυθίας ἐμαντεύσθη,

Χαιρεφῶντι ἀνιλούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ ἐξιφθέγξασθαι,
Ἀνδρῶν ἐπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τ̓ χρησμὸν ὁμολογῶν τὸ ζῆ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. *M. du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἰσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῶνδε ἢ τῶνδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖται σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τέρας ἐπεὶ τοίνυν γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, sapientissimus? Si vero non istud, sed gloria invitatus sponte venis, cum omnes audias supra modum ad nostra percelli, & decantare eadem, atque obstupere, & fasces nobis submittere: statim sane scies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum visurum, quae le huic vel illi queat comparari: sed si quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, supra illos omnino ingens tibi nostrum opus & prodigiosum videbitur: quandoquidem ita superari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipse quoque Rhetor vis fieri, & sane a nemine facilius hoc didiceris, sequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te*

uti

a Αὐτῷ] Abest ab O. b Ὑποπεπτηχότων] Ὑπεπτ. O. c Παραβαλεῖν] Adscivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. d Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adsentitur O. e Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. f Κλυτίου] Κλυσίου *Pell.* quod probo. In O. plane deest.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὡσὰς δ' μοι πολλὰ φροντίς ἐστι. *V.*

• Τωὶς δ'] Ita ex V. restitutum, cum ante ederetur ἐπιμέλεια.

66. Ὁ σοφώτατος] Σοφώτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἔπισυ. c. 3. cum Schol. & *Odyss.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auspicantes. ἐνδύσιμον auspicatus, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς.* *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Versum est, *qui remisse canunt.* Et est sane verbo ἐνδίδωμι etiam illa concedendi & remittendi notio, sumta ab his qui poculum, ut hoc utar, ministrant & praebent bibenti, atque ad eum se accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de discr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monstrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum submissa voce choro tonum indicat, quo jam statim utendum sit. Etiam nostri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adstantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel similem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono musico etiam dici, probavimus supra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemsterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obs. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remisse canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; sed „ quando de cantione & choro sermo est, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον ἐνδόναι de chorodidascalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla passim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auspicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum superabat unam „ magistri & chorodidascali vocem. Pari modo erant saepe Interpretes reddendo vocem *ἐνδύσιμον remissum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾠσμα ἐνδύσιμον (vel ἐνδυσιμον) καὶ καλλιστεῖον πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

mi jussere, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus eris. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra

μυς, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆναι, ἀκριβῶς μοι
[g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ προληθεὶς, εἰ μὴ προε-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν
αὐτῇ [i] δεήσει. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, εἰ μεῖον
ἔξων ἀφ' τούτου, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ
τι [l] πρὸς πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτὸν σε
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
ἀφανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα
προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἅ δὲ καὶ
προσωτέρω, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷός αὐτός εἰμι,
ἀναμε-

[g] Παραφύλαττε] Φύλαττε O. [h] Μηδὲ προληθεὶς] Μὴ δὲ προληθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. [i] Δεήσει] Δεήσει O. [k] Τοῖς] Omittit O. [l] Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. [m] Ἔπειτα δὲ] Ἔπειτα δὲ καὶ *Thom. Mag.*

98. Ἀ μὲν — ἃ δὲ] Ἀ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἶπε· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ, εἰ καὶ Λυκιακὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν αἴδοι εἴτε πλείζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν ὁ Τίμων, ὀλίγους ἀπαξ-

σι τοῖς δημοσίοις, ἅ μὲν πάντες δραχμιαῖς, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς οὕτω ἐξελέγχει τοῦτο ὁ τῆς †Φιλολοικῆς αὐτῶν. *V.*

† Φιλολοικῆς] Lege Φιλοσοφικῆς, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Φιλολογικῆς edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi φιλολογικῆς, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. φιλολογικῆς quoque dedisse, suspicari licet. *J.F.R.*

operae. Perperam ibi Cornarius, remissa. *J.F.R.*

82. Ἔστω μόνον, ὦ Κλυτίου μέλημα αἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλύτιον est *gloriola?* Vette O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *J.G.G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλυτὸν Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξύνιον, φύτιον, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F.G.*

Ibid. Κλυτίου μέλημα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κήδημ' ἐμὸν, σύγκμα' ἐμόν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. ὡς ῥόδον ῥόδῳ ἴσον μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὔ τι παλαιοτέροις Νεμεαίοις τε καθόσιον μέλημα. Κάλλιον μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσει] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *J.B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *J.F.R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Mare.* Mſ. Ox. etiam ὦδε, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἀ μὲν — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἶπε, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. οἷς μὲν & οἷς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo οἷς μὲν, οἷς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μὲν ἐφαψάσιλας, ἃ δὲ καθαρσίλας. Ez V. 7. 11. οἷς μὲν ἐπίκτισον, οἷς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ἀν-

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῶν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος, ὅτι [b] τούτοις καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐνίοτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεῖα, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πῖλοις τοῖς λευκοῖς ὑποπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

controversiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem insciti am, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa sciss ilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedissequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deest ἴσχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλ. δὴ] Pro his τούτῳ C tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ νῦν φρίκτον. ἐμβάδις δὲ σὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ ἄλλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν * ἐπιπρέπειν τοῖς λάδκοῖς † ὅγ' ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ὑποδήματα. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impress. σπιπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπισταλὰς προκαμίζων — οἷς δὲ δῦρα ὑπιδίζων περιφθέντα. Ergo non joci causſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δὲ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς C λεπτὸν τῶν Ταραντίνων· διαφανέστερον τοῦτο καλασκιδυάζοντος. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανὲς ἱμάτιον ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως C τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ περφύροισι πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἱλιγγῶν.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὴς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυλλούμενον· ταύτας δὲ C λεπολχιδεῖς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔστως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ C ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος· ὁ δὲ Μαλθακοῖς (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακῶς, qualis hic noſter) λόγοις, λάδκοὺς (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ὁ συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐπιλιγμβάνων τοὺς πόδας εἰς πίλους τι C ἀμφιπόδους. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explica, quibus utentem agnoscet te Rhetorice atque admittet, neque aversabitur & jubebit facessere, tanquam non initiatum & mysteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda est, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehensa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & ἦτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῆρε, & similia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adsperge: reliquorum vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὁρᾷ καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] οὐδὲ ἀποσοβήσεται καὶ σκοραμιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενταιδεκά που, [n] ἢ εἰ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῆρε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπιπάσας αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

b Αἱ σοι] Σοὶ δὴ Fl. *i* Οὐδ' ἀπ] Quaedam ἀπὸ ut solent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀταλίστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deest in Fl. *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὴ O. *n* Ἢ εἰ] Omisit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S. J.* Ἀσύμφυλα male *H. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμβάσεις Σικυωνίας] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M.du S.*

23. Σαφρακιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἰς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σαφρακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸ Αἰγύπτιον ἔρυσιν ὡς ἀκτισκοφάνιον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *J.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῆρε, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M.du S.*

Ἄττα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *J.F.R.*

33. Ἐκίκατις] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐκίκατις ὢν ἐς τὰς ῥιφαύας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά] Ἀξιοπρόσωπος non ἀσύμφυλον legunt, sed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆ φύλης αὐτοῦ, ἢ σὺν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδὰ, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνάρμοστον, quam ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτω σοι ἔκτοσθε κακὸν ἔπος, εὐδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, εὐδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔρυξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἔρυξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad πῶς ἴσορ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα ᾖ τὸ παχυῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ἂν ἀπὸ τῶν [a] παλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτάξευε προχειρίζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἀπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοὺς. εἰ δὲ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰλιθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρραβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὸ μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνειν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἐν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία.

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰλιθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & dilusculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, *εὔλεξιν, & prudentem* σοφόνουν, *ſaltatorem vero* χειρόσοφον. *Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Παλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴ] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bi. H. P. S.* e Προτίμιον] Πρωτίμιον G. O. & marg. *Ai.* In vulgato conſpirant Edd. f Ὀνοματοθέτει] Νομοθέτει O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάμφ scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἰδίωτα ἀεκτόφυρον. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & illa complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας διδύμας, penula ſcortea ex pellibus ovilibus conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰλιθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum* *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον] Mſſ. τὸ ἀρραβῶνα δὲ προτόμιον. *pro arrabo dicunt* προτόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προτιμία ἡ, & προτίμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβῶν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθέτει.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμιποδόμος ait, dicimus, non ἡμιποδρόμος: ſic ἡμιπόκιον, non ἡμιπώκιον, δεξιόκερος, ἀριστόκερος, & ſimilia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abuteris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi vile omnino nihil ipſe elegerint: tu vero nihil

τία· ϗ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁντινοῦν, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς ἂν οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, ϗ τ' φωνὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ χρὴ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, ϗ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ἀπισιλισάμενος ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] ϗ δέῃ λέγειν, ϗ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, ϗ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ, [q] λεγέσθω, ϗ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἑλομένων·

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & Fl. [k] Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδὲ εἴ] Μήδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ J. & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. A1. [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo Fl. [q] Λεγέσθω] An ἐκλογίσθω Pell.

58. Τὰ παλαιὰ] Δραμούμενος ἄγειν ὁ βωμολόχος ἐς γόητος τῷ λόγῳ καθίκετο τὴν θαυμασίαν ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἐμὲ νουθετούντων ἀρθρον. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐς ὕπτιον, λῆρον ἐπάλειπτο τοῦ δὲ τὸ γοργὸν ἐς πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέτριψε τοῦ δὲ τὸ ἄφετόν τε ἐς ἀλλοθρίων ἐς κατὰ πᾶσαν ἰδίαν εὐμοιραχίρισεν, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. V.

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῶδες, non κορακῶδες, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὰ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὰ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδίκης, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe ϗ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, ϗ — αὐτῶν ἑλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι κἂν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, ϗ in δὲ facile abiit. Μελήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non autim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἑλομένων] Ἑλόμενον legiſſe videtur Interpres F. G.

μθύσαι· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν [b] ἐπὶ τὴν γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν χρῷ [c] προσηκόντως, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἂν ἔτω τύχῃ, πρὸ τοῦ μετώπου μὲν ἡ κνημὶς, πρὸ δὲ τῆς κνήμης ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπεσθε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. καὶ πρὸ ὑβριστοῦ τινος, ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ἐπίπαττα. [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόματα

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, sicut nempe primum est, suo tempore dicas, & secundum post hoc, & post illud tertium: sed quod subierit primum, primum dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum insta, & verba continua, & modo ne tace. Et si de stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, sine quibus nihil fiat: & semper navigetur Athos, & pedibus transeatur Hellespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione sit, & legantur sanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemisium, ac Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum adspersa pauca illa nomina in summo quasi nae-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί τι] Sine τι *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦτι O. d Περσικῶν] Μαδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπαττα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. Va.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἡ δὲ Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, οὐ μὴν ὁ Κυναίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νικῶν ἐστήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸν πόλεμον προθυμίας, ὡδί τι πάθοι αἰδούμενος. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξῃ γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἐστρυφῶσα πλωτὸν ἀπεργάσαιτο τοῖς ἔθνεσι τοῖς Ξέρξῃ στράφεσι, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam nostram ad Ἀποπ. c. 3. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελλήσας, quod in alio illo supra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτιπερ &c.] Haec verba ex aliquo poëta desumta videntur. *F. G.*

Ὅτιπερ] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδου marg. *A1.* quia idem est, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis suorum civium ad Pylas mortem vaticinio sibi denuntiatam sponte subiisse. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδου praepositus educando Alexandro scribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique sic ap. eumdem, etsi non ubique idem homo designatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. supra Ἐπισυ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritissimus saltem usus, postulat Πλαταιαί· nobis sane, hoc nomen aliter efferri, non compertum est. Accidit quidem ut sicut saepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτιρος, & ἰταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam usu constanti & ratione proba, utique usitata, αι in ε mutetur: sic notat Scholiastes *Theocriti* ad Eid. I. vs. 12. pro γαῖα antiquos dixisse για, unde γιωλόφος, ἀνώγιων, κατώγιων, &c. E. contrario apud *Hesychium* legas Φαιτακίζει, Φαι-

ra-

natent, & *florum inſtar praeniteant: perpetuumque ſit illud* ἄττα, *atque* δήπουθεν, *licet nusquam illis ſit opus: pulchra enim ſunt, etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur, cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas, quod cantari aptum ſit, appellandis, flexa in cantum voce, judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto, & percutiatur femur, tum modulanti gutture pronuncia, & ſcreatu verba diſtingue, & inter agendum ſinistrante podice ingredere. Et ſi te non laudent, indignator illis, & maledicito: ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi, ad abeundum parati, aſſidere illos jubeto, atque in univerſum, regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam, ab Iliacis inde temporibus factoi initio, aut; per Jovem, a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis, ſi videatur, ad illum qui-*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπανθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῇ λεγόμενα.

Ἦν δὲ ποῖε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ἀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποῖε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τὸς ἄνδρας τὸς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παλαστέσθω, καὶ λαρύγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν φυγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορεῖ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὡσεὶ τὴν αἰχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγον, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάρμου, ἢ καὶ, μὰ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ὅπῃ τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σὺ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἐστήκασιν male Fl.

1: Καὶ μηρὸς παλαστίσθω] Οὐκ ὀρθῶς ταυτὶ τὸ μεμφὲν ἢ κατάκτυσιν ἴσχυε τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον ὄντα. V.

2. Καὶ λαρύγιζε] Λαρύγιζε. V. Inverte. In altero Voſſ. hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγιζε] Λαρυγίζειν τὸ πλατύνειν τὸν φωνὴν ἢ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδείως ἀδιεργάστῳ τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

παιεσθαι, Φοινικιστὶ ubi tamen Φοινίσσω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φοινικίζον), at in Mſ. *Witsii* extat Φοινικίζοντ).) *J. F.*

Ibid. Πλαταιαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Pinſius*. Reliqui corrupte Πλαταιὰ. *M. du S.*

Πλαταιαὶ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὑφαλῆ] Supra dicta illa ἄττα, κἄτα, μὰν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖν vel δέομαι conſtruere cum ὑδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. ὑδὲν δ' αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ὑδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. ὑδὲν γε —— ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. ὑδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ὑδὲν δέων. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam*, ut *Epiſt. Man.* c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλαισίσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire, quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon, & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχεῖον quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσι διὰ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, διὰ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, τὴν φωνήν, [d] τὸ βάδισμα, τὴν ἀναπαλον, τὴν μέλῳδον, τὴν κρηπῖδα, τὸ ἄπτα σὺ ἐκεῖνο [e] θαυμάσουσι, τὴν τ' ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, τὸ θαῦμα πολὺ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τὴν δεῖπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλαξιν τὴν ἐπαίνων ἀφελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῶδε μελέτω σοι τὴν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συναύδηλα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μὴ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ ὧν ἔφης μέλαξιν [l] ἀλαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. c Καὶ χῆμα] Τὸ χῆμα ſine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* e Θαυμάσουσι] Τιθήσασι O. f Οὐκ ἴξουσιν] Οὐκ ἴχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. F.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τὴν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *Fl.* i Οἰκεῖον] Omiſit O. k Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *F.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi eum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἧξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Atticis abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut ἂν πάλαι ἠρνοῦντο αὐδῶσι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλαξιν] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

χὴ ὑποφεπαίνῃ, χὴ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ· τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμὲ; χὴ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; χὴ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, χὴ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστον λεγόντων, χὴ ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, χὴ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκεῖτω· ἢν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὕποπτα. χὴ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕποπτον γάρ· χὴ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπιπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, χὴ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτίαν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, χὴ ὑποφράττοντα τὰ ὦτα. [r] Ὑπόσεισης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀνατῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, χὴ δῆλος [s] γίγνῃ μὴ ἡδόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, χὴ ἡ ἀναισχυντία, χὴ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, χὴ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, χὴ φθόνος πρὸς ἅπαντας, χὴ μῖσος, χὴ βλασφημία, χὴ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπιπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑπόσεισης] Καὶ ὑπόσ. O. s Γίγνῃ] Γίνῃ O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Δηλάγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 33. *J. F. R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. F. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπιστρίφοντα] Ἀποστρίφοντα legit Interpres. *F. G.*

52. Ἐπιφράττοντα τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra *Diat.* c. 28. & *Enub.* c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πάντων πρώγματα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὸν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G. C.*

70. Ἰπὸ

καὶ ἀβδολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ θείλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' οὗτό σε καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔσωσαν οἱ καὶ ὀπὶ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῆσαι θᾶσσον, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

a Καὶ περιδιλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. b Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male fine puncto *F.* & *Fl.* c Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. d Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. e Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. f Σε — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* g Τὸ] Τὸν *Fl.* h Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F.* Vr. O. L. Αἰδεστεῖς Edd. cett. i Κἂν] Εἰ καὶ O. k Οἱ] Caret artic. O. l Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. m Διοίσεις] Καὶ καλαυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περιπίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεῖς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεῖς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ἐς θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Fiore evi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων.
Πλεύσας ἐπισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξί, μηδὲν ὑγιὲς ἀκλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mισθ.* c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτιλεῖν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοιμωτίρα] Τὸ τὴν γοητ ἐμμυζᾶν ſcil. *F. G.*

Fe-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους , καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπτορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψευδομαρτυρεῖν, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖφθαι· καὶ μάλιστα ἢν πρὸς ἕτω πολλὰς τὰς ἐρωτας μὴ [p] ἀφορκέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισκόπω, καὶ γονιμωτέρα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐκ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πάλαι μὲ ἀφανῆς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μήτηρ δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαρκέσῃς] Διαρκέσῃ O. & marg. *A*1. q Γε] Τε *Fl.* r Ἦν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A*1. v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γονιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ἀπὸ Ξόϊν ἐς Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim Xoïs & *Thmuïs* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J.P.à G.*

Ibid. Ξόϊν ἐς Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice , in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides , non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδος eſt δίοδος , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπὶ Φρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σιωπῇ τινι κακοδαίμονι καὶ γλίσχρῳ ἰρατῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem , ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὀπὶ φιλῷ τῷ τρέφειν συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἡδονῆς ὑφιστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σοροῦ φιλήματα, ῥιγεδόνια μοι ἐποίει

temnenda, primo salarum alimentorum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, insciția, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male B1. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντίδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δείμαντι ἢ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ὧν καυχώμενος εἰσάγει ὁ μωμὸς ὅτι διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμισιλιστόρδος τὴν θυίμουσα * ἀνυφάμενος τῶν ὕτως αὐτὸν, ἤτοι ἐπεβάσατο. V.

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐπεὶ οὖν ἀναστρέφειν ἤδη ἐς Πολυδεύκεα Δέσμιος ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ὅτος ὁμώνυμος ὁ Δεσμοφόρος ῥητόρων διδάσκαλος. V.

* Ἀνυφάμενος] Ita, pro vulgato *ἀνυφάμενος* dedit *M. du S.*

admiseris, ad ὤραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὅστις αὐτὸς ἰκανὸς εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δικαίῳ. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δικαίῳ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ δὴ λυσχρᾶναι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀπὸ αὐτουργὸς ὢν γέρων ἀνύρατο πρὸς τὸν βυλὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῇ τρίφει] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πολιτικὸν.) Deinde Διόσκουρον vel Διοσκορίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρύνεσθαι τρίφεσθαι, ἁμαξιπλᾶσθαι, κορύνοσθαι, χορτάζεσθαι, λαθύρεσθαι τρίφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἔτυμ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticissimi Aristophanem, ubi ven-

ſames redderet. Deinde parum uberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua viridis, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνόητοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ Φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόπολιν ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ἐμοί γε μικρὸν δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Καὶ] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κἀν male *Fl. P. Bl.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοι γε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. T. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρᾶσθαι χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς πάσχειν. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ κατὰ γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M. G.*

Ἐγαστροζώσω] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τὸν καταδαιμόνιον τοῦτον; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολύτιμον, ἀπέμοιμι καὶ δίνου τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν ἀπὸ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὸν μὴ κενὸν πλησμονῆς ἀποπλέοντα. Quare minime adſentior *Guſeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἔδλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶν τοῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶν τοῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. A. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἐπὶ τῇ κακοτρόπῳ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ωρὸς ἐμοῦ, [a] νὴ τ' ωάνδη-
μον, ωολὺ ωρότερον ἐμαυτῷ ωαραινέσας,
χ' χάριν ἐμαυτῷ ὀ μικρὰν ἐπισταμένῳ.

Εἶεν· ὁ μὲ [b] γενναδας εἰπὼν ταῦτα [c] ωε-
ωαύσεθ· σὺ δὲ ἦν ωειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
χ' δὴ ωαρεῖναι νόμιζε οἷσθ' ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. χ' οὐδέν σε κωλύσ' ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικασηρίοις [e] κρατεῖν, χ' ἐν
τοῖς ωλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, χ' ἐπέρασ' εἶναι,
χ' γαμεῖν ὀ γραῦν τινα τ' κωμικῶν, καθ-
άωερ ὁ νομοθέτης χ' διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίσ'την γυναῖκα τ' Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο ωλησίον ἅρμα ἐλαύνοσα
Φέρεσθ, σοὶ μᾶλλον [g] ωρέπειν ωρὸς σεαυ-
τῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ ωρὸς τῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γ' χ' δειλός εἰμι) ἐκσήσομαι ὑμῖν
τ' ὁδῦ, χ' ωαύσομαι τῇ ῥηλορικῇ [h] ὑωολά-
ζων, ἀσύμβολος ὢν ωρὸς αὐτὴν τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] ωέωαυμαι.
ὥσ'ε ἀκονιτὶ ἀνακηρύσσεσθε, χ' θαυμάζεσθε,
μόνον τῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾴσ'ην χ' ωρανῆ τραπέσθ τ' ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθας male O. c Πεπαύσ'] Πέπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex V2. Ἀσύμβολος cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην ὡς, ἢ ἀφ' ἧς τὴν προηγησαμένην αἰσχρότητα τ' γραὸς, ἢ ἀφ' ἧς τὸ ἀναιδές. ἐστι δ' τοῦτο μὴ τ' ἄλλων κακῶν ἔχεσθαι αἱ πόρναι, ὁ μιμεῖσθαι δ' αὐτὰς ὑποβάλλει δ' τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφει δ' χάριν ὁ σμικρὰν ἑαυτῷ ἀπομαρτυρῶν αὐτός. *V.*

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. XI. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ δ' καλαπύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλυ. *J. M. G.*

51. Οἷσπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βέλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀναβ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Eis Acc.* c. 33. ὁ μὲν γὰρ ὑπὲρ Διὸς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο

πρὸ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCHE.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐπὶ ταῦτα, ἃ φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν ἐτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶ τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀγνύμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐπὶ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὦ †ἠρόμην. *V.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἠρόμην.

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

τῷ Πλάτωνι, φήσεται ἐλαύνουσα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεται, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνουσα. *J.F.R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισολάζ.] Ἐπισολάζων forsan legendum. *F.G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V*2. recte. In reliquis ἀσύμβολος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβολος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβολος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὁμοίτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J.F.R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G.C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐπὶ] Proverb. *J.B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρύμβολος] *Hom.* Od. *A.* 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ ἀληθείας τιθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλαενένηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἐστὶν ὁτιοῦν πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χεῖριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀπόλοιτό με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χεῖριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ [*] κάνω ὅμοια ταῦτα διέξιών. *P.*

[*] Κάνω] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τ' ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ' ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοί ἐστιν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Dionyſ. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vi. 80. Γέρων ἰκετῶ, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro εὐκαιρότερον; hoc diſquiram in Addendis. *J. F. R.*

22. Τούτους ἂν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τιθέμεθα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες; ἢ τῷ μόνῳ ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ πέτρᾳ — ἀλισκομένου. *J. F. R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G. C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

tiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*) ἀυτῆς, ἀλλὰ ἢ μέχρι ἡμῶν διῆκεῖα τὸ ψεῦδος, ἀκ ἀξιόχρεως ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖα ὑπὲς αὐτῆς ἔπεισιν, ὁπόταν ὑρανοῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαι τραγῳδίαι; καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τινος εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὸν Μορμὼ, καὶ τὸν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς ἂ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τὸν Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀνασῆναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἢ τὸν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

[b] Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1*.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλαν καὶ Καλλιστώ. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλαν εἰς ὄρνεα μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον ἐς Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὸν Μορμὼ ἐς τὸν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ θρέμμα· ſic eſſe accipienda, ut ἀποσκευαστικὸν exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, hinc reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸν τέττιγ. Μορμὼ, δάκνει ὄττο. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenisſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* ἀ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβε- *Satives quosdam* pro-

βεβλαφθέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖσθαι, ἢ Γρυπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτανῶν, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα. ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ὅτος γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνουσιν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ἐξηγητὰς αὐτῶν ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τοῖς ξένοις τἀληθῆ ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύει ἄνθρωπος καὶ ἔτως, ὡς γυναῖκα * ἀγαγόμενον μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ἔτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρι ἂν τὸ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καλαψηθεῖσαν, ὅτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενον] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Gravium* ἀψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*. & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κοροίβου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ἔτος μωρός τις ἀπομνημονεύει. ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενον μὴ ἀνιλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ ἔτω ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καλαψηθεῖσαν, ὅτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἐρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσμασι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ τοῦδε Εὐκράτους ἥκω σοι τοῦ πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑπὲρ φέρων τὸ πράγματα ἡ ἐμοὶ ὀλίγον, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατεύσατο καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ἐστιν ὁ Εὐκράτης ὅδε, καὶ ἰδεῖν ἂν ἥδεως πιστεύσειεν, ὡς ἔχειν, ὅστις βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνήρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, καὶ οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπεστόμαλλο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὡμόσησάμην τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἶη τῆς καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur Διξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διξιόντα] Primo intuitu διξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστός ἐστιν ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους ὠνησάμην καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι εἰς δικαστὴς κωμῳδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ ἐν δημαγωγοῖς, ὅτι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπικαλεῖτο σακεσφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρεσησάμην τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὠμοσησάμην τὰ παιδία. *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον ὀφιστέλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι εἴ τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἰώθη μὲν ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἄφθη ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖναν ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμεμαθηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ παναρέτους; ὅ, τι πρὸς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀδιστάκτους ἀπαλλάττοντας;

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πωθωνόμῳ, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφικράτους ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανταρέτους; ὅτι περὶ τὰ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀδιστάκτους ἀπαλλάττοντας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἱρῶς προσωπεῖον περιθέμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσθα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μέλαξον εἰσὼν ἐπήνεσα] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήνεσα nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Κἀγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. F.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισπουδάστως usurpat *Aelianus*

H;

rei eſt, de unaquaque ſecta, venerabiles omnes, ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates, ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce, cum me vidiſſet, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excuſatione illa vulgari prolata, me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem, curſim ſtatim veniſſe, prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc diſputabant, inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus, *ſi ergo*, inquit, *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; ſtatim ceſſat dolor. Non*

της προαιρέσεως, αἰδεσίμεις ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸς τὴν πρόσοψιν. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον εἶχεν ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τὸ συνήθροφον ἦν αὐτῷ τὸ ῥεῦμα πάλιν, ἐς τὰς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διαπυνθανομένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· καίγε μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπαλλοίους. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τοῦ μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφυλαγμένως] Ηεφυλαγμένως B2. ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. AIW. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor, fecitque περιφυλαγμένως. M. du S.

Περιφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam Baſil. 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus eſſet, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυπόνως ἐσγηκώς. *Omnia miſeriarum plena videns. Libam.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προκεῖσθε τοῖς λόγοις. Pro ἀγεννῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt, videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. Epiſt. ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ αὐὶ χρόνος, ὁ πάνυ τρυφὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν περὶ ἀσωτίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum, in ὅλως & ὅλως εἰμὶ ὁ πράγματος, de quo Ch. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. Φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελεταῖα μονονυχὶ τοὺς παριόντας πρίαται © περιεστῶτες κατὰ τὰ ἱματίων διάπτοιες. nec aliud demonſtrat, quam adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego, etſi dedi quae propius accedunt, περιφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat, atque ideo nihil immutarim. *J.F.R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M.V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ἀκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐθίσαιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὰ οἰκείας ἐπῳδῆς ἐκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἤκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἔφη ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ἀκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τὰς ἐλάφους τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν ἁμαρτήμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον ἀγνοουμένου; ἐγέλασαν ὅτι τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγιγνώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐθισαίμην τὰ προδήλως ἔχοντα, καὶ ἃ ὧν ἂν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μὲν οὖν ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τέχνης, οἷόν τε προσαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑποσμειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. Ald. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα F. sola frustra, cum marg. Ald.

84. Καταγιγνώσκοντες μου] Καταγιγνώσκοντες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. V.

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut structura postulabat, hic efferri. Difficilioris structurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἱκανοῦν occurret mox *Hipp.* ipso initio, atque alibi non semel. *J. F. R.*

77. Ἀμίλει] Conf. supra *Συγγρ.* c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγιγνώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rursus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, sic etiam circa res venereas, quorsum τόνου hic respicere suspicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin simul ad tensionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade ? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos ?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere ? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaco leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt ? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus ? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τις ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετὰ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὶ ἴασιν ἐμπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εὖ γ' ἴσθι, ἐς τῶν Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδύσηταί τις ἐκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν σαυτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εὖ γε τὰ προφανέστατα ἂν ὡμολόγεις ταῦτα, τὴν ἐκ Φελίου πυρετοῦ τὰς ἀποπομπάς, καὶ τὴν ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βουβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἵαπερ γίγνεται τοῦ ὁμοίου; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγώ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασίν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον. εὖ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἢν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ καὶ τοῦ οἰδήματος διαδότου, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικήν, καὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

c Οὐκ ἂν] Οὐκ ἄν male *F.* οὐκ cett. Δὶ οὐκ ἂν etiam marg. *A1.* d Ἐνδύσηται] Ἐνδύσῃ *F.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδύσῃς pejus marg. *A1.* e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόκληρον male *F.* & marg. *A1.* f Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* g Τοῦ] Τοῦ marg. *A1.* & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τοῦ τε] Οὕτω τι τοῦ *F.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωμοίους ἀνώμοια πειρωμένων, οὗτος δ ἐστὶ τῶν ψευδῶν λόγῳ) τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc adambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. F.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Habuimus idem ſupra pro *Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶν δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γοῦν οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτοῖς ὁρῶ, καὶ οὐ τοῖσι κάμνουσας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεράποντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργατικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γοῦν αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι θερμανόντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *F.* & *Vz.*

37. Ἥκιε φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M.du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μέρει τετέλεσαί σοι τῆ ἡμέρας, ὑπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθρόν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. f. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pp. ὑπὸ τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθεῖ ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus offenderunt, his phraſibus delignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίας diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis , totum tumoribus inflatum, lividum, putrescentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , statim arcesso , qui sanabit hominem. *Et ne moras narrandi factam , venit Babylonius , restituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret insuper pedi illius lapidem , quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur : quamquam ipse Midas , sublato in quo portatus fuerat grabato, discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.*

δὲ οἰμώζειν , ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἑωρῶμεν αὐτὸν ὀπὶ σκίμποδος ἄνω τοῖς ὁμοδούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ὄπφάνειαν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὡς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτριβῶ λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς κράμβου τὸν σκίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ὤχετο εἰς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset , mane, pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus , loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato , quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides, & viperae, ac cerastae , & jaculi,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. εἰς γὰρ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τὸν τόπον, περιελθὼν ἐς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τῶν ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παριὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσετο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *Ar.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσεις ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu , ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitus Cl. *Hemsterhusii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἀράβδα] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata *ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φέρει Ἰαμβλιχος, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως.* *J. G. G.*

73. Θείῳ δὲ δαδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. G. O. *Reitzii* Belg. Gracc. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De physalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, Φρῦνοί τε, καὶ Φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, προσβευτὴν ἐπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μικρὸν ἦκε κἀκεῖνος. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλεχαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ προσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γοῦν οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπὸ πολὺ ἀντιλέγων. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας ὄντος, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem vo-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηολίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *Al.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: *δυατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ*, additumque: *vel ſic, λόγῳ δυατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.*

95. Δυατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐκεῖθεν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συνηολ— a συναολίζομαι commoror hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηλίσθησαν daretur a συναολῶμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil fine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio*. At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodevigiuti amorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra pera-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ὑπαπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, κατηλαθὼν τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλασεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, ὑπεμίμνησκέ μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μνᾶς τέτταρσι μὲν τὸ πρῶτον. (ἔδει γὰρ προσελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδα. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ὁπτοπολοῦ τὰ τοιαῦτα

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀναξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημοινος Schol. [f] Ἑπτοπολοῦ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἑπτολοῦ *Fl.*

7. Καρβατίναις] Καρβατῖναι τὰ τραχέα ἐ πτωμενικὰ ὑποδήματα, ἃ ἐ ἀρβύλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφεῖ ἐ Δημάν. *V.*

ſe ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βέλτιον ἐρώτησαι τὸν αὐλητὴν τινὰ τὸν αὐτὸν, nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπέτρεψεν τὸν Ὄθωνα ἐ παιδοῦσαν verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀναξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J.G.*

Ἐκ Γλαυκίου] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J.F.R.*

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀναξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα τραπηγὸν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. R.*

23. Ἀνέλυε] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certo rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἐρωτὶ, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὧν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μὴ μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιέβαλλε τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπαλτο εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ ἡ Χρυσίδα ἐξεπέμφθη περὶ αὐτὸ σχεδὸν τὸ λυχναγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπο-

gantur, *fossa in subdiali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem*, Abi, *inquit*, adduc Chrysidem! *Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.*

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *J. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AiW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *J. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *J. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ις. β. ἐκμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐκμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγη seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὶς, pro λυγόφως, λυγαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita Cicero e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, &, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *J. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπῴησε καὶ ἐγγάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

derem enim, ex si vidissem: Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admirer, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, qui fidem neges omnibus.

16. Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi

ψευσῶ γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐρασθῆν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐκ ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ πηλίνῳ πρεσβευτοῦ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταυτὶ τὰ ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν φόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου που ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς τὸ ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραστὴς γενέσθαι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινῶν, οὕτω σαφῶς ἐξαίδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν [f] τούτων σοφιστὴν, ὅσους παρελαβὼν καλαπίπουλας πρὸς

c Ἐρασθῆν] Et sic Fl. cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. A1. e Πάντες] Abest a Fl. f Τούτων] Τούτῳ Fl.

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὀλίγῳ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τοὺς δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾷν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; ſpuma os repletum habentes, tamen ſuſcitat, & ſanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adſtat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipſe quidem tacet aegrotus: reſpondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde ſit ipſe, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iſte adjuratione, &, ſi non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoſo. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipſae etiam ideae appareant, quas Plato, pater veſter, oſtendit, evanidum ac tenue ſpectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe ſolus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non ſemel, ſed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* ſine μὴ. b Ὦ μέγα] Et hic alius perſonae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rurſum aliam perſon. inſerit. marg. *A*1.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δισμυρίοις praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. *Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.*] Sermo eſt de Syro quodam (Chriſtiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concíderent, oculos diſtorquentes, & os ſpuma impleti, tamen erigeret, ſanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo iſto liberatos. Sic enim ſuſpicor, id potius exigua mercede fuiſſe praeſtitum, voluiſſe. Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidiſſe *σὺν*, quod facile ex affinitate ultimae in *ἀρτίους* ſyllabae potuit evenire. Legendum itaque mea ſententia, *ἀποπέμπει ἀρτίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.* *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec ſcriptura. Nec de Chriſtianis labores, qui *gratis* miracula ſua edebant. De aliis conſule, ſi lubet *Orig.* c. Celſ. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipſos talia a ſe patrata jactaſſe. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Chriſtiano Exorciſta ſermonem eſſe, quos de Magiſtri ſui voluntate *χαρίσματα* illa ſua etiam gratis dediſſe ſatis conſtat: nec unquam objecta illis, quod ſciam, aut depulſa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctiſſimo *Jenſio*: ſed non auſim ei aſſentiri, cum praeſertim ipſa nos Chriſti & Apoſtolorum hiſtoria doceat, fuiſſe in Palaeſtina etiam Exorciſtas non Chriſtianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phraſi egimus ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jenſii*, *σὺν* inſerentis, etſi de Chriſtiano ſermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemiſſi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire cenſeri poteſt. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipſius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobiliſſimi *Crozii* notulas deſcripſit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum vo-

bar. Jam vero ob consuetudinem insitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingredienti, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ὁ Ἐκρ. τ. ἔθος, εὐδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι ὁ δακτύλιος ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ ἐπῳδὸν ἐδίδαξε τὸ πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶ σοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὀπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεαι ἄν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα μάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὸν ὀπισθοκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεσταλμένον εἰς τὸν δισκοφόρον, ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, οἱονεὶ κατασησομένῳ μέλλοντα βαλεῖν; Οὐκ ἐκεῖνον, ἦδ' ὅς,

a Ἐκρωδῆν] Ἐκνοδῆν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλινδ. Fl. g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐν ἐξουσίᾳ Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. i Τὸν] Sic Edd. omnes. Excepta Amst. quae τ. casu magis, quam consilio. k Συναστησομένῳ] Συναστησομένου Fl. male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum Croesii manum, Clariss. virum J. Odé consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio Psellum rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a Gilberto Gaulmino, recusumque Graece ac Latine in forma minore. J.F.R.

98. Οὐ μέγα] Sic supra Δημων. c. 30. f. M. du S.

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. M. du S.

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. M. du S.

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro adparitione acceptum intelligi potest eod. modo, ut Phaenomena philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. J.F.R.

26. Δημητρίου] Alexandrinus oriundus dicitur, infra c. 20. M. du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. Casaub. ad lib. 1. Athen. J.B.

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Zeux. c. 4. M. du S.

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ὁ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam meras respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ὁ λιθοφόρος est via, qua commeat ὁ λίθος· sic δισκοφόρος posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. J.M.G.

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. Gesnerus, si recte sen-

ὡς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀναδούμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γοῦν τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὅπη τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα πω καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὑπόσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος γραληγὸς εἶναι δοκεῖ.

quandoquidem Myronis operum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπη [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στέταλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε μ' ἰάσατο ἀφ' τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου πολλύμενον. ἦν γοῦν καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γοῦν] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζων. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπιάλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoerg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ἀ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γοῦν τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mf. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ μᾶλλον ὥσπερ ὅτι ὁ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου γοῦν τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζω. Insciti simeme quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympolio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάσματα nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

u vir ulciſcetur. *Novi* ego quid poſſit iſta deriſa a te *ſtatua*. *Aut* non putas ejusdem eſſe immittere, *quibus velit*, querqueras, ſi expellere poteſt? *Propitia*, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceditur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo*, dicebam, *ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνής· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ξέσας τὸν λίθον. ἀλλὰ μὴ γελῶμεν ἀνδριὰς, ἢ ὑ νομίζεις τῶ αὐτῶ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἱππιάλεις, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἵππιος ὅτως ἀνδρεῖος ὢν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο ποιοῖν- ὁτα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἣ ἕστηκε, περιεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὁντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φορουμένου. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ τοῦ Μίνω ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, τῶν Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημήτριος ἔργον

d Πειοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Πειοῦτα male *J.* e Τῦ] Τὸν Exc. Τῦ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίου] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοανθρώπῳ ὁμοίου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβορέας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πίλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνου] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιῄει τὴν ἰπιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους σὺν αὐταῖς σὺν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γιγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

38. Κα-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλου τεχνημάτων. 75 num de Daedali artificiis. Nam, ut ait,
δραπετεύει γῦν, ὡς φῄς, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως fugit de ſua baſi hic quoque.
χ̀ ὄτ@.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μέλα- 20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne di-*
μελήσῃ τ̃ σχώμματ@ ὕ̃στερον. οἶδα ἐγὼ, *cti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu ve-*
οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμεν@, ὃς 80 *nerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingu-*
χτ' τ̃ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάν- *lis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima qui-*
δεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. *dem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego.*
πῶς ὖν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω *Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? vo-*
γ̀ ἀκῦσαι, εἰ χ̀ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιά- *lo enim audire, etſi fidem vel maxime hic*
δης ἀπιστήσ. πολλοὶ, ἢ δ' ὃς, ἔκειντο ὀ- 85 *Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *obo-*
βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ̃, χ̀ ἄλλα *li ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot*
νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, *alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati,*
κηρῷ κεκολλημμένα, χ̀ πέταλα ἐξ ἀργύ- *& argenti bracteolae, votum cujusdam, aut*
ρου, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ, *ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri*
ὁπόσοι δὶ αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμε- 90 *erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Li-*
νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρα- *bya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt no-*
τ@ ἱπποκόμ@. ὄτ@ ἐπεχείρησε νυκτὸς *ctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt,*
ὑφελέσ πάντα ἐκεῖνα, χ̀ ὑφείλετο καλα- *obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua.*
βεβηκότα ἤδη τηρήσας τ̃ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ *Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpolia-*
ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω αἰσθόμενος 95 *tum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Li-*
ὁ Πέλιχ@, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ̀ καλε- *byn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in*
φόρασε τ̃ Λίβυν. δι' ὅλης γ̀ τ̃ νυκτὸς *aula in orbem circumiit infelix, qui exire non*
περίῃει ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλὴν [d] ἄθλι@, ἐξελ- *poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum*
θεῖν ὐ δυνάμεν@, ὥσπ ἐς Λαβύρινθον ἐμ- *die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis.*
πεσών, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώ- *Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non*
για, γενομένης [e] τ̃ ἡμέρας. καὶ τότε μὲν *pau-*

[a] Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* [b] Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. [c] Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.*
[d] Ἄθλι@] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* [e] Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ *** τ̃ Δαιδάλου τεχνημάτων] Τοῦτο ὐ μάτην εἶπεν. ἐπὶ ἑκαστῃ † πρώτ@ Δαιδάλ@ ἄγαλμα ἱργάσαλο φασκελὶς, τ̃ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβλη- κότα τὰ ποδὶ διαστηλοῦντα, πάροχη φύματι, ὡς § τὰ τῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρώτ@] Πάντων eſt in V. quo forſan Πανὶς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clar.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθ usitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν@ πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθ *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένου, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀπὸ τούτου ἔσχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλεκτυόνα] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλεκτρυόνα, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλεκτυόνα] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes est, aes erit, & opus illud Demetrius Alopeciensis elaboraverit, non Deorum faber, sed hominum statuarius; nunquam ego statuam Pelichi timuero, quem, neque si vivus mihi minatus esset, valde metuissem.*

21. Post haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates est, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exstinctum est, totam orbe domum circumit, perstrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praesertim ubi rem sacram differimus, quam singulis annis ei facimus. Postulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates sacrificari sibi, & indignatur, si non suo tempore opimis epuletur hostiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ᾽· ὁ πολὺν δὲ ὕβριζε χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὰ νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καὶμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ᾽, ὦ Εὔκρατες, ἦν δ᾽ ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκοῦς χαλκοῦς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ᾽ ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὅπου φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καίμοι, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἓξ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὡς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείεισι τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φορῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν σείτρεπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ᾽ ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ χρόνον [m] ἐφ᾽ ἱερῶν τελείων ἐσταθῇ· ὃν ἐδεῖ ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forsan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγο.] Ἀντίγονος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amst.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus est. *m* Ἐφ᾽] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ᾽ Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ᾽.

ex *Alciphr.* demonstravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκιῆθεν quoque scribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἐδεδίει ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ᾽ ἱερῶν τελείων ἐσταθῇ indignatur *nisi statо tempore eximiis victimis pascatur.* Sic scribendus Mss. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ᾽ ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur satis inepte: *nisi in tempore justorum sacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ sunt victimae, hostiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ sunt eximiae hostiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero est, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *sacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hostiae, inde ἱερεῖα sunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὕεια ἱερεῖα caro suilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum est sacrificare, sed & mactare. sic & *sacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ᾽] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ᾽. nisi quod *Fl.* habet ὐφ᾽. *M. du S.*

Ἐφ᾽ ἱερῶν — ἐσταθῇ] Facile secutus sum, id quod verum est. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ᾽ invito linguae Graecae genio scribi, hoc non plane perspicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν δεικνῶ, & similia, quae *Stephan.* notavit; vel abunde interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ ἰσχύος ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ᾽ ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Wessel.* non esset adeo contra analogiam ἐσταθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id significaret, *unde* excipiare; sed quia ἀπὸ τῶν δεικνῶ ἀπὸ τοῦ τινος partitivum potius est, & ἐφ᾽ hic melius satisfacit tempori, totumque

ἀγγεῖόν, εἴ τις ἐπαγάγοιεν αὐτῷ, ἢ μελίχρατον ἐπισπείσωσιν, ἢ στεφανώσωσι τὸ κεφάλιον.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut mulsum, aut capiti coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξυ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγὼ εἰκάζον Μυάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδε οὐκ εἶχεν ἔτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἵαν ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιστα-διαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιώδεις ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερῆ τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τοῦ προσώπου, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλυμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξυ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τοῦ φόβου τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus excoritur canum: & ego arbitrabar Muasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἱλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Παντάπασιν ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατῆτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Δίψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐστιφ— sed ἐστικτ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a στειράω *plus in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant? Elephantis* , inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum vidiſſem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine obortа praeceps incideram. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt , accumbentes in aſphodelo ? Contradicunt ergo*

Ὁ γῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκρατες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεᾶς πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων , ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοί, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔφην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τῆς [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὠχέλο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος , ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι κεφαλήν· εἶτα εἶδον τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὸν Πυριφλεγέθοντα , τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον , τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον , ἐν οἷς αὐτὸν ἐθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον , ὁ Ἴων ἔφη , ὦ Εὐκρατες , αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ [i] τοῦ ἀσφοδέλου κατακείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιπαρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. Bt. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *f.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάσῃ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιώτῃσι referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς πρώτῳ ἐκείνος. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτιλιον ἐπί τι ῥῆμα γλώττης ἴλθη. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἤλπισε τὸ διάλογος, ἢ τοιοῦτο ἐρῶ πρὸ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιπαρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσγανα μὲν Ἑκάτης φασὶν εἶδος αὐτοπτουμένους ὀμίλησαι. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα ἢ φρήτρας] *Homer. Il. B.* 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἰων, αἱ ἀμφὶ τ' Ἐπίκυρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τ' Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τ' Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τ' Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, ἀδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τ' Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς εἶδον, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τ' οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπως τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τ δαδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμψαμένου τοῦ μάρτυρος τ' ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορόσι adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορόσι] Ἐγρηγορόντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς εἶδον] Γράφε, ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.* 9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμετρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιεικόσι ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi iſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, inquit, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam fabrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.

26. Quid mirabile, ait Antigonus? Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo, inquam, viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἀμβεβλημένον· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή, φησὶ, τινὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπηγόρευε δὲ τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δεῦρο τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀνεδραμὼν, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετ' μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετ' εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἑτέρᾳ, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ὅτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, ὅτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθέρα-

πευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* l Ἧ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mss. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Ἀκκιανὸς ὁ τῷ φιλοψευδὴς· ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tim.* c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτυς υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπου τ κλίνης πρὸς τῷ παιρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὀφθαλμῶν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν με γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλακαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθήμενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μελαγχρὴς ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [c] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacruma-*

a Υἱέων] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦν] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτην *P.* male. e Καθέζεται] Καθίσει marg. *AiW.* An. καθίζει; adscripsit *J. J. Wetst.*

58. Υἱέων] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱεῖς, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν & φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱέων, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. supra T. I. *Mυθ.* c. 34. Et infra *Συμπ.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίοντι] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀριγνώτου] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πάλαιον] Confer *Συμπ.* c. 6. ξύφος· αὐτὸν οἱ μαθηταὶ & κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεῖον ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenisſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, οὐ καλλακαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτὸ, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτὸν κἀμὲ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτὸν καὶ κατεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aurea ſandalia nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ὑπολαμβάνεις, καὶ τοσαύτην ἐναργείαν οὖσι, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς φυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶσθα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἅμα, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τὸ ἐλεγχύν τινα τῶν ψευσμάτων. ὑπετρόμει γοῦν αὐτούς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῷ θεάτρου, ἡνίκα † τὸ παράδοξον ἐκτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνοίγονται, ἃ δὴ καὶ σκηνὴ δὲ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερᾶς θεοὺς δὲ ἥρωας ἐπιφανεῖς παρεισῦσι, ὥσπερ λύσιν φέρουσας τοῦ ἀμηχάνου, καὶ τούτῳ παραδηλοῦσι, ὡς οὐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς θρυλουμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· οὐ τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τοῦ παρὰ § προσδοκίαν δὲ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐκπεράτωσε τὸ οὐ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παραδόξου *quid.*] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſb.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph.* Θεσμοφορ. 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκτάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲ περὶ τ νόσου ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε, πρὸς τοῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξυ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τ διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτο τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, κ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲ ὖν ἠρυθρίασα, κ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκρατες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γοῦν τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποβλητα φήσεις. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, κ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἦν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῶ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, κ ἐπειδάν σοι δειχθῇ τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταύτην λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tornum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογησόμαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῶ] Ἔρω, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μοι ἔξω τούτων ὑπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ σὺ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃς τῶν ᾀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ᾽ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ᾽ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[ος] [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ᾽ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκεῖ[ος] τ᾽ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τιν[ος] φοβερᾶ κ᾽ ταραχώδους φάσματ[ος]. συνέπιπτεν ἤδη, κ᾽ ἡ στέγη κατέῤῥᾳ. καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ᾽ τοιούτων) ἦκον ἐς τ᾽ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντ[ος] τοῦ ξένου, κ᾽ [i] μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόν[ος] εἰσέρχομαι. κ᾽ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καμαὶ καθεζόμεν[ος]. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ᾽ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ᾽ δεδίξεσθαί μὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ᾽ κομήτης, κ᾽ μελάντερ[ος] τοῦ ζόφου. κ᾽ ὁ μὲ ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου παντα χόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ᾽ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρ[ος] γιγνόμεν[ος] ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμεν[ος] τ᾽ Φρικωδεστάτην ἐπῳδὴν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματ[ος]. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ᾽ νεκρὸν εὑρήσειν με ὀιομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1. Monov̀ Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κύων, φύσιν ἴχειν. Nimirum συνίσταται vel συνίστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράνειον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνειον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Tv. M.*

πεϱὶ τὰς ἄλλας, ϖϱοειλθὼν ἀπϱοσδόκητον ἅπασι, [a] ϖϱόσιμι τῷ Εὐβατίδῃ, φαιδϱὸν ἐλπίζομεν αὐτῷ, ὅτι καθαϱὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ὁ δὲ ϖϱοσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων ϖολλοὺς (εἰϱ-ϖοίλο γὰϱ τῆς ϖϱοδόξης ἕνεκα) ἐκέλευεν ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καλαδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωϱάκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑϱέθη ὡς ἐπ' ὀϱγυιὰν καλοϱωϱυγμένος τις νεκϱὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ ἔχων ἁϱμόττοντα συγκείμενα. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνοϱύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑϖὸ τῶν φασμάτων.

venturum iri putarent, ut reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem viderat, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effassum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀϱίγνωτος, ἀνὴϱ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, ἰδεῖν μὲν ἔτι τῶν ϖαϱόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου ϖολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀϖιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀϱιγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τϱέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν ϖεϱὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀϱίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλϖὶς ἦν ἀληθείας, καϖνῷ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθϱακες ἡμῖν ὁ θησαυϱὸς τέφϱηνας. σὺ δὲ, ϖῶς δ' οὐ, ὃς ὁ Ἀϱίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ ϖιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκϱάτει, φέϱε,

32. *Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, Quid istuc, inquam, Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero, inquit Arignotus, si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πϱόσιμι] Προσίϱχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει *C* ἐπὶ τῶν χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθαϱότος. *V.*

73. Καθαϱὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαϱὰν ϖοιῆσαι τὴν θηϱίων γῆν τε *C* θάλαττιον. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ὧδέ ϖως καθαϱὸν ἐδὲ ἀκίνδυνον ὑϖὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίϱειν γῆν *C* θάλαττιον. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Elian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμαι] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὦσιν hic apud Nostrum lege ὄσι. *M. du S.*

9. Στειλάμενοι πεϱικῶς] Ad ista verba στειλάμενοι πεϱικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκϱοὺς οἱ ϖαλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι *C* τὰς ψυχὰς θνητὰς ἔλεγον εἶναι, ὥσϖεϱ *C* τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ ϖϱοσωϖεῖα εἰς τὰ κϱάνια μεμιμημένους] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignierem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem moverit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα ϖερὶ τ τοιούτων ἀξιοπιστότερον Ι ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοῖλα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ' Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συσῆναι τοιοῦτον· [c] ἄσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλ γράφων ϗ συντάττων, ϗ νύκτως ϗ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐρεσχελεῖν βυλόμενοι αὐτὸν, καὶ δυματῶν, σκιλάμβυοι χειρικῶς ἐοθῆτι με- Ιολαίνῃ, ϗ ϖροσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις ϖεισ άντες αὐτὸν, ϖερεχόρευον ἔξω ϖυκνῇ τῇ βάσ ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ἔτε ἔδεισε τ ϖροσποίησιν [d] αὐτῶν, ἔτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε ϖρὸς αὐτύς· ἀλλὰ μιλαξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, ϖαίζοντες· ἔτω βεβαίως ὑπέφευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τῦτο φῄς, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα ϗ τ Δημόκριτον γενέσθ, εἴ γε ἔτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam alind quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν ϗ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς ϖαθὼν, ϗ ϖαρ' ἄλλυ ἀκύσας. [f] τάχα γ ἂν ϗ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκύων, ϖροσβασθείης ϖρὸς τ ἀλήθειαν τ διηγήματος. Ὁπότε γ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τ πατρὸς ἐπὶ παιδείας ϖροφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

e Ὧσγε] Sic Edd. Lege ἄγε. *d* Αὐτῶν] Αὐτὸν male *f.* sola. *e* Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. *f* Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V2.* & *L.* cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτυ, ἐς ἣν φασι τὸν Ἴσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ ἰδίαν ἀναζητῆσ μυθεῦσαι δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἀποκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἰδιάκυλο δὲ & ὁ πλάκαμος τοῖς ἐπιχωρίοις αὐτῶν, ἄκριόν τι τριχῶν πλῆθ, ὅταν ἐξ ἀνθρώπυ κεφαλῆς ἀκόσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Clr.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Tox. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπι τ̃ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῆσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ̃ ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐκ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τ̃ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ̃ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιον τ̃ σοφίαν, καὶ τ̃ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ̃ [b] Αἰγύπτιων. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογεῖον οἰκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενον ὑπὸ τ̃ Ἴσιδος. Παγκράτιν, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὃς, ἐκεῖνον τ̃ Παγκράτιν· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατία ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπι κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

fumine petere, ad Memnonem audiendum; mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientiae admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα, ἀ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμετρεῖται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & *Toξ.* c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur; praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M.du S.*

Μέμνονα —— *ἠχοῦντα*] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: *τὸ Μεμνόνιον* —— *Πετίσιν δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος* —— *ἀπετελεῖτο.* Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum *Ἀτίσων*" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J.F.R.*

32. *Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ*] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. *ἀνοίξω τὸ στόμα ἐν παραβολαῖς.* Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi *ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς*, Rever. *J. Elſner.* phraſin *ἀνοίγειν τὸ στόμα* firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τ̃ ἐν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. *σύριγξ ἐν στόμασι παιδὸς ἐμπνεομένη.* Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. *ἀμυνοῦμαι αὐτὸν, ὅτι ἐν στόμασιν, ἐδ' ἐν βλω-*

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnoui: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τὰ ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀφκονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κάρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ῥοιβδαλῶν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς ἀφκονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐμοὶ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες οἱ ἥρωες παιδιὰν ἐποίησαν. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οἱ παιδείᾳ διενεγκεῖν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ἔρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποδέχεσθαι. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καὶ κλείθροις. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιον τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιον. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. ἱερῶν γραμματέων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ἐστὶ παρ' Αἰγυπτίοις οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷς γάρ τ' φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδία Αἰγύπτιον bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλεκτ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει & διηκονεῖτο ἡμῶν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀφκοῦμαι. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπίστῳ· δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα πρόχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ δεούσῃ ἡμέρᾳ λαθών, ἐπήκουσα [a] τοῦ ἐπῳδοῦ, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκότει γε τῷ ἐσπέρας. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκεῖνό τι καὶ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβάς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος, τὴν οἰκίαν [d] ἐπαίλων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, δίχα κόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ δίχηνοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὅσα ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθών, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα κἂν ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δέησε

promptissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendâ domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δέοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπαίλων] Ἀπαυτλῶν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπωιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποσὰς] Sic & *Th. Mag.* v. ὀφίσαμαι. *M. du S.*

37. Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐκαστάμενος] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐκαστάμενος] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φθόσεως βαλόμενος τὴν ἐπιῤῥοὴν, μὴ ὑπάρχοντος οἰκέτου, ἐπικλύσω αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ δωτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου οἰκίου ἐκπυνούσης τὸ σφραγίδος, καὶ ὅτ-

aquarius: ſed eluceretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in alind tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me moves*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [b] ἐπιλυθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαίλιον ἐμμένην.

Οὐ παύσεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῶν ἐμπλησθέντες δεισμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι γὰρ χρὴ αὐτῆς, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν βίον ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ φοβοδεᾶ ποιήσει, ποικίλης τε δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάσει.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσεως τῆς σφραγίδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε οἴκῳ ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

b Ἐπιλυθῆναι] Ἐπιλιθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσεως τὴν σφραγίδος] Ἐκτυπῶσαι τὴν σφραγίδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Θεσπίζει] Ἀμφιλοχὸς τι σπίζω antea loctum miſere. J.F.R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J.G.G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλιξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paſſ. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J.F.R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὑπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον πύθοιτο τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρόδῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἳ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο ἡ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, οὐ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνῄειν ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλήψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογουμένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκότως, ὡς τὸ εἰκός,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἳ] Οἱ *F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *Al.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίλω] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: οὐ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Mori* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπίλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπίλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, ϗ ἐνεφορῆντο τ̃ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, ὡδὶ Εὐκράτ[ε]ι ἀκούσας ἦκω, νὴ τ̀ Δία, ὥσπερ οἱ τ̃ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημέν[ο]ι τ̀ γαστέρα, ἐμέτου δεόμεν[ο]ς. ἡδέως δ' ἄν πωθεν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτ̃ ἐνοικεροῦσα. τέρατα γὰρ, ϗ δαίμονας, ϗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[c] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ̃ διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, ϗ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθ, ὁπόσους ἂν οἱ λυττ̃τες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπ[ο]ς δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθ τὸ δῆγμα· ϗ τὰ αὐτὰ κἀκεῖν[ο]ς φοβεῖται. ϗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τ̃ δήγματ[ο]ς. ὥτω δαιμόνων μοι τ̀ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τ̃ τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ̀ ἀλήθειαν, ϗ τ̀ ὀρθὸν ἐπὶ πᾶσι λόγον.

ὦ χρωμένους ἡμᾶς, [h] οἷόν τ' ἐ μὴ ταράξῃ τ̃ κενῶν ϗ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

[e] ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. [f] Ἀπέλαυσα] Reſtituti ex *Fl.* quod marg. *Alw.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. [g] ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* [h] Οἷόν τ'] Μοῦν ſine τ' *Fl.*

80. Οἷόν τ' μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. ἐχ ἵξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ — ἀγωνιεῖν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνως μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγως μόνον δεξιὼς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαιώσαιντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὄγε νῦν ἔχων ἂν τὸν ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένως μελετᾷ θεραπεύειν νοσοῦντα, ἀλλὰ τὸν πράξαι τι κατ' αὐτὸ μεμελέτηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ὀπταμένου, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν τραγῳδῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως δοκίμους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παρορμᾶν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Αἰ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcessat, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

a Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνως] Οὕτω Θ Φακυλίδης φησὶ, Τὴν σοφὴν σοφὸς εὐβούλως, τέχνας σὺ' ὁμότεχνον. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noverit que τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βεβούλημαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmurienses. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ τὸν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Ceraunno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis **Agamemnonem** atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse **cognovimus.**

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum **mentionem** feci, ut histo-20riae peritum me **ostenderem**, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quando-25quidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine ob-30sidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] διὰ τὴν θεωρίαν λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὸν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἐκστροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ πόλεμου· τὰς δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καλαφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν Fl. [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter J. quae Πτολαιμαῖον. [d] Καλαφλέξαντα] Nihil abit Fl. nec W. id est *Wechelianae* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καλαφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὢν κατασκεύασεν ἐκ χαλκοῦ πυρφόρα κάτοπτρα, ἀφ' ἡμέρου ἀπηωρισμένου ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου τείχους μίλιον εἰς· ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνταναπλωμένας πρὸς τὸ τεῖχος, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς πᾶσας ἁπάσας τῶν ἐναντίων. V.

* Καὶ] Τῶ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus *fuerat* patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum cum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum est, ista hæc mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίου] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλιξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καλαφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄδροχον διαβιβάσειν τὸν στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, ὁ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἡ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γοῦν τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὁ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὲ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν πάνυ ὃν τινα βούλοιτο πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφέστατα, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποδοχεῖον ἀποπληρῶντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποδοχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ηὐτύχησαν, ἐν δὲ τῷ γεωμετρικῷ λόγῳ, δοῦναι

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν Fl.

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροίσου, ᾧ ἐπ' Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσειν, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄδροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri disserte, ut solet, explicat Herodotus, ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ὀρύσσων, ἄγουσα μεσηγὺ δύο, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄδροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τὸ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνεισαμένου] Spuria haec videntur & insititia. *P. G.*

49. Ὑποχείσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, καινῇ μὲ γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ἠτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae ηὐτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισε, non ηὐτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R. Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri viderentur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι τὸ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστάμενον. καίτοι τό γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τὸ ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενον. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργα κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ κατάθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου κατασκευή· θαυμάσια δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν ὡς ἐπὶ πλαδὸν κατὰ

δάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginæ *ἑκατέρωθεν* interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe *κατὰ θάτερα* eſt in alterum partem. Na-

[b] Συνιστάμενον] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντασις male *Fl.* cum marg. *A1.*

66. Περίοδος] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιστάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐκὶ τὸ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Οὐ παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginæ *ἑκατέρωθεν* interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe *κατὰ θάτερα* eſt in alterum partem. Na-

θάτερα εἰς ὑπόβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τῦ τόπυ μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆ καλασκευῆς ἁρμοδιόταλα, καὶ τῆ τῶ φώτων λόγον φυλάτλοντα.

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὀρθιος πρὸς τὴ τῶ ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τῦτον ἐκδέχεῖ κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολυθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καλαλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendos latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος Fl. b Ὕψεσι] Ἄψεσι Pell. c Τῆς] Καὶ τῆ Fl.

tus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit tua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi ædificii certitudinem confirmaret.* At religiotior in his Oplopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi ædificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponenda ædificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυνάμενος] Et hæc insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. *Dix.* p. 236. Id est Δικαιοπρ. s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πετόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum:* ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὀρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alieniissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, οἰκ ἀμισερᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

tus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, ϖειττὸς μὲν ὡς ϖρὸς τὸ λϑῆρον, ἀναγκαῖος δὲ ὡς ϖρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεϛέρων ὑποδοχήν. μϵ̃ϑ' δὲ τοῦτον ἑκατέρωϑεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, ϗ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, ϗ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένῳ, ϗ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τοῦ ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεϑ' ἡρέμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ ϑέρμῃ ϖροαπαντῶν, ὀπιμάκης, ἀμφιϛρόγγυλος, μεϑ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψαϛι ϖροσηνῶς ϖαρεχόμενος, ἑκατέρωϑεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίϛρας εἰσιόντας δεχόμενος, εἶτ' ὀπὶ τοῦτῳ ἄλλος οἶκος,

[d] Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* [e] Κεκοσμημένῳ] Reſtitui ex *Fl. J. All. S.* Κεκομιϛμένος male *W. P.* Κεκομψϖμένος *H1.* & 2. Unde κεκομισμένος deinde natum videtur.

σκευασμένων οἰκημάτων (βαλανεῖῳ δ' ἂν ϵ ταῦτα ϖρϵπωδέϛαϵα) χαρίσϛαι ϵ φωτὶ ϖολλῷ καὶ λαμπρῷ ὑποχωρήσϵις. Et verte; *ad lavam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptiſſima) venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *aediculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aecos*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λϵυκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmoreae imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνϑρωπον. Ἄνϑρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν ϖυλῶνα ἐκδέχϵϑ' οἶκος. &c. *F. G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριϛερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter ϖερὶ τῆς οἴκου) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν ϖαρεϛκευασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφαιρϵσιν, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφαίρϵσις non ſatis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Prt. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχϵται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχϵϑ', alia ratio eſt. *J. F. P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F. G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. -64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπ. Τυδείδης ὄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντες — Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κος, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, σῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἔξης δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται ἀφόδρομος, Νομάδι λίθῳ ἀφηκεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρᾳ διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὕστος θερμὰς πυέλους παρέχει λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ τὰ ἀφ' ἃ τὰ αὐτὰ οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν διὰ τὸ ψυχρὸν, διὰ ῥέμα θερμῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντάχῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τῦ φέγγους, καὶ τῆς [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Aldi.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Σοφὸς — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. definente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀφηκεκολλημένος] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀφηκεκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra Ις. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald.* *Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχὴ) ἰσιαυτὸς. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χάριν μέλλει, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῆς φωταγωγῆς; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] Βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τῦ μεσημβρινῦ ἀέρος· τὺς δὲ πολλῦ τῦ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum susscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duorum

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅπ τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τ̀ ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τ̀ ὅπ τὸ λυτρὸν, καὶ μὴ ἀφ' μακρῦ τ̀ ὁδὸν ἐχούσας, τῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβῦς ἕνεκα; καὶ μή με [f] πολάδη τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γ̀ ἐν τοῖς κοινοῖς, γυμνὰ ὑπνοῆσαι κάλλυς δείγματα, καὶ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [g] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφυγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ̀ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ θεωρίᾳ κεκοσμημένον, ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

[d] Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. [e] Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. [f] Πάσας] Πᾶσας male *J.* [g] Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. [h] Δυσὶν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσὶν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδος ὁ ἀπόκατος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον βορέαν ἀποκεκρῖσθαι dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τ̀ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φωλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορὰν] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰ ἰχθύων θήσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὐδὲ τ̀ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μ̀ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυσὶ, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων, quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τ̀ ἀναγκαίων ποιήσαιλε, ἀπαίζων ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, ἡ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὰ πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς παρέχοι καὶ λούσασθαί πῶλε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οἶδεν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. [b] Ἀλλὰ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ βασκάνου ἀχαρίστου μοι. μᾶλλον marg. *A1.* [c] Μοι] Μὴ male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *El.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index. *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *El.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οὐδὲ θυρῶσαι χρυσοῦν θύραν. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lectt. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltinum* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Mamiar. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo fingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *El.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί δὲ ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. εἰ μὲ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀνεθυμούμεθα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τ στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Qſin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀΐομ' ὑπὲρ σέθεν αἰνῶς ἀκοῦσαι. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adde

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserarentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῶν τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὀθνείοντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τοῦ στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα ὑπηλτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνούς, κόρδακα ὀρχουμένους, ὑρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεγηθεῖσιν ἐρίφοις ἐπιφύεται.

Καὶ

[a] Ὡς] Abest a *Fl.* [b] Συμπαληθησόμενον] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατηθησόμενον *J.* [c] Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* [d] Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σατύρων] Τῶν παλαιστέων. *G.*
17. Ἀγραίους ποτ.] Εἰδωλ. Σατύρων. *G.*

18. † Κέρδακα] Εἰδωλ. ἀπροσῶν ἐ κυκλίου ἀρχήσεως ὠδοποιήσεως ‡ τῇ συρίγγι. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ἡ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κέρδακα] Κέρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συρίγγι] Ita ex C. correctum, quam in Editis esset συρίγγης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιαίτατα κέρδος. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἀμείνων ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ), quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admiserunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. ἐ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim irerum infra Ἐκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κερόστας εἶπα τοῖς ἄρτι γεγηθόσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐπιφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δυσ. c. 3. ἐμοιόντερον δή, οἶμα τοῖς — πατρίοις τὸ πτερόν. *M. du S.*

Κεράστας, οἶμα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, ἐ κέρατα & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κερόστας jungendum cum accusativis reliquis: οἶμα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κερόστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κερόστας οἶμα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio differem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuto futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Ποτὲ μὲν Ἡράκλεια — ἐκπεσοῦσης. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλίαν refert αὐτοῦ. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῦς καλουμένους sequente αὐτῶν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν ϛρατήλατον αὐτὸν, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βότρυσιν ἐϛεφανωμένον, μίτρᾳ τε κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποϛρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνϛαγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράϛιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγϛα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ ϛρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖται αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ἀπότε πρόσοιτο, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. Br. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *Ar.* b Κροκωτῷ] Recte 9. sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. Br.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ. *El.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσῶν ἴχνια ψίλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη ϵ βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδ. Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοϲθάλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράϛιον] Εἰδ. Πανός. *V.*

* Εἰδ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erraſſe patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. *Μίτρᾳ τὸν κόμαν ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue *ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι*, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* F. G.

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύταλοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σιληνὸν. F. G.

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄτε-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην· τὰς δ' ἐν τοίμνας, διηρπάζας ἤδη ἔτι τ γυναικῶν, ἢ διεσπᾶας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile esset, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ τοῦ τάξεα ἧξιουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ f θηλυμίτριν ἄρχοντα, καὶ μεθύον σμικρὸν γεγόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτιν ἄλλον, καὶ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ g ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν h πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ τοῦ πατρῴου αὐτῷ, καὶ τοῦ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τούτου *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγέλλετο] Ἤγγελτο *Fl.* & marg. *Ald. W.* h Πυρὸς]

32. Ἀκιδωτὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιλωτὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Πιλωτὸν] Lubens dedissem ἀκιδωτὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τερατῶδες ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τερατώδεις. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Bacchо cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντί-χι τοικὸς Καὶ οἱ ἀεὶ θρμεῦσι χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εἰσὶ — διεστόλῳ] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan I, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. c. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisserunt hanc vocem & ὦ οἱ vel οὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יְרוּשָׁלַיִם — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχείαν & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπε] Ἀλλ' ἔπειρ. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμιτρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus —* *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὁπλισάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καίπερ καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνθρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ σφαλοπέδῳ τὸν ἀγέρωχον ἐκεῖνον σφαληλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πὰν, ἠγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῷ αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum; ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald.* B1. & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante τῷ ω habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ἱστοριογράφους, ὅσον λόγῳ τῷ εἰδὼς ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἰδεῖν ἐς τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ὀνειρωτὶ τὸν Σειληνὸν παρίστᾳ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τοιοῦτον εἶναι τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*
† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*
‡ Εἰκάσαι] Εἰκάθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum periculo etiam induxit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χρῶ τὸ παράπαν, ὡς ὅταν φθεγξόμενος ἐμφρὴς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούσεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀκούσεσθαι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

mero ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea* eſſe credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoἐκκλίναντες, σὺν ὑδεῖ κόσμῳ ἔφευγον, ὑδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ὑ τέλος χτὶ κράτει ἑαλώκεσαν, ὑ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τ τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τ πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τ [e] Διόνυσον ὅτῳ ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (ὑ, πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὸν καινὸν τ λόγον τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνους, οἷον ὑ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, ὑ γελοιά τινα, ὑ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν ὑδὲ τ δέχεσθαι ἀφικνοῦνται, ὡς ὑδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ὑ σκιρτήμασι σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅτι τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὑδ' ἕπεσθαι τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] *Διόνυσος Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούειν] Ἀκούεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] *Μαίνεσθαι. V.*

bo ἀΐσσω, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αἴσθομαι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Exc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόντων habet, pro ἀκουσόντως. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed αἴσθομαι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me ſenſerint*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν μὲν ὑδὲ τ λόγου δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε ὑδὲ τὴν ἀρχὴν πυθέσθαι ἤθελον. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐκπεσεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne an redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

go

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥοῦν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τὴν τότε χαρᾶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτωσαν ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πόλαμοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ὀπίνεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἁπάντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τοῦ Σατύρου· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* *b* Κώμων] Κόμων male *J.* sola. *c* Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* *d* Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* *e* Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex L. & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. *f* Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Bz.* Recte cett. *g* Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἑπαινεῖν levi discrimine ἑπαινέσαι vel ἑπαινῆσαι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἑπαινεῖν, quod vix apice distaret ab ἑπαινεῖν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἑπαινέω, sed ex ἐπαίνεμαι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo superstit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. τοῦ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τῷ ὕδατι, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχη αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῶντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ἐπὰν δὲ ἅπαντα [i] τὰ κρείττω νομίσας παύσεως αὐτὸν μὴ ἔχῃ συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν τοίνυν πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. ἐπὰν δὲ ἀποχρήσῃ σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτοὺς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ἀδιάπτωτον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τέως μὲν οὖν ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὴν δοξόταλον ἐπὶ πᾶσι εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μέλαξυ καλαλίπῃ ὃν διεξίῃσι [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωλα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

[h] Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* [i] Τὸν] Deeſt in *Fl.* [k] Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος *Cod. Abb.* [l] Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ καὶ οὐ ὅτι (lege ὁ) ψυχδρούς ἄνω ἐστὶ κάτω ἀμοιρῶν. *G.* (In Cod. *Abb.* Δύοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύοντος fecit, adparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Ἀμείνονα eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγώδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεικάσθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη παθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι ὠδαιμαίνωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φρονιμώτερα δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ ἀφηκεκαυμένος ἐς τὸ μελάγχολον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνῆπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντετελαμμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. *a* Ἐνῆπται] Ἐννῆται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸν Ὄγχον οἱ Λιγύστιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὅσον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Plerasque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἔοικας ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Ms. legitur *ἐνῆται*. Nam sicut apud Homerum est εἶται *indutus est*, sic & ἐνῆται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. *Menippus* ὅλος. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaereus Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ducto-rem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἐγὼ ὑπὲρ τῆς [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα βούλεσθαι τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ τῆς ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ παραδοξότατον ἐδέπω ἔφην εἰκών. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἕλκει ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἐξ ἄτων ἀπηωρημένους. δεσμὰ δὲ εἰσὶν αἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ἑτοίμων ἀδετῶν ἀγόμενοι, ἔτε βιάσασθαι βουλεύονται, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, ἔτε ὅλως ἀντιβαίνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδοντι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξωστιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντι τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ἀνέσω γὰρ τοῦτο εἰπών. εἰ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τοῦ δεσμοῦ ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θῷ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* *c* Ἑλληνίων] Sic & *M*, cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λαιαν] Λίαν male *Wech.*

17. * Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

* Titulus horum Scholior. in V. erat Πρόκλου, ὁ Ἡρακλῆς. In C. σχολιαστοῦ ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ἕτερος παλαίμοις, pro ἕτερος, quod non prorſus inamerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ ἐξωλεμισμένῳ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πεφυλαγμένως pro πεφυλαγμένῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλησιν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνας ὁ Ἑλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνῳ Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Τῷ σειρᾷ] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi ἁ σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅπως μόλις εἰστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτον τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφον, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ μὲν ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερον ἔστιν. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνον γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἀτελῆ ἐπιδείκνυσθαι τ ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτι μ' αἰ τ ὁπλατέρων φρένες ἠρέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τῷ Νέστορι ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τ Τρώων τ ὄπα τ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ γλῶτταν ὁ γέρων ἦν Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκῃ, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· ἀλλ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τετρύ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa facit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:
Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et ſic Fl. cum cett. b ὁ λόγος] ὁ λόγις conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. V.

62. Ὅτι μ' αἰ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in P. in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

66. Διειρύσσατο] Reſpicit ad Il. Γ, 152, ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλλου Δάνδρου ἱζόμεναι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ὦτος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. F. G.

77. Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἓξ ἄκρα. Ἡ γλ &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-*
borum, quos a vobis didici,

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increpare mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium auctorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75πῃ). μέμνημαι γὰρ ἔφη ἡ χωμικῶν τινων ἀμβείων, παρ' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν [c] ἐστιν τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον ἡ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγώμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, ἡ πεῖθοι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. ἡ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, ἡ εὔστοχοι, ἡ ταχεῖς, ἡ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γὰρ τὰ ἔπη ἡ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἠνίκα περὶ τοῦ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἰ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι ἡ πάλαι τῶν ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, ἐξ ἀφανοῦς ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, ἡ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. ἡ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ὑποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, ἡ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος. Ὥστε

[c] Ἐστὶν] Ἐστὶ melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*
Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. ἀδοκιμοῦντος πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δ' ἐστὶ γήρας ὀπάζειν. Usus sum horum versiculorum versione *Odyssoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεσι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ὁ Φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὰ ὦτα, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς εὐθέος γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ δὴ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι εἰς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιαίης τε, καὶ ἑσπλῷ, καὶ ἑταίρῳ ἀνέμῳ δεόμεθα. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀφιεῖς, nempe aliquem notasse ἠφιεῖς, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀφιεῖς, nondum video. Florentinae χρυσοφαέννων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mente, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαείνων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.* 12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ Φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἀμῶς λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐπαίδευτον μεταχειριζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδῃ] In *V.* Ἱπποκλείδη prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών με] An εἰσιδὼν μοι ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδὼν μοι ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἰσίχυι. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βελέσιν πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέννοις πτέροις, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοιν cum Cl. *Gesnero*.

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷον σκ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona depositа, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅτι ὄμα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δ' σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

1 ΗΛέκτρου περὶ καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ πολαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνούσας τ' Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῖς δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τ' ποιητῶν ᾠόμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

[c] Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξατό *Fl.* [e] Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *Va.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δι' ἀσθένειαν τοῖς τῆ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰκχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt πρωτολαλία caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν —δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τοῦ των δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάξει τ' λόγου. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐσι κ. τ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe infimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

35. Ἠιὼν]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ προκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶν, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν Ἠριδανόν, εἶτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὔνομα τῆς Φαέθοντος ἥδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ ἐμοῦ καὶ ἀμφισβητοῦντος, πότε δὴ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· ἐπὶ δὲ δοῦναι, ἐπὶ δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, πρὸς [c] ἡμῶν, ἵνα μὴ καὶ κατέπεσεν ὅπου τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδόλογος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχου τινὰ ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῄς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέττειν ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν μέντοι μου καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀμηχανηθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἧκον vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῶν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris noſtris antea ἧκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *El.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀπορέζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἰχόντας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτερὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτους παρήγγειλε ταχέως ἀπιέναι, ὡς οὐ ἄδειαν διανοούμενος, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

El-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidem plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perveneriut.*

παιδίου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ἅττα ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἀρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνεπλαττόμην ὅσα ἢ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

Ἐκεῖνο δὲ ἢ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾀδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φίλοι [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἑφεζῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἢ ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά πω ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἔτι τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ἀ παύσῃ τήμερον καλὰ ψευδόμενος τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τὸν ποταμόν; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, ἢ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ἤτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀηδονές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* f Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. g Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν fine puncto ſubſcripto. h Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔξω δὲ τούτου — θηρεύοντας ἐπιμελουμένους. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοι θηρεύομαι — ἵνα λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεστι, & ἀναλέγοντας ab infinito πλυτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὅστε ἀναλέγοντας πλυτεῖν. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ πόλεσιν μεμνῆσθαι, ὑμᾶς μὲν τοὺς εἰδότας, λέγοντας δὲ τοὺς τῶν ἀγαθῶν μνήμας, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἔξεγένετο οὐδὲ τῶν ἁμαρτημάτων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμουσον βουλεύεσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi παρέδρους illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἅπαντα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κεκμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extolluat narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἄν] Ἐντύχῃς ſine ἄν *Fl.* c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. *A1.* & *F.* Ἄμωσον *Fl. Wech. P.* &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦμαι. *V.* (Nota δοτικῇ συντάγματος. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. ὅτε γὰρ αὐλῶν ἔνι *Ariſtoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κινδύνῳ ἐν τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *J. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαίῳ — οὐκ ἔνι δούλῳ &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor. *J. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμωσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, & *quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto οὐδέ. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Proſtuens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἡμιμελίαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ ᾠδίοις ἡφδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare. Μέλη* pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius, *J. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. f. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυπομφίης τ' σκιᾶς πρὸς τ' αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μὴ σαυτὸν αἰτιάσῃ τ' ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 ΗΜυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις ὑπερβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ὑπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τὸ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, οὐ

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *L.* [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἰμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ἐν ἰμπίδι, ἐν Νιφέλαις. *V.* (Οἷον πόθεν τὴν γνώμην ἔχειν τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ὄντων ἢ κατ' ὑποπτύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.* † Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Martilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι ἢ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἑπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπαλλαχόθεν κομᾶν τὸ σώματος τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀλλόφυσι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δι. ψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τὸ Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] δύνθιζαι καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

Ἡ δὲ πτῆσις ὅτε καὶ τὰς κυκλερίδας εἰρεσίᾳ συνέχει τὰ πτερῶν, ὅτε καὶ τὰς ἀκρίδας μὴ πτοήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μὲν ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τῷ ἀέρι. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſileatio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχει, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, καὶ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τῶν κεράτων ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Διύνθιζαι] Διύνθιαι *Wech.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπρηῶς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Delè punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον θύτειρον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐμόζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Dion. Sic.* XI. c. 39. τοῖς λόγῳ μὲν συμβουλεύουσιν κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθοῦς μὲν ὁρᾷς — θαυμαστὸν ὅσον, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἰμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quia augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπρῃῶς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quem-

in veſpis adſtricti. Alvus munita ipſa quoque eſt, thoraci ſimilis, zonas latas & ſquamas habens. Ulciſcitur ſe non circa noviſſimam alvi partem, uti veſpa, & apis, ſed ore ac proboſcide, qua eo modo quo elephanti inſtructa & ante ſe paſcitur, & comprehendit, & adhaereſcens continet, quum acetabulo extrema parte ſit ſimilis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat ſanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: ſed ſuavis illi etiam ſanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor ſolis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus ſublatum eſculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Naſcitur non ſtatim talis, ſed vermis primum, ſive ex hominibus, ſive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muſcam paullo poſt futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὲντοι καὶ τὸ ὀρροπύγιον ὡς σφὴξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὀπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μὴ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντηθέντων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως φέρουσαν, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Woch.* male. e Ὀδὼς] Ὀδὼς adſpirate *Pl.*

40. Ὀπιλαμβάνεται] Ὀπιλαμβάνεται καὶ τῷ πολύποδι πλεκτάναις. *V.*

quæſo cervix locuſtarum? Certe Lucianus ullam eſſe prorſus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut eſt locuſtarum*, non eſt continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locuſtis, ſed poſt caput eſt velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & ſic poſſit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo poſt etiam potuit vocem φολίδες lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas ſquammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὑ κατὰ τὸ ὀῤῥοπύγιον reddidit inſcite, *non aculeo*, quaſi vocis hujus ſignificatio & diſcrimen, quod inter muſcam & alia inſecta notat auctor, reſpiceret formam, & non potius locum ubi ſitus ejus, in extrema nempe parte diverſa, quam eſt in veſpis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* neſcio quare; nam ſi dentis ſignificatum retinere voluit, cur ſcripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδος de fuſcina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae raſtrorum, dentes vocantur, quid obſtat quo minus & proboſcidem muſcae aculeatam dentis nomine inſigniret Noſter? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foës.* in Oecon. Hipp. ſecundam Hippocrati hoc nomine inſigniri docens; ſed nihil hic refert, dum a ſimilitudine dentis canini aculeati tamen traxiſſe nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adſpirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte ſpreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omiſit) Noſtri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non ſatis ex fide hiſtoriae. *Th. M.*

ᾗ ὁμοδίαιτος, ᾗ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο παρὰ πάντα τὸν βίον· ᾗ μύωπι ἀχύμορος ἅπασα (πάντα γὰρ ἐς γένος ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, ᾗ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηκε, ᾗ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ᾗ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τ' ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τ' ἀράχνην ἀμφιδράσκῃ· λοχωντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ, ᾗ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τ' ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐμπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. μὴ γὰρ ἀνδρίαν καὶ τ' [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητὴς Ὅμηρος· τ' γὰρ ἄριστον τ' ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, ᾗ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ υἱ τ' ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur.* Verte, *negotiatur. F.G.* Idem addit ὑπέπτηκε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit*, *subsidentes. J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, ᾗ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τῷ ὕπνῳ φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλοικον fuisset enim ἄλλα τ' μεγαλοφωνότατον τ' ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τ' γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.du S.*

76. Τῇ θάρσει φ' μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺς, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺς & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημα τ' ψυχῆς τ' λογισμοῦ, θρασὺς δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ξ. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρσος sit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

[b] τῷ θάρσει ἡ μυῖα, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιταρεῖ τὸ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα), ἀλλ' ἐφίε) τῆ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζε) τὴν μυῖαν, ὥστε οὐκ ἄπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνη) αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν πτῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχε), ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῆ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρύε), ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χαριέστατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένη κοιμωμένου αὐτῆ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] Τὸ male *Ald.* [c] Ἀποκρύπτει] Ἀποκρούει *Fl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *Al.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ὑψους, vulgo *Demetrius Phal.* s. 114. ubi παράκειται, ait, φαυλά τινα ἀγαθοῖς τισὶν ὧν θάρρει μὲν τὸ θράσος, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος μετὰ ἕξεως de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία καὶ θράσος γίνεται, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρός — διειλίης τι καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid supersit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνιμῶντος. De eodem p. 325. post med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἐμπλήσας, καὶ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπλικώς. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῆ Μινυκίῳ τὸ θράσος καθελόντος. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδίοις θάρρος παρέσχε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Gl. *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ εὐ τοῖς τολμητοῖς θαρρεῖν ἀνδρείας ἐστίν. — ἔστι δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμοῦ καὶ χωρεῖν καὶ ἀθίζεσθαι — θράσους. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἄπαξ — μίμνη) &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπών] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπών] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Υ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poëtae Σειρῆνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινὰν ἀντὶ τῆ ἠδυφώνων, ἡδυλόγους. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἠδύ. πάντα γάρ φασι τὸ ἀδὲς σημαίνει, ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν γοηχήσας· ἡδὺ, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν ἐν ἰχνὶ, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. καὶ ἀμέμφως, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀνευκλεὲς φώνησάν τε. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λεπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐν ἀθρόοις πτεροῖσιν. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nili tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nili de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

δάκνη, τίλρώσκ ὄκ ἀνθρώπε δέρμα μόνον, ἀλλὰ ϗ βοὸς, ϗ ἵππε, ϗ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῦ παρεισδυομένη, ϗ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ χρῶ λόγον τῦ μεγέθες ἀμύσσεσα. μίξεως δὲ ϗ Ἀφροδισίων, ϗ γάμων πολλή τις αὐταις ἡ ἐλευθερία· ϗ ὁ ἄῤῥην ὐ χρῶ τὺς ἀλεκτρυόνας ὄπεδὰς εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὄππολύ· κἀκείνη φέρει τ νυμφίον, ϗ συμπέτον τ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσ μὴ ἀφαρθείρεσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, ϗ ἔμπνες ὄϛίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὁ δὲ μέγιϛον ἐν τῇ Φύσ αὐτῇ ὑπάρχει, τῦτο δὴ βέλομαι εἰπεῖν. κἀμοί δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ϗ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανῦσα γὰ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίϛα, ϗ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, ϗ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνε· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ὄϛιν ἡ ψυχὴ, εἴγε ϗ ἀπελθῦσα ἐπανέρχε πάλιν, ϗ γνωρίζει, ϗ ἐπανίϛησι τὸ σῶμα, ϗ πέτε τ μυῖαν ποιεῖ· ϗ [c] ἐπαληθεύει τ περὶ Ἑρμοτίμε τῦ Κλαζομενίε μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμ καθ' ἑαυτλ· εἶτα ἐπανελθῦσα ἐπλήρε αὖθις τὸ σῶμα, ϗ ἀνίϛα τ Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύει male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *F.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατ] Ἐῤῥ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτε τ μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῦ τοὺς ὑγιεμένους ἀφιεμένη μυῖα εἰς ἀφίσα τῦ ἀνθρώπ λιπαρὸς, ὕτω δὴ ϵ αὐτὸς εἰς ἀπόχη, βωμολόχε, ὑδάτος τι τῦ φλυκτιδῶν ϵ ἀποκαθαίρειν ἰς ὤφρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῦ] Lege ὑπὸ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθῦσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίϛα] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, ϗ ἅλ ϗ (malim ϗ ἅλ ϗ) ζώων ἐϛὶ θρασυτάτη — ϗ ἀφ' ἑαυτῶν λιπαρὸν). εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ νεκρὸν, ϗ τέφραν ἐμπάσοις, ϗ καλιάσοις ἐν ἡλίῳ αὐγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſtimo-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque ideo omnibus illam nunc invidere somno,

[e] Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄνετος ἔσα, τὰ ἔξωθεν τῶν ἄλλων πονούμενα καρπεῖται, καὶ πλήρης αὐτῇ παντα χῆ τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεῖ ἡσαλο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτῆσιν κατὰ Σκύθας ἐπαμηρημένη, ὅπου ἂν τύχῃ ἔξω τῆς νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. ἔξω σκότῳ μύτοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράξασα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ [h] δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μύτοι γε καὶ σωμύλην, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντεραστὴναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abest a *Fl.* h Δρώμενον] Forsan ἐρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθελοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὡς τὸ ἴρω ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Past.* III. p. 94. Ἐκ θυμάτων πολυγυναικία. *J. F. R.*

19. Ἐμποτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1052, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Cels. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐμποτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. s. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; certe sic debet, si ab αἴρω compositum est; ita τοὺς ἐξημμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐξημμένος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφημμένος ab ἀφαιρέω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφημμένος. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἱρόμαι facit ἥρημαι, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἶρω, ἦρμαι, ἥρμην, vid. *Aelian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖν φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parenthesi, ut aliquatenus sensui consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαμβλύνεται.

Endymionis nimirum memorem; maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηνῶν ὀψφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ θέν[ει]
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμον ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπέπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adsperſis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inserviit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἔχοῦν τὸν μέρει ἑκάτερον τέτταρα. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τοῦ λιμοκτονεῖν ἕνεκα καλαχυτρίδια, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ὧν

praefertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

καίτοι θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι καὶ τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ἐπιψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατόν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωκέναι, καὶ καταχεχόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ἐπὶ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ-

a Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. b Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ἐτοῖσι εἰκάσαι βιβλίον, αἰτήσας τινὰ, Λυκιανὸν, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ δικαιοῦσι δ' αἰῶνα * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum eſſet ἀμοίψω. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἀμείβομαι. *J.F.R.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εἰθείας τοῦ σεὺς, σῆτος μαίνει ὁ τοὺς † σῆτας. *V.*

† Σῆτας] Ζῆτας misere edita.

διαλαμβάνεις; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod arroſi ſint ac mutili: tinearumque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σές, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J.G.G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L.K.*

* παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῦ ἀκριβῦς, ἢ τῦ ἀσφαλῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀφ' γνωσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεχρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@, ἢ ὁ ἀοίδι-μ@ Ἀτ|ικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελ@, ὦ θαυμάσιε, τῦ κτήματ@, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλ@ αὐτῷ, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ ὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλυς ποικίλων; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, ἦ, νὴ Δία, καλακόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντ@ τῦ ὀφθαλμῦ τὸ σῶμα. ὐδέπω δὲ τῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τ' ἀξιπίστως, ἦ κακίαν ἑκάστυ τ' ἐγγεγραμμένων, ἦ συνίῃς ὅστις μὲ ὁ νῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τ' ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τ' ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virotutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

a Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεχρικέναι] Κεχριμθαι. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@] Καλλιγράφοι ἅτινα γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντ@] *Προλαμβάνοντ@. *V.*

* Προλαμβ.] Προλημβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἅπια ἐπὶ τ' σίαν καλαπτόρλμα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δλξ ligna, cornua ἰψ, vineas ἰξ, πρὸ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σπὸ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non infectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceremus, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖν@] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτ|ικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνδ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἰκτῖν@] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀφ' τριβὰς τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante κ' ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν σὺ παισὶν] Forsan ἦ μὴν. Hesych. ἦ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἦ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἦ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἦ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' μεμνῆσθ'] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τ' Λιβανίτιδ@] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per παίδημον, & γενετυλλίδα & κυδῶν., inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeceine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκριβωμένα), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φῄς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μὴ πόλε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, λαβών; Ἑλικῶνα μὲ γάρ, ἵνα ἀθρυπτρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πόλε, οὐδὲ ἀθρυπτριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ καὶ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπου τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὸν Λιβανίτιδα; ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνην ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸν τοῦ Ἵππου κρήνην, ἄφρ-

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Ff. F. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἧ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *F. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὅρα ὅπως αἱ Μοῦσαι ἀθρυπτρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβάν.] Ἔοικε Σόλα εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος ἔτος ἢ Δαμασκηνὸς, ὅσον λοιδορῶν τὸν Λιβανίτιδα ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἔτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐστὶ Βοιώτιον, ἐν πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως ὑπὸ Ἀλκαμένους ἐξείργασται, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τοῦ Ἑλικῶνος δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος πίμπλαν τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβάν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶπαν ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνην ἀν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξείργασται, item τῇ Ἑλικῶνι. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσος ἐν τέμενος — αἰγρὸ δείμονι Ἀφροδίτης, ὃ ἀκαρπείας μάρις τῶ Λιβάνου ἐν ἀφάνοις ἰδρυμένον. Σχολὴ τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλὴ τε ῥᾳστώνη (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διαφθορὰς τὸ σῶμα. Γύναιδις γοῦν τινες ἄνδρες σὺν ὕβρει, τὸ σεμνὸν τῆς φύσεως ἀπαρησάμενοι, θηλείᾳ τόσῳ τὸν δεῖμονα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλοψίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητά τι ἐπῤῥήτοις πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ἐ ἀπράκτῃ χώρῳ κατὰ τόνδε τὸν νέον ἐπιχειροῦντο. ἔφορός τε ὕδατος ἦν τῆς πηγαζομένης, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδα] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδα] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνη] An μυρίκη; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere exemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ὥρ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων τρόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν ἀναίσχυντός εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποῦ εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε περὶ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus sitientibus alioquin, & puris pastoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens sis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum esse, aut unquam curae tibi fuisse arctiorem cum libris consuetudinem, aut hunc magistrum tuum fuisse, aut illum condiscipulum.

Ἀλλ' ἑνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖν νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καίτοι δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα ὡσαύτως τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμελογραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπαθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περὶ νοσῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, καὶν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδεῦσθαι ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα,

4. Sed uno hoc solo omnia te illa jam emensurum speras, multis libris comparandis. Hactenus sane habe tibi collecta illa Demosthenis *exemplaria*, quae sua manu scripsit orator, & illa Thucydidis, quae a Demosthene & ipsa octies descripta pulchre inventa sunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis misit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat accessio? etsi substratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel vestis instar circumposita circumferas. *Simia enim simia est*, ait proverbium, *etiam si aurea gestet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis semper: eorum vero quae legis nescis nihil, sed asinus lyram audis movens auriculas. Nam si eruditum redderet dominum librorum possessio, quantivis certe

a Ποιμένων] Rescripsi ex L. *Vz. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾶτα *Fl.* In vulgato consp irant cett. mox ἴσχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omisit *Fl.* g Τὰ] Abest a *Fl.*

70. Καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικαμπῆναι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

δ Περιπατοῦς δὲ ὁ Ὀλυμπιὸς ἐν τῷ Ἑλικῶνι συμβάλλοιτο ἀκριβέστερον εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπίπτουσι λίμνῃ τὴν Κωπαΐδα τῷ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Ζευξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τοῦ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τοῦ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴσχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *si hoc es animo, age conquire quaecunque Demosthenes orator propria manu scripsit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα est Graecis, *si hoc es animo?* Videtur scribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴσχε, *Habe sane ista, conquisitis quaecunque Demosthenes propria manu scripsit.* Haec in addendis supplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis historia a Demosthene octies descripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. supra Ζευξ. c. 3. & quae ibi de statuis a Sulla Romam missis annotata sunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noster; sed Plutarchus rem tantam non satis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narrasset Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis sepositam missis aliis, ait tantum *Aristotelis* & *Theophrasti* opera in ea fuisse multa ea aetate non satis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnasse. p. 856. A. *M. du S.*

Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet; & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Neque

τα, πολλῶ δ' ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα τὴν ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῖν τὴ πλησίον, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [b] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῆ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπὸ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθῆ ὠνῆ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῆ παιδεῦσαι, τοσαῦτα περιέχουσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀπίνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπιασάμενος, κτήσαιτο τὺς Τιμοθέου αὐλὺς, ἢ τὺς Ἰσμηνίου, ὧς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀπὸ τούτου καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὁκ ὀπιασμοῦ χρήσασθαι τῆ τέχνη; εὖγε ἀνέ-

b Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῆ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκα, ὅ ἐστι τίνος ὢν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας οὕτω καλέσθω καὶ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὁμ τῆ ὁμωνυμίας, καὶ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, αὐτοὺς αὐτοπρόσωπος ἴσασθαι Ἰσμηνίας. ἐώνηται μὲ, ἐ μοῦσοι δὲ πλέον τῆ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσας] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπολπίσαι. In V. ἐπιλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apellicouis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἀφ' χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἀπ' ἀφ' χειρὸς ἔχω, niſi rem notam ſcirem. *Lang. Paſt.* I. p. 19. ἀφ' χειρῶν ἐπιδίδοσθαι τῆ Χλῃ. *Ael.* V. H. VII. I. ἀφ' χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. a. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 293. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἄρμων. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, εἰδὲ γὰρ τὸν Μαρσύα ἢ Ὀλύμπου
κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ'
εἴ τις τῶν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο,
μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείνασθαί
τε αὐτὰ, καὶ [a]ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι
καὶ ὅτου δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b]ἐπιδείξασθαί τι
ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. καὶ
ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ὡσαύτως ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c]κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d]ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἐσκώμμαλα ὅτου εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφὴς ὅτου, καὶ τῶν ὁρώντων

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίσκοπα marg. *A*1. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan.* c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοππαφόρον *El. P. H.* marg. *A*1. Καππαφόρον *J. B*1. *S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B*1. *P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A*1.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τῶ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ἦσαν ἤτοι οἱ ἵππα τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τῶ μηροῦ τὸ †κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡σίγμα, ἀφ' ὧν § παρωνομάζοιτο καὶ τῶ κάππα κοππατίαι, καὶ τῶ § σίγμα σαμπφόραι. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖον ἢ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἔνθα αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἄτρεφον γενναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὀνόμασται. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; sed σαμπφόραι in textum recepit ex C. cum σαπφόραι tantum editum esset. in V. vero σ̄ (pro ϡ) mox etiam Νισαῖον pro Νισαῖον, item Νῖσα pro Νίσα, ac *Mudias* pro *Madias* legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075... Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπου, καὶ Ὀλύμπου τοῦ αὐλοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *El.* adscripsit *Solan.* An τ'αυτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Κοππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inusta erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte καππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio, ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, poster.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

τῶν ἑκάστῳ εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξῃ, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e]Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλῷ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀπτημονηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλε ἀμφὶ χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅτου τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίηλο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστρίζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ἃ ταῦτα ἦν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f]χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Martil.* f Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est. &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Κόππα apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litturae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐκίνημεν in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀνάβ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγίνετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγίνετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγίνετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοις doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοπήτους. Certe Latine non sutus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Σκιλλῶ] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Ὁμήρου ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὴν Βήτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδέν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διεστραμμένος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως παναπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑποπηδήσειε μὲν τὸν ποταμόν, ἐπιβολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὑπὸ τὸ στόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναπνεύσειε, δεικνὺς τοὺς παραβλῶπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δε-

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *Al.*

54. Καὶ ὑποπηδήσει] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιοῦντα. *V.*

* Ὑποπηδήσεται] Ὑποπηδήσειεν Edita, mutavit. *M. du J.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *J. Bl. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *ai* male exaratum pro *ol* ἐμβάται. In differentia τῆς ἐμβάδος & ἐμβάτου, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ὁ ἐμβάς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ καὶ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅτερα τῶν κωμικῶν ὑποδήματα. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτελὲς μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἴσως. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi κατωδὰς λέγει τὰ ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γηρύτου. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque uſu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque diſtorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum ſunt, adulatoribus, qui tamen & ipſi ad ſe invicem converſi frequenter ridentes?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen ſtatim ſupra ſe eſſe videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus eſſet: cithara vero & cantu facile ſe victurum, perſuaderi ſibi a facerrimis hominibus, familiaribus ſuis, paſſus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera ſplendidus, tum quod intextam auro veſtem ſibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri ſmaragdi

σπόπλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲ ἔχον τ διφθέραν, χρυσῆν δὲ τ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαιχύνων, καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲ τ πεπαιδευμένων καλαγελώμενον, ὑπὸ δὲ τ ξυνόντων σοι σχολάκων ἐπαινέμενον. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνον, Εὐάγγελον τένομα, τ οὐκ ἀφανῆ ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲ οὖν τ γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τ καλαράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινέντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνον ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενον, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῶ τ δάφνης σμαράγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρὰν Edd. vulgo.

lea calceove ſenum adhibetur. Sed ſpatii anguſtia non ſinit haec fuſius exponere; alioqui pluribus traderem, ὁ ἱμάς generalius eſſe, ὁ ἱμάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius ſenſiſſe, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc uſu receptam jamtum fuiſſe eam rationem conſtat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa eſt ſcriptura, patet hinc non ſolum libros Homericos jam tempore Luciani ſic diviſos, ſed literas illas adpoſitas non mere numerales fuiſſe, verum elementarias. Et ita ap. *Euſtath.* ad Il. A. *Nota 1.* Διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζονται, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπὸ τῶν γραμμάτων καλοῦνται). atque apud alios Schol. non ſemel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipſo *Homero* profectam diviſionem, ſatis norunt eruditi. A Grammaticis Homero poſterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Iuriſc. p. 203. Vulgo *Ariſtarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Caſaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημητρῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερθυμήσεται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἄρη.] *Hom.* Il. Φ. 34. & ſeqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσων παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accuſ.* c. 15. Et perſaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐ γέλωτα ὄφλῃ. *Ariſtoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πειραιοῖ non eſſe adverbia, uti vulgus Grammaticorum ſtatuit, ſed ablativos obſoletorum nominum Πυθὼ & Πειραιὼ, quae in tertio & ſexto caſu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ληδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὼ, contendit *L. Bos* de Ellipſ. p. 282. & ſeq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adſcripſerat *Hemſterh.* adnotaveratque ſimul, quod verſum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελον] Similem Hiſtor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

μάγδυς εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὸν ἐμποίησε τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τὴν ἀκριβεστάτην πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μέλα-95 ξιν, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πολὺ καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φάυλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνεσα. τούτοις ἅπασι προσκαταπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμποιήσας τοῖς θεαταῖς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἀποῤῥήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ διὰ τῶν μαστιγοφόρων φυρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *Va.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤμησε] Ὠμήσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ἤτοι ἐκέλευε τὸ ἁρμόζον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ἐποδημούντων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷτται] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕλλην ἱματιοῦσθαι ἐμβαλόντας εἰς τὸ μέλαν πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Melas* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae excciderant scilicet cum vapularet una cum ipso etiam cithara.

10. Parvo autem post illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Eliensis, citharam habens veterem, cujus lignei essent verticilli, vestem vero vix cum ipsa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dexte cantasset, & lege artis tractasset citharam, vicit, & praeconio ornatus est, & derisit Evangelum, frustra sibi placentem cithara illa sua & sigillis, ac dixisse illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum solum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miserante quoquam te victum, hinc discedis, sed exosus omnibus propter artis illam expertem atque supervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas risum spectatorum.

11. Neque vero intempestivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Thressae mulieres discerpsissent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapsum in sinum Melana delatum esse, ajunt; atque innatasse caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, succ-

χαμόθεν τ̃ χιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, καὶ εἶπεν [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, χιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν. ἀλλ' οὗτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ χιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγελίῳ καταγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ χιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὤνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος πρόσεστι γάρ τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττὴ τρυφή. [e] Εἰ πόθα δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἦτος, πᾶς ὅσον σοί γε ὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατ῀.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ὅτι τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτὴν ὑπηχεῖν τ῀ ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Συμμαστιγωμένης] Συμμαστιγωμ. male *Br.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *Vz.* quae κόλλοπες. [e] Πῆι] Ita bene *Ald J. H. P. Br. S.* Παῖ *Fl. L.* & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & seqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ desunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ σκυτάλισκοι τ̃ κιθάρας, ἂν ἐκδύσῃ) αἱ νδραί. *V.*

37. Ὠήσω] Γρ. Ὤνησο. *G.*

40. Περὶ πόθα δή σοι] Περὶ πόθα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα αὐτῇ [h] καθαπερομένους ἐκεῖ ⊖ τὰ παρ' ἡμῶν εὐκαταφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

[h] Καθαπερομένους] Sic dedit *Salm.* pro vulgato καθαπερομένῳ, & παρ' ἡμῶν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσεπεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· καὶ εἶναι ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ἔνθα πολύ γε σώζεται αὐτή.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu seruata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τυράννου παῖδα τὰ λύρας ἀκούσαντα μυθαζόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, τὰ φυτὰ, τοὺς λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἀπομιμεῖσθαι, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὰ ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυθαμύλμου] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθαμύλμου *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμβρου voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ ου Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἀναγκαῖον ἦν πλούσιον κληρονόμησε πατέρα τὸ μισόκακον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ διά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τεγεάται τῆ Καλυδωνίῃ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

tum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depofuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γῶν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτε δὴ καὶ σαφέστατα ἄφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἀμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, καθεύδοντος ἐκείνου, εἰ τὰ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλην διὰ ὕπνου ἕξειν, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμασίῳ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἅλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

καὶ

[b] Ἐφ'] Ἰφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. F. Hi.* & 2. *Bl. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Ἐπὶ κακῷ ἐπὶ τῶν ἀνόσιόν τι διαπραξαμένων. *V.*

82. † Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης φησὶ τῆς Μούσης μυθεύεται γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δ' ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τῆς Περιγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῆν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κυνῶν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἔστι δέ, inquit, τὸ ἄγαλμα ὑπὸς τῶ Καλυδωνίου διατέτηλε δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ὁ δὲ ὅσον ἦν τρισσῶν ἄδη φησίν. *F.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλῳ ὑπώρειαν, inventa, narrat, post madatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ μέγεθος ἀνθρώπου ἐς πάσαν ἐοικότα ἐς ὅσον ἀνθρώπου ἐστὶ ἕτερα ἐκ ἕτερα ἄττα ἐφάνη. (conformatio fuisse humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum fuisse) Αὐτὰ μὲν δὴ λόγου ἦλθον ἐς τοὺς πολλούς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲ τὰ τοιαῦτα κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (καμόντα, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat Ex. *Spanheimius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *F.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνου differte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon*, *onis*? Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *Hi.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Lydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυόνης a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Canon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυό-

νου

καὶ Μεμφῖται τὴν Ἰσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαύματος κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ βδελυρίαν ὑφηνιόχησεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακλήριας εἰς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δέομενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὼ εἰς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγλάτται, τὸ Αἰσχύλου συξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κλησάμενος αὐτὸ, ᾤχετο ἔνθεος ἔσω, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ συξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ συ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγλιλᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγλίλται adſcript. marg. *J.*

ρούνου ἀφεκαλλαῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γαρύνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γαρούνου βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γαρύων aut Γάρυον inveniatur. *J. F. R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersonalibus poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Σέσωστριν πατέρα — ἐπιστῆσαι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μίμαντα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲ τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγονται δ' ὕστερον ὁ γόητες γενέσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐρασθῆναι. *J. F. R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G. C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F. G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. dele S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jnc. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer*um & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J. F. R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J. M. G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper, & glutinas , & circumcidis, & croco cedroque inungis, & pelles circumdas, & apponis umbilicos, tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es, qui ſic dicas, *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit, ſed *immane*, ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, ϗ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ϗ ἀλλὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ϗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ϗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ϗ ἀλλαντολλᾷς, ϗ ξεκόπεις, ϗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, ϗ τῇ κέδρῳ, ϗ διφθέρας περιβάλλεις, ϗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν ; πάνυ γὰρ ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀπὸ τῆς ὠνῆς, ὃς τοιαῦτα μὴ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδὲ εἰπεῖν καλόν· μῖσος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, πρὸς πάντων ἔχεις διὰ τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῆ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιπορρωτάτω ἀπ' αὐτοῦ.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ *delet Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *AIW.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὲς δὲ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

ſignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγλιάσατο] Lege ἠγλίσατο & vid. Παρασ. c. 40. *vel* potius ἠγλάϊσε, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωριὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri *civium* ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦεν ὁ Διονυσίου] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὖτ. — ἢ τοῦ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur ϗ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, ϗ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros, verſus, evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , ϗ ἀλλαντολλᾷς ξεκόπτεις, *coagmentas, ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀλλαντολλᾷς, ϗ ξεκόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret ις pro ης, ut c. 19. f. πρὸτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τὰ παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῆς ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῆς ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶνεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ἄν τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρᾴως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐκ ξυνηθείας προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσας, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν χῦ σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης φερόμενος τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, χῦ τὸν ἄγγελον δὲ ἦν τὰ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Al.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐπιτίκτεσθαι πεφυκὸς, * ἐπιμήκη κεφαλὴν ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ πανσεσθῶν, λάσιον ἢ σίλιον εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, πανσεσθὲν § ἀποθάλλον. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis causae cur vulgatum defererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέφαλα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτῳ] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedit, quia ex C. est, etsi neque εὐθέτου vulgatum ab Scholiaste profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποθάλλον] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλειν, C. etiam, nisi quod τότε pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πολιόν, non σίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῶ. *M. du S.*

76. Καὶ-

quaeras, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως ἢ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα ἡ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. εἰ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ πλαλαχὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, ἢ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι ἢ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; ἢ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἐγκαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν πάλαι λιμῷ ἤδη, ἢ ἀγορὰν προτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ὁ δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον πάντως τὸν κολάκων, ὡς ὁ μόνον καλὸς εἶ, ἢ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, ἢ ῥήτωρ, ἢ συγγραφεὺς, οἷος οὐχ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε ἢ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὅτι δείπνου, καὶ κείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ συναρράγωσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστος εἶ τοῦ ῥινὸς ἕλκεσθαι, ἢ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὃς πόλε καὶ κείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὸν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Κἀμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀπεῖναι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ἰσφαλῆ τὰ τοῦ γραφῆς, μήτε ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τοῦ συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφυσᾶν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίων βατράχων δίκην διψώντων κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴν] Καὶ μὴν. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, ἢ ὁ χτὶ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, ἢ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῒξεις ἐξυπτιάζων, ἢ μιμούμενος βάδισμα, ἢ σχῆμα, ἢ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου ἢ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὕτως ὑπὸ καλάκων ὀπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ ἀλαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς ἀλλ᾽ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν ἢ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, ἢ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τῷ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ᾽ ἕνεκα μὲ δὴ τούτων ὕβριστάι μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα χτὶ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander; & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum noſtrorum memoria fuit, ſimulatus Nero, & ſi quis alius praefixam ſuo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, ſi hoc tibi uſu venit, dementi atque indocto homini, ſi proceſſiſti ſupina cervice, inceſſum imitatus & habitum & vultum illius, cui aſſimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad ſimilitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro ſe illi ſimilem putaret: cum tamen ea res, quantum Muſicorum illud ſummum intervallum, diſtaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in ſe* expreſſam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

[a] Τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς ἀλλὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2*. quae δὶς tantum omiſit. Cett. male: τῶν Μυσῶν τοῦτο, ἀλλὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μυσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὁμοίου τῇ παρομοίᾳ τῇ ἀλογοφυσότητι χωρὶς τοῦ Μυσῶν & Φρυγῶν ὁρίσματος. *V.*

* Μυσῶν] Ex interpretatione falſa vides corruptum etiam fuiſſe Luciani Codicem, quo Scholiaſta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J. F. R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *ſortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Juſtin.* 35, 1, 6. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pſeudophilippum in fullonio natum teſtatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconſtans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionyſium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriſcum in fullonio natum, ad Pſeudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriſcus ille, *vir ultimae ſortis* apud Flor. 2, 14, 3. ſive *ſtirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex ſimilitudine Philippi* (Perſei Macedoniae Regis filii) *Pſeudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J. M. G.*

95. Ψευδνέρων] De Pſeudoneronibus tribus vid. *Caſaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio ſubditi ſunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, uſurpat caſum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ᾽ ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rurſus: Κράτιστα ἐπιγραφομένων & ὑπὸ τοῦ νυνὶ τασσομένων. In Reviviſcentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τίχην τασσόμενοι. Anaſtaſius apud Batileenſes, & *ſi qui alii hoc modo mentiti ſunt*, ſententiam, ut videtur, non voces craſſius conſiderans. Puto velle auctorem, & *ſi quis alius eorum, qui poſt vocem* ψεῦδος *nomen poſitum habent.* Tales enim ſunt illi, qui praecedunt Pſeudonero & Pſeudophilippis. Similiter luſit in citato loco ex Reviviſcentibus in verbo multis praepoſito φίλος. *J. G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepoſitum habentium, quales ſunt iſti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & ſim. *F. G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio ſubditi ſunt. Anaſtaſius: ſi qui alii mentiti ſunt. J. F. R.*

6. Μυσικῶν τοῦτο δὶς ἀλλὰ πασῶν] Emendationem hanc noſtram firmat L. proxime etiam accedit *V2*. in qua tantum deſideratur δὶς, in aliis depravate prorſus legitur Μυσῶν τοῦτο ἀλλὰ πάντων. Confer *à. μωθ.* c. 11. ſi forte adhuc dubites: vide etiam, ſi lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μυσῶν & Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem eſt, de rebus a ſe invicem diſcretis. Ita ut edidimus, emendaſſe etiam in ſuo codice Cel. *Kuſte-*

rum.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατράχιωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατράχιων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ὦ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

[b] Ὄνομα] Abeſt a *Fl.* Adeſt in cett. Forſan τοὔνομα adſcript. marg. *F.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τότοις τοῦτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ἃς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι παραπέπτωκε εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod λέγω πάντων dictum putamus, pro vulgatiore λέγω πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam λέγω πάντως (intell. λεγόμενον) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς δὶς πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wesſel.* in Obsery. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσον forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρου] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀσελτείαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τίθι σοι ἰσχύς; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὺ, inquit, κορυζῶντα φλυαρεῖς, καὶ οὐκ ἀπομύττει διόλλυσι. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. μανοδυΐα, καὶ τύφος, καὶ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λίμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inferere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter usi, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανός ἐστιν οὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεύσας αὐτῷ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκοῦσαι, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μέν σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἵοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶσθα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω πεφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [h] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἴδωσί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκοῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἔστιν ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάσσος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac deregent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ἢ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ ὠδῖνας, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις γυνὴ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ὑπεκκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοπωλῶν δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; Οὐκ ἀλλ' ὑμάς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνε-

d Σαπτόρδον] Σαπτόρδον male Fl. e Οὐκ] Omittit Fl. f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά Fl.

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως ἀξιφίλοις λίμαις. V.

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾷς πολυκύτταις. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκοῦργος οὐ τῇ πρὸς ἀπαίδευτον ἐ πολλὰ βιβλία ἀνοίμωνον, οὐκ ἄκρατον αὐτῷ χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆραι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, καὶ πολυκύττοις ἐπὶ τῶν ἀμβλυττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Nιφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆραι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque facitant Asiatici. Vide supra notam ad *Mart.* c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κα-

ξυνελάσονλας δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαιλα85 ἀποδόλ μὲν τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, κ̀ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιτον ταύτην οἰκίαν· ἀποδ̃ναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρ̃ γ̃ν ἀπὸ πολλ̃ τ̃ ὀφειλομένων.

Καὶ γ̀ κἀκεῖνα πρὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελ̃ κτ̃σιν, κ̀ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, κ̀ ἤδη καρλερῶν ὠν̃ν, κ̀ τὸ πρ̃γμά σοι πάνυ σπουδάζε, κ̀ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς95 ἄμφω ἀμφρκεῖν. σκόπ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρ̃μα συμβολή. ἀξιῶ γ̀ σε ἀφέμενον τ̃ μηδὲν πρὸσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, κ̀ τὺς ὑπηρέτας ἐκείνυς ὠνῆ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ̃ οἴκοθεν, μέλ̃ τ̃ ἐλλοιό τινας τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] ἐξ̀ ἀκίνδυνον ἀπελθ̃σιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μ̃ τ̃ πότου, οἷα κ̀ πρώην ἤκουστα πρὶ σ̃ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρν̃, ἔτι κ̀ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε κ̀ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τὺς

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de mul-90 tis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis : eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne de-1 ficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαιλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαιλα *Bt. J. P.* Σωφονίσαιλα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτιλον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δίγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi κ̀ γ̀ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud κ̀ γ̀ κ̀, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Aelian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησι, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu naukos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀτολ. ἀφορδ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ̃ ἰδίων τ̃ ἑμαυτ̃ν αὐτ̃ν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τάυτὰ, tumque τάυτὰ τὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, κ̀ γὰρ κἀκεῖνα διπ̃ς ἐστούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἱππικοὶ τ̃ παιτ̃ν ἀγαθὴ ἀκρόασις ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρ̃μα συμβολή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : Ἱερόν τι χρ̃μα τὴν συμβολὴν ὄσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιθ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τὸ ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἷοί τε καὶ κτᾶσθαι πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχης. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν. πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ὡς τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων. κωλύει γὰρ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα

βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut *nunc* quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλαστέον σε τῷ οἴκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε οἷς οἷοί τε. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφεῖμεν — θεραπαίνων, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δι, sed ἀπεῖναι, nec ὅμως, sed ὥστε. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὧν mutandum censeo in ὃν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ἀπεῖναι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos fine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλους] Μιλησίλλας forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλους] Ante hanc vocem excidisse puto μηδὲ. *M. du S.*

3. Λάθωσιν] Subaudi τὶ, δῶμα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διηγήματα ἐπιθυμιῶν] Ἔτι δὲ διηγήματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ἔτι γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα ἀπὸ τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναξτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τοῦ κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶσθα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῷ ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ὥρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὀπτελαμῷος ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τοῦ λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτει] Ἅπτει *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτελαμῶος] Ἐπιταγμῶος *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῶ καταπύγονος scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδεδυκέναι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀπαγηγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, ὡς ἐς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τῶν Κοτυττοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto,* ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versas.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Hæc intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιαφιλὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemve, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, ἢ μόνα ἐργάζῃ σοτὰ σαυτῆ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ ‡ τῆ Εὐριπίδη Φαίδραν, ἢ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτῆσαν, ἢ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι ‡ συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῆ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσαι, [d] ἴθι, ἀνῆ μὲ βιβλία, ἢ [e] οἴκοι κεκλεισμένα ἔχε, καὶ κάρπου ‡ δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, ἢ, κατὰ ‡ παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· ὄψῃ δ' ὠνήσῃ, ἢ χρήσῃ ἐς οὐδέν, ἢ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπὸ

χρῃ

c Ἄφες] Sic Edd. omn. Ἀνῆ vult *Marcil.* d Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴωθι male *J.* e Οἴκοι] Οἴκοι *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἄπτει legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio.* Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχων. Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ ‡ παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato ἅπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & *L.* ἅπτει. ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapſus, qui ἅπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte ἀνηλίτητος eodem halitu ſequatur. Ut enim ἅπτεις, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & ἄπτῃ ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. ἀνηλίτητος facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἴει, ὄψει pro βούλῃ, οἴῃ, ὄψῃ, in ſecunda ſing. forſan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιτηδάνει *ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψιύδει ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἡδὴ ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, ἔργων. Quorſum enim illud λόγων, niſi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθαγμένῳ legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴν — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. οὐδὲν ἐ μὴ ταράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἐ μὴ γένηται ἄδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τῆ Εὐριπίδη Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

Ἴθι] Conf. ſupra *Par.* c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρὴ ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ὑπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰᾶται τἄλλα μετρίως, ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τοὺς νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους ὁπόταν σκέψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ὑπὲρ μὲν λῆσαι γε ἕνεκα ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείροντες μὲν οἱ πολλοὶ οὐχὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insscitiam tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos confidera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

[a] Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Ald.*

Διάθεσα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀνάχ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τῆς κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Αὐθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan διαφορ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit περὶ ἀγνοίας. V. ὠὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινὸν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὔκουν τὴν ἄγνοιαν εἰκόμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia*: sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia*. Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλὺν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τὸ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἀνάγκῃ διὰ συγγένειαν ἴσως ἰσχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτῶν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλως τε χρόμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσανασχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφιγγὲς ἕκαστοι, καὶ τα-

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχαιμάσης, ἣ οὔτε αὐτὴ τὰ κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπτυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τὰ πράγματων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυρώσα, καὶ τὴν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

[b] Καλαχαιμάσης] Κιμάσης Fl. ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic Fl. Διαβολῇ etiam B1.S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J.P.H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυστυχεστάτῳ τούτῳ μισραίμῳ, μὴ καὶ ἐν τῇ βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην πρῶτα λυμαίνῃ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σφηκίῳ καθ' ἑαυτοῦ κυνῆναι ἐὰν ἐγκρατῶσαι βιβλίῳ. V.

4. † Ἐπαλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἐλύγη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. V.

* Ἐγκρατῶσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατέσκετα. M. du S.

† Ἐπαλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα repoſuerat M. du S. Sed addidit legendam ἐπαλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπαλυγάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Vēſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπαλυγάζουσα. „ Unde etiam ἐλύγη repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπαλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? J. F. R.

ταράττει) τὰ σκοτεινὰ, φόβου & ὑποψίας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτήν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſopherum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis attentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis experta vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* J. T.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὴ προσπλαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες ὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὴ πλησίον [b] καὶ ὑπὸ πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνοχλοῦν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς [e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ [f] ταὐτὸν παρέχηται, τοὺς Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ τούτοις ὑπόμοια πλήσια. ᾠδὴν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὲ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod vero procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, subminiſtrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὲ] Ita *J. Vz.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδε Edd. cett. *b* Καὶ] Abeſt in B. *c* Καὶ] Iterum abeſt in B. *d* Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. *e* Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. *f* Ταὐτὸν] Τοιοῦτο B. *g* Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* *h* Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *O pectora caeca!* ſic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam caecitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τοῦ δὲ] Forſan τὸ δὲ. *F. G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τοῦ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico : *Sed caecitatis duae ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quae ſunt, videre videantur, quae non ſunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adcantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſtt. *Cic.* ſelectt. L. 2. Ep. 31. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praeſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χιλὰς δὲ, inquit, κατήγορα, καὶ συκοφαντίας ἀποῤῥῖψαι παιδικὰς μὲν παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξάψαι κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχεσι συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανέσησαι κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro ? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέν, inquit, ἐκπαίλαχοῦ δὲ πολεμοποιόν, ἔριδος ἀντικαριστικῆς, καὶ πρὸς πατέρα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐκείνης δὲ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae rescissae, & confusae domus sunt ab illa calumniarum probabili specie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quasi in tabula quadam ostendere volo, quale quid sit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Ephesius olim imaginem illam occupavit. Nam ipse quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, socius fuisset. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis esset Theodotas, noverat, nisi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum esse, cui Phoenice commissa esset. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε τῶν παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες τῶν γειναμένων, καὶ ἐρασταὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῶν τὰς διαβολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅπου τινὸς γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ ἐτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετέσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουσε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τις τῶν ἀντιτέχνων τῆς Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admisi ex *Fl. F.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AlW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τῶν κατὰ Φοινίκην ἔχων. *V.*

mittit: a qua illa est de Hippolyto Tragoedia excitata. Præclare igitur *Menander*: Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum præter cetera egregium est apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniæ regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis causa fuit. Sed & ipse Alexander vel solus possit sufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, ostendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. 11. *Nos memores professionis universam imaginem principatus ejus oculis animisque subjecimus.* Ubi *oculis animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri possit; neque est tamen. *Ἐν* διαβολῇ. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad distinctionem istius *Apellis*, qui sub Alexandro & Ptolemæo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id est adoptione, fuit Ephesius, teste *Suida*, Pamphili Amphipolitæ discipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetæ filium, qui quartus Ptolemæorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Casauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Eusebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera restituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καλεῖσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· διὸ καὶ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστέφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magna Matris foliis hederæ. & Ptolemæum quoque compunctum fuisse, hoc est, stigmata foliorum hederæ inusta ipsi fuisse.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legisse: nec video quomodo aliquis foliis compungi possit, aut quomodo foliorum stigmata alicui inuri queant: nisi pejore, quam pessimi στιγματίαι, conditione futuri sint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καλεσίφθαι. Et hoc liquet e sequenti voce ἐστέφανοῦντο. Nam, si vera erit futura ratio, illic quoque ἐστέζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετέσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδόταν; *Polybius* semper Θεοδότου vocat, Ætolum præcipitis audaciæ virum, eum vide libro 5. historiarum. *Palm. Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc historiam lib. v. fuse narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, historiam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & seqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & seqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panætolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τὸνομα, ὑπὲρ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς τέχνης ζηλοτυπίας, καλέσαντα αὐτὸν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἰδὼς κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου καταάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem; quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis conſilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, ſed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & ſeqq. octo verba a καὶ ad καὶ omiſit B. Sed margini inferiori adſcripta ſunt, ὁ Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑ πάνυ] Κατα ἄλλ' ὑ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα Graev. In vulgato conſentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῆ ἐπαναστάσεως τῆ Θεοδότης. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & ſeq. Scholion κάρτα ad ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν. utrumque abſurde. Quare id ſequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότης. J.F.R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot necenſent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto coenæ tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile ſit mendacium oportet. ergo a conſuetudine eorum, qui, quæ alios neſcire volunt ſecreta, in aurem dicunt, deſumta ſimilitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noſter in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὅς τισι τῶν Συρακοσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracuſanorum quibusdam in aurem conſilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὰρ κεφαλῆφι, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Eraſmus* in Adagiis, qui reſpici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου καταλήψιν] Non Peluſii, ſed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* conſtat. nam Peluſii caſtrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adverſus Antiochum proficiſceretur. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα & τἄλλ' ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν] Salmurienſis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non eſſet admodum prudens.* In hac verſione κάρτα omittitur, inepte, etiam ſi φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὑ πάνυ, ineptius interponitur & ſine ſententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui ſuffragante Mſ. ſic ſanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, ſed non in omnibus deſipiebat.* Nam φρενήρης etiam eſt παράφρων, ut *Suidas* oſtendit, fruſtra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis ſententiam firmet. Nam ſi hic φρενήρης eſt prudens, quam quaeſo ſententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim eſt? *qui quidem ſummopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem ſanum loqui, nec ſanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatiſſimum eſſe purgatum, & φρενήρης eſſe *imprudens.* J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud feſtinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam eſſe *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων eſſe dicitur, manifeſtus error eſt, forte nec ipſi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppoſitum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kuſterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Euſtathius*, ita explicat, ut ἀφρόνα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis ſic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiaſtae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης eſt ἀντίφρων, ἀφρόνας φρένας ἔχων, φρένας ἀφαμμένος. Sic ipſum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* Φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem reſpici hic etiam a Luciano, ſuadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipſum locum invenire, ſperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praeſidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte ſerius ocius vel firmabit locus iſte, vel nihili eſſe oſtendet. Nempe appoſuiſſe aliquem puto gloſſam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Poſteriorum aliquis eam forte aſſumſit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, ſic reſtituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν & τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαικείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένῳ, ὅτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὸ παράδοξον ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνον ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερον ἢ κατὰ τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφον· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιηθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἄσδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

[c] Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. [d] Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τον ὅτι, B.
[f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἄσδε] Ἄεδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἄσδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρσειν. *V.*

† Ἤρσειν] Ἦρσεν edita. Ἤρσεσε C. & V. unde ἤρσειν dedit *M. du S.*

λα εἰ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum κὴ τὰ ἄλλ', quod, missō odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, κὴ τ' ἄλλ' ἰ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ἰ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, κὴ τὰ ἄλλ' ἰ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel κὴ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J.F.R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognoscis e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J.T.*

Ibid. Ἐν σχολαικείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J.T.*

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinus*, quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J.F.R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimoque verisimili ista calumnia*. *J.T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c. *J.T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est*: teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J.T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνον] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔφυτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἐρέμνω ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J.T.*

59. Ὅτι μικρότερον] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J.T.*

61. Εὖ πεποιηθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J.T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἄσδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παράλειψιν videtur ἡ ὡς. *J.M.G.*

64. Εὐθὺς ἄσδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F.G.*

Ibid. Ἄσδε μηνίειν] Ἄεδε videtur e Dorico poëta sumta. *J.M.G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. εἰ δέ γε μή τις συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλήν, καὶ συμπολελαυκὼς τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse Iuisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναλο τὴν βλασφημίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο? *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰσχυνθῆναι G. B. & marg. A1. c Παραδέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνίειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τὰ κρίσιμα τὰ μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενόμενα, ὥστε ὀλίγου χρόνου διαλιποῦσα, πάλιν αὖ τοὺς ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ διαβεβλημένους ἥδιον ἂν ἴδειν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, qua per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, οὕτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, οὕτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τῶν τοῦ Μίδα] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trabit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Indiuiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἀγνοεῖται] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incertarum, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥοτέρᾳ πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliquе volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ ὑποπεπυρωμένον] *Et commotus.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

Sanc-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμηκότα ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσομοιότατα, τὴν χεῖρα πρόσω ἔτι πορρωθεν προτείνων προσιόντι τῇ Διαβολῇ. παρὰ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόνοια· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται Διαβολή, γύναιον εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

8 ἑαυτὸν ἑστᾶσι] ἑαυτὸν ἑστᾶσι B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα πεμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῶν Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τὸ πάντα μεμαθηκὼς πόλλους ἔχοντα κατὰ πᾶσαν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἰμαθολόγους τινὰς τῶν ἀρχομένων, ὡς οὐκ ἴσχυε ὁ Μίδας ὦτα ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἴσχυε. Διὸ καὶ τὰ μάκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι ὁ οἶνος τὸ ζῶον ὕπνωσον, ὡς καὶ τὸν λαπιθαίοντων ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſorentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Inconſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδισκὴν ἡ κόμης ἐκείρατο. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὁσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογίζονται παρέκλησιν, τὰς χεῖρας ὀρεγόντων εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνάπαλιν ἐδυρῶντο καὶ ἀγανακτήσει μορφιγμένην κρυπτήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in coelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἀμορφότατος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχρῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Conſumebaſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus ſerm.

ἄμορφον, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσχληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν φθόνον εἶναι τὸ φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ καλλωπίζουσαι τὴν ἀπάτην. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς τοῦ εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ κεκαλυμμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὰ ὀπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ἐν Ἀπελλοῦ τοῦ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τοῦ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *Ὁμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ περιηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἢ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ παρτοῦσαι miserе edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο παρτοῦσαι, utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, afflixit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀκριβῶς ὀξὺ δεδόρκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὁδὸν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχῆ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέποι μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπος βασκαίνεται καὶ πάνυ ὀξυδερκῶς; τὸ δ' ἴδιον πολυπραγμονεῖ; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sane livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλόν θ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἄπασιν
Δυσκέλαδόν, κακόχαρτον, ὁμαρτήσει συγγοώσης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisо vultu.
J.T.

99. Ὁ περιηγητὴς τοῦ εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque describsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa facati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. περιηγήσαι μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*
Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτῇ. ὅτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [e] γένησε. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ καταγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [a] τοῦ καταγορευομένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακεκλέκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑποθέσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καταγορευόμενον] Τοῦ καταγορευομένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam parinnt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδίτης βουλὴ μεγ᾽ ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένη τὸν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo praestat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J.T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Qua convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J.T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *qua se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque ficta omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστῳ θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐπιδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστῳ αὐτὴν προδεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τοῖς ψεύδεσι ταττομένων, οὐκ ἔδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν ὀψὲ πρὸς τὸ παραχρῆμα δίκαιον τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjectura a mendacio stent: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J.T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *qua in calumnia spectanda sunt*: vel, *qua calumniæ adsunt.* *J.T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διὰ τριῶν ἀνδρῶν γινομένη· δυοῖν μὲν εἶσι οἱ ἀδικέοντες, ἑνὸς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει τὸν παρεόντα καταγορίῃσι· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπεπταμένοισι ὠσὶ πρὸς τὰς ἀτρεκείας ἐκμαθών· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τοῦ λόγου τάδε οὐδὲν αὐτοῖσι ἀδικέεται. διαβληθεὶς τὰ τοῦτο τῷ ἑτέρῳ, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J.T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J.T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. ἔστω δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: five, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus.* *Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἀνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἐστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν ἅπαντας δὲ τῷ μὲν ἀληθείαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέσχηται τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τις πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλωσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸ μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸ δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσιον, ἀποκρυσίον, ἀποκλείων in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἔτερον ποιησάμενος] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

ἔπαι· τὸ δὲ ἄπιστόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τῷ ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἔσται ὅλου τοῦ ἀκροατοῦ σφετεριζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀπροάτους ποιῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταστρωννύων αὐτὰ, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προσπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φασὶν οἱ ἄριστα τοὺς νομοθετήσαντες, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος προσδεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπο-

ἄλλοις δικαίοις ἐστὶ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, in quo praeter cetera, qua aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent. Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, *ὅτι τὰς αἰτίας ἐστὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἐπὶ τοῦ φεύγοντι παραλλάττει, εἰ μὴ τὸ δικαζόντων ἴσως ὑμῶν πρὸς τοὺς ἀπόντας ἀφυλάκτους, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερα δίκαια εὐνοίας προσδέξῃ, καὶ πανταχοῦ ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὅτου τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevaleat, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos fervidi mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: *ἀλλ' ὁρκοῦνται μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἡ μὲν ὁμοίως ἀκροᾶσεσθαι τοὺς κατηγορουμένων, καὶ τὰν δικαιοτάτην γνώμην ἀποφανεῖν. Quum quotannis jurent, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. *Νόμον δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὁμόσαι δικάζειν μέλλοντα. Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognituras prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Swisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἐτέρων] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθ'] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, κοὐκ ἂν δικάσαις.
Prinsquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιος κρίνειεν, ἢ γνοίη λόγους,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utrinsque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decurionis deprecari, partim populareis compescere, ne rite & more majorum judicio reddito, & utrinque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirorum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ πρωκαταγνοὺς δ' οὐκ ἐρεῖ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ἀν-

ἀπολογίαν τῇ καλῃγορίᾳ, παιδελῶς ἀσεβῆ
καὶ ἀνόσιον ἡγήσαιτο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἀν-
καὶ αὐτὸς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν,
εἰ τῷ [a] μὴ καλῃγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλ-
λειν ἐπιτρέπαμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ
καλῃγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ τόμαλι σιω-
πῶντες, καταψηφιζόμεθα τῷ πρότερος λό-
γῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ
τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη
τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ
μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραι-
νοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς
κρίσεις, ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterorum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὴ] Non habet B. b Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγὼν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μᾶλλον καὶ ἐλαττον. V. Ἢτοι μὴ ἐτεροῤῥοπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit, Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?*
J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀληκρίνων ἐν ἀρχῇ τὰς θαυμασίας, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸν τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciscit. J.T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ τοῦ δεδοκέναι τὴν ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαταλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἦτοι σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, priusquam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta causa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione causae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα δὲ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίσταλο γάρ, οἶμαι, ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι. ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς ἐπιχειροῦντας ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀδικαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας προαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἀμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμοίτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀτλικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος· τὸ τῷ πρὶ ζωϊκῶν ἐπιτιμήματων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ ἑκάτερα. μεθεὶς (*Plut.* μεθεὶ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. ἀπέλαχεν ὁ Ζηνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος αὐτῶν, οὐκ ἀκυρίου τοῦ δικαίου λέγοντος πρὸς χάριν ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως γὰρ ἂν [εἰ] μηδὲ ὑπέσχετο κλαθεὶς, ἢ ὑπακούσας ἐτρέπετο. ἢτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίου ἄρα τοῦ δικαίου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὴν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἴλυς δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, εἰκῆ λαμβάνων τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸν τῇ πολιτείᾳ. κατ' εὐθυτέρου ἢν ἀναγκαίων αὐτογράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄκυρον ὂν μάταιον. G.

76. Ἰπέσχων] Ἰποφέρων. G.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτὸ πως τὸ ὀι φάσκουσι, Ἀυκιανί. *V.*

suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὴ πρὶν πρόσωπον [Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπειθε δικάσαι.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jensio* ἂν infero; nam vel sine eo versus constat, quum πρὶν etiam sit syllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐποιχομένοι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γενέσθαι· Etsi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vs. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐναισίμῳ, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco scholiis hic inserto, qui in Ed. Fr. est p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noster in *Suntina* ἂν quoque inseruerat, adleveratque ex scholiasta, *Phocylidis* esse; sed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Aristoph.* tamen additur, liberum esto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forsan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthis apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀλάστωρ ἔστι πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πιστεῦσόν σφισι,
Μεθ' ἁπλάστου πρὸς τὸ δόλιον τέτυκται.
Nihil fere tam est malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a se persuasum decepit,

Odium excitat adversum eum qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; testis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse liceat, aut crimen, iraseris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te detulit, desinet dicere, si probare debuerit. Non est, inquit, quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam.* Eodem tempore *& instigat, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Qui dicere tibi nisi clam non vult, pene non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὑδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καταμηνύοντι ἑαυτῷ συνεπίστασθαι, οὗτος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ ὑδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρας ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο καὶ τοῖς πολεμίοις.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δυ-

80 meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τὐμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Saevit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρὰν ἀπέστη τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus abstinuisset:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definias, hominem ut notes, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει δ' ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit:* vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνίοτε ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἴτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἐπιστροφὴν φησὶν οὐ λεκύθου σπουδῇ, ἀλλ' ἀροῦσαι πυροφόρους, ὕτω τὸν κολακικὸν ὁρῶμεν οὐ πάντα, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδ' ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦντα, ἀλλ' εἴκειν τι καὶ πραγμάτων μεγάλων ἀλλήλοις καὶ τόποις καὶ χρόνοις, πολλάκις δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐσῶν γὰρ καὶ τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ δυναστείας, καὶ τε ἰδιωτῶν, καὶ τῶν μοναρχῶν, καὶ ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον αἰσχρὰς βλάβας ὁμιλοῦντας τροφούσας, ἢ κακοῦ ὄντος μᾶλλον γυμνὰ πλοῦτος τε καὶ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, altaeque potentiae generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit*: lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐὰν ὀφθῇ αὐτὸν ἐπὶ τοῖς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, ſuſpiciones ſexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim ſpes ſemper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculoſiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis ſe invicem ſpeculantur oculis, & tanquam gladiatores obſervant, ſi quam nudam corporis partem conſpiciant, dumque unusquisque primus eſſe cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante ſe eſt, ſi poſſit, detrahit & ſupplantat. Hic vir bonus ſtatim videlicet everſus trahitur,

95 χόντων ἢ δυναστευόντων φιλίας εὐθυμεῖν-
τας, ἔνθα πολὺς μὲ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ
ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ
λοβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ αἰὲι μείζους
c ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώ-
τεροι, καὶ τὰ μίση ὀλισθηρότερα, καὶ ζη-
λοτυπίαι κακοήθεις τεραι. πάντες οὖν ἀλλή-
λους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦν-
τες παρατηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος
ἡ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παραθεῖ-
ται, καὶ ἀγωνίζεται d πλησίον, καὶ
τ προ e αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ
ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς ἀτειχῶς ὠ-

c Ἐλπίδες] Deeſt in B. d Πλησίον] Πόλιμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Οὕτω τοῦτο ἔπρεπε ἀληθέστατον. V.

ἡ πλουσίαν τι ἢ πολὺ δυναμένων, ἢ ἐν τοῖς τῶν μοναρχῶν αὐ-
λαῖς ἀπίστοις τισὶν οὖσι, γνῶναι μάτην ἀναπείσαι τὸν ἄν-
θρωπον τοῦτον ἀληθεύειν ἄπαλλ· ταῖς δὲ τοιαύταις κολα-
κείαις ἕκαστος ἐν τὸ ψεύδεσθαι. Ac primum quidem, ſi eum videris divitum domos aut potentium, ſive etiam regum, frequentantem, certo tibi perſuadeas velim, fruſtra rumorem illum ad aures tuas accidiſſe, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum eſt. J.T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι] Sed nulla verſutior aut fraudulentior ſupplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit Polyb. IV. ὑπὸ τύραννος τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὑρίσκει δὲ μάλιστα ἐν πρῶτοι τοιοῦτοι κακοτρόπους, καὶ βασιλικάς, καὶ δόλου γε τοῦ περὶ τοὺς αὐλικοὺς διατρίβοντας, καὶ τ τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. Novus enimvero calumniandi modus hic eſt inventus, cum non obtrectando, ſed laudando alicui nocetur. Quae malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea eſt illorum hominum amulatio inter ipſos, ea aviditas. Quare jure Tacitus in Agricolae vita peſſimum genus vocat inimicorum, laudantes. J.T.

4. Ἔπειτα οὐ πω] Homerus de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἔπτατο· τοῖος δ', ὧν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ἅτη ἐΐξεε μάλιστα, &c.
Sic ex cuſpide fulgor ſplendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inſpiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere Virgil. de Darete l. V. Aeneidos:

Ille, velut celſam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana ſedet circum caſtella ſub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis aſſultibus irritus urget.
J.T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος ὢν βουλόμενος] Seneca lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad alienum reſpicienti ſua placent. Inde diis quoque iraſcimur, quod aliquis nos antecedat, oblivi quantum hominum retro ſit, & paucis invidentes quantum a tergo ſequatur ingentis invidentia.* J.T.

7. Παραγκωνίζεται] Alciphr. I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντιρρήτους βουλόμενος, ubi Bergl. idem verbum ex Heliod. & hoc Luciani loco adfert. J.F.R.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Plutarch. de diſcrim. amici & adulatoris: ὁ δὲ τοὺς ἀληθινοὺς λοιδοροῦσι φίλους, καὶ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερὸς μὲ ὑποσκάπτει, καὶ ἐξελαύνει, καὶ τύπτει, ὡς ἀμείνονας, λέγεται δ' ὑφ' ἑτέρου τινὸς ἐν ὑποκρίσει λοβολὰς κρυφίως δὲ λόγῳ κινήσαντος ἔλκος, καὶ μὴ παύεται τοῦτο ἐργαζόμενος, τὸ τῆς Μηδίας φυλάττειν μνημονικόν· ἦν δὲ ὁ Μήδιος τῆς περὶ τ Ἀλέξανδρον χορηγὸς τ πολέμων ἐπ' ἔαρχος, καὶ σοφίσης χορηγεῖ ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτηλογράφος. ἐκέλευον οὖν Θεμιστοκλέα ἀπιέναι καὶ δόκησιν ταῖς διαβολαῖς, ἐδόκουν, ὅτι κἀν Θεμιστοκλῆς τὸ ἔλκος ὁ διδηγμός, ἡ ὕλη μόνοι τ διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις ἐ παρακόμασι διαβρῶσαι Ἀλέξανδρος ἀπέλασε ἐ Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώτας, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare ſinit: aut, ſi hoc non poteſt, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem ſubmittit aliquas & ſpargit calumnias. Ubi autem occultus ſermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, καὶ ἀδοξότερος, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γοῦν τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀταρέσθαι κατέκτα.

ταραχῶν οὖν ὡς ἐν μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντων, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμιτυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

expelliturque tandem cum ignominia: floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. *b* Τὸν] Τε *Homer.* *c* Ἡμιτυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μώρου ἢ ἐλπίδος forsl. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoriae tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumniae cicatricem mansuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praeverteris superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.

J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γοῦν τοῦ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῇ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτανέ.] Adscripserat *Solan.* τε in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epist. prima, commate ιϛ'. *J.T.*

22. Ἡμιτυέλπιδος] Scriptum fuisse ἢ μώρου ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τύχης] Vere, nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.

J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluso respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitiae deserantur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμωρὸς] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claresc unt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia caruit,*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἀν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἀν [d] κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπάγωγον, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τοῖς ἀκούουσιν.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ὅπι τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, καὶ ὕσπληγξ εὐθὺς καλα-

[d] Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. [e] Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσε] Καθεδυνάστευε. *G.*

43. Τῆς ὕσπληγξ] Καὶ ὁ τόξος καὶ ὁ σ. ε. ε. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούπαιστρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. *Livius* lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem;
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τόν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαιομένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρίσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνᾳ καλαμάψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγξ] ἐυθὺς καλαπισούσης] Ὕσπληγξ ſive βαλ-

καλαπεσούσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν διάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὸ ἐκ τῆς τάχους ἐλπίδα, ὅλῃ τὴν καθόλου ἐπιχείρησιν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τοῦτο, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ πρόσχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσοις

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶν] Recte *J. S.* Κἂν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὁμοιῶς male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλλὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὕστληγγος — καλαπεσούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὕστληγξ eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὕστληγξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλλίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque nequam ſubmiſit regula limen,
Corripuere loves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλλίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Aeneidos:

— — Signoque repente
Corripuere ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὸν διάνοιαν διατείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομεῖ] An *in os cadere faciat?* Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὸ τὸ πόδα ἴσῃ τὸ ἐπίδημα, μὴ δὲ ἐπιστομίσῃ μοί φασιν ἰσχυρισάμενοι. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ πρόσχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Praelatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictae locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λυφθείς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in caſtum media traxere caterva.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐὰν ἀπόστημον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀπόστημον] Lege ἢδὲ, i. e. κ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἁπτράδη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [c] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τὴ ἀληθολῆς ἔχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἔστιν ἔργον, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ ἐχ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἔστι πολὺ τὰ προσόντα τῷ ἀληθαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς καλήγοριας, οἷον τὸ μὲ ἰατρὸν ἀληθάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸ πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸ τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίοτε

[c] Φίλοι] Φίλοι B. cetera desunt usque ad. ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψεται B. [g] Ἢ ἐχ] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J. Mad.* *P. S Amst.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mad.* B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς ὑπ. τὸ χεῖρον ὑποτρέπειν τὸ ἐπαινετὸν διαστρέφειν, καὶ ἐκ χρηστοῦ πανοῦργον τὸν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena perverti, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως est, immunda & foetida ἄκοσμος.
Gaesia παλλάδιον, nervosa & lignea δρυὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὸ πάντες,
Ἴσχνεν, ἀλείφασαν· ἐγὼ δὲ μόνον μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὴν νύκτα, ὅτι σκοτεινή, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ πλουτεῖ ἐπαινουμένη· τῶν δὲ τὸ χρυσοῦν βασιλικὸν ὄφις· τὸ δὲ ἀληθὲς μέσον τούτων ἐμοὶ μαρτυρήσει ἔχειν· μέλαινας δὲ ἀνθρώπους ὀνομάζεις, λιπαροὺς δὲ θεῶν παῖδας προσήκομεν· μελιχρώτους δὲ οὐκ τύραννά τις, ἀλλ' ὁ πολέμιος φησι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσεσκέμμα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλώρους δὲ [e] τύραννα οὐκ τινὸς ἄλλου ποίημα, ἢ ἐμαυτοῦ ὑποκαριζομένου τι [e] ψυχρᾶς φίρεσθαι τὴν ἀκρόπολιν, ἕως ἐπὶ ἄφρα ἦ. Lege, μελαγχλώρους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ ἢ τύραννα οὐκ ἄλλ' ἢ χρῶμα οὖσα ἐμαυτοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ οὐκ vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσεσκέμμα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
At non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannimi ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαβολὰς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐχλευασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέστρεψε, καὶ ἀμέτρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπιδὼν] Sic Edd. Ἐξέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὸν Σελεύκου Στρατονίκης λέγει, ὃς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντιόχου † ἐρασθεὶς πείθει τὸ πατέρα ‡ ταύτης παραχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γιγνώσκει τὸ θαυμαζόμενον ὑπὸ τῶν Στρατονίκης ἐρώτων. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ τοῦ πατρὸς γιγνόντος Σελεύκου, ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραπτίου τὴν νόσον τοῦ ἔρωτος, ὑπεξίστη ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθείς] In C. ἐράσθη . . . ὡς τοσοῦσαι καὶ θανεῖν ἀπειλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῆ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρεσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γιγνώσκει —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θαυμαστῷ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἰδόντος Στρατονίκης διαυγούσης λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonices novercae innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Repositi autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰναρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασίνη] Ἐρασικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latomias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est υ, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si caussam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀλγὶ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀλγεχέκαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὁ τ Θεμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ὀπινοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθ τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, 95 ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθ τῷ ὠθοῦντι τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τ δα-

[c] Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθῆ Fl. ἀληθίᾳ *Toll.* [i] Ὂν] Omittit B. Ὄντως vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *F.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.
F.T.

84. Ὁ φίλος ἀλγεδάνει)] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut æstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accurata inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quei: maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *F.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestе ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thrasean inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte praebat.* nos emendavimus & contextum, & interpreta-

tionem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *F.T.*

Ibid. Τρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mss. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate praeoccupatus.* *F.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθίᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *F.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *F.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήων θ' ὡς ἱππῆες κάρη βάλλ', ἦτ' ἐν ἀπήνῃ
Καρπῷ βριθομένῃ, νοτίῃσί τε εἰαμενῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ἐπότε malim, ὅς ποτε. *F.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τ ἀλγολῆς, τὸ ὑπωπτεῖον τ τῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ἐπότε ὁ Πτολεμαῖος τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε γὲ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸ Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς καὶ vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κληθὴς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή, nec aliter video feciſſe Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυσιμώταλον γάρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς εὐροίας movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἶδος] Impressi omnes ὃν τὸ εἶδος. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὅν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζων putes, sive participium pro ἐν positum accipias, cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδος δὲ ἀδύνατον ἐν δεδιαχωρίζοις βασιλίσι. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. εἶδον ἤν τινας αὐτῶν ἐλάσσους, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἦν ἅ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν: atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ὄντως addita. Conf. mox c. 20. ἐγὼ — ἀδελφή τις ὄντα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νῖκος ideo Νῖκος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illud dici tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicino, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipaverat.* *J. T.*

10. Παραπλησίως] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τὸν γε παραπλήσιον λέγουσιν οὐδὲν ἧττον μέσον λόγῳ ἢ

Παρα-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10 ἢ λαβὼν [d] ταραντιδίου, ἐκυμβάλισέ [e] τε ἢ προσωρχήσατο, ἀπολάλη ἂν, ὡς οὐχ ἁδόμενος τῷ βίῳ τῷ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος [f] Πτολεμαίου τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [g] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτιολογία λέγοιτο, εἴ τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Ταραντιδίου male B. e Τε] Omittit B. f Τίνι ἂν ὀν.] Περὶ ποτῶν ἂν B. Ἂν περὶ ὀν. El. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θήλεον λεπτὸν ἐς διαφανὲς ἱμάτιον ἢ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χρίσεως ἐ τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarentinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: *Ταραντῖνοι*, sive, ut alii legunt, *ταραντινίδια, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, ὁράσεις ἔχον ἐκ τῆς ἑνὸς μέρους. Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. *Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν τὸν ἰλλεῖον, ἢ ἔχων, ἢ ταραντινίδιον ἔχουσα.* Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, *Παρθένῳ δ' ὥραν δοκεῖ, φαῖν' ἱματιοῦν, ἢ γυναικείαν στολήν. Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, *Λεπτὸν χιτῶνα τις βασσάραν, διονυσιακὸς, πεδίρης.* Et apud *Hesych. βασσάραι χιτῶνες, ὃς ἐφόρουν αἱ Θρᾷσσαι βάκχαι.* Hinc & Bacchus *βασσαρεὺς* dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde *& Baccha Bassarides dicta Pers.* Bassaris *& Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten invenai, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad tales, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J.T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriae, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen *τὸ crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex aere, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et feries nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaea pulsabunt tympana Thebe;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Eundet ad Idaeos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ τῶλαι σωτῆρμοις ὅπλα ὅπλοις
Νικῆος, λεοντὴ, κύμβαλα δὲ, πλαλαγή.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, hinnulus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin allas & sericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtiniret, cymbalo incessit.* J.T.

12. *Ἀντισοφιστὴς*] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J.T.

15. *Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ*] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* J.T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τύτῳ θεῷ ἐπετέλουντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τ' μειρακιώδη ταύτην τῦ Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύργυν, ὀνείρατα διηγούμενοι τῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum sibi neque adorandum sumsisset Hephaestionem. Cum enim decessisset Hephaestion, prae amore illius Alexander reliquae suae hoc etiam adstruere magnificentiae voluit, & Deum suo suffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca consecrari & arae, atque sacrificia, festique dies novo Deo parari, sanctissimumque omnibus jusjurandum esse Hephaestion. Si quis vero subrideret ad ista, aut non satis religiosus esse videretur; mortis illi poena erat proposita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis statim eam incenderunt, excitaruntque, qui immissa sibi ab Hephaestione insomnia narrarent, praesentiamque sibi illius oblatam, & sanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem sacrificarunt velut Al-

a Ἀνέστησαν] Ἀνέστασαν marg. *A1*. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τῦ *προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τῇ Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάπας ‡ λέγεται Λέοντα τ' βασιλέα ὅτι ἐκβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ § τερατώδη διεξιὼν ἐνύπνια, § ἅτε καὶ ἄκρα, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλοκάπας] C. D. male Σιλοκάπας λ. ὄντα τ. β. διαβάκχευε. *M. du S.*

‡ Magistri fuit summa dignitas in aula Constantinopolitana, de qua vide *Meursium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Isauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiastam nostrum saltem ante 1229. annos non vixisse, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἅτε καὶ ἄκρα] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκρα. Barbare. Sed tamen genuinam puto esse scripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκρα, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Praecessit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et sequitur prompte Benedictus verba haec ipsa sic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & versionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorsus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impensa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec confideratio magnificentiae funeris potest hic locum habere. Majora desiderantur, quae habebis, si recte vertas mecum *ad reliquam rerum suarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta sua referri voluit, ipsum ex mortuo fecisse Deum. *J.G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J.T.*

24. Καὶ ὁ μάγιστρος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Drusillam documenta nunquam deinceps nisi *per numen Drusillae* dejeraſſe. Idem in morte Julii Caesaris narrat, controversias quasdam a plebe *interposito per Caesarem jurejurando* distractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* sibi *neque sanctius*, neque *crebrius* institutisse, quam *per Augustum*: quin & violata perjurio numina ista gravius vindicata, quam si quis per ipsum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caesaris pejoratur.* *J.T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis signa. Unde & aegrotantes, & futura praenoscere cupientes, in Deûm, Aesculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, sese templa conferebant, per somnium illorum voluntatem, responsave expiscaturi. *J.T.*

32. Ἐπιφανείας] Illustravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illustris *Ez. Spanhemius* in V. Dissertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuri nunquam non erit commendatissimum. *J.T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Aemulatus est in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λ῾ ἔθυον παρέδρῳ, ϗ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρ῾ ἥδετό τε ἀκούων, ϗ τὰ τελευταῖα ὅπῃ ϛευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ϗ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ ϗ θεοὺς ποιεῖν δυνάμεν῾. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τ῀ Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ᾠδὴ τ῀ χαμὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τ῀ Ἡφαιϛίων῾ θειότητ῾; ἀφελομένους, ὡς ϗ τιμῶσι τ῀ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, ϗ ἀφ᾽ τούτου ἐξελαθέντας, ϗ τ῀ τῆ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε ϗ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμι῾ τα-ξιαρχῶν παρ᾽ Ἀλεξάνδρῳ, ϗ τιμώμεν῾ παρ᾽ αὐτῆ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφεληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τ῀ Ἡφαιϛίων῾ τάφον. ἀλλ᾽ ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμεν῾ κατ᾽ πάντων [i] τ῀ θεῶν, ϗ κατ᾽ Ἡφαιϛίων῾ν῾,

[d] Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. [e] Πόσους] Ὅσους B. [f] Οἰόμεθα] Οἶμαι B. [g] Παρὼν] Et sic Fl. cum cett. [h] Τότε] Ὅτι B. recte, ait Solan. [i] Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quæ Hadrianus ipse composuisse jactatur.* J.T.

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρ῾. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. J.T.

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἱερᾶσθαι θεὸν τ῀ Ἀλέξανδρον τριτοκαιδέκατον, id est πάρεδρον τ῀ δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ϵ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse præsentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus ægris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ἐπιπομπεῖς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. J.M.G.

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 71. J.T.

36. Ἐπίτροπ῾] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristæ. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis æqua potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum generis qui sextus & ultimus heres,
Polluit, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. J.T.

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* J.T.

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. J.T.

49. Ἐπομοσάμεν῾] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. J.T.

ᾠδ, ὅτι δὴ κυηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῶς τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὁ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, καὶ ὡς ὅτι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὰ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γὰρ κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε παρὰ τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὅπῃ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπῃ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ εὐπρόσαθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] *Μνημονεύσαντα* B. & *Fl.* b Ἐν] Etiam adest in *Fl.* c Αἴσθωνται] *Αἴσθονται* B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic *Fl. B1. P.* &c. An *αἰσθανομένου*; adscripsit *Solan.*

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδοι. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. *J.T.*

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est *Oppianus* lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσποτίτοιο βραχὺς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μισήτιν ἐπὶ νύκτα δυκούσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ νυμνίοντας, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τι πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Φαρσαλίοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλος, ἄσεϊ πάτῳ,
Δηλήσειν ἐθέμενοι μιγέρων αἰζηΐα φῶτες
Ὡς τότε &c.
Ac veluti insidiis media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casurae signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut, & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae pavenles cogitationes invadunt.* *J.T.*

61. Ἀλλ' οὐ γή] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ γή. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ὅθα, vel, quod magis probo, ἢ ἂν vel εἰ μή, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅταν ἂν αἴσθηται αὐτὴν ὑπραγοῦσαν, ἠρέμα ὑποκινεῖται κατὰ σμικρὸν ὑποφύεται ἐ ἐλέγχει τὸ ἄφραντόν τι τῆς ἀσθενοῦς. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* *J.T.*

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* *J.T.*

76. Προσλοιδόρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. *J.T.*

78. Συγχύσεις] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* *J.T.*

82. Διατριβάς] Et hic secutus sum Ed. *J.* quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in ſervitutem redacto, fieri probabile eſt.

20. Machinae autem illis contra abſentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba aſſiduitas, & impudentia & fexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio eſt, cognata vel ſoror potius delationis. Nemo enim tam generoſus eſt, & adamantino muro ſic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praeſertim velut cuniculis quibusdam fundamenta ſubruat delatio.

21. Et extra quidem ſunt iſta. Intus vero proditiones multae *hoſtem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura ineſt omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, faſtidium: tum quod mirabiles auditiones ſectamur. Gaudemus enim, neſcio quomodo, univerſi

ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, καὶ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχαναὶ δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς [g] διαβολῆς. οὐδεὶς οὕτω γενναῖος ἐστί, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένον, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας καὶ ταῦτα ὑποκρουσάσης, καὶ τὸν θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. καὶ γὰρ οἰδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic Fl. Fr. H. P. &c. & B. Ἀποντος F. & V2. [g] Διαβολῆς] Sic B. cum Fl. Fr. H. V2. &c. Διστρωσις F. ſola, & marg. Al. [h] Ἀψίκορον] Sic F. Ald. Fr. H. S. Adſpirate M. B. P. [i] Λαθρηδὰ] Conſtans lectio, ait *Solan.* Ald. 2. tamen aliter, v. not. *Geſn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ αὖθις, καὶ τὸ κόρος, ὁ αὐθις κόρον λαμβάνων, καὶ ταχέως πληρούμενος. καινοτρεπὲς τὸ χῆμα * οἶσι οἶδα ἡδ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐκ παλαμιληρόον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοτρεπὲς τὸ χῆμα. οἶσι οἶδα ἡδ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐκ παλαμιληρόον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & poſt χῆμα omnia omiſſa.)

* Οἶσι οἶδα] In C hic novum ſcholion conſtitutum, quod jam ſupra alicubi habuimus. In Edits vero ὡς omiſſum implevit aliaque menda correxit. *M. du S.*

nim in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam poteſt, cum ſtatim ſequatur καὶ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hiſt. cap. 1. *Eſt natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epiſt. XVIII. *aures hominum novitate lactantur.* Hinc *Homerus:*

Τῶν δ' ἀοιδὴ μᾶλλον ἀνθρώπους ἔπεται,
Ἥτις ἀκουόντεσσι πανταχῇ ἀμφιπέλονται.

F. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat aſſiduos copia longa viros.

Monetque *Iſocrates* ad evitandam illam ſatietatem, τὰς ἐπιδείξεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς, *ne ſaepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum eſt apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum eſſe debent, ſicut aliarum rerum, ſatietates. Veterrima quaque, ut ea vina, qua vetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuaviſſima: verumque illud eſt, quod dicitur, multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitia munus expletum ſit, novitates autem, ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non ſunt illa quidem repudianda: vetuſtas tamen ſuo loco conſervanda eſt. F. T.*

93. Λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐκ πρὸς τὸ ἐς λιγόμενα καὶ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fauſtis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μισθὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ διαβαλλομένῳ δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μισθὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. *ὡ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμενα πάντες λαθραῖα, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἐς μισθὰς ὑπονοίας ἀκούοντες.* Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, *περὶ στεφ.* circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίαν ἐς τὸ καθηγορίαν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι.* *Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, *ἡδόμενα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μισθὰς ὑπονοίας ἀκοάς.* Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui seperatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum *Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμενα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μισθὰ ὑπονοίας ἀκούοντες.* *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἐς μισθὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάστημα πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ καταλογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἐς μισθὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? *J. F. R.*

Ibid. Μισθὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, qua natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* *Ausonius* in epist. ad Paulinum:

Nec qua compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit conscius, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Καὶ τὸ πάντων οἴκτιστον, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνηδρευμένος. ὁ δὲ, ἂν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαιθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παροξυμένος.

Ἢν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀφαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

[d] Συνεπισάμενος] Ἐφισάμενος B. [e] Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐπηδρευόμενος *V2*. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε *Coll.* [h] Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμενος; marg. *J.* [i] Παροξυμένος] Παροξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πάσχουσι τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male fusa credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* edidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἡδὺ γὰρ πάσχειν πρὸς τῶν λαθραίως λυπούντων, καὶ μὴ ὑπ' ἀμφιβολίας. *J.T.*

6. Τῶν ἐπιβουλῶν ἀγνοοῦντα] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, inestimatum, ac domesticum malum non modo non exisitit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.
Id est,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praestet: A torrente facile me ipse tutabor.
J.T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* *J.T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suspicor scripsisse Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J.M.G.*

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. *J F.R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσσ. ρ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultens. Hesych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπορρήτως βουλεύεται, καὶ οὐκ ἐκβάλλει. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω μὲν χάτω δὲ πόλον, κερδαλεόφρονι ἰότητι. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet:
Professa perdunt odia vindictae locum.
J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ἐν. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύω ἢ ὀργήν. ἐ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δολοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ἀστρέφειν ἢ χολὴν, καὶ τὸ μὲν σῶ [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα δὲ κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεινάν τινα καὶ [c] πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἐαυτῷ ſine ἐν Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides*:

Μὴ ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia pro-
loquens.

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: κωμῳδὸν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινάν τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque lætæ & comicæ facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινὸν non eſt *triſtis patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις apud *Athenæum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde cupidus. δεινὴ τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖσθαι τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καινῶν μέντοι εἰς τὸ σίκλος, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπεκρίνου, τοῖς ὀρχηστοῖς ὑποκρινόμενος, ἢ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quæ in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere*. ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur;
Filius his, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebuntur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσαν *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona læta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimas litteras. ſed ſub perſona*, ut apud *Mimum Syrum*:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινόμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κα-

κῶν

Maxime vero ita efficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσι, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῇ εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ἔστι φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν ἐγκαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καταγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ἐμπίπτουσιν

[d] Ὅστι] Οὐδὲ marg. *Al.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οὕτω δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, ὅταν ἐκ παιδιᾶς, ὥσπερ ἁμαρτίας ἐκ μέρους ἅπαντας ὑπόπτους τῶν ἀληθοῦς. *V.*

ἁμαρτίας καὶ] In edit. fuit ἁμαρτίαν, quod emendavit *Mem.* addens: C. D. ἁμαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἁμαρτίαν edere, ut in Impr. factum est, non decet.

nibus certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph. Nub.* 296. Μέγα γάρ τι δῆτα νεφέλαι σεμνὸν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam τὸν ἐπὶ σκηνῆς ἀνὴρ πρεσβύτην τραγῳδίαν videtur idem significare quod ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πρεσβύτου τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Grenovius* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet τοῦ ποιητοῦ πρεσβύτου; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑπονοσοῦντα verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἀληθῆ δὲ τραγῳδίαν] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non vitrea in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J. T.

29. Παροιμιῶν τινα δὲ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam morum & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur ἀνὴρ γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μοῦσαν ὑποσοῦσαν, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὲ ἐκάλεσαν, καὶ ἐλοιδορήσατο καὶ ὑπερεπίμπλατο ἐκ ἐκκρούσεως. Utique nec hic spectatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιούμενος τὸν ἀγῶνα ἐκ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ναυτικοὺς δυνάμεις καὶ πρότερον γέγονεν τὸν σκοπόν, nunc οἱ μὲν ἐκ τῶν γέγονεν ἀναγκάσας διώκειν πρὸς πόδωνα. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πάντας] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγκρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ Ἐπίκουρος ἀναμφιστόητος. ὁ δὲ ἄλλος πλείστης ταραχῆς γέμει. Cl. *Bentleius* reposuit, & pro γέμουσαν, ἔχουσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege ἔχουσαν. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struxit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὅτῳ βλάπτειν μισῶν ὁ λόγων ἀναφανδόν,
Ὥσπερ ὁ τὸν πλησίον ψευδόμενος φίλον.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεθα.
Τὸν δὲ λόγοις φιλοῦντ' ὑποφυλασσόμεθα.
Ἔχθρὸν ἐχὼ πάντα πρόνω φέρειν, ἢ πως λάθῃ
Τὸν λύκον ἐ φιλίας σίγα ἔχων ἀδικεῖ.
Non ita nocet, qui odium suum profitetur,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.
J. T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ἔστι φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι; τὰς ἄλλας λανθάνεσθαι. ὃ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας ἐγκαλήσορησε τῷ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ὡς ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι διὰ τὸ ἐκείνων συμφέρον οὐδὲ τὰ οἰκειότατα ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ἀλλ' ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη οὕτω τὰ οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεια,

mos causſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde didicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέτι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτῶς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὴν Ἰωσηφ αἰτιᾶσθαί μοι δοκεῖ. *V.* *Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· ἡ γὰρ εἰς Ἰωσηφ ὁ λόγος αἰτίαται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν ὑπὸ τῆς Προίτου γυναικὸς Ἀντείας, ὡς φησιν Ὅμηρος· ὃν καὶ Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἔοικε δὲ τὸ αὐ μίσει διαφορ. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſelnius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὡσημεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡσημεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡσ credas, non ἑρ expreſſum. *M. du S.*

‡ ΖΙ ἡ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam curreus, clamabat *μέγας κίνδυνος ἐκπεφύγηται, μόλις τι σεσῶσται. Magnum* ſe *effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

40. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. *Φύονται δὲ τοῖς ἐν ἀνθρώποις ἀλάστορες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπων σμικρά τε καὶ ἀτιμότερα, τοὺς ἀλάστορας ἐκείνων ἰφαλκόμυια· οἱ δὲ αὖτε τοὺς ἀλάστορας, ἀλλὰ θρασυλίας ἐξ ἀκαιροῦ μισοῦς ὑπάρχοντας, καὶ κρυπτομένους αὐτοὺς καὶ φιλανθρωπίας ἀφθονωτάτου, ὃς ἀπελαύνειν χρὴ καὶ ἀποσοβεῖν πανταχόθεν. Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homuncione potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentia & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synefium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit; *o Proete, aut interfice Bellerophontem*

Qui nostrum invitæ voluit conscendere lectum:

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justius caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Πρῶτε, ἢ [e] κάκλαγε Βελλεροφόντλω,

Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ τὸ πρὸς τὴν ξένην αἰδοῦς ὑπὸ [f] μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, καίκείνη τὰ ὅμοια καλειπῦσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g] ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [h] τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως καίκεῖνος συνέστη

[e] Κάκταν] Al. male κάκτανε *Coll.* [f] Μάχλυ] Μάχλης *Th. Mag.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάκταν] Γρ. κάκτανε. *G.*

sum sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἐπωγκυλιάζουσα τὰ παιδάρια, οὐκέτι πρόσκαιρον. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari capit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῖς ἀναίτιοις συμφοραῖς] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitiae nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur. Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ κόσμῳ ἐπὶ κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς ἴδιαι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniisse notatur, tum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.

J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mss. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσλάβειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἤθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελε] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἤθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Mich. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλυ] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὄν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλυ] Pro vulgato facit, quod & supra, Asin. c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δῆτα ὁ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet,
Pudicus, insons.

J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως καίκεῖνος] Unde Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Arist. dis vita, negat

ὅτι τ Θεμιστοκλέα, ὃν συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένον. δίκαιος μὲν γὰρ, ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα τινὰς, καὶ ἐμίσει.

contra Themistoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iste civilis ambitionis pruritu solicitatus. Scilicet justus, si cum aliis comperetur, Aristides: at homo erat ipse quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, ἡ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν [e] τοῦ φθόνου φαίνεται συνειθισμένος κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὃς ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ὥστε ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, si vera est illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentissimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque insidias invidia composuisse deprehenditur contra virum consanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem societatem periculi una navigaverat. Adeo insitum est hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

[a] Φησιν] Vulgo male φασιν, sed φ̄ per compend. B. M. Fr. [b] Χολὴν] Bene sic P. A. χολῆ male S. Fl. B1. & 2. χολῶν Ald. Fr. & H. sine puncto subscripto, item B. [c] Τινὰς] Τινῶν Fl. & B. [d] Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ἐκκεκινημένον] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐκκεκινημένον ἀντὶ τοῦ λίχνῳ ταὐτὸν λιχνεύοντα αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν [*] καὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ ἐ σὺν αὐτῷ πρεσβεύτης πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν †ὄφιν, Θεμιστόκλεις, τὸν ἔχθραν κολάσωμεν, ὃν γὰρ δικῇ πάλιν αὐτὸν ἐκανιόντες ‡ἀναλυψόμεθα. V.

[*] Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς δὲ Ἀριστείδη δὲ. Ac in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, nisi quod δὲ recte habet, non δὲ, ut illa. M. du S.

† Ὄφιν] Nullo sensu hic antea legebatur ἐχθρὸν. Vox quam reposui ex C. est, & V. ipso. M. du S. Fors ὄρον.

‡ Ἀναλυψόμεθα] Ἀναλυσόμ. adhuc antea. Emendavi M. du S.

gat ab eo Themistoclem vel dicto, vel facto læsum. J. T.

78. [e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Post inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & post φασιν in plerisque erat, sublato, nihil opus est *Marciliana* τῇ εἶχε inversione, *Aldina* & H. uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὀ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An sic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινημένον. Vel sic: πολλῆς φιλοτιμίας ὑπὸ κεκινημένον. Sic *Electr.* 1. ἰλάσκου πάρ. F. G. Sed dein vidit vulgatam sanam esse, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένον. Sic infra: τὸν δὲ νῦν πρῶτα διολισθάνοντα τ καιρόν. Plura adderem, si spatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φασιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mss. Ox. sed verba hæc, cum Luciani non sint, sed scriptoris Anonymi, ita rescribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyæn.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχεν? F. G.

83. Εἰγὲ ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo silet *Homerus*: cui objectioni quid respondeatur, apud *Philostratum*, docebit te Casaubonus in notis; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyssis, cujus fraude perierat Palamedes, consuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσως ψεύδεα πολλὰ λόγοις ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris similia*, ut ait Poëta. Fecit autem has insidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretensis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulysses consilium de interficiendo Palamede ineunt, mero ingenii humani, quod imbecillum adversum dolores animi, & invidia plenum, auteiri so a moliere haud facile possunt. Apud eos* lib. X. Milesi. *Vel cum falsis insimulationibus eruditione doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulysses. Historiam hanc tangit etiam *Polyæn.* in Proœm. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo consanguinei Palamedes & Ulysses, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum socio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίας, ut ex *Alcipbr.* τὸν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. Elsn. ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λό-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις εἰπὼν περὶ Σωκράτους λέγοι, ὃν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ περὶ Θεμιστοκλέα, ἢ περὶ Μιλτιάδην τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervavigare jubens perniciosas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νῦν [c] ἔχοντα, ἢ ζητεῖν, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, ἰοῦμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῆς ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἐπιφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνιέναι αὐτὰ παντελῶς τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[c] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Salm.* [f] Πάθει] Πάθους male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οἰκεῖον τὸ τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητὸς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγων pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J. F. R.*

92. Ἀθῶως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J. T.*

93. Ὡς ἀστὸν] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis haec sunt, nec indigent explanatore. At, ficubi poenitentia locum habuit, ficubi sera licet in irae locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim haec tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quae *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. F.*

Ibid. Ἐκπεπλῶν] Hoc vult, accusatum esse *corruptos ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί οὖν χρῶν ποιῶ] Legendum puto χρὼν, quod etiam dedit *Casaubonus*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρῶν ποιῶ] Adscripserat Vir Doct. χρὼ legendum; (forsit. pro ἰχρῶ) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere quent a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ ἐμὲ ποιῶ. Vid. *Nov.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτυχίσειν δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπαμυνεῖν τῇ ἀκοῇ, ἰσχυρὰ ἐν ταῖς ἀκοαῖς αἰσθήματα βάλλοις τὸ φολαντήριον ὅπως ἀβλαβὴς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν ἐπῳδῶν. καὶ μάλιστα μὲν ἀποφράττειν προσῆκεν, καὶ ἀπαθῆ· εἰ δὲ τι καὶ λάθῃ παρεισδύνον, μὴ τοι καλαπύπτειν ἐσδεξόμεθα, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν ὕβρεις γὰρ ἐλεγμένους εὐθέως, καὶ λυγιζομένους, καὶ βασκαίνοντας, καὶ οὐκ ἰσχύσαντας, ὅ, τι χρησίμου καὶ εἰ νεῦτο ἐπορεύσειν ἄπαξ, ἐμποδὼν ἐσομένους λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν λάσιον ἀφῶσιν, οὐδ' ἂν προσίλθοι πλησίον ὅσοι σφ' αὐτῶν ἐνόησαν πώποτε τι πραττούσης, καὶ τὸ θυρίον αἰμανῶν ἀνέῳξαν, ὅτοι δὲ ἤκουσαν ἀπολαύσαντες τῆς φιλανθρωπίας ἔβησαν) καὶ ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἀλλοφύρεται ἡ μεταγνώσεται, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejiciendo ac propulsando sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculos, aut intra aedes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subito vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis haesitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque insani homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suae minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant, &c.* P. Syrus in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epist. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὰ ἀκοὰς, καὶ τοὺς ὑφηνιόχους. δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βλαπτικὰ εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingredientur.* *J. T.*

ἀλλ' ὅπισθόπυλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι καὶ παραλλεγε, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τὰς μὲν οἰκίας θυρωροὺς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τὸν [1] διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὰ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τοῦ καλουμένου, ἀλλ' ἑαυτῷ τὸν ἐξέτασιν φυλακτέον, καὶ ἀληθείας ἀποδόντα χώραν τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῶν πρώτης

dam sunt occupati? sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθιζάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἴχνη τὰ ὦτα τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἀδικούντων εἰσαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀποκλειόμενα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* J.T.

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβαλλεσθαι *Polybius.* F.G.

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te.* malim: *rem ipsam per se expendas.* J.T.

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phadrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perfrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limaset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.

Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τῶν λεγομένων ἐξίας μηδ' ἀκρίτως μηδέποτε πιστεύειν. ἀτὰρ δὴ κατὰ τινὰς τῶν φίλων ἢ συμμάχων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγος, τὸ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν ἀμβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut incensiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσι, ἀκριβέστερα πείρᾳ τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, qua antea bene se habere videbantur, sape aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* J.T.

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* F.G.

26. Καιριμώτων] Forte καιριμώτων εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. F.G.

29. Ὅπως τὸ ἀρχῇ ὕφωσεν] Hæc omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* J.T.

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus , ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀμβολῆς κεκιτμένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τὸ εἶναι τὸ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] εἰς τὸ βάραθρον ἡ ἀμβολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν περιφωτισμένων τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦνομα ἡ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Εἰς] Καὶ εἰς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς στιγμειωμένας. παρῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱερείας τινὸς. ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαιδικαζομένους ἄγειν φέρειν τε πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην· ἐξηγοῦνται γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τῶν στιγμειωμένων πυλῶν, καὶ οὕτω ἀπὸ τῆς συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τισιν ἐπάλλειν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀνθρώπους π. τὰς στιγμειωμένους. Etiam C. niſi quod ἄνδρας habet. *M. du S.*

† Αἰσὺς] Ἀυτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque, (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἰσόχρ., & in Πολύευκτ. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματ' ἐπὶ τοῦ προσθήκης τιμήσαντές τι Ἀντιμάχου ἀπόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M.G.*

KATA TIM.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

KATA TIM.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcillianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Gruev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπον ἀποφρὰς ἐβλέπων ἀπεῖπον. *G.C.*

ἐν ἡτιῶ βάρβαρον εἶναί με [1] φωνὴν ἐπ' αὐτῷ ὑπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τὸν γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τὴν τοιαύτην ἡμέραν) εἰ μὴ καὶ πανταπασιν ἀνήκοος ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τί [2] μὴ ἀποφράδα, ὅ, τι καὶ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτερὸν συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παρρησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] περιπετεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τὸν ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντα. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητῇ λάλον παροξύνεις [f] ὄπα

stum. Quid enim accusares me hoc ipso nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, esse te Apophradi, *hoc est atro diei* simile? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei assimilare) si omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid sibi velit, paullo post te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendisti!* si quidem jamborum quendam poëtam nosti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti solitum, nec cunctantem maledicere, si vel maxime laesurus videretur eos, qui in bilem jamborum ejus incidissent. Hic igitur, cum male ipsi a quodam ex illo genere dictum esset, dicebat, alis prehensam ab eo esse cicadam, ipsum se cicadae comparans Archilochus, strepero natura sua, etiam nemine cogente, *animali*, si vero etiam ala prehendatur, clamanti sonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas,*

oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Restitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic P. *J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipsa clamat. Σχολῇ Edd. misere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ sine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adscivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τρανότερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Glossema videtur. *F.G.*

Ἐπ' αὐτῷ ὑπόντα] Sententia manifesta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*

5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τὸν γὰρ τρόπον. *F.G.*

Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τῶν γὰρ τρόπων. *M. du S.*

Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τὸν τρόπον σου, aut τῶν τρόπων (εἴκασα) σου κ. τ. λ. Certe accusativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεταί σοῦ] De hac phrasi cum Belgicismo conveniente, frater Consult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graec. ill. agens p. 447. Nostrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ ἐμοί σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemsterh.* ac rursus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 109. τόδε ἔστι τοῦτο ἐθέλει λέγειν. *J.F.R.*

11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*

16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. περιπεσόντων τι αὐτὸν ἀθεκτοῖς γνώμῃσι τῷ ἰσορμιώτῃ τῶν φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυκράτης ἰαμβοποιός & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*

Ibid. Χολῇ] Ita W. Mss. Hipponactis χωλοὶ ἰαμβοὶ ab antiquis memorantur, unde subierat fortasse hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impressis prave ante hoc scriptum est χολῇ. *M. du S.*

22. Γεγωνότερον] Conf. supra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*

27. Ταὐτά σοι] An τἀυτά? F.G. Bene, & quia tam levis est mutatio, sic edi curavi. *J.F.R.*

29. Πόθεν;] Forsan πόθεν δὲ quaesivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & sic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτος οἱ λόγοις μεγαλότολμος; *J.F.R.*

Ibid. Πολλοῦ γε καὶ δεῖν] Hujus phraseos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lysiae* Orat. adversi. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde enim? multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

2 Ταῦτά σοι γὰ αὐτὸς ἀπειλῶ, ἔ, μὰ Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· πόθεν; πολλοῦ γε κἀγὼ δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βδελυρώτατα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ Σιμωνίδην, καὶ Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, Ὀροδοικίδην, καὶ Λυκάμβην, καὶ Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅτι χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλωτα ὅτι τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς ἐμὲ Σκυθῶν καλαφανέστερον γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχῃ δὲ εὔλογον τοῖς τοιούτοις λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ ἐκ παντὸς ἐξεπεῖν μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Ταῦτα] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδου] Ὀροικίδου Fl. Ὀροδοικίδῃ W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυκόλον male Fl. l Ὑποστελλόμενος] Ὑποτελλόμενος Fl.

eam significare, *longe abesse*, veluti contra, ἐλάχιστόν δεῖν λέγω. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meam vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω, & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceio hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδῃ] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοικίδῃ. In *Fl.* Ὀροικίδῃ. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum causam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτε πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ τοῦτο, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πολὲ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπὸ τιμήσιν, ἢ μᾶλλον ἡ κάνθαρος μεταπαιδεύσαι ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὥστ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ σὰ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος [b] ἐς ἑαυτὸν οὐκ ἐννοεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καταθήλεος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκει, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, αὐθὺς εἰδέναι ὄνον ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θαυμείνας ὀγκωμένην προσέτι ἀκούειν. ὅτι πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ θαὶ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίδωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, eum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a. Καίτοι] Καίτοι male *J.* b. Ἑαυτὸν] Et sic *M.* cum edit. c. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec *M.* d. Μίδωνα] Sic Edd. & M. Forsl. Ἡμιδίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ἔστω λοιδορῆται ἄλλῃ γυναικὶ σιωὼν, κίναιδος δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἰσὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ ἐ βούλεται· ἴσι δ' ἐ μόνον ποιητὴς, ἐ γὰρ ἂν ἐφθόμην εἰδὶ * παντόπορος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὸν δ' αὐτῷ γλῶτταν † αἰσχρῶς ἔδον. τυτέστι τὸ αἰδοῖον τῆ ἀνδρώτῃ ἐ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γὰρ Πολέμωνος ἐ Οἰόνιχος ‡ ἀρρητοποιεῖ. καὶ πολυμήσεια ἐ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἂν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε ἐκ τῆ αὐτοῦ § πίνοιτο ποσυρίε, καὶ αὐθις. Ἀριφραδὴς παῦσαι λυπῶν. *W.*

* Παντόπορος] Exc. *G.* Παντοπόνηρος.
† Αἰσχρῶς ἔδον] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν.
‡ Ἀρρητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ *M. du S.*
§ Πίνοιτο] Exc. *G.* πίνοιτο.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*
52. Οὐ μᾶλλον ἡ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Aristot.* Hist. anim. v. 19. Οἱ κάνθαροι ἐκ κυλίουσι κόπρον, ἐν τοιύτῃ φωλεύουσί τε τὴν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῷόν ἐσι. σπείρει δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ἐκτὸς δὲ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο θάψας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μόνος τῇ ἐπὶ ταύτας, προάγει τὸ γιγνόμενον. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris &c.* per. μίξομαι κάνθωνι

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus eris.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὐκ ὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*
Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*
Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. MSS. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*
Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλὴς λοιδόρητον similiter in ἀσαφὴς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed fine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*
59. Τὸν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀνακ. c. 32. *M. du S.*
61. Κυμαῖος] I. c. ἐκ Κύμης τῆ Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*
Κυμαῖος] Vid. Ἀνακ. c. 32. & Ἀποτ. c. 13. In Æ-

sop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permittere. ἐκεῖνον [e] Βάτταν, τ' ὀπὶ τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ χ' ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὦ Ἔλεγχε ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ χ' παῤῥησίᾳ θεὸς, ὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὀπὶ τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῆ, πάντα χ' εἰδότος, χ' σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπασαν τῆ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων χ' δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τὺς ἀκούοντας, ὡς ὐ μάτην, ὐδὲ φιλαπεχθημόνως, ὐδ' ἀνίπτοις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὀπὶ τὸν δὲ τ' λόγον ἀφῖγμεθα, ἀλλὰ χμὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, χ' τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὀπὶ τῆ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, χ' σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] καταλειπτέον.

[e] Βάτταν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσαν adscripsit *Solan.* [f] Καταλειπτέον] Recepi ex W. Καταλίπειν Edd. priores.

85. Ἀνίπτοις ποσὶν] Ἀνίπτοις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνοσίοις, χ' χωρὶς τινὸς ὑβρεσμοῦ. παροιμία ἐστὶ τ' ἀμαθῶς ἐπὶ τοὺς ἔργα χ' πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Αἰσχροπράξ. *V.*

¶ Ἀνοσίοις] Lege ἀνοσίοις. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἡμᾶς] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere videtur Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφράδην] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Amand.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάσσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad *Amand.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων χ' ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericus* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Forro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μισόφθονος πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 98. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῆ παῤῥησίᾳ, τῆ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totque fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ἐ παῤῥησίᾳ θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ἐ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπτοις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔπιθι] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεχχέῃς αὖτως· ἀ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅπι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὰς ἐπὶ τ ὕτω καλαπτύστων λόγους.

Tere. Te enim imitabimur; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς ὅτ῵ εἶναι λέγων, ὁ πρόλογ῵ ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλῶ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμεν῵ τοῖς πανηγυριςαῖς. ἦν δὲ ὑποθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμεν῵ ὑπό τιν῵ Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τ [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρ῵, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Salan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματ῵ *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὖτως] *Matthiae. V.*

99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχ῵. *V.*

* Τίμαρχ῵.] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε]. Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis caussa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudi. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσλας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίν κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὸν κρίσιν. Et *Schol.* ad No. 6. ἰώλους ἄρτους exponentem χθιζινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτησῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non venicbat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τ῵ ὑπὲρ τῦ Πυθαγόρα ἐκεῖνον λόγου] Quum nihil haberet τ῵ quo referretur, omnino censebam scribendum τ῵, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τ῵ ὑπὲρ τῦ Πυθαγόρα ἐκεῖνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκεῖνου potest ἐμφάσεως caussa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τ῵ lecto τ῵, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τ῵ ἐκείνου λόγου. Reliquae τ῵ —— ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τ῵ —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀχίλλ῵ ὁ τῷ ἰατρομάντει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, ſe quondam Euphorbum fuiſſe. Erat porro oratio illa ad Aeſopicae corniculae inſtar conſarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, ſed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat ſodalium aliquem (erat ille Patrenſis, in cauſſis multum verſatus homo) cum argumenta poſceret dicendi, Pythagoram ut ipſe deligeret. Idque facit homo, ac perſuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, [g] Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ οὕτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. *Poſtea iſte in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri neceſſe eſt a longo inde tempore commentatam & meditatam, etſi quam maxime praeſens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπασα ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *Ar.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. Bl. Ald. Fr.* *e* Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* *f* Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* *g* Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. peſſime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκεῖνον λόγον *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβάλλεται V. & edita. Ἐπιβάλλεται Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ſta, ut actio ipſa fidem ſibi derogaret extemporalitatis: quod diverſis modis accidere poſſe conſtat. V. G. recitabat, ut adoleſcentuli cum penſa reddunt: aberat ille aeſtus, illa ſolicitudo, illa viciſſim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia teſtimoniis, argutiis, ſententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forſan μειζόνως. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare auſim: nam licet ὅτι ſic per pleonaſmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Æſop. fab. 128. ὅτι μειζόνως φασὶ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62. ὅπως ὅτιμειζόνως ἀφέλωμαι γένοιτο. tamen & adverbia ſaepe pro adjectivis poni, non ſolum in tritiſſimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὸ ἀσυχίας, ſed & in aliis, ſatis jam ſaepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut ſupra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα εἶρμα εἶναι Ἀλκιβιάδην. Quae tamen non ita ſimilia fateor, ut nihil regeri poſſit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Locus mihi, & Cl. *Kuſtero* ſuſpectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Niſi aliud quid hic deſit, V. G. nomen πικράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidiſſe puto ſyllabam, ſ. praepoſitionem participio praemiſſam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Etſi Cl. *Geſn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro ſic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia poteſt pleonaſmus eſſe, ut ſupra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde ἅπας abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρησὸν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἱστόρησεν. ubi *Bergl.* plura ſimilia. Addo etiam *Long. Paſt.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δίδωσι. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δεινὸν ἐποίησα. Omitto quae ſatis multa de hoc pleonaſmo notata ſervo. Sufficient, ſi addas duo illa, quae Cl. *Hemſt.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ἐκ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed ſi haec non eſſe prorſus ſimilia huic ἅπασα, dixeris, ſuperius ὂν tamen in *Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅπασα, hic non efficax plane ſit, pro *vera*, uti ex *Demoſth.* ἡ ἅπασα ἀρχὴ, *verus principatus*, & εἰς ἅπασα, *falſus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare poſſem, ſi liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Παῖρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχοι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτῳ ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλυμμέναις μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ φαίνεται, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καὶ πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] ψευδόμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδύ· ὁ ποιητὴς ἐστὶν ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ὑπογραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἔναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατά τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quae-*

dam

a Ἔχοι] Ἔχοι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Ψευδόμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πιθόμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσεν male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητής ἐστιν] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*
Ὁ ποιητής ἐστιν ὁ ἐμός] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J.M.G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολεμίων τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμωται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J.F.R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Vetorum* dies, *Vota* etiam S. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J.M.G.*

48. Τὴ-

dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum viderat accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens ophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ulius eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ru-*

νας, καὶ [e] θύσι, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαστησαμένυ τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιστεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιύτῳ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸ κατάπυστον, καὶ ἀλαζόνα, καὶ τὰ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὰ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τῦ βίυ, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τῦτο θέαμα, ὡς φανεὶς ἔοικε ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιστὴς τὴν ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, καὶ τὸν ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τῶν ἐδιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκυσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο καθ' αὑτὸν διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὑτῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσι Νυμᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *Ai.* Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *Ai.* h Δὲ] Δαὶ W. ſolus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λεγοι Edd. priores. k Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὑτοῦ] Sic dedi ex *P. Κατ' αὐτοῦ* cett. & M.

77. Ὕστατον τὸ μύγα] Euripides: *οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκυσαν ὑστάτην ὅπα, ἤτοι τὴν ὑπερίσχυσαν, τὴν βασιλικήν.* G.

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ὃν ἡ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τῦ ἡγεμόνος. V. *Schol.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. F.G.

Ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *J.G.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ὃν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* F.G. Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνον ſuſtuli. *J.F.R.*

77. Καθ' αὑτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causa hunc libellum conscripsit ille Poëta meus, *qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς προείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄκρα κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴν, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, χαμαὶ ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse suscepi quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *impositа* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienſis ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· δεῖ

11. Sed potius ista nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἀληθῆ δὲ. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμοὶ προεισπέμψας ὑμῖν. *F.G.*

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἐ αἱ ἐπὶ τῶν, &c. *F.G.*

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῃ ἐ μεγίστῃ τῶν ὑπὸ Φοινίκῃ ἐπαρχιῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναβ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Παιδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβέβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* παίδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Παιδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ καταγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſcivа. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δι' αὖ μύρα, κρόκα καὶ καταγλωττισμάτων,
Δεπάτης, λαφυγμοῦ, καλλάβης, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide de antiqua scholia. Recte vero κυβέβης docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J.G.G.*

Ibid. Παιδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲ ἓν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δίτται, Οὐρανία τε ἐ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ἀτὰρ μέντοι χωρὶς ἑκατέρας βωμοί τε εἰσὶ ἐ ναοὶ ἐ θυσίαι, τῇ μὲ Παιδήμῳ ῥᾳδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Παιδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ' ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, τῆ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτα ἄξιον τοὔνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γοῦν ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ' πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γοῦν οἶσθα τὰ τ' Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τοὔνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τ' Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τ' ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τ' Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβέβης male Edd. cett. & *M.* *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & *M.*

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βυλόμενος τ' καλοδαίμονα τύτην, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀμόσαι φησὶν ἀπαίρειν διάγωκον, ἃ προδήλως τ' αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ὀνομασθὲν τὸν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασὶν τ' τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν ὀνομασθὲν τὸν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀφ' τὸ μέλλον, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ θηλυδριῶδες & καλλιγλωττισμβίον, καὶ μανδυλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libaniidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *J. M. G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδωνιδ. quae adſeverandi eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſp.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ' Λιβανιτιδ. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδ.] In *J.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβέβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τ' θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβήκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Emſt.* *F. G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἀλλοκοτώτατον probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ἐπότερα ἡμέρα μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ἔσται. *Plutarch.* τὸν ἐν ἴφῃ σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ἵνα & τούτῳ ἐξ ἀποφράδος & σκυθρωπῆς ἱλαρὸν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ὃν ἡ τὸ πάθος ἐγένετο, μιαρὰν τε & ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. Religioſi dies dicuntur

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, Ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ γὰρ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ παρέργου, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ Ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη Ἀποφρὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τὰς ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἴσθι τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ἦτ[ος]; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν Ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔχω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de causis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico.* His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί τις] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί τις] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda sunt, alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ὄ, ὁπόσα αὐτῷ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, ἢ τιτρώσκοιμεν τὰ συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα ἂν εἰ σῦ εἶπον, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὴ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἵνα ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, ἢ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα ἢ τῶν Ἀττικῶν τὴ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τὴ αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, ἢ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν ἢ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ ἢ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι ἢ ἄγνωστα ποιητῶν, ἢ ῥητόρων, ἢ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν παλαιὸν δείξας ἢ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στήσῃ. χαίρει, ὅστις γέρων ὢν, ἢ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι ἢ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἢ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, ἢ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὴ ὀνο-

c Ἵνα] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene sic plurimae. Διεξιὼν *J.* e Στήσῃ] Στήξεσθε *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] Προσώπου *V.*

librorum vulgo scribo. *J. F. R.*

42. Οὐ, ὀπόσα] Cur sequente vocali adspirata non scriptum est ὅχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὀπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel saltem vox quiescit post οὔ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὐχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὔ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *conversor, conversatio.* F. G.

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hist. c.* 15. ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κἀλλὰ τὰ πολλὰ ἐν τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phrasi Cl. *Hemsterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκιμῶ. *J. F. R.*

62. Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στήσῃ] Proverb. *J. R.*

Χρυσᾶς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσᾶς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur scribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος, ἢ γυναικὶ πάλαι συνών. *J. F. R.*

ὄνομα ἠδεις, ἡ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλῃ τῆ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ κἀκείνοτε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καί ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτῆ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Ραβδίαν, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, χαίρειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου. [b] μὴ δῆτα οὖν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet; nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

[a] Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. [b] Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ἡ δὲ κόθορνος ἐκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ἑνὸς τῶν πολιτῶν ἀμφοτερομόρου. *J. M. G.*

80. Λυπάλω] An Δυσάλω; quaſi δυσπῆ ὄντα. Placet. *F. G.*

Λυπάλω] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώρα etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλω] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάν, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in ν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, χαίρειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hac ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in Ἔργοις ἐ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri dudebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομιτόμῳ. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *συμπ.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῷς ἂν κἀμοὶ] Δῶς ἂν κἀμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῷς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῷς ἂν κἀμοὶ πρὸς Ἀδάμαντος εἰκάσαι παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀνοσιώδη. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui ſibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀνοσιώδη, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut veroſimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaëa, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſerioſumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae aſſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendum eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδάμαντος] Similis obteſtatio iis, quas per Πώδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *vedl. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus,* & dextrae clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχυ. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἰδεῖν] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κλαδωνίσμαιλι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκλωνίσμαν fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τῷ ἅπαντι ἔτει] Subaudi τὸ, ἔτος, i. e. ἅπαντος ἔτους. *F.G.*

ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

4. Κύ-

ε Τούτῳ] Τούτου W.

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

'Αλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σήν, ὅσῃ καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σου ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δήλη καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσαι χωρήσειας, καὶ ἀρήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πίστα ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθὲν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ παραλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενον, ἐξέσωσε.

Even. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effeciisset, exegit.

Καὶ ἐκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συλλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τέκνωμα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male V2. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν κακούργων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως (1) ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρεῖτε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, οὗ οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τέτευκται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: ubique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφανισμὸς. Lege κυφανισμός. C. κυφανισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσονται] Ποιήσοντας Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δια—— καὶ κυμινῶν. nisi quod pro voce ultima legit κριμνὸν, mendose τ. δ. χ. δηλοῦντος. *u. s.* C.

(7) Περιβαλόντας] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du* & Περιβάλλοντας emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύσασθαι] Νεανιεύσασθαι edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾷν.

4. Κύφωνα] Κύφων κορίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιαφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F.G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus, *Istene ? qui tum? post ista?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εισεπέμπου , εὐμοίρειαν αἰτήσων παρὰ τῶν θεάτρων , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τοῦτο ὃν φύθωνται πόλε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς οὐ ποιῶν , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ πλοίου , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν παλιρίδα , οὔτε χεῖμα κακὸν , οὔτε θέρος [d] ἀγριαίνον , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα λῆρῶ ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύσγνον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τοῦ [e] Σινωπέως πίθον ,

[d] Ἀργαλέῳ] Ἀργαλέως W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut πόντιον cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὄλεθρε , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδιανὸς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριπείσεις αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαιφονίας ἀφηγητής. Ego tamen συμπεριφθείρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειρὶς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειρὶς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. αὐτοδὼ πάλιν ἡμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμνηται] Sic necessario scribendum , non μέμνηται , quia non ad ἰκτῖνα , sed ad πολίτας pertinet , de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ , Διφυεῖς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , οὐκ ἐπὶ πλουτῷ , οὐδ' ἐπ' ἀρετῇ , ἀλλὰ πρὸς χεῖμα κακῇ , θέρει ἀργαλέῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καπήλου ἢ μυγίστου] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

† Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὰς μὲν δὴ πολίτας εὐδαμῶν εὐδαμῶς μεταπείσωσας ἂν, μὴ οὐχὶ τῶν ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

Τάχα δ' ἂν τὰς ἄλλας τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοῦργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τὸν Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ * ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἳ μὴ τὰς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὰς ἆθλας ἐκείνας ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τῶν ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, πας' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τὴν Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῶν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ θεατικωτέρα, καὶ τὸ νόημα ἐπὶ τούτοις μεῖζον, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vetnientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioso es.

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Jens. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ☾ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Καὶ. Ἐπιμανὴς habes Is. β. 25. ἐμμανὲς δὲ autem Φιλοψ. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερον] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὸ νόημα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petroniani ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθοῦς ἂν κατίσῃ ὁ τελώνης] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελώνης. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τὸ μὲν ὄνομα αὐτὸ ἀφίημι σιωπήσεσθαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον· τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ 80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέλαβεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε 85 μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τῇ γνώμῃ, αὐτίκα ἐξελάσας τῆς οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν γοῦν καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ- 90 πλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἐγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι ἀληθέστατον, ὡς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ 95 τὰ πρῶτά σου ᾔδεισαν; καίτοι καινόν γε ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ περὶ πόδα ἦν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι 1 ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γὰρ τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἧκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίων penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἦν cum cett. h Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Al.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ᾔδεισαν] Interpres οὐκ ᾔδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Guiesii* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾳστα κρατήσαιτε. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπη τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, οὗ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίς ἂν ἢ ἱερεῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένου; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καὶ λεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὴ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἐρυθρίασα ἂν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομάδληλας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶλ. κακὰν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Abfunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. Bl. P. M. S.* &c. Ἀνθοκρατῶ *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *Al.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὸ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solomi* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρομολόγως. βρόμος *sonitus*, *fragor*. F. G.

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίξ, & χειροβλημᾶσθαι voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάδληλας] Μάδλη *lorum*, *flagrum*. F. G.

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. F. G.

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθαι] Φιλαφῆν, χειροτρίβειν. F. G.

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsm.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. τοὺς Ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγὼ φημι. *M. du S.*

Τῶν Ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πόθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητῶν καλορωρυγμένα, εὐ-
30 ρῶτος καὶ ἀράχνιών μεστὰ, ἅττα ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἀφ' χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον
35 προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ἔτως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρικώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν
40 ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμε-
45 νον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὰ μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

αι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπεὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχου, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυσήνων, ἀθλίων, ἀδίκως ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰυλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μειρικώτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδικήμασι etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μειρικώτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μειρικώτατον, ἀδικήματος, dixeris. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6. 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχου. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιχυντίαν ὕστ. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

χίτα, ἢ ὑπουργίας καταπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπὶ τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὺς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὀξὺ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὄφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἣν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω πειθόντως ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταριθμήσαιο

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumerares

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λαλεῖτε] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τὰ αὐτὰ ταῦτα λαθοῦσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Soland* indicatis, qui fruſtra δακοῦσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λάθοι, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J.F.R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F.G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J.F.R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J.G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J.F.R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F.G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J.F.R.*

73. Καταριθμήσαιο αὐτῇ] Καταριθμήσαιο αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero saepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας ποτ' ἔθνη προσείληφας, ὁ γὰ θαυμάζω, ὅτι τ μὲ Ἀποφράδα ἐδυσχέραναν ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκλεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲ ῥοδοδάφνη κληθεὶς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τ Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῦ πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσθε μελαξύ· ἔτι γὰ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τῦτο· μικρῦ γᾶν Φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τ τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲ γὰ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἐδέν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰ καὶ κείνῳ τι θειττότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πολὺ τὸ πρὸς ἀρχαίαν ἁβροσκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, τὸ σὺ τ αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲ ἔκεισο μεθύων ἤδη, κιστύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσια. *F.G.*

Καλαριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποφράσειεν; Itaque suspicor καλαριθμήσεις vel καλαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide &c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirumque subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κείνῳ τι θειττότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; εἰδὲι γὰ κείνῳ τι θειττότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Κείνῳ τι θειττότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenensibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τ ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

a. Κεί-

νίας δὲ ὑπομισθῶ, ὀρθὸν ἔχων τ̃ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅτι σε Ὀδυσεύς τις ἐπῄει, ὡς ἐκκόψων τ̃ ὀφθαλμόν·

Καὶκείνῃ μ̃ ἄμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὥ δὲ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἡ γὰ ἐδόκει ἄτοπον ὑπὲς σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, ἡ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλόμυῶ ὑπ' αὐτοῦ τ̃ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, ἡ πηδαλίοις, ἡ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καλαπιεῖν τ̃ Οὖτιν. ἡ ταῦτα ἑώρων ἡ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τ̃ ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, ἡ εἰς τ̃ ἄκρατον ἐκφεύγες.

Τοιούτοις δὴ ἡ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τ̃ ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶκείνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε ἡ φοινικίζειν; ἆρα ἡ ταῦτα ὥσπερ τ̃ ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα πού ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad meuti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. *b* Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. *A*1. male duplicato σ. *c* Λέγωσιν] Λέγωσιν W. quod verum credo.

2. Καὶκείνῃ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. *N.* 605. *Λ.* 233. & *E.* 293. *M. du S.*

Καὶκείνῃ μ̃ ἄμαρτε] *Homer.* Il. *Λ*, 233.

Ἀτρεΐδῃ μ̃ ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. *E*, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὥ δὲ νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μίγνυσθαι δημωφελῆμον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J.M.G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J.F.R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. *E.* l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξῶρμησε, ἐξῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη inveniſſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. *O.* 542. Αἰχμὴ δὲ σίφνιος διὰ στέρνου μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J.F.R.*

6. Ψυχρολογῶ] An αἰσχρολογῶ? Τὸ ψυχρολογῶ hic non placet. *F.G.*

19. Λεσβιάζειν σε ἡ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τ̃ φοινικίζοντων. *Gal.* ἀλλὰ ἡ τ̃ αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τ̃ λεσβιάζοντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & *φικιδίζειν* pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰς αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J.Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi ; noſti , *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis , & tuorum catalogo nominum excludis ? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis , ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres , bene edocta de omnibus optima illa mulier , *Non admiſerim* , inquit , *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas , & rides , & deſpuis alios ? Merito ſane. Nec enim , qualia tu , dicere omnes poſſumus. Unde ? Quis ita audax in verbis , ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat ? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat , *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes :* & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam* , & eſſe *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam , puto , perditum : & ſexcenta alia , quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα μὴ ἀλλὰ τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ Ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῶν καλλόγων τ' ὀνομάτων; τοιγαροῦν μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τ' γυναικωνίτιδος θεᾶσθητ' εἶ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τ' ἄλλων καλαπτύεις; εἰκότως. ἐγὼ γὰρ ἂν ἅπαντες ὅμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅτι μὴ τὼς τρεῖς μοιχὼς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; ἢ δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρωϊχύσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι αὐτὸν τ' Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γοῦν καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανος· φρούριόν ἐστι τ' Ἀργείας ὕστερον λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere ; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. Πόθεν ;] Item γὰρ ſuppreſſum , ut ſupra c. 2. *J. F. R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχοὺς] Nempe in declamatione finxerat , a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos : maritum poſcere non gladium , ſed ita magnum tridentem , uti tres uno ictu poſſet confodere. *J. M. G.*

37. Θεόπομπον] V. *Dram.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre , at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi , Alexandri , Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos : multas ibi παραλόγους παιδοφθορίας ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τριπάραν, quod *φρούριον* eſſe ait τ' Φλιασίας , laudat Θεόπομπον πεμπτῳ πάμπαν. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit , cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus , qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas , quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit : hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis , quorum ipſa eum τριαίνας modo commemorata admonere potuit : nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt : & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt ; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνᾳ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus , ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti , quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J. M. G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F. G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An frattem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκόσμητες ἀτεμνημόνευον. πλησίος τις, οἶμαι, ἦν δύο πενήτες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι περὶ τοῦ πλησίου λέγειν, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, ἢ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐκ ἔμελλεν, ἔφης, ἀλλὰ ἕτερον αὐτὸς ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

45 pretium est, praeterquam ilius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant*. Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *alterum pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit alterum*. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνεμία (pro ἀνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια Φίλη, οὐκ ἄν τις ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γάρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ψευδόμαρτυς παρὰ ἀνδρὸς συλλίτου λαβών, εἶτα ὀπτόρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνεσθαι Coll. Vulgatum tenet Fl. & M.

48. Θάτερον] Καπῶς τὸ θάτερον εἶπε. V.

Θάτερον τῶν πενήτων] Καπῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἕτερος· λέγε γὰρ τὸ ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, πρόδηλως βάρβαρον διὰ τὸ τριῶν ἐπαγόμενον. ἀσαύτως δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρεβλοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) μὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιάρθωτον. ἐπεὶ χύνω μὲ ἐπίσα) ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ἀδίκως ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι. εἰ γὰρ ἔστι πίτημι, ἀλλὰ πίτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πίτομαι ἴσως ἂν λαχθείη. ἔστι δὲ (3) μετοχὴ πιτόμενος, ὡς ἐν Πλάτωνι Εὐθύφρονι, τί δαὶ πιτόμενον τινὰ διάκεις; πέταμαι δὲ, ἰδιωμάτως, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς ἐν ἀπὸ τοῦ ἵστημι λαχθείη ἂν ἵσταμαι V. alter.

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.
(2) Μὴ] In Schol. seq. legitur μὲ in Impr. & V. Sed legendum τὸ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τὸν in Impr. factum est. *M. du S.*
(3) Μετοχὴ] Μετοχὲ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνῶν πρόδηλος βάρβαρον (4) διὰ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρεβλοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) μὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν ἐστὶ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι· ἐ γὰρ ἔστι πίτημι, ἵν' εἴη πέταμαι, ὡς ἵστημι ἵσταμαι, ἀλλὰ πίτω, ἀφ' οὗ πέταμαι ἴσως ἂν λαχθείη, ὃ ἐστὶ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς ἐν Εὐθύφρονι Πλάτωνος, (8) τί δαί; πετόμενον τινα διάκεις; ἐ μὲν πέταμαι, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι. *Διορθωτέον τοῦ ἵπταμαι. V.*

54. Ἐκχύνειν] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ἀδίκως ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] *Δοκιμώτατα εἶναι λέγωσι ταύτην τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑποκριτοῦσιν. V.*

(4) Δυϊκὸν] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῶν. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)
(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*
(6) Χύνω γὰρ οὐκ] Ἐστὶ χύνω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.
(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*
(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὲ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ε vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὸ ἀτέρᾳς, θατέρῳ, τὸ ἕτερον, ἄτερα, τὸ ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πό-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λαικοδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι ἢ πορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως σὲ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὃ δὲ ἀλλὰ τῇ Τισίᾳ, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστεύσας.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν πραινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. ὑδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *Ar. Ven.* 2. & *F.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B.* 1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγω τῷ Κόρακος τῷ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα πρεσβύτην ἐργάσαιτο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτῳ λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπόνημαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχόνειν] Τὸ ἐκχόνειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut ὐδή legendum, aut ἐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ Τ. τὴν τέχνην εἶδες, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne domnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τούτους. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plat.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίου τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *F.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *F.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὀπὶ τ αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα ἀλλήλοις καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τ αὐτοῖς ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔτω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καὶ περιδήπου ἅπαξ φιλικῆς ἀλγεινέσεως ἠρξάμην, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ ψιττοῦσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγοι, ἅπαν τὰ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὁλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνά σοι μόνον σοφὰν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τ βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, auſer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμπυρίναν ἑαυτὸν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμοὶ μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπεστράφη] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὀρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κίρρα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλημα dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα. imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος· ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργον· ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II. I. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύλλις, συγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὴν βάρος τοῦ σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam teterrimam belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, πανοῦργα κακίᾳ. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τῆς εὐτυχίας

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non moviſſe Camarinam, nec derisisse *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deest forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me est, nunquam deficiet. Nondum enim scis, quam totum in te plaustrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, si quis vir hirsutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi sunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, nisi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere solet, *Effrenis oris, & stupe-ris impii solet esse finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν τὴν ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; ὑδέπω γὰρ οἶδα ὡς ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τὰ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἂν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνῃ φασὶ τῇ Καμαιρίνῃ πόλει ἐξεκαυμένῃ, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένοις Καμαιραίοις ποιῆσαι τὴν λίμνην ἐκχεῖσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν. Οἱ δὲ τῷ Θεοῦ ὑπακούσαντες ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσώδες εἶναι τὴν Καμάρῳ, ὃ τοὺς πλέοντας ἀηδέστερον ἄζειν. V.

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιδοῦργος ἄνθρωπος. * ὁ ὑστερῳ ἄλευρον τοῖς κακοῖς † συμπλησμένος, καὶ συντρίμματος. τῶν δὲ ἐ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ ἀτυφίας μυστείας ὥσπερ ἄλευρον ‡ διατετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τε ποιῶν, ὅ τι πάσχων, ὡς ἐπὶ τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν. V. (Eadem in V. altero; sed ante βούλεται inserit: τῇ γλωσσαλγίᾳ; & pro πάσχων habet πυθὼν. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ὑστερῳ] Ὡς παρὰ Edita: ex *Voss.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συμπλησμένος] Sic V. & M. Συμπλησμένος Exc. *G.*

‡ Διατετριμμένον] Διατεθρυμμένον Exc. *G.* V. M.

Et sic laudatur etiam supra Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε καὶ ἀγχιγῆ τε πολαμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ πηξαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὅπι προσήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποχέαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρόταλον, καὶ χρυσῷ τιλπνόταλον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρόταλον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ ἀγαθέας, εἰ τύχοι περὶ τούτους ἀγαθίσεως, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύναι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὦ Φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφόταλα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὰ ἰδίων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὰ καλλίστων ἀποζευγνῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀποχρῆ τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀθῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὁ μικρὸς ἡρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι λίαν ψυχρότητα τὰ * πλατυνδρούντα τῶν ζώων ἴσχει ἐμβαίνοντα τοῦ † ῥεύματος τούτου ὁ ἐγχωρίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυνδρούντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat σχυνδρούντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματος] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe aatrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremaisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memoratis quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅτις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, οὐδ' ἂν ἐπιμεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσεται δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ ὁμαραχίᾳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ἑρανῷ καλὰ, τ ἐλέφαντα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὰς βελτίστας συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνου καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐμφρονέστατον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συναπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ὑπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λέγοντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμισον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τοὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσαις πως τοῖς ἐρημικοῖς καλιαῖς οὖσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

---

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ἢ ἐφέσει] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσῳ νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Κατ' ἠχοῦς ἀθῆναι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρῖψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μωραχίᾳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὴν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὁ

[a] Ἐμοὶ γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκοθεν ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑπὸ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. κεῖθεν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἐπὶ ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι καὶ τὸν Φρυγῶν ἐπὶ ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειράσασθαι, ἐπαρθῆναι καὶ ὑπερωθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ ἀφυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενος, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παῖδας καλοὺς παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδερασικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν οὐ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ κατὰ πλατάνου κάλλος, ἢ ὑποδοχὴ, οὐδ'

4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induisset, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

a Ἐμοὶ] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr.* P. *H. S. B1.* & 2. Συνεψομένας *F.* & *V2.* Συνησομένας *Pell.* Forsan. συνεσψ— adlevit *Solan.*

65. Ὁ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὁ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἴκοθεν πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνάμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' οὖν δοκεῖ &c. *F.F.*

Ἐμοὶ] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *F.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *F.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἴδεν χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥστε σέλας, ἐξεφάανθεν. *F.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *F.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *F.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſua ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſitu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιοσῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγῃς τὴν χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὼ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· [c] οὐδὲ γὼ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γὼ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ πρὸς βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ πρὸς Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὼ τὸ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ σθεινότατόν ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸν ἥλιον [f] ὑποδεχόμενα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑποδεχόμενα] Ὑποδύμενα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Πιρατῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιοτάτου τῶν γονέων Ἰλιοπίας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ν adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονείαν quaeſivit *Solan.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ει & ι ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων? *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔ-
γιθμον, καὶ τ' Φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔτοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἂν τις καὶ τ' ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐχόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἐχούσῃ ὀπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τ' κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τ' ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τ' δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τῷ ἔξωθεν τερπνῷ προσμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τ' ὠλένην [f] αὐτῶν λιπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τὸν πόδα τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ἅττως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἐχέγγυα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte dispositae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut otenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔτοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἐ τὴν ὠλένην αὐταῖς λιπροτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. G.

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: sed magis placeret, si reperiatur in libro bono περὶ· *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀλλείμματος. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ἀψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῃ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπός μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ἄνω τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενός, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τῇ τέρποντι εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπολάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῇ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato floridо comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῃ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὴν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὴν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένων] Δερομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δερομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δερέμω vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεῖη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ ᾠδὴν ἢ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι καὶ πρανῆς πεδίου, καὶ μαλακῆ, προσηνῶς δεχομένη βάσιν, καὶ ῥέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γὰρ τότε χρῆται τῷ δρόμῳ [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἐχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ πολυθρυλλητότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὅτου ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιήσας, ὑπιδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἄμιλλαν. ὑπιστρέφει γὰρ ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ῥέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὸ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθέοντος. ὁ μὲν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Του *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Grae. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c.

XI. πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — ὠθησιώσαι] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴσγ[ον] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῆν

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit : ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis ; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

στὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι μὲν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὸ ἱστίον, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ῥέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸ οἶκον ὅτι λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος τινὸς ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφα ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὃς φησι, καὶ ἐμέλαξύ μου λέγοντος ὑπέκρυε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεεστέρως εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἴκου κάλλος, γρα-

e Ὡς] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπεσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὃς vult *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

27. * Διολισθάνουσαν τὸν κυμάτων] Ὡς καινά σε αἱ ἐπιθέτεις, Δεκιανέ; *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. χρῶτό μοι τὴν ἴυγγα, ἴνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἠχοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito ; ἴυγξ ἕλκει τυ τῶνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὃς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] Ut ait. Immo, ut nit ipſe. *F. G.*

γραφῇ ϗ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τἀναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, ϗ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲ ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ϗ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲ προειπὼν ῥήτως, πολλὰ κἀ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, ϗ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε κἀ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προδήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷδε ἀ ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. ϗ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, ϗ κόσμου, ϗ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. Φημὶ γὰρ ἔγωγε ϗ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ ϗ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολύν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἑκάστου τοῦ χρυσοῦ, ϗ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, ἀφ' ἑαυτοῦ

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος Pell. b Χρόαν] Χρόα male Fl. c Τὸν] Τὸν L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆ οἰκία scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τῆ ῥήτορος προειπόντος. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F.G.

73. Εἰς τὸν Σαρδῶ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδάνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τν. Sed τὸν plenissime Fl. sine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe mascul. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam spectatoribus, sed obiter tantum ad ipsam respicientibus.

16. *Quod quidem necessario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit ostendere. Delitescit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcharum, & obscuratur, atque una abripitur, quasi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo ostendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipsa confunditur, in vocali adeo & sonoro oeco dicentis. Resonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, si una canant, aut celeusma canentibus mare, si per fluctus illum sonum accinere remigio velint. Vincit nimirum sonus magnus, & ad silentium illum qui minor est redigit.*

17. *Quin illud ipsum, quod dicebat adversarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem sententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpissimum esse, si in loco formoso habita non similis ei videatur oratio. Sic enim manifestissime aliquis deprehendatur. Velut si quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipsis ab armis fiat apertior. Hoc ipsum perpendens*

κόσμου, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ θεατ, ἀλλὰ παρεργον αὐτῆς ποιουμένων τ θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ. ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ ἐν τῷ μεγέθει τ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τ φωνὴν αὐτῷ ἐπιλαράπτεται, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιωπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν καὶ εἶνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τ λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ λογισμὸν διαταράπτει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἔστιν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γ οὗτός γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ ἄλλων, ἐπισημότερος ὢν δειλὸς ἀπὸ τ ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

d Τι] Omittit *Fl.* *e* Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάφαγος, vid. supr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* *zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic tripiicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ, καὶ φοβεῖ, καὶ τ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *Ba.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ λέγοντα. *F. G.*

9. Ὁ

ϗ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖν⟨ος⟩, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ ϗ πανλελῶς αἰδρῇ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῆς τῆς δοξοτέρου φαίνηται τὸ λόγων τὸ κάλλ⟨ος⟩, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα ϗ τὸν τῦ λέγοντ⟨ος⟩ αὐτῦ διάνοιαν ἀχολείᾳ τῇ τῆ θέαν, καὶ τὸ φροντίδ⟨ος⟩ τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατύσης, ϗ πρὸς αὐτὴν καλύσης, ϗ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐάσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ ϑχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβύσης περὶ τὰ τῶ ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι ϗ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ ϑχ οὕτω Δημοδόκ⟨ος⟩, ἢ Φήμι⟨ος⟩, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστὶν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ἓν ἕκας⟨τος⟩, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν ϑδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀρχὴν αἰσθέσθαι ἔοικεν. [b] ὅλ⟨ος⟩ δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις πανλελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βουλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, ϗ ὁ Σειρήνων μῦθ⟨ος⟩ σαφῶς

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperite omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὴν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλ⟨ος⟩] Ὅλως marg. *Ai.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖν⟨ος⟩] * Εἰς Πάριν Ἀλέξανδρον, ὡς φησιν Ὁμήρ⟨ος⟩, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγ⟨ος⟩ φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, ϗ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τε ϗ μιλησίων. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F.G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδρῶσε κατὰ χθονὸς ἄμπαλα πάντας;
Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτι προτρηνὴς ἐνάμμα,
Ἀλλ' ἀσημφὶς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἤμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλλω ἐκ στήθ⟨εος⟩ ἵει,

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλ⟨ος⟩
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆ⟨ος⟩ ἀγακοτάμοιθ' ἥδ⟨ε⟩ ἰδόντες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula, cum altera Gorgonum composita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc lusciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere jussis illorum cantibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, hunc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ δεῖ τ̃ Γοργόνων διδάξειν ἄν· ἐκεῖναι μὲ γὰρ [c] ἐκήλουν τὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι; καὶ καλαπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβῆς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τ̃ Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς ἡγεμονικωτάτοις τ̃ ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶν θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τῶν ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτῶν εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γε τις παραγησάμενος ἡ ἀηδόνα ἢ τ̃ κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μέλαξυ δὲ ἀηδόνων ἐπιδείξειε τ̃ ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. ὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ̃ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, πρόσκαλέσαι αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν· καὶ πειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

c Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A*1. & *Fl.* d Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξισῶσαι εἰσὶ ἀστιλβῆ τοὺς ἀνθράκας. *V.*

ciem illam & habitum cogitat: toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J.M.G.*

11. Αἴδηι φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F.G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J.F.R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Ἀγαμεμνονίδην] De hoc & sequente *Suidas* in ἀσωτὸς. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F.G.*

Ἀλλ' ἰδὴ &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θύριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descriptisse se testatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαθυμείτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθαι δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τυτέων πέρι, ὅτι ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τῷ μάρτυρος, ἅ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἐπιδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· τὰ
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ἐνδημοῦσα, πάντως τι θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οὐκος οὕτω καλὸς, καὶ περίβλεπτος
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε,
καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποτρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. τὸ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἱστορίας
μετὰ τῆς ἀρχαίας τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέο-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γρά-
ψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obſecutus eſt, in medium progreſſus jam dicat teſtimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiſcum pro more ſuo loqui: Vera iſta haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc ſententiam dixerit, viſum eſſe praeferendum auditui, aures enim oculis fere ſunt infideliores. *Auditis teſtem, quae dicat, ut primas tribuat viſui. Merito ſane. Verba enim alata ſunt & abeunt, & ſimul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adſtans ſemper ac manens, ſubit omnino ſpectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adverſarius ſit oecus adeo pulcher, adeo ſpectabilis? Quin quod maximum eſt nondum dico. Vos enim ipſi, judices, dum nos dicimus, lacunar reſpiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis converſi ad ſingulas. Nec eſt, quod vos pudeat. Ignoſcendum enim, ſi quid humani vobis acciderit: praeſertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquiſita, & hiſtoriae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis ſpectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo reſpiciatis, age, quantum ejus fieri poteſt, verbis illa vobis depingam. Delectabi-*

a Ἡμῶν] Reſtitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amſt.* Ὠφελιμον male *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et ſic *Fl.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* l. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* paſſim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epiſtt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epiſtt. Graecanic. πάντες που τὸ Ὁμήρου — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παντάχοῦ φοιτᾶν, ἅτε οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἀν ἱπτάμενοι, ἔπτοντες. Non addam quae Scholiaſt. *Hom.* atque *Euſtath.* habent. *F. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν eſſe ſphalma typogr. ſuſpicor ex *F.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etſi ἡμῶν Graece exhiberet. *F. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per ſe, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipſi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum ſuſpiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *F. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Fenſ.* recte ſentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & ſequuntur, & narrat quid factum ſit, fierique ſoleat. *F. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dediſſem, licet ſciam aor. ſubjunct. habere vim futuri. *F. F. R.*

1. Σχημάτων ἐ τύπε] Σχ. ἐ τύπε. *Th. M.* Ego in

mini enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tennis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ansum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem bellunae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ χ' ὁρῶντες θαυμάζοιτε. χ' ἴσως ἂν με χαὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, χ' τῇ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς χ' αὐτὸν ἐπιδείξαιτα, χ' διπλασιάσαιτα ὑμῖν τ' ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆ τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, χ' σχημάτων χ' τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τ' [h] λόγου.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴοντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, χ' τ' Ἀνδρομέδαν χαθαιρεῖ, χ' μέλλων μικρὸν γαμήσειν, χ' ἄπεισιν, αὐτῷ ἄγων· πάρεργον τοῦτο τ' ὀπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσαλο, αἰδῶ παρθένου, χ' φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τ' μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, χ' νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, χ' θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· χ' τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, χ' δεδιττόμενον τῷ χάσμαλι· χ' ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τ' Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. χ' τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τ' Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἔξης δὲ μέλλῳδε τ' εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιόταλον, ἢ τὸ ἐκχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τ' εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. *g* Ὡς χ'] Ὡς μὴ χ' *Fl.* *h* Λόγου] Λόγου *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκεῖνο vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τόπου Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο τ' ὀπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus; *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκεῖνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαντε recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέθεν *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ςω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῄρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδῶν

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνω. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas εἰ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἔστρα στέγων ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμων, ego τὸ μὲν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M.duS.*

49. Οὐκ ἐόρακέ πω ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ἐστιλβωται αὐτῷ ὅτου οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν λάστιμοῦ ἀπισραμμένον καὶ διανύσειν σὺν τῷ πατέστρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐκ ἐόρακέ πω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν λιπαίνουσιν ſcil. F.G.

52. Ἄνω τ' ἀντίβυρος] Leg. videtur τ' ἀντιβύρα, ſeu potius τῆ ἀντιβύρα. ἀντίβυρος ἰλλιπτικῶς pro ἀντίβυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθός. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίβυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπάνται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίβυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίβυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τῆς ἀντίβυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtia templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίβυρα aut potius τῆ ἀντιβύρα legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μίαν fuerit ἀντίβυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίβυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθύς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίβυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβώῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι τὴν ἀσπίδα, τὴν Γοργόνα τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τοῦ ἀντίθυρου, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἰώρα σκέπτον, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τοῦ ἀντίθυρου] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λαὸν τὸ ναύπλιος † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρε male V.

† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρ, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut φυλὴ ἡ πύρ. *M. du S.*

Ἄνω τοῦ ἀντίθυρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὸ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρου; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῆς ἀντιθύρου ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ Θηβαίους *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρου Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii*. Ἀντίθυρου ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. ſ. 4, 10. Add. 36, 13. ſ. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῖς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρου] Τοῦ ἀντιθύρου *Solan.* Τῆς pro τοῦς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit faciliſſima. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρου τῆς Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρου pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. οἱ δὲ τὸ ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθῳ αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτῇ διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτης ἔπεσθαι παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, καὶ ἀπήνη, τὸ τῆς ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή, πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτι — θέλων] Ὅτι — θέλω *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. Bt. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ τῆς διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedalionem puerum fabrum rapuit, & humeris impositum eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ε, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimator Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτι συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτι] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gesn.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀγρίᾳ, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & connivetes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis uteretur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει τὸν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἐγὼγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπη τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὸ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστῶν ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πανταπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

πρόπαιος enim *remex* est, ὁ πρὸς πόνον. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οὐκέτι προπόνους καθιστάντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προπόνους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐπίλοιπα ἢ πρόπαιον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ὢν πρόπαιος ὦν. Quum πρόπαιος sit, *promptus, strenuus, audax*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προσκαλέσας τὸν ξιφίδια — φανέντας, ἔχοντάς τι αὐτὰ πρόπαια, πρεπωδέως. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόπαιον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόπαιος & πρόσκαιος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκαιος *remex* legas, ubi πρόπαιος recte corrigunt Commentt. *J. F. R.*

MAKPOBIOI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κοϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὸνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ἠξίωμην τοῖς θεοῖς [d] ὅτι μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

LONGAEVI.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ἠξίωμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅτι μήκιστον] Sic *Fl.* & *B1.2.3.* Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαφέρειν, ναῦσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνυπόρμῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κοϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Heur. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ πλουτοῦσι pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κοϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγῳ pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum conſiderata, in cogitationem veni, vero eſſe ſimile, Deos, quum viro doctrinae ſtudiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auſpicatiſſimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam ſenectutem perveniſſe, cum ſana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello naſcatur: hinc animus alacris & bona ſpes, fieri poſſe ut ipſe quoque vivas quam diutiſſime, hinc quaedam petita ab exemplis diſciplina, ſi cognoſcas, ut quique maxime & corporis ſui & animi curam geſſerit, ita ad longiſſimam ſenectutem, cum valetudine integra, perveniſſe.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὰς παιδείας ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτῳ οὖν αἰσιωτάτῳ νομίζων τῷ γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱκανοὺς εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ ᾗ ἂν καὶ ὄφελός τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος δηλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῖς ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, ἔτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B1.* ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Maſſon.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant ſub *M. Aurelio* Clariſſimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Caſaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter conſul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Caſſ.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philoſtr.* l. c. Κωττίλλιοι vulgo ſcribitur. Ed. poſtrema ex Mſ. Κυττίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλλοι] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diſſ. dicta, qui demonſtrant *Quintillus* & *Quintilius* non diſcrepare; ſed quia nimis multa, & *Solanus* potiſſima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occaſione donari ſolitos, ex Lucian. Cronoſ. *Iſocr.* ad Demon. obſervat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui ſecundo geniti. *F. G.* Vid. *Elſn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adſequi.* De qua ſignif. leg. Cl. *Jac. Elſn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praeſentem Auctoris locum indictum praetermiſit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — ἠὲ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Syneſ.* initio Lib. de Inſomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique ſcriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema neceſſe eſt. Vid. not. ad Ἀλιέ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquenſis in nott. Mſſ. & res clamat ipſa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαιν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum eſt, ut ſit mens ſana in corpore ſano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut ſaepiſſime feci, ita ne monerem quidem; niſi Cl. *Majus* id animadverti juſſiſſet, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν ſuadet videndum *Euſtath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemſterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Diſſert. ſuper hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius diſcretim ſcribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etſi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram cenſuram exiſtimo. Nam licet & alia ſic juncta invenias, ut ἐπιδιύτιστον & ſimilia; eadem tamen in Edd. vetuſtiſſimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδών, quod & ἐς ποδὼν ſcribitur, non ſemel vidimus. Talia connectuntur, ſeparantur, pro arbitrio deſcribentis, & de his litigare non majoris eſt momenti, quam ſi ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & ſexcenta ſimil. junctim an ſeparatim ſint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adſumat, etiam *Amſtelodamenſ.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitioſiſſima & noviſſima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam ſequi, & *Fl.* lectionem ſervare, niſi jam alibi ἐπιμήκιστον edi paſſi ſimus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetuſtiores ſint membranae, eo magis talia ſeparare; ſed nihil referre, utrovis more ſcribas. Ita & ὁτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τριῶν ἀνθρωπείων γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχὴν καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀνθρωπείων λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

3. Itaque Nestorem, Achivorum sapientissimum, ad tria saecula extendisse aetatem, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tiresiam vero vatem ad sex usque saecula produxisse vitam ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore usum victu, Tiresiam, vixisse longissime.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ὡς δή τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ὡς δὴ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuisse, ut Aegyptiorum, qui sacri scribae vocantur; Assyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in solidum vacantes philosophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Persas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes sunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquisitiore vivendi ratione ipsi quoque utantur.

5. Jam

[a] Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum post ἀνακείμενον ponit. [b] Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bt.* dispescunt.

promiscue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forsan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, septem, immo novem durasse aetates Tiresiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Is. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barnes.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Eustath.* Il. A. p. 97. & *Censorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religiosum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. s. 20. Unde simul constat, quare statim Noster de magis scribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Consultiss. *Trotz.* Dissert. de scribis, *Hugoni* de prim. scrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in dissert. saepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mss. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris disciplinas traditas fuisse, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inserantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ & Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice solerent disputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Espanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *glossularios* exponit; qua ratione opus haud est receptam sollicitare lectionem, & pro μύθων substituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Genes.* V. 27. p. 46. in primis cum constet, ipsa rerum & naturalium & sacrarum mysteria fabulis cooperta fuisse ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putasse, ex *Ambros.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Isocr.* Busir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hist. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἕβνη ἄλλα μακρόβια.] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teste *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Censor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* senium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philos. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Essoni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centesimum ut plurimum annum excessisse scribit *Josephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Bas.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρώτατον, se-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἄθωτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστορῆσαι, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην διαίταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὅλη παλαίστατον διαγίγνεσθαι χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν διαίταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

[c] Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *Aldi.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Majii*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Διοικοῦσι δὲ παίδιλαι ἑκατὸν δέκα ἐκτὸς, καὶ ἑκατὸν ἔσωσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ἅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἄθωτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jaceat, ac pro Ἄθωτας, legendum Ἄθους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἄθους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiunt*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀδυναμίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τῶν Αἰγυπτίων κτίσματος. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὑπηνδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τῇ πρώτῃ κατά γε τὰ ὑπηνδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ θειοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην τῇ ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὴν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ ἀφθίτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Ποµπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη βιώσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασίλευσε χρόνον, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἐπαινῶ μὲν καὶ τὰ ἄλλα, μάλιστα δὲ ὅτι τὸν ἀφθίτου τοῦ ὑπηνδειοτάτου ἐπεμελήθη βίου, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασίλευσε χρόνον, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἐπαινῶ μὲν καὶ τὰ ἄλλα, μάλιστα δὲ ὅτι τὸν ἀφθίτου τοῦ ὑπηνδειοτάτου ἐπεμελήθη βίου, καὶ

gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τῇ πρώτῃ] *Aemil.* in nott. Mss. τὸ πρῶτον hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὴς τις ὥρμησε. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὃν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτῃ] Ὃν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὃν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὃν ἕνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτοστατῶν vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus ex Steinbeilo* suo inserit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτῃ] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτῃ τύχῃ, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ἂν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειοτάτου, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀρμοστὴν dicat Praefidem provinciae, qui ὑπατείαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

χοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὑπὸ Κύμης Δαρδανίων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακὼς βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ὑπὸ τηνδευόμενα ἑκάστου. ὑπὸ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὑπὸ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τὸν ἀδικαλλεῖν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶναι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἐκ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancifius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τιλείας, ait *Majus*. Ego nondum. Vid. ἀναγκαίᾳ τροφῇ, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ ὡς μήκιστόν τι, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικνοῦσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſenescentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθου τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντατέτταρα τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujaci.* Καλλιγιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *f.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel οὐσίας. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τ' διεστότῃ τῇ μοναρχίᾳ. Ceterum phraſis λιπαρὴν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. A. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Διεστότῃ] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcriptiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησσίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz.* *Arrian.* *Strab.* & *Appian.* *Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe diſſerentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus ex Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֹתֶר עֲנָרָה, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Bochi.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Benner.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita *Silio* cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Perix.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐτελεύτησεν.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς πεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥστε ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *Al. V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *Al. G. V2.* & *J.* Ὀδρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τῦ Ἕλλην ἐτί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τῦ ἀνὴρ ἐτι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννηκοντα ἔτη, ἀντὶ τῦ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐστιν γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλατιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλατιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀντίκυρα. *M. du S.*

23. Ἀντίας] Ἀντίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil.* id etiam in Dissert. *Majî* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελεῖ εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Ms. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ep. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῦ Ὀδρύσου ἀρχαίου τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 185. *Perizon.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Maussac.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τῆς τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλείων ἀδελφῶν. Φιλεταίρου δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Lariss*a*eum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μοιρῶν σπάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop.* fab. 145. ἀλιπτόων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κυράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δυοῖν βιβλίοις. & 55. τρεπτώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πλημμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλεταίρου δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλεταίρου] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλεταίρου. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὸν χάρακα *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐνεῦχ- ὧν. κατέστρεψε δὲ τ βίον, ὀγδοήκοντα ἐτ-ν γενόμεν-. Ἄτταλ- δὲ ὁ ὀπτληθεὶς Φιλάδελφ-, τ Περγαμηνῶν καὶ ἔτ- βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτ-ν ἐξέλιπε τ βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, quo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντ- βασιλεὺς, ὁ πρωταγορευθεὶς Κτίστ-ς, Ἀντίγονον τ μονόφθαλμον φεύγων, ὅπ Πόντ- ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπ Ἱερώνυμ- ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο μὲ καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμ- ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ὅπ πλέον ἀμφιγενέας, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀπεσκολο-πίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρ- δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλ- δὲ — Φιλάδελφ-] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστ-ς] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστ-ς] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τ μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντ- ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντ-, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Πρώτων δὲ ἦλθε τὸν ἐπὶ Κορίνθ- λιμὲ ὁ ἰσθμός. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντ-] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi πρώτων δὲ ἦλθε τὸν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem φεύγειν occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac φεύγειν cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr. ἀνάβασ.* L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνασκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνεῖρμαι, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian.* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνεῖρμαι, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρ-] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅρα, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν, δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ λαβληθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Onesicritus; vitae Alexandri scriptor, consentire videtur, centotum annorum cum esset, amicorum unumquemque requisivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyse filio suo, qui ipsius se imperio feciisse diceret, contristatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipsius coarguisset, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ὅτι τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γοσθρου *J.* cum *V2.*

78. Ὅρα] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅρα] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγκ. c. 40. & infra Ηερ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Perix.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβαχλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος· πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ Φυγὸν ἢ μαλοικίσαν ἐπὶ Μήδοις &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαγαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαγηνεύειν, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

fithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogeſimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos ſeptem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum geſſit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyſpaſines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogeſimo anno ex morbo deceſſit. Teraeus, tertius ab Hyſpaſine rex duo & nonaginta annos cum vixiſſet, morbo finiit. Artabazus a Teraeo ſeptimus qui Characenum regnavit, ſexto & octogeſimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnaſcires rex Parthorum ſex & nonaginta annis vixit.

17. Maſſiniſſa Maurorum rex nonaginta

ἐδαλοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ος] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλ[ος] ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

5 [d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[ος], καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρ[αιος] δὲ ὁ μετ' Ὑσπασίνην τρίτ[ος] βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ος] δὲ ὁ [f] Τήραιον ἕβδομ[ος] βασιλεύσας Χάρακ[ος], ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μναςκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

15 Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐπι-

e Λεύκυλλ[ος] Λεύκολ[λος] *Fl.* Λεύκολ[λος] *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo poſt Σπασίνην rurſus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήρ[αιος] Τήμ[αιος] male *Amſt.* *f* Τήραιον] Sic *Amſt. Fr. B1. P. S. H.* Τήμαιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνελχθεὶς *V.* Καλαυλιόσας *C.*

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. ſeq. *Gron.* Sed eſt etiam *Saraca* Sarmatiae Aſiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forſan legas Σακῶν & Ἀριάκων, vel uno nomine Σακαράκων. Vel, ut *Steinbeil.* Σακαυάλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid ſibi velit hoc verbum, in ipſius hiſtoriae obſcuritate, incertum eſt. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum eſt ſaepe exulare, qui propter ſpem imperii ſuſpecti aut exoſi ſunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulaſſe apud Scythas; ut paullo poſt Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque ſuorum hoſpitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non auſim damnare diverſam Orthographiam nominis Barbari. Cui ignotum, *Hiſpaniae, Spaniae, Eſpagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sh, Sch*, incipientibus *I* ſuum praepoſuere Itali? Itaque ſervet per nos *Hyſpaſines* ſpiritum illum ſuum barbarum, quem Graeci primo per *ὑ* expreſſere; alii deinde omiſerunt propter aſperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Diſſert. ſaepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amſt.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Suſianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina ſitum. Male Interpres, *Characus.* De Iſidoro Characeno mox ſermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miſcel. part. I. Diſſ. 2. & Arabicum ſinum ita nominari, & vaſtum id mare, quod Arabiam, Perſiam, Indiam, totamque Aſiam alluit. Et ſinum Perſicum, cui *Charax* includebatur, eſſe maris rubri ſinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ος] Qui XCV. annum agens tradidit ſe Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσινισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centeſimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum exceſſiſſe ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανάσσης] Μασσανίσσης ſcribitur ap. *Appian.* in Pun. ſaepiſſime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio prae-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, ἐπὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προτιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ἡλικίας Ὁμανῶν [b] τὴν χερσαλοφόρον βασιλεύσας, πενταεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἰσορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρος] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcript. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene jungunur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere, inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus fit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων. *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὁμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis MſS. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ως non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἀσπώς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντοτε, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipſi ſui ipſorum *exquiſitiorem* habent, ad longam ſenectutem pervenere; ſcribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati ſunt, & primos quidem Philoſophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor ſupra centum, abſtinens a cibo vitam finiit. Xenophilus muſicus, eminens, ut ait Ariſtoxenus, philoſophia Pythagorae, ſupra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de ſeptem illis qui ſapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philoſophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ἕτοι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, πρoσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκας ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς Φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχόμενον

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem ſe dicturum de philoſophis *Longaevis* ἱστορημένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex hiſtoria jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centeſimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano ſcriberentur, fuiſſe exiſtimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορήσω — ſcripſ. *Solan.* neſcio num caſu an de induſtria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀδ.] Qui omnia ridebat, quemque Noſter viciſſim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus abſque dubio ſcriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum inſania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philoſ. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων c ἑκατ.] Alia de hujus morte fama eſt apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum eſſe in numeris, ubi ϱθ', pro ϱδ', legitur, monuit *Meurſius*, qui obſervat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum ſecundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Et quidem ſine ullo corporis incommodo: quod ſolitarium eſſe, & id ſolitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Ariſtoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tuſc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illuſtrandae miror non eſſe additam ſcriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recenſetur. p. Ed. *Kuſt.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidenſem dixiſſet. Quin ipſe Pythagoras CIV. annos vixiſſe traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muſicus & hiſtoricus, de quo, ut alios taceam, videndus eſt *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meurſii* conſule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum teſtimoniis diſſerit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. Ea haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conſpirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soſicrates nonageſimo ad plures eum abiiſſe volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigiſſe annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de iſtis ſapientibus dubitaſſe videtur Noſter. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. ſ. *Larrarius* in hiſt. VII. Graec. ſapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Conſentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Perſaeum exiſtimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ c ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoſcit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid Εἰσερχόμενον] Aliquantulum diſcrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e ſchola enim prodeunti id accidiſſe, ait, exclamaſſeque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μαθήσεις; ſed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, niſi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, καὶ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, καὶ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ' βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, καὶ διάδοχος, ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὀπὶ τῷ χείλει, καὶ ἀποχαρίεντα, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, καὶ πράξας ἅπερ ἐβούλοντο οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ' βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἓν καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ νεωτέρας Ἀκαδημίας δεύτερος, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ὁ πὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucienſis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φόμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Τυφάκιον, * ψάμα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἔβλεγον. *V.*
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ μὲν Σελεύκου καὶ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψάμα] Ψόμα edita. Emendavit *Mad. S.* † Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνιὰ] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo Ἀποκαρτερῶντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερῶν ἐπνῖγετο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὸν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ' βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alcipho.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϛά pro ϙά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. Al. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienſi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϵ ἐνενήκ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τὴν Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἐν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίσθη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμᾶς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελευκ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro , ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit , magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτωνος] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenadorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De receſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰχυτόγυρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οϐ' ſcrib. ϙϐ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

Φέων δὲ Κτησίβιος μ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλὰς καμάτους καὶ πονείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζω γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Ctesibius centum viginti quatuor annos natus, in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis versatus, multos labores perpessus & vulnera, annos vixit quatuor supra centum, ut ait Agatharchides nona historiarum Asiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit consuetudini hominum, nec in ullius sensus usu aut sanitate quidquam desideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus similiter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites sex & nonaginta: Aristobulus Cassandrinus supra nonaginta annos dicitur vixisse: historiam autem quatuor & octoginta annos natus coepit scribere, ut ipse refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Davis.* & *Gujet.* in nott. Mss. Nihil mut. libri nostri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere *ἑκατὸν τεσσάρων*, omisso *εἴκοσιν*, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Nostro recensitis, (si Nestorem, Arganthonium, ac Tiresiam, ad fabulis consecrata saecula pertinentes demas) vivendo Ctesibium superavit, qui ultra CXX. annos superstes fuit. Estque is terminus vitae longissimus. *Pollio* in vita D. Claudii post init. *Mosen solum* CXXV. *an. vixisse: qui cum quaereretur, quod juvenis interiret, responsum ei, nemizem plus esse victurum.* Adde *Lactant.* Inst. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auson.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi versus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Ctesibio*, nec supergressus est CIV. annos. Diserte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη *ἑκατὸν τέσσαρα, οὐ πεντήκοντα δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος* ὁ τοῖς χρονικοῖς ἐπιλεκτικὸς. Ad quae *Meurs.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem nostrum lemma capitis tuetur: *οἱ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν ἕνδεκα ἀπογραψάμενοι.* itaque sine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, scribendumque: *ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν.*" De Apollodori *χρονικῶν* libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. supra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. scribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολλοῖς ἀξιπίστων ἐπιλειφθεὶς, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric* III. 8. p. 207. seq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λεσβίος] Ab *Agathemero* Geogr. I. pag. 2. *ἀνὴρ πολυίστωρ* vocatur; & talem fuisse, conjicimus ex innumeris ejus scriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuse *Voss* de Hist. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Vossius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum statuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmas.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Davisium* ad Tusc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurs.* ad *Hesych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chrestom. 969. Unde conjici potest pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu nostro legi posse Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino scribendum Κασανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Aristobulo illo vid. *Voss.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὁμολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' οὗ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ὄντι ἔτει δὲ ἐνὸς δεήσαντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* *c* Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστόνδαν ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστώνδα uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baf.* ac saepe alibi. Licet Καστάνδη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H.Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum implevisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque pervenisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ἐκτώ] Inter senes collocatur ab *Aelian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M.du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Aelian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἐνὸς δεήσαντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *velusti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέβιωσε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, τ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

ᾗ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, ᾗ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε a τὰ τὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque subjeciſſet, ſervituram eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃς καὶ τῷ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ὄντι τέλει τοῦ βίου συνοικίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τ ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ἅπασι τ νῦν ὑγιαίνει· ὡς τὴς

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνεπαθήσεως ἑαυτόν. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλωσσῶν. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503, Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελῶν ῥητορικῶν. Vid. *Suid.* *Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Setadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐκδώσῃς γηραιὸ Σοφοκλέος, ὄφθ' ὑπὸ παιδῶν, Οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἁρπάσαντι. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum ſirmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) υἱὸν Ἰοφῶντος τὸν υἱὸν &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ σφόδρ' εἰσὶ, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ', οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς ἔδωκεν παιδίσκην, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῶτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς εἰς δράματα τ Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρους παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν υἱὸν εἶναι Σοφοκλέους, ἀ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμὶ, καὶ τότε τ Οἰδίποδα παραγράψω. *L. Bos.*

Οὗτος ὑὸν Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prologom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τ ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus, septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ῀ μὴ καταθαυμάσαι, καλαφησίσαις δὲ τὴν υἱὸν αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τ῀ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλίγον ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ὑπὸ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

[40b] [45] [50]

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *c* Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *d* Παρεσκευασμένα] Sic *B1.* & 2. Παρασκευασμένα — *ceterae.*

ries est. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, tempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ ὑποκειμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basilcensis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere ὑποκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀνακρέων] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percensct & *Meurs.* ad *Diallag.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἦν καλλαλογάδην, ὅτε τις ὦν μετρῷ ἐποίησεν, ἀλλ' ἤδη ὦν μέλει ᾠδὴ Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος καὶ τ῀ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήϊον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποίησε μέλη σεμνὰ καὶ χαριέντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta; & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene Fl. Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesc. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum viaisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta subministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Snid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Kittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lectt. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare *sobrium*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime simile*, cum omne praeclarum quandoque vocetur *sacrum*. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ φέρουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη πώποτε [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ἐστὶ καὶ ἡδέαν ἡδονῆς, ὡς ἐστὶ δυσβολῆς τοῦ παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τὴν πατρίδα.

5 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μέλριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* d Πατρίδας] Πατρίδα *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὼν ἀναπόδοτον ὂν ἐφέλκεται δυσὶ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Mus. Enc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἐμὸν ἐχθὸν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J.F.R.*

Ibid. Κωττίλλα] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Πιτίλλα ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωττιλλα, ut Πιτιλλα ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λέγω] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Baronius* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huët.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ φέρουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ φέρω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα φέρουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J.F.R.*

ὠφελεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ἐνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅτε πατὴρ καλὸν μελήσας τὸν παῖδος, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμαι, προσέμυσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα Φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῦς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις σπουδάσει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναδιδαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόσι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμαι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F.G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τι ἐβίαι, δι' οὗ τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τούτου ἐφ' ὑδάτων νῦν. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνῆται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τοὺς οἰκείους ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60 πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὴν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστι, ἀλλ' ὅμως ἐν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸ πρώτιμον ἀπὸ τοῦ τόπου 65 φανῆναι· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπου χώρας πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὅμως ἐχέτω καὶ τούτων τὸν παιδευ- 70 μάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τῆς πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75 αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόν- 80 τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀποτίνει χάριν, ὥσπερ ὀφλὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι 85 παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὴν τῶν νόμων αὐτῶν γνῶσιν.

Ὤφθη

e Πρῶτον] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀποτίνει] Ἀποτίσει *Fl.*

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμὲ θεοὺς αἰτῶ. Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

14. Ἀπο-

Ὤφθη δὲ ὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ γενόμθ, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναπαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὀνειδ γοῦ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς κτ' τ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτοῦ καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ σπεύδει λαθεῖν τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνῃ μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένη. πρεσβυτὴ μὲν ἦν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηραχόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνετ πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκαστ γοῦν τ γεγηραχότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχετ καλαλῦσαι τ βίον ὅπι τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα παραπαθῇ τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἀλίσκεσθ, καὶ μὴ θάπτεσθαι ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Dion. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἀλίσκεσθ] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τῶν δὲ ἱππετρόφων ὑπερφρόντες, καὶ κυνετρόφων ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Opposita sunt ὑπερφρόν & ἐπαινῶν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφρόν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππετρόφος & κυνετρόφος. & dum dicit auctor ἱππετρόφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, εὐρυχωρίαν πεδίου ἀνειμένου. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντος. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ameant; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum-

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε ἐργούμενοι· ἡγεμένοι δὲ [b] ἀπαύλαχῃ τῶν ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἀπορῶσι τῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τοῦ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ὀπιλανθάνονται· τὴν δὲ ἱππόβοτον ὑποφορῶντες, καὶ χρυσοτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑ προσήσεται, προτιμᾷ τὸ ὑπὸ τὴν πατρίδα τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

[a] Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* [b] Ἀπαύλαχῃ] Ἀπαύλαχοῦ marg. *Ald.* [c] Διειλημμένους] Nihil variant Edd. [d] Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo oppositа pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐγὼ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade* — *te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ χρυσοτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ χρυσοτρόφον ἱππασοῦσι] Legendum τὴν χρυσοτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & χρυσοτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. εἰ δὲ ἄλλοι ἐφετιφυκάτες τῷ κόσμῳ, ἐκ φοινίκων τινὰ ἰνάλιος πίτρας ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γηγενὴς, ὃ τὴν ἀληθείας ἐν τῷ ἀφανεῖ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἐντος ἰμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τὸ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ὑπέβαλλε τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ στρατηγοῦντα τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τοῦ μέγιστόν ἐστι τῶν παραγγελμάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ ἴσθι ὅτις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ [d] πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ διακεκαυμένη, ἔρημος ὅτι πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίνη ἅπασα, καὶ χλόης, καὶ πόας, καὶ φυτοῦ, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῷ ἀλίγου λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, καὶ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὅτι διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ συνοικουμένη; καὶ τὸ θάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐτραπελὲς καὶ κεφαλῆς ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet hominis potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere solita ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῶν male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίνη] Πεδινὴ W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Abest. edit. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbe vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ἀκούσῃς, scil. δεῖ, ἢ τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προπαλαιὰ περὶ τῶν Διψάδων. Th. M.

2. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. l. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J. F. R.

3. Γαράμαντες δὲ &c.] Nota phrasin poëticam: ὡς μὲ ὁ Ξέρξ. &c. F. G.

22. Βαθεῖα] Mallem βαθεῖ, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βαθεῖα retineas, ad τὸ Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra c. τὴν χώραν πίνουσαν c. 2. & mox ὁ ψάμμος διαβαίνων. M. de S.

23. Ἀκού-

homines, venatu viventes plurimique; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Nequè enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀνὴρ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ὕτοι ἐμβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χαμερινὰς, μάλιστα [g] ὑσαῖα τ' θέον τηνικαῦτα, ὁπότε τὸ πολὺ τῆς καύματος ἀποθείη, καὶ ἡ ψάμμος πολιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τ' μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀνέχεται πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρέμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καίτοι ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἃ σφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δεκύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰχμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ὑπαρζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' ποτίδα προσβεβηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧσσον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῇ λεχθησομένῃ· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀκτείνει τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηρεύοντες *Fl.* *g* Ὑσαῖα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσσία *J.* & marg. *Ald.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκῆ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐστὶ τῷ θερμῷ ἐστὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἐπιδιδοῦσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναναιρούσης τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ ἡ ὑγρότης ὀλιγουμένη ἀναμάζιον ἀπενδίδωσιν, ὡς εἶπε τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ἀστιρὶ παραβραύει καὶ ἀθρανεμάζειν ποιεῖ ἐπὶ τὸ θερμόν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πάσχει δηλαδή. ἔστεται τ' ἤδη κατατηκόμενα τ' τῶν ἰσχνοτάτων. M.

37. Ἀκτῦσα — διαθερμαίνει] Mirum dicendi genus, *acuì ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποδρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμε· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήσεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπιγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & bupresiae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, καὶ ἰὸν [e] ταχὺς, ἀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπραται ποιεῖ, καὶ βοῶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονῶν, καὶ καταπτύσαν αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβαινα W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene S. Ἐπιπετώμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indistretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀλίτην dicas, posteriore parte compositi, quasi *viatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήσεις] Βύπρησις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bocharcus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est, non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi sane viri, ἀκρῖσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* no. 61. L. 81. *Vespertilionis membranaceae pinnae uni.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὁμοπτέρυγα sunt) *fragilibus insecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἐξάλλονται ἀπὸ θαλάττης, αἵ τε τοξίδες καὶ οἱ ἱππουρις καὶ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & υ pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. post med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμυχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. vere *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino nostrum supra *Mus.* C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

οἱ γὰ εἰς ὑπερβολήν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. εἰδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, εἰδ' ἦν τὸ Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἶστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καλάσειεν.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκινήτου γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ἧττον παλείστου ἀφεχόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὐδέπω τοῦτο πεπονθὼς εἶδον· μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι ὕστερον κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην ποτὲ Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὕστερον ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

[h] Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδευψιλοδόμενον marg. A1. L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. [i] Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὃς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. dicatur πάχιον dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν παχὸς] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *sumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βαίνων, & πόδες, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam dederit. *J.F.R.*

64. Πίμπρασθαι ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἐν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ὄντα, ἔπειτα δευόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἧττον παλείστου ἀφεχόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madescit, celeriter movetur, humidius, ut verosimile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδευψιλοδόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδευψιλοῦν est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὃς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodalis Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto*, unde ego ὃς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο † πορείαν· ἐ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ᾧδε † κίονα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸν ὀλέθρου † τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον † Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς οἶμαι [b] δίψῃ· τὸ θηρίον [c] δὲ, † διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειραῖς τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα † στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὐπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνῶς ἰδόντα
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναΐδος κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρα ὅτι περὶ † ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενος αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κεναῖς, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῆς.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ove, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quo

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *A1.* b Δίψει] Διὰ marg. *A1.* c Δὲ] Δὲ W. d Περιεσπειραῖς] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιεσπάρθαι *Fl.* e Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* g Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere.* F.G.

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περιεσπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένον, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένον. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς † πίθου οὐκ ἀναπλήσαιν ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Mss. ἐπαντλεύσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Fens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσου habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod meus arena illorum solum est. Si vero sicis magna inveniantur, etiam pileï exunoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognoscerem, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

ἐν ᾗ ἔχνται κεραμεῶν, ἀφ' ὧν τὸ ψάμμον εἶναι τ' γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνοιτ' ἂν δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες πρὸς τὰ ᾠὰ, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τ' ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ' κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἀδέπλου.

Ταῦτα δὲ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ' ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, Φύσεις τ' Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τ' τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τ' εἰκόνα θηριώδη ἔσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτοὺς πάθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπ' τ' Διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν θᾶττον παρίω εἰς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ἀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ἄοκνόν μοι ἐπεκαίεται, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ἐμπλησθήσομαί ποτε τῆς τοιαύτης ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. οὐ γὰρ ἂν ὕδατος δίκαι-

b Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δοχέρητε male *Vr.* & 2. *l* Ἄοκνον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄοκνον, ajunt *Coll.*

i Φιλίου] Restitui ex L. G. & *Vr.* Φειδίου Edd. cett. & M. male.

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιοῦτον. καὶ ἡ ψῆλὶς τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δέονται δὲ καὶ ὕτως ἔχειν, ἵν' ἡ ὕτως] ὡς εἰς ἀφορμὰς πρὸς τὸ εἰδέναι τ' Φύσιν τ' Λιβυκῶν ἑρπετῶν γένηται μοι. Δυσχεράνητε M.

41. Ἄχθος] Ἄστθος habent C. Γρ. ἄχθος. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis

M. de S.

Pro priora ὕσως legit φύσις.

J. J. Wetsten.

ties.

J. F. R.

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη ὖσαν, ὁρᾶτε γὰρ αὐτοὺς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo ferasis, eadem male erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, *per Deum amicitiae & amoris praesidem.* Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. J. G. G.

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Venetus* secundus. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nisi quod in *J.* est Φιλίου.

M. de S.

2. Ἠοίου

διεδεῖ τε ϗ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχωμι; ὅτι σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς ϗ αὐτὸς τ ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ ϗ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορῆμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ χρεμῷ τ κεφαλήν· εἰη μόνον μὴ [a] ὑμῶν ὑπολείπειν τὰ παρ' ὑμῶν ὑπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαι τ σπουδὴν τ ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι ϗ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τοῦμὸν πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. ϗ γὰρ τ σοφὸν Πλάτωνα, Κόρῳ οὐδεὶς τ καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me hausto, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲ ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, ϗ τοῦτο ὡς ἀπὸ Μουσῶν λαβεῖν μετ τ δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γε, ϗ σεμνὰ πάντα, ϗ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀπὸ τούτου λάβοις τ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν ὡς τ θεῶν, ὅπως κλείοις ϗ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, ϗ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲ ϗ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῶν Λουκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχυρσίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεία πνεύματος κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod. Theog.* 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τ δάφνης] Vid. *Hesiod. Theogn.* p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Pauf.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείσιμι pro κλύσιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύσιν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere *Theog.* 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασ' ϑητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεῖαν, ὄφρα κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγέμενος, ἄχρι
τοῦ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, καὶ γῆς, καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρε-
τὰς, καὶ ὠφελησίνεσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα
περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ χειμῶνος ἀρότου,
καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τοῦ ἄλλων
ἁπάντων. θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον
ἦν τῷ βίῳ ὠφελιμώτερον, καὶ θεῶν δωρεαῖς
μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τὸ τῶν μελλόντων
προαγόρευσιν, οὐδὲ τοῦτο ἐξαπέφηνας,
ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθης ὠφελιμώτερον
δέδωκας, οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ τοῦ Κάλχαν-
τα, ἢ τοῦ Τήλεφον, ἢ τοῦ [b] Πολυίδου, ἢ καὶ
Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ ὠφελιμώτερον Μουσῶν
τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ
οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν
μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ
καὶ μικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποχομένων
οἱ Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύ-
νασθαι· ἢ αἷς μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ
δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλ-
που φυλάττεις τοῦ δωρεᾶν, οὐ μεταδιδοὺς αὐ-
τῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μέν σοι καὶ
τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ
βίῳ ὠφελιμοποίησας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν χρόνον
τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τοῦ χρῆσιν αὐτοῦ.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς
αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι,
τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδου] Πολυείδου W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὅτινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀναπαλλῇ τὸν λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερτίθενται εἰπεῖν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀφχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολυίδου] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεοναζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὅπως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ὑπ' αὐτῶν ὑποσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὸν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένους.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πῶς τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ὅτι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων ἔργα

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένους] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενοι *Poll.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δύνατόν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμελγεῖν. *V.*

* Ἀμελγεῖν] Ἀμοργεῖον C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπων ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τῶν Ἑρμοῦ. *Alciphr.* l. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τύμβου ἠγάπα κειμένην χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπου. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. ϕ. 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii* qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſis Prometheus. Ita dicuntur proprie in ueteri Theologia Dii ſinguli, cum dona ſua largiuntur, quae alio nomine* ἑαυτὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑαυτῶν. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius.* Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένους ἰδιότητα ἡ λέξις (ἑαυτὸν) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑοῦ, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῖν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυλογίας] Hæc verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυλογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυλογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐν ποιητικῆς ἀσυλογίας] Jure ad hoc ἀσυλογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυλογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ἄφες τὰς ἐν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. F.G.

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius.* In reliquis ἀσυλογίας. Confer tamen.

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαι᾽ ἂν εἶην ἀπομερίτως ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἀεί γ᾽, οἶμαι, χρὴ τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα· καὶν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραῤῥυὲν λάθῃ, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ᾽ εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τὰ μέτρων ἕνεκα, καὶ τὰ εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ᾽ ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τἆλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

e Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. f Τὴν] Omittit *Fl.* g Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λύσιμα ἢ σκόλοπες, ἢ ὑπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν αὐθαίας ὀξύνεται ‡ σκινδάλαμος δὲ λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ παραλείπει τὸ λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκινδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* ἀντιλογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥύωμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμελῶ vel ἀμελοῦμαι exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παρακούειν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ μὲν αὐθαίας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant; dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ ſed σκινδάλμου κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corrupe it alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμοῦ μόνου, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὁμήρου καλακνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, καὶ μάλιστα μικρὰ ἄθλα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, καὶ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε ὀρθῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων, καὶ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας. καὶ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ, σαῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet*:

καὶ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόσεστι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν δή, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, καὶ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν πάνυ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] προσεμέμεθα. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, videsque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Προσεμέμεθα] Περιμέμομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζουσι] Κιντῶσι. *V.* Καλατίμησαι, καλαλιποῦσι. C.

82. Ἄτται] Τινά. ἢ ἄτινα. ἢ ἀποπλήσιος. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένου ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ὃ ἐξ εἰώθεσαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Αὐτὶ τοῦ ἁπλοῦστατον & κατὰ ποιμενικὴν συνήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλαμος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Eos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου καὶ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη &c. τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΔΥΚ. Τοῦτο μὲν δή &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur postmodo mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν δή &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat , ſitiantque arva , fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra ſeminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devoraturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita , non peccaverit ; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur , cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt , in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis , itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, ἢ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν ταῦτ' αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ Διὸς, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάβῃ, ἢ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. ἢ ὅτι οὐ μεσοῦντος Θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸ καρπόν. οὐ μὴν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ἢ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφοροίη τῇ γῆς αὐτοῖς, καὶ ἅπτησεσθαι τὰ ὄρνεα, ἢ προκαλεδεῖται τὸ ἅπασαν τοῦ Θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γοῦν τοιαῦτα παραινέσεις μὲν, ἢ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ἢ ὐδαμῇ ὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, ἢ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γοῦν ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[e] *e* Ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *F.* [f] Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἴσαι tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *F.G.*

Χρησιμωτάτην] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *F.M.G.*

14. Κενὸν αὖρεθ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob molitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *F M.G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἴσιν. Ἀποπεπνιγόμενος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ἢ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις ἢ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις ἢ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καὶμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Κασταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῇ κρύᾳ ψυχῇ τις, ὑοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τῷ Διΐ, ἠπία-35λος ὁ μικρὸς ὀπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαντικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ὀπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως προσδέχεται ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἤδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ45 οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος ἅπασα. εἰ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλει τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauro & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπεσχημένην W.

35. Ἠπίαλος] Rigoretur. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, ne igitur praeconium enunciare cunctaris. In Sympoſio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐκτῶν ἡμᾶς, Itaque omnino nos excipies. J.G.

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] Non effugiet me vatem dicere. i.e. quin me vatem dicat. F.G.

44. Ἤδεις] In W. & Fl. ᾔδεισθα. quod observatu dignum est. M.du S.

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus Pausaniae Boeot. p. 306, 7. Wechel. Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μαντικὴν Ἡσίοδος διδαχθεὶς παρὰ Χαριτώνων καὶ ἔστιν ἅπερ μαντικὰ, ἀκούσας τε ἐπιλεξάμενος καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. J.M.G.

5. Ἀπιέναι ἀφ' τοῦτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφ' τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In Ven. 2. pro ἀπιέναι, παριέναι est. M.du S.

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοθεάμων εἶ ὄχνος τὰ τοιαῦτα; F.G.

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. J.M.G.

7. Ἐδὶ εἶ ποιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra Pseudol. c. 8. f. ἔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad Quom. Hist. c. 60. Adde ibid. c. 46. Et Paras. c. 51. f. Item Long. Past. III. 106. καὶ ἐζητεῖτο καὶ αὐτοὶ, Aelian. V. H. I. 2. Phalar. Ep. 8. δίδοις ἐγχωρεῖν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπιθεῖν. Et alia quae Cl. Hemsterh. jam dedit T. I. Somn. c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρως καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα δὶ ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de Calumn. c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. J.F.R.

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιτωγωγῶν] Ex Aegypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος Pindar. Isthm. Odyss. 1. Rutilius Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. Claudian. lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. J.B.

11. Σιτωγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a Wottone Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. M.du S.

15. Εἵπετο μετ' ἐμοῦ] Phrasis Aristophanis Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi Girard. existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἵπου μοι. sequere me, non mecum. Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

1 ΟΥΚ [a] ἐγὼ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἔσοιτο νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος, ἢ θεαμά τι τῶν θαυμαστῶν Τιμόλαον ἀφελάθοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ 5θέουσα [c] ἀπιέναι ἀφ' οὗτο; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὕτως ἐφ' μεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸ Πειραιᾶ 10καλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τοῦτον, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀφομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυρρινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. 15ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ ἐς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες ἐς αὐτὴν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· 20ἐμὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με ἀφ' ὑποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγὼ λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *F. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl.* Bt. P. &c. Παρίεναι *F.* cum *V2.* d Καὶ] Omittit *F.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *F.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅπῃ *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἔγωγ' ἔλεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔκιχεισαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοί τινι, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μοι τινι αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἅπαξ μετὰ τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ἐς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδητος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θαυ-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Θαλάμης προῆλθε, τὸ ἡ καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμμένον ἐς τὸ πίσω τὴ κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τῶ μετώπω ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὄντα [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει ταχύδακρυς ὢν ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἀ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ἡ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθηναίων καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, γωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ τὸ δακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ἔτι δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη λύθειμεν] Κατελη λύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ἂν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνον O. d Μακρὰ] Μακρὰν *Fl.* e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένων male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμον, οἶκον ἢ κοιτῶνα. *V.*

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. *V.*

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* *J. G.*

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαλ. c. 5. περιηγητὴς τῶν εἰκόνων, ubi vide *Tollium. Kust.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτης μύξων, & ἐχρίμπτειν ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri:* itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συσπιφαμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλεύθεριον. De coma Athenienſium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ σὺδαιμόνιον, λέγω τὸ ἀβροδίαιτον, ὑπὸ πολὺς χρόνον ἐπιδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν τρόπει κρωβύλον ἀναδούμενοι ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ καὶ Ἰάονας τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖτη ἡ σκευὴ κάτεχε. Quo in loco *Stephanus* ἐπίροσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae ih prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandò, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστί, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῦ σκέλους, καὶ ἐφθέγξετο ὑπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τῆς Φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρόμενος, οὐκ ἐλευθερίον φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας, ἀναδυμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

4. LYC. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

[g] Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. [h] Παῖδες] Non est in *Fl.* [i] Ἔμπαλιν δὲ] Recepi ex *J. Vs.* & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. [k] Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. Vs.* Κρώβυλλον cett. [l] ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum ΤΙΜ. ante ederetur.

49. Συσεσειράμμ@] Συσεγραμμέν@. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλ@ εἰδ@ πλέγματ@ τ῀ τριχῶν, λὸ ἰκατὸν εἰς ὀξὺ καλαλῆγον. *V.* (Εἰδ@ ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus *Atticae*; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τ῀ εἰδ@ μέτριον, ἀλλὰ τὸ ἀπροσδιαίτον, καὶ πολὺς χρόν@ ἔτι καὶ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) καὶ σανδάλοις φοροῦντες, καὶ χρυσᾶν τεττίγων ἐνίοτε κρωβύλον ἀναδούμενοι τ῀ τῆς κεφαλῆς τριχῶν. ἀφ' ὧν καὶ τοῖς Ἴωσιν τοῖς πρεσβυτάτοις κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἔτι πολὺ αὐτὰ ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, τοῖς Ἴωσιν; quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienstum coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen definens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienstum *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πολίτην ὑπὸ κρῆδεμνα γαίης
Γηγενέες. —

C. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Theoc.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΑΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniant. *M. du S.*

μνήσθη ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ᾠδὴ τὸν ἱστὸν ὑπεκλὺ ἔστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιβολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὸ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδιοκληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτοὺς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus à nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπειλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Pl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κέρια λεγόμενα ᾠδῇ τοῖς ναύταις, ἃ ἓ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κέρια] C. Κέρνα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κέρνα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιβολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διφθέραι ἢ διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπιβολὰς (contra tela varia) ἀντισοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai ὑπιβολαὶ* vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στιταγωγῷ, non bellica: ille ὑπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὰ ὑπιβολῆς & ἐμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεράσιας non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἴακες quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia Ἀγγραφη *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασεισαίνα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi Ἀποτριχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere*, *abire*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

πῳ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν ἢ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῦ καλάσματος ἐς τὴν σωθμόα, ἢ βαθύταλον κεῖται [c] τὸ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἷα δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μετέωρος ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῦν [e] χηνίσκον ὀπισθεμβόλιον, καλλιπρῳρὸς δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῶρα προβέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, καὶ ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *F.* [d] Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρότονος κίχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῶρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὡς τὸν Δάφνιν ἀνατιθεμένου ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀπιόντων ἐγγυτάτω, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπιόντων μέσων. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπιόντων — θαρραλέως ἀπίχομαι. Sed & σπεύσατε πρὸς τοὺς πατρίους συχνοὺς, *properate puer* &c. aliaque de ἀπιόντων κώλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *F.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Fac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non possit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *F.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κίχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De chenisco multa *Colvius* ad Apul. *F.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *F.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *F.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῷρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ἃ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆ ἱστίᾳ τὸ [a] παράσιον πυρωγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὴν τ' πρύμναι οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τ' ναυτῶν πλῆθος παλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφλαντίας ἅλως, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. TIM. Θαυμάσιος τ' τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τ' Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

[a] Παράσιον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον *B2.* Ἴσως παράσημον adscript. *B1.* Καρχήσιον L. [b] Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. [c] Ἥρων] In O. ἥρων. [d] Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. *A1.*

98. Τῆ ἱστῖ τὸ [*] ῶΦράσιον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

[*] Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακι, χάμαξ ἁβδὸς ξύλον. λέγεται πηλικαῦτα. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῆ ἱστίᾳ παράσιον πυρωγὲς] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τῆ ἱστίᾳ καρχήσιον παρωγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τ' ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τὸ πτερὸν & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἐλαιάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Dukeri* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείους interpretetur καλαγραφὰς τ' τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστῖ τὸ ῶΦράσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Satis enim*

lis-

rerit navem, quae illis inter navigandum accideriint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάρασθαι ὑπὸ πάνυ βιαίου πνεύματος, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας ἀφικέσθαι τοῦ Αὐλῶνος· ἔνθα δὴ [g] ἐκ μικροῦ ἀπολωλέναι πάντας.

Οἶδα δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις πλεύσας καὶ Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀίσσεται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὰ Λίβα, ὁπόταν ὀπλάδην καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔσωσαν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Ἡμᾶς] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Guſet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *imo*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Schefferum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi cum τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παραστεῖον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στρεφῖδας] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρεπτοπόδην ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, περιαθηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαλωγὸν, καὶ τὴν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὀπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κριμνῷ προσφερομένην. τὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, μετὰ τὸ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ ἐλθεῖν καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὅσ ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia.

LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαλωγὸν] Al. *κυμαγωγὸν Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato consprant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.* & marg. *A1. Malea J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὸν] Γραυ. κυμαγωγὸν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὴν Μαλέαν, quod secuti sumus. *M.du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῇ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adscisat. *M.du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M.du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσουσιν, penultima brevi. Verum ideo non haesitravi ἰμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἰμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἡ δυχεραίνεις] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; ὃκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲ ἓν Ἀδείμαντ© αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ἓν· Ἀδείμανλε, σέ φημι τ [h] Μυρρινῦσιον, τ [i] Στροβίχυ. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυχεραίνῃ καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαντ© γ', ὃκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, ϗ θοιμάτιον αὐτῦ, ϗ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, ϗ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. Ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τ ταχίπαλον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῇ ἱματίῳ λαβόμθοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμανλε, ὐχ ὑπακύσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ ϗ φροντίζοντί ἔοικας ὅτι συννοίας τινὸς, ὐ μικρὸν ὐδ' εὐκαλαφρόνηλον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με ϗχμή τις ἔννοια μελαξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, ταθακῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸ ἅπανλι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. ϗμτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, ϗ [o] σέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰϗχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἔτω γὰς

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. [h] Μυρρινούσιον] Μυρούσιον O. [i] Στροβίχυ] Στροφιμίχυ O. Στροβίχυ Fl. & Fr. [k] Δυοῖν] Δυοῖ Fl. magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit H2. [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola J. [n] Τῷ] Omittit O. [o] Σιγᾶν] Σιγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτα ὄντ© † τῷ τὰ μυϛήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τῦτο δ' ἓν αὐτοῦ λαπλεῖονλ©, ‡φησὶν ὡς σὺν ἐξὸν σοι ἐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόρρητον, εἰ-

* Μόνον] Μόνα antea edebatur, & mox μυϛήρια male pro μυϛήρια. J. F. R.

† Τῷ] Τὰ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit M. du S.

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. J. F. R.

66. Ἐκεῖνε] Glossema videtur. F. G. Optime. Ejiciendum ergo. J. F. R.

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. M. du S.

71. Ἐμβοῶσιν] Quod J. praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. J. F. R.

γε € ὐ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, ὃν ἀκινδύνῳ σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίϛαται, μεμυημένῳ γ€ € αὐτοῖ, ϗ τῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἰρεῖς. V.

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀκινδυνῶσαι. Sed pro ὐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτά. J. F. R.

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. J. F. R.

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. M. du S.

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. M. du S.

ἡδ μειραχιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; εἰδὲ ἡδὲ τοῦτο ἀμύητοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἐπὶ καὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ ἡ αὐτοῖς τελεσμύοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῇ οὐσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλατίθει φέρων τὸ πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸ Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. οὐ μετροῦντος γάρ μου τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιγοῦν ἐνθένδε ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me animorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *Axw.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν ὑπαιθρίαν τίθησι, εἴτε ἐγρηγορούσαν * εὐθυμία, εἴτε ἐν καθευδούσαν ὑπνίαν, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Weistan.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunnt.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tno*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ πρ̃ τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθ̃τας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατ̃ῶν, φοβερὸς τοῖς ταύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ χτ̃ τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἐποπτεύοντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλ̃τον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ὑρίῳ τ̃ εὐχ̃ῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγὸν, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καπηλείου κλοπὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γ̃ῇ χτ̃ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μ̃ δικμυθήσομαί σε τὸ πταῖσμα. πέντε γ̃, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τ̃ῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχε, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γ̃ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὢν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

[g] Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* [h] Ἤδη] Omittit O. [i] Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρανίῳ Edd. [k] Τ̃ῷ] Omittit O. [l] Πειρατὴν] Πειρατ̃ῶν O. male. [m] Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖ' *J.* & marg. *A*1. [n] Σιταγωγείτω] Sic O, *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* [o] Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent *si* Edd. nec O. [p] Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt reperturа. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. *μεγάλα*. *F.G.*

λυς. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀνακρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, τὴν Ἶσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo sedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Isidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, ἀφ' οὗτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμμασι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω τὸ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀναστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενόν μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν ὦδε τοὺς θεοὺς ὀλίγα πλοῖα ταδίως ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρῶτον μὲν ἐς Αἴγιναν ὀπὶ τὰ [g] ἐνοδίας τελετῶ, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui scirem, risui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque resistam paullulum, dum vos processeritis, ac navim deinde rursus solvam. Praestat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, resistemus & ipsi, ut conscendere tecum possimus. ADIM. At ego praegressus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi esse tot ac tantas possidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa stadia nihil fatigati natare possimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, nosti, quam parva in scaphula omnes simul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec molestum tibi tum erat nobiscum navigare: nunc autem fers graviter, si tecum inscendamus, & praegressus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ οὖ Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Aristoph.* Pac. 144. licet metri caussa detracto jota, Ἐν Πειραιῦ. Est enim casus rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. sub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰδμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ sine praepos. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδοῦμαι. *F.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic supra *Quom. Hist.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *F.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Matth.* de Dial. p. 359. Qui ea usui promiscuo Dialecti Doricae adscribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *F.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *subsidentes.* An ἐπιστάντες; ut respondeat τῷ ὦστε ἐπίσας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An sic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus est mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non semel. Adde & infra *Gesner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *F.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed scribendum est aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mer.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum mysteriorum meminit *Pausan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, sed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γε, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phrasi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa falsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ὑ πτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὸ [l] Ἰσιδος, κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μύρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, καὶ τὸ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμανλον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωλι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπερρέον· καὶ ἐπεὶ πρ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ἕως πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκαστος τμήσει, αἰτῶμεν ἄρρ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανθείμεθα, ὥσπερ ὑπὸ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἐκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἀπόδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιλο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσονται O. *n* Ἔσται] Ἔσῳ marg. *AIW.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιλο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν πεινῶν ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειλα σοβαρόν τι τοῖς συνήθως τέως ἐνοφώντων ἐ ὑπεροπλικὸν, ὅθεν ἐ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῆ εὐπορηκότος. Ταύτη καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔπαξι λέγων ἐ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ὃς ἐ λέγω τοῦτο ἢ συνήθεια μαπροπτύσας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασί. Exc. *G.*

18. pr. *J.F.R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. *Ἀ. μισθ.* c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸ κόλπον πτύειν τὸ νομισθὲν ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Harsung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸ κόλπον ὑ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc* c. 6! f. notamque *Solani*, id de averruncantibus eum odiosam dici, exponentem. *J.F.R.*

81. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi ὕδωρ. *F.G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλεύτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μετὰ σὲ, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον. τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχάδραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; χαίρειν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστὶν, ὅσος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ὑπίσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, εἰ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένετο O. b Καλῇ] Καλεῖ Fl. & marg. A1. Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπεί] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν F. e Εἴπερ] Ἐπείπερ F. forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & Fl. g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pers ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ὑπολήψ.] Benedictus, *paulla ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ὑπερέψαιλεν τὸ καλαμίτιον. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum εἰ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὰ μὲ ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

σπυρῶ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃ ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ Δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ Δελφῖνος ὁμοίως παροχομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτιον τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν Δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὀπιμελῇ τῶν σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὀπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὀπισημόταλα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

[k] Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορώρυχθω O. [l] Ἐπισημόταλα] Ἐπισημότατα Fl. & marg. Ar.

38. Καὶ παρά τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδήμου τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes *Ev.* Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. *Ev.* Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, ἀφ' ὧν τοῦ Μελικέρτου παιδὸς δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ που τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα μὴ κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες ὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ μὴ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἐσθὴς δὲ ὅπη τούτοις ἀλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λυθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὲ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ᾧ *Σισύφῳ πέτρον οὐ φέρει † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἀπο-χλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀπωμοχλίσαι. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὔ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτην habent) *M. du S.*

87. Εὐμυγίδαις βαρβάροις] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκειν

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni, barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

Φίλων προσοδοι, ϗ δεήσεις, ϗ τὸ ἄπαυλας ϗοπτήσειν, ϗ προσκυνεῖν· ϗ οἱ μὲ ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω ϗ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ ϗ Κλεαίνετος, ϗ Δημοκράτης οἱ πάνυ. ϗ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, ϗ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τ' θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲ μὲν ἐπιβλέψομι ἑνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, ϗ λαβόμενον ἥκειν κελεύσω τ' ὥραν ὅπη τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, ϗ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρότατον.

Εἶτα δεῖπνα ὅπη χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, ϗ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲ ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας ϗ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, ϗ ὄψα πανταχόθεν, ϗμ σῦες, ϗ λαγῶς, ϗ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, ϗ

f Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1*. g Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. h Οἱ] Omittit *H2*. i Διχιλίους] Recte sic O. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ *Οι Φαλερνον φασι. τ κατω δὲ Ἰβηρίας τ πρὸς τὰ Γάδειρα λίγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐκθύρια ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης ϗ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ ϗ τῷ μεγέθει ϗ τῷ λίπει τὰς ἄλλας παραδοκιμοῦντας. V.*

‡ *Οι Φαλ. φ.*] In C. non reperio. *M. du S.*

ἔκειν κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes *μύρον ἐξ Ἀθηνῶν* apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto diteſcat, curaturum sibi ut in promtu sint falsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, *μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, mel vero nostras sine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris aceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit *ὁ πάνυ Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt *μέλι ἄπυρον*. *J. G. G.*

3 Καὶ λαγῶς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F. G.* I. c. ubi νεὼ quoque pro νεῶς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia, tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J. F. R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τέμαλα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἄπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν δόμναι, τὴν μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν αὐτῷ ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλασσαν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶ ἐνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου μετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆξεν] Ὑπῆρχεν O. & Fl. c Ἥμισυ] ϛ ξ. O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ὢν male O. ὂν male F. f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφιάτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & Fl. ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν δόμναι] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὸν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδίμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, ᾗ ὢν ἐκείνη λυπρᾷ χρᾷ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τὸν βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, καὶ τρυφῶν, καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἶπον. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγωγε, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι ὑφεικμένης σοι τῆς χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα, καὶ ἀπογευσασθαι τῆς ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυπὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a dolores

Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τὸ, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τῶν πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Πᾶς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσται] Ἔστω O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inserunt & marg. *A1.*

nimirum si pro πᾶς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. καὶ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρετο ὁ ναύκληρος στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas πᾶς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum πᾶς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ πᾶς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Guiet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. F.G. Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδη pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαῖνον legendum. F.G. Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. καὶ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγίγνόν τε καὶ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νους ἀφάγονίας ὑπὸ τ̃ ἀλγηδόνων, τὰς μ̃ ἐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὰς, ἢ τ̃ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μ̃ γ̃ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλουτῆσαι δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχων Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ ξηλύνεις ὡς ἐκεῖνος, εὖ οἶδα καὶ μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος ἅμα τῷ πολλῷ. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Αυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε ὅτε τ̃ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος μου τ̃ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΑΥΚ. Τοῦτο μ̃ ἤδη κατὰ τὰς πολλὰς τ̃ πλουσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τ̃ ὑποσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὔχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μ̃ οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἣν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, ἐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῆσαι, καὶ μεμέτρημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ̃ εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς ἁδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, ὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ̃ βασιλείαν ἅμα παιδὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους μ̃ ἀφ' ὁμοίων ἐπὶ τὰ μείζω προκριθείς; ἄρχων ἄριστος &c. F.G.

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut intestino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum esse ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iste effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot insidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia facessat thesaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adversaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Istuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promissum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut nostis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam ostendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti thesaurum optem ac dimensum aurum. Verum, (possunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec est*, quam Timolaus posuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut si quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auspicanti sodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* b Οἶδα] Deest in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male *P.* e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae *χοίνικα*. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μ̃] Non agnoscit Ox. Et sane odiosum est. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo insolentior Editori *J.* visa est, adeoque *χοίνικα* reposuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πυλαιχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθείς; ἄρχων ἄριστος &c. *J.F.R.*

4. Ὁμοίων] An ὁμοίως? *F.G.*

Ὁμοίως]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [b] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἄτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τοῦ στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλῳ πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου θησαυρῷ πολὺ πλησίον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος προχριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πολὺν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀγαγόμενος τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιοῦσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἰ σοὶ φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ὀπισθαγωγὸν εἰς τὰ πίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[b] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῶν] Ὑπὸ τῶν O. male. [n] Ἄλλῳ πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαφδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμὼν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίφας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Ἐπ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τοῖς ἐρρωμένοις τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ ἐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτῆς ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῆς μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· ἑτοῖος δὲ Τιμόλαος ὁ τοῦ εὐωνύμου τεταξέσθω. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοῖς συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊώμεν δὲ ἤδη τῆς ὁδοῦ κατὰ Κορίνθου ἀπὸ τοῦ

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2. Προτοῦ J. Fr. H. S.* c Ὤν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊώμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὸν ἀστράβην φησὶν, ὅτι τὸν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σέλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *pasl.* nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydias.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχρειᾶς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειᾶς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) consensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγὸς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρειαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιόν καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τοὺς οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τοξικὴν εὖ σχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ διαπείρῃ τις οἴστῳ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνα σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τὸ ἱστορίας, καιτῶν δὲ παραιούμενος τὸ Ἑλληνικοῦ, ἐπὶ τὸ Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καλαλείπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσσωμεν] Corrige Διαβάλλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάσσωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιόν καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ ποταμὸς ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ ὅτοι Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ μέχρι μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῶν μαχίμων συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίον καὶ προαστείων τῆς Σελήνης· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτῃ] Ἐφράτῃ prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίον] An πλησίων; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίον] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲ τῶν πλησίον ἀμφίων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΑΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol(*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαιρὸς ἐν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτῆ μένειν τὴν Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὲ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τῆ κινδύνῳ γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραῖα, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τὴν ἀναγεγραμμένης πέτρας καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα αὖθις ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τειχῶν ἐν τοσούτοις πολίταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διαλεγόμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, καὶ σὺ [s] παρὲξ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

[m] Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* [n] Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. [o] Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. [p] Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. [q] Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. [r] Κάθησαι] Καθίσαι O. [s] Παρὲξ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ πέτρας leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη πέτρα, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, πέτρα forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, πέτρα, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὴν ὁδὸν. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὥσθαφερεῖς τὴν γνώμην, ἐδὲν ὑγιές. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ὑπολαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὲν σαυτοῦ παράγγελλε δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γοῦν οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ ἐπιτήδειόν μοι αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνεσθαι· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γοῦν αὐτοῦ καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσιμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμοὶ δὲ σίγα vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro πρὸς τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi φάτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσασαν ἡμῶν] Προσκυνήσασαν ὑμῶν. *Th. M.* Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνῶν conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀνάβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσασαν, etſi προσκυνήσασαν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετα-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γὼ ἢ τὸ τρωθῆναι δεῖ τ' ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τ' ὠλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πολὺν ἀλλὰ ὁρᾷς [e] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ἢ τ' ἵππον διέπειρα, ἢ λόγχην ἀφείς; εἶτα τ' κεφαλὴν ἀποτεμών, ἢ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅπῃ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ἢ καθαιρήσω ἑλὼν τὴν κράτει, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τ' ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ' πλούσιον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον εἰς τὸ εἴσω τ' ὅρων.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρός γέ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκτάδιον γὼ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἔστιν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολύ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ἢ βιαιότερα τ' Ἀδειμάντου, πᾶς' ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπιλάσας] Ὅσον ἐπιπλάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐκτάδιον] Recte *B1. 2. P.* Ἐξτάδιον adſpirate *F. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτάδιον pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδιον γὼ οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, εἰπτο γὼ ἤδη αὐτοῖς ὑπόσων σταδίων • ἀπίχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κατὰ μοναρχία. *F.*

• Ἀπίχοι] Ἐπίχοι V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετελεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *F. F. R.*

94. Ἐκτάδιον] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξτάδιον confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *F. F. R.*

Ἐκτάδιον] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτάδιον, uti recte ſcribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἐκστόδιον. Ἐκπρόθισμον &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, δικάλαθα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, ὁ τετρωσαι μονομαχῶν, ὁ ἐδεδίεις, ὁ ἐφρόντιζες νύκτωρ, ὁ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ τῶν τοῦ πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ ὁ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, ὁ φθόνος τῶν συνόντων, ὁ μῖσος, ὁ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὴν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, ὁ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, ὁ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, ὁ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, ὁ ἀηδία πολλή· ὁ ἢ χρηματίζειν τοῖς τοῦ πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καλαπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. ὁ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς χώρας. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, ὁ ὑφορᾶσθαι. ὁ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ ἂν ὁ τόδε πῶς σὲ ταπεινὸν, ὅτι ὁ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, ὁ ὁ πυρετὸς σὲ [c] διαγιγνώσκει βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕστως ὑψηλὸς καὶ ἀπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, ὁ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὐγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα ὁ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, ὁ νεὼς, ὃς ἀνίστασιν αἱ πόλεις θεραπεύσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum ὃς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ὃς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si verò vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *factiturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὀπίσω [e] ᾠδεμένη, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀνα-
40 δήτῳ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τὴν ἀπαλλαγὴν ἕξει.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ἐκβάλῃ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. TIM. Σκόπει γῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τίς
45 δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ὧν, καὶ θησαυρὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπούλας ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν
50 αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτε-
55 ρον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν φοροῦμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι,
60 πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενον· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ εἰς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καὶ χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαι-
65 ρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμένει] Παραμένει O. *f* Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & fine *μοι*.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὦμα, σκέπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅπως πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θεασάμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ ποθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάστομα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑ Φερούσας τὸ ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῷ, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸ Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸ Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δέησό με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεατὸν εἶναι εἰσιόν. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπέρτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non eſt in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δέησό με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαβον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quāmvis enim raro ἀνέραστος activе ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δέ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ἂν, ὅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸ Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſt, eum alia ſuppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμωσεν οὐδέ τι θόμβος com-

iſta viderem: & fontes Nili viderem ſolus, & quantum telluris inhabitabile eſt; & ſi qui converſis ad nos veſtigiis auſtrale telluris hemiſphaerium habitant. Inſuper vero ſtellarum naturam & Lunae, ipſiusque adeo Solis facile cognoſcerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium ſuaviſſimum, eodem die nunciare poſſem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pranſus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus ſit, ulciſci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius ſaxo, quo conteratur ipſi cranium; contra benefacere amicis, affuſo dormientibus auro. Quin ſi quis contemtor ſit, aut tyrannus, dives, contumelioſus, ſublatum ad viginti ſtadia, demitterem caſurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingreſſus quippe nemine vidente ſopirem omnes, praeter illos ſolos. Quale autem illud fuerit, inſpectare praeliantes ultra jactum teli ſublatum? Et, ſi videretur mihi, accedens ad victos, ſopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reverſis. Atque in univerſum, luſum mihi haberem vitam hominum, mea eſſent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec ſumma eſt felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, ϗ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, ϗ ὅσον τ γῆς [i] ἀοίκητον, ϗ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ ϗ ἀστέρων φύσιν, ϗ σελήνης, ϗ αὐτῦ ἡλίε, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. ϗ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγειλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· ϗ ἀριστήσαιμι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιμι ϗ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπτελρίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὀπχέαιμι κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. ϗ μὴν εἴ τις σωφρόπης εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, ἐράμενος αὐτὸν ὅσον ὀπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κτ' τ χρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαιμι ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὺς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς σωφρονούμενον, ϗ εἰ δόξειέ μοι προσέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τ τροπῆς. ϗ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, ϗ πάντα ἐμὰ ἦν, ϗ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ὅστ, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβυλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαιμι] Ἐπιχυθῆναι O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαιμι] Κοιμίσαιτο male O.

commoratus eſt ſine ulla neceſſitate; ſtructura quidem ab hac diverſa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. eſt, *ὧδέ μοι δύσει τὴν θυγατέρα ἐδεῖν.* Nondum enim perſuadet *Solan.* vulgatum hic eſſe corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id eſt deſtituit, aeque dicunt, ac *tela noſtris deficiunt*, ap. Caeſ. legimus, ita *δεῖ* & *δεῖσθαι* quoque interdum cum accuſativo perſonae conſtrui, non *ἀδύνατον* videtur. Senſus certe ex analogia perſpicuus, *nihil me deſtituet haec habentem*; cum accuſativo perſon. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: *Δεῖ σε μακροῦ λόγυ*, & accuſ. rei, ex eod. *ἓν δεῖ μόνον μοι.* Certe dativus perſonae non inuſitatus, Noſter *de Salt.* c. 3. pr. *σοι δύσει.* *Amor.* c. 3. f. *Ἀλλὰ σοὶ — δύσει* & *δεῖ τοῖς γάμοις Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lyſ.* p. 53. Ed. *Lond.* *ὧδ' ἐκείνοις δύσειν χιλίων νεῶν.* Quod ſi quis igitur hic legat: *μοι ἔχοντι*, nihil quidem difficultatis reſtaret; ſed quia & accuſ. perſ. & accuſ. rei vidimus ſeparatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis ſupra dictum eſt ad ultima verba *Dial. ut Marm.* *M. du S.*

8. *Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα*] Τὸ, *βούλομαι* repetendum ex ſuperioribus. *F.G.*

10. Εἰ *τύχοιμι*] Sic Mſ. Ox. uti conjeceram; reliqui *εἰ τύχοιμι.* *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμθμη, ϗ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχήν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ, ϗ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχθήσων, ὅρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, ϗ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, ϗ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι ϗ τόδε, τί δὴ πολὺ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις περιπεμφθεὶς βαδίῃ, τὴν ἀριστερὰν περιφορήσων χεῖρα δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑποπαίει ὁ ἀριθμὸς, ϗ δεήσει ϗ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν ϗ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, ϗ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα ϗ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἤκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, ϗ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

inſidiis peti nequeat, cum valetudine praeſertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adverſari volucri viro, & ſupra decies mille alios robuſto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidiſti in tot, quas ſupervolaſti, gentibus, ſenem hominem adeo mente non conſtantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito poſſet, amabilem omnibus, idque calvus cum ſit & ſimo naſo? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem eſt, quod non unus anulus haec tibi poteſt omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae ſiniſtrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram ſubvenire oporteat. Quamquam tamen unus deeſt maxime neceſſarius, quo induto ineptire, deterſa illa multa coryza, deſinas. An hoc idem praeſtabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipſe quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehenſibilia, & crimine omni vacantia, petiturus ſis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus eſt. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς δὲ O. c Ὃς] Οὗς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲ ϗ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ὁ ἑλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* ſola. Εὔξῃ τι O. ſolo accentu mutato, ſcribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφορεῖσθαι. *V.* (δακτύλιον φορεῖσθαι C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν περιφορησόμενον] Ἐπὶ * γὰρ τὴν ἀριστερὰν

*. Γάρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc ſcriptum eſt; aequales enim eſſe, qui colloquuntur, omnia ſuadent. *M. du S.*
45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suſpecta videntur. *F. G.*
49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a ſtultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a ſtultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemſterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio tranſponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abſtineo. *J. F. R.*
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pſeudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιππος, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναβῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐδίων, οἷα ὑμεῖς φείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ ἀναλαβόντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ ἀναθημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἐγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τὴν οἰκίαν εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσι οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσαρεστήσεσθε τὰ ὑπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τὸν πτερώσεως ἁλυθείσης, καλαπεσόντα ἐκ τοῦ ἀέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιούτοις οὖσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

f Ὀλίγον] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγον, omiſſa in O. *g* Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀνεπίτακτον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκαια σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲ [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὀπλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν τῶν ἐρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐώκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνη ὁ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν ποιήσαι; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μέτριός με ἤλγυνε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὥστε χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ὄντε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πάντα πασι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

I. MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum sceleratissima, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius caussa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. A1. b Ἄνθρωπον] Ἀνὸν f. per compend. c Οἶδα] Εἶδα f. d Συνέπιε] Συνέπινε Fl. e Ἡμῶν] Recte P. Ὑμῶν Fl. Fr. H. f. Ald. B1. S. f Ἡμῶν] Bene sic P. ceteraeque. Ὑμῶν male f. cum V2.

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. M. du S.

4 Ἐπιλέλησαι] Th. Mag. v. ἐπιλ. M. du S.

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Festum Athenienssium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium personabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἐπιτελοῦσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expossui ad *Petron.* J. B.

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. M. du S.

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc festo mysteria Cereris, Proserpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiast. ad *Dial.*

autem livida *et sine* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, καὶ νεκρικὰ, καὶ τράχηλος λεπτὸς, καὶ ὀφθαλμοὶ ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, καὶ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήχης ἐστὶ, καὶ ὀρθὴ, καὶ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰρ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ἑρπάζειν τὸν Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ἐπίσταται, καὶ τὴν σελήνην καταγεῖν; Φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ πέτεσθαι τὴν νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον, πιεῖν τοῦ Φαρμάκου ἐγχέασα, καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

ΜΥΡΤ.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τὴν Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, καὶ ἤδη σε γεγαμηκέναι φασίν. οἱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, καὶ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν καὶ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῳ ποιήσας τὴν γαστέρα, καὶ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησαι, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. εἰ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, καὶ μάλιστα εἰ ἄρρεν

g Ἡρᾶς] Ἡρᾷς *Fl.* h Φασίν] Φασὶν ἐγγὺς *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτοι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — οὐ ἔστι μυσὸν λῷ τὸν Ἀλῶον τοῦ Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶον, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶον δ' ὦ. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τοῦ ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὸν, τρυγήσομεν αὐτόν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ὀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω τοῦ μύθου τῆς ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκείνης, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῆς μητέρα. γαμεῖς δ' ἡ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἀναγκαίως ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκέτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἤν ποτέρωθεν ἴδῃς αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀπάτῳ, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτοὺς, μηδὲ ὅτι Ἀλωπεκοειδεῖς εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὸν Φίλωνα ἑώρακας τὸν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσῃς, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τῆς Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τοῦ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὰ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἢ] Omittit *F.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδόκει marg. *AIW.* c Τῆς] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος ἡ Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀθηναῖος ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δήσει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

F. F. R. 70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego dispeream, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philenis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

85 πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἂν ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

90 ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριοείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸ γειτνιῶν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ἀοιδοτάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην· ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀριστοαινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλινέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸ γειτόνων, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὅτου ἡ καλλεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλονήσου. *F. B.*

79. Σαντίθημας] Malim σαυτίθημας, aut σαυτίθησι. *F. F. R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praesidet λοχείαις *F. B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

ΕΜάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἔωθεν δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῇ μαχωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίραν αὐτῆς, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύοντα, μόνη ὀπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ᾄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτῆς σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. εἰ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἅψασθαι ἐφαψάμενος, ἀναπλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μέλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προϊόντα ἤδοντο

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones misceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveni-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίμενος] Ἀφιμένος marg. *Ar.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προϊόντα] Recepi ex *Pell.* Πρωΐοντα Edd.

29. Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίμενος] Ἀπεστάς. *G.*

Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post *συνεκάθευδες* voculas duas interserit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. B.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ada-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, & transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, ϗ ἐχορέαθησάν πόλε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κα[e]λεκλίθην, ὡς μὴ ϗ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἐπογυμνοῦσα ὀπίπολυ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ϗ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, ϗ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑπερεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, ϗ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, ϗ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ϗ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλαμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν ϗ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα ϗ ἐσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί ϗ αὐτὴ [f]ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γάρ, ϗ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαι, ϗ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, ϗ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μὴ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καλαβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ϗ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ϗ ἧδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ἂν ἀνέχαμαι

[e] Καλεκλίθην] Sic Fl. F. &c. Καλικλιθῶν P. H. [f] Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα Coll.

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. G. 65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν ποιεῖν. G.

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐκτιμῶ τὸν ὄρθρον ἀναπλώσας κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλώσας ap. *Athenaeum* pro ἀναπλασθεὶς poni putarint. F. F. R.

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] Ter. Adelphor.: *Ain, quae-so, Aeschine, tu hic regnum obtines?* Barth.

ἀφ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μὴ, μὴ ἀνθύβριζε δὲ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι ταύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπι-85 τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τεινόσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Irascere, sed noli contra contumeliosa esse. An ignoras, qui amant, eos mox desistere a contumelia, ac se ipsos reprehendere? Tu vero aspera nimis semper in hominem fuisti. Et vide, ne, quod est in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολ-90 λαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ὕστως ὄναιο) φιλαλοῦσά μοι ἥκε. θοιμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ'95 ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ φίλη ἡ Σιμμίχη, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, ἃ βουληθεὶς ἔχειν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὑπισχνουμένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται. ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φίλοι τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί ποτ' ἆρα ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρόν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω, πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταλελύθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam nosti, mea Bacchis, anum, quales esse in Thessalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praestent, si qua etiam valde exosa sit mulier; illa assumta, ita beata sis! ad me venito. Vestes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum est, sed ad Simmichen, mea Melissa, transiit Charinus, propter quam tantas parentum iras sustinuit, divitem illam recusans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Ista enim ex te audire memini. MEL. Abierunt ista, Bacchis, omnia: & quintus hic dies est, quod omnino illum non vidi: sed apud sodalem ipsius Pammenen bibunt ipse pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Melissa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud esse. MEL.. Totum nec ipsa habeo dicere. Sed nuper reversus ex Piraeeo (descenderat enim missu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεστε male *Fl.*

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Aristenet.* Epist. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuisse Ceramica docet *Meursius*; unum intra urbem, de quo hic sermo, in quo prostabant scorta; alterum extra urbem, ubi sepeliri solebant, qui in bello occubuissent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἴομαι — γραῦν] Non opinor ista no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμεῖσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ἀπωθεῖσθαι ἤλυσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ἐπὶ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται) ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πίλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ἐπὶ [b] τοῦτον μεμηχανῆσθαί με ἀπιβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένου τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ἐπὶ πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως οἶσθα τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μοι ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφίγοιτο ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθεν, τὸ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ἅσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα δὴ Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἦλθε δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐσιόντων ἐπὶ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πανούργων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ σε ἴδοιμι αὐτὸν, ἀφαλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὑροίμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

[b] Τοῦτον] Τούτῳ *Fl.*

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γύπιος, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. *J. G.*

σώσοι γὰρ ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἥ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα καὶ χαλινοῦντα εἶχε, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὲν μῆνας ὅλους τέτταρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ἡ δὲ καὶ τὴν ἐπῳδὴν ἧκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῇ τῇ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ σανίδος καπνοθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάλλουσα καὶ τὸν ἀλδν ὀπὶ τὸ πῦρ· ὀπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὀπισθρόφῳ ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὀπιστρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἦ συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲν τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τοῦ ἐμοῦ δεξιοῦ, τῷ δεξιῷ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἔμπαλιν

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J.* B1. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θέον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θέῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισόγ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικῶλας] Forsan ὑποκῶλας. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversf. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θέον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philopf.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτιάσης] Αἰτιάσεις legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιάσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτιάσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπερ-
σάνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ.
Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει
ἤδη τ' Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ' ἄρτον ϗ
τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ'
ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΑΩΝ.

Καινὰ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ'
Λεσβίαν Μέγιλλαν τ' πλουσίαν,
ἐρᾶν σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι [g] ὑμᾶς
οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί
τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ
ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον·
αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ' τί ἐστι. ΚΑΩΝ.
Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συν-
ἦτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γ' ἂν ἀπεκρύ-
πτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ
τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν.
ΚΑΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ
μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας
γ' ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τοὺς ἀν-
δρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναι-
ξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας.
ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΑΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ
Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν
ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης,
ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. *g* Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud sese maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ Θύον] *Casp. Barthius* putat legendum esse Θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφου ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριῶδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, ἡ Δημώναττα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ὥρα ἦν, ἠδέως ἔδει καθεύδειν, ἡ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, ἡ περιέβαλλον, ἡ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναττα δὲ ἡ ἔδακνε μέλαξὺ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμος ἤδη οὖσα, ἧτ μὲ [c] πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, ἡ προσφυὴς, ἡ ἐν χρῷ ὥφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν, ὑποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *f.* b Ταῦτα] Abeſt in *f.* Adeſt in cett. c Πηνίκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πυήκλω male *Ven.* utraque. Alibi πηνίκλω.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* *F.G.*

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Haec & cetera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad haec verba: *commovebat valgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum qua fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲ πηνίκλω ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία ἡ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὥφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ὑποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athleta alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa*, deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* *L.BOS.*

Ibid. Πηνίκλω] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11! *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Πηνίκλω] Πηνίκλω *La perruque.* *F.G.*

Πηνίκλω] Ut *Junt.* πυήκλω, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt πυήκη hoc ſenſu; ſed & πηνίκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ πηνίκη ſcilicet. *F.G.*

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri cenſentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit? Nemiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτῃ Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνήρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὰ Δημώναξαν ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησίν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ ἄρα τι καὶ σὺ ταὐτὸ πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενον *Geſn.* e Δέομαι] Δέομαι *F.* male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de ſaret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *F.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperiuduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίββον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſæpe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes fœminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *F.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Ephe-* „ *ſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *F.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *F.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ϑ' ὅς μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδεέσσαν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὄρμόν τινά μοι δούσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἤσθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς· αἰσχρὰ γάρ· ὡς ἐμὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, si fidem mihi non habes, & nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόριννα, ὡς μὲ εὖ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα λαμισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μανάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαν ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα πάντα ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi emam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *f.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *f.* sola. d Μανάριον] Μανάριον marg. *A*1.

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Καλῶς παρίξω, καὶ ἐχὶ προσπήσεσθαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Σῦσαι μὲ τῇ Παιδήμῳ δήσει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κήπους δάκωλον. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ὃ, quod necessario sic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμιζε. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *ceu putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μανάριον] A μάνα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μανάριον. Τῷ μάνα autem cognatum videtur τοῖς νάνας, νάννη, ἀννὶς, *Hesych.* Νάνναν, τὴν τοῦ μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφήν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννᾶς, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μανάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M.du S.*

82. Ἀποστροφὴν] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-
5 ret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Phililum fabrum alium. At post mortem
10 illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia
15 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram
20 divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut
25 Lyra illa, filia Diphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot,
30 & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ὦ ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶσθα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὴ Φιλίνου μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὸν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὸν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ στήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομην τὰ σιτία μόλις, ἔθρεπτόν σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα προσιμῶσα. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὔκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, τρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπισμένη ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἑταίρας ἕξεις ἀληθεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ ἂν βούλῃ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν᾽; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς περισπούδαστοί εἰσιν [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

e Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cett. *f* Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἰταῖραι.

pressi corrupte ἀποτροφή. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφύραν] Σφύρας forte. *F.G.*

93. Κρόκλω κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα προμώσα] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμώσαν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam προμώσα ego in omnibus reperio, & si προμώσαν legi voluisset, id indicasset. Sed de προμώσαν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον ἰσόσταμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae causa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gujeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, πρὶν βεβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἵα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐτραπέλως ἔχουσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχαρι τῷ χαχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὀπὶ δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε προσεμφορεῖται τῷ ὄψῳ ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτει μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παρειὰς ἐμβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἀποσκώπτει ἑς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτὴν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασθὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in póteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπίμψεις] Μεταπίμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγε. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. F.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui παρὰ πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut παρὰ τὰ ἐλπίδα, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J. F.R.

64. Ἂν ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J. F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέρας πόρναι, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανία τετίμηται τὸ πάπυος. αἴγα δὲ Πανδήμῳ, διὰ τὸ τῆς ζώης συνεπιτακτικόν τι ἔχειν τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δάμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐκ τοῦ ἄφετον, ὁ τὴν νόμιμον τῆς γαμικῆς ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα

tam tu iſta . . . . Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

ἄλλο ἢ ἓν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάρνοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔχριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ οὐχ ἥδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἃ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἤτοι μὴν οἱ καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔχριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Προέξεις ἅπασιν Coll. b Λουσομένη] Λουσαμένη Fl. c Ἔτι] Δ' ἴστι Fl. recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἠγκαυχημένοις ὑποπεμπόντων. V.

61. Προέξεις ἅπασιν ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

δὴ ἥδη ἐστίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆ Πανδήμῳ, ἀφ' οὗ τὸ πρὸς συνουσίαν καλλιφερὲς, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίᾳ, ἀφ' οὗ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀπορρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem*. Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριοι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γὰρ ὡς καὶ τῷ νεανίσκῳ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ οὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον ἀλλὰ τροφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, καὶ ταῖν θεαῖν, καὶ τῆς [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἅμα τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἑλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικοὺς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον συνενεγκεῖν τοῖς ἑταίροις. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν οὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὢν τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σι] Neglexit *Fl.* b Πολιάδος] Sic *Fl. J. P.* B1. &c. Πωλιάδος B2. c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρεοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεται, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ τῶν θεῶν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη Ϲ Δήμητρα οἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὄμνυσι δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς Ϲ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἱ Ϲ ὀμνύουσι, ἢ τὸν Σίριν. *J.B.*

Κατὰ τῶν θεῶν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἐ μὰ τὴν Θεὼ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν θεῶν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretricem etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretricem Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδυκας, λίθ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

σαις' αὐτῇ, ἣν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαί δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτόν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· ἢ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἣν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυττεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐκ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ἢ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ἢ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ἢ αὐτὸς (οἶνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδωνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀχαρνανὺς] Sic *Fl Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνὺς *Gujet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἴδοι legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γὰρ] Subaudi δὲς δίδυμας, ut ſupra. *F.G.* Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιοῖσα Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *A.E.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀχαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάσια? minime. Nam Ἀχαρνάσας vocatos Δῆμ. τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Gujet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδρας, δυσωδίας ἢ τραγους. *F.G.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ ὄνηγὸν ἀποπνεῖ· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέρασται σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἄγει· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μανάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος οὐ τέχνην εὗρηκεν ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδούς, μήτε ὡς παρ' ἄλλων διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δέ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod eſt in proverbio, Acarnanius. MAT. Eſto. Agreſtis iſte, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepiſti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, ſe interfecturum utrumque, ſi quando me cum illo deprehendiſſet. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quaſi non meretrix eſſes, ſed legiferae *Cereris* ſacerdos. Mitto reliqua: ſunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei feſti cauſſa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non ſervum immiſit deceptorem? non a matre petiit minatus ſe militatum enavigaturum, niſi accipiat? Sed deſidet, nos atterit, neque dans ipſe quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Muſarium, duodeviginti annorum te ſemper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipſe erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & baſiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor ſane erit. Argumentum ejus rei hoc eſt, quod nondum duxit uxorem, ſed urgentibus, vim quaſi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Muſarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et ſic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσεις] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρόνησις *H.* Σοφρονίσεις *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, φυσήμια ἔχουσα, * Δήμητρος δὲ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαρτίας περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρος Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inſerui, & verbum ultimum ποιεῖσθαι reſtituit, quod ποιῶσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖός μοι] De hoc Proverb. *Eraſm.* *J. B.*
Λεῖος — Χαιρίας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνίγω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris ſacerdotes caſte vivere debebant, vid. Illuſtr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chrysis, neque zelotypus est, neque irascitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abscidit, aut discidit vestem; illene adhuc amator est? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec sola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *sunt*. Nam reliqua, oscula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris signum & adhuc nascentis: at ignis totus a zelotypia est. Itaque si te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus est, bona spera, & semper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? semper eum mihi dare alapas? AMP. Non istuc: sed indigne eum ferre, nisi ad ipsum solum respicias. Quandoquidem si non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, irasceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere suspicatus est, amari me a divite, eo quod casu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, si a divitibus coli te suspicetur,: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem suum in eo putabit agi, ne rivales ipsum superent. CHRYS. Verum enim vero hic solum irascitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Nescio

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ πώποτε, ἢ κατέσχισεν ἢ τὰ ἱμάτια κατέξεσεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρωντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχόμενα ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυόμενα ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλότυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶται, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τ πλουσίου μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἰεσθαί σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶται] Conf. supra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μανιάρτον] Leg. fort. *ναυτάρτον*, ut supr. (*Dial.* VI.) An *μανιάρτον* est a *μάω*, *μάνω*, *μάνια*, quod idem est *τῷ μάμμα*. *F.G.*
41. Οὔτι] In Mss. *ἴστι*. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemsterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipsum hoc statuendum, aut excidit aliud nomen ante *πλούσιον*. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phrasin probat Doctiss. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. persuadetque & illic *σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ*, non ut vulgo, *ὑπὸ σοῦ* legendum. Habuimus idem supra, *Rhet. Praec.* c. 23. *ὑπὸ τ γυναικῶν σπουδάζεσθαι*. *J. F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba censeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢν εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖας· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, ἐπάνω πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μοι Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. ὅτε οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο μετὰ μακρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ ὑπροσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυε τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

ocur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero adventem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. *b* Ἑταιρίσασα] Ἐτερήσασα *Fl.* *c* Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. *d* Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *Al.* *e* Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πείθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus , ſi quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ Φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσί, χρῶ καὶ σὺ τούτῳ τῷ Γοργίᾳ τῷ αὐτῷ Φαρμάκῳ. πλούσιος γὰρ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, [g] καί, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, ὡς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τοῦ πολέμου ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι σῶ ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. *g* Καί] Abeſt a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθατε] Ἐπανεληλύθαμεν *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J. F. R.*

9. Ἄπαντα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J. B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *J. F. R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F. G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *J. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *J. F. R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμου recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J. F. R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν ᾠδηπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μετὰ δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάρατο τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησίν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶκεῖνος οὐδὲν προεῖπών, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καλαλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τετριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὀπτολῆς. εἴασα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi esseiis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus*. PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideresset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedisequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένονα Edd. hac priores. b Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Vz.* quae Τηριδάτην. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένωνα, &c.] Sed scribendum Παρμένονα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολίμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένονα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol *Saturnal. Xenoph. Hellenis.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπεμετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio enimi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienſis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispoſuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ δεδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ χάλασαι; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Πανυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος οὖν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Πανυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτην γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπασθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμάζοις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Πανυχίδος, ὅτε ᾠμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Πανυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀπο-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiſſ. in *B. P. H.* Adeſt in marg. *A*1. *J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diverſae perſonae ſignantur. [f] Ὑμῶν] Ἵσως ἡμῶν *L.* Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forſan πάντων eſt natum. Neque mihi quisquam *de ſumma rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixiſſet. Sed de *praeſenti rerum ſtatu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum ſatis ſanum videbitur. Reſponſum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipſum videtur alludere; idco eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philoſtratus, ſi *Joh. Jenſio* credas, (de Script. Hiſt. Philoſ. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris eſt ſcriptor vitarum ſophiſtarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Ariſtaen.* Epiſt. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ πᾶς' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ γὰρ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον σίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὄπισθεν μετάπυρ μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μιαθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρούρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philoſtratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl. b* ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. *c* Ἦκον] Ἥκετε *Pell. d* Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθοφόρε *J. e* Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τούτῳ ἴσως τὸ τριάβολον ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὢ; ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ἄδε, i. e. huc age, adduc. ἴσιχω. *F. G.* Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδι. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ὦδι pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed eſt perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σέ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὑ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπολούμενος Ἀριστοίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ἀπόλοιτο ἁπολούμενον τῷ πώγωνος ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀποκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἑξῆς ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησεν *F.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ ἁπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεῖος. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρᾳ. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίβυς] Cognatum videtur eſſe τῷ τῖφος. a. τῖβυς, τίβυ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίβι] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι. *F. F. R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γεωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διατρίβοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀριστανέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὸ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπαύηκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διάγειν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ φας' αὐτῆς κομίζων. ἀνάγνωθι λαβὼν σὺ, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ ὅπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ὡς πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσπυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς σ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χθὲς μισῶ, ἀλλὰ χθὲς ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστανέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καλεῖται γὰρ (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam profecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Dromo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Droſe, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. ποικιλῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic P. aliaeque. Ὅλῳ *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adſcivit marg. *A1.* g Ὑπεσπυρμένα] Περισπυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticu*, ποικιλῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe ποικίλῃ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J. F. R.*

52. Ἀριστανέτου] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Σομπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mſſ. *J. B.*

63. Ἔσριφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo verſabam.* *E. G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους τοῦ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὤραισιν ἴκοιτο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παρακαθήμενος, καὶ ὅλως οὐδὲν προσβλέπειν ἄλλο οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοίμι, καὶ πάντα παραδείην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καταστήσειν, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ ἔτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ἔγωγε τῷ ἔρωτι. ὁ μὴν οὗτος Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοτέλειον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ παιδὶ τοῦ Κλειτίου καταρεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἔχρην, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P. &c.* Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Ἀμμοκόπτειν τρίψαι. *G.*

68. Ἐκτισσυρώσαι] Mſ. ἐκτισυρώσαι. *J. B.*

82. Μὴ ὤραισιν ἴκοιτο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὤραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὤραισιν ἴκοιτο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχνει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E.

sed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Sapiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Here. Gall.* §. 1. *Jonſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐς τὶ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἰ τῷ ἄστει. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῷ μίλτῳ ἐγνοσῆσθαι. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem*, *ſuburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάτρισα, ᾖ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ καὶ εἰς τὴν [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ᾖ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπου τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον τὸν Δαφθείρου Κλεινίαν, ὥστε ᾖ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτὸς, ὦ Δροσὴ, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συγκάτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστοινέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ.

ΤΡΥΦ.

Ἑταῖραν δέ τις ὠνήσατο πέντε δραχμῶν τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ἤτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ἤτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ ὠνήσω τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ ὑ παιδαρίοις ἀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν ᾖ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, ᾖ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, ᾖ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν; ᾖ τέλος διατείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ἄμως ἐκείνη ἐστίν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι ᾖ

TRYPHAENA ET CHARMIDES.

TRYPH.

Meretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Plorasti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita feciisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεμρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Med. Er.* Ἀπώθου *P. B1. & 2.* d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκεσθαι *Fl.*

ventrem fasurare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *fasurare* placet. *F. G.*

Γασρίσαι] Pro *fasinare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J. F. R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῆ ἀντέσεων λαγνισμῶν κάμπτεσθαι καὶ στρέφεσθαι. *J. F. R. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀλλοκοτεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. ὑ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γὰρ εἰσὶ τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀλλοκορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τὴν νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γὰρ ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, ἃ εἶδες, Φιλημάτιον, καὶ ὡς ἐχρὴν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πίστευσας ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; Ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ὑποβλέψας ποτὲ τοὺς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ὅταν δὲ τοὺς κροτάφους ὑπόταν ἀφέλῃσι τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ὑπολευκαίνεται τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι πόλε καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

e Ἐτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταίραν *J. P. H. Bl. Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *El.* f Ἃ εἶδες] Ἃ εἰ εἶδες *El.* g Ἐχρὴν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελής] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Menſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἃ εἶδες Φιλημάτιον] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἄλφοις, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνών; ἦπου τάχα ϗ ἐλύπ{ σε, ϗ καθεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἄτε τοῦ παιδὸς Φειδομένου τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένῃ, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅπου τούτοις ἐπιλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλημάτιον τὸ σοβόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτει, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, εὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ πως λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τοῦ ἑτέρου καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ μεταξὺ τείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλήματίου δὲ πολλὰ χαίρετω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit? & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille ſeſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἠτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἔτερον, εἰποῦσα· μήτε παλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνίκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοβὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B.
Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clancu-
lum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim
ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola re-
ceperim. Noſti, quot amatores rejecerim,
Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, &
Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum
Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre,
ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit.
At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec
adſpiciens quemquam, neque admittens prae-
ter te: putabam enim demens ego, vera eſſe
quae jurabas, atque ideo tibi dedita, ve-
lut Penelope frugi eram, increpante matre,
& apud amicas me accuſante. Tu vero ubi
ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſce-
re; modo Lycaenae alludebas, me vidente,
ut aegre mihi faceres; modo apud me ja-
cens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego
autem ob iſta ploro, & contumelia me affi-
ci intelligo. Nuper autem cum una bibe-
retis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant
quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis
mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires,
Cymbalium quidem quod quinquies oſcu-
latus es, non vehementer curavi, tibi enim
feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyralli-
di vero quoties innuebas? & cum biberes
illi occulte monſtrabas poculum, tradens
autem ſervulo, ad aurem illi imperabas,
niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet.
Tandem vero pomum a te demorſum, ob-
ſervato, Diphilum aliud agere, qui cum
Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus,
accurateque collineans in ipſius ſinum con-
jiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρὸς, ἠνάγ-
καζα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι
ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον,
ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐρα-
στὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυ-
τανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τ ναύκληρον,
καὶ τ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι
ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς,
καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ
τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέ-
πουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ
σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ
ὤμνυες, καὶ ταῦτ' τοῦτό σοι προσέχουσα,
ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, εὐφρόνην, ὀπτωομέ-
νης τ μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς [c] Φίλας ἐγκα-
λούσης· σὺ δὲ ἐπεὶ ἔμαθες ὑποχείριον
ἔχων με τέλειαν ὀπὶ σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαί-
νῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης
ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπή-
νεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὀπὶ τού-
τοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην
δὲ ὁπότε συνεπίνεις, Θράσωνι, καὶ σὺ καὶ Δί-
φιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλήτρις Κυμβάλιον,
καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ'
εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲ ἔ μοι πάνυ ἐμέλη-
σεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ
ὕβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον
[d] ἔνευες, καὶ πιὼν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας
τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς
τὸ οὖς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτή-
σειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ
τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶ-
δες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προ-
κύψας πως, εὐστόχως προσκόντισας ἐς τ
κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμε-
νος

ἐμέ.

[c] Φίλας] Φιλίας male *Fl.* [d] Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *Ai.* [e] Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* [f] Μὴ] Deeſt in *Fl.* [g] Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξυ τῆς μαζῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ἓν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἐ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἐ μέγα, ὦ Λυσία, τῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ δὲ πόλε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκύσῃς τί φελ ἐμῦ χειμῶνι με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτυ, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα κ λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑπολέπεις, κ πρίν τὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τῦτο ἐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καλαλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίυ; ΠΥΘ. Ὦ τ ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὅτι κλαῦσαι δακρύσης, λίθος ὃν ἄνθρωπός ὅτι· πλὴν ἀλλ' εἶγε χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, σὺ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τῦτο ἐμφαίνυσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλῶν, ὑφόπλως κ αἰδανόμενοι γίγνονται. παύυ, ὦ τάλαινα δακρύσα, καὶ ἴν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

consſpectum effugere; quod illa oſculata intra papillas ſub ſtrophio abſcondidit. Haec igitur qua cauſſa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adſpexi alium? nonne ſoli tibi vivo? Non magnum eſt, quod facis, Lyſia; miſeram mulierculam dolore cum afficis, inſano tui amore flagrantem. Eſt aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula eliſa, aut praecipitem deſiliiſſe in puteum, aut unam certe mortis viam inveniſſe, ne meo tibi conſpectu amplius moleſta ſim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me reſpicis & dentibus infrendes? ſi quid enim me accuſas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne reſpondens quidem me relicta diſcedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lyſias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum eſſe? Lapis, non homo eſt. Verum, ſi quod res eſt dicendum eſt, tute ipſum, Ioëſſa, corrupiſti, quae nimis illum amaris, idque ipſum oſtenderis. Oportebat vero non nimis illum ſtudioſe colere. Superbi enim, eo animadverſo, fiunt. Deſine plorare, miſella, & ſi me audis, ſemel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτι] Δὶ τότε Fl.

39. Τῶν μαζῶν] Quin μαζοὶ de feminis dicatur, nemini eſt dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαζὸν — νόθοισι σοῖς Ἐπέχον. Et lic idem perpetuo, vid. ib. vſ. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At ſupra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum eſſent. Quumque ibi promiſerim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλασεν de viro dicitur. Poſſem & alia ſimilia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὤμῳ μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam ſtatuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex iſtis *Homeri* nihil probatur, quia inde non ſequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falſo; tamen videmus eos ab ſignificatus ratione non abhorruiſſe.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ ſemper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc ſtatim ſequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζούς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ τέρεν ἠρέμα προκύπτοντες· ἡ σπάργανα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἐκλείει. Rurſus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς ὄντα τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam ſugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aſpaſiam amante: ἐπεὶ ἐκ τῶν μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & viciſſim μαστοὺς de puero, Noſter ſupra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana ſit Grammaticorum diſtinctio; niſi, quod ſuſpicor, de paucis tantum ſcriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deferenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπέκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναισχυμένον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποφαίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀπόκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ χάριν, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἀν[c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ὤν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὁπότε αὐτῇ πολὺ μᾶλλον νεανίᾳ [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀπούσης; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην ἀφεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῶην ταύτης τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσαγορεύσας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ἃ γὰρ ἔφερον μὴ ἔχοι συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυλίσαι [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὀπίσω τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁμοίως male *F.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς] Γραι. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γείσα. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & Θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδεσμῷ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuster.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος εἶ ἄνθρωπος] Proverb. *F. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S. Ibid.* Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπῆλθον, ἦκον, ἧ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀλιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' οὖν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ ἐν ἄλλοτε ἐπεποίηκειν αὐτὸ, ὠθήσας τὸν τροφέα παρῆλθον ἀψοφητὶ, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθλημα ἐν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ τὸ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔσχησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μεμαχλημένη ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΔΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δι' ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τοῦ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ [d] ψηφίκην ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅστις ὢν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clauſam reperi: media enim nox erat. Non pulſavi igitur, ſed ſublata ſilentio janua, quod alias jam feceram, ſupra cardinem, intravi ſine ſtrepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adſto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem ſimplicem ſpiritum non duci ſentirem: primo putabam equidem, dormire cum iſta Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonſum, unguenta redolentem & ipſum. Hoc videns, ſi quidem cum gladio veniſſem, non cunctatus eſſem, . . . jam ſcitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lyſia, male habuit? Haec ipſa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëſſa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, cariſſime, vocata a me, ut una dormiremus. Triſtis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonſus? tum deinde intra ſex dies tanta illi coma renata eſt? IOES. Ob morbum radi ſe curavit, mi Lyſia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum impoſuit. Oſtende, Pythias, oſtende, rem ita ſe habere: fidem fac viro: en tibi adoleſcentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëſſa, idque amantem, qui *ſuis ipſe manibus* illum palpaſſet? IOES. Ergo tibi quidem jam ſatisfactum eſt. . . Viſne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὲν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic Fl. Fr. Vr. P. S. &c. Οὐκ ἰώρων male J. Forſ. οὐχ ἰώρων. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male Fl. Id tamen & adſcript. marg. Al. d Ψηφίκην] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Ψηφίδα B. P.

20. Τὴν ψηφίδα] Ψηφίον, τὸ περιαλοδάκτυλον ☞ ἡ * ψηφίστρα κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Ψηφίστρα] Sic eſſe in C. notabat Salm. quare id recepi pro vulgato ὑπηφίστρα. In V. ὑπηφίστρες. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὸν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, ſed & infra *Dial* XV. ſive *Meretr.* ultimo, in med. τὴν ἡ αὐλίου ἠράσθη. Conf. & ſupra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὔλιον vulgo ſcribitur. J. F. R.

3. Οὐχ ἑώρων] Mallem οὐχ ἰώρων. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo poſt quid hoc ſit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *raſiſſe*. Diſce etiam hic morem fuiſſe, ut juvenes τὸν χρῶ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τὴν κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝ Τ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ οὐδεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τὴν μὲν λόγχην ἀφεὶς, διέπειρα τὸν ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τὸν ἵππον, ἐπὶ δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἔμενον ἀλαλύσαντες μὲν τὴν φάλαγγα, εἰς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ἐπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τὴν σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲν ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τὸν λοχαγὸν ἑνὸς

e Οὐδεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ παραμύθου eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Παρίλλω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum παρίλλω dederim, & hic ita ſcribendum erat. Παρίλλω vult *Gaſ.* cum Lexicograph. *J.F.R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεῖνον ſcribendum videtur. *F.G.*

35. Ἐν δὴ] Illud δὴ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J.F.R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J.F.R.*

41. Διέτειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J.F.R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὁ τέτραπλεύρῳ τοῦ χάρακι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐπὶ τὸ ὀλίγοι πρὸς πλείους διαγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J.F.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει. ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἐ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς ὑπ' ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῶ Ἑλληνικῶ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχων ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τὺς ἑταίρυς ὑπολαμβανομένυς προσεισάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμῦ ἐρῶντες προσίλεσθαί με ἐν βαρβάροις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφῳ, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σε δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἂν μοι σὲ προθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ἐ χεῖρον τῶ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ ἀφ' τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες πρὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τῦ λόφυ. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με φάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ; ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

[a] Καλεπεπλήγεσαν] Καλεπεπήγεσαν *Fl.* [b] Ὡπλισμένος] Sic P. sola cum marg. *Ai.* Ὅπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαρίσσῃ] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego mihi mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mf. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισσαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀλλ-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem traje-ci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλλόν σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ σὴ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω ἅμματι εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τ' κεφαλὴν ἐπὶ τ σαρίσσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ἐδὲ προσβλέψειέ τις, ἵτω χαίρουσα τῷ λύθρῳ, [f] ἐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἀναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ἐδὲν γὰρ ἔστιν ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τ κεφαλὴν διημμένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεμομένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

e Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* *d* Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσσης. *e* Ἀπεδειροτόμησα] Reſcripſi ex *Va. S.* & marg. *Al.* Ἀποδειροτόμ. cett. male. *f* Οὐχ] Οὐκ *J.* *g* Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *Al.* *h* Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. *i* Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *Ba.* & *S.* ut apud *Heſiod. Scut.* non ut in plerisque ſcribitur ἀποδροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

εῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὥμην ἡδέσεσθαί σε ἀκούσασαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνὶ, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χθὲς τοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀμχόφαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὥμην ἐρασμιώτερον αὐτῇ φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὅπου [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλάρρειν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖος αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed Φόνευ voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπέλεκας] Ἀπολέλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσων est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνυ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ς imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνυ a φονεύω, an φόνδι a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσων cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδι tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιο. ἑλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀρίστου εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετ' Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐράμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὗρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστὶ, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [l] τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

[k] Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* [l] Τὸ πρῶτον] Sic *P.* Τοπρῶτον *J.* alieque.

cum ἄρασθαι convenit; melius quadrat imperativus cum ἄρασθε jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνίας ὑποδήματα ἀφροδίσια τ' ἄλλων ὄντων, ὡς καὶ αἱ ἰφυκρατίδες, διὰ τῶν Ἰφικράτους πολλῶν περὶ ταῦτα φιλοκαλούντων ἐπιδιδομένων, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατίδες. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα. γυναικεῖα, καὶ ψιλλία. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M. du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, ϗ τῆ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέπτων, Ἐπίκυρε τῆ ὥρας [a] ἐκλαθομένε αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν· αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκυρος ὥρην ἐν Σάμῳ μὴ πολλῆς γε, ὦ θεοί, ϗ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρε, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέσσαρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρε, ἐκόμισά σοι. τι οὖν; ϗ ἄρτες ὀκτὼ ναυλικὲς ἐν γυργάθῳ ξηρὲς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν πολε μέμνημαι τὸ μέγαν [b] ἐκ Γυθίε. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μιᾶς ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχε ἄρχω τῆ δεξιᾶ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾶς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ἐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν πόδοιν Ἀφροδίτης σῆ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῆ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῆ ταύτη πολλάκις εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέσσαρας ὀβολές; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὐσία ναύτε ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένε] Ἐκλανθομένε male *Fl.* b Ἐκ Γυθίε] *Luc. Holst.* Γύθιον. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκυρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τίλαριχευμέναι διειρμέναι καλάμῳ, ἢ υἷες τιμάχη τίλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι δὲ ἰχθὺς τίλαριχευμένης. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· σάμινος ὅτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Non ausim mutare quidquam ea fidia caussa, quod κύθριος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθριος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχε ἄρχω τῆ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Fotterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Basil.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem nau-

& saperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, si dives essem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem sciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc crassius. DOR. Ille? Quin olim te habuisse, novi. MYRT. Quin, quod tu vidisti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures hasce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem solvit pro nobis; non sandalia de Pataris & caseum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: supra quinquaginta omnino natus est, recalvaster, & colore instar scarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioscuri! illius multae, praesertim cum canit & bellus esse vult, asinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & nascatur vobis puer patri similis. Ego vero & ipse inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam nostram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ἐγὼ εἶχον πλείω κομίζειν, εἰ μὴ ἂν ἤρετλον, εἴγε πλουτοῦσ' ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι παρὰ τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸ ὅρμον τὸ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἐλλόβια ταυτί, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλυάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· οὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διόσκορω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζειν φασίν. ἀλλὰ ὄναιο αὐτοῦ, ἀξία γε ὅσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τὴν γείτονα [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ δυναῖα μυρώμαλα, ἃ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐκ] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβον *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holst.* g Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *A1.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διόσκορω] Ὡς ναύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἴσως γὰρ σωτῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. ὡσαύτως τὸ τὸ δαπίδι τρέμενθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφρᾶς] Sic antea ὑπερέχεσθαι γὰρ καὶ διαπίνειν γίνεται. Sic apud *Petronium*, *postquam amari se sensit, supercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τῶν ποδῶν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἱκετεύω σοι πρὸς τῶν ποδῶν, supra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem constanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere ausim, cum ποδῶν dativi casus sit, cui πρὸς adjunctum significare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non spernerem πρὸ, sed non ita necessarium ducerem, ut vulgata sit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronosol. Plutarch. Theophrast.* Dico cætera ad *Pausan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata esse, adscripsit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. nostri *P. Wesselingii* utor, nihil amputatum est, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ὦ Γυθίου paullo supra, & rursus infra versu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διόσκορω] Sic Libri omnes nostri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur sic observasse, ut in exclamatione sic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ἐπὶ τῷ ἀντεραστῇ αὐτῇ Γόργυι μεμισθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροικον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον παρεστάντες αὐτός τε ὁ στραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἐρρύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

COCHL.

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπισεισὼν, al. ἐπισπίσας, male. *Pell.* ἐπισπάσας.

42. Ἐπισεισὼν] Γρ. ἐπισπίσας. G. Lege ἐπισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκύρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρα, quod ultratius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπισεισὼν, ab aliis rursus ἐπισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέκρουσέν τι τῆς Λυδίου] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρουσεν, ἀντὶ τοῦ χορδὰς ἀντιπλάξαν, ἀναβαλόμενος τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τε ἄλλων καὶ πόσει προσφορωτάτη. κρούειν metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μήτις οὐ δύναμαι κρῖναι τὸν ἰόν. *J. B.*

Ibid. Λυδίου] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶσκος] Ἡ αὐλὶσκος dicitur, vel ὁ αὐλὶσκος θύρα. Τὸ αὐλὶσκος non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶσκος] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit sanguis & facies illius tota intumuit, & livida est. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta insania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum postulasset, si solus habere ipsam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënsem quendam rusticum divitem, suum olim amatorem, & bonum virum, admisit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero processerat compotatio; ego Lydium quoddam sonabam; saltandi causſa jam surgere parabat, plaudente Crocale, rusticus; laeta erant omnia: cum tibi subitò exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo post irruunt octo juvenes sane robusti, & inter illos iste Megarensis. Statim ergo eversa omnia, Gorgos ipse, uti dixi, pulsatus, & humi jacens conculcatus est. Crocale, nescio quomodo, fuga se ad vicinam Thespiadem subduxerat. Me vero colaphis caesam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ὄψιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλῆς ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆς, καὶ μὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλιὸς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A*1. *e* Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kusteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. *f* Γόργος] Γεωργὸς marg. *A*1.

„ supra) etiam in exemplari *Venetae secundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquisitoribus aut superstiti„ osis hominibus rescissa est". In mea *Aldina* 1. nihil deesse, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kust.*) In omnibus nostris libris ἐπεισέπεσον legebatur, sed Cl. *Kusteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kustero*, ut reciperem, quia sic paullo supra bene legebatur, & nil facilius quam ει, η & ι inter dictantem & excipientem confunditur; & supra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Posset quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. σφαγασάμενοι εἰσέπεσον εἰς τὴν ἀγυιάν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσον εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem significant, & non male ibi versum: *castra attigit*. Conf. & infra *Sympos.* c. 12. ubi forsan similiter ἐπεισέπαισον dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσον, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptissimum, Lucianoque proprium, *Aristophani* aliisque hoc sensu usitatum sit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεύς] Aetolum supra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid si fuit Μελαπεύς; certe in literis majusculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΛΑΠΕΥΣ, dextro crure literae ΡΓ, ut solenne est correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς sunt sine dubio notiores, quam οἱ Μελαπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam observatum *Berkelio*. *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρε] *Facesse hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Nostrum supra *Asin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγόρας μοι τὴν αὐλὸν προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ ἡ ὁ γεωργὸς ὁ ψόφος τινας φίλους τῶν ἀγροικῶν, οἱ θωμαδώσουσι τοῖς πρυτανεῦσι τῶν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῶναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἕως ἂν [b] ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτριβείην δ' ἂν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ θωμάπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κο-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἕως ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τὴν μισθοφορᾶς] Ἀπολαύσω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt ἡ φορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις ὀλίγον πρόμισθον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai a la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ Σατράπαις τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejuſmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφος praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἵπποι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνα maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalieſcentem vidit; illum obortа noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoicum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoici (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoicum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meraе nugae; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec legunrur. Περιγρίνᾶ τῷ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περιγρίνα βίον καθάπτεται τῶν χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos pervenille hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At isti qui suas cristas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis sunt*, Parthenis mea, strepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ νομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ἅτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ς ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipse nominare se gaudebat, Proteus, ipsum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΟΚακοδαίμων Περεγρῖν@-, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

ς Ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in sequenti sermone. In hoc Dialogo Christianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille sermo alterius quam Luciani esse videtur. *Peregrinum* Gellius se Athenis vidisse ait, qui postea cognominatus est *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & constantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali spectaculo, pyra, quam sibi substruxerat, incensa, interiisse. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluisse* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipso forte anno cremati; atque *eo tantum fine & consilio traducendum suscepisse* Peregrinum, *ut Christianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium sponte ruere videbantur, & qui de martyrum suorum*, Polycarpi praesertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanensem, Satanae artibus suscitatum, qui invidiam Christianis faceret &c. Nescio quantum tribui debeat conjecturae viri ingeniosissimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos solere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epistolam esse πραγματείαν hanc. In Mss. tamen λόγ@- dicitur, id est historia sive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros suos λόγους vocat. lib. V. ὡς διῆλθόν μοι ὁ πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii passim. Ceterum in plerisque Mss. hanc sive historiam sive narrationem frustra quaesieris. Qua causa id factum, si lubet scire, audi, quaeso, quod in uno ex Mss. reg. adscriptum est: Ἐνταῦθα παρεῖθη ἐκοντὶ ὅτι ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, ὡξὺ τὸ ὁ τούτου ἀποσκόπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Consulto scilicet omissum fuisse huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Christianismum. Sed Musis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores nostri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconsultam pietatem coluerint. Ostendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniisse hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem sit Cronius Philosophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barnes.* poterit ex hac ipsa inscriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖν@-] De hoc impostore multi Christiani & profani scripserunt. *J.B.*

Περεγρῖν@-] In marg. *A*1. adscriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philostrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philostrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philostrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus sit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meursio* in Νίρωνα θέατην feliciter factum est, prave antea disjunctis. unde novum oriretur de aetate illius scriptoris argumentum, quo sententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@-. Vid. Praef. ad *Philostr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος καὶ τὴν Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν κακῶς ἀφανισθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας· ὁ δὲ γενναῖος οὗτος καὶ πολυανθρωποτάτῳ τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπως τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum ſubiit; gloriae enim cauſſa cum fuiſſet omnia, & in ſmille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅτι τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δεινὸν πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἀφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γηγάθου λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδείᾳ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νεκρικῶς (D. XX. c. 3.) dixit: νεκροδοξίᾳ καὶ τύφῳ ἐ πολλῇ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης ἐ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπολ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῷ πράγματος ἀγωνιᾷ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ πρωτεῖον οἶσθα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὸν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μεσημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρᾷ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὸν κατάγροφον τῷ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἀ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. οὐ μὴν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὡς τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πανταχοῦ ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὸν χαρίεντα ὑπο-

βοω-

[a] Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. [b] Ἐκ τριόδου τὸν ἀριστὸν] Τὸν οὐ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, διὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διέπραξε μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· διὰ τοῦτο ἐκ διασκευῆς ἐμπεπόνδυσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτῶ pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆλθον ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀφροσύνην. Sed fallitur μαικὸν ὄντα. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκεν. *T.F.*

Διὰ τὸ γυμνασίῳ αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin διὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius διὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τὸ γυμ. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F.R.*

38. Ἐκ τριόδου τὸν ἀριστὸν] Emenda, τὸν οὐ τριόδου ἀριστὸν, longe enim aliud eſt, ἐπιβοᾶσθαι τὸν ἀριστὸν οὐ τριόδου, & τὸν οὐ τριόδου ἀριστὸν ἐπιβοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὸν οὐ τριόδου ἀριστὸν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρόμαλοι σοφίαι. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀτόμους, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνιέντων. Quo loco vocula haec TINA innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρός μὲ διεξιὼν ἐκ διδάσκου, &c. Niſi quod non lubet οὐ ἐθέντι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T.F.
Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς παρεστὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποτάμοι, καὶ θάλαττα, καὶ παῖρῶε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ παλιρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀπτηρότερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τὸν βίον διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Her-*

Ibid. Ἀριστὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δικ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ὁσίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero haec plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαφίαν τοῦ ἐπιφωνήματος. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi παλιρύηχον, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ παλιρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐκτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οὐκ ἔστι μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πενταισχίλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γοῦν Ἡρακλῆς ἦτας;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ὠπὸ πυρὸς ἀμφίτυροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῆκον ὑπὲρ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

culeſ? Non enim Aeſculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Herculeſ atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

κλῆς ἔτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸ Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακράν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκοῦσαι. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑποβολὰς διεξιόντος τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥῦμα λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξιόντα ἠδέως ἤκουον γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλφιγγυόμην. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλέω ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοισόμειν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληθέναι.

Priusquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἔπηκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑποβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλέω eſt poſita. At ἐξαντλέω & ἐπαντλέω ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex triſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὅτι εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῆς κύτους μὴ σχόντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & incaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budaeus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ παρ' ἡμῖν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρητα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλέω eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλέω. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῦ γε λήψονται καλαχεῖν μου τὸν ὄτον, ὅσπερ βαλανεῖς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνῳκίσας, καταντλήσας μου μηδὲν σε δίκην ἐργασάμενον. (male in Salmurienſi hic ἐργασάμενον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti.* Paullo ante pro eo dixerat καταστιδᾶσαι ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὅσα διεξελήλυθας, ὦ ἑταῖρε, κορυβαντιᾶν μοι δοκῶ, φοβουμένου μὴ, ὀφ' ὧν κατεσκίδνασάς μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſania fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκίδνασαν ἀπάλων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλέω verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφύξαι exponitur per ἀπαντλήσαι, lege ἐπαντλήσαι. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσυφήσαι, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίωσε αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὀπὶ τὴν ἄμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ ἔτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσαι δὲ καὶ τεχνίται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ὀπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μέλαξυ τῶν Κυνικῶν τινες, προσμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὃν σεμνύνας ἀγαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰς σπονδάς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεύσων αὐτὸ δρᾶν· εἶτα ἤρξατο ἅδε πως· ἐπεὶ ὁ κατάλογον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίωσε αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὀπὶ τὴν ἄμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ ἔτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσαι δὲ καὶ τεχνίται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ὀπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μέλαξυ τῶν Κυνικῶν τινες, προσμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὃν σεμνύνας ἀγαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰς σπονδάς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεύσων αὐτὸ δρᾶν· εἶτα ἤρξατο ἅδε πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magistrum Antisthenem ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτου quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματος διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίσχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νεύσων] Homericum. *J.B.*

Νεύσων] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νεύσον δὲ κεφαλῇσι — *T.F.*

Νεύσων] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?
T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φορτικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν Ἐπεί] Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεί. *Th.M.*

Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud* , inquit , *viri , faciendum eſt , ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis , quale ſimulacrum ſit jam comburendum , me audite , qui diligenter obſervavi illius animum , & vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi , iisque , qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem perveniſſet , in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas , ac tandem ſaltu de tegulis effugit , obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

γατ☉ Θεαγένης τέλ☉ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χτ\ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ☉ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὑπολὺ , ὥστε ἡμᾶς τὰς πολλὰς ὑπὲ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ὑπισρέψας ἑαυτὸν , Ἢ τί γὰ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονταϛ μὲ ἕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶνταϛ δὲ ἄνδραϛ γέροντας δοξαρίᾳ καλαπτύσ☉ ἕνεκα , μονονυχὶ κυδιστῶνταϛ ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδείησ☉ οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὑφὲ τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μ , ἐξαρχῆς ὑφ̃ φυλάξαν☉ τ̃ γνώμην αὐτ̃ , καὶ τ̃ βίον ὑπιτηρήσαν☉· ἔνια δὲ ὑφὲ τ̃ πολιτ̃ αὐτ̃ ἐπυνθανόμην , καὶ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γὰ τ̃ φύσεως τ̃το πλάσμα καὶ δημιούργημα , ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰϛ ἄνδραϛ τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺς , μάλα πολλὰϛ πληγὰϛ ἔλαβε , καὶ τέλ☉ χτ\ τ̃ τέγουϛ [c] ἁλόμεν☉ διέφυγε , ῥαφανίδι τ̃ μ πυγὴν βεβυσμέν☉· εἶ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν☉] Sic omnes. Malim ἀλόμεν☉.

4. Κυδιστῶνταϛ] Κυδιόντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε , ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γὰ τοιαύτῃσι λάπασιν τοῖς παλαιοῖς ἔθ☉ ποιεῖν. ἐτὸν γὰ ἰάλῳ μ̃ * πολλὰϛ τὰϛ † ἄλλαϛ , τιλάντῶντες , ῥαφανίδι τ̃ῃ πυγῇ τ̃ μοιχοῦ πάνυ ἀάρας ἔνειρον. V.

* Πολλὰϛ] Lege ποτὲ. J. Gron. Sed ſi ita leges, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας aliàs Voſſ. ut Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλαντῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σ̃μα κατὰ τ̃ Πολυκλείτ̃ Κανόνα ἤδη ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν☉] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἅλλεσθαι κατὰ τὰς ᾠδάϛ. Heſych. huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν☉] Catullus:

At tum te miſerum , malique fati ,
Quem attractis pedibus , patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸϛ)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυθόμενός σου , τέφρα τε τιλθῇς

ἕτω γὰ , ait ἕτ☉, &c. Neque enim vacat transcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit ; ita facilis ſit ? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυθόμενός σου , τέφρα τε τιλθῇς T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριχιλίων ἐξωνήσαλο τοὺς τῶν γονέων τῆς παιδὸς, πεντήκοντα ὄντων, μὴ δεῖν τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκῆσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum efficium fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί σοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπιδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα δὲ ἑπλακοσίας ἑξήτουσ *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πεντάκις μὲν πέντε δὲ εἰκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε δὲ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἅρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμεληθῆναι δὲ ἅρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & ſexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄλλου ἄκοτε ἀμείνων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμασὸν σοφίαν τὴν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμασὴν σοφίαν τ. Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia invisos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. M. du S.

32. Ἰσρῦσι δὲ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit *B. πρ.* c. 14. *Φιλοψ.* 34. & *Μακρ.* c. 4. *Γραμματεῖς* nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. M. du S.

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἐξηγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διδάσκαλος dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διδασκαλίας de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγοὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. M. du S.

35. Πάν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

χαλαδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδάσκαλος, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγα γὰρ

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν οὖν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως * ἐπίκτητα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοφλῷ ὄντι δοκοῦσι τὰ πάλλου αὐτῆς ἀνεπίκτητα καὶ ἀθέατα. *V.*

* Ἐπίκτητα] Scripſit, credo, ἐπινοᾷ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi *ἐδηγοῦντο* corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi πρωτοστάτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τὰ Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quid factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

Τότε δὴ οὖν συλληφθεὶς ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ οὖν αὐτὸ τὸ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν περιτείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ὢν ἐδεδέτο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνησαν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι ἢ ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἢ τὸ πανοῦς, ὃ λέγε, ποιητόν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θωυ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ οὖν συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μάγον γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumeliosum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μάγον hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνησαν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντον κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδιτὴν. *Magistrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραΐδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἦγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν παρὰ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβύτιδια γραΐδια, χήρας τινὰς, καὶ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ καὶ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῦ, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, καὶ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, καὶ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο) χαρὰς Σωκράτης ὑπ' αὐτῷ ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus parafitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, καὶ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias.* T. F.

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas; mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut illa pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τῶν μὲν Ἰουδαίων οὐδεὶς μέλεται, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι, πρὸς τοῖς ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότιμος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἡ Τ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐστίν, ὧν ἦκόν τινες Τ Χριστιανῶν ἀγγέλοντων ἀπὸ τῆς κοινῆς, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι Τ ἄνδρα. ἀμήχανον δὲ τι65 τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδῶσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ἐπὶ προφάσει τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν70 ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum caussa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

[a] Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

sere

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptii fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τῆς κοινῆς βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etli corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες Θεμιστοκλῆς Μεσσηνίους, &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γάρται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδῶσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαριῶν ἔνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἀναδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

tor-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. διὸ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μικρὰ κεφαλὴ, ἓς πρὸ βραχέος ἀστοὺς ἐταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἕνεκα ὁρμωμένους, καὶ μὲν δὴ καὶ τὰλλον ὃν κατίχιας λῆρον περὶ τοῦ † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὕτω ἀξίους φησὶ παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάφαλε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὃς ‡ σὺ ἐν τούτοις ἔτεκεν, § ἀθανάτῳ δαιμονίως κολάσει, ὡς ¶ παραβάτην, καὶ τὰ ἡμέτερα ἀφοσιούμενος. ὦ τῆς ἀπειράτου συγχύσεως ἐν βδελυρίαις πάσαις γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκαθάρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] [Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλην. V.

‡ Ὃς σὺ] Σὺ huc inſerui *Sulan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως. V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτου - διασύρουσι V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gataker*i notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καὶ ἀφροντιστοῦσιν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίους ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua neque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis denaribus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅτι τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T.Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T.F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missio namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem infectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut inscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τοῦ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνδρὸς τοὺς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὑδὲ τ κολάσεως ἐπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς
95 τ [b] οἰκείαν ἐπανελθὼν, καὶ λαμβάνῃ τὸ
περὶ τῦ πατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, ϗ
πολλὺς τὺς ἐπανατείνομθύυς τ καὶηγορίαν.
διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ̃ ὴ κτημάτων
πρὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, ϗ μόνοι ὑπελεί-
Ιπουλο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαν-
τα· ἦν γ̃ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά πυ
ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν,
ὐχ ὥσπ ὁ παγγέλοι Θεαγένης ἔλεγε,
5πενταμυριάκις χιλίων. τοσύτυ γ̃ ὐδὲ ἡ πᾶσα τ
Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γει-
τνιώσας πρὸς λαβῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς
ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Περιηγῦ, λὸν Πάριν τ νῆσυ. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, cavisse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺ βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺ βραχεῖ posse esse glossema τῦ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειν. Iterum σὺ Σφηξίν.

Κ' σὺκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκω arbitror. Locus non succurrit. Caeterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισ. c. 14. ἀτεισί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφαν. Πάριον, πόλις σὺ Ἑλλησπόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλιξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Angilicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ. *hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.*

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καὶηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐφήκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πινακοῦν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς δαπανὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant, Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph. περὶ πόλεων.* *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ὡς χρὴ κυρίως dicere dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur ὡς γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ χιόνι ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum retinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecerunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενος] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, οἱ ἅπαντα ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα βδελυρόν τι καὶ εἰς ἐκείνους (ἄφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἰδιόν τι ἀπόρρητον αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus ſtatim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici inſtar habens Chriſtianos, quorum ſatellitio inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, viſus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum cenſebat, retractata donatione, a civitate repetere bona ſua: datoque libello recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Legatis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae nemine cogente conſtituiſſet, manere.*

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumſtantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆς φύσεως, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξήει δὴ τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὴν Χριστιανὴν ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν: καὶ χρόνον μέν τινα ὅτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤρθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα ἐπὶ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμεῖναι ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτη δὴ ταύτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμασίαν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τοῦ περιεστώτων δήμου ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τῶν-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμάτων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

41. Εἶτα τῆ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατρολοίας Περεγρῖν, οὐκ ἀντενεκλήθη πάλιν τὸ Παριανῶν [b] τῆ παῤῥησίᾳ, ἀπαιτεμένων τὸν ἀφ' ἑαυτῶν παῤῥησίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτα, καὶ ἀφροδισίου. *V.*

[b] Τῆς πατρῳοτοίας] Τὴν πατρῳοτοίαν. V.

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. maſturbari. G.

36. Ὤρθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quæ ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quæ primis Chriſtianis ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀφ' πηλίνης ὄψεως διαιμοιῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum norant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice læva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Alluſio facta ad Ἀναφλᾶν locum deredit joco *Ariſtophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἐσπέρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάλλειν. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς συγκλείδας, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυματοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπι Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς ὁ νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅπι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ πρῶτα ἠξιώθη· ὡς γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ περιβλεπτος ἦν ὅπι τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ὑπατεύων ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τῆς πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, εἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, ὥθεν δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθος παραδίδοσθαι. Caeterum foediſſimum illud ἀναφλὲς ipſi habitum esse ἀδιάφορον, diſertius quam vellem oſtendit Dio ille hac parte κοπρέων, non *Chryſoſtomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum ſi in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus ſtultorum verberet nates. &c.* ſed hoc prorſus diverſum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec ſaepe verbi vis eſt, illuſtrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Boſio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. περιεργίας ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυματοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματουργεῖν Xenophon ὁ Συμποσιαρ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide *Muſ.* c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet ἐμφρονίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῷ προσηλαύνειν homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id eſt, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε τούτῳ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάραι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε δίψῃ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντας τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων μακαριζεῖν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἰ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

a Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. *Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ*] Κυνικοὶ μὲν ἔτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ποιούμενοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ὃν δὲ *Ἰτώνιμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδέδωκε †ἱκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ πολιτικῆς ὠφελείας μεστούς. *V.*

* Ἐτώνιμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐτωνύμου male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπωνύμιον, *cui etiam cognomentum erat.* *J.F.R.*

† Ἱκανούς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J.F.R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. *T.F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F.G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Ner. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M.du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J.J.Wetſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M.du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M.du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M.du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπακολουθεῖ δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M.du S.*

Ἄνδρα — πρέποντα] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M.V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T.F.*

95. Τὸν

χωρίω, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· ἃ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τὸ αὐτὸ ὕδατ[ι]. ὡς δὲ μικρὸν κατέλευσαν αὐτὸν, ὀπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὲρ τοῦ Διὸς καλαφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abesset, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύναλο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ἐκ μὲν ἐξαρχῆς ὁρμήν τινα ἔρωτα ἐρᾶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσαλο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέθηκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὸν ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πρῶτον καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα [b] καρτερίαν ὑπιχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν φείδεσθαι τοῦ θανάλου, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδικνύμενος *Tan. Faber.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πεντατηρίδα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τοῦ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τοῦ, τὸ. *F.G.*

Τοῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπιχνούμενος] Legendum est, ἐπιδικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσοι ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devois être bru-*

ei, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ̃, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ κ̀ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κ̃τ̀ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μαλαιέως; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὤν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ κ̀ τοὺς παλαιοὺς, κ̀ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· κ̀ κ̃τ̀ τοῦτο πάνυ ὀφὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. κ̀ γ̀ αὖ κ̀ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ὑδεὶς [d] ὀξύτερον ἄλλον θανάτου τρόπον τοῦ πυρὸς· ἀνοῖξαι γ̀ δεῖ μόνον τὸ στόμα, κ̀ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὺτοι θέαμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ χαμόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς κ̀ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ̃, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανοῦντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερον] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερον, adſcripſit *Selan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicae mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερον] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερον, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξὺς quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ἔρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερον] Non opus erit ὠκύτερον emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γ̀ ἡδονὴ διαπτᾶσα φθάσαι πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ἔστι κότε nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθ̃] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπως τύχοι τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς ἢ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔγωγε εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀφομένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-

cum aliam ejus rei conſequendae rationem non haberet, Epheſiae Dianae aedem incendiſſe. Tale quid & iſte excogitat: tantus illi famae amor inſedit.

23. *Quamquam dicit, ſe hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia ſuſtinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, ſed vos*, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum ſimilium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo diſcernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri poſſe, huc ut ſoli veniant, qui cum publica utilitate rem viſuri ſint. At ego vos rurſus interrogabo*, Velitisne veſtros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mſ. RG. καυσώσεως Edd. recta, & nova quaſi periodo. Εὐξαισθε *Kuſterus.*

[b] Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione di-

in hiſtorias ſuas illud retuliſſet. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator peſſime. Retulit enim ad Heroſtratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor ineſt.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου & καυσώσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & aerumnam, & id genus metus non horrere diſceretis*; plane contra mentem ſcriptoris; neque enim iſtaec ad patres & dominos ſunt referenda, verum ad liberos & ſervulos eorum qui ibi aderant. Sententia eſt: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμίαρον illum Peregrinum, velitisne ſceleratos homines, qui usquam ſint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Caveto iſtuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum veſtrum involarent, nullo metu impendentis mortis a tanto ſcelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres ſunt, liberos ſuos in diſciplinam vellent tradere hujuscemodi magiſtro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinoroſos, ejus diſcipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiſcenda & morte contemnenda?* Paene omiſeram legi in MS. R. καύσεως, non καυσώσεως, quod in primis obſervandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mſ. R.G. quod arripio, quia nullibi καύσωσις, quae vox in omnibus Impreſſis erat, eo ſenſu a probatis ſcriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etſi καυσώσεως per ſe commodum ſenſum exhibere videtur; tamen quia ſic ſupervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haeſitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν καύσεων. *F.G.*

61. Δέξαισθ'] An δέξασθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἂν] Εὐξαισθ' ἂν. *Kuſt.* Nihil emendatione opus eſt, quam hic offert Vir Doctiſſimus. Hoc tantum a me hic praeſtitum, quod cum in plerisque Impreſſis legeretur δέξασθ'. Ego B2. ſequutus δέξαισθε reſtitui, quod elegantius viſum eſt. *M. du S.*

Δέξασθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' ſ. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima ſimilitudo, quae inter compendia literarum δε & ευ in Mſſ. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu ſaepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum eſt: retineamus primam ſyllabam; ſed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τῆ τοιύτῳ γενέᾳ; Οὐκ ἂν εἴποιλε-
γ τί τὔτο ἠρόμην, ὅπῳ μηδ' αὐτῷ τις τ̃
μαθητῷ αὐτῆ ζηλώσειεν ἄν; τ̃ ἓν Θεα-
γένη τῆτο μάλιϛα αἰτιάσαιλο ἄν τις, ὅτι
τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, ἐχ' ἕπεται τῷ δι-
δασκάλῳ, γ συνοδεύει ωδὲ τ̃ Ἡρακλέα,
ὥς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμεν@ ἐν βραχεῖ
ωανευδαίμων γενέᾳ, [c] συμπεσὼν ὀπὶ κε-
φαλῆς ἐς τὸ ωῦρ. ὃ γ' ἐν ωήρᾳ, γ βα-
κλρῳ, γ τρίβωνι ὁ ζηλ@, ἀλλὰ ταῦτα
μ̀ ἀσφαλῆ γ ῥάδια, γ ωαντὸς ἂν εἴη· τὸ
τέλ@ δὲ, γ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλῆν, γ
ωυρὰν σωθέντα κορμῷ [d] συκίνων, ὡς ἐν
μάλιϛα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ κα-
πνῷ. τὸ ωῦρ γ' αὐτὸ ὃ μόνον Ἡρακλέης,
γ Ἀσκληπιῦ, ἀλλὰ κ τ̃ ἱεροσύλων, γ
ἀνδροφόνων, ὓς ὁρᾶ ὄϛιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ
ωάσχοντας. ὥϛε ἄμεινον τὸ ἀφ' τῆ καπνῆ·
ἴδιον γ' γ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο.

Ἄλλως τε ὁ μ̀ Ἡρακλῆς, εἴ@ ἄρα γ
ἐτόλ-

e Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt γ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Sylb.* *d* Συκίνων] Bene ſic Br. & 2. Συκόων perverſe cett. *e* Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ̃ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Præterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quæ nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis ωανευδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo præcipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele γ, ante συμπεσὼν.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συκόων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικίνων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola *Bz.* Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀσκιὰ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόϛαϛ@ κυνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſſantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus hæc placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σκωπτικ@ ἐς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀφὰ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας ἐ ἀδημιούργους, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem*. *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γ ἐ κυνῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quædam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὀνειδιζόμ@ ἐδὲν ἐτίλιο. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει Φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὡσπερ οὐκ ἐνόν τι καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὰς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον παρατάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reliciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνους γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδελφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλακλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῷ πυρὶ πλησιάσαντι, ἀλλ' ὡς ἐκαλακλίθη χήμαλις, τοῦτο ἀσκητῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῶμα καίονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἐκαλακλίθη χήμασι, τοῦτο ἀσκητῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὴ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνίσχουσι καιόμενοι, οὐδὲ τῷ χήματι ἢ τῇ καθέδρᾳ ἐκτρέπονται. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενον φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopoeus: *veluti Onesicritus classis Alexandrina gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopoeum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula hæc quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες χτ᾽ ἀχῆμα, χάσκουσι, βδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ᾽ καλαχλίσεως. ὅτ῾ δέ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξει συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ 1 [c] μὴ ἀναπηδήσειε αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασὶ, μηχανήσει βαθεῖαν γενέσθαι καὶ ἐν βάθρῳ τ᾽ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ καὶ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, 97 καί τινα ὀνείρατα διηγεῖσθαι, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ῾ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτῳ γε ἕνεκα. ἐγὼ γὰρ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ᾽ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Πε-

ξε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri*. Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. *Mſſ.* vult *Groſ.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπεὶδαν πήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὑδὲν τῦ χήματ῾ ἢ τ᾽ καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B1.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὑδὲν τῦ χήματ῾ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ῾ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ῾ δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ἐ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ ἂν ἀναπηδήσας αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτ῾. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μὴ ἀναπηδήσας ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit*. Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσας αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσας. *T.F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ῾ μὴ ἀναπηδήσας αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσας. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσας, reponendum μὴ ἀναπηδήσας. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεσθαι idem *Faber* toto cœlo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσας] Δὴ ἀναπηδήσας. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσας] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μωμ. c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν κ᾽ ἄλλῳ ταῦτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεσθαι] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖσθαι] An ſcribendum διηγοῦνται? *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἡμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Aelian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῶ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὴν κ᾽ ἐμῷ ἐστὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἡμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσιν, καὶ συναθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηται ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοίνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πρεσβύτατόν γήρως προσδεηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἴη δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *B1. J. P. S.* &c. Ἀποθάνοι *H.* In qua nonnemo emendarat ἂν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνοι prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. *H.*

ἀλλ' ὅπως ἴστι ἰέχειν ἀκοντίσαι, ἠδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον —

Ita in Odyss. ἀσκλῶς.

μή τις μοι ἀναδὺς —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ἐκ ἴσης ἰδέας τῷ, ἀναποδίσαι, ἐστιν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβαλεῖσθαι, *consilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ἀρτιγενῆ. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod vitium est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pœne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καταναχούσας,
Εἰς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ χθονὸς καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is ſuam peritiam aperuerit. *T. F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus πρωπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere πρωπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T. F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

54. Βω-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ᾽ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ᾽ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὁρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἕπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πῆρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

nes. *At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Ast ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Insiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magistrum,
Fata lupi, edico, jam discedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aestus,
Jactis confestim hunc saxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipse,
Distendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates esse Bacis? Itaque auctor sim admirabilibus illis Protei sodalibus, ut

[a] Βαλείειν] Bene *S. Amst.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ᾽] Tres Bacides fuisse docet *Aelianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere est, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorsus fictam esse, aut, si quae fuit, recusam; talia enim ex tempore fundi carmina verisimile non est. Quamquam cum dies aliquot interfuerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus *χρησμολόγου* meminit aliquoties *Aristophanes*, ut *Εἰρήνῃ* & *Ἱππεῦσιν*. Scholiastes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiastae locum in sese transtulit. Ejusmodi hominem aetas patrum nostrorum vidit, Nostradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus praedictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pausaniam*. *T. F.*

60. Κωνικλάπτικας] Convicium Aristophanicum. Intelligit Lucianus impostores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) designat, *ὁ γυναῖκας, ὁ ἐκ Πατρῶν*. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ᾽] Hucusque anonymi continuata oratio est. Cetera Lucianus veluti ex sese. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut supra de eodem concionem habituro dixerat *ἀνίδῃ*, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἴλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem translatus. Est autem primus versus τῆ ῥᾳψῳδίας. Hujus loci venustas ei non apparet, qui versum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem se habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἴλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id est, etiam si biberet Nestor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror sane rem hujusmodi curiositatem Luciani effugisse; quin potius ipse Lucianus sub ejus persona latere voluisse censendus est. *M. du S.*

86. Ἡλ. — Ὀλυμπ.] Consulendus hic *Pausanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte assequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnasio Eleorum. *Pausanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐν δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἠλειοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὰ σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μὰ σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι sic abundat, defendit Cl. *Jens.* in Lect. Lucian. p. 62. occasione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲν ἔστ σοι. Ac vix mihi persuadeo, vulgatissimum illum pleonasmum latuisse *Fabrum*; sed τῷ hic elegantius ei visum, ac melius respon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσυσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεατῶται ἅπαντες, Ἤδη χαλεπῶσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καταβεβηκότος· ἐγὼ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μετὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καλῃγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει περιπεμπόμενος, κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μέσον μὲν τὸν τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσασιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῖρος apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χοιρείας, ita δῖγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τ Κηρυκαϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἀλλὰ τοῦ, τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτῃ ὀνομάζουσι Κηρυκαϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T. F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατόπιν τ Κηρυκαί-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῶν, τὸν βίον τε [b] ὡς ἔβιω, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τῶν περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνπριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τὸν ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τὸν Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit moleſtias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumſtantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere juſſo affectante mortem Sophiſta, ipſo ſibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle ſe auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remiſceri aetheri. Ac prodeſſe*, inquit, *volo hominibus, oſtendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτῶν] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τότε] Τότε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγνιᾶς. Ignoſcat, ſi non poſſum accedere ſuae ſententiae: locus enim Luciani ſanus eſt, nec minimam recipit mendi ſuſpicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Teſtis *Diodorus* lib. 18. ubi de epiſtola regis Alexandri, quam miſerat, ut in Olympica celebritate recitaretur, ſic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει ὑπὸ τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id eſt, *eam autem juſſit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuiſſet.* *Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τὸν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑπολειτουργοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἄρχιας Ὑβλαῖος καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἐν αὐτοῖ Πυθικὴ. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἄρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εἰθρὸν Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id eſt, *Primum autem Olympiae, cum ſoli ejus regionis praecones, qui in ſacris miniſtrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblai praconis hanc Archiae Cucleis filii
Aceipe ſtatuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipſe certavit praconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certaſſe, & inde ſequitur fuiſſe illi certamini locum aſſignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. poſt Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν δὲ κηρύκων ἀγὼν πρωτεύει ἐν Ὀλυμπίᾳ, id eſt, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum eſt Olympia.* Videſis *Joſephi Scaligeri* epiſtolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδήγματα non contendam, ſi quis certiora docuerit, nam ex ſola noſtra conjectura eas interpretatus ſum ſine auctoritate, niſi quod *Heſychius* habet ἀναδήγματα· ἐνίας περὶ τραχήλους, quod ſatis firmat noſtram interpretationem, ſcilicet collum faſciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut ſonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex ſola conjectura interpretatus ſum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Heſychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγυοσάλπιγξ· ἀντὶ τοῦ κήρυξ. Unde conjeci, praecones uſos fuiſſe quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τὸν κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, juſſit inſpici *Ciceronis* epiſtolam ad Luccejum. In ſchedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Euſebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agoniſtico pag. 293. & 294. Et ſane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, οὐκοῦν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόθον, Λέγω μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καίτοι δὴ καλεῖ μηκέτι μέλλων? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τὸν κηρύκων ἀγῶνος] Ὀνειδίσθω Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐμέλλησε θορυβεῖσθαι, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρί, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς ἔχοντι χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐντρέμειν, ὥστε καταπαῦσαι τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, ὅτῳ δυσέρωτα τὸν δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται, παρεπέμποντο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

e Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. f Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Luciani principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J.M.G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Pollucе* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδήγμαλα. De certamine Praeconum vid. noſtrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F.G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J.F.R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα αὐτὸν ἐπαίσαλο, &c, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπίκε, & τοσαῦτα ὁ Κόμωδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπαπῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ϲ τοσούτου δυσὶμεθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, haec una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T.F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J.G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κάλλιστα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T.F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod ſupra dixerat ἐξατμισθῆναι. *T.F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρί] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T.F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T.F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριῶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T.F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύς. *T.F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δέ, ἐπεὶ γοῦν ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὑποδείξας τὸν καυσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστάς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ἑκατὸν εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν Φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo veniss.mus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δισ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p 200, 18. *Hesychel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Ἁρπινάτης καλουμένη ποταμὸς καὶ πόλις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλά τε ἱερεῖα, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῦσθαι. τὸ ἔθνικὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνη. Etiam *Strabonis* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺν λειμῶν *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι ἐν θάμνοις βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαι τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabant in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ' κυνῶν. καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὑ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾴδων, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη προσέχε τ' νοῦν, ἀποθέμενος τ' πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἔστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τ' μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τ' τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὑ μὴν ἐωρᾶτό γε, ἀλλὰ [a] περιεχέσθη ὑπὸ τ φλογὸς, πολλῆς ἠρμένης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τ' καλαστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲ δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τ' Δί',

a Περιεχίσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ ἡ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J.P.* a *G.*

Δᾴδες ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾴδες ἐγένοντο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίσ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἐθνικοῖς agnoſcit Πατρεῖς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαίμονας καὶ ἐπιστήμονας κ.τ.λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δέξασθέ με] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ παιφάτα γῆ θεοὶ τ' ἐγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιεχέσθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐνίσχω ab ἴσχομαι sine litera ſerpentina in medio, ut ἐνίσχω quam ἰσχέθω, quod tamen quum ab ἔχω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ἡ τὺς πατρῴους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ τοῦ τῦ [a] Φθόνυ εἰρημθύων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιϛάντες τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γῶ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημθύων γέροντα ὁρᾶν, κίονος ἀναπιμπλαμθύης πονηρᾶς. ἢ περιμθύετε ἕϛ' ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκράτει προσγράφυσιν; ἐκεῖνοι μὲν ὖν ἠγανάκτυν, ἡ ἐλοιδορῶντό μοι, ἔνιοι δὲ ἡ ὅπι τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιτο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαλο, ἡ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ Φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere-tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore epleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, me quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

[a] Φθόνυ] Φόνυ legendum fortaſſis, bene marg. *AIW.* [b] ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto puncto ſubſcripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγεσθ? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιϛάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγεσθ ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit φειδὼ τ παραδειγμάτων λέγ τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθ hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῆς vel ὑπ' ἀτμῆς, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata *illa* Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis.* F.G. Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. Æſop. 41. μόγις ὑπὸ τῦ ῥεύματος ἀποπνίγετο, mox addito ἐνόθη. Sic *morions* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ὅτι ϵ θνήσκοντά μϵ — ἔσωσϵν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότϵρον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν στϵνοχωρίᾳ σίτου κα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπιθον ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J. F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad faſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἄϊσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguae Atticae canonem legitur, ἐν Πλούτῳ

Ἐξηξάτην ὦν δύο δράκοντ' ἐκ τῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ἔστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὅτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ὤοντο γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τὴν πυρᾶς. ἀπέστρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τελεσθὲν τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ προεσπούδαστον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καὶ τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀναχρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὴ οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοὶ,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, hc enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξων] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῦρα ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus*, *tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀπίστοις γε ποτὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *F.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἧξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δια. c. 6. ἐπὶ τὴν πῦρα ἀΐξαντες. & Νεκρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M.du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐπέχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἐπέχ' ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἔσθιον πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον βοῦν τινὰ μαμῆν ἐπιλίχνων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατίπτω & ſimilia obvia. *F.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Graeum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vulga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενον ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχεσθαι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' εἰς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ἐμφοβούμενοι, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅλῃ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοιmodo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μητριώτερός γε ὁ ἰδιώτης ἐστὸν ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δηλονότι οἷός τε ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσεται ἐν δυσχερείᾳ ἱστορίαν ποιήσαι καὶ πεπονημένην. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι σπουδάζεις; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλῶ δ' ὑμᾶς σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ἀράχνις. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενον] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad *Iliad.* Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήματερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δημητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτι τι θαυμαστικῶς λέγεσι, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἑκαταίῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἡχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βουσὶ δὲ ἀνδρὶ, ἱσταμένῳ ὑπὸ τὴν ἠχοῦς τὴν φωνὴν ἐκ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀπολείπεται. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὑμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam.

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄμνυσι πᾶσι προσέθηκε τὰ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῆς πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὰ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲ δὴ μελίττας ὀπιφήσεσθαι ὀπὶ τὰ τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὀπὶ τὰ Ἡσιόδε τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν δὴ καὶ τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέσατος ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κιχηρίσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐπιπαραγράψασθαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T.F.

40. Καταγελῶντα τὰ] Lego καταγελῶν τὰ , alioquin χάριεσ dictus fuerit vultur καταγελῶν τὰ ἀνοήτων. T.F.

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. F.G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῶ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῶ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τῶ τρόπου , optime procedant. J.F.R.

45. Τίνας δὲ κορώνας ὄκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. M du S.

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἄπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro cortum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. J. M.G.

46. Τὸν Ἡσιόδε τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. M. du S.

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἴτι ἐπὶ τ ἀγοραῖς καὶ ὁ τάφος ἦν εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικῷ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ὁ Πριωτεὺς (Τρῶας) Νεμεσιανὸς εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ἡ ἐπεστάλκειαι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφεπέμψαι αὐτὸν, ἀφθήκας τινὰς, καὶ παραινέσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ νεροδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἐπιβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ καλῷ τὰ πολλὰ ἐπιτηδεύσαντος, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἐπολαύειν τ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτοῦ γενόμενος.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὅπως ὀλῇ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſe

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλόσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ὁ συγγενὴς, * εἰ ὁ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅταν τ βίου ἀπολιπών· σὺ δὲ τις τὸ τροπὸ † ἀγάσεται, λόγου μὲν ἁμαρτάνας ἔχεις, ὃς ἀνὴρ τ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὗτω] Sic dedit Idem; nam ἅτου Edita prave. ὁ τὸν V. Recepi ἅτου, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τοῦ, V.

Εἰκότως μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρὸς τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ σὺν ἀγωνίᾳ τῶν (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπιάδα, καὶ αὐτὸς λογῷ χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ἐπιστέλλειν] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem dictum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους καὶ νεροδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφθήκας καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν ἀφθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις: finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Τρωάδ@ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τὸ τοῦ τε ἄλλην τ' ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲ τ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ@, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@, ἐκώκυε μ' τ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν που ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἰκανῶς ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, καὶ ἄλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ@ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ φλογμὸν ἀ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτ', μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mſ. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. M. du S.

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceſerint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. M. du S.

72. Τῶν Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ@ ἐ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ@ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἐκπυρίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ@) deducit a νέφ@. Plerisque omnibus dici videtur δνόφ@ quasi παρὰ τὸ δύνειν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. ἰαπύξει *Etymol.* in πικρὸν. a πικρὸν est Πικρὸ Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πικρὸν. A πικρὸν, est Graecorhomaicum πηό. AE. M.

85. Καίτοι] Forsan καί γε. M. du S.

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque gloriosum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς ἀποδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σαυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπλασμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ὦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari sistum audieris!

FU-

[a] Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. [b] Τὸ σὺ τῷ] Τῷ σὺ τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ σ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *ceterum ego neque ipse ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *ceterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπιδὰν αὐτὸς ἀπαξ τυχῶν γένωται. Item *Philops.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκέλευε' ὀτρύνειν, ubi οὐκ ad ἐκέλευε pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. hujus Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐκ ἐώρων τὸ ἄθλημα ὃν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ὃν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. J.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si hac vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεκάκρουν τῇ ἀνθρωπίνῃ derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heraclitis scripserat *Juvenalis*;

Mirandam est unde ille oculis suffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς γὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι καμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπο-
10 λωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκ τῆς κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς
15 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολωλεκὼς ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῆς καπνοῦ· καίτοι ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πανταχόλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ἔτι-

a Ἀποφερ.] Ἀπαφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἐπέτυχεν, ἴδιε γὰρ κἀκεῖνα διάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marsilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. est enim ab ὀπτάω *asso.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὴν ἴλαφον, καὶ τὰ διλφάκια μιᾶς ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Mus.* c. 14. Is. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω καυτιᾶν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπαυθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτός γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸνομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται ὀχετιλάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπισὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπισόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F.G.*

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. fileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπαυθρακωθῆναι ἐμπισόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram injilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸ γραμμαλικὸν canones ἐμπισὼν. *J.G.G.*

24. Ἐμπισὼν] An ἐμπισόντ' εἰς, &c. *F.G.*

Ἐμπισὼν] Ἐμπισόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ᾗ δὲ ἐπιχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἐμάχετο ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἀσιδηρᾶναι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰχμωτάμβονα αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δικαίῳ, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δικαίῳ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. In *Paraſit* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλὲς εἶχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμους εἶχον πρὸς τὸ μὴ ταῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72.—83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante

Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέ, ὁ πολὺς λεώς, ἐπήνεσαν, καὶ ἅμα τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μέσῳ κείμενοι τοῦ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ, καὶ ὁμιληταὶ, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγουσι· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανήμερος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις δὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἀδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κελεύσασθαι — Κρονίωνα Ἀστεροπητὴν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδυόμενοι καὶδιάξ. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δήπου χαριεστάτῳ, id jam nihil probat; nam χαριεστάτῳς ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius*. Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δι' ἀσχύνης λαβεῖν, ἅτε αὐτουργὸς ἢ γέρων — ὀνείδεσιν ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι ἢ μύριοι φανῆναι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς — ἀξιοῦσθαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φανῆναι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱκανὸς εἶναι ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀστύριον. Addo rursus *Arct. Capp.* veri. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προευκρινησάτω — πρήσσειν, pro προευκρινησάτω δεῖ πρήσσειν. quum tamen ἀποχράσασθαι — ἀφικρίσειν ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἷον γὰρ ἀκὺς — ὡς ῥηϊδίως χυθεὶς ἐρρώσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φήθη δεῖν μέγα τι δράσας καλορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον κατάλυσιν; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἄλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumsi. *J. F. R.*

74. Ἐν-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ὅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλελεήσας τὸ ἀνθρώπινον ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παυσαίμην ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιῶντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὲ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς πάσχουσιν ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἢν μόνην ἰάσασθαι δύνωμαι τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προχρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum insciția & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab insciția affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὲν ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καταπταμένην τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχεις. ΦΙΛ. [a] Ἧξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐχ ὅπως τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκουν ἐμοὶ χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧξα] Ἧξα *V*2. ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii*. Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem*. Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικον ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις τῇ σαρκὶ σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἧξα] Sic *V*2. nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed ἠξίουσθαι in scripto dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo*. *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἶων ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησιοίκων ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τότε ἄλλα περὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχοντο καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' ὦ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμαὶ μὲν τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτοῦ ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελεύσεσθαι μέλλουσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Ae-

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τι ἀκροπόλεως τῆς Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Bergleruſque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἡ τοῦ καθίδρας] Καθίδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὡδ' ὅσον ὀλίγον ὑπερψαντες τῆς καθιδρύσεως. Etiam alias καθίδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐς τὴν καθίδρα εἶχεν, propter moram. Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθίδραν ἐπιμονῆς, ἐπισχέσεως, ἕδρας, ἀγκυρίδης, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἅτε πρὸς τὰ Καπιτωλίου καθίδρα ἐσχολη γενομένη χρόνου. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θράϊκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα πάντα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπάδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, καὶ ᾠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πάντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλῶν τὰμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆ ἀμβλυώπειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα καλλανεγκεῖναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιτθακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ἄτοι, Πιτθακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμαυρὰν] Ἀφανῆ, σκοτεινὸν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Clav.* quod in *C.* reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρίτην, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. de S.*

36. Ἑταίρους & μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. de S.*

50. Ἀα-

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiſſem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί· μιαρόν γέ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πολὺ δηλικὸν, καὶ θητικὸν, ἐξ ὑπογενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἑρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυλα, καὶ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, καὶ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση καὶ τῶν πολλῶν ἐστι τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀκρόσμαχος] Ἀκαλαγάνις. *V.*

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἰδίστε ὄντες, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλυνούς vel ἐπαύδα inſervit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ἀδὴ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vſ. 72. ὃς δέον — καλακτοξῦσαι, ὁ δὲ τὴν μάμπλον ἔτριμε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἡμίλλων τοῖς τε Ἰλλυριοῖς στρατιώταις δίον ἐπιφωτῆται — ὁ δὲ ἀδὴ τῶν περιεστώτων τε αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

54. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est aor. 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* καθίστων, ἃ μὴ νυν' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet. F.G.*

ἐμοῖς, ᾗ ὡς ἀνέχον) οἱ ἄνθρωποι τ παῤῥησίαν τ αὐτῷ, ᾗ χαίρουσι θεραπευόμενοι, ᾗ συμβουλεύουσι πειθον), καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα ὑ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χαμαὶ δῆ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, ᾗ σὺν πόνῳ, ᾗ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ ᾗ ἡ δουλεία βαρὺ, ᾗ ὥσαφ ἦν ὄντιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τ ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· ᾗ ὅπι τ βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε ᾗ τόλμαν, ᾗ ἀμαθίαν, ᾗ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἴσφ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, ᾗ λοιδορίας χαμὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, ᾗ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς Φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, ᾗ μελαχροσμῶσιν [b] αὐτὼς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τ ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πω τινὲς ᾗ ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) ᾗ ὃ πολλῆς δ πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, ᾗ πήραν ἐξαρτήσασθαι, ᾗ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, ᾗ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, ᾗ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τ ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅπι τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ χῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

89. Γλίχραι] Τεπτικά. *V.*

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* *J. B.*

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore; vel metu ne male audiant.

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas, illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ πρόχειρος, [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένου τῷ ξύλῳ. τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ ὗμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι τινὲς, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται. ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. ἐξ ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ σχολῇ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ὅπου τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὴ τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥᾳδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὀπογραφομένων, καὶ ἀπὸ τοῦ κυνὸς ταττομένων, [d] οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, [e] οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμοῦ ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

[e] Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Οἱ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἢ male. [e] Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. [f] Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Ῥητ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς ὦ μάλα] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἡμᾶς] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th Ma*; v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (saltem in Ed. *Blandii*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸ διδόντα, καὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὀπτεκτυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας· ἄρχοντας δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπητοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ὅπι Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦλον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιάδα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκουσι, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλλιγορεῖν αὐτοὺς

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, filere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνους] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωπαὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνους] Sic jam emendare juſſerat ad Παρ. c. 16. T. *Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνους] *Peregr.* c. 16. τὸ ἅπασιν ἀφθόνους ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ εἰς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Pol. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδιον — Στρυθίων] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οἷα

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis causa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus mitatis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque causa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec possidere dignor; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ ἔστως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. διὸ, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὴν Γναθωνίδην ἢ τὴν Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται. οὐκ ἂν οὖν δύναιντο τὴν γλῶτταν μὴ μόνον καὶ τοῦ ψεύσασθαι δύνασθαι. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γὰρ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος τυχόντος αἰτίας ὀπτάζωσι μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, ὠχριῶντες δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ἰταμόν τι καὶ ἀφορον δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἦ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὃς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλέθρα ὅλα. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπισιτίσωνται, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ οἰκήτας τῆς μαλακῆς ἐπριάντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

a Καὶ] Omissum in *Ald. F. H. Fr. Et. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὴν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέστατοι ὄντες. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Hellod.* lib. 2. καὶ ἡμεῖς δοκοῦντι τοιοῦδέ ἐσμεν οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἄφρας τι καὶ ἀλόγιστας αἰτήσειν. *F. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μυριάδων ὑφροσων. *F. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτεῖν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἄν]. Πλουτήσειεν legend. videtur. F. G. Parum abest quin sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *F. F. R.*

19. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ϱειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίνακι τῷ Διογένους.

valere juſſa Cratetis pera, & Antiſthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶ ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῆς· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a]τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero iſta cum videt, deſpuunt jam Philoſophiam, & omnes ex eo genere eſſe arbitrantur, & me diſciplinae iſtius nomine accuſant. Igitur diu jam eſt, cum ne unum quidem iſtorum potui allicere, ſed illud mihi Penelopes *conſilium* uſu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rurſum reſolvitur, ridentibus Inſcitia atque Iniquitate, cum videant, opus noſtrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b]μελελευστέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγχει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν κἀγὼ αὐτοὺς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῇ σῇ δεξιᾷ, ἰδαμῶς ἐκείνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ τῷ καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpeſſa nobis eſt a ſacerrimis illis mortalibus Philoſophia! Itaque videndum, quid facto ſit opus, aut quomodo iſti tractandi ſint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors iſta celeris. APOL. Ego tibi, Pater, ſubjiciam. Odi enim & ipſe jam iſtos impoſtores, Muſarum vicem indignatus, a quibus averſi ſunt. Fulmine aut tua dextra minime digni ſunt. Sed Mercurium, ſi placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae ſtudiis ipſe quoque verſatus, celerrime tum recte philoſophantes agnoſcet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἄθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, aſſumta ipſa Philoſophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et ſic eſſe in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μὴ λευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετιλευστέον] *G.* Κελαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετιλευστέον] Ita ex *G.* reſtituit *Solan.* cum in *V.* eſſet Κελαστέον] quaſi ſic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum ſcripſiſſe τετοῦτο. ratio clara eſt. *J.J.*

22. Τὸν τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον — ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις

42. Παρὰ — δοκεῖ] Diſplicet utrumque; nam & ὥσπερ

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τοῦτον δ' μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ὄντα καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὸ κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τοῦ Αὐγείου, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἀκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ καὶ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτοὺς ἐξευρίσκωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ἔστι δὲ ἐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέον, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τὴν Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴν ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῷ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἱμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλλιλιχρὺ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] Ὑποπεπαμμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προποδῶν ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεσηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τοῦ ὑποκειμένου πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολὺς μέγιστος ὑποῤῥεῖ, πάνυ ἐν χρῷ φαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν οὗτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς εἰ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi.* d Ὑποπεπαμμένον] Sic Edd. omnes.

τοῦ δὲ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δόξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμμένον] Ita ſolet praeteritum πέπαμμαι pro πεπίταμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν οὗτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεσηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἡμεῖς ἤδη προσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ οὖν, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀλλὰ τὸ μὴ ξυγγενέας αὐτοῖς· ἀπὸ δ' οὖν γε ἐπιθυμίας ἂν ἔχοιεν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habigloriosos*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐστῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα οὐ χρῆ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακ.] Expositi hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐσθ' commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γὰρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γὰρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΑ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἴσιθι δὴ καθότι] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί καὶ θεάσοπτῶσι καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἔρεσθαι θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γύναντας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῶν. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦν δὲ ἅμα κηρύξωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τὸ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὑποχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήγαν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. *c* Οὗτοι] Omittit *Fl.* *d* Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἰσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis, cui* Θότι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ ταῦ, ἀτᾶ, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμέλει ἁπανῆς ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡῶν ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἰσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρὼς κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῦ, [b] ὦ ὅτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμελεῖ ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὐτη.

ΦΙΛ. Τίς δ' ὅτος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτι τῆς Ἀργοῦς ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μητύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. *b* Ὦ ὅτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. *c* Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὁ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῦ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. οὐ νοῦ· legit librarius Δεσπ. νοῦ. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῦ ὅτος] Νοῦ, ὦ ὅτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J. F. R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῶ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Πρ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud delignabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia, & Hercules, & Mercuri. Sed debetis mihi indicium, quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis, fili Calliopes, ubi ſit: auro enim puto nihil opus habes, qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis, ubi habitat, oſtendero; non ipſum, ne male ab illo audiam: impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERG. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima! Verum ego e veſtigio abeo, ut illum nec videam.

30. MERC. Attende! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt, per Jovem. Sed audiamus, quid dicat:

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos, ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes,
Cui hoſpes laeſus, qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

40 Φία, ϗ [d] Ἡρακλες, ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαιρὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. 45 Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴ μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑβρολὴν, ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ϗ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γὰρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅκου φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὦ τὴ γυναῖκα

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισιτίον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός; an legendum: ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμείλιε ἄπαιδας] Literae ἀν. quae Ἀνδρὰς notare debebant, miſtae cum primis verbi ἀμείλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ἐρ. ante εἴ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιδας ἀνδρήσομεν] An ἄπαιδας ἂν εὑρήσομεν, & ſubaudito τοὺς θρέπτας. *F.G.*

Ibid. Ξωυτοῦ γὰρ ὡς φησιν αὐτὴ] An ξωυτοῦ, i. e. ſimul ſunt? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν;] O *Gujete!* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen, & probaſti alibi ellipſin, nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὸν πινακα, *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὸν σκιλλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐν ποδῶν adpinxit *Selan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae, habet ἐκποδὼν. Et licet ἐν ποδῶν malim; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii, vid. ſupra T. 2. ad c. 29. pro *Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι e medio tollere. Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὴν ἑτέραν γενέσθαι. Sed & ϗ ἐν ποδῶν forſan legendum, ejecto ὑμῖν, adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Z. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.R.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum, cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχικός. *F.G.* Immo ὑποδεδεμένος, ſi

Ὤχεθο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.
ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὃ κτὶ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῦ καλαράτυ τὰ ἔπη.
ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτυ κυνὸς ἀγρίυ [d] ὀρμήν.
[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτίκα καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινά τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε ἤδη δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.
ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμυς ἴσως, ἢ ἄρτυ τρύφων; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.
FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.
DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.
FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.
HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruſtum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὀρμήν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτα personam intelligi patet ex titulo, nili & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἰνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν στολέμῳ. *J.F.R.*

69. Σανάριστε] Σανάριστε ἐριζέμεναι. F.G. Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῦ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθε, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτυ κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῦ Κερβέρυ. τὸ τρίτυ hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ἂν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλεόβουλον, nec ullam allusionem ad vocem κρεμώσιλλα. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropoum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera ſumta, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Tricips*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε τὴν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος· ἀκριβῶς ὅτι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ὑμὸς δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ὄμενυν ἄλλο, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὅτιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. [i] Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὸ ὑποσάθρων ὅτι. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνευν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πῆρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσας. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

[f] Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμέσθω *Pell.* [g] Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* [h] Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρίμητα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλητα interpretantur αἰδοῖα ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀρρενότητος. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὴ ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀκεῖνον παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὑπὸ τὸν χιόνα μένειν συμπεπτωκότα τῷ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀπτοτοὶ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν οὐ ξυλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πάλιν τὸν πιπωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄν ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis peditus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. A.* tantum. [b] Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν λάπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον λάπλ. adſcriptum marg. *J.* [d] Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἓις. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J.M.G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δρακ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M.du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀκεῖνον intelligetur. *M.du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F.G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. κἀκεῖνον καλλαφθείς τὰ αἰχίστα ἴσχειν. *J.B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J.F.R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατιλλόμενος dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M.du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J.M.G.*

28. Τῶν τραγικῶν οὐ ξυλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J.M.G.*

1. Ὦ

SATURNALIA. ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS. ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD. ΙΕΡΕΥΣ.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γάρ τὰ κοινὰ ταυτί· καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακάς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὅς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. definebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἔλεγε ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὅθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὡς τι ἐ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶ] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.diſ S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιδένης — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς δημηγορίας. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμοῦσα λέγ τῶν αὐτὴ πάντων ἐ κεράτων — σὲ ἀναστάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελώσομαι. Sic αὐτὸν nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτοῦ ἀλλὰ παντὸς τοῦ βίου.

imperii conſequar, nec ſolus tota vita rerum illarum expers maneam.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει καὶ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι γε τοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἃς ἂν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ σὺ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ἀθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πλεῖστον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸ κεραυνὸν ἐπανατεινόμενος, δρι-

2. SAT. Vides? non petiiſti quod in mea poteſtate ſit, nec enim tribuere talia meum eſt. Itaque noli graviter ferre, ſi ea non conſequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo poſt tranſierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio poteſtatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egreſſus continuo ſum privatus, & de promiſcua multitudine unus. Illis ipſis vero ſeptem *diebus* ſerium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: ſed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* conſtituere, & ſervos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plauſus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permiſſum eſt. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus viſum eſt, diſtribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus ſum magna voce petendo: at ille omnino non audit, ſed aegide quaſſata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui ſibi moleſti ſunt

a Αὐτοῦ] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae ſeptem diebus abſolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρῆ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμβροι κυλίσομεν ἰνδάδι νεκρούς. Et ubi non? *J. F. R.*

17. Μόνον αὐτοῦ] Hic vero αὐτοῦ praetuli, tum ne bis ſine ulla neceſſitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον ſine caſu tranſiret, qui recte pr. *Epiſt. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τῆς ἑορτῆς. *J. F. R.*

24 Ἑπτὰ] Traditionis veteris veſtigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Moſe deſcripta eſt. *M. du S.*

28. Σπυδαῖον μὲν ὑδὲ] *Marcilii* additamento non eſt opus. Vid. Ἰκ. B. c. 30. ἄνδρον δὲ ὑδὲ ὕδωρ ἐπῖν. *M. du S.*

Σπυδαῖον μὲν ὑδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖον μὲν ὑδὲν, ὑδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut ſexcenties, omittendae occaſionem dedit. *J. M. G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον ὑδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deeſſe videtur. *F. G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται ὑδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adſentior; ſed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam ſupra quoque 2. *Ver. Hiſt.* c. 30. Ἄνδρον δὲ ὑδὲ ὕδωρ ἐπῖν. Verum infra, *Chronoſ.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J. F. R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui ſors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. i. *M. du S.*

52 Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τὴν συμπᾶσης ἀρχῆς] Interp. *ſi quis univerſi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *ſi comparaverentur cum totius imperii potentia.* *H. V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λὸν τοῦ τοιούτου ἐπεστίσαντο, οἷς ὅλως ἐ φορὸς ὁ βοῦς ἐπωνύσει] Certiſſimum eſt men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ᾗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ᾗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ᾗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ᾗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ θαμπονήροις τε ᾗ ἀνοήτοις ἀνδράσι θείχει τ πλῆστον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεις τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ᾗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, [c]σοι τ ἑξάδα ὑφάνω ἀεὶ φαίνεις. πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ᾗ Φορὸς ὁ κύβος [d]ἐπνεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφυς, καὶ ὕτω μικρῷ ἑρμάτι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ᾗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ᾗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι [e]ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ᾗ ἀφικουμένων τὺς μὲ ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τῦ πίτιμιον τ ἀδεξίυ ἀφικονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ᾗ τἆθλ' ἀφαιρεῖς τ ἁλόντα. ὁρᾷς ἠλίκον τὸ ἀγαθόν, ἔτι ᾗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

[c] Σοὶ] Sic L. H. P. S. Amst. Σὺ Fl. J. Ald. V2. Fr. Et hoc omnes obsidet. ἔσται marg. J. conjicit.

[d] Ἐπνεύσει] Sic in omnibus. Ἐπνεύσῃ Jens. [e] Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. G.

mendum in ἐπνεύσει. Legendum omnino ἐπνεύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. J. J.

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. F. G.

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. G. C.

Ibid. Ἐπνεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπνεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. M. du S.

Ἐπνεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ προτιμᾶν γε τὸ ἀνθέσαι ἢ προπίμψαι πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἴστω δὲ τάχα εἰσόμενοι, οἷον μὲ ὅταν ἀπολίψει multis defendit idem *Solanus*. J. F. R.

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus, nempe ἔσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. M. du S.

68. Ἔτι καὶ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* F. G. Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν. J. F. R.

τῷ ἀτραγάλῳ κρατήσαιλα, ὡς μήτε ὑπ-
ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγμαλα, καὶ αὐτὸς
ἐπιτάλλειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐ-
τῦ ἀναβῆναι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσαλ, καὶ
δεάμβων τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν
περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγμαλα
μεγαλοφρίας σ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ
μηδὲ βέβαιον γίγνεαλ τ' τοιαύτην βασι-
λείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐ-
τὸν ἐμὲ τ' ταῦτα δυνάμενον ὀλιγοχρόνιον
τ' ἀρχὴν ἔχονλα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ
δῦναι, τ' πειτ' ᾖς, τῦ ἄρχειν, τῦ ᾄδειν, καὶ
τ' ᾶ καλῃριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς
ἐμῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένυ σε τῇ αἰγίδι, καὶ
τῷ κεραυνῷ.

IEP. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριςε, τ' μὲ
τοιούτων ὑ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι
ἀπόκριναι, ὃ μάλιςα ἐπόθυν εἰδέναι· καὶ
μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἕξῃ τ' ἀμοιβὴν
ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ
λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. KPON. Ἐρώ-
τα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὼ, ἢν εἰδὼς τύχω.
IEP. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ'
ἐςὶν, ἃ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήδιες
τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ
ὑφελομένη τ' Δία, λίθον [a] ὑποβαλλο-
μένη ἀντὶ τῦ βρέφυς, ἔδωκέ σοι καλαπιεῖν·
ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε
τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ'
Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν
σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ
σοῦ παρετάξετο. KPON. Εἰ μὴ ἑορτὴ,
ὦ ἑτ@, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque maledi-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν πεντῶν] Πεσὼν τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγμαλα] Consule de hoc ludicro *Tacit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. οἷον Σατορναλίοις λέλογχε βασιλεὺς, ἔδοξε γὰρ παίζειν ταύτην τὴν παιδιὰν, πρόσαξον, σὺ πίε, σὺ κίρασον, σὺ ἆσον, σὺ ἄπελθι, σὺ ἦλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύπηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμαλα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laert.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Iliad. I. p. 10. οἱ Τετλαλῆς λίθες, sed p. 13. λίθος ὁ Τετλαλὴς. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταύτην — καλῶ. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discerescere sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum. SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορείας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὄντω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περὶ σοῦ πιστεύουσι.

KPON. Οἴει γάρ τι τὸ παιδίον ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὧδε, εἴ τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, ἤδιε; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσεις λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεξιόντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὢν τοῦ χρόνου ὢν (διὸ καὶ περιεδήσαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀφαρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸ κεραυνὸν διπρμθμον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν,

ὁ Γάρ τι] Sic omnes. *ε Ἀφιλάβο*] Male omissum in *Fl.*

4. *Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας*] *Τὸ ἔξης ἔγνως ἂν ἐφιστάσας ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφῶτό μοι. V.*

16. *Ἀναλγητος*] *Ἀναίδωτος, ἀπαθὴς. G.*

γαπλαῖ. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. *ὁ ὀφέας — ἐμπεπαικώς. Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. *ὁ δὲ ἀνατὰς — στατῦρας βοῦς ἀνατὰς πλάσας ἐπὶ τῷ βωμῷ θεὸς ὁλοκαύτωσεν.* *J. F. R.*

8. *Ἡσίοδος*] *Hesiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. *Γάρ τι*] *Γάρ τι — ὑγιὲς τι.* Alterutrum *τι* delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. *ἄλλο μὲ μηδὲν τι — πρᾶξαί τι*; modo proba & ibi sit lectio. *J. F. R.*

ἦν, ἢ πεπικόν· ἢ ἐξέστην ἂν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ἢ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείσαντα τοῖς παισὶν ὅσα τ' ἀρχὴν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ἔστε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, ἔστε τὰ τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλούμενον, ἔστε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβύτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ἢ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελεῖσθαί μοι ἔδοξε, ἢ ἀναλαμβάνω τ' ἀρχὴν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα ἢ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, ἰχθύες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, ἢ κρέα ἐσκευασμένα, ἢ ὁ οἶνος ἔρρει πολαμηδὸν, ἢ πηγαὶ μέλιτος, ἢ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν ἢ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τ' ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, ἢ ἀφ' τοῦτο ἅπαντα χρότος, ἢ ᾠδὴ, ἢ παιδιὰ, ἢ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. ἐδεῖς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ἢ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους ἢ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκεῖνο ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε ἢ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi causa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Ἐν ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Ἐκποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. b Οἷος] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἵης male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AiW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Ἐν ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave ἐκποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἵης. *M. du S.*

49. Ἄστρωτα ἢ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ἢ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, ἢ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ὂν τῷ μύθῳ ἐκείνῳ ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret ergo hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρ-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non deſinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

δηλεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σῶ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ἐμὴν μὲν οὐ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπιὼν ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἑώντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μελαξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὀπιδραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μεῖζον ἀπενεγκαμένου τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιούμενοι τ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχονται λοιδορούμενοι ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐκόντες ποιοῦσιν.

10. Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὑπολεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κέρμακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïſſae. G.

τρῶας *Hagen.* 1526. 8. *Eraſmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; niſi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco vertiſſet. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάθηρατον] Φιλάθηρατον. ὦ τῆ μάθε ἐκείνου. ποιεῖ τε &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. *J.F.R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum ſinguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύει, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπικεχυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; καὶ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χειμὼν, καὶ ὑπτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ ἑτοῖμε, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γῦν μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲ τῆ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἑξαλίον ὑπὲ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. εἴτω γὰρ ἂν τὴ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα καὶ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῶν τὴ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῆ φίλων, ὅσοι γ' ἐπαινῶσαι τῆ σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a [a]Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omiſere *Fr. B1. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῆ φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὅπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἦγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῆ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύει] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῆ κρύος. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῆ φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ κοινικά γε ἡμῶν πάντων κατασκιάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.B.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſimo

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ec praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

10 Ταδὲ λέγ‹ Κρονοσόλων, ἱερεὺς ϗ προφήτης τῦ Κρόνυ, ϗ νομοθέτης τῆς ἀμφὶ τ ἑορτίω. ἃ μ τὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· ϗ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενεῖτε κἀκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσον‹ 15 τοῖς ἐπιτιμίοις, ἃ κτ τ ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ ῥᾳθυμήσητε, μηδὲ ῥᾳκύσητε τῆσδε τ προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν 20 οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὑτ‹, οὐκ ἐμὲ νομοθέτυ ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τ Κρόνον αὐτὸν, ὅς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τ ἑορτίω, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμυ‹. ἦν δὲ εὐπρεπὴς, οὐδὲ αὐχμῷ πλέως, οἷον αὐτὸν 25 οἱ ζωγράφοι ῥᾳδὶ τῆς ληρούντων ποιητῆς ῥᾳδεξάμενοι ἐπιδείκνυν‹, ἀλλὰ τ μ ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἆλλα φαιδρός τε ἦν, ϗ [a] καρτερὸς, ϗ βασιλικῶς ἐνεσκεύασ‹. μορφὴν μ τοιόνδε ὄφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, ϗ ταῦτα [b] προειρῆσ‹ ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαδίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τ αἰτίαν τ λύπης τίς ἐσί μοι, ϗ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρῆσ‹] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρεῖσ‹ *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐσί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐσί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum ϗ δυχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐσι, quam ἔγνω τί δυχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὶς — ϗ ὑποσχεῖ‹. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέσθω, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε ϗ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μ‹ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per ϗ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθνησκε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μ ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — ϗ ἐνίκησε· ϗ ὡς Ἀφροδίτης ἦν θυγάτηρ· ϗ ὡς — παῖς γεγόνοι. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐσί μοι, punctum minus velis collocare, ut ϗ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi id

τ̃ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὁ χτ\ τ̃ ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορέας πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τ̃ ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, εἰδὼς τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσουσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τῶ ὠτὸς μου λαβόμενος, καὶ ἀμασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καθαρτοὺς μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρῶμεν πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτοὺς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τ̃ πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἴδε σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὁ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V*2. Μονοχιτιῶν cett. b Κρύος] Abest a *Fl.* c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσπελάζειν. marg. *J.* etiam πλησιάζειν adscripsit.

id parvi referre puto. nam rursf. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore distinctione, καὶ ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ Ζεὺς, καὶ λοιδορῶν χειρωνοῖ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δώη δ' Ἐλένη, κλέψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιος δυγάτηρ ἐ Ἀΐδως Ἑλένη, ἰκαλείτο δὲ Λοιστή. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχωδι — καὶ μὴ ὑγιαίνωδι. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Arithmom. ipso princip. Ἀγχίσαν (sic enim lego pro ἀνηκάσαν) πακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ἐδὲν ἐορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλιστ aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. 21. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ἂν. An μονοχίτων ὤν scribendum pro μονοχιτιῶν. F. G.

Μονοχίτων] Sic recte una *V*2. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiso* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica fit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκάζομένους] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζω legendum? *F. G.*

Προσεικάζειν] -Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἔρωτ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπελάζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J. M. G.*

62. Μεταχοσμῆσ.] Infra N°. 21. μεταχοσμεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάτλω] Legendum est μὴ μάτλω &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγιζόμενοι τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiantur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybelae matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλοὶ μοιρῶν ἐν τούτῳ τῷ ἱρῷ τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγιζόμενοι recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μηδὲν τ̃ ἐν τοῖς κύκλοις ἀγιζόντων διαφέρειν, ὃ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι λοιδορίζεσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγιζόντες τε καὶ ἐνθουσιάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre affati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγιζόμενοι habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothoni & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis*? Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

ὁ Ζεὺς, καὶ τὰ ἄλλων Μοιρῶν πάσχετε· ἃ δὲ ὅτι τὰς ἑορτὰς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὰ πρόσφορα. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, οὓς χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ λαβὼν γραφεῖον ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ ταῦτα ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν ποιήσας, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. B.* &c.

e Μάτην] Leg. *ἢ μάτην.*

f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτὸς. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

* Αὐτὸς] Αὐτὸν edita misere. Forsan ὅτι in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλον μάγας μ̄, ἀνὴρ δὲ ὁ γυναικώδης. εὐνοῦχον. ἀπόπον. *V.*

† Βάκηλοι] Βάκηλον edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτῶν proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Crosollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quem legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δώσει τῶν ἱερομαλλούμενα Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξόν intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἱερομαλλοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἱερομαλλᾶται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Τὸν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret *Mf.* τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis nummis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμματουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
περὶ τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰς ἐς πινάκιον ἑκάστῳ τ φίλων τὄ-
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὕσης τ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς καλασκευή· καὶ τ ἀρ-
γύρου ὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μή
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῷ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, domo

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθ Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles νόμους συμποτικοὺς*, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio', quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφεσθαι, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀπατριχόντων, ἀπιστούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπιρρίφθων pro ἀπερρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ. f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐκπεφίσθων pro ἐκπεφίσθωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀπ' αὐτοῦ τ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐ βούλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τ ὕσης τὸν βέλτιν] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr* III. Ep. 57. Structura vero τὸν βέλτιν τ ὕσης scil. ἐσθῆτα, non ablimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ ἀθάρας πολὺν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor Sic.* τ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caeterum ante sollennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor sordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae sunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, sacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde sero vespere legatur ipsis amicorum illud breviarium.

15. Distributione autem ex dignitate cujusque instituta ante solem occasum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures sint tribus aut quatuor, & quidem fidissimi servorum jam senes. Inscribatur autem in tabellam, quid sit quod mittatur, & quantum, ne ambo suspectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne postulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos esse duplicarios. Quae simul cum donis nunciantur, quam moderatissima sunto & pauciſſima: odiosum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio sui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμασιν δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστότατοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστον πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτείτων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειρακιώτατα, ϗ ἀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὴς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλουσίῳ τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὴς] Bene *Fl. B1.* & 2. *P.* Ἀπαχθὴς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante sollennitatem. Verte *caterum die ante Soli.* Nam clare distinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium scil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν τρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miscell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis semiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero διμοιρίται *nuncupati*, „ *dupla stipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῆ ἡμιλόχου ϗ τ μοίρας. Lucianus: ἡμιμάτιον ἐφεδρεύεις διμοιρίτης ὤν. „ Rursus in *Chronosol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Ar*„ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῃ Μακεδόνα, ϗ δεκατάξ„ τηρον, ὕτινας ὀνομαζόμενον ὑπὸ τ μισθοφορᾶς, ἢ τινα „ μοίραν ἔχει τῆ διμοιρίτη, πλείονα δὴ τ ὁ τιμῆ τρατιώ„ την ἴφορεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorso hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; eum res locusque pesce„ ret, pedestris acies erat. Nescio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametsi *Ammianus* „ hos nullis pene armis instructos fuisse, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique sunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmasio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiast. quoque exponunt, quem vid. ad *Diat. Mereir.* IX. versus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo est a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionys. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὴς] Sic recte scribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὴς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις ὑπέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ ἐκεῖνα. Ἀφλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ στεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα Φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπόσιχον [a] ἢ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν θύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ τοῦ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν στέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

a Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem consplrant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτῶν, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ σκιᾶς ἰξάκτου] Vid. & Ἀξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora superfit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Pell.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ σκιᾶς ἰξάκτου] Quid sit σκιᾶς ἰξάκτου *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίρουσι καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐδοῦ, ἡν ὁ σκιᾶς ἰκάλων. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, σκιᾶς est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eademque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & statuae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ἡ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς ὑπὸ τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάθμι εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων ἡ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λαβέσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ᾖ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, χάρυα, καὶ σεσοὶ ἔστωσαν. καλαχείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] πρωνομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλυσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δὶ αὐτὸν πίνειν τῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] ὑπερπετέτωσαν, ἐς ἂν

b Πρωνομὴν] Προνομίαν *Pell.* *c* Παραπεμπέτωσαν] Παρατεμπέσθωσαν *Fl.*

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ᾖ] Τὴν λαὶ τ ἀκτῖνα τῦ ἡλίυ τ σωμάτων ἐξιγραφομβρὸν λέγει σκιὰν, ὅτα γ αὐτὴν στοιχεῖων ἐκάλυν. *V.*

giones plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὄνομ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. πρόμμησιν. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M.duS.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέσθωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ ἐμφορτίζῃ τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique cavetur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ ὑπερπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἐς ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ὀπφάγειν. Hoc enim valet, ὑπηρετῶ, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρμ. c. 72. Διαγνάντα δὲ ἀξιῶ πράττειν τι τ ἀναγκαίων, καὶ ὁ σὸς παραπέμψει εἰς τὸ λοιπὸν τῇ βίᾳ. Adde Εὐχ. c. 1. παραπέμψῃ χειμαγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio ineunda tibi erit. ὑπερ-

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προσπιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ θεωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξεστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοθησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἤν ἐθέλωσι, προπιόντες τῦ πλουσίυ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνῃ. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπευέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπεύσῃ, ἄσιτος ἐς τ ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βάλῃ. ἐπὰν δὲ τὸς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ξυνευωχείσθωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τὸς νόμυς τύτυς ἕκαστον τ πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν σήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τ αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ σήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

[a] Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντως *Gron.* [b] Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post *συμπ.* [c] Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. [d] Καὶ] Omittit *Fl.* [e] Πεπευέτωσαν] Πεπευσέτωσαν *Fl.* [f] Ἐπὶ καρύων] An *καρύοις*; ut mox *ἐπ' ἀργυρίῳ*; vid. addenda. [g] Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ἐ ὐψηλῷ. *G.*

θωπατίμπομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio. amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἐμοῦ ἕνεκα παρεσκευάμην, &c. Μηδὲ θωπατιμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἤν ἐθέλωσι, προπιόντες τῦ πλουσίυ.] An non scripsit auctor, πάντως πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *F.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντως *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *F. F. R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *F. F. R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ποιᾶ πείσονθ).

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

Ἐγεγράφειν μὲ ἤδη σοι ϗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ϗ ὡς ἐγὼ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἄμοιρῳ εἶναι τ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι ϗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώταλον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμῶν ὑπερπλουτεῖν, ϗ τρυφᾶν, ὁ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεσθ· ϗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ϗ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καλαθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς ϗ *S.* [b] Ἡ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ μικροῖς μεγαλαυχυμένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἤ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξίσω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξίσω, ἢν τις ἰθέλῃ, ϗ σκώμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίσω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἰθέλῃ, σκώμματος μέτρου ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεπιστεύσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἰθέλῃ. σκώμματος μέτρου ἴσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεπιστεύσθωσαν &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχεῖσθαι, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξίσω, ἢν τις ἰθέλῃ, σκώμματος μέτρου ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc aequationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ϗ νῦν] Legendum forſ. ὡς δὲ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλῶ, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. ἡμεῖς μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῇ τύχης χορηγίσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἄν, εὖ ἴσθι, μὴ χείρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀφελεῖν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πολλαπλασίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, καὶ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σοῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς χόρον· πόλαμοι δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά ἐστιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἔφην δὲ, εἰ δὲ — ἐμοῖς δὲ. Deinde ibid. τὰ κύνα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

Ὡς ἐν νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἡ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἡ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.J.*

Ibid. Μύρμηξ ἡ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἡ κάμηλος] Plus certe salis inest; si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷά] Sic recte *Ven. 2.* ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus, nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

αὐτὸς ἐκεῖνος φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὅτι μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι χεῖ[c] τοῦτο ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρὰ[d] γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἦπιον ἂν, εὖ ἴσθι, ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν, ἀνδράποδα δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγροὺς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲν ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

[c] Τούτου] Τούτων *P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. [d] Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* [e] Οὐ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἁλυργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷαί περ , licet τραγικαὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷαί περ omnes praeferunt , possit & hic ita legi. *Solan.* ἐμβάδες corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἐμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἐμβάδας pro ἐμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἐμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. *Or.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyss.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπερος &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα ἀνηρόα πάντα φύονται. At solere Noftrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὦραι. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει , *Zephyreus spirans haec crescere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσιν] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἔχω χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum , quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur ; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J.F.R.*

55. Σωφρονίας] *Insulas. F.G.* Bene. At supra, *vices* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρύγγανόντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ἴσαλον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητὸς ἀφεθρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γῆν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum quearamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compu-
treſcant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μύτοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὑπίσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τοῦ μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην περιμένειν ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίσταις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον οὗ τὰ βρώματα κεῖται· (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῷ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τὴν πυραγώνας κίστας ἐτυκτήναιλο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

(1) Χοίνικα] Σχοίνου edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agreſtem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ὀπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις] Cave vertas κοιτίσι, *cubilibus:* sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ὃ αἱ γυναῖκες κόσμον ἀπετίθεντο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάριχος εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῶν ἔψων δεῖς ἄλας εἰς τὸν χύτρον ἐμβάλλων ἄφρο-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὀπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖδξαμείβεαδ, δεῖξαι μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ὀδὶ τῦ ϖλακοῦντ@ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντ@ συὸς, ϑξανέμοιτα, τῷ μὲ δεσπότῃ ϖδξατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεχαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως' ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἡμᾶς ἕκαστ@, ἀλλὰ ἣν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶ γὰδ γεγράφθαι τῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεαδ, ἐμοὶ δὲ [d] ὑϖὸ τῦ γλεύκους ϑξαῤῥήγνυδ τ γαςέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν κνισῶσαι, καὶ ὀπιλαθόμενον, τὸ τάριχ@ μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῦ ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμᾶς] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμᾶς male *J. H. Ald. Va. Fr. Bi. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαιλα.

89. (4) Παραμοίσθοις] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίναξι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) καὶ ἡδέῖ. *V.*
4. Ἀπὸ τῦ γλεύκους ϑξαῤῥήγνυδ] Ἀποσάλαγμα ἐ ϖαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαιλα] Ἄλλας εἶδ@ (7) ἐντέρῳ ἐσκευασμένε καὶ ὠλλαντοπώλης ὁ ταῦτα ϖωλῶν. *V.*

(4) Παραμοίσθοις] Τῇ λοπάδι ϖαραμοίσθοις editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδέῖ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντέρῳ] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκευασμένον, miſere. *J. F. R.*

ϖῶσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim ϖαρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Died. Sic.* IV. p. 256. ϖαρεισπεσὼν ἐντὸς τ ϖυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. ϖαρεισέπεσεν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. ϖαρεισπεσόντες γὰ ἐντὸς τῦ τείχους, καὶ δεχοῦντας ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. ϖαρεισέπεσον εἰς τὴν ϖόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a ϖαίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

χαλαφαγεῖν, ὡσὶ τ' ἄλλα τ ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τ δὲ, καὶ τ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος ὡσὶ τ ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς πλακείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴκαδ καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὁ δὴ μάλιστα αὐτὸς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἷος τὸς Ἰνδικὸς, ἀνορύττοντας ἐκ τ θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τ ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τ ὑπομελητῶν κοσκινηδὸν διατέτρυπται ὑπὸ τ βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης συννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τὸς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακρὸς γίγνεσθαι, [c] ὑπορρεύσης τ κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξὺν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ ὡσὶ τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταύταις male *S.* c Ὑποῤῥεύσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεύσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷον εἰσὶ haberent. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦνται *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες δὲ κωμῳδίαι δύο εἰσὶν, ὁ μὲν ἐλευθέρου ἀναφαλαντίας ὀῤῥοῦς ἀνεσπασμένου, ὀξυγένειος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν ἐπλατυσμένον δὲ ὠλένην κοιλανόμενον δὲ ὠφελοῦσι, ξανθὸς, τραχὺς, ὑπόῤῥους, πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμώντων ἱκανόν ἐστιν ἐμπεσεῖν τ τραπηγῶν προθυμίᾳ δὲ πάσῃ ἐνέπιπτον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμπρὰ ὀνοῦς ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ, *ille irruens*, &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσεῖσθαι εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τ ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσέπεσον. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τ ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον δ' ῥινοί, πρὶν δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἰμοσιόωντο,
Ὀπταλέα τε κ ὠμὰ βοῶν δ', ὡς γίνετο φωτί.
J. M. G.

25. Οἴκαδε κ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐπειδὴ λυσάμενοι ἦκεσι, τ παῖδα δ' αὐτῶν κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῆν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, εἰς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων οὐδὲ φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἰς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῆς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαν φιλῶν & πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶι vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δὲ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥιούσης τ' κόμης] Ἀποῤῥιούσης τ. κ. *Th.M.* Ὑποῤῥιούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥιούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπῤῥίψων τῇ αὐτῇ οἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόμενος] λόγῳ τῷ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλαστον, servum pedisequum, σὺ γάρ, inquit, τίμιος. *J.M.G.*

52. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis εἰς ὢν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἰς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λέξεως. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τῆς χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδέϊ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἵ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis caussa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, paupere, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῆ δείπνῳ Fl. b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζήσῃ. Cod. Graev. d Ἐπείτοι] Ἐπεὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαῖναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζήσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζήσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζήσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζήσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζήσῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐκκλιτέον pro φευκτέον πρᾶγμα. F.G.

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκάτερον] Σὺς C πλακοῦντας. F.G.

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. F.G.

6. Τούτων δὲ] Καρυκείας καὶ ἰρυγμοῦ scil. F.G.

8. Ὁ

multa illa ; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt , dimiſi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium , aut porrum, aut cepam , per dies feſtos arrodere ; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum iſtum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati , tabem , vel pulmonis inflammationem , vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis , qui non plane ſit pallidus , non multum cadaveri ſimilis ? Quem autem, ſi ad ſenectutem omnino pervenit , ſuis ipſum *utentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero conſutilem, quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem , nedum ut iis veſcamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe ? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τ᾽ ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὺς μὶ συῶν ἢ πλακούντων ἐμφορυμένυς, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὄζει. πρὸς μὶ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 18 ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὶ ὅτε χαριβαρῦντες ἀναταίνετ᾽ ἂν ἐς τ᾽ ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τ᾽ μέθης, 5 ὅτε ὑπὸ τ᾽ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύσι, καὶ τὸ πολὺ τ᾽ νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πλευ-10 πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ὑ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τ᾽ πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δείξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ-15 τοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὀπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὶ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαπυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὶ ἄγευστοι, ἢ 20 ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, ἢ πλευπνευμονίας, ὐχ ὁρᾶθ᾽ ὅτι ἢ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἰ τι

κατ᾽

f Εὖ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. g Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* h Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. i Συγκεκαπτυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι, βοῶ μετ᾽ οἰμωγῆς, ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE M.* Non adſcripſiſſem, niſi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *F.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea ſcribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαπτυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam , peropportunam , & rejectae ſatis ſimilem , ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγſp. c. 23. ὐκ ῥακῶν π. ἢ ὐκ ἐκμάκτων σαπρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οἴνου. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἔστιν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῦ κόρε ἐδίειν τύτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτὸς οὕτω λαχάνε καὶ θύμε ὀρεγομένυς ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τ λαγῶν, καὶ συῶν.

quid *tale simili* alia causſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

Ἐᾶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτὸς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρᾶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τ πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶ ζεύγε, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καλεφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τ ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξι συλλεγομένων, εἰς τ ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τ ἱματίων ἁπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτὸς πλυτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιτο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Ἐᾶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτὸς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρᾶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τ πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶ ζεύγε, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καλεφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τ ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξι συλλεγομένων, εἰς τ ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τ ἱματίων ἁπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτὸς πλυτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιτο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτὸς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένυς, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισε. ταῦτα ὑμᾶς προμυθῆσθαι, εἰδὼς τ βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμεμένυς ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσ ἀπιέναι ἐκ τῦ βίυ, καὶ ἐκείνυς τ πλῦτον, καὶ ὑμᾶς τ πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπισχνῶ γε αὐ-

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτὸς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένυς, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισε. ταῦτα ὑμᾶς προμυθῆσθαι, εἰδὼς τ βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμεμένυς ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσ ἀπιέναι ἐκ τῦ βίυ, κἀκείνυς τ πλῦτον, καὶ ὑμᾶς τ πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπισχνῶ γε αὐ-

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe paterentur; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

[a] Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. Edd. Ἀξιῶν *Solan.* [b] Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* [c] Ἄξιον]

23. Ἔστιν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶει τύτοις ἐπὶ τὰς θύρας τ πτωχῶν θορυβῆς τὸς πλυσίυς, μὴ ἀθύμως αὐτῶν, μηδ' ἀμαρτύρως τ εὐδαιμονίας καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ἐ ἄχρηστον τ τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τ οἰκιῶν τὸ μέγεθος; ἐ γὰρ ἔστιν τῦ πλυτεῖν ἐρᾶσθαι, ὡς ἀληθῶς πλυτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. Ἀπ

ut promiseram, & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῶν ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο ὑπ' αὐτοῦ ἑορτῶν, ἐώρων ἐπ' ἐμὲ καθηκούσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ παρ' ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶ ἐκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαυτῶν τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τοῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μή, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νὴ

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* d Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιοῦσι] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία καὶ τὰ δεῖπνα περί, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ὑμῶν μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ὑδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἤδη αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τῶν διακόνων, ὑμῖν μὲν παρεστώτων, ἐφ' ᾧ ὑπερεμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob caussam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι & φιλήσουσι *Fl.*

91. Καταγινώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων περί] Subaudi e superioribus, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse ἰσοδαιτητὴς. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde fatis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis fit ille ἰσοδαίτης, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτα δαιτάω descendat ὁ ἰσοδαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτητὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ & Ζαγρέα & Νυκτίλιον & Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τοῦ δαιτὸς εἶναι, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξενικὸς τῆς δαίμονος, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γύναια & μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, οὕτω ἐνίων ὁ πλούτων· οὕτω δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χωρῷ ἡ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἀν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρίαν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνεργούντων. εἰ δ' ἀν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἂν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν ὧν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες ἐπισκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰέτωσαν αὐτοὶ [c] ἀλαζαστάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίαν τὸ ἀκριβὲς τοῦ χρυσοῦ ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς μὲν τῶν χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων ἀκτεῖν, καὶ τῆς φθονείας ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενέσθαι· τίς μὲν ἀν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἀν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀλαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ μὲν ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

εἰ

c Διαβαστάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντις male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. F.G. Scil. quia vertit, *vulgus*. J.F.R.

21. Ἴσωσαν] *Diſcant*. F.G.

Ibid. Αὐτοὶ ἀλαβαστάντις] Αὐτοὶ ἀλαβαστάσαντες. *Th. M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ χρυσοῦν ὅσος, &c. F.G.

22. Τοῦ χρυσοῦ ὅσος, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. F.G. Probo, & pro non ſcripto habeo. J.F.R.

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælian.* de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malnynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκου μονήρης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσι μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαζόντες εἰς τὸ κατὰ τοὺς λύκους σύνημον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὸν βίον καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὀρ θάμνοιο θοὴν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. J.B.

οἱ πρῶτα μὲν ἠ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἁβρίαι, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμενοι, ὑμῖν τ' δεξιότητα φιλείαν προσκευάζουσι. ταῦτα πολλῶν πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γοῦν ὅτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἁλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίση πρὸς τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γοῦν εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλῶσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὑς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλάμοις ἁλισπαστοῦσαι ὁ τεταριχευμέναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τεμάχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Cler.*

41. Παρασκυλάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σωισόνται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὅτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἁλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecissimum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτάμβοι μαλακὺ] Μαλακὺ ὀπτάμβοι mallem. *F.G.*

58. Τυτθὸν] Lego ψυττὰ, i.e. ταχέως. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

d ὀπτώμενοι μελαξὺ δρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπαυείᾳ ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις e ψύτταν καλατεύσασαι, ἄπτερα καὶ αὗται, παρ' αὐτὰς τὰς πέρνικας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅπερ καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βουλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἄν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγων τελέσματος φίλους ἀμπτὰς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, exiistimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γάρ σε οἴει μόνον ταῦτ' ἐγράφθαι τῶν πενήτων, ὦ Κρόνε, καὶ οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὴν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τήν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν ποιησαμένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν ; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. e ψύτταν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψήττας *J.* & *Va.* Ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † Ψύττα καταπίνασα] Ψύττα ἐπὶ τῆ ταχὺς ἀποδημοῦ τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπίνας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F. G.*

Ψύτται] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψήττται vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex Ἀξ. c. 3. malui hanc reponere, quam illic recte usurpatam videbam. Add. de ψήττα Ἀιαῦ. c. 49. & confer Ἰσ. Α. c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψήττα, quem consule etiam in ψηττάζω & ψήττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

Ψύττα καταπίνασα] Ψήττας habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρνίθων modo fit mentio παχειῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχὺς ἀποδημεῖν λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταπίνας putem Ἀξιφ. c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτται] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifesto falsum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἐπε-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο ὀφλήκασι αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηρετεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαίτητας καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ [b] συνδιαίτητῳ [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἓπαξ λαμβάνοιεν, ὀργὴ, ἢ μῖσος, ἢ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεύδοιλο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπίστευον ἄν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τὰ αἰτούντων ἢ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, ἢ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen causſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esſet auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτην cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παρινθὺς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαυρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

* Πάντα εὐθύς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

† Λαυρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἕταιρ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδίαιτοι καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mſ. *ἰσοδιαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mſ. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Δίαιτητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. S. & *A.* exstat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τὰ αἰτούντων ἢ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

ſatis eſſet bibiſſent, vel formoſi pueri, dum poculum praebet, manum ſtringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, poſtridie maledictis nos perſtringunt; quam ſitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et ſi haec mentiri contra eos videamur, veſtri illius paraſiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus menſa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum eſſet, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec ſunt & talia, quibus inducti decrevimus in poſterum noſtrae ſecuritatis cauſſa, non amplius acceſſum illis in noſtras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice ſpondeant, moderata ſe, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admiſſuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de veſtibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, inſuper impendemus. Atque in univerſum nulla in parte deficiemus. Verum ipſi quoque ex arte nobiscum agere deſinunto, pro adulatoribus & paraſitis amici ſunto. Nos quidem, ſi & iſti facere officium voluerint, nulla in re accuſabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίυ, μέλαξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίυ, ἐς τ ὑστεραίαν λοιδορῆσι ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμθοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεσθαι αὐτῶν δοκεῖμεν, τ ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θ' καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβυλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι δίκαιον ποιεῖν αὐτοῖς τ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅπι σῦ e συνθοῖντο, μείρίων δέησεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις f ἐργάσεσθαι, κοινωνέντων ἡμῖν καὶ συνδειπνέντων τύχῃ τῆ ἀγαθῆ. καὶ τ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίυ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως ὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμθοι τῆ κτ' τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, χαλεπαίνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθοῦντο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri neceſſe ſit, vel ut non dans omnino ſit inimicus, vel ut omnia largiens, ſive profundens, brevi plane pauper ſit, & ipſe unus mendicantium.* *J.J.*

6. Καταλθόντες] Rarior vocis uſus, nondum puto ſatis obſervatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνεῖσθαι, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Καταλθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.* Non video mutandi neceſſitatem. *J.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forſan. *F.G.*

18. Ἐργάσεσθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀμφιβολίαν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστ[αι]νέτου τοῦ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνησε μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] ἀγαθὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

I VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Ἀγαθὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωνται γὰρ τοῖς ἐν ταῖς γάμοις τῶν Πειριθόου † τετιλισμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέβησαν, ἀφ' ὧν εἰς πόλεμον προῆλθον ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, καλέσας τινὰς τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· ὡς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατήσαντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐκ τούτου σωφρονισθέντες Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωνται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῶν γάμων. *J. F. R.*

† Τετιλισμένοις] Γεγενημένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Selanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine repetitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab auctoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, conveniens „ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui prau* „ *dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίσις, quali *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine miſere ſcriptam miſit in convivio co „ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae „ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to „ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o „ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ ϖαρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐξεμάνη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαρῦν, ὦ Λυκῖνε, χ' ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βελοίμεθα τἀληθῆ ἀκῦσαι, χ' ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, ϖάνυ σὲ ἡμᾶς ἤκειν ἐκέλευε· χ' τ' Διόνικον γ' αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲ ϑ' [c] ϖαρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, χ' τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ ϖαρέργως τ' τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] Φθάνοις ἐστιῶν ἡμᾶς ἡδίστῃ ταύτῃ ἑστιάσει, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, χ' ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρώνησάν τι ϖάνυ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἤκιστα ἐχρῆν ὑϖὸ τοῦ ἀκράτου ϖροαχθέντες, χ' ϖρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα ϖρὸς τοὺς ϖολλοὺς, χ' ἐπεξιέναι [h] διηγημένους ϖράγματα, ἐν οἷ-

[c] Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. [f] Φθάνοις] Φθάνοις B. B. [h] Διηγημένους] Διηγημένοις marg. *A1.*

[g] Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώτατα κέχρηϑ' τούτῳ, ἀπὸ τ' ϖολέμων ἐπὶ τὴν ϖροκειμένην ὑϖόϑεσιν μεταϑαλών. ἐπὶ μὲ γὰρ τ' ϖολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀποτέμνοντας βολῆς. ἐνταῦϑα δὲ, ἐπειδὴ σὺν τῇ § ἑστιάσει ϖόλεμον μισθούνται στωμύλλει, εἶτα τάχιστ' γιγνημένην διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν ϖρέπειν, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν ϖροθύμως ὑϖ' ἐδέτους ἅτι διοχλούμενον τ' ϖεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῦ χθεσινοῦ ϖολέμου & τ' ἐκεῖ ϖαροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox διηγεῖ; pro quo διηγοῦ ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστωφάνη] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστωνύτῃ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. σὺν Ἀμφιλόχῳ, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖν&] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκῳ] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παριγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν Φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi Φθάνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, Φθάνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut Φθάνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum Φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mss. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

εἶνῳ ϗ μέθη γενόμθνα, δέον λήθην ποιήσαλϑ αὐτϑν, ϗ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῦ ἔργα τῦ Διονύσυ εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τ' αὐτῦ ὀργίων ἀτέλεστον ϗ ἀβάκχευτον ἐᾷ-ειδεν. ὅρα δὴν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καλαλιπόντας ἀπαλλάτλεαλϑ. μισῶ γὰρ, φησι ϗ ὁ ποιητικὸς λόγ@, μνάμονα συμπόταν. ϗ ὅδε ὁ Διόνιχ@ ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τ' Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, ϗ πολλὴν [b] τ' εωλοχρασίαν καλασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιῦτον εἴποιμι.

ΦΙΛ. Θρύπτη ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκῦσαι· χρή μοι δοκεῖς εἰ-σπορήσειας τ' ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κίονά

que ebrietatem facta ſunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda ſint omnia: qui neſcio an quemquam ſuis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis ſacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum ſit accurate exquirere talia, quibus in ipſo convivio relictis decet diſcedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum iſta elocutus eſt, & heſternae coenae reliquiis perfudit viros philoſophos. Ego vero, abſit ne quid dicam ejusmodi.

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo ſciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, ſi non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F.* B1. *Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P.* B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλοχρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἶνον ἐτίθεντο ϗ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τ' ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τ' αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, ϗ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἐωλοκρασία. ἦλος γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δ' ἐντεῦθεν μεταφορικῶς, ἀντὶ τῦ ὑβρεως. *V.*

* Ἀλλήλως] Non adgnoſcunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλοκρασίαν καλασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aſperſit philoſophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H. V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noſter poſt adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Aſin.* c. 42. f. μακρᾶν τ' λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J. F. R.*

Ibid. Ἐωλοκρασίαν] Sic *Demoſth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκον] Ὑποσόλοικον Luciani ſtyli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mſ. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam eſſe nemo non videt; pro qua B2. & P. repoſuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod ſi per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμῶν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiſcetur; neque credo quisquam mutatum voluiſſe, ſed tantum prave exſcripſiſſe. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi gloſſa videtur, quae τὸ γιγνώσκων expoſuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum eſt; ac, ſi quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex P. ac B2. reciperem; ſed & has ex conjectura ſic dediſſe ſuſpicor. Cl. *Jenſ.* ad *Reviv.* c. 13. f. ſoloeciſmum id vocat, exempla tamen ſimilis conſtructionis adfert, atque eadem omnia, nimis ſevere, damnat. Nam adeo frequens eſt nominativi uſus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum ſit. Et mihi hic perinde erit, abſolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphraſin, *qui ſcio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρ@ ὑσα τῷ χήματι — ἡ μεγάλη θαλάττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲν ἀπέλιπον. Ad priorem locum Cl. *Weſſel.* duo ſimilia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem eſſe vulgarem; quare ex immenſa copia quaedam tantum de noſtro ſubjungemus, ſi forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Conſer igitur praeter duo ſimilia ὁμῶς — ὑπο-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυσί. εἰ γῶν ἐθελήσω ἀπαλλάτ[illegible]ε νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ προσκολεθήσεις, καὶ δέησῃ. καίγὼ θρύψομαι πρός σε ἐν τῷ μέρει· καὶ εἰ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλοσε αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι [f], ἐπεί[illegible] ἔτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ πανάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέησῃ.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμῳ γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσόφῳντι.

ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυσί] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι † σχοῖνοι τοσαῦτα ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοίνις ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεβόμισθα addunt C.)

† Σχοῖνος] Σχοῖνος V. neutrum recte: nam debuit dicere πουοῦς. *M. du S.*

— ἀνεχόμβροι, & Κρανίοντα Ἀσράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — γενέσθαι γνώμην. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὴν οὐσίαν, καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ δηλοὶ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημ' εἶδεν διὼν τελάντων ἐτί. Duoque alia in Indice *Taylorianо.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντ[illegible] bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Art. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch.* in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε ἰδεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ σὲ εἰδεῖν ἢ ἐκ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quae percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δ'. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἥξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμῳ γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι οἰκεῖ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίου infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ἁβρῷ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὁρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλησίον τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὐκρίτου. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ξηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταίνετος υἱέος, τοῦ Ζήνωνος. τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημον, οἶδα τὸν σωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis, sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras causam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλησίῳ τῷ] Πλησίον τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τῷ πλουτεῖν B. sed vulgatum verum est. c Ὦ] Οὖν ὦ *Fl.* d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο † ἐπικλήθη λαβύρινθος. *V.*

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] *Μάχαιραν. V.*

* Σκολιώταλον] Ita *Solan.* correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. *J. F. R.*

† Ἐπικλήδη] Ita V. recte. Ἐπικλήδην male Edita. *M. du S.*

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ξηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. *M. du S.*

Ξηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐδοκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. *J. F. R.*

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. *M. du S.*

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱοῦς τοῦ Ἀριστοαίνετος. *F. G.*

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαίνετος, υἱοῦς τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristaneti Zenonis filii praceptor.* Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam faciens Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenoni Aristaneti filio praceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. *J. G.*

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐν τῷ περιπάτῳ. *J. F. R.*

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὲ υἱὸν Χρύσιππον Ἀριστοκρέων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν τραγελαφιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. *M. du S.*

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. *M. du S.*

a. Ἰσιαῖος] Obscurus homo. *M. du S.*

Ibid.

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

ἢ ἀπεστράφησα, ἢ ἄλλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαιολοίαν ἢ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἔνθα μὲν Ἀριστοινέτου αὐτῷ φίλοι, ἢ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ἐπὶ δεῖπνον, ἢ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, ἢ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνεστᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, ἢ θεοπρεπὴς, ἢ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότατα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. ἢ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, ἢ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῶν ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴωνος τοῦ θαυμαστοῦ συμπαρόντος.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, ἢ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκέκλιτο male B. [g] Συνεστᾶτο] Συνεστᾶται male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῶ ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, ἢ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐ σεμνὸν § οἶμαι. V.

5 Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praſtantioribus ſalutarunt*. Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habeantur*. Sequitur ibi mox ὅτου δὲ φείσονται τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16 Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες. ἕδρανα, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντίθυρε: aut potius τῷ ἀντιθύρῳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλεξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στὴ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omittit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἢν ad ὀρσοθύρῃ referas; & cum paullo poſt ὑπέρθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκας@ ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ γυναικῶν, πρῶτ@ ὁ Εὔκριτ@, εἶτα ὁ Ἀριστάινετ@. εἶτα ἐνεδοιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀριστάινετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμων@, τοῦτο τῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῦ Ἐπικούρ@ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, πρὸς ὃν ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημ@ ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλ@, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρ@, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖ@.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μυσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate; *accubuit.*

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium:* & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τοῖν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

minimum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μύρ@ forte intelligitur, aut τεῖχ@, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte ναος intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ἡ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὑπερθύριον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρ@ nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad *Tim.* c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῦ Ἐπικούρ@ πάνυ] Lege Ἐπικούρ@ τῦ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, ἢ ἔγωγε τὸν Ἀριστοίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾷν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοὺσδὲ δὲ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξυνεῖναι.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ τέμμαλα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας ἐς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, καὶ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπῆς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ τέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*
70. Ἐκ σκοπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἀριγχεν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπαίκαι & paroemiogr. in *Μυκηνίου Φύλλ.* Vid. etiam ſupra Ἐρ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Plute v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισέπαισεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπεσεν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ@, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, Τ Μενέλαον αὐτόματον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δέ,

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς Τ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μέσους τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ Τ Ἀλκιδάμαντα, βόμφ [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζειν [f] παρὰ Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις καὶ μαλθακόν, ὅτι θρόνου καθίζειν ἢ σκίμποδος, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum*. Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωμικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. f. P.* &c. Forſ. ἀγαθὸν. marg. *f.* Sed nihil eſt opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζειν] Καθίζων B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *f.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Κατατιλωσάμενος, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματος ἦλθεν. αὐτόκλητος. οἱ γὰρ αἰκεῖοι ε γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτος * παρεισίφρησι τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καὶ ἀ θαλεῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπος εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρήναιος. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, πάρεισιν ἀκτακαίδεκα ἄκλητοι ε δεῖ· ἁρμάτα ε συναρίδες δικαπέντε. τούτοις δὲ δεῖ σε τ' ἀπιτηδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἢν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At . . . . . *G.* (Hos *Alexidis* verſus emendatos a Cauſabono, & ſuis numeris reſtitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ Ἀφροντῖς, ὦ Ἀφρομωῦς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόμφ] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενέλαῳ βοὴν τὴν μάχιμον εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παράδοσιν αὐτὸ ἐποιήσατο ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἢ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόμβον, ὅ ἐστ ‡ κρακτικὸν ε θορυβώδη. § ὃ ε λέγ Τ ἐπομένως παρίστησιν κρακτικὸν ἐπιτήδευμα. *V.*

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκίμπου. *G.*

* Παρισίφρησι] Lege παρισίρησι. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Miſere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὴ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι ἀγαθοί. &c. *F. G.*

Μενέλαος αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulſo, citharam reſponſo. epigr. hic ὑπέκρουον eſt ἀντήχουν, ἀντιφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντιφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Ariſtoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis eſt in hoc verbo ſuavitas, quam declarabimus e *Longino* ſ. 40. Reprehendit ibi rhetor acutiſſimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris ſimiles, unde hoc dicit conſequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προεἰδότας τὰς ὀφειλομένας καλαθήξεις αὐτοὺς ὑπακροῦεσθαι τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐς χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt conſuetas oratori clauſulas, eas ipſi ſubmiſſa voce quaſi ſubjiciant ac praecant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulſu ſubindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuiſſet impudentiae ſuae Cynicus; convivae alii alios inter ſe memorare inceperunt, ſubmiſſa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coena-
tione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν. ὕπτιοι καλαχείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ κἂν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ κἀμέοιμι, [k] χαμαὶ καὶ τὸ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάνετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεταξανιστάμενος, καὶ τοῖς φερέρβοις τὰ ὄψα συμπερινοστῶν.

Καὶ μὴν καὶ σκυθρωπὸς ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἤδη γὰρ τὸν Ἀριστάνετον, τί βούλοιτο αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τῶν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάνετος,

b Ἦσαν] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐστῶδι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἑστιᾶσθαι male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apros. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδύκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδύκεσαν. *M. du S.*

Ἐδιδύκεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδύκεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδύκεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἥλπιζον δὲ ἐ ἰδιδύκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναβεβήκεσαν. Ita διῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. κἀπεπλήγεσαν, & paullo poſt ἰδιδύκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾔδεσαν. *F.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βόας ἀτυχοῦς ὄντας] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βόας ἀγαθοὺς ὄντας profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνικῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυπικῶν. *M. du S.*

88. Φρένον τινὰ λυθέντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλιτύες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & libet eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζω] Non opus eſt καθίζω cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἑστιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἑστιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνοις ἐ ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μιμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμίαις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τὰ ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πίνακα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue-
„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri-
„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis
„ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *F.F.R.*

νετο, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα βεβουλεῦσθαι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ δάφος κάλαβαλὸν ἑαυτὸν ἐκεῖθεν ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεῴει ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γάρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτατον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε καὶ μικρὸν ὁ μὴ προσῆλθεν, ὡς ἀπολημψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero; uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισοῴει] Παρεισοῖτο *Th. Mag.* in ὑποσοῶ. Ἐπεισοῴει *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτατον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*

21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*

23. Παρεισοῴει ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, ἐφερόμενον. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)

24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

[a] Τύτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Palaeph.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυσι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Παρεισοῴει] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνιχῶς εἰσεκομίσθη, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παρεστῶτα] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρεστῶσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μὲν τὴν φιάλην· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμενὴν φόρον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἅμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινες εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπορ-ρῖψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑπὲρ πάντα πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοαινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὠθεῖσθαι διέπευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐπεχωρήθη, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαι εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοαινέτου τὴν παροινίαν ἐπέχοντος.

[g] Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Θλιβόμενον] Θλιβόμενον B. [i] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεοκόμον — ἱπποκόμον B. [k] Διαφοιτῆσαι] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γυῶνας ἀγγείλαν. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεσκευάσθαι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ἡμιονοκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαι] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαι] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμείξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem *P.* non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *puderi fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοαινέτου τὴν παροινίαν ἐπέχοντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro I. Ταῦτα χαριέστατα ἔθους τε καὶ παροινίας ἐν σοὶ, ὃς ἐπὶ τοσούτων ἐπέχομεν. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, συθόμενος εἴ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ὑπαγορεύσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τοῦτο ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προπίνον [c] ὅτι τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; ἀλλὰ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, οὐδέποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸ γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· ἀλλὰ παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ἀλλὰ ὡς ἀγανακτήσας ἐπανίσταλο, ἀριμὺ καὶ ὠμόφορον βλέπων, καὶ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκέλο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ τις χαμαὶ [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένελο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμπεριιόντων.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προῦπινον] Προΰπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεπος B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσπεκόμιστο B.

59. Παῖς ἰκαλεῖτο] Γράφεται ἐ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σαφὲς τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὸν προσβιβάσαντα * τοῦδε, ἢ τὸν ὑγίειαν. διὸ δὲ λέγειν, προπίνω σοι ἐ τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας ἐ θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τ ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & C. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jaceuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non ſit. *M. du S.*

61. Προπίνω — Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἦδη σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *famitatem Beatae virginis, ſtrenue petari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Oleor.* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi πόλεως. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτροπος, Luciano alibi etiam uſurpatum *Muſc.* c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αἱ-

plenum convivium. Dionyſodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipſum, qui a tergo adſtabant, ſervis. At qui poſt ipſum accumbebat Hiſtiaeus Grammaticus, conſuebat verſiculos, collatis in unum Pindari & Heſiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quaſi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &c,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutiſſimis ſcriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opſonia inferebant, curaverat Ariſtaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus eſſet, aut vacuum, juſſo introire ridiculario ſcurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raſo capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic ſaltat fracto

ϛὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲ γὰ Διονυσόδωρ⟨ος⟩ ὁ ῥήτωρ ε αὐτῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρ⟨ει⟩ διεξήει, ϗ ἐπῃνεῖτο ὄπισθ τ κατόπιν ἑφεϛώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱϛιαι⟨ος⟩ ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕϛερ⟨ον⟩ καλαχείμω⟨νος⟩, ϗ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρε, ϗ Ἡσιόδε, ϗ Ἀνακρέοντ⟨ος⟩, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελειῶ· μάλιϛα δ' ἐκεῖνα ὥϛ⟨ε⟩ ϖρομαντευόμω⟨ν⟩ τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. ϗ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, ϗ εὐχωλὴ ϖέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, ϖαιδὸς τῦ ϖαιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιϖόντων δὲ ὀλίγον, ὥσϖερ εἰώθασι, τ ϖροσδεχομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριϛαίνετ⟨ος⟩ μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τ χρόνον εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τ γελωϖοιὸν εἰσελθόντα h γε εἰϖεῖν τι, ἢ ϖρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφυχυθεῖεν. ϗ ϖαρῆλθεν ἄμορφός i τις ἐξυρημένω⟨ς⟩ τ κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπ⟨ως⟩ τῇ κεφαλῇ ϛρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅϛ⟨ις⟩ ϖρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. h Γε] Non habet B. i Τις ἐξυρημέν⟨ος⟩] Τις φέρων ἐξυρημέν⟨ος⟩ B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρ⟨ου⟩ ταῦτα, ἀλλ' ὁ Πινδάρ⟨ου⟩ ἢ Ἡσιόδ⟨ου⟩ ἢ Ἀνακρέοντ⟨ος⟩. G.

1. Οὕτ⟨ως⟩ ἠρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲ τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τ χορῶν ἅσμαλα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . .

‡ Καταπαράλλιλον Θέσιν] Καταπαράλλιλ⟨ος⟩ Θέσις Edita. Correxit M. du S.

82. Αὐτοῦ — σὺ μύρει] Quid hiſce duabus ultimis vocibus intelligendum ſit, fateor me neſcire. vid. Sorſp. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato σὺ μύλει. M. du S.

81. Πινδάρε] *Homerum* non nominat, quia in voce ἡρμοσμένα ſatis intelligitur. M. du S.

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. M. du S.

97. Τὰ ὄψα] Hinc diſcas proprie de iis uſurpari, quae in ſecundis menſis apponebantur. M. du S.

3. Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ὅλην πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι & γελοτοποιοῖς. &c. ſic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν. J. B.

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] *Caſp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν) tanquam gloſſam ejicit. vide ipſum. Almel.

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] Depravatum eſſe hunc locum, manifeſtius eſt, quam ut de eo monendum ſit. ſed in libris nihil eſt ſubſidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam ſuccurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Mus. c. 27. ubi de hujusmodi ſaltatore ſermo eſt. M. du S.

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφαλὴν] Nihil cauſſae attulit *Barthius*, cur gloſſam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pſeudom.* c. 15. J. M. G.

Ἐξυρημέν⟨ος⟩ τὴν κεφ.] Plura Cl. *Geſn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαμμένος τὸν ἀγκῶνα. Conſulendum Pignor. de ſervis p. 189. addiderat *La Croze*. In mea Pignorii Edit. eſt p. 256. ubi docet, fugitivos omnino raſos fuiſ-

καλαχλῶν ἑαυτὸν, καὶ διαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὸ βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ καχοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίνου καλαγωνισθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ὑπὸ πολλοῦ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

[a] Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδοκιμοῦντι B. [b] Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλυθα. *G.*
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. *G.*

12. Μελιταῖον] Τὸ ὰπ' Μελίτης, ὅτι δὴ τροφεῖον καὶ μικρὸν, καὶ ἁλῶν, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ *ναυάδη*. *V.*

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J. B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτῶν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* *F.G.* Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίοις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὠχρᾶσι ἐπιλέγοιεν, σκαμμάτων ἀλυπῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἰμυλίας γίνοιτο. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J. F. R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγλ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.*

12. Melitaeum] Τὸ ὰπ' Μελίτης, ὅτι δὴ τροφεῖον καὶ μικρὸν, καὶ ἁλῶν, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ *ναυάδη*. *V.*

Adverf. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* *F.G.*

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τάχιστα ἀφ' ὑ Φυταγωγοῦ εἰς τὸ ὕπαιθρον ὑ αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιῤῥίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Mf. prae se fert. *J. G. G.*

47. Ἐπικαλοῦσι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστᾶσι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀναστᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀναστᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tamquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat : in-
gressum se nempe ad illum, cum nescire
jam morbo illum teneri. Hunc vero surre-
xisse statim, & clausa janua, strictoque
pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse ca-
nere. Deinde cum non posset, pulsasse
scutica manus sibi supinas. Denique in tan-
to se periculo tale quid excogitasse : ad
certamen se illum, constituto plagarum nu-
mero, provocasse : ac primo quidem ipsum
se male ceciniisse : tum vero traditis illi ti-
biis, corium ab illo accepisse & lorum, pu-
gionemque quam celerrime per fenestram
dejecisse in impluvium ; & ab hoc inde
tempore jam tutius cum illo colluctatum
vicinos advocasse, a quibus effracta janua
ipse servatus sit. Ostendebat autem vesti-
gia quaedam plagarum & unguium in facie.
Ac Dionicus qui non minorem narratio-
nis plausum, quam scurra, tulerat, juxta
Histiaeum se inferciens, coenabat de reli-
quiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θερα-
πεύων Πολυπρέποντα τ̃ αὐλητήν. καί τι καὶ
γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς
αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει·
τ̃ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τ̃
θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδῆσαι
αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα,
ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς
ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ
κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ
προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν
ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πο-
νηρῶς· μετὰ δὲ, παραδόντα τὰς αὐλὰς ἐκεί-
νῳ, δέξασθαι πρὸς αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ
τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τ̃
φωταγωγοῦ ἐς τὸ ὔπαιθρον τ̃ αὐλῆς· καὶ τὸ
ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπα-
λαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶν-
τας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον,
σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ̃ πλη-
γῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου.
καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὁ μείων εὐδοκιμήσας τοῦ
γελωτοποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ
Ἰσταιέως ἐνδαψεύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα
λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θείου τινος ἡμῖν ἐπιπα-
σὼν,

c Ἐπιρρίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θυρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραδοῦσας ἑαυτὸν] † Μετὰ σανίσεως κατακλίσας. βοῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ σανίσεως] Ita recte C. Μετασίτωσι κατακλίσας Exc. *G.* Μετασιτώσας, κατακλίσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θυρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit : τ̃ δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege θυρίον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ ἐς πάνυ χρησιμον τοῖς μὴ ταῦτα γιγνημένοις] Interpres legit γιγνημένους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ξων, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μέλλουσι ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στωϊκοῦ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ φῆ τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀριστοινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδέ ποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ἐπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ἐπὶ σοὶ δὲ μόνῳ εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς θεραπευμένῳ, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, ſed opportunus plane his, quae poſtea facta ſunt.

21. Ingreſſus enim aliquis in medium ſervus, ab Hetoemocle ſe Stoico venire dicens, cum libello, imperatum ſibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus poſſet, recitare, eoque facto rurſus diſcedere. Cum permiſiſſet Ariſtaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, ſponſae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus ſim, ſuperior omnis vita mea perhibeat teſtimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De ſolo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore aſſiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a. Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοος B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀθλιώτερον, ſaepe vidimus. e Οὐδέ ποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium veniſſe, quum, ubi convivium iſtud in triſtem deſineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem ſponſus graviſſime, vulneribus obligandis tempeſtivus adeſſet. *J. F.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bav.* In reliquis γιγνομένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jenſ.* vulgatum defendit. Sed ſi ad χρήσιμος pertinet, potius γινόμενος dixiſſet. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc conſtanter tuentur ubique Libri omnes noſtri. Ego tamen ſuſpicor eundem eſſe cum eo, cui ſuum de *Mercede conductis* &c. Libellum ſcribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Mid.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, ut ſupra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. ſub init. Βύσκλης ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Bergler.* Ἑτοιμοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus eſſe. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γυτόνων] Adleverat Cl. *Hemſterh.* videndum *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Eccleſ. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Ariſtophanis* ἐς τὸ σκυλοδρῶν, commentatum, ἐκεῖνον intelligi, & poſt alia ſimilia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac poſteriore locutione ſedulo actum; ſed vid. ſi quid opus, eumd. *Kuſt.* ad Pluti v. 435. ubi ἐκ & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Noſtrum ſupra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philopſ.* c. 25. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in Animadv. ad *Aeſchyl.* p. 174. ſuſpicatur, ne ellipſi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut ſimilibus opus eſſe in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Ariſtid.* Or. Eleuſ. extr. οὐκ — ἔστι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσασθε, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μόνοι ἐν ὑμῖν αὐτοῖς. At cum in uſitatiſſimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοινέτου, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philopſ.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipſin eſſe; quid prohibet quaeſo, eamdem analogiam hic ſtatuiſſe? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phraſi, ad

communicemus non sis dignatus. Sed salus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſicut noſtram, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervum homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

Ὀκνῶ μὲ τοῖς ἄλλοις φίλεις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, εἴτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίᾳ μοίρᾳ, ἢ λαγῳᾷ, ἢ πλακοῦντι, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον ἂν δὴ τῷ μαθητῇ Παμμένει δεῖπνησαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπέτρεψα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλους ὑποδέχεις, εἰκότως· ὅπως γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἶδα ὅθεν μοι, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου Φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστὶ Φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζουσα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅσιος αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-

Θὸν

f Μόνῳ] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγιστόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν διάφορά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ἐπονειδίσασαι. *V.*

2. Ὁ μέντοι σοφίτης σοφισικὸς ἐστι λόγος ἐκ τῆς κατὰ μικρὸν, ἃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανῆς. ἐρωτᾶσι γὰρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἱδρασί τι εἰς τὴν πίτραν, ἢ δ'. εἰ δὲ ἕδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑξάτη, πῶς ἡ πολλοστὴ ἐγένετο τῆς πέτρας; *G.*

3. Ὅσιος αὐτῶν] Ἀπολαύστειος. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quiſquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J. F. R.*

85. [a] Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L. K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F. G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. H. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζουσα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζουσαι λόγοι καὶ ὁ παρὰ τῶν σιμμαμμίζων ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅσιος] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtanet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἷσα ῥᾳδίως τὴν ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τὴν ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὑπιλαθέα λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἔωθεν [d] ὅτι τὴν οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεταί σοι δοκῶ, τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὸν [e] παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐτιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς [h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

est, bonum ducam, facile feram ignominiam.

24. Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Haec ego apud praesentes causam dixi.

25. Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τὴν οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸν] Recte *Fr. P. H.* &c. Τοῦ male *F.* Καὶ τοῦ non melius *V2.* f Παρέλαβεν] Παρελλα. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι ποθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. ὅτου δὲ λέγεται Ἀνάκειον προσαγορεύεσθαι, ὅσα μὲν κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προσαγορεύεσθαι, οἷον Ἡρακλείου, ὃ γὰρ Ἡρακλεῖος ἄθλος. Χαρώνιον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσωλλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Add. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ ποθμοῖς τῆς Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

• Οἷον Ἡράκλειόν ἐστι] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mss. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τὴν οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμποτταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τῶν παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντικρὺ ποθμοῖς

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis appositi, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἐτίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτοις αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μὲ [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἐγωγε φιλοσοφίας οὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δοθῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *f.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. † Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποστρήσας. *V.*

39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποστρήσας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις κτλ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem haec Pelopii regio soli, qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοισι, πεδὸν ἔχουσα εὐδαίμονα. *Haec terra est Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponnesо trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *F.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἥδυς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν.] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τῆ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ὑπὸ σωφροσύνην ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres* χαρίζεσθαι, *quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἰσκαψάμενος τὸ τροφεῖα τὸ παιδίσκης Ζωπύρου. ubi malim τῆ παιδίσκη pro τὸν. *J. F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. ἐ quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῆ δείπνε ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὑπὶ τύτῳ πεπομφέναι.

nae excusatio, ne accipiat, ne videamur hac illum causſa miſiſſe.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι ὡφειλεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ϗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἥδεισαν τ Ἑτοιμοκλέα, πολὺν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ἂν οἷ ὢν ἀγαλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσι. ὁ γῦν Ἀριστάινετ ἐδόκει μοι ὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπυ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, ϗδ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ϗδὲ τ ἀρχὴν πειρᾶσθ ἠξίυ.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſiſſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi conditeret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πωλε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὶ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχρῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῶ προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ Ἀριστάινετ δὲ ἐτετάραχλο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ ἀγαπίθεσθ τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τ οἰκέτλν ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ὑπιμελήσε τύτων. μετ' ὀλίγον

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore.* Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἥδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνώσκων B. & Fl.

50. Ἥδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεσαν. *M. du S.*

Ἥδεισαν] Saepe in ultima in εσαν an εσαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat εσαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδήκεισαν, non εσαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεσαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maiſt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδειν. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ σὐκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare autim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀπερρήγνυεν ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſae epiſtolae graves ſint ac ſeniles.* Benedictus volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam scenicae! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestum, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabant Chrysippus.*

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ϗ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, ϗ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε δὴ τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, ϗ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, ϗ Κλεάνθης, ῥημάτια δύσχερα, ϗ ἐρωτήσεις μόνον, ϗ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ πολλοὶ ϗ αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως πρεσβυτικαὶ, ϗ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀρισταίνετος, Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, ϗ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλαχείμενος· ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ ϗ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινόμενος· καίτοι εἰδὲν ἂν πάθος δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *AIW.* h Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίας] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίᾳ media brevi *H. Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγοῦνται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆ ᾠδῆς διάφισμα. ϗ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ὥστε εἰκὸς ἦν τὸν Ἀριστάνετον τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς ἂν εἰρωνείᾳ ἔν ταῦτα λέγει ὁ *Ἑρμῆς. V.

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλήχει, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε δὲ, χὼν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, ϗ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἰρὼν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ἀργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, ϗ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελέαγρος μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, ϗ ἀπολέσασα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὀργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θυεῖ legebatur; ego accentu ad ultimam adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίᾳ] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίῳ. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἢ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀφεικέναι, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ὡμολογηθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ ἁλοὺς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; ἢ σιωπήσεσθε ὑπὲρ [d] τοιαῦτα συνεπιτρίμμοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἢ μαστροπὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἣν' ὡς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· ἢ δὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον παρακαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, ἢ ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, ἢ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι περὶ ἥμισυ σχεδὸν, καθεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos auditis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* h Κρίτωνι] Κριτῶν male B. i Γάρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, Θερσαλίου ὠδὴν κρητῆρος φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καθεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturam facerent. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* Sic Noſter Ἀν. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τοῦ ἀνάκτοιν dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄναξες dicuntur, hic Διοσκοῦροι audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄναξες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἔχων λέγειν. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ [n] κεφαλῆς τ' ἄκρατον, προπεπωκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τ' Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ' γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ' χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ' Ζηνόθεμιν, ὡς τὸ μέσον αὐτοῖν καθεκλίθη, ὡς [o] Ἀριστείδης, ὑπὸ Ἀριστειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὄντως ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ' βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν εἴττους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀφλισκάνοντας ἐπὶ τ' πραγμάτων· ἔπειτα δὲ εἰσήει με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τ' πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγῃ τ' ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατ' τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα οὐδ' ἂν ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τ' οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

[m] Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. [n] Τῇ ἀριστερᾷ] Τῷ ἀριστερῷ B. [o] Διαστείσιν] Διαστείσειν *Fl.* & marg. *AIW.* [p] Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. [q] Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* [r] Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. [s] Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. [t] Συνεχὲς] Ἀτενὲς B.

35. Ὡς ἀβρατεῖν] Γράφεται ἀβρατίσειν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οἱ πάντων τοῦτο τ' μαθειότατον εἶναι, ἀλλὰ τ' μὴ κεκριμένως ἐπιχόντως φιλοσοφοῦντων περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ' μὲν θέμενοι νοῦν προσεπιστήσωσθε, τ' δὲ ἴδιον ἀπόλεσαν. *V.*

48. [*] Ἀτενὲς] Συνεχές. *V.*

[*] Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχὲς male editum ante, quod facile emendari. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc fit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αὖτος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ νοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄστε τος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἦν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀκρατοποτοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ κατεγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσα γε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνύβρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τὸν Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπτολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐκ μείζω τὴν Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, desighantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes verò lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ τοῦτο μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὖριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὁντινα καὶ χρὴ τρόπον. ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si rusticari convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr.* P. &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιόμενοι male *F.* Ἑστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inferui: Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *Ba. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον εἰς τὸ ἀρίστη, εἰς ὃ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἡμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προεκρίθη δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· ἐξ ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἐν ἄκρᾳ, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παρατηρήσαι τινὰ ἐν τῇ αὐτῇ εἶχον τὴν ἐστιάσεως τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρῴην τῷ συμποσίῳ, καὶ τὴν φιλοσοφίας σωφροσύνην ἐπεσοβημένην, ἄλλος ἄλλῃ τεταμένοι, ἐπεδείκνυντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνύβρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα ὕβρει κατὰ τὴν κωμικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύμπαν χαλάσας ἑαυτὸν τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, ut quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum excsulpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipso supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τὴν χρημάτων τε κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπως μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπως δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲν [p] ἐσθίουσιν, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην [q] ἀποσπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῆ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ἅσα πανοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [r] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ὅ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, πῶς ὁ Ζηνόθεμις; εἰπέ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [s] ἀδιάφορον ἡγῇ [t] τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γάρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων [t] τῆς παρούσης ἑορτῆς καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὅσῳ ἀμέλει καὶ

[m] Κτήσησθε] Servavi scripturam *f. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. [n] Πλουσίους] Πλούτους B. prave. [o] Αὖ] Τε αὖ B. [p] Ἐσθίουσι] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. [q] Ἀποσπᾶν] Αὐτὴν μὲν ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲν ejeci. [r] Τὸ] Abest a B. [s] Καθήσω] Καθίσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sap.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admiramdus ille Alciphron etiam mojorem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀτοπον δὲ μοι] Ex Mss. Ox. est illud δὲ, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίουσι, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲν, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τε καὶ ἀνδίας ἔτω γὰρ ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅπι τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὗός, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐν [d] ταγήνῳ, καὶ σησαμῶντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. πρόκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀριστοαίνετῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ὅπι μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἐπικουρείῳ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ δὲ Διφίλῳ τὰ ἀμφοῖν, ὃ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ φίλων, διότι δὴ ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem nostrum, major pars otii in disputatione consumta est. Laudare qui aderant omnes hoc consilium, Aristaenetus praesertim atque Eucritus, qui sic liberari ab illa se injucunditate posse sperarent: transitque in locum suum Aristaenetus, pacem sic factam arbitratus.

38. Et simul infertur nobis ea, quae *absoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piscis de sartagine, & placentae e sesamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero sua unicuique lanx proponebatur, sed Aristaeneto & Eucrito in mensa unx communiter, oportebatque unumquemque, quod sibi proximum esset, sumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni similiter in commune ipsis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; post quos sponso & mihi; Diphilo autem, quod Zeno discesserat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; est enim in his quoque aliquid narrationi nostrae utile. PHIL. Meminero sane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἂρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνῳ] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνῳ. Coll. plane τηγάνῳ. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa fic esse in omnibus &. B. addit Salm. f Αὐτῷ] Λούκιῳ El. g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abest καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνῳ] Ταγήνῳ G.

Ibid. Σησαμῶντες] Εἶδος πλακοῦντος. G.

25. Ἀπαλλάξαι] Mf. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. M. du S.

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, missus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae esse, ostendit *Casaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Haec puto esse Ματτύαι, quam ἐπιδόρκιδα Atticis, aliis Graecis ἐπίδυτα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc suadent ista Athenaei verba: Ματτύαν ἐπάλλουσιν ἰσόφιλοι. Λάμπουά τις καὶ ἰσόβιος ἐξεκόμισεν παρδίκια ὀλίγα, καὶ χοιρία ὀκτὼ, καὶ τρυφὴ πλακοῦντων. Vides hic in Mattya perdices, anserculos assos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in solemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum* *lautiorum*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *frustra placentarum.* J. M. G.

21. Ἰχθὺς ἐν ταγήνῳ] Insigne exemplum, ut error soleat augeri & quotidie invalescere. Verterat Erasmus *piscis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deesset, nunc video in hac editione Graecam vocem postremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos censemus interpretandum *piscis ex sartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, sed hodieque etiam placet. J. G.

22. Ταγήνῳ] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu rescriptum est τηγάνῳ, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aeg. c. 6. M. du S.

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hisce connotat. Quod addit *licuisse etiam auferre*, confirmant ex eodem loco sequentia Κρ. N°. 17. M. du S.

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphrasis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis discere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, ut extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomine cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. ᾧ μικρὸν ἐπιοχὼν, Ἐχρῆν μὲ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε ᾧ ἀσωμάτων εἰπεῖν, ᾧ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ' [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ ᾧ γυναικείᾳ γάμῳ, κτ' τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπ' τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἂν χαμαὶ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκομεν τὸ ζῆλον ὅπ' τούτου, ᾧ παρὰ τίνι; ᾧ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἰπεῖν οἶμαι, ᾧ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, ᾧ δεξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα.

Ἡ

[k] Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. [l] Παύσῃ] Παῦσαι B. [m] Ἂν] Neglexit B. [n] Γὰρ] [o] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ καῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἡμῶν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγεται γὰρ τίθεσθαι τὸν λόγον ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ ἢ ἐπὶ τῇ φθορᾷ. † ὅταν δ' ἐπὶ τῇ ζηλοτυπίᾳ, τότε περὶ γυναικὸς μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἱλαγηδὸν] Ὅλα τὰ ἱλαγηδὸν χωλὰ, ᾧ τούτῳ χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κωφῶναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δὲ τοῦτο Λουκιανὸς ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τοῦ Συμποσίου, § ᾧ λοιδορίαν δὲ παμπόλλων τῶν ἱστορικῶν. ὡς ὁ λόγος διδάσκει· ὰ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων δὲ πραχθέντων. *V.*

* Λέγεται γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μοιχείᾳ, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas.* *J. Clav.*
† Ὅταν δ'] Ἐρωτᾶν δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.
‡ Τὰ ἱλαγηδὸν] Ἡ ἱλαγηδὸν] Ὅλα, cum esset in editis, *Salmas.* § Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

τῶν, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus fuit. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, ᾧ ὅτα ἱτραγῶ ἐξὸν ἢ ἐς ἀποφορὰν illud autem τούτων plane omissurus. Verbi ἱτραγῶ hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt istа ἱτραγῶ, ἱτραφῆ. Ἔτραφον γῶ, ψωμίσαι, ψωμίδιαξ. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἱτραγεῖν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὰ δῖόθεν γάμων] Ἀκαιρίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖσε] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἱλαγηδὸν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτου ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναυδ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρῶχσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρείσσων δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ δ' Σελήνης.
Νυμφίε, χὴ σὺ δὲ χαῖρε, [b] καλερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, χὴ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀασόμεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Lunâ.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hinc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος δὴ ὂν ὅτι τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένοις, [e] σχεδὸν ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, χὴ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάνετον, χὴ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, χὴ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, χὴ Ἴων ὁμοίως, χὴ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίει χὴ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, χὴ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, χὴ πρὸς τὰς ἁρμαμάχους ἐμάχετο, χὴ ἀντέσπων, τὸ ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, χὴ τέλος, ἐνικήθη, χὴ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, χὴ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum miniſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νηρῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. d Ἀασόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισάμεθα B. e Ἀρίστιος] Sic *Fl. F. P.* &c. Ἀριῆσθαι B2. Ἀνειλῆσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδεδόντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδικίας] Ἐκπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀνειλῆσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφονται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κυνήσιον μάχην μεταξὺ Ἑλλήνων & Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J.F.R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carmitis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοῦς μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J.M.G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ἐν Ἀριστανέτου μεγάροισιν. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi*? vid. *Caſaub. F.G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infra. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, solo excepto Ione; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑφ' ἁρᾶται, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτυχε, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸ ἑαυτῆς ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁδὶ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τὴν παγίδων ἐπελημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Διφίλον. καὶ συνίστανθ οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi consertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἱδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον κεράμου ἀπὸ τῆς τραπέ-

[m] Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. [n] Δεῖ] Abest ab O. [o] Ἤδη] Non comparet in O. [p] Δὴ] Δὲ O. [q] Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. [r] Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. [s] Εἰς] Ἐς O. [t] Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πρωτελιστήρια] Λιπαρωτήρια. *V.*

sequent. *J.F.R.*

Ibid. Μαγάρους] Lege *μαγάρωσιν*, & ἤγ' pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἤ οἵη πόσ' ἀφ' ἵππων Ἀφροδίτη' ἐς μαγάρωσι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obs Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* οἵη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἡ οἵη probantem, i.e. *mira*, *mirum*, *sola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Solam.* & *Gosn.* etiam vitiosum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρὸχυσα] Πρὸχυσ' ἀπάλων πιδάων πάρο. *F.G.* Optime; nam sic versus constabit, qui jam claudicat, quum media in πρὸχυσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἦδ' αὖ τὴ Σιλήνης] Corrige ἦδ' ἅμα τὴ Ἑλένης. Placet. *F.G.* Ἑλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujeti* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτιρῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro κρατιρῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παιδὸς. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Πολλάκις ἀεισώμεθα] Lege ἀείσωμεθα, vel πολλάκ' ἀεισόμεθα, quod pl. est ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατρόκλῳ] *Hom.* Il. Π. & Ρ. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, κείμενον πρὸ τῆ Ἀριστοινέτου, ῥίπτει ὅπι τ Ἕρμωνα.

Κἀκείνου μὲ [a] ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διείλε δὲ τῆ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα ἐν βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ὡδὲ τ γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῆ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῆ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῆ Κλεοδήμου μὲ τὸ κρανίον, τῆ Ἕρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ αἰχμητὴ ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρήσαντας, κατέτρωσεν· ὁ μὲν ἀπετράπετο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ ὀφθαλμὸν τῆ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ Διφίλου, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιλα τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῆ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, βαλλόντων αὐτὸς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὸς ὀδόντας ἀπὸ τῆ Κλεοδήμου, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος χτ' τ αὐτῆ Ὁμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μετὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat, in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis; & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὡδὲ O. b Καλεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῇ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit *M. du S.*

14. Κἀκείνου μὲ ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνου μὲ] Manifeste nimis παρωδῶ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ὡδέ. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμα

mnium fuit Alcidamas, qui cum ſemel oppoſitam ſibi aciem fugaſſet, pulſaret in quoscumque incidiſſet. Et multi, bene noris, perierant, niſi ille fregiſſet clavam. Ego vero ad parietem ſtans erectus, videbam ſingula, non immiſcens me, monitus nempe Hiſtiaei exemplo, quam periculoſum eſſet talia dirimere. Quae cum ita eſſent, Lapithas videres Centaurosque, everti menſas, ſanguinem effundi, volare ſcyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro everſo tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculoſiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hiſce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adeſſet tandem, qui lumen inferret, deprehenſa ſunt. Alcidamas tibicinae ſublata veſte vim inferre ſtudens; Dionyſodorus autem in ridiculo alio facinore oppreſſus. Scyphus enim de ſinu ſurgentis excidit. Deinde excuſandi cauſſa Ionem dixit in turba ſibi, ne periret, dediſſe, Ion autem providentia quadam hoc a ſe factum confirmavit.

47. Sic diſſolutum convivium, quod poſt lacrimas in riſum rurſus exiit de Alcidamante, & Dionyſodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων † προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε † βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς † τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τῆ Ἱστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας δὴ καὶ Κενταύρους εἶδες ἀνὰ, τραπέζας [g] ἀνατεθραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὑπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ πάρεσ τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ † αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατεθραμμένας] Sic O. Ἀνατετραμμένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὑπόρησαν] Et ſic *Fl.* cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Καθόλου ἐφρόντιζον ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba ὃν' ἀπολωλέναι relatum, & bis eadem pagina repoſitum, ſic reſtituit *M. du S.*

38. Ἆρα' ἀοιδῶν] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατεθραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impreſſ. ἀνατετραμμένους. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auſcultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ὑπερέτας συρίττεις — ἐξέπτυσεν. *J. F. R.*

55. Εὑπόρησαν] Forſan πιπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaeſivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim ω̃ quam πῶ in hujusmodi compoſitis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, ſed palam in omnium conſpectu, dicentem principium generationis eſſe naturam. *J. F. R.*

60. Συνεχθῆναι] An συνεῖναι; placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τὴν ῥῖνος, τῇ δὲ τῆς ὀφθαλμῆς [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλήν, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνατεθείς, ἐφ' ᾧ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἄθλιος τὰς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμέοντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* b Ἐπειλημμένῳ] Sic *P. Bt. S. Amſt.* & O. niſi quod ἐπειλημμενους male. Ἐπιλημμένῳ prave *J. Fl. Fr. V2. Ald. H.* c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & *Fl.* Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abeſt ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. *V.*

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρέος.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τὴν ῥῖνος, τῇ δὲ τῆς ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim converſa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χειρὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμειλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus. J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καταδεθέντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mſ. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἢ. in reliquis ἡ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel. M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε Ζεύς. Τοῖσι δ' ἀπίστοις τέλη πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συνουσιάζειν —φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejuſmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῆς δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι [k] τοιούτοις φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs ſancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ἀπὸ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ οὔνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλῃ οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τῶν ἱρῶν μεγάλων

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *F.* & *V2.* Ceteri ἡ. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. [h] Γε] Sic O. Ts Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. [k] Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ οὔνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut neiciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Εἰσὶν ἂν ἀπράγμων ἦθος, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκεῖν, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ οὔνομα] Immo τὸ ὄνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλῃ] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέωνται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τῶν τὸ ἱρὸν [d]εἰσαμόωσι μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐών· καὶ τῶν ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἰσαγαγεῖν, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ἃ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέωνται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμόωσι] Εἰσαγομόωσι *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἰσαγαγεῖν] Ἱσαγαγεῖν marg. *AIW.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι *Fl. S.* & marg. *AIW.* g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἐρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἐρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομανέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμόωσι] Εἰσαμόωσι ab ἴζομαι *statuo*, *instituo*. *F.G.*

14. Ἀσσύριον ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M.du S.*

15. Μαθὼν] Ἔμαθον legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alieniissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθὼν, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμέες Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέες II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AIW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδέξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

ὡσαύτως πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέουσα, ἧσσον ἐγὼ πλέω ἔτεα ὄπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τύτῳ τῦ Ἡρακλέος, ὑπ' Ἑλλήνων ἀείδυσι, ἀλλὰ ὑπ' ἐγὼ λέγω πολλὸν ἐρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἐνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχυσι, ὡς μὲ αὐτοὶ λέγυσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτιω δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην εἶμμεναι. ὡς δέ μοί τις ὑπ' ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ ὑπ' Κάδμυ ἀδελφεῆς. ταύτιω δ' ἔσαν Ἀγήνορος [i] τῦ βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ τῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαμυος, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτιω φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ ὑπ' ἄλλων Φοινίκων ἤκυον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, ὑπ' Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· ὑπ' δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέυσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχυ-

h Τούτῳ] A τοῦτο ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* i Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* k Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότυ τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτιω] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπλω φασὶν ἁρπασθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, ὑ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καλεσθέντα. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίστροφον ἔχει τὸν Εὐρώπλω καλαντιστρώμενον. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαίμι editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόμαλα ἰᾶς] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ὀνόμαλα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰάσιν ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ἐ νοῦσον τὸ ὄνομα ἐ τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ἔνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — ἀπὸ τ ὀνομάτων τὰ εἴδεα — τὰ μὲν δ ὀνόματα φύσιος νομιστὶ ὑπάτα ἐστί. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose affectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῦ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati suus Deus est, ut Syriae Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Cass.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* is enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφίσι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴσασι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὴν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρήσσεται τὰ ὥρης ἑκάστης, ἡ δὲ ἀγορὴ μίσγοισι ξείνοισι πωλεομένοισι, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his* ſuus Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

[a] Καὶ ἐς τὴν ἠέρα κ.τ.λ.] Sic Edd. & M. [b] Ξυρέονται] Κείρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. [c] Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμιον] Ἀντὶ, κατὰ μνήμιον, ἢ εἰς μνήμιον. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Exterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακύπτει] Alias ἀθρακύπτει in ſingulari. Ut ἀθρακύπτει & προσκύπτει ibid. 134. D. & κύπτει *Herod.* 2. 170. ſ. Et hic c. 7. ἀπικνέεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἀπικνέεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἔνομα ἀπικνέεται, & c. 27. ἀνακνέεται αἰτίη, & c. 34. κύπτει θρόος & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἰκάσιον ἔτι] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui, quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ ἐκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] φορέουσι θείῃ ναυμηνίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] ἐθησάμην Βυβλίνην.

Ἐνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται. ὁ δὲ πόταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥοῷ τὴν ἐπωνυμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

[d] Φορέουσι] Φέρουσι W. [e] Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Desunt in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. [f] Ἐθησάμην] Ἐθησάμιν Fl. & M. [g] Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. Bl. P. H. S. Οὔρεως J. [h] Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικιρτομεῖ [cu] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ βήματι, ἐν ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγας, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγος ἐλθὼν * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὕμνησε τὸν θαλάσσης, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἔτησιαν τε παρουσίαν κεφαλῆς πομπὴν ἐπισκομιζούσαν ὑπὲρ τὸ πλατυμύριον λάσπημα. ὡς καὶ τῷ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου θαυμασιωτάτου τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου ὑπομνήματι αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. du S.

81. Ἕκτα ἡμιτρίων] Subaudi λίθῳ. F. G.

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἕτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλασσαν. Et ita in coteris, ubi Attici vel ᾱ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper ᾱ, in τυραννίδα, ἀπαλλάσσω, θαλάσσιον, τάσσω, πρᾶσσω, ἐλάσσων, πρᾶσις, πεμπάς, ἀποφράσσει &c. J. F. R.

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

3 Ἔλε-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ὑψηλῶν ὄρεων ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεώς ἐστι· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· ἐγὼ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θείη ἐοῦσα καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ ἐγὼ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἰσαῖος· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλου ἁγιώτερου, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanum multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram fluminis inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρους *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἴσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Εἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέων Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτου εἶδος χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνιδίου μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τῇσι ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τῆς. *M. du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ε euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio fit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum πρὸς Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ἔρωτ. c. 11. *M. du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M. du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τόδε μυτεῦναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μέζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱρῶσι γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱρῶσι

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὸ σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· καὶ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ δὴ καὶ τὴν αἰτίην περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτον ἔστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντι δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἔστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τὰ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμᾷ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύ-

Θεα

[f] Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. [g] Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Ναὶ μὴν καὶ ὅλως περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipua ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. *Φέρουσι*] *Φορέουσι* ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. *Φέρειν* & *φέρουσι Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέειν* pro *adferre, portare, unde φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρουσι* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ὁρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδεδέχαται] Pro *ἀποδεδιγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδέκομαι*, ſeu *ἀποδίκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab *ἀποδέχομαι*, ſ. *ἀποδέκομαι*. Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & *δίκαζε Herod.* VI. 382. C. *δικάσασθαι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεται* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθεω. *F. G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττεω. c. 25. a. m. *διεσπότεα* pro *διεσπότεω*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρεω in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστὶς & Ἀριστέας, Βορὶς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἰσαλλ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, ἢ Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὄλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέχοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε ὃ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὄλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, ἣν αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεῦγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν Φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant; *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aquae fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἰσασθαι] Ἴσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοῦ & πολλόν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πελὺ enim & πελοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πελὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πελλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πελλοὶ p. ſeq. Πελοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπελὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὄλοντο] Antea legebatur ἐς' ὃ — ὄλοιτο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἔχεν forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἔχον ἐς τὰς δεξιάς. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. & P.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna: in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta eſſent, altaria conſtituiſſe, & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi: & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt*, *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum; ſed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphratenſi multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea deſcendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδως ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, ἐς τὸ σύμπαν ὕδως καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὑπὶ τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἐδήσαλο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον; καὶ ἔτι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐσι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέσσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐξ Θαλάσσης ὕδως ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς Θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδως [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοῖος δέ ἐσι.

Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τῆς καὶ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐσί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rurſus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχον. At c. 17. rurſus ἴσχε, & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuiſſe oſtendit, cui adſtipulor, etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem φορέουσι, niſi nimis frequens eſſet φέρουσι, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impreſſis αὐτοῖς. *M.du S.*

καὶ τόδε τὸ ἔδος [a] εἴσαλος νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαλος, ἀλλὰ μητρὶ ἑωυτῆς, τῇ Δερκετοῦς ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀχόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος ὁρὴ διατείνει. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι πᾶσα γυνὴ ἔφυ. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὄψου ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, πελειὰς δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὸς μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς πελειὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἔφυ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαλος] Ἴσαλος *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθησάμην] Ἐθησάμην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. P. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξεῖνον] Malim ξεῖον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, hunc Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μαστὸν τρίβων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, οὐ νηοῦ τοῦδ' ἔθετο προθύρους. *J.B.*

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Eph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſignem in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

ὦ δαιμόνιον τοὺς ἰχθῦς λάβε.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι λέγ' τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ὁ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· εἶτα σακκίον ἔλαβον, εἰς δ' ὀδὸν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ τάχιον σῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ διαδαίμονες νομίζουσιν, ἣν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διοδύειν, ἕλκεσι τὸ σῶμα περιπλῆσαι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὄψου ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀταργάτιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας μὲ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ ὄφι ἔξεισι πάσασι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε μὲ Δικριτοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν ὂν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τὰ ἄλλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι, καὶ τῶν ἀπαγορευομένων ἔνιοις αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλας μὴ προστίθεσθαι, καὶ κυβιστήτας ἢ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ.

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὑ σιτέον), ϗ τάδε ὑ Δερκετοῖ χαρίζον).

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλ@ λόγ@ ἱρὸς, ὃ ἐγὼ σοφῶ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ Θεὴ Ῥέη ἐστί· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτλεω ποίημα. [g] Ἄτης τὸ [h] γέ-

30 @ Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτ@ δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. ϗ τὰ Φρύγες, ϗ Λυδοὶ, ϗ Σαμόθρακες ἐπιτελέουσι, Ἄτλεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίᾳ μὲ ἀνδρηίᾳ ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ Θη-

35 λέην ἠμείψαλο, ϗ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, ϗ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, ϗ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, ϗ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι ϗ ἐς Συρίην ἀπίκελο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐ-

40 τὸν, ὔτε ὄργια ἐδέκονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώ-ῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσαλο. σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέονλες γὰρ

μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἔνίοισιν ἰχθύας *Fl.* & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γάρ@] Γὸρ@ μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. *Fl.* & *V2.* Cett. quod edidimus.

λάττῃ, ϗ τ βίον λὸ τ θαλάττης ἴχυσιν. ὐχ ἥκισα δὲ ἐ τ ἰχθὺν λὸ ταύτης προὐάλλον) τ αἰτίας, ϗ τὸ μισεῖν ἰχθὺς γράφυσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔκοτε ἰχθύων ψαύσει] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ὅτ@ ὑμῶν πλουτεῖ
Ὀψοφάγ@ γὰρ ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιραμι@ τίλ@ ἐς Θεσπρωτὴν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχίστως ἠφάνισεν ἑαυτὴν ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσ-θαι περιστεράν, ϗ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν οἰκίαν καταπεταθέντων, μετ' ἐκείνων καταπετασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δἔχομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In P. δἰκομαι, In reliquis δἰχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσι οἳ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine οἳ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γίν@ Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τ Ἀττὶν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτης dicitur. *J.G.G.*

Ἄτης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgicismo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίσ-τους ϗ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἡγησεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν ἐς τινα, & ἀπιδεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅπλα τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἷοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων πέρι, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ οὐδαμᾷ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἄττεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲν δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τὴν τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῶν ἱρῶν πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέουσιν, τὴν μὲν θεὸν Ἥρην δοκέουσιν, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐδῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

[a] Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *φορέουσι*. [b] Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *φέρουσι* legentes. *M. du S.*
Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττιν. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρην] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011. c. ἢν οἱ μὲν Ἀφροδίτην, οἱδὲ Ἥραν, οἱδὲ τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρμα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνην L. 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνων IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo λύπη τ' Ταύγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσον ἐξ Αἰθιόπων ἥκειν. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu petiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἥνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐπιτίθεται τὸ ι, ἐνείκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐπὶ τῷ Φιλλίῳ, ait. Τότε ἔτι καλούμενα οὐ Ἀττικῶς. Οἱ μὲν ἄλλοι καὶ περὶ τὰ Διονύσια ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλοὶ καλουμένη, ἥτις τὰ Διονύσια ἄρχεται. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ τὰ Σοφίης Θεῶν Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέρατα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, καὶ φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἐρχέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλοὺς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέουσι δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέρατα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρεα *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλέοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *J.* & *V*2. [i] Καλέουσι] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοὺς ἱτέινους αὐτῷ. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐκ ἄγαλμα@ ἀνθρώπου χῶμα αἰδοίου ἀνδρός. καὶ τοῦτο πεποίηται ἑαυτοῦ; καὶ ὑπὸ τοῖς τραχήλοις, καὶ ὑπὸ τοῖς μέσοις μηροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες οὐκ τούτῳ † Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἔχουσι τῷ Διονύσῳ διὰ τοιάνδε αἰτίην. ὁ Σεμέλης [m] Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κεραυνωθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ Διονύσου. περιπλανωμένῳ δὲ τούτῳ ζητοῦντι Πολυύμν@ παῖς ὢν λιγὺ ἄ@ πεποίτυχε τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἐς παιδρασήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολυύμν@, ὅτι οἱ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σιμοέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσ@ οὐ τῇ θαλάσσῃ, ἵνα περάσῃ * ἐν τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολυύμν@, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτε ὁ ἔρως αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον οὐκ συκίνῃ ξύλου † πελεκήσας, κατεῖχεν ἀεὶ πρὸς μηρῷ τὸ Πολυύμνου. ἀπὸ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τὸν Διόνυσον. Φαλλοὶ δὲ εἰσιν ὅτοι πάντες. ἰθυφαλλοὶ δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθέων ἀναδεσμούμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγειρουσι. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέουσι δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat , id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 827. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάν@ ἐπὶ τῶν μικρῶν , ὡς νάνον τὸν αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ἀνεισοδῆ καὶ βαυκαλίδιον, lege βαυκαλίδιον. *J. B.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῶ

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τῶ οἰκιστέων τῦ ἱρῦ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τῦ νηῦ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγυσι τὸν νηὸν τὸν [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τὸ ἐξ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲ καταπεπτῶκναι χρόνῳ ὕστερον· τὸν δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τὸν ὁ πρόγονος [e] μήσατο, τὸν ἤλεγξε τῦ ἰητρῦ ὀπτῆνοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τῷ κακῷ, [f] αἰσχρῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων ὐδένος καὶ οἱ ἦτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς ὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τὸν νῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲ τῇ δεξιῇ ἔχε τῦ νεηνίσκυ τὸν καρδίην. ἐκάλεε δὲ τὺς ἀνὰ τὴν οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τὸν μὲ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τῷ τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὶν Edd. *c* Μὴ] Hoc *Fl.* *d* Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλέως W. Βασιλίως *Fl.* *e* Ἡρήσατο] Ἡράσατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρροσίοντα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἶχετο M. Forsan ἔχεσε, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τὸν νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἰκυίη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἴχετο dubium an εἶχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ἡ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲν οὐδέν, ἔρως δέ μιν ἐς [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ἀδαμᾶ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ οὔτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὢν [m] τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ἡ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθεος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὢδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, καὶ ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἂν χόλε γυναικὸς ἐφείσατο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καί τοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ἡ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γὰρ τοι σὴν

[k] Τὴν] Ἡ *Fl.* & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίᾳ W. [m] Τοιάδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & *Fl.* [o] Ἔγειρε] Ἐγείρεαι W. & *Fl.* [p] Φόνον] Φθόνον *Pell.* [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχω an ἴσχω dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μούνιστον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φύγιστον 270. B. ἄκυστον IX. 586. f. ἰργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκιστον. VI. 387. D. κατοίκιστο ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείνοτο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσα p. 588. E. ἤκουον, 590. ἠπείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὴν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones utl, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si Φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένει legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένει magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͂ι μὴ τυτέοισι, ἢ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα ἢ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, ἢ πόλιν ὄπι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῦ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ ἢ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε ἢ ἴησαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στραλονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιονδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγείραί οἱ τ᾽ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὠλιγώρη· [b] ὥρῃ ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ᾽ ὄνιν ἀπηγήσατο, ἢ τ᾽ Ἥρην ἱλάσκελο, ἢ φῆσαι τ᾽ νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τ᾽ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ ἢ χρήματα, ἢ στρατὸν πολλὸν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ ἢ τῆ ἀσφαλέος εἶνεκα. καλέσας δέ τινα τ᾽ ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθέλων ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, ἢ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἢ εὐνοίης τ᾽ ἐς ἐμέας, [c] τ᾽ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

nae rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*mi-

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. Bs. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & Fl. b Ὥρῃ] Sic Bs. & 2. Cett. ὥρῃ cum M. c Τ᾽ν] Ἣν Fl. & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο Fl. Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα ἢ βασιλήην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare, & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores, pecunias, uxorem, opus ſacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur, ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſt ea ſe mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet, domum ſuam abit, & humi procumbens, ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me, quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego, pulchram comitabor muliarem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, niſi eunuam ego muli cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt, quod omnem mihi metum ſanet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat, & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμψον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ᾗ ἱρὰ τελέσαι, ᾗ στρατιῆς ὑπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπιχομψώ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῆ μέζονα χρήματα, ᾗ γυναῖκα, ᾗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δοῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ὑποστείλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῆ οἶκον ἀπιχνέεται, ᾗ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὀδῷ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲ ἐγὼ, ᾗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆ ὑποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ὑποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐνῆσαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, χρὴ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, χρὴ μέλιτι, ᾗ ἄλλοισι θυώμασι, ᾗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶμα ἴητο.

μὴ

[c] Δε] Non adgnoſcit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρῶμα] Sic pleraeque. Τρῶμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Ceraunо fugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J. F. R.*

40. Ὑφλω] Sic ſpiritu tenui *B.* in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἀσφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδιμίλιν ὄφρα ἐκτείσετο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu, μηδεμίην ὄφρα ἔχων ἀμυνθησιεῶν. *Nullam rapturum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπαδίξαο] Ἐπιδίξασθαι pro ἐπιδίξασθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut ſupra. *F. G.*

Λίσσεο] Etſi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & ſic c. 22. med. λίσσετό τε & γούνων &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσεο, credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρῆν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ἴδιε. *F. G.*

74. Χρῆν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum eſt. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac ſaepe deinde. τρώματα *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi *au* eidem ſit *ου*, ut θοῦμα p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὀδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενον ἐς τ' [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοί τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παραδοὺς σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρυρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τ' ἱρὴν πόλιν, σπουδῇ τ' νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὁπὶ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει τ' Ἥρην τουτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηϊδίως τ' [h] νηὸν ὑπέκειτο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τ' νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum caussam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulciscì voluisse, quod non facile templum aedificandum susceperet.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὸν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέετο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἀπικέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιεκαθέατο VI. 388. C. Περιεβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronos.* 2 c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ἂν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτρόπους ἂν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ἂν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox ἀκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultо Codici W. νεὸν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἥν] Jam contracte; at supra ἕλω. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅτεω ἂν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἢ III. *aph.* 9. cum ἐὰν ibid. 11. & 12. Sed ἢ eodem *aph.* & ἢν aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δείπνου] Proba phrasis *Loop.* 127. *M. du S.*

21. Διέτ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeste afflictabat se, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem supplicandi *Combabo* occasionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipsa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulsa, sed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero visum erat, sic agit: ac post coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, supplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averso animo sermonem illum accipit, rem recusat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum se sibi malum illaturam, pertimescit, totam illi rationem suam indicat, quidquid sibi accidisset enarrat, rem ipsam aperte demonstrat. Ubi conspexit, quae nunquam speraverat, Stratonice, furor ille quidem constitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβου ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλος δέ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἰκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλως μὲν ὦν τὰ ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ὑποτοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῆς πρηγομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ οὐκ δείπνου ἐγένοντο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τὰ [n] ἔρωτα ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τὰ μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τὰ ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπο ἔλπετο, μανίης μὲ [s] ὕτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτ-

[i] Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. [k] Ἠδέετο] Ἔδεετο male *Fl.* [l] Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* [m] Γούνων] Γούνου male *F.* [n] Ὡμολόγεε] Ὁμολόγεον *Fl.* Vulgato favet M. [o] Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεον *Fl.* Ἐπεκάλει W. [p] Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. [q] Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικε Edd. [r] Οὕποτε] Οὔτε *Fl.* Lege ὔκοτε, etsi ὕκοτε M. cum Editionum vulgo. [s] Οὕτω] Omisit W. & *Fl.* rectius.

21. *Λίσσετο*] Et sic supra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. *Ἤνεικε*] Ita scribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. *Τὰ ὕκοτε ἔλπετο, μανίης μὲ ὕτω ἔχετο, ἔρωτι δὲ ὑδαμῶς ἐλήθετο*] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *destitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum frustra Combabum in amorem sui pellicere omnibus viribus contendisset, Combabus tandem ostendit se μεγάλοις μυστηρίοις non esse aptum; quippe qui id sibi exsecuisset, quo virum potuisset agere. *Illa itaque visis, quae numquam speraverat, sic quidem a furore illo destitit, numquam tamen amoris oblita est.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὕκοτε, non ὕκοτε, scripsit ἰωνικῶς, ut supra c. 14. med. ὕκοτε ἰχθύων ψαύσει. *F.F.*

Ibid. Οὕποτε] Certe ὕκοτε leg. etsi ἐκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter suspectum, quia sexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. *Μανίης — ἔχετο*] Ad verbum, *tenuit se, constitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id est optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλίρη δὲ οἱ ἔχετο φωνή, *vox faucibus haesit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an sich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἄλμη *constitit mare.* Il. Χ, 416. it. Od. Β, 70. Σχέσθε φίλοι, ut nostri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χέσθαι βίης, & Il. Ν, 747. μάχης χέσσαν ἄων. Servemus itaque erudito scriptori suam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni sunt. Alioqui facile esset legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὕτω ἐκείνης ἔχετο, *non amplius tenebatur illa insania.* Sed melius est nihil tetigisse. *F.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Fens.* in omnibus impressis & M. ἔχετο. sed idem Mss. Cod. & Ed. *Fl.* ὕτω non agnoscunt. *M. du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diserte ἴχετο scripserat. At si hoc sensus patitur, possis & ἴχετο legere. Verum non *servandi, perseverandi*, sed *desinendi, cohibendi* sensus

τῷ δὲ ὑδαμῷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῷ μυθίῃ ἐποιέετο ἔρατῷ ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως ὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκῃ, ὑδαμῷ τὸ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι θορυβηθεὶς, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέσασαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸ Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, ἐπομόσας τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, θαυμάσαντες τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ βασιλέος, ὅτι οὐκ ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ἐποιήσατο τὴν ὀργήν, ἀλλὰ τῇ γυναικὶ, καὶ ὅτι τὸν ἄνδρα ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἐκόλασε. καὶ ὁ μὲν Κομβάβος ἀπηλλάγη τοιούτου πάθεος.

oblivisci tur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡς] Νῦν W. male. b Ἧις] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦεν M. εἶν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοι] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπίκοιτο τὰ αἰδοῖα, ἃς νῦν καστζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde Jens. recte quidem ἀπίκετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Aur. carm. Pyth.* vs. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κωλῦσαι hac potestate inveniatur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.—5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua irâ percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἔσχετο μανίης significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo εἶχετο τοῦ ἔργου, *opus strenue adgreditur*, vel proprie: *graviter urgebas coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἔχειν vel κρίδειν notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. J. F. R.

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀτρεκέως ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J. F. R.

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: gravi-terque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego matuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καλῃγορέειν ἄρχετο, καὶ οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίην προφέρει· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τὰ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασάμενον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐσ[g]ήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβριος οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὑπερθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρυρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἄεκων [m] ἦιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲν ἐς δισπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μέντοι εἰμὶ, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, προσκαλέσας μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασαμένον] Sic & M. cum *J. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤτεε] Αἴτεε W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. Bl. H. P.* Ἐνεῖκαι *J.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἤνεικε] Ἤνεικαν W. ſolus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἧιον] *Fl.* ἧον. M. ἴων. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. J. P.* &c. cum M.

47. Σθενεβοίης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἴων. Sola *Fl.* ἦν. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. ſupra ad c. 12. *J. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. οὕνεκα & ὥνεκα vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. οὕνεκα ſeq. vocali 2. 102. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & οὕνεκα ſequente vocali, & ὥνεκα ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ὦν οὕνεκεν τὴν ἰητρίην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui οὕνεκεν hic reſcriberemus. *J. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξαντα. *J. F. R.*

85. Δισπότεα] Pro δεσπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεωυτὸν [a] ὕτω ἀειχέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαζ [b] ὄφελε· ἐ γὰρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μὺ σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μὲ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, ἐ ἄργυρος ἄπλετος, ἐ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, ἐ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲ αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, ἐ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, auruмque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quiſquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quiſquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῆ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε ἐ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· ἐ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβος χάλκεος, Ἑρμοκλέος τῆ Ῥοδίης ποίημα, μορφὴν μὲ ὁκοίη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τ φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ξυμμυθίην τῆς πάθεος, κοινωνίην ἐλέαζ τ συμφορῆς. ἕτεμον γὰ ἑωυτοὺς, ἐ δίαιταν τ αὐτὴν ἐκείνῳ ἀμφιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβον, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὄφελλε W. Ὄφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ—ειν W. Ἀ—ειν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ— Edd.

2. Ἐσαγγελέος] Ab ἐσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? F.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. F.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐπεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐπεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκέκριται] Sic M. & Impr. omnes (excepta F. quae ἀπεκέκριται.) Niſi quod Fl. prave ἀπεκέκρι-

hanc multis illam castrandi se mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

25 ἄλλοισι δὲ τομὴν ὅπῃ νόον ἔβαλλε, ὅκως μὴ μοῦνος ὅπῃ τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζέμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνακέαται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχετο. μαθοῦσα δὲ ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ἐπὶ τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου μέν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ τὰ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέχει. τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων.

ἐν

[f] Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* [g] Χαριζέμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoſcit W. [k] Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. [l] Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περὶ] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

παρτεται. *M. duo S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. E. B.*

28. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecenterum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι ᾗ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὰς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην[a] ᾗ ὁδὸς τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτεων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τῆς ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ[b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τοῦ[c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει ᾗ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα ᾗ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων[d] ἤειραν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν[e] ὦν ᾗ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας ᾗ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τετέοισι. Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ[f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι ᾗ ἄνδρας ξυλίνους[g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc veſtibulo etiam ſtant phalli, quos Bacchus ſtatuit, iique altitudine tricenorum paſſuum. In horum unum phallum vir ſingulis annis bis aſcendit, moraturque in ſummo phallo tempus ſeptem dierum. Cauſſa illi hujus aſcenſionis iſta memoratur. Vulgus putat in alto illum verſari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque ſic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis cauſſa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altiſſimas aquarum multarum metu aſcenderunt. Mihi quidem iſta quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei cauſſa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οἵδε] Et ſic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἐὺν Fl. omiſſo ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἐπάσῃ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amſt. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἤειραν] Ἦσαν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bi. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ γὰρ ὅσιον, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρεῖν, πεποιημένον ἱερὸν αἰδοίου Διονύσου * κατάγορον. πλὴν ὅσον γε ὁ φαλλὸς τῆς μυστικῆς Διονύσου ἐκτετικώς, Σεμέλης τε μητρὸς μίμημα. M.

* Κατάγορον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατηγορίαν. M. du S.

ait. Nodum ſolvant alii. In M. nihil ſubſidii. M. du S.

60. Ἡλικίην γε οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & eſt juſto major. Interpres ita vertit: *etiam hi ſtatura trecentarum ulnarum.* Neſcio quare; nam ὀργυιὰ eſt τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel ſex pedes multum excedunt unius paſſus menſuram. Pro τριηκοσίων credo legendum eſſe τριάκοντα (immo τρίηκοντα, *Palmerii*, Ionice) & ſic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in ſummitate Phalli poſitus, ea quae ſunt ad victum & alios uſus neceſſaria, veſtes, vaſa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium ſunt tantae vires, ut poſſint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forſan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. ſupra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ τὸ Αἰγύπτιον, οἵδε τὸ λίγνον] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem ſollicitavit, ſed infeliciter, ſummus vir Cl. *Salmaſius*, in ſuis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illuſtretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procerae denſis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles ſe ad ſcandendum Orientis populis prabent, utilem ſibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine ſubeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum ſane ſalebroſum & mendoſum ita debere legi contendit Salmaſius, *utilem ſibi arborique inductis circulum*. Quae lectio mihi videtur aliquid habere abſurditatis, qua enim utilitate affici poteſt arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine noſtri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem ſibi arborique indutis circulum*, & ita cenſueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum ſuo circulo ſcandunt excelſas palmarum arbores: ſcilicet induunt ſe una cum arbore ipſa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & ſubſultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὦν μοι χ ὅδε ἐς ἐκείνυ μίμησιν τῦ ξυλίνυ ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δέ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, χ τ' Φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐμβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρην ποδός· ἀνὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τ σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ ὁκόσον, ὁρᾷ ὅπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κῃ, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τ ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρῃ ἀφεὶς, τ αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃ, ἀνέλκει τ οἱ θυμὸς, ξύλα, χ εἵματα, χ σκεύεα· ἀπὸ τῦ ἕδρην συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τ εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε χ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζυσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνυ πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λεγοίσης τὰ ἑωυτῶν ἑκάστυ. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνήρχεσθ] Ἀνέρχονται M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κῃ] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὼν Edd. & M. male. [l] Κομίζυσι] Τὰ κομίζυσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε καίμενα κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset usi *Jensius* emendare jusserat & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L. K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τ εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τ pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. Κομίζυσι —— ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ κομίζυσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε καίμενα κατίασι. *M. du S.*

ςον ποιεῖ). ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτεῖ ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμμον, εὖδει δὲ ὀδαμᾷ. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καὶ οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὧν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ τοιοῦτος ἡ ὀρρωδίη. Φαλλοβατέειν μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

nuncupat; inter precandum sonum edit instrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & asperum. Dormit neutiquam. Si enim somnus illi aliquando obrepat, scorpius ascendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena somni proposita est. Quae igitur de scorpio narrant, ea sacra sunt & religiosa: utrum sint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conscendoribus haec sufficiant. Templum spectat in Solem orientem.

Εἰδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἐστὶ, οἰκοίης νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τὴν ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐὸ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἔσχηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ἡ

30. Specie est atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e solo crepido magna, passuum duorum altitudine, in qua aedes imposita est. Ascensus in illam e lapide factus non sane latus. Ascendenti spectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum est. Intus autem aedes auroque multo relu-

[a] Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. [b] Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέατται cett. [c] Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. [d] Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. [e] Τοσαῦτα] Τοσάδε W. [f] Καὶ] Omittunt W. & Fl. [g] Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. [h] Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέατται J. B1. S. &c. Ἀπικέατται H. P. pejus. [i] Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. [k] Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. [l] Χρυσέῃσι] Restitut. ex W. Χρυσείοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέατται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etsi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —κέατται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etsi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile est utrovis more dedita opera scriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic scripsimus, ut supra c. 1. In omnibus Impr. & ipso M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐντὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde sit, facile perspicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin scripserit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majusculae hujus formae, tum minusculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens est, permutentur, intuenti constat. Quam conveniat γῆς sententiae, ex versione nostra apparet: quam nihili sit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiserunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic scribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὸ. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid sit de usu aliorum scriptorum, qui nescio an hic satis inter se conveniant, hic certe auctor partibus templi sic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *vestibulum*, sit locus subdivalis, magnus, centum passuum, non ipsi modo portae, orientem spectanti, objectus, unde nomen habet; sed ad latus boreale, (non item ad australe, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli positi. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus ascenditur in crepidinem duos passus altam, cui templum s. aedes imposita est. Hic *pronaus* est, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis subnixa, tectum commune ipsius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ sustinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἔσχηται θύρησι χρυσέῃσι, *excultus est valvis aureis*, non quasi ipse sit clausus; sed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu suo, *argumentis*, in quibus describendis multi sunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaum*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* saepe Latinis est, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὀδμὴ δέ οἱ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγεται τὴν χώρης τὴν Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὀδμὴ οὐ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὦν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] εἰσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνον. οἱ μὲν γὰρ πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόματι καλέουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζουσι· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B1.* fruſtra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B1.* 2. quae ὦν. [q] Εσίρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνον] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἵσι, fruſtra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

limi cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς ſ. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θόρηι τι] Lege γάρ pro τι. *M. du S.*

Ibid. Ἥκιστα] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἥκιστα ἁβρὸν κόμην. Ibid. c. 10. νύμφους πάνυ ἡδέως ἥκιστα. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθους τοῖς πολυτελέστατοις ἥκιστα κοσμούσης. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάτοπτρον χρύσεον εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου ἥκιστα μόνον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στέργας διαφανεστάτας ἥκιστα μόνας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέησι] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἴσους &c. Exemplorum satis habet *Sebenus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὧν *Herod.* IV. Et ἀπ' ἱστορίης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑωυτοῦ I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ἑωυτοῦ, ib. ἀφ' ὧν ib. ὑφ' ἑωυτοῦ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτῶν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B2.* recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo *Mf.* ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ὦν. *M. du S.*

31. Ἐσίρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσίρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ τ' ἄμ "Ηρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλήν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καὶ μὲν καὶ εἰ θέλοις ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ "Ηρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ "Ηρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σελληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μίτρην τ' Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολύτελέες, τ' οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὡσεὶ δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὡσεὶ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes

[a] Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι Fl. & M. [b] Ταύροισιν] Ex Fl. Ταύροισι male J. Ταύροισι cett. [c] Εἵματα] Sic W. Ὅμματα Edd. [d] Περικέαται] Et sic jam Fl. cum cett. [e] Ὑδατώδεις] Vid. nott. [f] Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. [g] Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ἄμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius ἱμάτια scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi ἱμάτια laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ "Ηρη — τοι] Non placet illud τοὶ, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἀμφικέαται emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tota reluceat : interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies : ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere : ſed neque de ortu illius aut forma dicunt : ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram introeuntium Solis primum thronus poſitus eſt : ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

φαείνει. ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέγγος ἀφανέει. ἰδέην δὲ ἔχει [b] χάρτα [i] πυρώδεα. καὶ ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρᾷ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ἐδαμᾷ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἰκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲν ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τὰ ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲν ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] ὑπερτερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τὕνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεμφαι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰρον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιτερῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲν θρόνος ἡελίου· αὐτοῦ δὲ εἰδος οὐκ ἔνι, μούνου γὰρ Ἡελίου καὶ Σεληναίης ξόανα ἐστὶ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε

[b] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *F.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. [k] Ἐστεὼς] Ἑστὼς *B* 1. Sed *B* 2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. [l] Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. [m] Μὲν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. [n] Περὶ] Deeſt in W. [o] Περιτερὴ] Περιστερὴν W. non adſentiente *Fl.* [p] Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀνέῳγται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνεστεῶτάς *pateſactae ſunt.* Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ἰδιωτώδεις] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ἰδιωτώδεις· ποικοὶ δὲ οἰνώδεις· ποικοὶ δὲ πορφύρεοι. Sed neſcio anne illud οἰνώδεις lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνώδεις etiam in W. eſſe, ſed ante ποικοὶ, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J. F. R.*

56. Φορέουσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem ἰσορᾷ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἰσορέῃ] Cum ἰσορᾶν ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἰσορέει. *J. M. G.*

75. Σημήιον] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph.* Ὄρν. 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αὐτὸν ἔτηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὐτῷ θυγάτηρ γλαῦξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱκάνει. *J. M. G.*

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἐσιόντων. ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἐπεὶ γὰρ σφέων ἐμφανέα πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἥλιον δὲ καὶ Σελήνην, πάμπαν ἐναργέας, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥκοντα, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεύντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, οἳ πάσσι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῆς μαντηίης ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κέεται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιεῦσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἐν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ ἐ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἐν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

spondent : at hic movetur ipse, & divinationem ad finem usque solus perducit. Modus hic est. Cum vult reddere oraculum, in sede primum sua movetur. Sacerdotes vero ipsum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille sudat, & versus medium adhuc movetur. Cum vero subeuntes onus ipsum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio transilit. Tandem obsistens sacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque si nolit fieri, retrocedit; si vero probet, antrorsum agit suos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque sacram rem ullam neque privatam sine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempestatibus, & quando non futurae sint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem suscipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praesente egit. Sacerdotes sublatum ferebant. At ipse illos humi reliquit, sublimis ipse solus ferebatur.

38. Post Apollinem Atlantis signum est, post Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis sic ornata sunt. Extra vero altare positum magnum ex aere: adsunt & alia signa sexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ ἡ μαντηίην ἐς τέλος αὐτεργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέεσθαι, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. ὧδε μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκόταν οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κόταν χρή μιν ἀποδημέειν, τὴν εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μέσῳ ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic Bt. & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

nisi varietas Codd. testibus, optioneque indigeat. Vide modo statim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apostrophos addidisse modo neglexisse in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J. F. R.*

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis distinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F. G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a secunda manu. Recte omnino. Sic enim postulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forsan. Supra, εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F. G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis sensus est. Vide an non satius sit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An συντηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F. G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris nostris nihil subsidii invenio. Omnes enim consentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ἀκούω Λουκιανὸς. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F. G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rursum tangere, sed quia *Solan.* ait emendatum esse, vid. c. 6. & videbis nihil interesse. *J. F. R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεστι. *F. G.* Ἐνὶ subaudiri quis

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιστερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ὀπαδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτοῖσι μὲ ὅκως θεὸν ἱλάσσεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεοὶ [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὴ ἔτι τοιάδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, se pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipsamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Postea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo resipuit, & mortalem se confessa est, & suis civibus, ut ad Junonem iterum se converterent, imperavit. Hanc ob causam hoc adhuc habitu adstat, advenientibus placandam Junonem demonstrans, & Deam non jam se, sed illam confessa.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἶδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ ἴσκελον. ἔστηκε δὲ καὶ οἱ [f] Σαρδανάπαλος, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

40. Vidi etiam Helenae ibi signum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei simulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipsum Tereum volucrem: & aliud signum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipsi illi simile. Adstat illi Sardanapalus, forma alia & vestitu.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

41. In aula soluti pascuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνύουσα] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. f. melius. e Ὡμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis usitata, vide *Hesiodi scut.* Herc. a. vs. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ saepissime. Et οἱ δὲ Il. A. 436. seqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Hermum* Obs. ad *Herod.* p. 26. qui saepe αὐτὸς, saepe aliud nomen praemissum intelligi docet. *J.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum est; quare mallem νηὸς, ut jam plus sexies supra, & infra c. 50. f. *J.F.R.*

50. Τοιάδε] Sic rescripsi, cum invenirem τοίνδε. *J.F.R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc semper scripsit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. ao. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *J.F.R.*

Ibid. Συμφορὰ] Mallem συμφορὴ. ἐπίστατο autem, quod Dialectus Ionica postulabat, ego pro ἀφ. reposui. *M. du S.*

56. Ὡμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειρώθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱπποκόμοις? *F.G.*

Ibid. Ἀποδεδίχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, supra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum est juxta Interpretis expositionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, constituti. *F.G.*

Ἀποδεδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδέχαται] Supra c. 10. f. ἀποδέχεται) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοί, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἄνθρωποι ἐδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι ἀρχιβώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ὀρθὸν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, καὶ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὀλοφυδνιάδες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀρθοῦται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. ἐπὶ δὲ τῇ [o] Ἥρῃ κατάρχονται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καὶ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ ποικιλίαι. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειμάθεες Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & Fl. [k] Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τι W. ſolus. [n] Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male B1. [o] Κατάρχονται] Sic B1, J. H. P. S. &c. & M. Κατάρχονται Fl. [p] Ἱροὶ] Omiſit Fl. [q] Γίγνονται] Et ſic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόω deductum ſuſpicatus eſt Gujet. quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. Herod. & Arist. Vid. Maitt. p. 129. J. F. R.

77. Σπονδηφορέουσι] M. & Fl. In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. M. du S.

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. M. du S.

81. Λούσιοι] An τοῖς ἱπαπολίταις; F. G.

Ibid. Πᾶσι] M. & Fl. In reliquis πᾶσα. M. du S.

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. M. du S.

84. Τιάρην] Vid. Spanh. 467. M. du S.

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' οὗ, ἀφ' οὗτου in Hippocr. frequentiſſime editum. J. F. R.

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται Herodot. praefert cum Hippocr. qui & γινόμενον, non γιγνόμενον, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? J. F. R.

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· ἔτοι δὲ ἡ ὀνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλούμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ τοίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ τοίημα.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ δικοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κεῖται μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πωλώιειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει σύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστοι καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται· καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτίων] Αὐτίῳ *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθησαμένη *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. Va. S.* Θυώμενα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλούμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι τοίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Τοίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀντίων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀνθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αἴτης &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχει. *M. du S.* Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἱφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Graecam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & muravit in eam vocem quae nunc in Graeco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἥλεκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, λέγ· τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τυτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέυσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρυσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τῷ τε σφρηγῖδα ὁρῇ, καὶ μιν ὀθόνῃ ἐνύμενος, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τυτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδυσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέυσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἐπιτελέυσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέυσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέυσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊς, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέυσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

[h] Ταὶ] Sic *J. H. Bl. S.* &c. Τὰ P. Al *Fl.* & M. [i] Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. [k] Φέρυσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *φορέυσι*. [l] Ἀλικτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. [m] Δέξηται] Δέξεται *Fl.* [n] Ἀλικτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. [o] Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. [p] Σπένδυσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδυσι male *J.* [q] Ἑορτέων] Ὁρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. [r] Ζωὰ] Ζωὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλικτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ἐρωδιὸς γάρ τί σωτηλέσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποία μηχανῇ ὄρνις οὐκ ἀμφίσβητος εἰκότως; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἢ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων, vel an ex W. ὁρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὁρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱεῖσι. *F. G.* At quomodo tum καλέυσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorserunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ περὶξ χωρέων πασέων [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα πατάγεουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ἢν δὲ ἐσέρχηται ἐς τὸν νηόν, ἀκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μοῖρ' δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καταλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε ἀφ' τὸ πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ἀκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl. P.* Ὀρτὴν *J. W.* verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Ai.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρεια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἔτεα] Ἔτη M. ἴσως marg. *Ai.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνίεσι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνιᾶσι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J. M. G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J. F. R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέουσι semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J. F. R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρεια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M. du S.*

Ὄρεια] Quid sibi ὄρεια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J. M. G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opusculo. *J. F. R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J. F. R.*

77. Τὰ

In quamcunque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀπορρίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον [l] γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 85 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν ἀείρουσι, ἐς τὰ προάστια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, 90 οἰκίσω ἀπονοστέουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τούτων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοιοῖσι· 95 ἢν μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην [q] τὴν ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τὰ οἰκήια τῶν νέκυων ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, ὑ σφίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνοι [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' ὑ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ὡσαύτως δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ φαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. B1. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμισαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑπτὰ Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγεις Fl. s Ἱρώτατον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὰ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ὅσιος, τὸ. M. du S.

78. Τούτοισι] Hoc Herodot. amat, vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut Herodot. L. IV. Sed quia ne ambiguum foret, an pro ὑπὲρ valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Mf. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἱερῷ, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάσσεσθαι νοῦν, etsi cavere alio-quem significat, ut fugias, veluti φυλάσσεσθαι τὸ δίκημα Aelian. l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse observare, expectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τῶν προβατοτροφικῶν ἀμελείαν φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. τὸ δὲ ἱερὸν μίμνειν φυλάξει τὴν ἡμέραν τῆ δίκτυι. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Di-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται), ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται), καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται).

Λέξω δὲ καὶ τὰ [c] περιηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὁδὲ καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε καὶ εὐωχέεται), τὸ δὲ νάκος χαμαὶ τέθεται, ὀπίσω τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ὀπίσω τὴν ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεοῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτοῦ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται). ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτοῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὀπιθέναι ὅσιον, πρὶν τελέσαι τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati ofunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hoſce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac ſupercilia. Poſt ſacrificata ove, reliquas carnes conciſas epulatur. Pelle autem humi ſtrata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis ſuo capite ſuſcipit: ſimul autem precibus petit, praeſentem victimam recipiant, majorem pollicetur in poſterum. His perfectis, & ſuum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem ſuſcepere. Tum ablata iterum ſuo de capite, in viam ſe dat, uſus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi ſemper decumbens: nec enim lectum ante conſcendere illi fas eſt, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipſa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. ſed a recentiore manu. Δικαιέουσι *J.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Περιηγ.] Omiſſum πέρι poſt περιηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεωμένου M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέουσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etſi nec alterum improbum. Vid. ſatis teſtimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum ſententia poſtularet, inſerui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joſeph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὕστως ἀπολοῦνται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri juſſit. Sed non ſolum locutio convenit; verum & ritus quidam Eſſeniae ſectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Joſepho deſcribuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum veſtigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεώμενος, ſed a recentiore manu eſt litera χ, unde conſtat primo ſcriptum fuiſſe ρεώμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram ſuſpicor, & licet in aliis compoſitis ſaepe α in ο migret, & viciſſim, tamen hic diphthongum αι ſervandam arbitror, quia in ceteris compoſitis manet, ut χαμαιδάπτου, χαμαιγενής, χαμαικλινής & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Heſychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω ſcribit, non etiam χαμαίκοιτος ſit ſcribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἴκοι δίκοντα] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud ſe recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt*. Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis ſuis *retinent*. Teſſera illa & conjunctio hoſpitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conſervaturque. Neque fane mox dicerem *ſumptis libamentis* ἐκσπάσας, ſed datis & fuſis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἴκοι δίκοντα] Non perſuadet mihi *Gronovius*, οἴκοι δίκοντα ſignificare *in familia ſua retinere*. Eſt fine dubio οἴκοι δίκοντα opus hoſpitii, qui domum

blicus hospes ignotum; certi enim uniuscujusque civitatis ibi sunt hospites, & pro patria quemque sua domi recipiunt. Vocantur hi ab Assyriis Doctores, quod omnia illos *solennia* docent.

57. Mactant vero non in ipso templo, sed cum statuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud se mactat, ac preces fundit.

58. Est autem alius quoque sacrificii modus, *nimirum* iste: Vittatas hostias vivas de vestibulo praecipitant, quae dejectae ipso casu moriuntur. Quidam suos ipsorum liberos inde dejiciunt, non similiter ut pecudes, sed intrusos in culeum manu deturbant, simul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non suos esse liberos, sed boves.

59. Puncturis se notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc est, quod Assyrii omnes ferunt stigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, solis inter Graecos consentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adolescentibusque le-

ξενοδόχοι ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξενοδόχοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἴκοι δέκονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν καθαγήσηται τῷ βωμῷ τὸ ἱρήϊον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήϊα· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] σφάλλουσι τὰ ἱρήϊα ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλεομένα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερεομένους, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπὸν, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τῶνδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κείνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζωὸν cum puncto subscr. W. Et mox ζωὰ eod. mod. [n] Στίψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καλεομένα] Et sic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πήρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πύελον *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Nisi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V2.* M.

mum suam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν significare puto, *quidquid est ex illa patria, quae ipsis assignata est.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram sanctam invisunt Christiani, stigmata referunt, hic servatoris in cruce pendentis, ille sepulchri, alius alterius alicujus rei itidem sacrae. Quae superstitio non ridicula tantum, sed cum summo dolore conjuncta, quandoque etiam non sine ipsius vitae periculo est. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota sacris illis figuris cooperta sunt; quoque plura stigmata gerunt, tanto sanctiores habentur: sancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo isto sacro initiati sunt; sed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera sanctitas est, animi maculae absterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hierosolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπὸν] De *carpis*, manuum partibus hic sermonem esse, perspicuum est; sed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus est *Augustinus*, verba *Psalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum sit: *Labore manuum tuarum vescitor*, bene observante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. supra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demosthenis Encomium quod sequitur non esse Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: satis prodit stylus, attamen *Thomas Magister* in ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐκτιδομὴν citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria esset Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠθέοισι] Si ridere Ionismos in animo habuisset frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, sive perpetuos σι, σι, σι, sibilos, potuisset & in hoc imitari *Herodotum* septies ita jun-

καὶ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν γέμειν ἄλλως γάμου εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας πείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείου ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνυσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καλαβέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀτίσασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστα τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ἐὼν, ἐποιησάμην· καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ οὔνομα.

gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτην ἢ

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo*

---

a Μιν] Μὴν *Pell.* b Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adscript. marg. *Bl.*

ΔΗΜ.] Οὕτω ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καθοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμου εἶναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμους. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίηνδε, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰκάνει *Homerus* ait, & ἰκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Lucianei lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed supposititius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non ere-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidem veſtrûm hominem noverim. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δύνα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τυγχάνω. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἴσασιν· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρα, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκαδε, ἦ δ' ὅς, ἐντεῦθεν. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἂν ἐγὼ, ἀλλ' ἐβάδιζεν; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, τοῦτο δέομαι· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ νυκτὶ ἐξανέστην, ἔδοξέ μοι χρῆναι τῶν Ὁμήρου γενεθλίων τὴν παιδιὰν ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα καὶ παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἐξαμαθὼν, ἦ δ' ὅς, ἐλάθην ἁμαυτὸν, εἰς τοῦτο καὶ μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσῳ οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μᾶλλον πρότερον, ἔφη, προσιέναι τοῦτον δεόμενος ἦκον, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τοῦ Πτο-

d Γάρ σου] Omittit γάρ σου *Th. Mag.* V. ἀμφὶ. e Ἔδοξε] Ἔδεξε marg. *B1.* male. f Τοῦ τοῦ Πτολεμαίου] Τοῦτον Πτολεμαῖον *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μᾶλλον πρότερον] Ἢ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνίθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λέει πρώτῳ προσόντα δημοσθένει, ποτὲ δὲ, ὡς λέει τρίτῳ ἀφηγημοσθένει, ἴσως πολὺ ἂν δόξαι πλέονασι τῷ φιλοσόφῳ ἐγὼ αὐτῷ. *P.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Διαλέξασθαί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quemam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸ ἰδιότροπος, φίλος; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενέθλιος] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅσῳ οὖν ἔφην. δεῖ μοὶ μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ' κεκαρμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνως μελαδιδόναι τ' ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κ' αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ' [a] Δημοσθένην, ὑπισχνῆσαί τι πρὸς τ' αὐτῷ γενέθλιον. εἰ οὖν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὐχεσθαι, συμβουλοίμην ἂν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, κ' ὅσ' νύκτωρ τε κ' μεθ' ἡμέραν ἐποιημάμην, δοκῶ μοι δ' [b] εὐροίας τ' Ὁμήρου ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως κ' μανικῶς εἰς τ' ποίησιν ἐξεβακχεύθην. κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γάρ τοι τυτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ἐνεγκόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ' ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ' σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari faotis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ' 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *Al.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐνοίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἑρμαίων] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖος ὁ Ἑρμαιον. εἰ γὰρ παλαιοὶ τ' Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ' ὁδῶν ὡδοὺς τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὥστε κ' εἴ τι εὑρίσκοι τινὲς ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνατίθεσι, κ' ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κ' Ἑρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντο Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. a 3. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τ' Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτολεμαίου νεὼν, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τοῦ τ' Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ' κεκαρμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatus quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρχ. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλῃ quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλει, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνῃ vero *Eis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνει. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβουλοίμην ἂν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τὴν εὐροίας τ' Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρροίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τὸ τέρμονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὡς ἤδη λελυμμένῳ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγούμενῳ μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, d ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τ βαλβίδ Οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίου τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή e σοι τί τῆς σπουδῆς εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καλαφαίνεται· καὶ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγασθείην δ' οὐκ ἂν τὸν ἥρωα, εἰ

d Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύπατα καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀστειότητα τ ἄρθρων ὑποσείλλας εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἐν τ δύο ἀνάγκη παρελεῖν, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπόν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῦ εἶη, λείπει τὸν, καὶ ἴσαι ἴτυς, καὶ πίπτουθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὁ καὶ φυλάττομεν. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τ ἡνιοχικῆς ἅρθρου σωυπακουόμενον ἴτυς, καὶ πίπτουθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δ' ἴσαι τοῦτο τῦ πρὸ τέρμ, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλιπεστέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. V.

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμε ὥσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγχρίνει Δημοσθένην. καὶ δείκνυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σημαίνει Δημοσθένης, ὃν λέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

43. Ψυχαγωγούμενῳ] Παραμυθούμενῳ, τέρπων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inferunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deest. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. ϗ. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημαίνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τω] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πίπτουθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξε. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ γὰ [a] πλείων εἰμὶ τῆ γνώμη πρὸς Ὅμηρον τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτη τὸν λόγον ἀτιμάζεις χὴ τῆ ὑποθέσει, φῆλον ὡς τὴν ποιητικὴν ἔργον ἡγῆ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππέως παρὰ πεζὸς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τῆς μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴθι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι γὰ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῆ Ὁμήρου τιθείς, οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ τὸ μὴ οἰναβαρές, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam; me vero non putas *ſtare male* cum Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquis*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquis*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Victe mere*.. conferre cum *exercitatibus*

[a] Πλείων] Πλέον *Fl.* [b] Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὲς Ὁμήρ. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ ἀλλάμπει ὑπὸ τῆ ζέσει. *K.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus πλέον εἰμὶ, *potius ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *F.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο δ' ἄπαν ἀγαθὸν ἐστὶ πρὸς ἐμοῦ λέγειν, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliqua ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *F.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μή] An μὴ; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan τὴν; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μῦθος] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. ᾧ δή τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλος, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κραιπαλισμοὺς ἢ δωκέμους φύσιν, παραιρεῖται καὶ ἐν ὕδατος εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μῦθος] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ δίκαιον μεγίστων εἰς ῥᾳστώνην χάριν, καὶ τὸν βίον δὴ σεμνὸν Δημοσθένους, ὡς ἀληθῶς τοὺς ἐπαίνους ἀφῄρουν. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸν λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἀλλόμενη ὑπὸ τῆ ζέσει. *K.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἢ οἱ ἀνὴρ ἀμυνόμενον περὶ πάτρης τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πόρρω μὲν &c. *M. du S.*

Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἄπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὸν ἀγῶνα δὲν προβαλλομένους ἐλπίδι· φάναι δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς δῶ γενέσθαι. *F.M.G.*

80. Ἦκε μάχ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* quae & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ne videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulares exercitus, in media Italia paventes intra caſtra!* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ἐγκώμ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 758. med. Πηλίκου ποτὲ ἐπαίνου ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ ὅλης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ ἀρὰ ἀθάνατοι, ὅτι τὴν ἐ πόλις εἰς ἐστιν χρόνον ἐ τάξει προελήλυθε. *F.M.G.*

84. Ῥέοντα Πάδοντα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetiverè? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitæ mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent. . .

Φιλίππου μέθας, καὶ χορδακισμούς, καὶ τ' ἀυτέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μὲγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τ' ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τ' λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μέλλομεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταυτὸν τ' ἀμοίας ὑποδρομαί.

Ἥδε-

a Ἂν] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ὑποδρομή.

76. Καρδακισμούς] Καρδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τ' * μίμου ψόφος. *V.*

* Μίμου] Sic scripsi, erat enim μίμου nullo sensu, cum *Hesychius* nos doceat Καρδακισμὸν esse τὸ τῶν μίμων γελοῖον καὶ παίγνιον. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲ τῷ Πύθωνι θρασυτομώτερον καὶ πολλῷ ῥίοντι καθ' ἡμᾶς οὐκ εἶπα ἂν ὑποτυχόντα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲ τῷ Πύθωνι, θρασυτομώτερον & πολλῷ ῥίοντι καθ' ἡμᾶς, οὐκ εἶπα, ἂν ὑποτυχόντα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲ] Πέρας μὲ γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσελλοπούσας ἐλπίδα. Φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitæ terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲ] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν —— τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ δ' ὅρασιν εἶναι ὅτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δὲ, ὅτε καὶ μεταβάλλῃ τις τὴν διαιταν, καὶ ὅρις εἶναι νομίζεται, λάνθανειν πάντας, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτω κρυπτόμενον. Itaque *cavearn* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Καὶν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, —— αἰ μὲ γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε ἔσεσθ'. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ὑποδρομή.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀφορμὰς λέξεως [a] καλαμαυθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀσχηματοπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἀσχημοβολῶν σὺν τῷ χαρίεντι γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παλαχοῦ.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. ἁβρυντέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μείζονι τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης ἁβρολόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴν τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ἐπιπεπλέχθαι. τόθεν γοῦν δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμαυθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*
5. Διαφυσήσῃ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*
6. Τοῦ μείλιχου] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὸν Διομήδη τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγνωρίζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demosthenem apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πεποίηκε. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίως, & deest vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καίριος πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Τὴν σὴν] Lege σὴν. *F. G.*

22. Δημοσθένην] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνον] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ κάλλος ἦφυ σοφὸν ἦν' ἄμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris, *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

δὲν [d] τ' ἐμὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

'Αλλ' οὐδὲν ἧττον τεμοῦν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τοὺς σοὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, οὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει, φημὶ· [f] τῷ τεμοῦν μὲ οὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ χρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τ' ἐπαίνων, πλήν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρίδες, καὶ γένος, καὶ χρόνος. εἰ γοῦν τι σαφὲς αὐτῶν ἦν, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ' Λυδὸν, ἢ πόταμον, καὶ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνου γένους ἔμπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικόν. καὶ μηδ' ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἴχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε καὶ τὄνομα πρὸ τῦ γνωρίμου, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνουσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη καὶ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] θεῖσενόν δὴ μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλείαν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S. e* Ταύτῃ δὲ] Ταυτὶ δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴων ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μυναλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περισσὸν] Περὶ σσὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διαμίζουσι περὶ μίζας Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. F. G. Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ σσὸν] Ego unica voce περίσσιον scr ibi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκάζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χειρὸς, ὁπὶ δρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ποθὲν σοὶ δεόμενον. τί γὰρ ἐμέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐγνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισηγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὰ Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

guſto ſane mihi *verſatur* praedicatio, in laudanda poëſi ab actu rerum abhorrente, & ſapientia quam verſibus expreſſit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percurſu facile, & laeve, intra nomina ſolum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demoſtheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego ſane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleuſinem. Si vero inſuper leges, judicia, conventus ſolemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate aſſequi oratione poſſit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Geſn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere cenſeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Iſthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* eſt, teſte *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philoſtrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἰσὼ μέλιτται θεσπεργάζουσι τὸ παιδίον, *Pindarium*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τύχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐπάξαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inſerta eſt, nupero *Philoſtrati* enarratori non placet. Neſcivit ſcilicet vir doctiſſimus ῥῆσιν eſſe *Pindaricam*; neceſſarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel ſequentia verba etiamſi diſerti in eam rem deceſſent auctores, ſatis evincunt. Imo ipſe *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philoſtrati* ad Συνῆρ. c. 15. profert, hoc ignoraſſe videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam ſit, *Elogium* hoc ipſum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Τρ. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoſcit Schol. *Ariſtoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca pluſcula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγεων ſit ſolum Atticae, ſed *ſplendidas*. Videtur tamen neque altera illa exſulare ſignificatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipſum, quod λιπτόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἱππηδία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. ſeq. Deinde nihil λιπαραὶ Ἀθῆναι ſint pingues, vix intelligitur jocus *Ariſtophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἴ δὲ τις ὑμᾶς ὑποδραθύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν θεσπέσιας. Vid. *Caſaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in verſione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti ſunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic ſupra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ἀφελος τῇ γένυϊ, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemſterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum teſtimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegiſſe. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipſe tractat Demoſthenes contra *Ariſtocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenſet, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μὲν τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδωκαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικάσαι γενέσθαι δικηχθεῖσαν ἀκάλλος, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίδες καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Eſt & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defenſio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipſam Mi-

ner-

ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι θέσεως πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὢν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὅπως ἐσμὲν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τῶν Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέᾳ. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὑπὲρ τὴν ἀσυμμετρίαν ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὸ πίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

Παρέντι δὲ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ὃ γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δημοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ἢ συμφορὰν ὑπολήπτεον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὃν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμασι τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὸ πίγραμμα] Τὸ πίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri consprirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

57. Δωριὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἶτοι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰκὸς ἐδόκησαν . . . ἐπὶ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι θέσεως πάντως τόδ' ἐγκώμιον, οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem*: neque enim ἁπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse*. Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυρσίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον — ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola B. praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἁπαρτᾶν] Verte *adnectere*. *F.G.*

Ἁπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἁπαρτᾶν τὸν λόγον τῇ γραφῇ, ἐὰν εἰς τὰς Ἀλεξικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τ. Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλλ. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ πίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ πίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii*: sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο Φοινίκων κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδιώτου κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲ ὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τ ἐπαίνων ἅπτεσθ τῶν ὑπ' αὐτῷ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ὖν ὅπι τ Ἡσιόδου δάφνην καλαφυγόντα, τ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τ ἐπῶν ὑποπνεύσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲ ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲ ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῆς ἡδονῶν καὶ τῆς παλιρροπίας ἀνάγκαις ὑποκειμένης, ταχείας δ' ὔσης τοῖς μειρακίοις τ [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τ τ ὑπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τ φιλοσοφίας καὶ τ πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ὅπι τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὅπι τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, δίττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μήδ' ὖν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ὖν P. Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *Ar.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *Ar.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολισθαίνειν] Ἀπολιθαίνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμᾷν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τ φιλ. ὁ τ] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τ *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] In Edd. Leg. ὁπ marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κόμων τρόφων. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνῳ, vel πόρνης? *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulcitus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ἔρωτος *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deum* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum denfaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ῀ μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φερόμενόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ῀ δ' οὐρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς ἕλξιν, ἣ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ τ῀ αὐτῆ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, μανίᾳ σώφρονι τ῀ψ ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, χειρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ῀ ἡλικίας ὑπόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὑπερπόνους ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ῀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ῀ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαιρέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ῀ τ῀ ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

ἐ Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιων male *S.* ἡ Μανίᾳ] *Mian Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστόλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἔρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρὲ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ῀ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν ἐκ ἴσον ἀφὲ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ὀλίγῃ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mſ. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν; ἔμψυχον, [a] ὦ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη φασὶ λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν, οὐχ ὅτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζειν φασιν εἰς ταὐτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ χρόνος τὸν Δημοσθενικῶν λόγων ὀπὸζειν ἐφαίνετο τὸ νυκλεριὸν λύχνου· καὶ τοῦτό μοι, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑποθεσιν· οὐ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅτι τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προοιμιάσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego vi-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετείης Fl. male. Μετίοις cortexit Geſn.

47. Σωτήρων] Σωμάτων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïs bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρητα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Annitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *orationum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Διωδίνης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Gronovio*, id eſt libris antiquis, de ᾗ pro ἤ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πιὼν εἶναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τε ὕδωρ ἐπῄνουν „ πίνειν ἵνα ἀγρηγορυῖαν φᾶλλον παρέχωσι τὸν λόγον, „ ἅπασιν ὁμολογῶ). Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus il- „ lis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius De- „ moſthenis περὶ ἀφίξεως oratio: ὁ δὲ φησὶν (inquit) „ πωτίλλειν δύο ἑρμαφρόδιτον τέχνην ὑ μακρᾶς, ἑκάτερα μα- „ χεσ-

vero rideas? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σύ γε, ἔφην, ἀφαιρεῖ καλαχεῖν με τὸν ὦτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελυσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχους, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, χρίσην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὸν τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν [e] ἔργων ὀπιλίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τὸν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τυγχάνοι κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπούσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὸν Δημοσθέ-

[e] Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χειροποιοὺς μὲν τριακοσίας καὶ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Aeschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, voca- „ tus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσιτήμην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πα- „ τὴρ μου κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημοστένη] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύσροος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοστένη δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔοικε πολλοῖς ἀφαιρεῖν καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σκυθρωπὸν σφοδρότητα, οὐκ ἀλυχρίαν ἔδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑφεστοῦσαν καὶ φροντίδων καὶ λιγυρᾶς πικρίας τὸν τρόπον καὶ συγγένειαν. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότου καὶ τόνου τοῦ λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόις] An μετίοις; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταφθάσματα repetitile videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμοὺς καὶ ταφρείας commemorat, c. 81. εἰ τινες οἷα τοῦ πολεμεῖν ἀλυσιτέλειαν, εἴ τισι δυγατέρας συνεξεδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchthone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Sed

Δημοσθένους δόξαν τὴν ὄψιν ἀπερεῖσαι. ἐγὼ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρᾷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τὴν ὑποθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενῳ ἀντίον ὁρᾶν. ἐγὼ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθου τοῦ τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται ἐγὼ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅπου μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἅπασης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅπου τὸν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, ἐγὼ μάλα ἂν ἀποροίης πρὸς τὸν λόγον ἄττων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι πρὸς τὰς [c] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, ἐγὼ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μετατιθέντες. οἶμαι δὲ ἐγὼ σὲ μεταπηδᾶν, ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι ταίης, ἐν κύκλῳ σε πρὸς ἑλκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀφθόρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τοῦ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημμοσθένους fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus *& inſiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Fenſ.* *b* Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὲν *P.* *c* Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* *d* Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AIW.* ex *Fl.* *e* Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus eſt. *f* Γὰρ] Omittit *Fl.* *g* Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *J.J.*

Σοι] Rectius omnino eſt Cl. *Jenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Jenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Jenſio.* *J.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἄττων] Gloſſema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρίας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *J.F.R.*

21. Ἰκανὰ γοῦν σοι ἦ ἡ Περικλέους. ἰκανὰ μέν γε τὰς αὐτὰς ἀφορμὰς, καὶ βροντὰς, καὶ στιβοὺς, τι κέντρου δίχα παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτοῦ γε οὐχ ἑωρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὸν φαντασίαν ὠδὴν ἤμυνον ἔχοντες, οὐδ' εἶον ἐξεμάσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον ἐθέλειν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſpadelae quoddam calcar accepimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem &*

ju-

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων καταφρονήσεως, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεοεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον θέν[k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὰνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πολλὴν, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὸν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάτ. male *J.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλείας *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὴ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι εὖ'] Sic *J.* & *Va.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἐ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τῶ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ ἐ σύγε] Γραι. ὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. du S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἀρχὰς dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχ̄ς pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἡ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτισσοῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐσμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mſ. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐκ ἐσμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὑδὲν ἔμενον ἔχοντες. Salmurienſis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι δὲ ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σεισθῆς τι κέντρον δόξῃ προσλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτὸν γε οὐκ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔσχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸ τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσεχε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῶν τραπομένας ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφορμήν· εἰ δὲ βιβλίου [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἀφορίζεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, μνείαις [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὰ εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ἔχει οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεσθαι, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Simulae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converso decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτόν γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς δὲ ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔσχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔσχολις Edd. vulgo. *d* Οἷον] Ex *Bl.* recepi. Οἷόν cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *J.* δαψιλὴς *Fl.* *g* Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1. 2.* *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: *Φαντασία* hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷον autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ῥητορικήν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.* 22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰ. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus mirer esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Constare scripsa* Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Huco ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonſtratum mihi cuperes, non ſolum poëtam te bonum eſſe, illud quaſi corollarium feciſſe Demoſthenem, ſoluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui oboculos poſiturus eo provectus ſum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius veſtigia ſignarem*, ſi quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum ſit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praeſentem ignoras, deinde medici inſtar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, ſi quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim conſumta ſunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obſoletae ſunt tuae medicinae. THERS. Haec ipſa ergo, *inquit*, Medicina tibi *ſuppeditas*. Nempe velut viam, tutiſſimam oportet eſſe eam, quae tritiſſima eſt.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν ἐφ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντι, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὀλιγῳδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τῶν λόγων παρεμπόρευμα ποιητικῆς τὸν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὸ ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὸ φροντίδος ἀνεὶς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥυσι τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὁδὸς, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντι ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ἀταράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαιπάλῳ [o] παλαιαῖς ἐγκεῖσθαι τριόδοις. ὥστε [p] ταύτης τὴν ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόν γε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, θαῤῥαλεωτάτην εἶναι τὴν συνθεραπείαν.

ΛΥΚ.

Τοῦτο τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντι,

Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὀλιγῳδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, τὸν λόγων παρεμπόρευμα ποιητικῆς τὸν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα.

Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὸν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὸ φροντίδος ἀνεὶς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο.

Πρόῤῥυσι τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὁδὸς, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον.

Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα.

Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντι ἄλλο θεραπεύεις;

Ὅτι τί δή;

Σὺ μὲν, [m] ἀταράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαιπάλῳ [o] παλαιαῖς ἐγκεῖσθαι τριόδοις. ὥστε [p] ταύτης τὴν ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα.

Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόν γε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, θαῤῥαλεωτάτην εἶναι τὴν συνθεραπείαν.

l Τῶν λόγων] Τῷ λόγῳ Fl. m Ταράξειεν] Ταράξει ſ. prave. n Καλαιπάλῳ] Καλαιπάλῃ Fl. o Παλαιαῖς] Πολλαῖς Fl. p Ταύτης τὴν ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις Fl.

58. Πρόῤῥυσι] Προφύγου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόῤῥυσι τοι γένηται, ἀντὶ τῦ πλέον. V.

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt.* Cic. Or. 9. Vide autem Nυμφ. c. 4. ubi verſus Eupolidis legitur in quo κίνησον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κίνησον] Τὸ κίνησον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκινήσαντι τι κίνησον τοῖς ἀκούσασι, etiam minus apte legitur. *J. F. R.*

26. Ἔρχεται] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in poſtrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοιμι inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inſerit ἀλλ' ὀπαῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum reſtat, pro οἷον quod mox ſequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod reſpondet ſuo ὁπαῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷον] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *J. F. R.*

27. Βάσανον ἐν κρίσει] Hic arbitror absumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *J. M. G.*

42. Πρὸς τῶν ποιητῶν] Gloſſam eſſe τὸ ὑπὸ, eſt apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud ſit repetere. Vid. tamen *Ionr.* c. 15. 21. f. *Bie Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *J. F. R.*

45. Ἐφ' ὅπαξ ἀληθῶν] Ἐλθεῖν τῶν εὐεργετῶν an ſignificare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστας ἰλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae στας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, προὔθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαληλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ἐπὶ τὰ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὧν ἑνὸς δρόμου σημεῖα κατὰ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι· τὸν δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλεείνειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδοὺς, τὰ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφὸν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲν Παύσωνα τῷ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὸν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφη, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μετατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Therfagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a ᾽Η] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* ᾽Η adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inserendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vaeniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27, teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ᾽Η male *Fl.* & *V2.* Ἡ. In *J.* autem Ἡ, nisi quod mendose ἧ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ἐ τὸ Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεύειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεύειν, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Παύσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aelianus* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis,* THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi. *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ἰδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι; δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καλπαλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, κ φυτῶν, κ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπεισάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲ, εἶπεν, ὑπὲς τ Πρωτέα μηχανᾶ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γᾶν ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπιπτημμένην φροντίδα. τάχα γὰ [h] ἄν τι πρὸς τῦ σῦ [i] κυήματος [k] ἄφρονος γενόμενος, κ τ ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς ἦν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθισάντες ὅπι τ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲ ἠκροώμην, ὁδ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξὺ δ' ὥσπρ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζυ τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπρ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲ, ἔφην, εἴσομαι, κ πρὶν ὅ, τι κ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἔστιν ὅ, τι κ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, κ τότε ὑπερηδεὶς,

f [a]Ο] [a]Α marg. *A1*. *g* Καπαλάκει] Καπαλώκει *Fl*. *h* Ἄν τι] Bene *V2. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύηματος *H1.* & *2*. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφις] Καὶ μίμφις. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J.F.R.*

97. Τοσοῦτον ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Καπαλάκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καπαναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιπτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione:* malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπιπτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπτημένοι ταῖς παρασκευαῖς, κ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ἔρα, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηθεὶς, τὸ βιβλίον ὠνησάμην οὐ πάρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε ἦν οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάριν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ὑποσχέσιν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν με λαμπρῶς τῷ Ὁμήρου γενεθλίῳ, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τὰ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῆς [a] γραμματείου, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τὰς δικαίους ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μέν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagoreae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματείου Fl. b Περιτρέψας] Παρατρέψας emendat Gesn. c Τε] Omittit Fl. d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in Fl. e Ἑτέροις] Ἑταίροις Fl. prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπεμνήσθην] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἴκαδε] Pro οἴκοι positum. *F. G.* Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forsan hic οἴκοθεν scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῆς βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρου &c. τὸ δρᾶμα τῆς βιβλίου insititium videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τῆς βιβλίου praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τῆς βιβλίου, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* recatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea his, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo addiscendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν ἐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲ ἓν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος f τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ ἡ Δημοσθένην ἀπὸ τ Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ ἡ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τ ἐλπίδος, τ Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς ἓν ἤκουσεν ἀπὸ τ Καλαυρίας ἥκοντα τ Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ g Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ὐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γ' κομίζω τ Δημοσθένους. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γ' τ ὀτῶν, ἡ τ ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γ' ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν h ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὐ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. g Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. h Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γ' τ ὀτῶν] Subaudi δῦ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὐ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὐ Βοιωτίας, εὐθ' ἵνδα τι παρ' ἰμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ὐ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reizium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καʼειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καʼειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ̀ ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλʼ ἔνθ' ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα ς̀ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὐ θεραπευόντων τ̀ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλʼ οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φὴς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες τῷ τε πρώτῳ μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ ς̀ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθοσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ̀ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ̀ Φαληρέα, καὶ τ̀ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ̀ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ̀ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους ταπροhendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καπιλήφαμεν] Καπιλίφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ̀ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius causa exscindi.

πεινὺς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὀπτολάσαντας, ὑ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαντας ὑκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· ὑ τ ἄπιστον Ὑπερίδην, ὑ τ ἄφιλον [t] δημοκόλακα, τ ὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακίᾳ τῶ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρασχεῖν ἀφῆκον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γὰρ τ συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθ. τῷ δὲ ὑκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπηχύνετο τί τῶν ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἵν ἐχρῆν ὁπόσε τ ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' ὑκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, ὑ βέβαιον ἦθος ἡγεμόνῳ· τὰ γὰρ τοι καλὰ, κἂν πρὸς ἐχθροῖς καλὰ, ὑ τὸ τ ἀρετῆς, πανταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τῇ Βύλιν ὑ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, κἀ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, ὑ Δημοσθένην, αὐ-

t Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λὰ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi periisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαντας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαντας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλιν τ βιλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν βίλιν πνεῖ, πρωΐ δ' οὔ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἦν, ἀλλ' εἰ & πρεπὰ πικρός. *Plut.* 116. I. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmariensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατείναντα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένος γὰρ ὁ βιβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δίκας τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἧν ἐχρῆν ὅπου] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenis reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἧν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* 7. 269. ubi Σπερχίη dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ χὴ μὴ κατ' σχολὴν συγγενόμην, ἢ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυνθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητα· εἰ μηδὲν μὲ ὁ Πύθων πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τούτου κρότῳ, ἢ τόνῳ, ἢ λέξεων εὐρυθμίᾳ, ἢ ταῖς τῶν λογοποιῶν περιγραφαῖς, ἢ συνεχείαις ἀποδείξεων, ἢ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, ἢ κρουστικῷ· μέλλοντες γὰρ ὅτε τὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, ἢ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, ἢ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲ δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερηγάμην τῷ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui; non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συρικτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπάρτης. *M. du S.*

Βούλει δὲ Σπάρτης] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθὶς ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ ἀποβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ ἀποβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδίξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, f. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καθιστώσης πρυμνήσια, τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον· ἀλλ', ὦ Ποτειδᾶν, ἴσθι ὅτι ὀρθὴν τὴν ναῦν καθιστῶ. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſumit Demoſthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expenſarum mearum rationibus inſcriptus eſt, cum tamen mallem ipſi, quam ſcribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expenſa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam auro Demoſthenem.

συνέσεως, ἀκλινῆ τ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις Φυλάττοντα τρικυμίαις τ τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τ δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τ ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τ ἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτ' οὖν μόγις ἀγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν ποτε, καθαπερομένης [e] τ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τ Δημοσθένην ἐπιπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ [f] ἀπὸ τ Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. κρίνεται μᾶλλον [g] ἢ ἐβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παραδεδωκέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, φόρους, θρέμματα, γῆν ὁ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄλλο τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ τάχιον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῷ Φιλίππῳ] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo, quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδιάλειπτον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τυχὸν μαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non διὰ τέλους, ſed διὰ παντὸς minimum φροντίδιον acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeronenſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲ ἕκας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὁ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄλλο τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe.* Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ ἐ. ὁ μὲν Βοιωτίας, ὁ δ' ἄλλο τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλῳ τ Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ὁ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μή τις τῶν Ἀθηναίων ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν προείμην ἄν, [b] φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἕξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταῦθοι παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας καὶ τῷ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλίγου τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιοῦτος δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τῇ γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον λόγῳ Φροντίδος, ὃς εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προίμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Langhton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Mo'emo Selanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* ediditſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἐ ζῶτα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιέντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα πραίσιτα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν δὲ μὴ Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὔτε Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὔτε Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, οὐ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demosthenes Athenis
„ non esset, facilius urbem haberemus,
„ quam Thebanos & Thessalos fraude,
„ vi, occupando, emendo. Nunc unus
„ ille vigilat, temporibus omnibus immi-
„ net, & nostros impetus subsequitur, ad
„ nostra se imperatoria consilia velut in
„ acie opponit. Illum non fugimus cum
„ machinamur aliquid, cum conamur,
„ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis
„ homo impedimentum est & propugnacu-
„ lum, quo minus una omnia impressione
„ habeamus. Certe per illum *si stetisset* non
„ Amphipolin cepissemus, non Olynthum,
„ non Phocenses haberemus & Pylas, nec
„ Chersonnesum, & quorum circa Helle-
„ spontum potiti sumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives suos,
„ & velut a mandragora dormientes exci-
„ tat, libertate dicendi velut urens & se-
„ cans illorum socordiam, parum, quid
„ jucundum illis sit, solicitus. Transfert
„ idem pecuniae reditus a theatris ad exer-
„ citus, trierarchicis legibus constituit rem
„ nauticam perturbatione rerum tantum
„ non plane corruptam. Abjectam satis
„ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θεσσαλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ὅταν τεχνάζωμεν, ὅταν ἐπιχειρῶμεν, ὅταν βουλευόμεθα, καὶ [e] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσκολμος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐκὶ Χερρόνησον, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἀκούσας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τὴν ῥαθυμίαν τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μεταθήσει δὲ τὰ χρήματα τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντάξει δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, οὐκέτι τὴν ἀταξίαν μονοῦ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρυμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

[e] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Al.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton*. Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριος δὲ Πυλῶν ἐστὶ τῶν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῶν Φωκέων πολέμων ἐστὶ τῷ κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λέγω Θηβαίων ἅπαντα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: πρὶν τὸν ἐν τοῖς ἐγγὺς ἐστὶ μειζόνων, λέγω δὴ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & saepius Πύλαι dicebatur, erat Graeciae porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo saepissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J.P.a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Sic quidem etiam Mss. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J.G.G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic suboluisse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λοιπ. *F.G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συναγωγικὸν h.e. pretium oratori solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικανικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J.M.G.*

τριώβολον τὸ τῶν πόλεως ἀξίωμα, πάλαι „ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
[a] τούτους καλαικαλιμβύους εἰς τὰς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τὸ Μαραθῶνι καὶ „ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
Σαλαμῖνι καλῶς εἰργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι „ vocat, atque ad aemulationem eorum
συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον „ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
δὲ λαθεῖν ὄφελε, δὲ φεναχίσαι, δὲ πρίασθαι δ' „ mutuique auxilii foedera, & conventio-
ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον „ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο. „ lare non eſt, non decipere, non emere, „ non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι 37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας „ quod timeamus, quam triremes omnes
ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θε- „ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
μιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο „ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμι- „ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
στοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρό- „ dentiae nomine comparandus cum Themiſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
νημα. ἐκτήσαλο γῆν αὐτοῖς ἀκόντων, Εὔ- „ in republica. Dicto igitur audientes illis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
βοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, „ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, „ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, „ cum Chareta & Diopithen, & Proxenum, & horum ſimiles quosdam impe-
καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες „ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχουσιν „ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
ὅτι τῷ βήματι. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον „ hominem armorum faciant & navium,
ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, „ & exercituum, & temporum, & pecuniarum dominum; vereor, ne de ipſa me
καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ „ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστασέ μοι τὸν λό- „ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, circumquaque concurrat, deprehendat, re-
γον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνι- „
ζόμενος ἡμῖν, πανταχῇ συμπεριτρέχει, „
καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν „ „ dicus

[a] Τούτους] Τούτοις *Fl.* [b] Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτους Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἓ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαικαλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si τὸ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχῃ, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ τὸ Μαραθῶνι ἢ πρόγονοι. Noſter c. ult. f. hujus Dial. ἢ τὸ Μαραθῶνι πατέρων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸ Μαραθ. πατ. At quando abeſt ejuſmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἤρων. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro τὸ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἓ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς τὸ Μαραθῶνι πρωτοδιωνυσιάσας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς τὸ Πλαταιικῆς ἀγωνισαμένους, καὶ τοὺς τὸ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἄντας τοὺς τὸ τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτους νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * amplissimas classes dimittat, copias in aciem mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ meque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent,

συλλέγει. [c] ὁ δὲ ἐπιμήκεις τόλυς ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ἔγε μὲν τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτῷ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μέχρι τῆς νίκης ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὑπὲρ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφικινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερβῆναι παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit. *F. J. Wetst.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις est ἐπιτεινὰς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

mistocles & Pericles fuit, id nunc est Demosthenes, par Themistocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte considerabat Interpres. *F. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jensius* τοῦτο νῦν. Ego sic integre edendum censeo, & ita interpungendum, ut ἐφάμιλλα ad sequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipsa rationem a me exegisset.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐπιμήκεις τόλυς] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, ilicet de tota arte actum est: exsequias eamus criticis. *F. M. G.*

49. Ἀθηναίοις. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes prostratae sunt, Philippus initio quidem se gessit insolentius; post autem, periculo licet defunctus, ἔφριττε τὴν δυνότητα τῆς τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ὡς μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸν περὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in *V. Demosth.* p. 1567. *H. Steph.* *F. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, nisi velimus ellipsin satis difficilem statuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte sic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim nisi praeter spem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *F. M. G.*

94. Ἀμ-

γοῦλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοῦσες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῷ Δημοσθένει δ' ὁπότε ἀντάτοι, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

Οὐ γὰρ δὴ κατὰ τοῦ Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν καὶ πάντως ἥλαττον ἂν ἔχοῦσες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί σὺ νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπου σφάγην ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ὢν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ὅτου πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepissemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀξιοῦτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Va.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *Ald. W.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσπεπόνθων scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τὸν Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὸν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M. du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M. du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M. du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M. du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τοῦτο μόνοι, διαφόρως

„ patrimonium quoque in Athenienſes,
„ privatim in egentes, publice in civitatem
„ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis,
„ terrere illum vos poſſe arbitramini, cui
„ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in-
„ certis patriae fortunis ? & in facta illo
„ veſtra invehente, indignamini ? qui nec
„ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne-
„ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta-
„ re rempublicam, ſibi autem eam philo-
„ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia, Archia, ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire, & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus, ſimplicem e libera mente orationem percipere, & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet, cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua, Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus, adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus ? Sed quomodo mortuus eſt ?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis, quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ϗ τ πατρῴαν ὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ϗ δημοσίᾳ τῇ πόλει g καλῳναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδ ἀδήλοις τύχαις· ϗ καθαπτομένῳ τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. ὅσ' ὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλε. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδ εὐνοίᾳ πολιτευόμεν, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν h γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμεν.

i Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑφεπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμεν, τίν τε γνώμην, ἣν k ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντ, ϗ τ ἀεὶ ἁπλῶς ἐπιπλοκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τιν ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγ, ϗ φιλαλήθ συμβουλῆς μεταλαβεῖν· ϗ τι ϗ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα ἁπλῶς βάλοιτο τ αὐτῆ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ϗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθ Φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτλω ἂν ἔλεγες· ὕτω μανικῶς φιλαθήναι ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι l διαφέρομεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. ἔοικε γ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

g Καλῳναλ.] Κατωναλ. *Fl.* h Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιων *J. Va. Fl.* i Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* k Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* l Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio ? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors, ut etiam nos, qui vidimus eam, non minus ſtupuerimus, & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus, ac illi, qui audiunt, percelluntur, ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus Διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem, ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus, quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *J. J.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus, niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus, ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus*, parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* Διαφέρομεν legas, vide tamen Εἰκ. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum, τ μὴ ὁρώντ-

βυλευμὴν ὡς ἐ ὑστάτης ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ ὡδασκευή. καθῆτο μὲ γὰ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτιω δὲ τ πρόσθεν ἡμερῶν λόγυς ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶ λόγοι; APX. Πολλὰ ἐγὼ φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα ὡδὲ σῦ [a] καθυπισχνέμενο, ὑ μάλα μὲ πρυσδοκῶν· ὑ γὰ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δὶ ὀργῆς ἔχειν τ ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς πρυσίετο τὺς λόγυς; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲ γὰ αὐτήκο ἂν ἐβυλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ ὡδιλίπῃς μηδέν· ὑ γὰ τοι σμικρὸν ἔργον, ἤθο ἀνδρὸς γενναίυ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τῦ βίυ καλαμαθεῖν, πότερον ἄτο ἐ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τ ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

APX. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γὰ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴ εἶναι τ σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τ ψυχήν; APX. Οὐκ· εἴγε τ λοιπῶν ἀκύσαις, ὑ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέ, εἶπεν, ὐδὲν ἀπώμοτον, die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

[a] Καθυπισχνούμενο] Καθυπισχνεμένου *El.*

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲ γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), εἴον ἄπορ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. *P.*

ῥητῶν. *L. BOS.*

Ibid. Τῶν ὁρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus ἐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τ ἀκροώντων, vel ἀκυόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆτο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάσασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τ πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda, *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ ἐξῶ hic desiderari videtur, μὰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν δοξῶ παρ' Ἀντιπάτρῳ διεψευσθημένῳ. *F. G.*

72. Μηδ' ἂν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem ἐς, legendumque ἐς ἂν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *Epi-*

„ est: nequè mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ἐδὲ πᾶσιδόξον, εἰ Δημοσθένην ὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ᾗ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεστήσαμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν σὸν ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Παν-
διονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
τραγικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τά τ' ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δυνάμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' οὖν ὁ ἔλεος [c] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, οὓς ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,
ἢ

b Λαμβάνουσιν] Λαμβάνουσίν *B1.* Correxit *B2.* *c* Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* *d* Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H1.2. P. B. J. Ald. Fl.* *e* Παρὰ] Rescripsi ex *Fl. J.* & *V2.* Περὶ male cett. *f* Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

picletus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ὕτως ἔχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum iftiusmodi ellipsis fit supplenda. *J. J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione. εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνεται ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακται ὑπὸ τῶν νόμων. *J. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις τὸ ἄστει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἐδόξει μοι τοιαῦτα πολιτεύμαθ' ἑλέσθαι, ἅτε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανωμένου. *J. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege παρὰ. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *J. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὡδάγε τυτυῖ Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, ἡ τῇδε τῷ βωμῷ, ἡ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδῶναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, ἀδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνεπλαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεθαλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρησφύγελον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ καλαισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenien„sibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„genda, abjiciendaque libertate, pulcher„rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vere: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Fac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύσας, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανος numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανος fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικὰς *pro suis virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀπ. *Suid.* c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κιλτώσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰκὸν ὅτι οὐκ ἂν δώη &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* atque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτυῖ Ποσ.] Clarum enim Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2.1 Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέα, legendum, non Πυθέα, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆ ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῇ ζωῇ, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus" ? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Ar„ chias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma so„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τ' τραγῳδῶν μνημονεύειν, ὑ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ χ' θνήσκυσ' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως πεσεῖν· κόρη χ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμων θανάτυ βίον προχρινεῖ ἀχήμονα, τ' Ξενοκράτυς χ' Πλάτων υπὲς ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμεν; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλ' δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένυ, τά δ' ἀπειλῦντ', ἀπαλὴν μῦσαν τερπρᾷ κεραννύντ'. Ἐπειθην ἂν, ἔφη, τύτοις Ἀρχίας ὢν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῶ γενέας.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενούμην· ὃς δ' ὡς ἤσθετο, δῆλ' ἦν καταγελῶν, χ' τ' θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, χ' τριήρεις, χ' τεῖχη, χ' στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι χ' χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τ' δ' ἐμῆς παρασκευῆς καταφρονεῖν, ἣν ὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, χ' Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημέως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξιαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδυ τῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαν τ' ψ. valeat μεταμορφόζειν ἑαυτὸν ἀπ' τ' ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεταμορφόζω, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τ βίον — τῦ λοιπῦ μεταμορφώσῃ. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ composita interdum construuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδόναι ταύτης, ut *Herodian.* Item μεθίεμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ οἰκονομίας. Nec non μεταποιοῦμαι τ ξυνόντων ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλυ, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut in ἀπαλλάττομαι νόσυ, ἐκβαίνειν ἅρματος, & similibus solet: quod tamen in μεταμόζειν nondum desinio. Ideoque ψυχῶν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J.F.R.*

4. Ἐμπεσὼν θνγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 192. A. *M.du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M.du S.*

14. Ἡ δὲ θ θν.] De Polyxene. *F.G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M.du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμων. Mox malim χ' ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetsten.* *J.F.R.*

17. Ξενοκράτυς] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J.M.G.*

24. Ἐπιστὰν ἂν, ἔφη, τύτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F.G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander esset, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν σοι τεῖχον ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τ προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μή μοι προσάγαγέ μου τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ὀφλήσει νόμον ὁ νεὼς πεῖσες· τ δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξων ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τ ἐλπίδος ταύτης· καὶ τ χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεύσαντος, λύσαι ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ἐξελθὼν τ οἶκον τὸν νεὼ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καίμοι μὲ ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, „ *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

a Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. b Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* c Δή] Omittit *Fl.* d Αὐτῷ] Αὐτὸν L. e Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Καρδόνος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μὴ τ ἐκείνου φίλων ἐν πρώτοις ἀξιούντες εἶναι καὶ σῶν ἀφίεσθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύσασι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐν συνέδριον, ὅπως αἱ πόλεις σωσιπολίσωνται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τ Ἑλλάδος. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παρέσομαι] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δὴ ποῦ] Etsi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὴ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιών. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt fuisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακον ἐξορυχθὲν illi fuisse τ κρίκου) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pu-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obſeſſi expugnatique Demoſthenis poſſum referre. ANT. Demoſthenis & iſta, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propoſitum, quam civilis providentia, in manu *ſemper* pignus certiſſimum libertatis habere. At ille quidem diſceſſit, vitam habiturus in beatorum inſulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, ſectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipſis, qui ad Marathonem cecidere, praeſtantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τῆς Δημοσθένους πολιαρχίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἢ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τῆς ἀηττήτου ψυχῆς, ἢ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδὸς, ὀπαδός τις δαίμων ἑσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

J U P.

NOlite amplius muſſare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miſcere ſermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

Ζ Ε Τ Σ.

1 ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Φάσγανα marg. *A1*. *g* Ἢ] *Ei H1*. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl*. ΖΕΥΣ &c.] Nomina perſonar. ex *B1*. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inſcripſit. Cett. omiſerunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omiſit *H2*. *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζεις Schol.

72. *Ναίσμων] Ἀρχίας. *V.*

1. *Μηκέτι τονθορίζετε] Ἀντὶ τοῦ ἐν ὀδύναις γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam ſatis ſcio; nec, ſi ad quem locum referatur certo ſciri poſſit, nullius videtur eſſe momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. *Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.*] Clarum hoc Demoſthenis jusjurandum, quod & apud ipſum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὑψ. quod ei ineſt, rite enarrantem. *M. du S.*

59. *Χαίρων*] Ridicule ſane. Famae Demoſthenis aliquanto melius conſulunt, qui epiſtolam ſcribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ ſolum adſcriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demoſth.* *sup.* 60. *M. du S.*

61. *Δημοσθένης γε*] Antipater. *F. G.*

68. *Ὀπαδὸς τις δαίμων*] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. *ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνιέναι ἑαυτὸν ἔφασκε ὑπὸ τοῦ συνεδρεύοντος ἐστὶ Θεῶν.* Hor. c. 29. *M. du S.*

69. *Ἐλευθερίου Διὸς*] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenſes, poſt liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pauſan.* Boeot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. *Τονθορίζετε*] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque uſitatum. *F. G.*

2. *Συστρεφόμενοι*] *Congiobati.* *L. K.*

9. *Λεκτὸν*,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπειδὴ δεδόχθαι περὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μελοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἰ μοι ὀπτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἐδὲν ἐμῦ δέησις.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφαίνυσιν, ἐδὲν μέγα, ἐδὲ νεανικὸν οἰόνται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ἐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ἐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ὀπτικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ἐδὲν ὑποστειλάμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφῦται, ἀλλὰ τὰς θηλείας καὶ τὰ ἴρυτα. ὁ γὰρ ἰῶν θηλείας δημηγορῶ. *V.*

9. Ἄκουε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Θεσμοφ.* 379. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἤρετο μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν κυνῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De ποσσίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νί-

3. Multi nimirum, *inquam*, non-contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γάρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῆς ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῆς ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀγορᾶς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ παρρήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸ ὄνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλοις τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος καὶ κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιόν τι ἐσθῆτος ἁλυσιδωτὸν, καὶ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἡ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰπὲ δ' ἂν τὸν ἐμπλεύσαντα καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Ba.* & *P.* In reliquis prave *φατρίαν*. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere, invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκυτηλικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἔστιν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεγενημένοις ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσῳ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλους.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

prarios plerosque, laſcivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro ſimilis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus ſenex, ſimis naribus, aſino plerumque vectus: iſte Lydus eſt. Satyri autem acutis auribus, calvi ipſi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis ſubnaſcuntur: hi Phryges. Caudas habent univerſi. Vide quales nobis praeclarus iſte Deos faciat?

5. Deinde admiramur, ſi contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentoſos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amaſiam alteram ſuam Ariadnen, cujus etiam coronam ſiderum choro inſeruit, alteram Icarii ruſtici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum eſt, etiam canem hujus Erigones ipſum huc eduxit, ne deſiderio maceretur puella, ſi non habeat in caelo, familiarem ſibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebrioſa inſania, & riſus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aeſculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male F.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. V.

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν τοῦ Ἀθηναίου ἐγγενὴς γεωργός· τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἐκαρίᾳ ἡ πρώτη ἄμπελος ἀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦν δὲ ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τοῦ καρποῦ πιεῖν Ἀτθίδος, ἃ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ ἀφ' ὧν οἰνοποσίαν καλαχθέντες, ἀποκτείνασι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντες θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι ἐμοῦνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βαρυνόμενοι μανίας ἐμποιητικὸν ὄντα μὲ ὃν τὸν Ἰκάριον ἀποθανεῖν ἐπὶ δὲ κατέστησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν ἡμέρᾳ ἐρίφου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀπὸ ὁ μὲ τόθ' ἁφανὴς ἐγένου. ἐπὶ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνῃ ὑποχομένῃ τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐπιτελέσαι, ἀρμήκισαν ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μοιρωνήκεσαν ἅτινα ἀεὶ σὺν τῇ ὀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντος. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν Διόν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ποιοῦσιν πλίνθους χήμαλα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀναθύτης ἐπαύσαντο τῇ μανίας. V.

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impreſſis mutatum eſt. M. du S. Deeſt tamen aliquid. J. F. R.

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impreſſ. Οὗς Exe. G. & V. Lege οἷς, ut in C. eſt. M. du S.

(3) Χρησμὸν] Χρησμῷ C.

Edd. quia ſic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. J. F. R.

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diverſis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Periz.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, supposititium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἱ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἤτοι γὰρ, ὁ μὲ αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τ νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγον πόνον ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλήγορει αὐτός. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι δὴ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τῦ πυρός. εἰ δὲ ἔξεστιν καὶ πρὸς αὐτόν σε τῇ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ἐν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ ὲ μόνον τῦτο ἀκῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ ὔτε ἐκείνοις πείθομαι, ὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἔχειν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, καὶ τ αἰτίαν τῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέχεις, θνηταῖς ὀπτιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τ χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γέ-

ma.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῦ Κρισαίου κόλπου κατατετρῦ τ Ἐχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ ὡσθαλάσσιοι, τ ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὸ ἱρὸν ἐστιν ἰδιῶν ὡδὶ τ αἰγιαλῶν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποβρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ὠάτιον ὡδὶ τὸ ἐνιέμενον τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἕλιον V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rizon. ad *Aelian.* Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. *J.M.G.*

71. Κεράσαι, εἶα] Οἶα ad κεράσαι simul & κέρατα referri vid. supra dictum *Bacch.* sub init. *J.F.R.*

80. Ἰκαρίῳ] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F.G.*

82. Τὸν κύνα τ Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύνθες ἐκεῖνο ὃ ἄστρ. ἐγ. καν.] *Th. Mag.* v. κυνίδιον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. Λ. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τιμ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *AIW.* adscriptum : Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς *Steph.* *J.F.R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J.F.R.*

γη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι, καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θηλείας ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅσῳ αἴσχιστον, καὶ αἱ Θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ ὄφις, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ σου νοσσεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae λυπήσεως parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε τ' Ἰασίωνι ἰσόθεος Δημήτηρ
Ὤ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐν Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Aelian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. 11. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque o brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Καρίδας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* F. G.

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Patt.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιτιμωτάτῳ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c,

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἡ ἡ τοῦτον τῦ Γανυμήδης ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, ἡ ὁ Κορύβας, ἡ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν [c] ἐπεισεκυκλήθησαν ὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τ' κάνδυν, καὶ τ' τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῦ, [d] μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, ἡ θεοὺς χειροτονοῦσιν, ὃς ἂν ἐθελήσωσι, τ αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ἡ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρεγγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, ἡ σινδόσιν ἐντετυλιγμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῦ; τί δὲ βούλεται ἡ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, ἡ χρᾷ, ἡ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας ἡ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, ἡ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεμβεβλημένα εἰς τ οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὀρθίους, ἢ ἡ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριῦ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τ κάνδυς, ἡ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Monfaucon.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἰρωθίων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit, nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων σκεψόμεθα ὅπως σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγὴς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ χρηστεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τῷ ἀθλητῇ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὁπόσοι ἐσμὲν, μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque *lapis* oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſonneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

Vir-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολόου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* b Καλαντιχρὺ] Deeſt in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολοίου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίων τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδιχορρόου. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ἔτι ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκιᾶδας μὴ ἂν ἀλλαχοῦ ὑποδῆναι, (4) ἢ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου. Θελπὼς γὰρ ἔτος ἀεὶ ῥεῖν, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκβολὰς, ὑπαπτεύθη αὐτῷ προχωσιν (5) ἔτος τοσοῦτο ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδεῖξαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ἔσα (6) τῆς τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ περιευδῆσαί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοχιάδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸν τόπον ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολοίου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίων] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφίλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτονῶν.

(4) Ἢ πρὸς] *Quam* C. Ergo legit ἃ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἔτος θελπὼς — ἔτος. *J. F. R.*

(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῆ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeterocqui Κατοχιάδα γῆν non meminit. *J. Cler.* Sed ſic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa, *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apolled.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jufſerat (p. 77. C.) *M. du S.*

Mo-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

καὶ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καταπεφρονήκασιν [c] ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συζῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ πῦ γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας προσάγῃσι, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ πω εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἔστε θεοῦ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ τῆς Ἑλλησιν οἶδα τῶν παρὰ βαρβάροις ἀγαλμάτων ἰδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσημάτων τε αὐτῶν ἰάματον, καὶ ἴχνος ὡς ἐς τὴν ἐπισχαρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗι ΤΥΧΗι. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομβήης, ἑβδόμηι ἱσαμβήι, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεψάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆ νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρασάμβολοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἀξιώσαντες [b] ἑαυτοὺς καθ' ἁπάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν, τοὺς δὲ νεωτέρους· ἐπειδὰν δὲ ἐκ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἀποδειχθῶσιν, ἐπὶ τὸν Ἑρμῆν ἀναβαίνειν, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀτλαντα, καὶ ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, καὶ ἐπὶ τὸν Διόνυσον, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα· ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν, ἀναγκάζειν αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐγένοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναβαίνειν, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, καὶ ἐπὶ τὸν Διόνυσον, καὶ ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀτλαντα, καὶ ἐπὶ τὸν Ἑρμῆν

majorum gentium senatu sub Saturno; quatuor vero de duodecim; & in his Jovem. Quaesitores autem illos sedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum interesse postulant: hos porro venire adductis juratis testibus, & generis sui argumentis. Deinceps hi singulatim prodeant in medium; Quaesitores vero re explorata, vel Deos esse pronunciabunt, vel ad sua sepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & semel ejectorum a Quaesitoribus, deprehendatur caelum ingressus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* suum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aesculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, sed electo uno, aut vatem, aut citharoedum esse, aut medicum.

17. Philosophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus sunt culti, illorum sublatis simulacris, imponi *placeat* aut Jovis *signum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βουλῆς τ᾽ ὑπὸ Κρόνῳ, τέτταρας δὲ ἐκ τ᾽ δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τ᾽ Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲν καθέζεσθαι ὀμόσαντας τ᾽ νόμιμον ὅρκον, τ᾽ Στύγα· τ᾽ Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμότους, καὶ ἀποδείξεις τῆς γένους. τοὺτου δὲ οἱ μὲν παρίτωσαν καθ᾽ ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ὑπὸ τὰ σφέτερα ἠρία, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τ᾽ ἀδοκίμων, καὶ ἅπαξ ὑπὸ τ᾽ ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τ᾽ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτῆς ἕκαστον. καὶ μήτε τ᾽ Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τ᾽ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ᾽ Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ᾽ ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲν καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

[c] Θήκας τὰς] Omisit *Ha.* sola. [d] Καινὰ] Et sic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ᾽ τῆ Κήρυκος λεγόμενοι τῷ δήμῳ· δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπεψάτιε Ἀπόλλων] Ἐπιψάττειν erat mittere populum in suffragia, quod ἐπιψηφίζειν est, ut luculenter ostendit doctissimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιψάττειν faciat Apolliuem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιψάττειν, ἔχει οὕτως· τὰς κλοιὰς τ᾽ ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. Apollo praeses literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Aristoph.* Thesmoph. 379. Τιμόκλεια ἐπιψάττειν Λύσιλλ᾽ ἱερομνήμονα Εἶτα Σωφράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμμάτευεν Μῶμος] Etiam hoc apposite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τῷ δήμῳ ἐν τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari posset, si hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epistatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata sunt, ut conversionis nostrae ratio etiam his, qui non satis exercitati sunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & somniandi adeo, occasionem praebent. Dicit enim sententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείους θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρία] Humilium volunt hac voce designari sepulchra. *M. du S.*

Ἡρία] Vid. supr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis signum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teste *Pausan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aesculapii oraculis vel solus nostri Pseudomantis satis testatur: ad quem fallor an referenda est tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hisce videtur. *M. du S.*

νος, ἢ τ' ἄλλων τινός· ἐκείνους δὲ τάφον χῶσαι τ' στάλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι αὐτῇ βωμόν. ἢν δέ τις ἀπειθήσῃ τῷ κηρύγματι, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ἐπὶ τοὺς ἐπιγιγνώσκοντας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικαζόντων.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀναπετεννάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτῳ γιγνέσθω. πολλοὺς γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ ἐπιδείξηται, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγιγνώσκουσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὅτι γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recusset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλλω] Θύλλω male B. ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλλω, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνους δὲ τάφον — καὶ θύλλω ἐπιστῆσαι] Pro θύλλω, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλλω. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἕστηκε vero sit *stetit*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτυς, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Supposititium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμᾳ] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῶ κεκαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositititium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητοι πολλάκις καὶ ἀχίτωνες πορεύεται. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Grae„ ci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* „ Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim „ fuit τῆς ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam „ lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert Xe„ nophon in eorum Politia. Athenienses quoque, pau„ lo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut seve„ riores, non nisi necessario tempore, ad vitandum „ scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis ute„ bantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem au„ ctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum „ ὑμέραις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris „ institutione, jubet eum nudis pedibus ad venatio„ nem ire,

„ γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ἰοῦσιν
„ Κύνας τοῦτο ἴχνη μιλίνται, ἀνυδρήια θηρῶν.

„ *Clem. Alex.* Paedag. III. libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μέλλει „ ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πάλιν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

„ πως

CYNICUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΛΥΚ.

1 ΤΙ ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερκὴς, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτην, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὄπλε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ἐκ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, ἀλλ' ἐναντίως ἄλλοσε ἀλλαχοῦ, καὶ [d] εὐναζόμενος ὅπου ξηρᾶ δαπέδου, ὡς [e] ἄσηθ [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε10καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κεκτημένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχειν μοι

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P*. & *Fl*. Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. f*. aeque ac in *B*. &c. aberant a *Fl*. quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ἀνικῶς. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴς] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P*. &c. Ἀνυποδητῆς *f*. *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl*. *d* Εὐναζόμενος] Εὐναστάμενος *Fl*. *e* Ἄσηθ] Ἄσθη *f*. ſola, & marg. *AlW*. *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Poll*. *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl*. *h* ΚΥΝ.] Κων. *Fl*. mox Κωνικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl*. *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn*.

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κυδωνίου ἔστω ὁ λόγος ἄλλα τε τερατεύεται, καὶ ὅ Λυκιανοῦ. *G*.

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διερρηγὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ ὑφιλοσόφων ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχων πλατείας & κακοκλωμένας. *G*.

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ διδάσκειν. Nota eſt & Romani Catonis *ἀνυποδησία*: item Neronis; vide *Suet*. „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen. ἀπομν*. 1.— τε & ἀκίστων ἀφτελῶς *Ariſtoph*. apud *Diog. Laërt*. p. 40. C. *ἀνυποδητῶς*. in *Nub*. tamen eſt *ἀνυπόδητος*. *M. du S*.

3. Γυμνοδερκὴς] An *γυμνοδερμῶν* a *γυμνοδερμοῦμαι*. i. e. cute nuda ſum? *F. G*. Idem rurſus ad verbum *Menag*.

Ibid. Καὶ γυμνοδερκὴς] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J. M. G*.

Ibid. Ἀνυποδητῶς] Infra c. 16. f. *ἀνυποδητῶν* iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item *ἀνυπόδητος* c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum *ἀνυπόδητος*. *J. F. R*.

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F. G*.

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρησάμενος cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian*. plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J. F. R*.

9. Ἄσηθ] I. e. *ἀστρώτου*, *ſine ſtrato*. *F. G*.

Ibid. Ἄσηθ] Ἄσιν. *F. G*. Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed *ἄνευ faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J. F. R*.

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλου. *F. G*. Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian*. IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J. F. R*.

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn*. Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι; τῇ πολυτελείᾳ δὲ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, οὐ σὲ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ πόρρω. διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὸ ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμῶν ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γάρ αὐτῶν ὅ, τι καὶ τὴν [b] ἐκπλησιν τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & neceſſitas illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπλησιν] Ἐκπλεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *El.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Er. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Guiet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto verisimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis ſonibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ' ἱερὸν ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν, [e] τὸ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ ποδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅπως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἐστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν τοι πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν ἄλλων; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τῶν ἄλλων [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· χρεὼν γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνονται μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῇ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτίᾳ μου, καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τὸ φύ-

e Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Aiw.* f Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. g Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. h Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* i Ἢ] Ἦ L. k Ἔχειν] Deest in *Fl.* l Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* m ΚΥΝ.] Addidi ex *J. B1. H.* &c. Aberat in *P.* n Εἰ κακῶς] Εἰ καὶ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. o ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *H1.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam sensérat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδ' εἰ cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτε ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰ, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰ, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, ἡ τ' θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τ' χρείαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τ' γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅτῳ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδεν χρείττω τ' κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀλιγῳ ἐσθῆτος ἀκλήρως. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τ' ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλασκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τ' τεχνῶν ἔργα, δῶρα τ' θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἴ τις καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τ' καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἐστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, καὶ πεῖνα ποιοῦντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] Μόνῳ Fl. Sed perinde est. b Παραμεῖ] Ἀρκεῖ Fl.

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰς καὶ ἀσθενέστερον. J. F. R.

13. Ὀλίγων δὲ ὄντι τροφῆναι διάρκως, ὑπὸ τ' πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μᾶλλον] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur*. in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite considerantem. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in

ἐδίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀδυνάτοις παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὴ κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριῶντας μέλλων· ἔστω ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις φαίνεταί σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγὺς κειμένων ὀπαλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐδίοις κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῆται, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέπει, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀδυνάτοις· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῇ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλατταν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ πρώτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων. καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ ἔχειν

c Δεῖ] Δεῖ Fl. d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὔ tantum Fl. e Ἔχων] Forſ. ἴσχων Geſn. f Κακὰ] Κατὰ male Ha. cum tamen H1. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quam a multis*, ſi multa deglutierit, *futurum ſit ut enecetur.* F.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παρεγένετο. σκόπει γὰρ, εἰ βέλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπεδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἔστιν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱματος, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἐ μόνον ὅτι πλέονες ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα· φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. ὅτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲ ποικίλων ἱματίων ἐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τὰ δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν ἐδέν τι μᾶλλον σκεπασῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν ὄκ ὠφελούντων πότον, ἐδὲ τὰ χρυσῶν, ἐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ὅπου ἡ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τὸς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν ἐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παιδοτραπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲ ἐδέν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. M. de S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἰσιν.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chryſoſtomus in Diog. ſed e tyrannide p. 90. J. M. G.

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδὸν. F. G.

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. de S.

rare cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt; illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ᾗ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία ᾗ ἀφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἔχειν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ὅτ᾽; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις [b] χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτούς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, [c] μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' ἑαυτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδωδίμου μόνον τὸ τὴν πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ὑπ᾽. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὰ δὲ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τὴν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, ἐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καὶ μάθῃς ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

[b] Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* [c] Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Geſn.* Bene; ſed jam non opus. [d] Θηρίων] Ex θηρίου *Fl.* [e] Θηρίων] Θηρίον male *Hz.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων ϗ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δεῖται πλειόνων οἱ μὲ παῖδες τ τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τ ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τ ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντὶ τὸ χεῖρον τῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. μᾶλλον τοῦτο θεοὶ μὲ ἐδέησε, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τ Ἡρακλέα, [a] τ πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, ϗ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, μᾶλλον κακοδαιμονίαν αἰσχυνθῆναι γυμνὸν, δέρμα μόνον ἔχοντα, ϗ μηδενὸς τ αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ἐ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς ϗ τ ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακὰ· ἐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς ϗ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γὼ ὁρμήσειεν, ἁπαντάχῦ πάντων ἐκράτει, ϗ ἑδενὶ τ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, ἐδὲ κρείττονι ἑαυτῦ, μέχρι πρὸς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ μᾶλλον τοῦτο αἰσχύνεσθαι [b] τοιοῦτον; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, ϗ καρτερικὸς ἦν, [c] ϗ κρατεῖν ἤθελε, ϗ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτῦ μαθητὴς, ἐ βασιλεὺς μὲ ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὥς φασιν, ἄριστος δὲ τ καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καίειν ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, ϗ γυμνὸς βαδίζειν, ϗ πώγωνα ϗ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, ϗ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ ϗ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit; tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praecunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνων Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Memineramus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ἐ μόνον τ Ἑλλάδος ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, ϗ τ ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων ϗ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, ϗ μᾶλλον τοῦτο αἰσχύνεσθαι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis purabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam appositi viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλοῦμενοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔστε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἰρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην προιοῦσαν. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐμοὶ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτοῦ male P. [g] Ἵππων] Ἵππου P. sola. [h] Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Herculem prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς θεᾶσθαι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J.F.*

40. Περιέναι τοιοῦτον] Etsi θεᾶσθαι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia fic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J.F.R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J.F.R.*

μίαν τῆ πλείονι· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῆ μέν τινα νομίζεις τὸν σχῆμα, καὶ αὐλητῆ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τὸν τραγῳδῆ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ τὸν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὴ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅτῳ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ὄσι, καὶ ὅτῳ[b] ἀπεύξαιντ' ἂν ὅτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus aequo habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστατον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης eſt ἄμοιρος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, χῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατα] Forte ἀναίδεστατον vel ἀναιδέστατα. *J. F. Wolfii.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δοκῇ τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντα] Imperite verſum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Ibid. Τί ἂν δοκῇ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῖν δὲ] Al. ἡμῖν δὲ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μοιλατέον, καὶ ἐκανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶντας, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὺς ἀσκόπους ὄντας περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt:

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam illi sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: causa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, *ut* qui male καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη ὥσπερ πλησίον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέστατοι ὄντες μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὸς τὸ αὐτὸ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ἧδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἧδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑποκτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτ' ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγους ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῆ θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν οὐδενὶ τῶν γιγνομένων χρῆσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥῖγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καὶ πρῶτα μὲν ἡμᾶς μεταθέσθαι καὶ [e] ἐπανορθῶσαι τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. d Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *Ht.* & 2. male. e Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *J. V2. Fr. H. B.* male. f Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καῖτειτα δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι ἐ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλινομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Alius* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλινόμοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλεύεσθαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βυλινόμοι pro βυλινομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βυλεύομοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βυλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταθέσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταθέμενοι τὰ εἰρημένα αὖθις ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νῦν μέν, ὅσοι πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεμένοι ἀποδοκιμάσαντες μεταθέσθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ κατασχολῆς τὸ συνῳδὸς ἐ συνεδρίας, εἶτα ἀθαχαροῦντας ὡς κρείττοσι, καὶ μεταθεμένους ῥᾷστα πρὸς τὸ ἐναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν ὑμεῖς οὐδὲν διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, οἷον φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὃς οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποῖ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, ἐρεῖτε ἁπλῶς μὲν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχρηματίᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. εἰ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἴστε δ' εὐδαιμόνως πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαῦτόν ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐντρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλεύσασι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male *J.* & *Va.* c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε *Fl.* Πάσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλεύσασι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc cr-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pinganturque. Verum etiam ſine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομῆται, καὶ ἐπιειχέσταλοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμηταί, οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] ὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίους ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μήτοι καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί ἂν οὖν ἔτι τολμῴης περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omiſit *V2*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl*. addit *Solan*.

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *V2*. abeſt ὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel ἰδιωτῶν omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Weiſſ.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

Λ Υ Κ.

Ἄρά γε ὁ γνῶναι τὸ σολοικίζοντα δεινὸς, ὅτῳ καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὸ

L Y C.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. F. Ald. Bt. H. P.* &c. Ψευδσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τιθῆται. Sed recte Ψευδσοφιστὴ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἄρά γε] * Βυλόμεθ' ἄπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λουκιανὸς βυλόμεθ' † —— εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ διὰ τοῦτο ψευδσοφιστὴν αὐτὸν ἀπόμασεν. ἐπιτηδὲς δὲ ὁ Λουκιανὸς σολοικίζειν, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμεθα] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ ἀφελύσωμεν τὸ ἀφέλογον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τιθῆξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* offenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ἐπιπαθιλιζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligiem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίσθησαν ἀφὲ τῆς ἐν Σόλοις οἰκισμοῦ. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικῶ] Hoc est, *modo solœcissabo*. Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥκω, inquit *Thomas Magister*, ἤγουν

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

ἕξεις ἔχουσα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἢ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φωράσαι δύνῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸν ἀρνούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, εἰ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμ& male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

σης· ἀλλ' ἄρτι ἥρχομαι & ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἧξω μηδέποτε εἶπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος & παρῳχημένου, ἄρτι ἦκα, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἧξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, cæterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι ποιήσω scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δὴ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑπογύου significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι δύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγὼ καὶ τὸν νόμον ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄνυσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνιστάμενόν ἐστι, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· οὐ γὰρ πάλαι ἐγὼ καὶ τῷ δηλοῦντι ἤδη δύο γεγονέναι ἔφθητο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι ἐπ-

κοσὸν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, οἷον ἐὰν δικαίως ὁ Λυκιανὸς εἰς τοῦτο ἀπαρέσκοιτο, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τεύξ' ἔσεσθαι. οἱ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι αὖτε τεῦ, ὅττις δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθόν, ποῦ λοιπὸν ἥσομαι ὁ Λυκιάνιος σολοικισμὸν, ὃν λέγουσι ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quæ & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* August. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviæ sororis suæ filio tantum quod pueritiam egresso, deinde ut is obiit M. Agrippæ nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hæc cum scriberem, tantum quod existimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνων] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνων. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνων] Ἐπιτάμνων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημὶ δύνασθαι καλαπῶσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (sint) quae scis, (sint) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μέν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. [A] Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ[ὲ] ὔ] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δὲ *V.*
23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ὠδέποτε μέλλοντι συντάττεται [*] ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποστατικῷ, ἀλλ' ὑπερσυντελίκῳ ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ ὑποτακτικῷ, ἑαυτοῖς δὲ παρέχηνται. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. [A] Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: [A] Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέ, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὐ τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ κρύφιον ἔφησεν· καὶ πάλιν οὐ Τίμωνι. Διδοὺς ἄπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἕτερον ἐξηλέγχει τοῦτο οὐ ψευδοσοφιστὴν αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστὴν qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, οὗτοι μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφοβήσαιλας, ἃ δὲ καλαπρήσαιλας. Ibidem in eodem: δῶρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴαν φιλίαν προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰώ τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* ᾗ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπίδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

[A] Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριψε, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελπλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατόυθυθείησαν αἱ ὁδοί μου. Παρελπλυθότι δὲ ὡς τὸ Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προοιμία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθενται. Ἡσίοδος οὐ τῷ πρώτῳ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον οὐ ἅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Saph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur feciſse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare ſi quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, ſi nihil *ejusmodi* dictum ſit. LYC. Dictum & ſtribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexiſti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, ſi intellexiſſes. SOPH. Non magnum illud quidem, ſed *mihi jam* profeſſo neceſſarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexiſti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas neſcio. LYC. Recte iſtuc dicis. Neſcis enim. Et praecede ſaltem ad anteriora: neque enim ſequi vis. Intellexero enim, ſi quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοντα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ σεσολοίκισται [b] τέτρασιν; σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ᾔδη ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶδα. καὶ προίθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετρασιν] Ita *F. H. P. B1.* &c. Τρισὶ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. *Μέγα ἦν ἆθλον*] Ἐπὶ τῶν ἀγῶνων οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. *Καὶ προίθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν*] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσίθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν & εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ πρᾶξίν φησί. *V.*

mina in Graecis ſervaram, qualia inveni in *P.* Nam in *F.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοισισ integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae ſponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Geſn.* ſic voluit. *F.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενείους] Id eſt, *omnes pubeſcentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *ſive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φάναι, inquit, ἅμα & τ' ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὴν τι & τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis eſſet, fertur etiam teſtudinem, id eſt chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἣν' ὀλίγῃ, τὴν δ' ἀρ' ἅμα τι & ᾠδῇ λίνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides leviter poſita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυνούσους *in ſimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca hiſtoria: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχοντες ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλίπαντες τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuiſſet dicere. *F.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos*. qui nuper barbam emiſerunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* eſt illud σε. in reliquis deeſt. *M. du S.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, maſculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδεκαέτη γοῦν ἆθλον οἷα τοῦτον οὐ ῥᾳδίως ἐπιτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνα τ' ἆθλον οὕτω ἀναγκαῖος τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium ſignificet. Idem in *Gymnaſiis* recte τὰ ἆθλα δύναιτο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in ſecundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem ſignificant propemodum. *Demoſthenes* in epiſtola ad Athenienſes de Lycurgi liberis: καὶ μὴν γῆρας & φυγὼν ἐπίχειρα τ' ἐπὶ τοῖς ὑμῶν πεπονημένοις ἔχων. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλον λέγοντες. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τ' ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his ſcribunt *Moſchopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moſchopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλον ὁ ἀγών. *F.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexiſſes utique, ſiquidem voluiſſes*. Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inuſitate, pro quo Atticus dixiſſet συνῆκας ἄν. Medius ſcilicet aoriſtus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit eſſe futuri activi primam perſonam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto ſoloeciſmum eſſe. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino uſitatius eſt. *F.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando ſecutus ſum. Excitat Lycinus Soloeciſten, ut, quandoquidem male ſequatur praeeuntem, id eſt Soloeciſmos a ſe commiſſos non ſentiat; ipſe permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc eſt vitioſe aliquid dicere, a ſe, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipſo fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν ſoloecum pronuntiat Scholiaſtes, qui ipſe quoque de futuro intelligit. *F.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τὸν λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸν λαγὼν μὴ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox *v.* tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. du S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J. F. R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μετὰ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωαρπάσειεν ἡμῶν καὶ τὸ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸν λαγὼν ὀρθῶσαι. Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῷ ἐφαρμώμενος, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λιγόντων ἡμῶν ἐκτεῖναί φασι νεὼν, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομάζοντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐφθέγγοντο. τῇ δὲ τὸν λαγὼν ἐνίκα αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ὑφ' Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκλῃ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ προσαγορευόμενον λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλίσκοιδο. οὕτω δ' οἱ ἐκ ταύτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὀξυνόμενον προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ων λήγοντα τὴν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλως, νεὼς, κάλως. ὅταν δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἴτα ἐστὶ τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὼν ταράξας πτίθει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀτθικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ πτῶκα λαγὼν, ἐμὶ μὲν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀτθικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῷ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum ω. Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per ω apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja. lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in ων finiunt, etiamsi ab Atticis in ω mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὼν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit* λαγὼς *quidem cum ω Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per ο dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi.* λαγοί. *Quod vero dicunt* πτῶκα λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat ω, si Atticum, redundat ο.* Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: ἀνέιχων τὸν λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχαιησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύνι. Idem in *Polymnia*: ἵππος δὲ ἔτεκε τὸν λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγὼς dixit, & in Melpomene λαγὼν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγῷ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐπὶ δὲ τὸ εὑρίσκειν τὸν λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιτάλλοι αὐτῷ ὡς κατοῦδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ἰωσοσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, ἐθέλειν ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀλλὰ τὰ ἀγρίας θεὰς βοώντες καὶ λέοντας Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆκας; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆκεν. *Sane praeteriit. J. G. G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ ϗ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν † λαγώ· εἰ δὲ μὴ, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ † ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Vr.* & G. Παρῆξας cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deliderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὁμηρος) ἔθρεψε τὸν Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμείνων ἦν ἐφ' ἑκάτερα ἐχεμύθη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἁρμηνείαν παρῆ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ περιφάνη μὲ ὁ κύκλος τῆς κεφαλῆς ἔθεσθαι. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω ϗ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνω ϗ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδοι ἄνω. Ita & ἀφθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὲ τῆ ἀπλανύσιος, εἰς ἅπαν ἀφθεῖ τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴθι δρόμῳ ἐπὶ † ἱερόμβρον πόα. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πάλιν, ϗ πῶν, ϗ θεῖ κατὰ τὸ κλύδων. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θαυμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, ϗ βοᾶτε, ϗ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ἐκκλησ. vſ. 109. Ὅπου ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ καλαύνῃ. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ Φρύγες τοῖς Μήδοις ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλόντας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, τί μὲν νῦν σε μεθῆκα θεεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμβροι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ ὦσι λάδικοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς αἷς χωρία φύγοιεν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὃ τούτοις τὰ δίκτυα δυσάρεστα ἐπιτετάνυται ἵνα ὁ τὸ σφόδρα φύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἰνίδῃ. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia induceret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ † ἄγαν παιδίας διέφθορας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορ ἤθ τὸ ἀφθείρω, ὅ τὸ ἀφθαρμόω. Ἀριστοφάνης ὁ Κόραις· διέφθορ † ὅρκους. Μένανδρ Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἴσι τὴν κόρην διέφθορας. Ὅμηρ φρένας ἠὲ διέφθερες, (id eſt, διέφθαρης τὰς σαυτοῦ φρένας) ὅθεν εἰ διέφθορὸς αἷμ' εἴπεις ἀτυχῶς σολοικίζεις. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα † ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ὅταν σολοικίζοῦσιν. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφίλων πολὺ τῷ διεφθορότ αἵματ. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὲν καχεκτοῦσι μηδὲ διέφθορόσι φλέγμα ἔ χολὴν τινεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρων πολιτάτέον. Διεφθορότι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων ἀργυροτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλαυοῆσαι. ἐ γὰρ προέχῃ αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupisti (*corrupus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας καλαυόησα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl.* omisso καλαυοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ προέχῃ] Ἐπειδὴ φησι ἐ προέχει τὸ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὖν ἔγιως ἦ σολοικίζοντα. *V.*

61. Ὧν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιτρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἦν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, αὐτὶ τῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλείδῃ Φ Ἀσκληπιοῦ λεγόντῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ αὐτὶ τῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δ' Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕστας τί μου κ τὰς ἀπεύσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσι δὲ Φ ὁ παρακείμενος Φ οὐ χρῆσαι. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἡ πᾶς τοὺς Ἀθηναίους εἰη διεφθαρκώς. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς Φ τὸ διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς σωματοσχημόνως. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἁρμονίαν αὐτῷ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας κ τῆ ἐκείνη ὁμιλίας διεφθαρέντας αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκάλουσι τούτους λίθους βάλλειν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν νίὸν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φεραύλῳ δὲ ἐσφοίτα διεφθορὼς ἤδη αὐτῷ τὸ ἄρθρον. Et in eodem: Ὄνομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὐαρῷ, διεφθορὸς ὑπὸ τῆ καλάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ᾀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ προέχῃ αὐτῷ τὸ τίνα] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρα, διέφθορε δὲ τ ἕτερον, ut τὸ τίνα & τ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τίνα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ προέχῃ αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μιλαβατικῶς ἢ ἔτεκε, κ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡσθῆσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δ' περὶ τῦ θήλα Φ θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἔτικε παιδίον ἐγώνετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων κ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, κ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, κ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, κ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Φ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τ οὐκ τ τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, οὐκ τ ἵππε θηλάζει εἰς τ παιδικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar ſugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὤφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχειν κ παλαιὰν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem in eodem loco: ἐγώγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κινήσειε ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐπεργητικῶς ὑμεῖς ἀντιλαμβανόμενα τῦ ῥήματος ἐπὶ τ παιδίων τ θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιλα παιδία σολοικισμὸν παιῶσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Φ ἐπαρξάμενον ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα κ γεννᾶτε, τροφὸν τε διδόντες αὔξανετε, κ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lectum*). Aut si ne nunc quidem me stribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*crescentes*) pueri soloecismum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus nostrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum esse ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὑ τῶν ἔγγυς σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσῃ τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὲν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ ἑαυτῷ, ἐπεὶ ϗ τόδε σολοικιζὸν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσης *Fl.* omisso ἢ. c Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἴδοι εἰκὸς παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ δὲ ϵ τὸ διπλοῦν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνοῖμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σισολοίκισαι, ϗ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, ϗ τῇ τοῦ μέλλοντος χρόνου, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς διωρισμένοις μέλλουσιν συντάττομεν. *V.*

In altero *Vossiano* sic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλουσίς οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρομεν. εἰ γὰρ εἴρηται ἔξω ἂν, ϗ ἐρῶ ἂν. Δηλοῖ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ὅ τε τοῦ εἰσῶτι ϵ ὑποκειμένου, ἵνα μέλλουσα δηλώσωμεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὲ ὕστερα ἰσικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. sequens, in quo refelluntur quae hic prave observata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc scholium existimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & consumtos sinu recipiatis. Sed pro *status* in hoc loco legendum est *satus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, sed originem & causas originum. Et sic legendum esse, ex Graeco satis constat, ubi στιφὰς legitur, quod Cicero *satus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum est, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum falaciamque Caeli satus, Terraeque concepti generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum satus orti estis, attendite. Tuscul.* quaest. lib. II. *Cultura animi Philosophia est, qua extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad satus accipiendos.* Idem de senectute: *Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' ἄκυς. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: ϗ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur castigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Est tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὔξουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroastri*: μὴ σύγε αὔξειε τὴν ἀμαρμάρωλο. *Synesius* περὶ φαλάκρας passive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσίν εἰσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξουσι, id est, crescunt. Active autem, ὅτῳ μὲν ἔν κἂν αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τῶ ἐξαλεῖς ἀτὸν κατάλογον. *Synesius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, ϗ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βίοτα πολύτονον. Id est, *Herculem alit & auget industria*, Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem est reverentiae sacrae scripturae, quae his superstitiosis Grammaticorum & Atticorum legibus semper soluta fuit. Magnus *Erasmus* in illud Apostoli scribens quarti ad Ephesios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere significationem quam neutralem. Sed praeter superius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controversiam bis capitur active. Is est in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξησεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae subjiciemus exemplis, passive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloss.* II, 19. II. *Thess.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ϵ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Josephus* in quarto antiquitatum: Ποσῶ μᾶλλον αὔξειν ϵ φύσις. *Thomas Magister* sentiens cum Ecclesiasticis scriptoribus dissentit a Luciano, quem operae pretium est audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείᾳ οὖν αὔξει ὁ Ἥλιος, ϗ ὁ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τῷ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τ παιδιὰ θεμένους, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀμφιείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμιλα· Ἀλλὰ ϗ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, ϗ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οὗτος αὔξησεν ἄλλος) ϵ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὔκουν ἐπαύσατ ϵ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν esse augere, facere ut aliquid crescat; interdum tamen accipi pro crescere, quod unico ex *Aristide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi passive pro crescere, quamvis etiam in illa notione legatur. αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* sententia. Tu vero, quisquis Atticus esse voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, passive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametsi elegantissimus scriptor *Josephus* in secundo ἀρχαιολογίας passive dixerit, ϗ αὐξήσεις τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rursus passive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξήσε. passive. Nec nobis obstare debet unius *Aristidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ σολοικίζοντα, ϗ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν ἔτω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, ϗ οὐκ ἤλεγχε τ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτεκες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι καλὰ τ ἐρωτικῆς πειραίνειν. pro πέρατα. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔσοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁπόσα ἄρα ἐστὶ τ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ὑ καιροῦ. Πηνίκα δὲ ἐξέρχονται τ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὕτε Ἀττικὸν ἐδὲ ἀρχαϊκὸν, ἐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτι τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτι τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐκ ὥρας ἐξήταζον ὑ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας, dicitur pro ὁπόσα ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐπὶ ὥρας γὰρ δηλωτικόν. Ἐπόντος δέ τινος, πηνίκα λοιδορήσεις; ἴσον εἴπῃς μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀρθῇ ἰρεῖ. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἀσαύτως ϗ τὸ τηνικαῦτα ϗ τὸ τηνικάδε, ϗ ὑνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ἔ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὰ αὔριον τηνικάδε ἑκάτερ ἢ ἀνθρώπων ἐδείς. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει ϗ ἡμᾶς αὔριον καῦς τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι δὲ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντος τινός· πηνίκα λοιδορήσεις; ἴσον εἴπῃς ἔωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἴη ὅτε τ σκηνῆς ἤλαθε, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρίας τυγχάνοι ὄσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οὐχὶ κύνει πηνίκα ἡμῖν τὸ λεγυρὸν ἐκεῖνο ᾄσεται. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διαγήσῃ τὰ περὶ τ μειλαδολᾶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τάνυν, ὦ Θαυμάσιε, πηνίκα παύσῃ ὅτως ἀμιλᾶς παροράμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γιλοῖον γὰρ ϵ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενα, ϗ τὰς κόμας ἀναλυόμενα, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua die? hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo ſit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſponenda, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα; γιλοῖον γὰρ ϵ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμε-

νε-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Lucalentum habeo patrimonium;*

πρὸς μόνοι γε τ' ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξει-σι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τ' σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρου δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῶα, ὥσ φὴς, εἶτα τέθη-

73. Πηνίκα ἔξει] Τὸ ἔξειμι δηλοῖ τὸ †ἤμαρ, ἐνεστῶτος γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῶα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τῆ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῶα τεθνηκότος. *V.*

†Ἤμαρ] Lege εἶμαι. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῆ πατρὶ ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῶα, τεθνηκότος. *M. du S.*

ρωνται, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῶα] Hoc eſt, *Acquieſco patriis legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῶα, inquit *Thomas*, τὰ ὐπὸ πατέρων εἰς υἱοὺς χωρήσαντα, ἢ πατρῶοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ' πόλεως ἤθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ἴσως δ' τ πατρῴων ἐκστήσῃ, *poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατειληφώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς ἀνεψιοῖς. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένοιμι τ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὦν ἡμεῖς πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, *φίλον ὄντα.* Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαι ἀπένεμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀξιοῦν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καὶ πῶ δ' πατρῴας ἀπεμνήθη φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ' πόλεως, πατρικὸς φίλος ἢ πατρῷος κύων. Operæ pretium eſt & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ πατρῴων κτῆσις πατρῷα, πατρικὰ, πάτρια, προγονικὰ, ἢ ἱερὰ πατρῷα, ἢ πάτρια, ἢ πατρικὰ, ἢ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, praeſertim apud *Heliodorum Epiſcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέβαινε τ' πατρῴων ἠθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſolœciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Amibalis* recte legitur λοιπὸς τ' πατρῴων προσκυνεῖν ἐθέλω, ἢ Κλωτὼ τὴν Μοιρῶν μετειδήτησεν ἑαυτὸν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ' ὑπατείας ἐ μὴ ἀναγκαῖόν τα, μήτε ἐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπιγαμίας τινὸς, ἐκρῆναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις'. πάτρια Θεσσαλονίκης βιβλία κα' &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀνανάχου ἐ Σκυθίδος, τ' πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ' πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; ἢ γὰρ εἷδε τ' ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τ' πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον τ' θεὸν, εἰ μὴ κενὸς ἐστι, ἀλλ' ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille (Sol) & ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρώους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης, ἢ ἱερῶν πατρῴων, ἢ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴοις ἤθεσι pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundantur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι re-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπατριώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά 'στι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosus*; (ebriosus) *Ma-*

[a] Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιοι εἰκῶν, ὁμόγλωσσος, ὁμώνυμος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ὥσπερ ἀλλήλους φασὶ, οὕτω τὸν πολίτην· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οἶμαι νόμοις, *τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτῃ. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed ἄμμα. *M. de S.*

In altero *Voss.* Cod. sic: †Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ὅτω πάτριος, καὶ πατριώτης.

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullam lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Clav.*

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀπὸ τοῦ μεθύσης. *V.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρώων φίλων. lb. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῶναι αὐτοῦ ἐγένοντο ἐπιδείκνυσθαι. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter ſignificatur. *J. F. R.*

78. Συμπατριώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἀρχιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μέν τοι ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δύο δὲ λοιπαῖν μόνα μηχανᾶσθαι, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾴδιον διλυσιν ἀσυμφωνῆσαι εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ ἡ πατριώτης σολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σολὴ αὐτὸν ἐποιήσατο πατριώτης ὕσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴς χάριν θεῖλον δούλου. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἄλλο δὲ σύνηλιξ Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολίται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribis idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ὠὴ πολίτης ἐστὶν ἄπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὐτε συμπολίτην, ὅτι συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μέν τοι Εὐριπίδης καὶ λέγει ἐν ξυμπολίταις τῇδε βασκούσῃ χθονὶ ἐν τῇ τιεούσῃ νῦν τιν' ἀρκίσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Νεμέσεια γὰρ τοῖς Δελφοὺς ἀφικόμενοι θεοπρόποι συμπολίται κακούργου συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες Λυγκέως ἐξέπεσον μὴ τὸ συνηλίκων βοᾶς γενομένης ἐν τὸ θρᾴκιον, καὶ τοὺς μὲν διεσκέρπισεν, ἐς δὲ ἀπέκτεινεν. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ προσήκοντας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν καὶ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capita secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistola ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytharonem vocat πατρώον Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν εἶτε ἔμολεν ἐν ἀστοῖς φανεὶς νόμῳ ἐμὸς ἐκ πατρώων Οἰδίπου θ' τροφὸς, καὶ μητρὸς αὔξειν θ' χορεύσεσθαι. *Dies crastinus hanc abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augustum & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατρώου. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά 'στι μεθύσης] Solarcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυσος vel ὁ μεθύσων, τὸ μεθύσος. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύσης γοῦν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τὸ κάρδοπον ἔπιεν. Θεόφραστος ὁ Καμικός. Πρεσβύτης φίλοινος μεθύει. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρτίως εἰδὼς τὸ δυνάμενον οἶνον. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λυσίας· ἐν τῇ παρὰ τὸ λάλος μολίσῃ· Οὐκ ἴσως ἡ γυνὴ μου μέθυσος. Σὺν τούτοις Ἀττικῶς ἐπώνυμος ἐπὶ τοῦ ἀσιτίας μεθύων λέγει ὁ μελησιμός. Ὡς Φιλήτας ἐν τῷ Ἡρῴδου βίῳ· Ἔφρα δὲ αὐτὸν ὁ μελησιμὸς ὁ ἀνάστιος ἐρύ-

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Accepio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-8ſ ἔφη, [f] λέγει), εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρα δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τὸν [e] ἐξειλοχότας. ὑπάντων δέ τινων λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῇ, ἀφ' οὗ [e] δύο μμ. ὑπῆν, ἔφη, [f] λέγει), εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

ἑτέ-

b Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. c Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. d Πάρεστιν] Παρῆν *Fl.* e Δύο] β *Fl.* f Λέγεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λέγειν male *J.* cum *Vs.*

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα φ ἡ ἀνδρεία δὲ ἰσός. *M. V.* βασιλεῦσιν Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα. Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμ-

νω. Ἐκ δὲ θηλυκοῦ, μαθύνω & μαθύω. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὶ μαθύνει. Idem tamen XIX. πᾶς φ μαθύνῳ & ταραχώδει πτοεῖται. *Pollux* Menandrum etiam de viro μαθύνῳ dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apollonius dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἡ λοίδορος δ' μαθύνει ἢ ὀργή. Et VI. Οὔτε μαθύνοι ἔτι λοίδορος. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μαθύνῳ πῷ πυρίνῳ dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μαθύνῳ ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μαθυνικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μαθύνειν ἢ μαθύνειν. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μαθύνειν dicunt. quare μαθύνος per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenæum* lib. XV. Ἐξ οὗ δ' αὖ πάντων ἐ μαθύνῃ Ἄλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non nemineſ emendare μαθύνος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μαθύνῃ ὄντι θήλεις, legendum μαθύνεις. In his quæ ſuccenſim apud Lucianum ſequuntur, ἀνὴρ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: τρίφε δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζοις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχῶς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud conſtanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λι & μι ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμα & λῆμμα auctore *Ammonio* ἀμφίβολα. Λῆμα μὲν γὰρ ἐνὸς μ. τὸ θάρσημα ἢ ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόλμης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ ἀφ' ἑνὸς μεν. hoc eſt, λῆμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur.* Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα,

inquit, ἀστεϊσμῷ in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείᾳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόητος Καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρῶν μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κατίχε, inquit, λῆμμα τῆ θύμῳ θυσσυγίς. *compeſce feroclam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo.* Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῦ Ἀχιλλίως δηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ε προθυμίας ἀναίμου. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρεψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γυναῖα μὲ τὸ λῆμα, συνετὸ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε χαῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ε φύσεω. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς θάρσημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλόσ. Δεῖ δὲ πόνε πρὸς τὸ τάχος ε λήματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ θάρσήματι τῆ ψυχῆς ἐπικαιρίαν τοῖς θείοις. *Joſephus* in VI. Ἀλόσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ θάρσήματι τῆ ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δ' ἀλκὴν σώματος ε θάρσημα ψυχῆς ὀλίγω δεῖν τῆ οἰκουμένης ἐπράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμμα μὲ πάρεστιν τῷ δὲ σὺκ ἄτολμον. Idem in Ranis: καὶ Ἡρακλέα τὸ χρῆμα ε τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Καλὸν τὸ λῆμα κἀκ σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τἀμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δι' καλῶν ἐξεύρει ε λῆμα δούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τῆ ἀνδρείης ἐχρατύνετο εὐδημίας ἰούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τῆ ῥώμῃ σὺκ ἔστασις ἔσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρου δὲ εἰπόντος, προσεσιν ὁ μείραξ ὁὐμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίηλομαι τὸν ἄνδρα, ἦ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλου δὲ εἰπόντος, τῶν φίλων ἑταίρων τὰ τῶν φίλων κοινὰ εἶναι.

quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ὑ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς *λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡδώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγεσθαι. V.

88. Δεδίηλομαι] Τοῦτο ἐνήργηται ὑ πάνυ σαφῶς. V.

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum *φασὶ* ex Cod. V. in *φασὶν* ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. B.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ. dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾷς, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἁλώσ. Ὡς μὴ καταφορὰν τὸ λῆμμα ποιήσωσι. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ καταφορὰν γάμῳ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν·
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτιμάσας ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεσιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὑ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Dêmonactis*: Ἦκεν ὑπ τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολαλικὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὑ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδόξει μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ἡ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ ἑκάτερος πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μῶραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἡ μειρακίσκη μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πωυβάκη γὰρ ἀρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγε. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἡράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειρακίου. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑταίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐ ταῦτας μετὰ σοῦ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*.: Ἀλλ' ὦ ναύσικλε σὲν ἐῶ τὴν μείρακα μοιχεῖν σε ταύτῃ. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ἐθηλύνθης τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμοκράτης μειρακιοσκίας, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δυνάμων Ἀθήνησι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐ μειράκιον ἡ μειρακίσκος λέγεται. Μειράκιον γὰρ ἐ μειρακίσκος ὁ ἄρτι· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες ἡ μείρακ. ὑ μὲν κακῶς παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ μὲν μείρακες ἐ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος ἡ μειράκιον ἐ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐ μείραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συμπαιζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ἰνδικὴ) αὐτὴν ὑ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὑπεραλλάττων, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι. ἢ τὸν ἔφηβον ὑπεραλλάξας. quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐνθυμήσῃ ἐ βούλῃ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt., ſcrutari, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δικῶ ἀφανισθῆναι ὑπηνήτην. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τῶν παίδων ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat., quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Gronov.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἐθνικίζειν non dixerim. *J. F. B.*

88. Δεδ

ſummiſſimus; *Lepidum*, inquit, *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam, *Expello*; (*Exire volo*) *Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ ἐκ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινα εἰπόντα, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ καφαλὴ, τὸ ἄν κορυφαῖον ἢ δίχως) ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ ἐξηκοῶ ἴστιον ἐ ὁρμιθῶναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ' ἄυδρα, καὶ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ' δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ ἐξῆ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀντὶ δὲ τῦ ἐκφοβοῦμαι ἐξῆ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος· τὸ Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι' ἢ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Δίδισκε μὲ ἐγὼ ἀμυτεβάτους, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αὐτιθετικὸν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu*: Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι καιρὰ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ἔτοί μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Εὐλαβοῦτ' ἐκεῖνον τ' Κίφισον καὶ διδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *dubita* metuentem legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελέυταιον μὲ λέγει· Τελεσταιότατον δὲ ἀδύνατον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερβάσει καὶ ἑτέραν ὑπέρβασιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα εἰκότως ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μυζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Rhynichius* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιότατον, inquit, ἐκκαλυψάμενον εὗρον ἐν Φαβωρίνῳ. λέγε ἔν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur* κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐχατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & πεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Rhynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολώτην· Περιστατικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo: Ὦ Πειρήνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιότατον δ' ἦσαν οἱ καθιεραταῖς ἐ τιθηναῖς ἅτοι σύμζυγοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπτίῳ δὲ ὧν γνώμῃ τῷ κορυφαιοτάτῳ τ πρωτοτύπου τ' ἀριστοκρατίας αὐτήρα ἐ αὐθάδη. Nec *Joſeph.* συνελόγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ, συνελθόντες ἐξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in Ἑλληνίσι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὸ κορυφαιότατον τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μῆνα παρεγγράφων Σεβῆρα σὺν τοῖς ἰδίοις. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide *Soγiſ.* c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῶ δὲ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρώρμαε ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo activo utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷ τέττον τ κύνα καίτοι χρηὼν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem ſic ere: τῷ Τελαμῶνι ἐξορμῶντ τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρον ἐξόρμα· ὦ γὼ ιν πομπαῖς αὐτήσας, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καὶ μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόμας ἐφασκεν ἐξορμῆσαι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξόρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰωνίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παρῴξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξόρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπικολῆς δ' τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπικολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπικολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τιλμαστόδι καὶ ἐπικολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις γὲ χύτραις ἔπεσι ἀνατέτακα γραῦς, ἡ ταύτης δὲ νῦν τ γραὸς ἐπικολῆς ἥνεισα αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀναθὲν ἐπικολῆς τῷ σήματος. *Herodot.* Ἐπικολῆς δὲ ἔπιεσε αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῇ καθεκευάσατο ἐπικολῆς τ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθᾶσιν, ἀλλ' ἰσίας ἐ ἐπικολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα· Ἀθηναιτόδημος ψαύσας τοῖς πτίλοις ἐπικολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· σὺν ἐπικολῆς ψαύσας τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη ἀφ' βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εὕρισκον ἐξ ἐπικολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀπιθολῆς εἶπω, ὡς ἐκ τ᾽ σιβάκης. λέγοντος δέ τινος, συντάξατό μοι, ϗ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συντάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, θεώμεθα αὐτὸν ὅπως λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, θεώμεθα τ ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, ϗ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumſteti (ſubterfugi) illum ut delitesceret; Mirum*, inquit, *ſi unus ipſe unum circumſtetiſti.* Alio dicente, *Commiſcebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam ſeparabatur*, inquit.

6. So-

96. Συντάξατό μοι] Ἐπὶ στρατιᾶς γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστη αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ἴδιόν τινα, ἢ μᾶλλον αὐτόν. τὸ γὰρ θεωρῆσαι ἐπὶ τῷ κέρδει λέγεσθαί τισι θεωρεῖν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ θεωρῆσαι δηλοῖ τὸ πεῖσαι αὐτόν. πῶς ὖν ὡς ὢν πεῖσαι αὐτὸν ἕστως;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιόν τινα, ἢ ἀμφισβήτει, ἀλλ᾽ ἐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τῶ συνιέναι ἢ διαίρει χρῆσις τ Ἑλλήνων ἐθῶν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν ϗ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τῶν ἴσων ϗ ἀλλήλων, ἐφ᾽ ὧν φασιν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἀντίδικων. Ὅτε συνεδικάζετο ἄλλῳ τινὶ, ἢ ἀμφεσβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὖν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὑποπολῆς λέγουσί τινες οἱόμενοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οὐκ ἐν ὑποπολῆς ἐξαίφνης, ἀτάκτως. Οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι ἄνευ τ ον προθέσεως ὑποπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδὲις ἔ δυσίμερον ἐξ ὑποπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ ἐν προθέσεως ὑποπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τοῦ Λιγυστίνου· Ἔτυχεν οὖν ἀμφὶ βραχίονι ϗ ὑποπολῆς ἀσπαριτόμενος. Θουκυδίδης δέτε. Λέγει τὸ ὑποπολῆς τῶ ἄλλῳ εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius* Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: σὺν ἐξ ὑποπολῆς μόνον ἀλλὰ ϗ ἐκ βάθρου. *F.G.G.*

96. Συντάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloecismus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ νῶν τ Ἰσιδος ἅπερ συντέτακταί μοι πρὸς τ ξένον ἅπαντα. Idem in eodem: Ἐπὶ τῶ χάρματι τὴν κάμινον ἐ τῷ Θεαγένει συντέτακτο ἑστιᾶσθαι. *Diodor.* ſaepe συνέταττε pro juſſit, & συντέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλὰς τε ϗ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Luciamus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συντέτατο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συντέτατο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τέρυμα, *paratum ſubjicere vomen.* Demoſthenes δ᾽ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *F.G.G.*

Συντάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *F.M.G.*

98. Περιέστη αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas:* Μὴ εἶπῃς θεώσασθαι τ ἄνδρα. Πῶς γὰρ ὁ ὢν τινα θεάσεται; ἀλλὰ θεωρήσασθαι. Λεκτέον ἐν ὑποπολῆς ϗ θεωρήσασθαι τὰς ὑποπολάς. *Latinus* in Menedemo parum Attice dixit θεώρησόν αὐτὸν ποτε Κρήτητος. Περίστασαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ὑπερεύσομαι ϗ θεωρήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας ἔ κυνᾶς. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo.* *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: περίστασι ἰδιωτικὸν τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ νῦν φεύγω τυράννου ϗ ἀβασίλευτα. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίστασι γὰρ μὴ πολλοὶ τ ἐ λόγου ἀσελγείας αὐτοῦ μεμαρτυρήκασι γενέσθαι τοιαύτης τὸ πλῆθος. id eſt *vereantur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον φ ἰδιωτικὸν καὶ ϗ τοὺς Φαρισαίους θεώσασθαι μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, θεώσασθαι, ἐκκλίναι, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunmeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *F.G.G.*

1. Ἕτερος δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, five gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνομαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲ ἦν ὁ τῆ Ῥοδίων διακρίνεσθαι. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam:* Ἐπὶ διακρίσεως συνεδικάζετο καὶ λέγω, ἐ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο δ᾽ ἀντὶ τῦ ἀνοῦτο, ὡς ἔχει ϗ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάκρισις. Ἐπεὶ ϗ ὁ Φαρισαῖος ἐν τῇ συνόδῳ συγκρίνει, ἀντὶ τῦ πρὸς τ διδασκάλου τὸ παρεξετάζειν, ἐχ ὑπείρασι παρὰ τοῖς διδασκάλοις ἔ παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, ϗ παρεξετάζειν, ϗ παραπίπτειν. Pro quo & dicunt πίπτειν, ὑποπίπτειν. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, ϗ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ᾽ ἐς ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ τ ὑποδύσεται τὸν ἀλλήλων τόπον συνεκρίνοντες ὡς πολλοῖς, τόσον πολλῷ τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos* (*nobis*) *hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos* (*nobis*) *dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Num igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τὰς σολοικίζουσας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γέν τι ἡμῖν δοκεῖ, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τῶν ὀπιχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. καρῆναι δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ. ἀλλ' ὅτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊ ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ὧν γὰρ αὐτῶν καὶ νῶϊ ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τοῦτέστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, ſuppoſui. Huic igitur parui. *J.F.R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴ ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe refinxiſſe teſtatur *M. du S.*

§ Οὗτ] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ ſine ſenſu.

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φασὶν γυναικὶ, ἐχεῖ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῶν ** κοσμίων· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶν ἀτίμων, καὶ μὴ νέρων. *V.*

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J.F.R.*

** Κοσμίων] Κοσμιῶν Exc. *G.*

πρέποντα σπουδῇ. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νιρέως ἰκανὸν ὑπερεξετάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε εἶδον ἱκανῶς ἐῶν ταῖς Ἡρώναις ὑπαπτόμενον μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι κἀγὼ θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Ἀλγύπιον δ' αὐτὸς ἀκούω ἐκεῖνον· τὸ σύμφυτός τι καὶ ἄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίου χαριεντῶς πωπτιλᾶς ἂν αὐτιλὶς εἰ φανεὶς πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Toxaride*. Ἄξιον, inquit, συγκρίνασι τοῖς ἀνθρωπίνοις τὰ θεῖα. & Philo: Ὅτι ἄνευ ὑπερβολῆς ἐδεῖτο ἀνθρωπίνης πρὸς ἐκεῖνο σύγκρισις. *nobilitate cum numine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem ſententia *Pleryatch.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμματί τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ διαμάζει πῶς φιλοσοφίας ἐν ἄκρῳ ἀριθμεῖσθαι, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτέ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδιαφόρῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τινὶ τῷ δὲ, καὶ συνάπτειν, ἁμάρτοι. Χρὴ δὲν ἀντεξετάζειν, καὶ ὑπερβάλλειν λόγῳ. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *conexionem*. *Theophanes Ceramens*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύγκριμα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J.G.G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊ *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τοῦτ' ἐκοῦσαι νῶϊ πάντες ξυνθεσθαι. Idem in *Sympoſ.* Πρέξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J.G.G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] Τὸ ἐμοὶ *nobis* peccamus dices pro νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus*. Utrumque hoc non videtur animadverſiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam vobis dices, ut peccemus.*) *J.G.G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τὰς ἀνδρῶν μιχθείσας τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ἐξομιλεῖν ἢ ἐμὲ Ἀφροδίτης ἅπτεσθαι· οὐ γὰρ ἐμοὶ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξένῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Παῖς δὲ ὀφθεὶς μίγνυσθαι μητρὶ καὶ ἀδελφαῖς ἅπερ ὁ τῶν πολλῶν πρωτεύων φιλοσοφεῖν ἐπιχειρεῖ, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς δὲ φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J.G.G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας τὸ παῖς ἱερὸς, Καὶ μιγνυμένας τοῦτο ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 19. αἱ Θήλειαι — ὅταν ἐς ἀρὸς ἄῤῥενα ῥέξωσι ἀνιχνεύουσι. *Homer.* Odyſſ. Δ. 72. Φέρτατος ἀνδρῶν — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — ὑπ' ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J.F.R.*

9. Καρῆναι δὲ τινὰ αἰσχύνης] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐπὶφορὰ κεῖται οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ ἀνθρώπων ποῦ-

τιν᾽ εἰπόντ᾽ ὡς δέοιτο, τί γ᾽, ἔφη, ἠδίκησε σοι δεινὸν εἰργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; τὸ ζυγομαχεῖν δέ τιν᾽ λέγοντ᾽, πρὸς τ ἐχθρὸν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρῳ δὲ εἰπόντ᾽ βασανίζεσθαι τ παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα.

enim, inquit, *malum feciſti, & dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τ φιλίας ἀμφιλογιῶν ἐρεσχελεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ ἀμφιπλάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐστὶ ἡ δοκιμασία λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρίαν ἐργάνων. *V.*

τοῦτο καλαμᾶσθαι. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ᾽ ἀνίμου. Ἀβάσανος δὲ ἐπιτολῇ τῇ· Οἴμοι δ᾽ ἀκμῆτος ὑπό σε τετιμῶσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζουσι· τίθεται δὲ καὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ὑπ᾽ ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι δ᾽ ἀντὶ τούτου τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῖνας enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Καείρω, ὁ ἀεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμου κυρῶς. Nimirum καρῖνας dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi morionem raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχῶ δὲ τιν᾽ εἰπόντ᾽] Cum quidam diciſſet ζυγομαχῶ pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δὴ λέγω περὶ τῶ φίλε, ὡς πρὸς τ δοῦν περὶ τοῦ δεῖν ἐζυγομάχουν· ἀλλ᾽ ἀμφεσήτουν, ἠρίζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ἀναιτίους καὶ τὸ ἰδιαζόμενον. Οἷον ἰδιαζόμενον τῷ δοῦν, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀμφιβάλλειν, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budaeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμενον ζυγομαχῶν τῷ κρείττονι pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζω τ παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui *βασανίζειν*, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ *βασανίζειν*, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τ ἀβὰ λέγων, καὶ τ δὴ τιμωρίων ἐργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξήτασται. *Suid.* paulo aliter: *βασανίζειν* ἐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν συμβαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χαρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τάλαθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τράπεζ᾽ ὁ πίναξ δεῖται, κρομμύοις ὑσσιχίδι μαστιγῶν, δίφαν, σμιδλῶν, ἵν᾽ ἀ τὰς ῥῖνας ὀξῶ ἐγχίσω, πλίνθος ἐστιτέλεις. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβλη᾽ ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενο. Adſtipulatur Luciano & *Thomae*, *Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho *βασανίσεις* eſſe δοκιμάσεις, idque eſſe ex voce *βάσανο*, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζω] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit *βασανίζειν* de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a *βάσανο* lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προιόντες δὲ τιν᾽ ἐπόντ᾽ ἐν τοῖς μαθήμασι] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προιόντας dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato*, *Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προιόντας, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προέκοψα ἐν τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐπιδόσει τοῖς τέχναις προέκοπτον. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἔχειν παιδίας ἐμοὶ τὸν ἔρωτα προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον ἐ ἐν προκόψωσι τ σοφίας, τοσοῦτ᾽ ἐντεφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ἐπιδοῦναι προκοπὴν ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προδοκὴ, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, ἡ δὲ προκοπὴ παρ᾽ ὑμῖν τ Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποπαίζω, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Co-

ingressurum; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis*; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere*. Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) ipse? Quomodo igitur*, inquit,

ἐρεῖται, δηλαδή, ἔφη, ἢ τί βουλόμενος τῶν βασανίζοντων; προκόπτει δέ τινων ἐπὶ τούτων ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσοι ὁ δεῖνα, πῶς ἂν, ἔφη, ἐμὲ

19. *Εἰ μελετήσει*] Οἱ γὰρ ἀξιοῦντες Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτου ἐνεργητικῆς ἐμφύτου, ἀλλὰ παθητικῆς τὴ μέλλοντα. ὃ φὰρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τῷ ῥήματος] Τῶν edim male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de causis plant. c. 24. διφανὲς, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum sit saccatum, colatum λεπὸ ἐ ἰθύτατος ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προπόντων legitur προπίπτων. quare lexicographi ὑποκαπνίζω impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑποκάπνισον ταῦτα τῷ σακκῷ ἢ προκάπτων, *sacco colabat, aut praecidebat.* Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποκαπνίζω ἐ ἀδῶ τὸ προπίπτειν ἐ ὑφαιρῶ. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐξ ἀδῶ τῶ κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦσθαι οἴνου. Ὑποκαπνίζειν est etiam furari e tinere. nimirum προπίπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-snyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶ προπίπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προπέπτωκ' ἐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae summa passi, nihil facientia ad priora mala mitigenda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν ἔ πραγμάτων προπεπτωμένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τε ἐδὲν προπίπτοντες ἔ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ ἐ ἀρχῆς ἄρας προπιπτόντων. Id est, *nobis augmentibus illorum imperium.* Προσδιατιθέντων, ὑποκαπνιζόντων, ἤγουν προπιπτόντων ἐ ἐαυτῶν ἀποδόντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltatione*, verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἐφεμένην ἐς τοιοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ ἔ Σεβαστὸν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maximo tempore. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἂν τις αὐθαίρετα ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μενδήσιον, inquit, *ei προκοπαὶ πυνθάνεσθαι ἔνεστιν.* Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας ἐ προκοπῆς ἐπεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio: Παρὰ μίαν ἡμέραν ἐ ἴσον ἢ ἐλάττονα ἢ προκοπή, ἢ ἐ σώζεται. *Josephus*, etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, εἰ ἂν ἐν ἀκμῇ ἢ πόλις, εἰ προέκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset, si murus processisset ut coeperat.* Idem: Εἰς μεγάλην πυκνότητος προέκοπτεν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γίννεος ὁ Δημόξενος Ἀντιόχῳ μείζονος προκοπῆς αἰτίου. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐ σοφίας οὐ προκοπῇ γινομένους εἶχον ἐν τιμῇ ἐ τέχνας δεινοὺς. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλως ἐκκεκοπώς. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litteras perpropinquas scriptas, quod ipsum progressum aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα ἐν ἢ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ γὰρ ἐκοντὸς εἰς προκοπὴν ἔ φανερῶν λοιπὸν προσετίθει. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτερος pro ὕστερος vel ὁ ἕτερος, θάτερον pro ἔ ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτερον, inquit, ἔ παίδων ἔ πρεσβύτερον pro ἔ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερος ἐκινχλώσας θατέρου, ubi dicendum fuit ἄτερος, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. Ἐν δὲ ἔ δυοῖν ἄτερον ἔ εἰς Δημοκλέα ἐδοξε τὸν πρόπαλον ἐκεῖ ἔ Ἀριάνης τοὺς υἱοὺς διαφθεῖραι pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ἐν ἄτερον ἢ ταυτὸν ποιῆσαι ἐδέτερα dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. *Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα*] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis*. Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν τινὲς, pro *declamabit*. Meminisse hic debet studiosus lectorum verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη τῷ μελετήσομαι. Idem in eodem: Μελετήσας δὲ τῷ μελετῶντι ἀκροατήριον, τῷ θαυμάζειν ἐ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ τῷ ῥήτορι ἔ καιρόν ἐστι τοῦ δίπτυχα πολυθρύλητα μελετήσαντος ἐ δὶς ἢ τρὶς ἀκηκοέναι. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι πάνυ μελετήσαντι. Proinde dicendum: μελετᾶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἰσανῶ, ἰσανώσομαι, ἐσήνωσα, ἐσανώσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

εἰ μὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀρθῶς; *me interrogans, declamaturusne sim, dicis iste?*

Ἀτθικίζοντος δέ τινος, ἢ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, ἢ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν [a] καλαρώμμον. καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα δὲ, στοχάζομαι αὐτῷ, ὅτι τῇ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, διήμαρτες, ἀκούσας. *J.G.G.*

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum audis-

a Καταρώμμον] Καθαρώμμον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τῇ τρίτῃ, ἀλλ' ἢ * τεθνήξῃ ἐπὶ δευτέρᾳ. *V.*

* Τεθνήξῃ] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξῃ, aut in Luciano etiam τεθνήξει: oportet enim haec tibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτιον per βέλτιον aliaque secundam personam in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῷ † ἀκριβοῦν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῷ τυγχάνειν. *V.*

† Ἀκριβοῦν τάττεσθαι] Sic dedit *Salm.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

22. Ἀτθικίζοντος δέ τινος ἢ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae; quare sequitur βέλτιον ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καλαρώμμον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιᾶ τοῦ ὀλίγου μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δοκῇ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ὥσπερ ἐν Λυκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ἐν τεθνήξεται τὸν γηρόντων ἡμᾶς. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἥκειν ἐπάγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀτθικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξώμοσαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὀκνηρατικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M.du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M.du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὃς τεθνήξων ὧδε τῶν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἰλεῦ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres hinc. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιστάνεις, pro eo enim dicendum ἀφιστάναι. *Thomas.* Ἰστάναι, οὐκ ἰστάνειν. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίσων τὴν ἀναλαμβάνων, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ἔστι δὲ πρὸς τὸ ἰδιον συμφέρον βλέποντας ἢ ἀμβάλλειν τινὰς ἢ σωτηρίαν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰς ὄψεις μεθιστάναι legitur in sacris litteris pro μεθιστάνειν. *Diod. Sic.* libro 18. Τούτους μὲ πολλῶν ἀκυρόντων ἐπετίμησεν ὡς διὰ σπουδῆς τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐλεφάντων. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρησαν ἀφιστάναι τὸν Πολυσπέρχοντα τὴν Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις συνίστασι τὴν συναλλαγὴν ἰδιοπαθῆ σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μή] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus*. Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε τὴν χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε, εἰ καὶ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τὸ δεύτερον μετὰ τὸ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λουκιανὸς δὲ τῷ βίων πράσει πλὴν εἰ μὴ συμπεπίωκεν ὑδροφόρον αὐτὸν λαμβάνειν. Κρεῖττον μέντοι τὸ χωρὶς τοῦ μὴ λέγειν. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ λάχοιμι σε. Idem in ratione *Constr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπαλλάττει.

ἀφιξῶν aliquis diceret, & alter ἀφισάνειν; (*pro* ἀφισάνειν *sollicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non noui*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam nisi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & frustra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pseudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicentiam per auspicia explorare*, *consulere Deos per aues*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov*. ὁ πάντ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curæ, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

μαρίες βαλών; ἀφιγᾶν δέ τινα εἰπόντα, ἡ ἑτέρα [b] ἀφιγάνειν, ἄμφω μέν, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὰ λεγόμενα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαί δέ τινα εἰπόντα, ψευδάτθικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε, καλόν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιγάνειν] Lacuna est in *Fl.* ante ἀφιγάνειν, & ἄμφω omissum. c Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Gesn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε δὲ τὸ δόκιμον. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lys.* p. m. 182. τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiscue. *J.F.R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαί δέον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶπας τὴν Ἀθηνᾶν ὑπειληφας. Et paulo post: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piscat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ ᾄσμενον ἢ τὸ Εὔφημον εἶη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις αὐτάδελφον. *Demosthenes* περὶ τοῦ στεφάνου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μή τῃ περὶ τὸ τύχης βοηθὸς γεγονώς. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις δαιμαλέοις οὐκ ἐπὶ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις φίλος τὸ Ἀλκιβιάδειον ἀποφαίνων τιλιότερος στρατηγόν. Idem in *Demosth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τι δία πρὸς τὸ ὑπὲρ ἀλογίστου λόγου ὁ Ἀντιφῶντος τοῦτο πέπαικεν. Apostolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστώσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmuriensis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαί δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixisset* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum consulere*. *Philostr.* in Heroicis: Χρᾶσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpsichore: Καὶ ὅτεῳ αὐτούς τε ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾷ αἱρήσειν. *respondet*. Idem in Clio: Τοὺς στρεβλώσας αὐτὸν ἀφχρᾶσθαι. id est, *occidere*. *Pausanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὕσιν τῷ νόσῳ. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moschop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενοι θεοῖσι Τειρεσίαο. *consulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενοι. *Deum consulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuisset domi meae Lupus me*, & *Libonem & Servium consobrinum tuum*, *quae mea fuerit sententia*, *cognoscere te ex Cn. Seio arbitror*. id est, *Cum me & Libonem & Servium*, *quos in aedes meas arcessierat*, *consuluisset*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor esset*, *collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuissent*. id est, *in consilium vocassent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant*, *uter auspicaretur & regeret*, *adhibere placuit Deos*. Id est, *Deorum sententiam per auspicia explorare*, *consulere Deos per aues*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov*. ὁ πάντ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curæ, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κυρίως μηδένα τρόπον εἶπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἢ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν ὡς σωστέοντας τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepositionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοτε, ἀπόπροσεν, ἐκπρόσω, & ἀπὸ τότε non sunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὲν τὰ λοιπὰ Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo post: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Institutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἴποτέ τι πάντες ἐθέλοιεν. Sic tamen sacri scriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιγαροῦν ἀρξάμενος τιμῶν ἐθέλειν ἀθλεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς ἐμοί σοι, ὦ Ποσειδῶν. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omissa praepositione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demosthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι παρεσκεύασαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν αἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐκ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ προπέρυσι ὀλίγῳ ἥκειν σοφώ. male προπέρυσι impressum est.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ἐ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδοὺ, ὅτι τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀντ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντος, φησὶν ἀντιviri Cl. Item εἰς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντικρὰς ita componit *Thucyd.* I. c. 66. καὶ τὰς ἀντικρὰς Ἥλιος. *J. F. R.*

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tune *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas.* Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔστω *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, αἰρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὅτι, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἔκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τοῦ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ ἣ σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δεξιωσόμενος ἔκπαλαι τὸν ἄνδρα. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἔκπαλαι δὴ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ἅπαντα πεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ. ἦ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τε ἦ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπύγε ἀπεκάθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ἅπερ ὑμετέρη τε ἐστὶ ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ὑπουργεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε & δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum nè ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρότερον ἦλθον εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἐκτοτε, ἐξ οὗπερ ὠδοκίμησεν. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διανυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάς. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ὀλίγας ὁ Ἀχάνης αὐτὸς ἐλαμβάνην. *J. G. G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J. M. G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed ἐκ τοῦ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *interetur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσι, σὺν ἴδε. Εὐριπίδης. Ἐκάβη. Ἰδοῦ με κείνθάρσος αἷμα ἔχω κακά. *J. G. G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ πίστεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κεγχρίλη, κόνις ἢ ὀσμὴν ἀντιλαμβάνων. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζει φρενὶ, ἤτοι, inquit, ἄζει συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Ἠλάζων ἐνεργῶς ἐμοῦ ἀντιλαμβανομένου, id eſt, *accipiente, intelligente.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J. G. G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἶπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὃ βράδιον ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἡρόφιλος βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιν φασίν. ἐκεῖνα δὲ μάρτυς Λυδὸς ὁ ἐπιστολῆ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἦλθα καὶ σεμνότερον ὤφθην. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ & ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον κατέλαβε. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἐλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ & Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκαρήτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ἐπ' αὐτοὺς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τ' ἐλάττω, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον πρεῖοντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα ἐξιόντα ἐπὶ τ' βραδύτερον ὄντων ἐφαίνετο κατελαμβάνεσθαι κατελαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίττουσι ἴλιγγι λοξὸ διὰ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα πρεῖόντα τὰ βραδύτατα ἀπὸ αὐτῆς ὄντα ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec Platonis verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum diceret aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν quæ putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖας. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος, Οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, Οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. Λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. Ἵπτασθαι δὲ ὅτι τοῦ [b] πέτεσθαι

[a] ἔστιν] G. dele cum *Geſn.* dedi. [b] Πέτεσθαι] G. duce eum *Geſn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πολλοῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quin bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Καλῶς, inquit, ἀνοήτῳ καὶ ἀγανακτοῦντι βράδιον ἀκουστέον. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας. *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀκτῖνες αἱ γενικαὶ τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plut.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & ἰσχνῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἤξομεν. Idem ἐκείνῃ μὲν δὴ & λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου τάχιον δυνηθεῖσα. *Thomas:* Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quæ ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) ἆρ' ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλαίομεν δὲ θᾶττον ἢ ὥστε εἰς τὸ κοσοῦτον ἀπεδάλλειν. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν & ἀμεμπτότερον. Idem in Τοξαρῖ θᾶττον γοῦν τάχιστα ἴσως αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδώσει. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos:* μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἔρχομαι, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σώφρονος δὲ τάχιον ἂν μὴ τινος ἑτέρας ἅπτοιο ἄμπελος & τρίφυλλον ἐπιλάθῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ ταῦτα ἐλθόντων ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῇ σίτου. Idem: τάχιον ἔξελθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγανακτοῦσι τοιχίους ἢ φρουρικώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμφορήσομεν ἂν ἐς μάχην ἑρτά. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲν ἔπλεον οἱ δὲ βαρδάροι. Idem in eodem: Τάχιον δὲ προσδοκίας ἐπόντων ἐπιτελευθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ πολλῷ & τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢ ἐν τότε γέρας τοσῷδε ταχύτερον ἐπῆλθε. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς παρόντας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ παραινεῖσθαί τι ταχύτερον μὴ & ἄλλῃ αὐτοὺς ἔστω. Μεγαδάτης ἀνέγραψε & φθόνου ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐπαίνης, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuæ bibliothecæ: Ταχύτερον ἐκωδώνου αὐτάνδρα τὰ σκάφη συγκλυδῶνα. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρίσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον. ὧδε τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ μὲν ὀφλημάτων ἢ βεβάρηκε λόγους, ἀλλὰ βεβάρημα εἰς παθητικὴν συμπεσεῖται. Ἀριστείδης δὲ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν Οἱ δὲ ἧττον οὕτω βεβαρημένοι οἱ πολῖται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit, Βεβαρημένος, inquit, ὁ πρὸς μυθυσθεὶς τῷ ἑταίρῳ (οἶδες γὰρ ὅπου ἦν) εἰς τὸ τοῦ Διὸς κῶμον εἰσιὼν βεβαρημένος ἐφάνη. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυμάτιον, ἤγουν δὶ λόγου ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμην. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμην. Παλαιὸν Ὁ δὲ ἱξιανεὺς πρεσβύς, τὰ μὲν ὑπὸ τὴν ἀφωρίας, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ἑλκυσίας βαρυόμενος. ἴσχε γὰρ ἐοδομηκοντούτης. καὶ αὖθις ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὴν σύγκλυσιν. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὑπόπεδον φόρτος βαρούτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγουσι] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet* λέλογχα. Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαριτλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλυσιν εἴληχε τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I.e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πέτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πέτασθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἔα, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μυκῶν, καὶ τὸ ἀνωμαῖα, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ ἰκχύειν. *Thomas* vero: πέταμαι ἁδὲς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πέτασθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταμαι a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πέτομαι, inquit, οὐκ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε σοφιστικὸν καμμύρια ἡμῶν ἐπιστολὴ· ἐν ᾧ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μὲν ἵπτασθαι ἐν ὑμῖν φησὶν, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲ ἀπὸ τ πτῆσις πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Φιλιστεροῦντι δέ τινι εἰπόντι, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τ φάβον ἐρεῖμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινι εἰπόντι ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲ τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἄμιλλαν τ προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲ καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γὰρ σε καὶ νῦν δυνήσεαϑ, τοσοῦτον γε ἐπανύσαντα τ ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ϵ ὠμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαντα ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντι, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντος σολοικίσαντα. *V.*

* Τιμήσαντα] Quid hic faciat nescio. ἐπὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὴ συνιόντος. *J. J. Wasse.*

συλλόγου. *Phrynich.* ἄτακτοι ϖϖολιτικοί, οἱ ϵ ἅπαξ εἴπ τι κἀμόν, ἢ δὶς πίτισθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicitim, frequentius tamen τῷ πίτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσεισι πιτόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλα μετ' ὠδῆς πίτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῦ Παρθένος ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἱκάδα γνωμεῖν ϖϖεπιτομώτερον. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥώμῃ δύπταμαι. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὅποτε ἤδη σὺ τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαραπτάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετεσὺ δύπταμένου τὴν ὁλκάδα παραπλέοντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ὠδικοὺς ὄρνιθας ἀδύτους μὲ ἀλλὰ τ λιμὸν, καὶ πεφιπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἰρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπταμαι] *Plato Theaet.* τῦ ϖϖίτεται. Ed. *Basil.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περισσὸν δέ τινι εἰπόντι] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς ϖϖερισσὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Σωτρίχωνι· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὼ ϖϖερισσὸς. Θεόκριτος δὲ γράφωσι φησὶν ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τ ϖϖερισσόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινι εἰπόντι ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακόν, id est, vasculum olearium cum φακῇ *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῦ ἐλαίυ, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φακοὶ τ ζωγράφων, τ καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀθύμησιν, εἰ φυτίσι ϵ φακοῖς καὶ ἰλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσι. *Rugis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς λέγουσιν φασί. φακοὶ οἱ ἴτι ὠμοὶ ἐκ' ἐνιαυτῦ· φακὴ δὲ ἡ ἐψημένη. τετμῆται δὲ τοὺς παλαιοὺς ἡ λεφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὠμὴ σκληρόν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἔχει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ σύνταξις. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακοὺς dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui exposituram. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ ϑύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ ϑύρα, σολοικισμός, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit* se assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae inter abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*)

μὴ οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σε λέγοντος ὅμως εἰπεῖ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς δ' δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα ἀχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν ποιησόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; χαίτοι πρόσεχε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα σοὶ ὡς ἐγὼ μὲν ἤμην ἱππεὺς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ καὶ ὁ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς τῷ Φαίδωνι. † ἀνεῴγετο] Lege omnino ἀείγε. *M. du S.*

τῷ λόγῳ ἡ θύρα σοι πάνυ πρού. *V.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν ἔπος γὰρ εἰς πεδίον φασὶν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἴσχει ἡ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, καὶ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπίπτοντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν πάλαι ποτὲ κεκλεισμένην. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύρρῳ πολλὰς ἐδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ σαν ἀνεῳγότες. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότι μὲ πύλαις ἀνεῴγεσαν κατὰ πόλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὐτῇ ἡμῶν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγα ἐπὶ μὲ ᾠδηγαλικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγον. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναικῷ· Ἱερά τε ἀνέῳγε, καὶ τὰς θύρας ἐμπεπετάσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς ὁ ἀρχαῖος τρόπος. καὶ Δημοσθένης· ἡ γράμματα ἔκλειστα ἢ ἀνεῳγότα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Ἐπὶ δὲ μέσου ᾠδαπερεμβύω τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνεῴγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Σωσιθεὸς ὁ ἱπποτοξότης, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον τίνες οἰκίαν τοῖς λῃσταῖς ἀνεῳγασιν. Λυσιανὸς ὁ τοῦ Μίχυλλος ἢ Ἀλεκτρυὼ καὶ ἰνδιατρίβουσι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Phereocratem in Grapatallis & Amipsiam in Moechis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π: Χηλοῦ δ' ἀπὸ πᾶσ μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἶης χρημάτων & αἰχροκερδὴς, οὐκ ἂν τοιῇδε θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum aetatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notae scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Hocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus aetatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ευς, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Βορυσθένεις, βασιλέις, ἱερέις, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ συναιρεθὲν ταῦτα λέγειν οὐκ ἔξεστιν ἑκείνοις. *Plato* in Theaeteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse solœcismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ους dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ἀσπίδας & ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι δισχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, τὸ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' οὖν γῆ μήτ' οὖν θαλάττῃ ἑξαφυγὼν τὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ἐς ἐγανάκλω & φολῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὧς αὐτὸς ἔχων ἦσαν ἱππέας & πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ & τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καὶ καλλιμβάνοντι τούς τε ἱππέας ἡκοῦσι ἐκ τῆς Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερον τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὰς ἱππείας καλεύοησας; ἀλλὰ ἕκαστα ἐ φροντίζειν τῶ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν ἐζ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲν φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰν ἄδηλόν ἐστι, τὸ ἐζ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· σὲ δὲ εἰδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύε-

fe) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se* (nos) *ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberas* (*respondes*) enim ille consu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρᾷ μὲ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προφήτης. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: ἢ τοξότας, ἢ ἱππέας, ἢ στρατηγούς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant ναμέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κηφέας, σκυφέας, ἰερέας, ἀρχιερέας, ἱρωνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φοινέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φοινεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δανάδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλης προσηγορεμένους, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem Δημόνικον, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπέπτωκε πόλεως νοσούσης δεῖ γονέας τοὺς ἐμπειρίας ἀγαθῆς. Sic ναμέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *ostias* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Erasmus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his cœtis vide quæ docuit Vir Clarissimus & perceruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Vetis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ἱστιοκώμοροι τριηρῶν, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: εἰς σωφρονῶν ἐ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ἢ ἱστιοπρυτίους πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτους ἰδιώτας βασιλέας ἀφῆσαν. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἄλεκ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προπέμπει, Σαπφὼ εἰς λόγους προπαλαίουσα. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατανύσας; ἀλλὰ] Videtur post *κατανύσας* insistere paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικεῖσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficimus.* Et *Thucyd.* Καὶ παρίδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ personæ pronomen junxerunt verbo tertiæ personæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεσκεύασε. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χαμαιτίζειν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύονται ἐκεῖνα ἃ δοκεῖ τοῖς Θεοῖς, τότε χρὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται δὲ τὰ ἕκαστα μαντεύομένῳ ὁ Κροίσῳ. *Plato* in Apologia Socratis: Ἐκεῖνόν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρᾷ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρᾶττε βαρύνει). Χρᾷ δὲ ἀδιαστρόφως ἀντὶ τοῦ χρηστὰ βλάστοι, ἢ χρῶν ἀπερισπάστως. Χρᾷ γάρ ἐστι ἐ τρανῇ τῇ α εἰς η χρῆ· ἢ ὁ μὲ Θεὸς χρᾷ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται). Hanc *Moschopuli* sententiam de χρᾷ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῶ. fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η. identidem tamen χρᾷ usurpavit. Ὁ Ἀκεφὼ, inquit, χρυσολόφῳ δεῖπε, ᾧ οἱ πρόσθεν χρᾷ ὁ ἑξαμέτρου τόκος. Et paulo post: Ὁ μὲ δὴ οἱ ἐνθεύζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τὸ τριπόδιον τόδε. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ὁ Βοιωτός. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἐζητήθη πρὸς ἀλήθειαν τὸ χρᾷ, ὅ ἐστι μαντεύεται. εἰκὸς χρᾷ μοι τοῦτ' ὁ φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non semper observatur illud Luciani de hac voce præceptum, sed ab accuratissimis & Ἀττικιστάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τὸ Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντις δὲ πε-

ται

ſulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκείνῳ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλεύσησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὼ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε φεύγων; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μηχανώμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μηχανώμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μηχανᾶσθαι ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τὸ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μηχανᾶται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρός.

τι ἰδίων δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκινῶ τὸ τῶ λόγω μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύσομενος ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Iſocrates* in Archidamo: Ὃν δὲ Θεὸς περὶ οὗ μὲ ἐπηρώτησεν οὐκ ἀπέλιπεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὃ δὲ ἀπέλιπε παρὰ τῷ τρόσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ὃν μὲ δὴ ἀπέλιπε μοῖρα βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπίκειτο σφοδρῶς τὸ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ ᾧ πάντα γνώμης αὐτοῦ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε φεύγων] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: finguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεμενέν. *Marc.* XIV: Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καθ' εἷς λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καθ' εἷτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur καθ' εἷς, in nonnullis καθεὶς καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἷς ἕνα, καινῇ δὴ, inquit, καθ' εἷς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τ' Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶς καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγόντες ποτί. *Ælian.* 21. Εἰ τ' καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθ' ἑκάστων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μισελλύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον ὑπισχνεῖσθαι. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ δ' ἄλλοι ἄλλα δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ αἱ πάντες ἀθρόως ἀνυφῃρέθησαν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τ' πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον, *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Soloeciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M du S.*

80. Μηχανώμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μηχανᾶται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μηχανᾶται ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive fœminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζων ἀνάγκη τ[a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τὸμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, κ) τοῦτο μὲ ὅτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τ γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ Φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων Φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ ἄνδρα ἐρῶ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *F.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσηφ. Proprie eriam Lucianus in Nefasto: Ἡράκλεια γοῦν ἐπειδὴ γάμου σὺ Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος κ) Καλλιδήτης Ἀλιάρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις συνεῖσα σὸν αὐτὴν μοι μνώμενον. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπέρριψας ἄξας, inquit, κ) γὰρ τηλικαύτα κ) πλουτοῦσα ἐμνᾶτο μειράκιον σὲ χλαμυδοῦσθαι ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὅπερ ὑμεῖς σὺ τοῖς γάμοις ἐπιτολὺ μνηστεύομαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τ μνηστῆρα ἅπαξ σὺ προσαγγείλαι ἑαυτὸν διότι μνηστεύομαι ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα νεανίαι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laertius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμου legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύσαι γάμου αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidenti Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πέπυσθε δυνὰ μνηστεύειν γάμους σὸν ὅπλοις. *Isocrat.* βουλόμενος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τ ἡγεμόνων ταύτην ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinæ linguæ locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversi. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris ætatis usu longe absunt. Sed hæc inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολύειν ἡ γυνὴ τ ἄνδρα. Ἀμεμφέστερον δὲ Νηφάλιος· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν φαίνεται. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λυθέντος δὲ Μελίτης τ λέκτρου ἐκβαλλομένου τὸ γόνιμον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀποπέμπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, ἵνα μὴ τ ἄνδρα παλαιτεροῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι δεῖ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέταξε. pro quo eadem in loco etiam dicit ἀπαμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμῳ γαμετὴν ἔτος. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὸν νόμῳ γαμετὴν ἔτος ἀτίμως ἀπολιπόντα. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὸν γαμετὸν ἀπολιπὼν ἐτέρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν δίδως γυναῖκα ἀπολιπεῖν τ ἄνδρα, δεδὼς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τίνων. Ibidem: ἀπεπέμψαντο γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἄξεις γαμετὴν, ὅθεν βούλεταί τις, κ) ἀπολελύσθαι τὴν ὕσαν γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε οὖν ψοφοίη τὴν θύραν ἐκείνην, κ) ἐξιὼν κρούοι.] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstistere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, *ut dudum* docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt , ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero , qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores , plane nihil ſenſiſſe putabimus , indoctum adeo hominem ? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais ? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo ? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσῃ. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι λαλεγόμενος; ἔοι-

b Πάσεται] Ex *Fl*, reſcripſit *Solan.* Πάσηται *J. Bt. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἑστὼς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλεοναστικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ ὅν τὸ ἄρτι λέγε τὸ ἀκαριαῖον ἢ σημαντίας τῶν ἐνεστώτων, μέλλοντος * ἀνεπιδέκτου σημασίας, ὅτε ἐπὶ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυμπτώτως, ὃν μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος ὕστερος. *V.*

* Ἀνεπίδεκτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδεκτῆ. Sed in V. tantum exiat ἀνεπίδεκτον, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αὐτὸν ἢ ψοφοῖ ἔξιόν. Lucianus in *Philopſ.* Ἔπειτα κόπτουσα τὴν θύραν ἐκύνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ ἀφαρπάσῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τὴ θύρας. Et in *Nubibus:* Γεῦσαι τὴ θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in l. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξηθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyp.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic , quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὁ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὁ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγων ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυχόντες τοῖς λόγοις, ὅτω ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δὴ ἐπελελήσμεθα. Καὶ αὖθις τὸ πρώτῳ νόμων· Πλάτων ἀφελευθέρους εἴρηκε ἐπὶ τῶ παρόντος χρόνου, τὰ δὲ δὴ ἐπὶ σωφρόσυνῃ· ὃς δὴ πάντων ἐστὶ πολέμων χαλεπώτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μέ ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πόθου ἐχέλας. Νῦν δή, αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μηδείᾳ· Ὁρᾶς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπράϋνας τύχῃ. Homer. Νῦν δ' δὴ γίνεται ἐγώ. Idem: Νῦν δὴ ἐξεπόλωλε δόμων ἐκ πρὶν καλά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τῦ ἀρτίως ἐν ἰσῷ τόπῳ, ὅ καί φασι μόνῳ παραχρήσθαι συντάσσοντες. *Euripid.* Phoeniſſis: Ἄκμας δὴ νῦν διεφάτην ἐμῶν ὀδόν. Ibidem: Ἄκμας δὴ νῦν κ' τὰς πρὸς τούτους κακάς. *Plato* in Gorgia : ἀφ' ὧν κ' ἦν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρική. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli , exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres , ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputari. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ , ἄρτι, πρόσθεν , ἔμπροσθεν , τὰς νῦν , πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα , μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα , οὐκ εἰς μακράν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur , contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῦ πατρὸς ἀεικέα τίσιτε λώβην. Et alio loco : Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ὀδόν. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δὴ σε προσερῶσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀφοβία νῦν δὴ ἐκ πολλῦ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὠφέλησαν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. διὸτι γὰρ ἡ σοφία χρόνῳ. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur , ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆ Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν ἀφόλογον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν πυθέσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ ἥττως ἄλογον ᾖ ἄν. ἔπειτα τὸ τῆ ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ ὕττω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά σου τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnovisti.

10. SOL. Desine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque possim assequi. LYC. Et quomodo assequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus stribligine sermonis me non observante te ais ultro peccasse, & in quo quidque peccatum sit, *docere*. LYC. Nequaquam, bone vir, sic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his singulis me interrogare *si velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) si videtur, percurramus. Ac primo ipsum illud ἄττα non denso spiritu, sed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet post nomen ἕτερα compositum.] Sic enim minus absurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, sed *in te contumeliosus fuisse*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumeliose tractare significat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumeliosum esse dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Personam hanc, & mox ΛΥΚ. inseruit *Gesn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μὴ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus satis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, sed sic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, οὐ ἀρχῇ κώλου μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος οὐ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κώλου, ἐφ' ᾧ ὀνόμαζε τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα ποιεῖ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄπαξ οὐ τοῦ αὐτοῦ κώλου, καὶ ἕπεται ἀεί· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνι ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιαῦτ, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— σωστιθέμενον] Nec lectoris eruditi vel Scholiastae judicium, in margine positum, malum pedem in ipsam Luciani orationem videtur intulisse. Sic vera sunt, & cum *Thomae Magist.* observatione conveniunt, sed sententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἤν μοι φὴς ὑβρίσαι] Puto excidisse ob soni affinitatem σὲ post ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus sum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν sunt Soloecistae, ita distinguenda, nisi fallor, ut sit interpretatione nostra factum est. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε scilicet est contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, est cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumeliosus & injurius sum, *Moschopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε, δηλονότι δι' ὕβρεως ἢ πληγῶν, ἢ ἄλλως τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδύκυμοι, ὡς ἀνεφίρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus subjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέγεται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν οὐ τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba sic se habent: Ὅμοιον μὲν γὰρ κινδυνεύει ἡ μόνον ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accusato*: Ὑβρίζων εἰς τὸν ἀφόλογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζω τινὰ & εἰς τινὰ, non observari perpetuo ab Atticis, vid. *Kust.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ᾧ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει ἢ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ᾧ ὅτις παῖδα, ᾧ φίλον, ᾧ ὅτις γε οἰκέτιν, πλὴν [c] ᾧ περὶ τ' πραγμάτων ἕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεχθ', οἷον εἰς τ' παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' ὖν ᾧ τῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρᾳ πρὸς ἕτερον γίνε[ι], τῦ μὴ ὀρθῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῦ μὴ ὄντ[ος] πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῦ κυρίᾳ [h] λέγειν ἐστί. τὸ δ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθ[αι]. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ ᾧ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, ἢ οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* g Εἰ] Forſ. εἰη. h Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Διαστέλλεσθαι ᾧ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορῦσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεταθέσθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ᾧ ἀναλλὰξ ἐπὶ τ' ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῦ κυρίᾳ λέγειν, ᾧ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρᾳ ἐπάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ὥσπερ δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ὥσπερ δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἑτέρᾳ πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* proeo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγων ὀρθῶ] Λέγων Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit. *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινα] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit *Mo-*

χείαν ὠφέλειαν τῦ σπυδάζοντ@· ἐμφαίνει. τὸ δὲ ᾧ τινα, τ' ἐκείνυ ᾧ [a] ὃν σπυδάζει. ϗ ταῦτα ἴσως μὴ ξυσυγχέχυ@, ἴσως δὲ ϗ ἀκριβῶται ᾧδέ τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γ' λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθάζεσθαι, τῦ [c] καθίζειν, ϗ τὸ [d] κάθισον, τῦ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἤκουόν συ λέγοντ@, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῦ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς τ' ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τ' καθεζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ ϗ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. ἀντὶ τῦ μὴ κατεζόμεν@. πάλιν ἂν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα ᾧδ' ἀλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῦ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

11. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assîde* & *sede*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consîditor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assîde* & *sede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assîde!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθάζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισο] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζον *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τῦ σώματ@, σπυδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τ' περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκάσῳ] An ἔκασα; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, ϗ τὸ κάθισον, τῦ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῦ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, ϗ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν οὖν κάθισον πρός τινα ἑστῶτα λέγεσθαι λέγεται ἵνα καθίσῃ· τὸ δὲ κάθησο πρὸς τ' καθήμενον ἵνα κάθηται, ϗ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ ϗ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθίσθητι ἤκουόν σου λέγοντ@ ὡς ἔστιν ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθίσθητι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστασο, ϗ ἀναστάδην@, ϗ τὸ καθίσθητι ἐδὶ μυκωνικὰ τ' Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assentior vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα τὸν γά σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντ@. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθισθεὶς, καθιστήσομαι, καθεσθῆναι, ϗ ὅσα λοὶ τούτων, βάρβαρα. λέγε δὲ καθίζομαι, ἐκαθιζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδάρθ@, καθῆσθαι, ϗ ἅπερ λοὶ τούτων. *Phrynichus* inabitus, καθεσθείς, καθιστήσομαι & πλεθυντικὰ καθεσθήσο), ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτερ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθεσθήμεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ ἡμῶν διστάντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ τῇ βασιλικῇ φορείῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τινο@ φόρτ@. Idem libro VIII. Καθεσθῆναι δ' ἐ Βαβυλῶνι. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, ϗ καθίζομαι, ϗ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀπαγγελλόμενον δὲ Ἀμαξίᾳ, ἵνα ἐνθάδε ἔλθῃ εἰς τ' θρόνον τ' βασιλικὸν καθεῖν collocaturus esse. Sic καθίζειν ἄκλητον apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μονοσυλλάβως. ϗ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Καθήμαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεσόπατον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, ϗ ἐκαθέσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω δ μόνον τίθεται ἀντὶ τῦ ἕτερον ποιῶ καθίζω, ἀλλὰ ϗ ἑαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἑαυτὸν ὥσπερ εἰ θεάτρου. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Hæc etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo præire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδουλοῦν tu forte idem quod καταδουλοῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; καταδουλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴωθα τὸ μὲν [f] ἕτερον δρᾶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγειν τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἤδη λέγε, εἴτα [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γ' λέγοντος σὺ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὴ ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

Φ Ι-

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* *g* Λέγειν] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. *h* Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl.* *Y.* *V2.* Ἱκανὲς cett. *i* Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Με προδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. *k* Μοι] Μὴ legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ὁ τῷ Εὐαγόρᾳ· καὶ τὴν ὑπ' ἄλλου βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. οὐκ ἀσφαλὲς ἐν τῷ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

81. Ἥνο ξεῖν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. dos S.*

Ἥνο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἥσ', ὦ ξεῖν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥνο. Cæterum apud *Homerum* manifesto Ἥνο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam præcesserat τῷ δ' ἕδρης ἐπέβη πάσσυτον ὑψόσε δ' ἀνστάς. Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρύσσατο, φώνησέν τε. Cæterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *assidе* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Cæterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενός τινα, ἤτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷον ὁ Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφῆς ἐκύλιον. Θουκυδίδης Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ζυγγραφεῖς ἄλλο μὲ ὕδωρ. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἰστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰς περὶ ἑαυτοῦ γενομένας συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ ἐστὶν ἐφ' ἑαυτοῦ γενομένων, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἑμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thaygd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dislogis; (quæ est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime præcedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω φερόμενος, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατ' ἔπος ποιητικὸν, ὠχρός τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριεφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνέκυκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλως τε, καὶ εἰ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι, καὶ τὰ λοιπὰ εἰ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

3. Βυσσοδομεύεις] Ἐκ βάθους συνάγῃς. V.

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit M. du S.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τῶν δὲ λελούσθαι τὸν λόγον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. J. J.

Ibid. Λελούσθαι τὸν λόγ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμι τὸν διάλογον. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἀκίβδηλος, εἰς τρίτον οὐρανὸν ἁρπαζόμενος δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀναπλάσσων, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. Th. M.

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. M. du S.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis obliviscitur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ὦ φιλόσοφοι, ὦ φιλόπατρις. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. M. du S. In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. J. F. R.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.* ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forsit vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopiæ corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ἀλλ' ὦ καλὲ Κριτία, ἐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοιβοωμένου τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπόφασαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς παλαιστήσοντα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή τι ἔτι ἀκούσωμαι ταῦτα, καὶ

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρίφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωνίσκας] Lege σωνίσκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομούσης] Βυσσοδομούσιν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομοῦσι, κατὰ βάθους τὰ ἀξιολόγως βυλευόμενοι, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I, 316. Lucian. *de Dea Syr.* c. 24. βυσσοδομούσι τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομούσης] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ ποιητὴν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρων, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ δεινοπρόσωπε τὸν νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥφαιστε, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλαπαδνὲ. κερδαλέη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλῆς κερδαλέης, σωστῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte redd videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὄχθῳ τέ σὺν] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὄχθός τι] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἐκάτλω] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

6. Τριεφῶνος] Κέφαρον. *V.*

7. Τίνι θεῶν — σωνῆτ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Καλεῖσθαι δὲ θεοὶ, inquit, φάσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προσείπε τὸν καλὸν Κριτίαν, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπόφασαι. *J.M.G.*

14. Ἢ ἐ τὸ χειρὸς] An ἢ ἐὰν τὸ χειρὸς; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένον λόγον, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζω τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταὐτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μὴ θῶ τοῖς ποιηταῖς γενήτομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ κρημνὸν ὠθήμην ἀπ' ὄρθ κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, ἢ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κρητίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι Φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σε τὴ διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅτι σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· εἰ γὰ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι εἰ μικρὸν ἐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὴ ἀπορρήτων. ὁ γὰ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἄτακτον τὴ βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον, καὶ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν λόγων, καὶ τὸ ἀσυμφώνως τοῖς προοιμίοις ἐκβαῖνον τέλος, ἐκ τῶν τοιῦτων ἐμοὶ μὲν ἐδοκεῖ τὸ πρᾶγμα ἐπιτηδεύειν τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπὶ τέχνῃ τινὶ ἐξεργάζεσθαι τὸ τοιῦτον, ἵνα δὴ ἐκπλήττῃ τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἐκφοβήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῶν παρόντων, ὥσπερ τὰ τῶν μάντεων ἐνθουσιάζοντα.

20 ote iterum illae audiendae ſint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me factus, Ambracioten illum dico, narrari 25 quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portentoſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

[a] Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπὸψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηραθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀπὸψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἱμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F.M.G.*

24. Κλεομβρότυ] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότυ] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης·
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίσυ τειχος εἰς Ἅιδαδ',
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτυ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

F.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F.F.R.*

33. Οὐ γὰ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharſis ad Toxarin: μὴ φείδῃς ἀθίατον αὐτῶν ἀναῤῥιφοῦσα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ φθονήσῃς μοι κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φείσῃ δ' ἂν μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν μοι φείσῃ. Huc refero obſcuriorem paulo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἴ τις καὶ τῶν ἀκόντων τῦ λόγου. ἰδὲ γὰ ἰδὲ καταφρονεῖ ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε καὶ Φιλῶν περὶ τὰ ὅμοια ἱστάμενος, ὁ βουλόμενος ἀκούειν ἐᾷ. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγου refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, ἰδὲ γὰρ καταφρονεῖ ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi mulierculi Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φείσομαι ἀκριβῶς. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἔτυ δεύτερα φεύγοντα αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae eſt in Deûm matrem, gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ φεισαμένη ἔστιν ὃ τι τοῖς πλανωμένοις, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *F.M.G.*

Οὐ γὰ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *F.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ἐ μικρὸν ἐδὲ εὐ-

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πωλεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθὴς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καὶ πῦ καλαπεσὼν, Τριεφόντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξόγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον ἂν βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆς ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ἔμπνεοντος λάβρῳ, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπαθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

ὁ Καλαφρύγης] Καλαυρύγης *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόντου πράγμα ὡς δικῆς ἀνατροπλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθὴς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πῦ καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ πῦ τὴν θαλάσσης καλαπεσὼν Μαιώτιόν τι πέλαγος ἡμῖν ἄστρεψ ὁ Ἰκάριος ἀναδύξῃς ἐκ τοῦ σεαυτοῦ ὀνόματος. *J.M.G. Hauman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſta.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξόγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτον ἀκούσας ἦκω, ὥστε αἱ τῶ γλώσσας πίστας, ἐμπεφυσημένῳ τῷ γαστρὶ, ἐμοῦ διέμενῳ κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰοὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς διέτρεψε — ἀναφυσήματος] Haeum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Mieyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχωρεῖν πόντου (frequenti praepoſitionis ἐς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρῳ] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyſſ. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam Nep. c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσουϑ), τ κυμάτων ὑπὸ πνευμάτων ἐπικυλινδόντων ἐκ τῦ φυσήματοϑ. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσοϑ κορκορυγμὸς, ἡ κλόνοϑ τ γαςέρα σε συνετάραττε· πολύωτον σεαυτὸν ἀνεπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ἡ, κ τὸ τερατῶδες, ἡ ἀφ' τ οὐίχων ἀκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ἡ ἐξ οὐίχων· ἡ γ κύημην γαςέρα τεθέασαι, ἡ κεφαλὴν κύσαν, ἡ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατῦσαν, ἡ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ἡ ὅλως τερατώδης ὁ βίοϑ, εἰ βούλει ποιητεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργυσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ἡ χελιδόνες εὐηχα κελαδῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνσα, τό, τε naves ingredi Euxinum Pontum cogantur; fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Ἀη] Sic noſtrae, Τε Goſs. Edit.

58. Κάλων] A κάλωϑ χοινίοι, pro κάλως. F.G.
Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. F.G. Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἵξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Eliipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμον ἵσνα, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἵλωϑι ἀθανάτοις. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. F.F.R.

61. Πόσοϑ κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθη τ γαςέρα ϵ κλόνοϑ ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνοϑ ſecundum Scholiaſten eſt τρόμοϑ τις ϵ εἶλιξ διακορκόρυγησ autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. F.M.G.

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

F.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. F.F.R.

63. Τερατῶδες] Τὸν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἴσωϑ. F.G.

Ibid. Τῶν οὐίχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit ἀπ' οὐίχων vel ἐξ οὐίχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, Ἀφ' τ οὐίχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculis totus; qui ἀφ' οὐίχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὄσσε Ἄργοϑ ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Cumillian.* illud 13. ult. *Quod* (unguentum) *tu cum elfacies, Dees regabit, Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.* Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἀνδρὶ μὲ ὑπερσπουδάστῳ ἐκδῦσα δὲ ἄλλῳ πρόσωπον φαίνου. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stiche* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. J.M.G.

66. Κύημα] De Baccho, alludit ad γαςροκύημα. F.G.

Κύημα γαςέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κύημα ſuram, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαςροκνήμας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. J.M.G.

67. Κεφαλὴν κύσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. J.M.G.

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid. Metamorphoſeon* libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. J.M.G.

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. M. du S.

Ἀλλ' ἐπὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῃ. J.M.G.

80. Ὕπνῳ] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὕπνῳϑ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς κηλεῖν.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & pistillum aut januam ex me sa-ciat mirabilis illa tua percussio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caelesti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim prostraverit, & hodienum prout quisque est petulantissimus prosternat: inde est, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή πως ἐπῳδὴ τὸ ἠχεσμένον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσαιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ ψευδῆ ὄρκον; οἶδα γὰρ ὡς σὲ μὴ ἀγνοεῖν τὰ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ δυνήσεται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καθεχεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὥστε δὲ τὸν ποιητὴν Τιτανοκράτως καὶ Γιγαντολέτην ἀνυ-

b Ἀπεργάσῃται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζῃται *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάπληξις dederat *Solan.* bene. Sed sine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philops.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuriâ hic metuere Triephontem: fieri enim, si DIs placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύρωμα. *Hesychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem θύρθρα id est θύραι, & θύρετρα, hoc est θυρώματα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopseude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τὸν θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάπληξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, subsitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἐκκόσματος καὶ παραληκτικοῦ· ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amasia) κατάπληξις *plenaque honoris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius stramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἀμπνύνω &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Gesn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A. 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτως] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀπομνῆται, ὡς ἡ παρ' Ὁμήρῳ. ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέ, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ὅτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε λάθρᾳ τὸ πέλαγος, τάχ' ἂν ἡποτρία, ἐντυχὼν γεπόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, ἡ κεραυνοβόλος σε Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυπλῆγι καθεκεντάνυτο. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ ἢ ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίσασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis caussa, quin taurus etiam? & nisi celeriter susceptò in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δ' ἵρατα Δάφνη, Εὐρώπη, Ἀντιόπη, Δανάη.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem *ἐκεῖνο*, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur *ἐκεῖνο*, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab *ἐπωμόω*, vel *ἐπωμύζω* Interpres. Scribo *ἐπωμώσαλο* ab *ἐπωμόω*. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat *ἐπωμίσατο* ab *ἐπωμίζω* quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim *ἐπωμόσαλο* habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater *ἐπωμοσόμεθα* & *ἐπομόσωμαι* deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam *ἐπωμὶς* est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠποτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καθεύδοντα τις ξυλλαβὼν, εἶτ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τὸ χρυσοχόῳ τινὶ καπηργάσηται χρυσὸν ὄντα, ἡ ἀντὶ Διὸς, ἢ ἅρμα, ἢ ἁλλόθεν ἠρῶν γένη. *J. M. G.*

4. Καθεκεντάνυτο] Forte *καθεκεντέτυπτο* a *καθεκεντέτυφται*. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani; quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἔμμετρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, αἱ δὲ ἡλίαι ait, — ἡ τὸ πηγαῖον ἔτι ἐλύπει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἡλίαι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut *αἰμάτων* ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄρμα *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἀνάγκης. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτου ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς τύχαις *Diod. Sic.* II, c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνος vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήματα *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλοῦτος supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποσβεννυμένῳ] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνυπν. c. 1. Τῶν πλοίων ὧν ἴδοις — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀφύκτου παρὰ τὸ τεῖχος. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Ναυσὶ τὰς δὲ τὰ δυνάμιος οὐχαὶ ἄλλο, ἢ — λαβὼν ἀφίκεο Δυδὸς ἐπὶ θάλασσαν. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῖος μὴ ἀτυχέστερον πίπτοιμι. Ipse canem *Homer.* Il. Ξ. 353.

Qq

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

καθεδῆσθαι παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆ Λητοῦς, ἢ τὸν Ἴδης, ἢ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ὀμούμεθα, ὡς προφήτην ἄριστον, καὶ [b] ἰητρόν, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; ὃς Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλογα πᾶσι μαντεύμασιν;

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator, faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀφθόρου τινὸς καὶ παμπληκτικὸν βοᾶ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σύ-

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V. La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὁ θεὸς Σαλαμῖνος, δόλιός σὺ τέκνα γνωσιμᾶν, ubi nota Lucianum adjicere, ἢ Πέρσαι γὰρ εἶμεν, ἢ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἔσεσθε; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Onomaso Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὅσσον τε κατὰ νέφεα ἐννάχιλος ἀνὴρ

Ὅσ-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *Ἰατρὸς*. *c* Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ὧν καλανθῶναι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀτρέκειαν ἐνιδεῖν ἐπαίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνασκόλυθον quidem & σολοικοφανίσκιον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιυγρόν Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pisissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιύγρ. καθαλίζ.] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Λευκῇ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς & τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἰδού, inquit, ὡς ὅλῳ ἐμοὶ κυοφορεῖ ὁ γυναικῶν, καὶ παλλαχὴν τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ἂν & μάντις, ὡς φασὶν, σοφὸς. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξία (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Jovis & Latonae* Ἀπόλλων προφητεύειν μὲ πάντα οἶδεν, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸν εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. ostendit, ne tam multa solus

σεισίχθων, ὃν Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τοῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ὤν; ἢ γὰρ Ἄρην λύσαι τοῦ δεσμοῦ προεξόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόντα, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῆ μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς ἀλεξώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ οἶδα μὴ προδεδέχεσθαί σε, ἀφ' ὧν πρόδηλον ἐποίησας πρώην ἀφ' σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. ἐπ' Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τὴν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Stilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

[a] Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχίαν S.* & *Amst.* [b] Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλαυσεν Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπιέχιλοι ἐπίαχον ἢ δυώχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσαιτ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐννοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐννοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγῶ, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλαυσεν, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλαυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἰὸν πατέρ' — αὐτὸν Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. γυναῖκα κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύτατον Διῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisquè Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 γε, τ ἐνόπλιε, ϗ καλλιπλοκίδης Θεᾶς, ἣ ϗ τ τ Γοργόν᾽ κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει φέρει), c τ Γιγαντολέτιν θεόν. ϗ γὰρ ἔχεις τί λέγειν πρὸς αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι ϗ πρὸς ταύτης, ἢν μοι ὑποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-
50 γε ὅ, τι d γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τ Γοργόν᾽, ϗ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὑπερφέρει); ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, ϗ ἀποτρεπτικὸν τ δυνῶν. ἀλλὰ ϗ καλαπλήσει τὸς πολε-
55 μίους, ϗ ἑτεραλκέα τ νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλει). ΤΡΙΕΦ. Μῶν ϗ μετὰ ταῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητ᾽; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ μετὰ τί ϗ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, e μηρία
60 κνίσομεν ταύρων, ϗδ᾽ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται), ὥσπερ τ Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ᾽ ϗ οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ᾽ εἴ τις αὐτὴν ἐπιφέρει).

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ᾽ ἐστιν; ἐθέλω γὰρ f ϗ σὺ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, ϗ ἐς μάλιστα καλωρθωκότ᾽. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ᾽ αὐτὴν, πλὴν γε τῆ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρὸς male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσθεσπιοὶ θεοί. J. M. G.

38. Μὰ μὴ] Ellipsis τῦ λέγε vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μὴ μὰ ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆξις, μὴ, μὴ μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μὴ μοι γε, μὴ μοι, μὴ μεταμάθωσι. Sed reſpexiſſe proprio videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τ Ποσειδῶ τυτονὶ τ Ἵππιον. ΣΤΡ. Μὰ μὴ μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τ Ἵππιον. J. M. G.

39. Καπίδελον] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J. M. G.

40. Ἀσιλγομαν.] Specimen ejus ἀσελγομανίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J. M. G.

42. Προδιαβαλλῆσαι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλλῆν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλλῆν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miſor quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph. ex Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προ-

διαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J. F. R.

47. Τὴν Γιγαντολίτιν] Τὴς Γιγαντολίτιδ᾽ Θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τ Γοργόν᾽ κεφαλὴν γιγαντολίτιν vocari, non placet. F G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE. M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τ Γοργόν᾽ χρῆμα velis intelligere. J. M. G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἰσῦνο ἵππ᾽. J. F. R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνέκαλυν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν ϗ δύναμιν παρίχυσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκία, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν ϗ δύναμιν ἀφαιρούμενον. conſentit etiam *Heſychius*. Rectè igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. J. M. G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηριτὰ ὀστᾶ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe σοφίζεται Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J. M. G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε. Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ διοδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισθέντος, ἐπαοιδίαις ταύταις θελξήσαντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐφύλαξαν. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγαροῦν μ' ἐλάνθανέ πω τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς παιδοχείαν, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλοφήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φάσκηρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen sese nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

[a] ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. Br.* 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amst.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἐταίρας προσέλεγεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομῶν *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. I. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. θελξήσαντος dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαρίζετο honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐταοιδίαις] An ἰταοιδαῖς? *F. G.* Ἐταοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐταοιδία *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *Br.* recte. In reliquis Κριτ. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo soliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. falsam quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit, quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis ductus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νήσου εὐ] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliano* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I. 46. haec sunt, Πρώτοι δὴ τῶν Σκυθῶν ἐληστεύσαντες, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπαναλαβόντων, εἰ Κρήτῃ καὶ Κύπρῳ σφᾶς ἀναλώσαντες βάρβαροι, πρόβατα ἢ ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: characterа autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I. 15. & *Lakemach.* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem

pro-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere*, *ambit circumfluus humor*. Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

ξίας ἀμελείᾳ τὴ τιμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. ἡ δεῖ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καὶ σε τραλιγέτῃ ἀκαλαμάχῃσιν ἀποκτέτηκα· πωτηταὶ δὲ, ἡ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως δίκρανα, ὡς πλείονας Γοργόνας ἀφευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῆ Κρήτῃ, οἱ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, ἡ τὰ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἄμφυσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες ἢ ἐπῳδὴν, ἡ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τέ μιν] Omiss. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione τελετιλιῇ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ὅτοι λίγεσλαι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ὑπερηφανίας, ἀψυχίας μικρᾶ ἐ ὀφθαλμοῦ ἀφέσει, εἰς μέσον προαγαγόντες ἐ ἐ ἰδίᾳ γυμνώσαντες, ὑπ' αὐτῇ θέᾳ πρότερον ἐνυβρίσαντα, εἶτ' ἀπαμύραντες ἐ ΔΙΚΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ὀδοῦσι κατεσθίοντα — οἱ δὲ σπαίρουσι ἔτι τοῖς σπλάγχνοις συνόδῳ τροφῶν ἐπισπάραλοι, συῶν τοὺς θηριώδεις ἐκαφίνας, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae caussa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui insanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δὲ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. *F.G.* Optime. Et sic jam versus restitutus. *F.F.R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel Δ in Λ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμιαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & amoenissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnosso adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *F.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Libeti orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆ ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegandā, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bachica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῆ ὀργᾶν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, ὥσπερ τὰ ποιητῶν τερατολογήματα, ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ ἀδελφὴν, καὶ ὁμόκοιτιν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ τοδοῦν καὶ χερῶν ἐκτεταμένην, ὦκύδρομε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a 1 Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum 5 concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσομαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσωμαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem coesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρωτα nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. τελιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὴν ὑφελκυσθεῖσαν, καὶ τὸ σεμνὸς Ἥρας, ἵνα ἀχημονῇ αὐτὸν ἀνακτίδες μασσόντες ὑπέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὸν τὸ Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Διὸς γαμετὴν, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ σόματι ἀνάγνῳ ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφίσταται σημαίνειν, τὴν Ἥραν σόματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγὴς ἁπτὴ μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοῦ ποδὸς — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τοῦ ποδὸς καὶ χειρὸς ἐκτεταμένην. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασύσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδὸς καὶ χειροῦ] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aëthere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. O, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πατρὸς ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Ju-

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis pulicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, ᾗ ὅρκῳ ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὴν τετρακτὺν φὴς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοάδα, ἢ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, ᾗ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔνθ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, ᾗ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. ᾗ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄφρ σύ· ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερο-

βατήσας, ᾗ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς,

dd

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Hierocl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τετρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. 1, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀγδοάδα frequentius dici putat, quam ἐνδεκάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsu* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Scharium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. *Tr.* c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur, quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei exposito in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paulum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ἰσχίῳ Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Paulli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Nεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἥν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, μὴ φόβου γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιηµάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ µάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχται σαφῶς αὐτοῦ τοιόνδε·

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε µέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσµίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ µόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squalorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. J.M.G.

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. J.M.G.

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε δὴ θνητὸς ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῷ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. J.M.G.

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρεισάκτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύεσθαι, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. J.M.G.

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam συναγωγὴν αἱρετικῶν κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac φύσει usus est. J.M.G.

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. J.M.G.

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. J.F.B.

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. M.du S.

34. Ὀρνιθας ποιηµάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὸ ποιηµάτιον nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. J.M.G.

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλάκλ. *seu Tyranno* c. 4. J.M.G.

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa recribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ἃ ἐμόρφωσε ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεός, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἀνθρώπους ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν ἑκάστῃ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀναγραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενοσμένα εἰς ἅπαντας, ἐγχαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητικὸν ἀκούσομαι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φησι φυγεῖν θανέοντα πεπρωμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλεῖ,

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη [b] Ἡρακληείη φύγε κῆρας,
Ὅσσῳ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλλ-

[a] Ἡρακλεῖ] Ἡρακλεῖ Hom.

58. Ἀοίδιμος] Ἐνδοξος. V.

ristophanem, ap. p. 573. Ed. B. quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis notæ indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν ἐπὶ ξηρὸν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur εἰς μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde facile deducitur, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F.G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττεσιν, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseon mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμψωσι, ἐπιστρωνύουσι, κατ' ἔξοχὴν κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητικὸν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἥρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-
λέη χόλος Ἥρης.

Sed sors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλώθες τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτης.

—— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἰκόμεθ', ὅς με φιλοφρόνως ὑπεδέξατο,
Καὶ πέμπτην ἤδεπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα τοῦτο τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle natum

—— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱματοέσσας [c] δὲ φιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

—— *diram defendere mortem,*
qui potius
Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox moerore Patrocli
Ad Trojam periturus erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα πεδάροις ἐγεγόνεις μὲν τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. Hom. b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὶ] Ex Hom. inserui. Abest ab Edd.

65. Ἑ] *Λίσθι. V.*
72. Γινομένῳ] *Ἀνθρώπῳ. V.*
81. Τὸν υἱὸν] *Σαρπηδόνα. V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. H, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσασιν αὖτε τὰ πύσαι ἄσσα οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέσπασε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J.M.G.*

70. Καταλλάθες] Scholia parva ad Od. H, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλαλάθουσαι ἢ καλαμησοῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum* vox explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. K, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει τὴ εἱμαρμένη, ϗ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῷδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέ κεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὄφρ' δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ ϗ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ εἶπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πας' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, ϗ ἀμφίχρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, ϗ τῶ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. B1. J.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt *αἱματοέσσης* inſerta. *J.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *J.M.G.*

90. Τῶ διδασκάλω] Χρυσοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro *συγκῦραι*. Infra tamen c. 23. *συγκυρῆσαι* eodem ſenſu a *συγκυρέω* formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, *πραξαντα*, *ποιησαντα*, ut paullo poſt pro *ἐπιβαλλομένῳ*, *ἐπιβαλλάμενον*, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi *μοῖραν* vel *εἱμαρμένον εἶναι*, vel poteſt pendere ab *ἐπιλέγει*. *J.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an *πράξαντι* & *ποιήσαντι* culpa Librarii ſcriptum, pro *πραξαντα*, *ποιησαντα*, cum ellipſis poſſit eſſe τῶ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. *ἐπιβαλλομένῳ* aliud eſt. *J.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *J.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *J.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt *αἰὼν*, quod ſervant antiquiores. *J.J.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *J.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὸν Πολυΐδην *μαντικὸν* inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδης forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *J.M.G.*

λόγων. [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπο-
σχομένῳ μὲν τ μοιχείας, τ δ' Ἀγαμέμνονα
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐάν κτάνῃς τ πλησίον,
θανατωθήσῃ αὐθ' ὑπ' τ δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τ ποιητῶν, τ
ἀμφίλογα, τ μηδέπω ἠδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς τ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τ ἀγαθῶν ἀπογράψωνται.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ τ τὰ τ Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegi-
stho dixit, si vellet se abstinere ab adulte-
rio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut
diu viveret, esse in fatis? sin ista facere
aggrederetur, acceleratam mortem non effu-
giturum. Ad eum modum & ego vatici-
natus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa
Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata,
quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nul-
lisque subnixa fundamentis? Omnia igi-
tur, si sapis, omitte, ut te etiam in caele-
stibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde
discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ὁ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ὁ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ὁ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἴρηκεν & καθείμαρτο. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τ πλησίον Ed. princeps. πλησίον recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐᾳ hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τ ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀναμηλάω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid, ad *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei menti videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τ Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τ Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moïs. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in dissert. §. 21. *J. M. G.*
Χρηστὸς] Vid. *Hieron.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Dissert. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

ramne etiam res in cælo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in cælo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere æternum desideras. Si enim ut pellem explicavit cælum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

θεὸν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττειν; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε χρηστὸς ἢ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεὸν δεξιὸν, ἀλλὰ καθηχούμενος, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ τὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον οὐκ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάζεις, εἰ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεται; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόκνητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαδραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

[b] Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μόνιμον. ἢ φλαῦρον ἀσθενές, δύσφημον, λοιπόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitæ, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem æternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Nub. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὴν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Aesop.* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. ep. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Habr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Ex. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιφανέντι σοι μαχέσασθαι τὸν κρόνον. Vix enim est, ut ad sequens μοι συμπῆ referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀποκλείω in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτρέπω regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφάλατες σαυτῷ ἐπιτρέψαν σοι μοιράσαι τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀποκλείσθαι. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαδραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγῳ τῷ θείῳ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ὁ ἐν οὐρανῷ ζεύς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus φύσιν διασκώπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιον θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς ἠδ' πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῦ ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σὺ θεοὶ κόττα-
βοι τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντι-
στρόφως ὁ Νιόβης παθεῖν· ἐκ γὰρ λίθης γε ἄν-
θρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν
προστίθω σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ'
ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ ἑτερεΐόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοὶ,
Καὶ ἕτερον χεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ
εἴπῃς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλλιχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Phi-
lomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. b Ἑτερεΐον] Et sic Fl. cum cett.

52. Κόττα⊙] Παιδία. V.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολέγομαι. V.

* Ἀπολέγομαι] Non agnoscunt C.

turnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπτὰ πάντων γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόττα⊙] An τῷ μάνυε ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόττα⊙] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a moribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀναπόλυτον est, vel ellipsis satis dura verbi ἐκαίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀφετηρία) ἐναργῶς τὰ τῷ θανάτῳ ἴσα ἐν τῷ πλούτῳ ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιεῖ) Si enim λύει τῷ κωλύσει verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir, doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦσαν. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, ἢ σὺ ποιήσεις ἐν ἀληθείᾳ ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον ὁ θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Aristoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεΐόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. F.G.

Ἑτερεΐόν] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obstupescendam consternationem tristi vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre est, amet, ut istuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a spiritu sermonis virtute. Ego vero hic considebo,

Cantare, expectans, donec cessarit Achilles.

τὴν θαυμασίαν σε ἔκπληξιν κατ' ἀνθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, εἰ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, λαβὸν τοῦ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

19. CRIT. In publicam viam necessaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri insusurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumspiciens, manuque incurva supercilliis circumposita, quam possum acutissime cernens exploro, sicubi amicorum aliquem videre possim. Video autem Cratonem Po-

ΚΡΙΤ. Ἀπῆειν ὅτι τὴν λεωφόρον, ἀνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ πανταχῇ ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις ὑπεκάμψας, ᶜ ἐσκοπιάζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσομαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδό-

ᶜ Ἐσκοπιάζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere supervacuum erit.

76. Πανταχῇ] Σκεπάσας. *V.*

videre licuit editi eam servent, mutare nolui, licet saepe in sphalmata eadem consentiri deprehenderim. De re ipsa quod est, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae sequitur, ut supra fecerat verbo ἐπαμύσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e.g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὲν κεύσῃς Ed. *Gesneri*; fors. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad versum. In *Amst.* μὲ κεύσῃ, quod ad versum etiam bonum. In *Hom.* l.d. est: Ὅς χ' ἕτερον μὲ κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατηχρεώσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τέ σευ εἶλε παρειάς. Sed quae haec est insania: prius caveri jurejurando sibi jubet, ne malum ex auditione nanciscatur, jam eadem omnia vult ipse in se experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλλαιωθῶ] Supra ἄλλον σεαυτὸν ἡμφίεσκες. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, si cum λὰξ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi significationem, quae prima est & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praesentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipso ἀπαυδᾷν qua diximus ratione usus est de *Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπαυδῶντα, de *Lucio* sub fin. f. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo s. Tyranno* c. 18. εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπαγορεύσας λοιπὸν, de *Gymnasiis* c. 24. πρὸς ἐμοῦ ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐμοῦ δοντος ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα. Vid. *Pe. Fab.* Agonist. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἐκπλῆξαι] Ut supra c. 6. κατάπληξις, pro sermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τοῦ πνεύματος] Mirum, nisi respicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τοῦ πνεύματος] Conf. *J. Elsner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auscultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἀνεκέτρωγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noster loquitur, ut viderentur eos morsu sibi decerpere invicem voluisse. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter saltationum genera, Ἡ δὲ ὁ σκὼψ τὸν ὑποκατακούπτων τὸ χεῖρα ἄκρον τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κυκυρτικότων. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator seu ἐξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem administraret. *Gregor. Nazianz.* epistola 197. scripta est ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odiose vocat, hoc est tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Episcopo τῆς πολιτείας ἐπώνυμοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπόλαστον. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. τὸν ἐξισωτὴν γὰρ εἶπας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλὰς ἀφηγκωνισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ἐς αὐτόν.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τέρμα Χαρίκλειος, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

oliticum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. εἰ δὲ πολιτείας, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐπόπτης simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Tho. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανόρθωσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τοῦ τῶν ἱερῶν χρῄζοντος, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φέρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, κοινὸν sibi esse *Gregorium* τῶν κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σπουδασμάτων, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3. 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusim dat, Censitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inseruit. *F.F.R.*

85. Χαρίκλειος] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* s. *vetii* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσυρμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπύττιε, καὶ ἐναρρίμματον μύκητα τι. *F.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξασθαι] Forsan ἐπιφθέγξασθαι. *F.G.*

90. Οὗτος ἐς πρόσωπον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, δυσιλαμφώτος. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos insimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἰλλαπισμοὺς] Forsan καλλίγη. Et ἰλλαπισμοὺς ab ἰλλαπάω, quod est ab ἰλλάω. *F.G.*

Καταλείπει ἰλλαπισμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἰλλαπισμοὺς dicitur legi alibi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἰλλαπασμοὺς reliquiae. Alii ἰλλαπασμοὺς, sagmatio, a λαπάω.* Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἰλλαπισμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλιμπαίλια, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diff. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἐλλειμμαίλια esse Constantini aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιὰ & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane eandem. Ἰλλαπισμοὺς, puto, est conniventia circa il-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέσχηθε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ σπύελος χυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰχνηλατεῖν· ὅτι, ὡς προεῖπον, τοὺς τῶν ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλεπασμούς, ἢ τὰ χρέα τοῖς δανείσταις ἀποδώσῃ, ἢ τά τε ἐνοίκια πάντα, ἢ τὰ δημόσια. ἢ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἰλλείμματα, eum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἰλλείμματα, & Peraequatoris factum ἰλλειπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἰλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειτῶν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπω. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλιπῶ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἰλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλύσει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανείσταις] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

91. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce ἢ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Λιξ. c. 4. κατέπιν τῶν Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομανάχους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρηνιάρχας Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχία, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλωτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque Φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte ὑφύστεραι. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρα vel ἴρα autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἴρᾶσαν πρόπαροιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰρημαγγὴς concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μαντεῖον etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait ſignificare, ut ideo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege ἢ τοὺς χειρονάκτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τὸ τέχνης, ᾗ καλε-
φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ
ἥδοντο τοῖς λόγοις, ᾗ τῷ χαιρῷ τῶν ἀκουσμά-
των προσέχειντο.

Ἕτερος δὲ τέκνωμα Χλευόχαρμος, τρι-
βώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε,
ᾗ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπι-
κροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων,
ἐξ ὀρέων πρόσγειος, κεκαρμένος τὴν

turi conjectores, non aeſtimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur ſermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries conſumſerat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus ſimul concrepans ita interlocutus eſt: *Oſtendit mihi male veſtitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

[a] Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum ſcribant. Conf. *Aſin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τὸ τέχνης] Intelligo per ellipſin praepoſitionis λόγῳ vel ὡς. Plene Philo, vel quisquis auctor eſt libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντὶ λόγῳ εὐθεῖα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λόγῳ τῶν τεχνῶν ἐξετάζεσθαι, *aeſtimare anxiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum noſtrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, reſpiciebant in cenſu conſtituendo οἱ ἐξωτικοί. *Nazianzenus* Epiſtola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem eſſe ac Peraequatores, antea dictum eſt, lepide illos incuſat, quod neque a Diogenis pera ſibi temperaturi eſſent, ſed & illi manum injecturi, τίχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τὴν τριβώνα, ᾗ τὴν βακτηρίαν, ᾗ αὐτὸ τὸ κακοῦν μηδὲν ὡς τὴν φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam ſit, tantum abeſt, ut propter artem tributis quemquam vexaturus ſit, ut ne de arte quidem ſit interrogaturus, ſed promiſcue omnes (etiam praviſſimos impoſtores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τίχνης] Τὰς τίχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τίχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: reſpicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas ſupra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίνος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illuſorium eſt gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Aſcetae, quem etiam deſcribi puto verbis, quae ſequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παρωγηρόμος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonſura poſt erit agendi occaſio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λαγὼν ἀγροικίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημικῶς, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipſam attinet, crediderim reſpici ad caeleſtem aureamque Hieroſolymam, ut in Apocalypſi divinitus eſt Johanni repraeſentata; ſub quo ſchemate felicia ſibi tempora promittunt Chriſtiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγίγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic deſiderari videtur. *F.G.* Non deſideratur, ſi ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου ὁ Ἀρτεμιδώρου] Poſterioris liber ad noſtram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis ſcripſiſſe diſcimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus paſſim meminit; ut & *Plut.* Alex. ſed ab eo de divinatione ſcriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Potter.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum l. 33. Telmiſſenſibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua ſomnia conjectabant. Reſpicit nempe hunc Ariſtandrum, cui ea patria c. ſeq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philoſtr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Ariſtander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt.* *J.M.G.*

* *Ibid.* Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando ſcripſiſſe putemus, in differt. noſtra §. 10. dictum. Reſpicit autem forte noſter ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali eſſe ominis dicitur, non propter ſe quidem, ſed propter quantitatem; ſi nimium appareat, aut ſupra dignitatem ſomniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα & νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας & μερίμνας σημαίνει, ᾗ θάνατον προαγορεύει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρία πληθυντικῶς] Ita non ſomniorum tantum conjectores, *Artemidorus* II. cc. & *Aſtrampſichus* p. 144. *Mantiſſae Meurſii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κράτων, ἄκρατος οὐ θέλεις ἴσως ſed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὦρα, ὅπως μὴ ὄνῳ πλατῶν, λιμώττῃς

am-

coenam daturus, *insculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen*; *hunc auro viam inundaturum.* Tum ego, *secundum Arißandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones*, *non bene haec vestra vobis somnia evenient*: *Sed tibi quidem angebuntur debita*, *pro portione qua solutionem somniasti*: *hic vero vel obolo*, *quem habet*, *privabitur*, *prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe*, *somnio-*

χόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ἔστ᾽ τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τ᾽ λιμφόρον· ἦν δ᾽ ἐγὼ, κ᾽ μὰ τὰ Ἀριστάνδρου κ᾽ Ἀρτεμιδώρου, ἃ καλῶς ἀποβήσον᾽ ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲ τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τ᾽ ἀποδόσεως· ἔστ᾽ δὲ ἐπιπολὺ τῆ ὀβολῆ γε περηθήσ᾽, ὡς πολλῆ χρυσίῳ εὐπορηκώς. κ᾽ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, κ᾽ δῆμον ὀνείρων καθαθέν-

ἀνεγράμμ᾽. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἔχω δέ τοι, ὅσσ᾽ ἐν ὀνείροις
Φαίνῃ, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε θυσίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρατικαὶ φαντασίαι. κ᾽ Ὅμηρ᾽,

Οὐδ᾽ ἂ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδ᾽ ὄνειρος.
J. M. G.

10. Ἀναλόγως τ᾽ ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον, cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πῆγε δ᾽ ἴσαν ὀπαδεῦσι τετιγυῖαι κ᾽ λοῦκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ᾽ Ἠελίοιο πύλας κ᾽ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθ᾽ πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἢ κατ᾽ ἀντίφρασιν. μίλας γὰρ ἐκεῖ σκότ᾽ ἢ κ᾽ λέγ᾽ τοὺς ἐφάτας τ᾽ ἐκεῖ γῆς τόπους, ἃς εἰκὸς τ᾽ ἥλιον ἴσα λευκαίνειν δυόμεν. *Ariſtarchus* τεκνῶν universam, i. e. τὴν ὠδὴν ταύτην Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀλλ᾽ οὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδου λευκὰς εἶναι πέτρας; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεσθ᾽. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. λέγ᾽ ταύτης λέγ᾽ τ᾽ πέτρας τ᾽ ὀπαδοῦν φέρουσ᾽. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τ᾽ ἀνθρώπων. λέγ᾽ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τ᾽ τελευτῶντων λέγ᾽ τῶ σώματ᾽ ἀπέρχονται. Haec λευκὰς πέτρας forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci*, *per quod animae inferorum ad ſuperos manarent*, *qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρρήκτοις ἀΐδαο πύλαις κ᾽ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων κ᾽ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῶν ἐκεῖθεν δηθὲν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὁ φαίνῃ᾽ οἱ ὀνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησι εἰς τὴν γαλαξίαν, ἔτυ προσαγορευόμεν λὸ γάλακτι τρεφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τ᾽ ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων, κ᾽ τούτους δαίμονας κ᾽ ἥρωας νομίζεσθαι κ᾽ ὑπὸ τούτοις πέμπεσθ᾽ ἀνθρώπους τούς τε ὀνείρους, κ᾽ τὰ σημεῖα νόσου τε κ᾽ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Α, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Α, 306.

Τρὶς δέ μοι ἀμφὶ χερσὶν σκιὴ ἴκελον ἢ κ᾽ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπταστο, κ. τ. λ. — Verſu 221.
Τυχὴ δ᾽ αὖτ᾽ ΟΝΕΙΡΟΣ ἀπέπταμέν᾽ ἠκύτη᾽.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ὀλίγῳ τὸ ναυτικὸν ὅσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ὑπερπηγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ τὸ ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξεφέρησα, ἢ εἶπόν τι κωμικευσάμενος, καὶ οὐ κατ' Ἀρίσταινδρον τὸν Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. οὐ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσὶν, ἀλλ' ἀληθῆ ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ἀλιθηγὸν τῆς ἀμαθίας αὐτῷ καταγνοὺς, ἠρυθρίασα ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς, ὅτι τοσούτοις ἐνυπνίοις ἐσκώπτετο.

tumque indormiisse populo, cum tantum conscientiae hisce noctibus somniasset.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut sileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἰωῦν. V.

26. Μεσορί] Λεγυπτίων. V.

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ὀλίγῳ τὸ ναυτικὸν ὅσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ὀλίγῳ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐνυπν. c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκιστα εἰσὶ αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philopſ.* c. 8. ἐγέλασεν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλος ἦσαν καταγινώσκων μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paulo poſt τὸ ἀλιθηγὸν τῆς ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξεφέρησα] *H. Stephanus in theſauro: ἐκφορέω ex Luciano aſſertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Baſileenſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo eſt ἐξεφέρησα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταινδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M.du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopſeude*, etiam cum expreſſa perſonae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὅς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota ſcenam dialogi Alexandriae eſſe. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὶ, per ω. prave. *M.du S.*

Μεσορί] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in diſſert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ὡς ἐναυμαχίᾳ τὸ ναυτικὸν ὅσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in viciniam ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 11. *M.V.La Croze.*

30. Δρομὺς δὲ τετραώδης] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δήμου τινὸς δὲ τετραώδης ὡς ἰρὶ ἀστῶν

2

bui, vulturque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ἢ συνθρασάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ' Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δέ τις μὲν ἢ Τιτανώδης ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λόπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιησάμενός τε, ἢ ἀναπυττόμενος πρὸς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον δαίμονα.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ' κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους προσελθεῖν, ἢ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. ἢ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ἰδόντες. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ' Μενελάου φησί. ἢ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκοπίαζον,

[b] Λόπης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασι] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *Bs. 2.* [d] Ἐσκοπίαζον] Lege ἐσκοπίαζεν ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥήτρας, συνθήκας, λόγους, νόμους, ὁμολογίας, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

[a] Νόμους] Γάμους lectum antea. Mutavit *M. du S.*

π. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιησάμενος] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόρρητον, ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοῖς ὄντα. Et p. 78. Ὅτου δὲ περὶ ταύτην ἱστοροῦσιν τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὅτι μυστήριόν ἐστι Δελφῶν νομίσαι περὶ αὐτῆς, ὃν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ἐπὶ ταύτῃ ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Καμώγνητος — Δόξαν, ἐπὶ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ' ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. Toxari c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ἐκδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud ἐστημμένον γυρίνιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἑζομένω γεραιτέρω ἦεν Ὀδυσσεύς. *Amborum ſedentibus* &c. praeceſſerat: τόφρα μὲν Μενέλαον ἐκεύθανεν ὀφρύσι νεικος. Add. *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Βέβουλται δὴ πάσαις — ἰδεῖν, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες ὅτου γεγόνασιν ἱκανῶς ἢ θεὸς θνητοῦ ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βουλαῖς δὲ πάσαις τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἐρᾴδη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejuſdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ἢ χάλκεος οὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὁμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Dome* c. 9. & in *Scytha* c. 9. τῶν ἡρωϊκῶν μειρακίων memini. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος ναυίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὠχριῶντας, καὶ καλοχρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅτι τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ [a] ὅτι θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἐχόντες, ἐψιθύριζον. μὲ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω δυσκολαίνει γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ τῷ αὐτῷ γνώμην· ὑμεῖς μετάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ἀξυδέρκητε

omnia, quae ille ex insula juvenis; videor autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humana sublati, tanquam de specula omnia prospiciatis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαιρήσουσι B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσιλαος. V.

* Πρωτεσιλαος] Errat: de Telemacho enim ferunt est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλεμαχος. M. de S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] Homerica formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγημάτιον, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Παντοῖοι] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam Hesiod. Theogon. 531. ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ Herculis gloriam esse dicit, qui in Operibus versu 150. ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud Matth. VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab Homero aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus Icaromen. c. 23. item Senecae ludo in Claudium. J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertinent dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυσκολαίνει] Ex Aristoph. Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσκολῶς. Schol. δυσκολῶς λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγωνιᾷ καὶ πάνυ πόλεμον. Ἢ δυσκολῶς λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γυνήματα τρέφει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon non allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de pleniunio velis intelligere, ad quod quidem πανχαῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas Minuc. Fel. 21, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κέραλα ϗ τάδε νενόηκαλε. πῶς δὲ τὰ τῶ αἰθέρ@; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλι@, ἡ δὲ σελήνη κᾳ' κάθετον γενήσε@; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσ@ τ Δία, ϗ ὁ Κρόν@ ἀφαμετρήσ@ τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μῦ τῦ Ἑρμῆ συνοδεύσ@, ϗ Ἑρμαφρόδιτ@ ἐπικυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπιτρωννύσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεγώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἅπανλα καλωρθωκότες, καλεφλυάρουν τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μελαλλαγῶσι τὰ πράγμαλα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τ πόλιν καλαλήψον@, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσον@. τῦτα ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ πρῖν@ καμέν@ οἰδηθείς, ἀφτορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγελε, θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, στειόντων

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὖχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης ἀ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ἢ ἀφαμετροῦντ@ ἢ τετραγωνίζοντ@ ἢ σωίντ@ τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam *κατάγειν* aeque a *κάτω ἄγειν* quam *κατὰ* & *ἄγειν* formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut *κατάγειν εἰς ᾅδου* ap. LXX. frequentissimum, quin & *κατάγειν δάκρυα Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item *κατάγειν ἐξ ὑρεσῶ Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo ineffet, quam in *καταῤῥίπτω*, dejicio; etsi *κατάγειν* longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ κε-

λεύθρου ἠχεῖον, ὃν ὁ κτύπ@ (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νεφ. 291.) χηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν, ἔστι δὲ ϵ ὁ τῇ σκαφῇ μαχαιρίδι τι, ἃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφοῖν μεσὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J.M.G.*

85. Πρῖν@] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' οὐδὲν ἧσσον πρῖν@ ἐμπεφυτὸς βοᾷς, ad quem locum *Eustath.*: ἔστι ϗ πρῖν@ πελεμόνιον ψόφου τινός. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀφτορόν τι ἀναβοήσας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 819. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πάντας δὴ ϵ λόγχας ϵ λαπαλίφους τριφαλείας. *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅπῃ κεφαλὴν καταδήσει, ὡς τ παλρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχελε. ϗ γ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ πολυάσχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ ἀμαθίας. γυναικῶν γ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γ τὰ τοιαῦτα αἱ τ γυναικῶν ὀπύοισι μετέρχονται.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεχαρμένοι τ γνώμην, ϗ τ λάγνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἄπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπύοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γ ἡλίου δέκα ἄσιτα λιμενοῦμεν, ϗ ὅπῃ πανύχιος ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὰς εἶπας; μέγα γ ἔφησαν, ϗ δικπορημένον. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut consenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles canibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

[a] Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχελε *f.* [b] Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόειτε *Gesn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. F.G. Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τριῶν φάλων ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὧς] Lege ὦ. F.G.

Ibid. Καλατρύχελε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἰταμῶς τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Mathesin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed *κατορθοῦσθαι recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεχαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mentis sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ὑγιεφύλλους ϗ τοὺς παρδίας τριχυμένους, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ἀδύνατοι ἰσχνόφρονες, fuisse illos σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὲν ἀ πρόσωτα εἶναι ἀμφιρρύτους. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπαιδεύτους i. e. ἀπατῶντας. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam halbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עֹדֶר הַקְצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iracscitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elsnerhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapsib.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solocc.* p. 744. Ne quid tu-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, o sublimes animae, unquam tamen tuto quae futura sint investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Φάρσ, οὐκ ἀγενὲς, ἀντεῖπον, τὰ κάλλιστα. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, πρὸς ὑμᾶς, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω που παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν ποτε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπεπλανημένοι ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βουλεύεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τοῦ βουλεύματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φιλοσοφίας, καὶ τὰ πατρῷα βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἅμα τὸ τῇ ματαιότητι ἐπαρᾶσθαι, καὶ λόγους κακοήθεις ἐπιφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνησάμενοι] An ἀνάμενοι? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοήθειόν τις, ἐξ ὀρῶν ὡρμημένον, κατακρημνίζον τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. ἡ τοῦ ἱεράτου, inquit, κουρὰ τρίχας ἀφεῖλεν κ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τοῦ Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θεσπεσίου Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε κοινὸν, οὐδὲν αὐτῷ τὰς κοινὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ἔθιμα γνησιωτέρας *coronatos* esse appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacoaelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προφητεύουσι τῇ Ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctarum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἄθεος, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτενεγκόμενοι, καὶ ἡμέρᾳ τινὶ, οἱ μᾶλλον ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς ἀποψυχίαις τέσσαρσι θεραπεύοντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhibeni solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἀγριωμένους δ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας. Schol. λέγει τὴν κυνῶν ἀνάκρουσιν, ὅταν δ' ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *furcasbice subridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς λέγεται τῷ σαίρειν, unde & σίαγρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἐπεὶ

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προτιθῶ σοι, ἄτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερτείνῃς τὰς ὕβλεις. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γαστήρ, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λήθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοί, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ παλαιᾶς ἀρξάμενος, καὶ τὸν πολυώνυμον ᾠδὴν εἰς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παράδραμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε που μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχόντων. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχόντων legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕβλεις forte vidimus, ſed ubi διὰ βασάνων, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effeceranat nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in *Ine Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἦκε τὴν τοῦ Δία, ἅστερ οἱ τῶν γλαυκῶν πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος, ἰδοὺς δ' ἔγωγε πόθεν ἐπὶ πολλῷ ἑτοίμῳ λαβεδανόν τι φάρμακον, ἔδωκα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἡ γὰρ ἀπλοῦν, ἀλλ' ἐπιτόλαιον τὸ μυσίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ἐστοιχεροῦν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπίῤῥιζον. π. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen fulli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Caletque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua,) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀλλ' ἀσθμαίνεις γὰρ ὑπερβολύ. μῶν τι καινὸν πέπραχται; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ἐπὶ ταῖς ἀγαθήναις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ἀταπτήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἡμᾶς ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' ἐν οὐρανοῖς ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χει-

[a] Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & B1. 2. Ἐκλίψει male *Fl. J. All. Ed. H. S.* Ἐκλύσει *Amst.* [b] Εἴτ'] Sic vett. Εἰδ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυύμνιον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι; κ. τ. λ. Ἐπῳδὴν πολυυμνίου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι ὠδύνηται] Vid. §. 21. differt. Studui huic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παράλυτος] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυναυρίς] V. diff. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diff. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσῶν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.F.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλίψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπιστ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλὰ ξυνθέντες τοιούτῳ κράτει ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, λῆρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεσθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν. [a Οὗτος ὁ λόγος μοι δοκεῖ εἶναι τῶν Λυκιανῶν.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fuimus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

ΠΕριπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, περιόντα ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ἀναπαυσόμενον ἐν τῇ τῶν ἀγρῶν χάριτι ῥαστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενον ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἤκειν μὲν ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θαμυθίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὸ ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τοῦτο ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κώφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μάλα καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERM.

FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae caussa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τοιούτων τῶν Λυκιανῶν. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1.2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Trieplio. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athènes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάρις· εἰδὲ σπ. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & *Εὐχάρις* p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτῳ κράτει] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ πανόπτῃ κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱππακλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπό τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅτε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. ἐμοὶ μέντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὄντων μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλαθοῖο τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἔκ τινος ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαιμένου αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

---

dis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὕτως] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσκούροις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ικαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσκούροις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, διὰ φυγὴν αἰτοὺς ἀκαίρως τὰς ἄσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσκούροις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐξηκεκλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

Παρῆσαν μὲν οὖν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀριστίππου ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νῆν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων ἦρξατο τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτῳ. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῶν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτους προῆλθετε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ μοι διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἄπαντα λόγου διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸ κάλλος. σχεδὸν δὲ πάντων ὀλιγωρήσαντες, κἀθηνται διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτὸν, ὀκνίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀποδείκνυσθαι τὴν ἰδιωτῶν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Fruſtra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγήρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρέντες] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς γὰρ τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λόγῳ; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1101. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φωτὸς σώζειν ἐπιφάτου μίμου τὴν ὑποστολήν &c. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Δι-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus bocce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τῷ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκεῖνος ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ἅ' ἂν ὑπομνημονεύοι περὶ τῷ προκειμένῳ.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὅτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτῆ δὴ τῆ κάλλους ὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὅτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧ σπουδάζομεν τὰ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τὸ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τῆ καλλίστῃ σιγῇ τὸ ὅτων; ἢ πῶς ἂν τὸ ζῆν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτῆ λέγειν τῆ τέλους ἡμᾶς τὸ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀφελεῖας εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μὴ δύνασθαι περὶ αὐτῆ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες μὲ ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινὲς. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῶν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αἰτίαν τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὸν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αἰτὶν] Αἰτιὰ Fl.

18. Διόσκουροι] Ita & Navig. c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκορος ap. Nostrum. V. Dial. Meretr. 14. J. F. R.

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur: An τῆ ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F. G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἐκ τῶν γῆν συνεξηταπμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκρατηκέναι λέγεται τῶν πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστε αὐτὸν οὐκ ἀναγκέσαι συμπαραλαβεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνα εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτην δ' ὅπως μέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστε ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅπου γῆς ὤν, ὅτι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα δὴ [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διός, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανώμενος.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δὲ οἷς τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ποιεῖται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causa fuisse, qui ante illius in caelum ascensum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus sit consuetudine Deorum habitus, non est invenire, praeterquam qui pulchri essent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambrosiae Deorum particeps factus est; & Ganymedes Dardani filius sic vicisse summum Deorum dicitur, ut pati non posset, quemquam aliorum Deorum secum ad venandum amasium venire, sed sibi soli decorum esse duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore secum esset futurus. Tanti vero semper fecit pulchros, non tantum ut caelesti illos sede eo deductos dignatus sit, sed ipse quoque quoties in terra esset, suis semper cum amoribus versatus, nunc in Cycnum versus cum Lede luserit, nunc tauri specie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis sumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis possit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una esset machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum est, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios se homines praeterquam ad pulchros applicare solet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-*

du

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *F.* *V2.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδᾳ *F.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρύωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidisse credo, si stilum hujus Dialogi respicias. Et si καὶ modo vertas *etiam*, satis procedit sermo, *ea ipsa hoc fecit, fratribus* etiam *suasit*, sive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταπμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diversa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus suis tanquam vivis dixisset, subjicit,

[a] Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu post Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulysses

Κάστορα δ' Ἱπποδάμοιο καὶ ἀγλαὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα Φοίβη ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Διὸς ἔχοντες
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἐτερήμεροι, ἄλλοτε δὴ αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheosi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vs. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemesi s. Rhamnusia Dea cultam ostenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipsius forma nihil habet. sed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philostr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

θρασὺς, ϗ καλαπληκτικὸς, ὥς᾽ ἐν μὲ τῇ πρότερα δημηγορίᾳ τ᾽ Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὀπτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὐτῶ ὅτως ἐφόβησεν, ὥς᾽ ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων τῆναι τ ὀργὴν τῷ Διί· τὺς δ᾽ ἄπαντας θεὺς ἐν τῇ ὑςέρα πάλιν οὐχ ἧτλον κατέςησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ϗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὅτω γίγνεται πρᾶος, ϗ ἥμερος, ϗ τοῖς πᾶσιν ὀπεικὴς, ὥς τε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ϗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, ϗ τύτου καλλίςου, ϗ οἵου τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ϗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς ὅτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλυς, τὸς δ᾽ ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλήγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τῷ κάλλυς εἰρῆσθαι· ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσει σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεὺς ταὐτὰ πεπονθότας [d] δὴ, οἷον τ μὲ Ποσειδῶν τῷ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθυ δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τῷ Κάδμυ.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἐλάττυς οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τύτυ· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

[d] Δὴ] Δὲ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. M. du S.

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. J. F. R.

28. Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ] Adpinxit Cl. Hemsterh. Vid. Davis. ad Cic. T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi Cic. Laomedontem facit Ganymedis patrem; Davis. vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. J. F. R.

32. Θύρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide D. 29. c. 3. M. du S.

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 258. Dear. Judic. T. I. c. 5. J. F. R.

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ ὑμνὸν scilicet. F. G.

41. Τοῦτο μὲ γυνόμῳ κύκνῳ — τοῦτο δὲ ὐ ἰδίᾳ ταύρῳ] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie*. Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. L. BOS.

51. Ἑλλήνων ποιηῇ] Hom. Il. Δ. 39. M. du S.

57. Ἀπωλίας θεὰς &c.] Il. Θ. 18. M. du S.

66. Καὶ οἵᾳ τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse*. Parum accurate; non enim οἵᾳ est *quia putat*, sed *quae potest, apta est*. δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. H. V.

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam nostram. M. du S.

81. Παμ-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις ὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, οὐδὲ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δ' ἁμάχεται οὐδὲ θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη οὐκ ἐγχωρεῖ τ πολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη οὐδὲ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὅτε ὡ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προὔβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπῃ ἤθελε, καλάσεσθαι· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τ τῆ κάλλους οὐσίαν· ὡς γὰ ἐλάβομεν τῆ μήλου, ὡ τ ὑπογραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται οὐδὲ τ τ μὲ πατέρα, τ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἥ τίς ἐστιν ἀποφήνας καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῇ βαρβάρῳ, ὅδ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, ὡ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥτε ὡ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ οὐδὲ τῆ κάλλους πειθοῦς ἐνομάζειν. ἥδιον ἂν ὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρόσβα θεὰ, δυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum Laudatori Deorumque Poëtae persuaderint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Veneran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη Fl. b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσας, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

96. Τῆ κάλλους πειθοῖ] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperiti cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minervam nolis* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

τῆς μεγάλε Κρόνε· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βελτιθείη Τριτογένεια πρὸ τῆ Γλαυκώπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῆ παντὸς καλείδ χρυσῆ. ἄρ' ἅπαντ' εἰς κάλλ@ τείνει.

Καίτοι ταῦτ' ἐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς οἱ κρείττες ἔχεσι περὶ τῆτο, ἀλλὰ ἡ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τῆ κρείττον εἶναι πάντων τῆδ ἄλλων. ὑκῶν Ἀθηνᾶ μὲ ἀνδρίας ἅμα ἡ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰ προΐςαλο τύτων. Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς ἡ δυναςείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῆντ' αὐτῆ ἡ τ Δία προσλαβῆσα. εἰ τοίνυν ἔτω μὲ θεῖον ἡ σεμνὸν τὸ κάλλ@ ἐστίν, ἔτω δὲ περισπάδας@ τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ ἡ αὐτὸς μιμεμένες τὸς θεὸς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲ ὁ Φίλων περὶ τῆ κάλλες εἶπεν, ἐπιθεὶς τῆτο τῇ τελευτῇ, ὡς ἡ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ὑπέςαλο τὸ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίςιππ@ ἤρτέλο τ λόγων, πολλὰ πρότερον προκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέες· ὁ γὰ ἐβέλετο λέγειν, τὸ μὲ c Φίλωνα εὐλαβέμεν@ λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ βελτίςων, ἡ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲ δοκῆσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὸς λόγος ἐδὲν λυσιτελῆντας ποιῆνται. ἡ διελήλυθασιν οἱ μὲ περὶ τ αὐτῆ ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγέμενοι τὰ μὴ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλω L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *T.M.G.*

16. Ἀχιλλέως ἡ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisio A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλω, prave. *M. du S.*

τῆς ὑδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὡς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὧν νῦν ἐγὼ καὶ τὰ ὄντα ὑδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τῶν ἀγνοίας τὰ βελτίστων καθηγορεῖντα τοῖς αὐτοῖς ἐμπίπτειν, τὴν εὐηθεστέραν οἰόμενος εἶναι πάντη, τὴν αὐτοῖν λυσιτελεστάτην καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούσαιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τοῦ λόγου, ἣ ἂν πᾶς ὁστισοῦν ἀν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν καὶ τινὸς ἑτέρου τῶν λόγων ἐπουούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ καὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι καὶ αὐτῶν· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχειν τοῖς βουλομένοις ἄπεσι τῆς καὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ εἰκείνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τὸν ἐπαινον, τὸ ἀμείνονος εἶναι σπουδῆς τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν σαφανῶς ὑπὸ κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ σεσπουδασμένον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν πάρῃ καὶ πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφέστατα μισουμένων, καὶ ἐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τις ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μεθέξεως; ὃ μὴν ἀλλ' ἐπιδήπου οὕτω πολλῶν

tem de rebus minime neceſſariis verba faciunt. 64 *Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicas, vocari pulcherrimam.*

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulcherrimâ, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tamen dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-*

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *diti*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c. quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὅστις (ὅτου —) ἀλλ' ἐν οὕτως — ὅστις — οὕτω ὅστε. — Et ſtatim τοσαύτην — ὥστ' ὅτους — ὅστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J. M. G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F. G.*

69. Ὅσα θεοὶ] Pro καθ' ὅσα. *F. G.*

93. Ὡς' ἐν τῇ ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ἐκείτι τῇ ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. *Heſych.* οὐκέτι ἔχει, ἢ ὄ. *F. G.* Quia mox diſerte ait, μόνον ἡλικίας ἀμοιρῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro ὦν. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμισυ ἐτους, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J. F. R.*

95. Οὕτω τ' ἄρας ἰδὼν ἠχάδη, ὡς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ' ἀξίας τυχεῖν, ὅμως ἀπεικὸς ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆς, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἔτι δὴ σεμνότατον καὶ θειότατον τ' ὄντων ὅσων ἐστὶν, ὥστε εἴ τι ὅσα θεοὶ καλοὺς τελεσθέντας, παρεῖσθαι.

Ἀλλ' ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ἔτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι τ' ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενος ὁ Θησεὺς, ἔτω τ' ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥστ' ἔσης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ἐ τ' τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ἔτω δὲ βουληθεὶς, τὸ μὲ παρὰ τ' πατρὸς λαβεῖν ἀπεπὼν, μὴ γὰ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι πάτω ἡλικίας ἠμελήκει, τ' δ' ἀρχὴν ὑφορώμενος ἐκείνῳ, καὶ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ καὶ τ' ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, καινωθεὶς αὐτῷ τ' ἁρπαγῆς καὶ Πειρίθεν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τ' πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ' Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ' συμμαχίας ταυτησὶ, ὥστ' ἔτως ἐφίλησε τ' ἅπαντα χρόνον, ὥστε καὶ τοῖς ὑπογενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ' Θησέως καὶ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κἀκεῖνον εἰς Ἅιδου γενέσθαι, τ' Δήμητρος μνηστευ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *F.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὄψιν. ut infra c. 25. Ὁ γὰ Ὀδυσσεὺς ἔτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτῳ, &c. *F.F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ' ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰ εὖνον καὶ συμπαθὲς σὺ ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσωμαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — καὶ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλάνου τῷ Ἰνδῷ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλως δ' ἂν εἶεν, ὅτι ἐ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμενος est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἔραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπον ταῦτα. *F.F.R.*

98. Οὐκ ἂν ἔτι βιωτὸν] Subaudi τ' βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *F.F.R.*

τευσόμδμου κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν ἡ πεῖρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ ἡ ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑποριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιοῦτον ᾧ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπικυρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἔκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἡ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, ἡ κοινῆς δ' ἐπεράθησαν αὐτίκα. ἡ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τὴν θεῶν ἡττηθείς, τὴν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ δόντος Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὴν τῆς Ἑλένης γάμου· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

Genio Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

17. Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.

Γενομένης δὲ ἡ ὑμνωμένης ἐκείνης στρατείας ἐπὶ τὴν Τρώων, καὶ ἡ Εὐρώπης τότε πρῶτον ἐπὶ τὴν Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-

31. Ἢ μὴν ἐπικυρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset. debebat: qui hac dignus esset judicatus. H.V.

52. Αὐτοὺς ἰδοισθαι] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. de S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον? F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad αὐδότες ἀπαλλαγήναι, idque confirmat sequens ἀπαλλαγῆναι; ait igitur ad hoc ipsum, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus Belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causſam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptasse, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν ϯ αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἑσαυτὸν ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν τοῖς νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐπήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τὸ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ἢ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὲ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ὑδενὸς ἁπάντων ὑδαμοῦ τὸ ὡραῖον Φαίνου διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους μόνου τοὺς υἱοὺς ὑποδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεὶ, ἐφ' ἕτερον βάλομαι μεταβῆναι, ὑδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τοῦ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῆ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διοχισμένους, τὸ ἥλιον προσορᾶν. ὡς γὲ ἐλάβετο τὸ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ὑ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα,

a Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. *b* Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. *c* Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. *d* Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. *e* Διοχισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τὰ τοιαῦτα; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. *M. du S.*

87. Παρενεγκοῦσαν] I. c. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ
δεῖν, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκότ' ὑπαγάγεσθαι
τῇ Φύσει,) καὶ διὰ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βιάσεσθαι δ' ἐκδιδόναι
πλαττόμενος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίᾳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὴν ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐθέλοιτο, καλαγήσειν. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἅμα τὴν τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τὰς μνηστῆρας τὴν κόρης, ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ τέρεσι τὴν κεφαλῆς ἠζημιωμένους. καὶ ἤδη δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποσχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τὴν ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτως ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τὴν κόρης ἐκπεσόντος μὲν τοῦ ζῆν, τὸ μὴ ἀποκτῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναι τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιώδες εἶναι νομίσαντες, τὴν δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τὴν κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τὴν πονηρίας μισήσαντες ταύτησι, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεήσαντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τὴν ὥρας ὑπ' ἀκμαίου ἀπολαύσει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

interuallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currum enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virgineum miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκότ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγεννηκόθ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλον] Ita *Fl. H. Bl. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πρώτως βασιλέως παρεστηκὼς τοῖς ἱππεῦσι. *F. G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE. M.*

89. Τὸν γεγεννηκότ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκόθ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἣν εἰς] Τὸ ἣν ejiciendum videtur. *F. G.*

1. Ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἠζημιωμένους, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F. G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἠζημιώσατο (licet hoc ab infin. τέρεσι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἄλλος collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lapsi fuis) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potius est, interfecto in metis victoriae socero.

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνεῖας, ἅρμα τε χαρίζον) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπεχόντως.

20. *Adeo pulchrum do divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

Οὕτω τὸ τῶ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis reminiscetur dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τῶ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέρους εἰρημένα, ἢ τὰ αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, καὶκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὸν ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὸν δυχεραλν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὴν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε ποιοῦν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

c Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P. aG.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ & δέκα ἤδη νίκας p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 1. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶ forsan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δ'] Subaudi ἴσθι, σκέπτου. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὸν δυχεραλν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὰ αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνας καὶ τὰς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιῶσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρος διεξέρχομαι λόγου. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πολλὰ γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τὸν δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μικρὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῖν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς διακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] οὐ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοῦ δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ φραγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Hinc vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conſpectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Πειρόντας prave *Fl.* b Περίεστιν] Περίεσιν *J. V2. Fr.* c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὡ forsan delendum esse. Sed male ὡ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, καὶ Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγων ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, serviendo. Ergo ju-
cundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

85 ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἐν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχικότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ἡ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum sumus consecuti; pulchritudinis autem nulla unquam est satietas: verum si & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, sique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narcissum vincamus pulchritudine; non putamus satis nobis esse, sed metuimus, ne ignari a posteris forte superemur.*

90 Καὶ τἆλλα ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, ἐ περαιτέρω σπεύδομεν τῆ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, 95 ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐκεῖνα ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες ὑποψολήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quasi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo est: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem struere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines suas pinxisse. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis est? Quorum ad usum necessitate quadam venimus, in his nihil studii intermittimus, quo ea, quam potest, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat usum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea causa & sumtuosissimas simul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab suo consilio: Ulyssis enim filius ita illas admiratus esse dicitur, requirendi patris caussa in eas cum pervenisset, ut Pisistrati diceret Nestoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrsus
Olympi?

1 Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑπόδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ γὰρ στρατηγοῖς εἰς κάλλος ἠμέλημα τὰ στρατεύματα συντάσσειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν γὰρ εἰς χρείαν ἤκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καταskευάζειν. τῷ τε γὰρ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τῶν οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ διὰ τοῦτ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα καὶ σκευάσαι, καὶ καλλίστους, καὶ γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτος, ὥστε τὸν παῖδα εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς εἰπεῖν Πεισίστρατον τὸν Νεστορίδην,

Ζηνός που τοιόνδε Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum Fl. Γραφοῦσι F.

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam supra c. 15. m. μισυμένων δὲ δεῖ προσλάπτειν ἀξιυμένων, ubi passivo non minus opus erat. F.M.G.

81. Πράττομεν, ὁ χρή] Lege πραττόμενα χρή. F.G. Idque omnino necessarium credidi. F.F.R.

Πραττόμενα χρή] Sic legendum esse facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, superiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει οὗ πραττόμενα significat οὗ πράττεται. F.M.G.

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρίεσσά τ' ἄνακτος· Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. M. du S.

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. M. du S.

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & supra de *Dea Syr.* c. 31. F.F.R.

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς νᾶυς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ
καλὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βέλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ κάλλος ὁρώ-
σας, καὶ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ πάντος τι-
θεμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γὰν τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς οὐδὲν ὂν,
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένος.

Τὺς μὲν ὂν ἢ δημοκρατυμένοις τὰ κοινὰ
διοικῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένυς,
τὺς μὲν δημαγωγὺς, τὺς δὲ κόλακας κα-
λῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τύτυ
τι μετασχονῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προιέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθόμενοι
δυηθέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adoleſcentuli (Telemachi) *non alia cauſſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, meliùs invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo anguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ πάντος τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρείας. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue invenire fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, virilis aetas, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enn.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ καὶ γὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπὸπολὺ παρατεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολαλαύκατε τῆς συνουσίας· ἧττον δ' ἤδη καὶ γὼ ὑμῶν ἔσχηκα λέγω σέ.

60 [d Οὐδ' ἔτω δοκεῖ τῷ Λυκιανῷ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ τῇ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα νόμος. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδίας κακοσυνηθείας] Ἰδία *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τῷ κάλλει πονηρούσης vel κακοσύκαις, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J.M.G.*

60. Οὐδ' ἔτω δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit ὑπόθεσις. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ἔτω δοκεῖ τῷ Λυκιανῷ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In eett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

MEN.

Ἡ Ὄρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἢ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἢ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τῦ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ἢ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅλας θαλάττη πόλεις, ἢ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὶ κείναις ἐποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, καὶ ὑπὲρ τῦ ἔργυ τὸν νῦν ἐπαινεῖν, καὶ ὑπὲρ τῦ Νέρωνος τὸν ἐπιτιμᾶν.

AT Iſthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος.] Sola B2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita B1. 2. P. Aliae omittunt inſcript. perſon. [a] Ξυνήρει] Ξυνῆρε P. [b] Καὶκείναις] Bene ſic *Ald.* P. H. &c. Καὶκείνας male S. & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano neccdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit Olearius ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum ſtatuatur Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos illos fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μυσωνίῳ ὕφεκτον ἐντετυχημένος περὶ τῦ Ἰσθμῦ, διὰ μόνου τι, ἢ κελευσμένῳ ὀρύττειν, ἢ αὐτὸν μὲ ἀνασφηνῶσαι τὰ κύστεα τῦ δ' ἔχοντος τὸ σωμάτιον, ἢ ὑφορμῆσαι τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ λαπῶν τι ἐκ τῦ ὀρύγματος, ὦ Δημήτριε, τὸ Ἰσθμὸν ὀρύττειν τῷ Ἑλλάδι; ἢ διὰ ἢ κιθαρῳδοῦντά με εἶδες, ἢ σε Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνασφηνῶσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀνασφηνῶσαι, *deteſteri*. Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἢ σοὶ, Μυσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus univerſis, niſi quid aliud ſerium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim ſcio, in quo potius gratum facere vobis poſſim, qui ſtudendi cauſſa inſuave adeo auditorium ingreſſi ſitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter ſibi perſuaſerat, nec Muſas canere ſuavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad ſe pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipſe citharam cantumque opponere ſibi audeat. Verum Iſthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: ſed cum in naturam loci incidiſſet, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abſciderit illo circa Chalcida Euripo; atque inſuper Darium, ut Boſporo pons contra Scythas ab illo impoſitus ſit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipſa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri ſibi poterat, ſe permiſcendis tam parvo inter-

σαλ῀ πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄλλο ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βέλομαι ὑμῖν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς οὕτω θέατρον ὅπῃ τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ ὃ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὃ τῆς ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus eſt: vid. ſupra Πφ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deeſt hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus cenſendus eſt. Neronem quidem ea molitum fuiſſe, quae hic narrantur, verum eſt. Quod & in votis poſt eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuiſſe traditur a *Philoſtr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi ſuſceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chryſ.* in Rhodiaca, & *Philoſtr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶνὰς ἀπόχρων ὁ οἶκοι πορθμὸς, ὃν τὰ ἐπιθαλάττια ὦ πρίστη] Corrige ex *Aldina* καὶνὰς πόλεσι ſcilicet ὡς τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait eſſe proventuum, ſi floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶνὰς ἀπόχρων] An καὶνὰς ἀπόχρῳ; *Baſ.* edit. καὶνὰς ἀπόχρων ferri poteſt. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec ſententiam ſanam ut habere poſſint vereor. Legendum puto, tenui admodum diſcrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς οὕτω θέατρον] Videtur fingere auctor, Muſonium in carcere vel vinculis certe ſcholam hic habere, circa ipſum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philoſtr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Abſolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς πλησμονῆς. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abſciderit Boeotiae, neſcio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abſciſſam omnes affirmant. Suſpicari licet aliquid hic excidiſſe: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* foſſa Il. H. Neſtoris ſua ju facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Heſperia, id eſt Hiſpania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omiſſis quae in ejecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc eſt, ipſius naturae. Haec ſuſpicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex perſona Muſonii. Caeterum qui perfoſſionem Iſthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, ſ. 5. Neronis conatum deſcribit, admixtis ſuperſtitionis quibusdam credulitatis certe veſtigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ὡσαύτως τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσι τοῖς ἔθνεσι] Perobſcure dictum ac neutiquam Lucianice. Acceſſit non notatus interductus poſt πάντας. Nam eſſe debuit

μίξαι πάντας, εἰσαῖλο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσ[α] [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ μὲν τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, ψαύουσι δὲ οὐ καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ἆσμα οὐ μέγα Μελικέρτη δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ἐπὶ τὸ ὀρυχὴν ἦξε, προτύμνυός τε καὶ ἀδόμενος, καθηκόμενος δὲ γῆς, τρὶς, οἶμαι, τοῖς τε [c] ἀρχὴν πεπιστευμένοις ἐκκελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκε εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους ἄθλα ὑπερβεβληκότα πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πείρατά τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

[d] Ἑβδόμην δέ πως καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῖν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ὕστω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μελεγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὴν male S. & *Amst.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ἀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσ[α] τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuissent, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, quidde non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec,* inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se miscerí possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? ἐστιᾶσα *est stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Ἐστιᾶσ[α] autem Ἑλλάδα hic Φιλολυκῶς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσ[α] τοῦ ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσατο per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσατο, δόξειν. *Permiscere* ἐπιμίξαι est commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *F. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscō hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνου μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *F. F. R.*

42. Καὶ ἆσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτη τι ἐ Λ Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc ifto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipsi ligonem porrexissent, Graeciamque tamquam in tutelam commendassent,* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὸν τομὸν.] In marg. *Ald. Wess.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

ὅαν δὲ τὸς Αἰγυπτίους γεωμετρήσαντας ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τὴν Αἴγιναν δεδοικέναι. τοσαύτῃ γὰρ τοσούτῳ πόντῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸν μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τάμης ἂν [e] θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, [f] ὡς τὰ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύναι. τοῦτ' καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μυσώνιε, δι' ἣν μουσαίνει, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὰ γὰρ Λή-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hae priores. f Ὡς τὰ ἐκείνης] Nihil variantis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰσχ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror; quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὡς τὰ ἐκεῖσε ἦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, ἐσχάτατος vel ὁ ἐξύτατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, προσῆκον ἀεὶ τοὺς ἀποστελλομένους τε καὶ ἀρχὴν ἀναδεχομένους, καὶ ἐκ τῆς ὑπατικωτάτης εἶναι. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura, ſed refrigeravit iſtum amoenem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύτατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύτατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τὰ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τὰ ἐκείνων νῦν ἀπτόμενος. *Th.M.*

Ὡς τὰ ἐκείνης &c.] Malim ὁ τὰ ἐκείνων. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ δ'] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque patere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προεπαλίσαντος; qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Ἀδριανῷ προσπαλαίσαντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, ὅτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ἔτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων ἐπιλεαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲν δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ἅμα χρόνου βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνου τοῦ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς χρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν δὴ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων διίστα τῶν ποδῶν ἀναχλώμενος, ὥστε

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam ſunt, alii deriſere. MUS. Verum iſte, Menecrates, neque admirabilis eſt quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum ſine reprehenſione & mediocriter inſtruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam ſonat, depreſſo ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo ſtridit ac ſtrepit. Interim toni vocum muſicarum mitigant illum, *tolerabiliorem*que *faciunt*, cum ſibi non confidit, colorum muſicorum humanitate, & modulatione flexibili ſane, & bene compoſito ad citharam cantu, & quod ubi tempus eſt ingreditur, & ſtat, & transfert ſe, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud ſolum turpitudinem habet, quod Imperator videtur ſtudioſe ac ſubtiliter iſta tractare.

7. Quoties vero imitatur ſuperos, vah riſum! quam multus excidit ſpectatoribus, licet ſexcenti terrores impendeant, ſi quis illum derideat. Nutat enim ſupra modum collecto ſpiritu, ſummis pedum divaricatorum digitis inſiſtit, retrorſum inflexus, ut qui

[a] Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. [b] Τοῦτον] Nihil mut. Edd. [c] Αὐτῷ] Ἑαυτῷ Edd. priores.

aiſi hic etiam aliquid corruptum eſt, Menecratem hunc Lemnium fuiſſe, neque inſula illa ante haec egreſſum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi ſcriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοσ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fuſca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philoſtr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μάλιστα φάσγανον ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuſcae.* Κοῖλον igitur illud ſ. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depreſſo & introrſum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adoleſcentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adſcriptum, ſenſusque videatur poſtulare, non dubitavi ſic edere. Interim verſionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δὲ ἔτω κατεσκευασμένα] Nihil praeceſſit de praeparatis carminibus; ſed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεγκεκομψευμένα. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim ſequitur βομβεῖ πως — ἐπιλεαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de menſ. & ponder. mox a principio, quem obſervavi indicio *Caſauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de ſeptuagintа interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἵππου, ἐν τόπῳ χρησάμενοι, τῷ διαῦσαι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετενεγκόντες κ. τ. λ. Βόμβησις eſt ingratus ex repetitione ſonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus ſermo, ſemel tantum ponenda? Hoc certe diſcimus, βόμβος eſt ſonus aſperior, qui dicitur junctura λειότητα. Hoc ad noſtram rem ſatis eſt. Nam βόμβος eſſe *obſcurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, ſatis conſtat: quod cum *fuſca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῶν φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον diſtinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κωφὸν τὸν ἀπὸ λόγου· ὃν ἡ μόνον φωνῶν ἀφαιρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν φθόγγων ἐπίστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τέχνην. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλεαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅτι τῇ τροχῷ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐπαρκῶν πάνυ δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ που χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. Ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὸν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στεφάνου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν εὐδιτφίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνα τῇ] Lege μόνου τοῦ. *F. G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J. F. R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριτίλους] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J. M. G.*

8. Ὅπως οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docent *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι ῥωμαλέον, ὑποκίπτοντες αὐτῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλλινόμενος. *J. M. G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ἐς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius. *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημαῖα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηνυίας. *J. M. G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J. F. R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F. G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J. F. R.*

χης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὰ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀχριῶντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὰ Ἠπειρώτιν ἀναστήσαντες πρὸς τὰ ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὰ φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, ὃθεν αἱ ὀμφαὶ ἐνάπτουσιν, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam. MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F. G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum potuit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipt. τ', οὐ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἥδαις, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναδησαι). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, stmere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ad veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano luciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oracolo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (εἴτ' ἐξαναστήσας ὅτι λυπηρόν τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μισήσας) τόν τε χόρον τὸν Κιρραῖον ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὰ ἔνθεα πνεύματα ἀνίησι, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustuliisse, de qua re *Paus.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respexit illud Apollinis secundum quosdam:

Me

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, ἢ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο, πρᾴότερα τῶν ἀληθῶν ἠκούων.

Ἀλλὰ μέλαξυ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, ὡς κελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ ὡς κακῶ, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μισώνιε, καὶ σαφέστερον γε, ὅσῳ καὶ γῆς ἅπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπεύχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς κειμένοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστέναχτε, κωκυτοῦ τέκνον,

Ἥν

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νόμων, Ὁρίστ. Ἀλκμαίων, ματροκτόνου. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ὡς χρυσοῦν ἐρμάδιον, τοιοῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τῷ τυφλῷ τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersites laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσχίοις,
Μέγαιρ' ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει;
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt ex„ ponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſe„ cundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludi„ brio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam horta„ ri. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσχίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum junctura ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae *ei λήγουσι, non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγείνατο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγενήσατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέλω (l. ἐξέλωσιν) ἐξέτρωσιν, ἐξεγενήσατο, ἐξεπονήσατο. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt; qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑπηλίκου III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime ſit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς τύχα, οἷς ἐστι μέγα κράτος· ὅτι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος trifyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic

po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἀρθρακηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν κ᾽ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ᾽ ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, κ᾽ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε ἀλγοφίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, κ᾽ [f] μεμυκὸς ὀπτεύει πόνους.
Σπλάγχνων δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀλγύπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα συρπολέμιον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* *c* Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δὲ *Pell.* *d* Τῷ δὲ] Τὸ δὲ *Guj.* *e* Ἔσχε] Ἔστηξε, κ᾽ διδυκὸς *Pell.* *f* Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆ Περιγρίνη τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lect. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lect. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμῶλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιοι, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum*, *ſqualleus*. *F.G.* Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ᾽ ἄκρων &c. ἔσχε, κ᾽ μεμυκὸς ἐκτείνει πόνους, ἐχῶρι φαύλῳ &c. τόδε ἀλγοφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἐχῶρι φαύλῳ. i.e. ἀλγεῖ τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε διάσφιγγον. i. τῷδε ἀλγοφίγγοντι. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαιπωρῶ eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocunque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέμειν *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔστηκε] *Diſtentum eſt.* *F.G.*

Ἔστηκε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.H.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi διδυκὸς, ut vſ. 120. — διδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτω τὴ ποδάγρης dicitur μεμυκὲς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiae, partim propter ἀλγοφιγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκιτίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ᾽ ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ᾽ αὐτῷ legi etiam poſſet ἐπ᾽ αὐ-

[a]Ἡ Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρε ἀγοφάγος,
Ὅπῃ δυσεξέλικτα [b] κυματόμβρος,
Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελοῦσιν [e] Ἄττει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίοι κατ' [f] ὄρεα Τμῶλον,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐᾶν Κορύβαντες.

Siculusve canalis foſſae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaeſtuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut fruſtra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtultis lactati miſere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Inſani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματοόμβρος] Πνευματ— male *P.* c Σήραγξι] *Sic Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amſt.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄττει] Ἄττῃ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρεσι *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐᾶν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμενοι, ἔμφρονες. G.

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρε] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πρόγματι, uti *Gujeto* viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυσέκμαρτον, ſed & ſequentia, praecipue vero illa: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίοι κατ' ὄρεα Τμῶλον] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὴν Ταῦρον, ἃς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λυδία, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακρίτα εἶναι, διὰ πολυπλοκίαν εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcuè Phrygiae & Lydiae nomina ſumpſiſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. à G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλῆσσειν eſt perperam pulſare inſtrumentum muſicum. inde ὁ παράπληξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percuſſa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vſ. 53. ἀμαρύγεσσι pro γοργοῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐᾶν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορυβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐᾶν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Poit.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκφαντάζονται Κορυβαντιᾶν habet & Noſter in Tim. *Lang.* καὶ οἱ περὶ Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gron.*

39. Βριθοῦσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Αὐτὴν] Cur αὐτὴν reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli ſolio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἄρει χρέκουσα θούρῳ
Πολεμηίαν [k] ἀϋτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύστ αι τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν γένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* k Αὐτὴν] Ἀτὴν Edd. l Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* m Πνοαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. n Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* o Νύκτερος] Νυκτέρους *Guj.* p Γόοις] Γαῦσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄϋτὴν illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλοηφόρος. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbae viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in όα, quando aſſumunt iota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιά. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποίη aut ποιὰ pro herba, ſed πόη ſcripſit. ut Il. Β. 347. Od. Ι. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Simplus* Epikheron hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum nulla λειμὼν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonetin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοαῖς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτίφοις, & γοῦσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μάτηρ, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde νῦν, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύοι *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανὶ τὰν Λάδωνα τὸ ὄρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Λίτανε κοινοσαλεῖν τ' ἐμὲ δακρύοντα.

Infra quoque in Noſtri Oxypode vſ. 132.

Στάσον, δακρύεις· ἐν δ' ἐμοὶ φράσαι φίλα.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Βύκτίρων δ' ἐδάκρυε τὸ δύστηνον, οὐκ ἔτι πῶϋν,

Pa-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτε ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαίνῃ ὡς ὀπισθήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τ' ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, ἡ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρᾶς πάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἔνι μοι, ἡ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπι θύρας ὁρμημάτῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, θεῖπαλεῖν μὲν ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Fl.* b Τε βαίνῃ] Βαίνειν *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. ject.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit, *J. F.*

54. Ὦμοι] An ἆ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi αἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λάπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν θεῖπαλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παραμυθούμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτή, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα ταυρεία, ἢ τραγεία. Ita *Diſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino calida foveo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτὴ, vel ἀκτέος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non ineſt insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis acceſſistis hoſpites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam eſt, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque inceſſus indicant,
Myſtam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipſe dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapſam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὐ τέφον Δελφίδ φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, κ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, κ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, κ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλι ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

[f] Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. [g] Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχεῖ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* [h] ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. [i] Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. [k] Ἁλι] Ἁλίου *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino impoſita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioſcor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Gloſſae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων? *Er. Schmid.* Idem obſervavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἧι] Ὅν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum reſciverat, eſſetne Deus, an Dea, cujus feſtum agebant, monet doctiſſ. *Gavel*, in Obſ. Miſc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς ὅ' ἐστιν; ὃν σὺ δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipſe ποιητίζειν, ſtultiſſime perdit ſenſum. Ego exiſtimo, Podagrum, ubi audiret ſe vocari myſtam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quaſi mirabundum interrogaſſe, *Egone quoque* (qui tam miſer sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noſter, eſſe quampiam Deam, cui hos dolores ſuos deberet, cujusque ſacris eſſet ipſe quoque initiatus. Quare & in Graecis ſignum interrogandi eſt ponendum. Eumdem in modum rogat idem vſ. 125.

Εἷς ἆρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane ſane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipſemet ignoravi?

In priori verſu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel ſumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo ſumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βακολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, κ ὠμίλησε καλῶ ὄντι ἓ νύμφ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etſi leve eſt, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura eſt ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anaſtrophe σταγόνων ἀπο ſcribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omiſſum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vſ. 99. ἀμετρήτων, 110. τὼν σ' ἰὼγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,	Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδιμον Ἀθάναν.	Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν	Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.	Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὲ σκότιον [a] φάος,	Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,	Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίϐ σέλας,	Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεχοῦσα	Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,	Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανοῦ,	Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδι@ αἰθὴρ,	Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολ@ ἐθρέψατο Πλούτων.	Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάο@] Χάο@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασεν Edd. priores. c Εὔολ@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδιμον] Ἐγείρασαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδιμ@, magis ad originem κυδιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μάγειραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſine dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poët. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ϛραληλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Muſaeus* 158. ϖαγκλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε λιγὰ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἔσω μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ὁ τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J.J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter efflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σπαδικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujetii* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὕτε χυθὶν αἷμα βωμίοις παρ' ἱερεύσι placare ſe poſſe adfirmat. *J.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *aciei* eſt, inde μάχαιρα δέρωμα *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύτομον μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Υ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀπόκοπη eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῴδει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.

ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὸν καλλωργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὑμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,

POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.

ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, ἡ γήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὀμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκεῖαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηροὺς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπωφυγεῖν vel ὑπωφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἥκοι τοι γὰρ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἴδε *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυπὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forsan. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κορωνὰ *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophylis sic dicta, quia rostro ἡ κορώνης seu cornicis similis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδῴδει] Lege ἔδει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκοι πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. *J.F.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἱκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πραυομενὴς, ex πρᾶος & μενής. Signif. *mitem*, *clementem*. Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴς &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σιγᾶτε ἔτ' ἐμοὶ λύπης — *Aristoph* πάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸ ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλῳ σεσηρεμὸς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλος ναὸς σεσηρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀνάφασι. Notanda vox σεσηρεμὸς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ἦν ὁ πύκλῳ πίτυμμα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ 'πὶ χθονὸς βροτῆς;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβῳ πεικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν ὑρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ ἧς γ' ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τὴμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γ' ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἄτμὶς] Ἄτμὸς *Fl.* l Ἀεὶ] Αἰὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* m Ἐφθὸν] Ἐφθὸν *Junt.* n Βολβοὺς] Βόλβους eadem. o Σίδια] Σιδία *Guj.*

ρούμα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντος ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *varior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen inveniisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed caussa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut paluster. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύρις κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἔψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρανται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, σπόρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἓξ τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino; ranae sperma; collamphacon.
Cupressi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?
Animalium omnium ossa, nervi, coria,
Pingue, cruor, stercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, septemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Gnj.* *b* Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δὶς ἑπτὰ, vult *Guj.* & *Solan.* Etsi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid sit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid sit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum, quod statim ante coctionem sui metalli est: sed quidquid statuas de auro ἀπέφθῳ, brassicam hic non decoctam, sed *crudam* intelligere suadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *brassicae crudae*, quali esset ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος est πομφόλυξ ὑφθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis est vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Asia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* scribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Assum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fissili vena scinditur; innutritur in eo quiddam gustu salsum, tenuissimae farinae simile, qualis in pistrinorum parietibus visitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἄσιος λίθος vocatur. *Dioscor.* L. V. c. 85. Ex Asio lapide fit podagris cataplasma cum fabae lomento. — Ipse lapis Asius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota absumantur, dentibus exceptis: Vestes autem, calceamenta & similia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. scribit. *Er. Schmid.*

170. Ἰητρὸν] Ἡ ἰητρὸν generale nomen antiquarum certarum confectionum selectissimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἰητρὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἰητρὸν πικρὸν *Galeni*, ἰητρὸν πικρὸν *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus dissolvi & potabiles purgandis propinari solent. Etsi vero ἰητρὸν substantive ponitur, intelligitur tamen ἐπιθέτως. Haec *Er. Schmid.* additque alios πικρὸν propter versum, intellecto ἰητρὸν legi malle. Sed non prorsus opus credo, quia ἰητρὸν anapaestus tolerari potest, primam enim habet communem. Sed ἰητρὸν contractum longam. Non spernerem πικρὸν, si quis Cod. accederet, tumque ἰητρὸν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος usque ad ὁ δὲ nothi. F G.

Ἄλλος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δὲ ἐπῳδὴν vett. quibusdam in usu fuisse, passim liquet, Ita de Aesculapio scribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos sanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πίσσᾳ ἢ γυίοις ἐξαίπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyss. T. 457. Ulysses ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. scribit ex *Theophrasto* de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershusii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδὴ. Extat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὸν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἀλλ᾽ ὃ δὲ πίνων τ᾽ ἱερὰν, καθαίρε᾽.
Ἄλλ᾽ ὃ [c]ἐπ᾽ ἀοιδαῖς ἐπιθετῆς ἐμπαίζε᾽.
Ἰουδαῖ᾽ ὃ [f]ἕτερον μᾶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἕλλαβε ὧδε τ᾽ [h]χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ᾽ πειρῶσί με,
Εἴωθ᾽ ἀπαντᾶν μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k]Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενὴς τε γίγνομαι.
Ὁ γὰ μεθαλαβὼν τ᾽ ἐμῆς μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲ εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκε᾽,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ᾽ ὁρᾶται μὲ᾽ γέλωτ᾽ ὃ, κ᾽ κρότῳ,
[l]Ὅτε ὅπι λυτρὰ φερόμεν᾽ ὃ βαστάζε᾽.

Atlw

[f] Μᾶρον] Μωρὸν B1. 2. [g] Ἕλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Fenſ.* Ἕλαβε Edd. [h] Χράνης] Χρανείας *G.* male, ſi ἕλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* [i] Οἰμώζειν] Οἰμόζειν *J.* male. [k] Ἤπιον] Ἤπιον male *P. H.* [l] Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ᾽ ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ᾽ ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῆς φυλάκτων *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετ᾽ formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἐ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *F. F. R.*

172. Ἰουδαῖ᾽] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἕλαβε] Lege ἕλλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ᾽ κρανείας; an a *calva. Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G.* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶ λαβὼν & ἕλαβε, ac Ἰουδαῖ᾽ tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἕλαβε ὧδε τ᾽ Κρανῆς. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανὶς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἕλαβε non ἕλλαβε revocandum. *J. F. R.*

Ibid. Παρὰ τ᾽ κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὧδε τ᾽ ὀράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J. M. G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J. F. R.*)

Παρὰ τ᾽ κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὧδε τ᾽ ὀράνης. Eſt autem ἡ ὀράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fero idem praeſtant. *Er. Schmid.* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſinos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J. F. R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνων' ἐπ' ἀνδρῶν κράτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, τοῖς δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον πῆμα ἔχουσα κόρα,
[b] Πυλυθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπὰς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύματ' ἀλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασκαταγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικοσδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίως γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, σπεύδω γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Atlas etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἣν Guj. b Πυλυθενὲς] Guj. recte. Πολυθ. Edd. c Κλύε] Sic Guj. & Schmid. Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθέης Guj. e Κωλυσοδρόμα] Καλαστοδρόμα Guj. f Δοιδυκοφόβα] Sic Guj. & Pell. Δοιδυναφόβα, media longa J. Fl. H. P. S. &c. Δοιδυαφόβα Ampl. g Περικοσδυλ.] Περικοσδ. Guj.

184. Ἄτλω] Hom. Il. T. 91. M. du S. Idem notarat J. Gavel, addens etiam Nostrum in Imag. p. 19. Ed. Graev. ubi καὶ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκάνω, ἐπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum Gujeto ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum duσὺν, qui sequitur, quod Guj. non animadvertit. Boiv. In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἣν' εἰμ' ἐγὼ, cumque Gujetum secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἣν' omisi, jamque versus est jambicus purus. J. F. R.

185. Βαίνων' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem Homeri, Il. T. 91.

Πρόσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῆς μὲν τ' ἁπαλοὶ πόδες, ἐν δὲ τὸ πρῶτον ἔβη
Πίλνασθαι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνειν.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' οὐδὶ ἐ πίλνασθαι, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. Er. Schmid.

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, sed esto. Er. Schmid.

190. Ἀδαμάντινον] I. e. mentem invictam, naturam medicamentis inexpugnabilem. Er. Schmid.

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. Er. Schmid.

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic Juven. S. 13. Locuples podagra nominatur. Er. Schmid.

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus ob igatur. F. G. Ἐπιδεσμόχαρες gaudens fasciis obligari. Sinap. minus commode: gaudens nodis. Σκαληνισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod Horat. IV. Od. 2. per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat. Er. Schm.

Ibid. Καταχλινοῦ.] Humiles lectos conscendens, quales Podagrici praecipue amant. Er. Schmid.

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ πόδι,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν σοφῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος.
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χερῶν.
Δύω δὲ h τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κ καλωμυτίᾳ,
Ὡς i οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἐκβολον βροτῶν σε θήσουσιν βίου.
Διόπερ καλαιῶς k συνοχμάσας δισμῷ πόδε
Πεμπαίου ἥκω, τάδια ἀγκύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς καιρίος ἔπλης, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοὺς κλίμακα,
l Ξύλων τρέμουσαν ἁλυτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρύμασιν.
Ὅπερ ἀγκύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλου *J.*

200. Δειδυκοφόβα] Quia tiranitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *offitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρόπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρόπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An πυρικονδύλο. &c. Supra σφυροσφυγιπόρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυς, ἴπος ἦρ] Mallem, Ἄκυς' ἵππος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Καταιῶς] Καταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δισμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπαίου] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπαῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερεῖδον, κρύμασιν. Ordo πέδον ἀντερεῖδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρύμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρύμασιν. Suntque σκληροῖσι κρύμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιςῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἐξέσω reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδόν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ ξυμπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λιγαλυτῷ δέ μοι
Ἕσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρά,
Δι' ἧς περαίνοντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μοι σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἠπείγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κωφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδῳ [h] πέζαν τινὴν,
Ἕως ἀπήνη παραδράμῃ τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἐδόκουν.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

225 Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
230 Hac transeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
235 Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.
POD. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iſtuc

a Ὀξέσιν] Reſtitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλιομένῳ *J. Gron.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δι' ἧς περαίνοντι] Sic *Solan.* cum *Fenſ.* δι' ἧσπερ Edd. Τὰ μὲν γὰρ *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδῳ] Εἰς ὁδῷ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et ſic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B* 1. aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. verſu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλιομένῳ abit ab *Homerica* proſodia: ſed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ἁρμὸς μοῦσις, ἐκλιομένῳ: Adſcripſit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ ſuſpectum, cum nec metro ſatis reſpondeat, nec praeſens hic videatur requiri. Quid ſi legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ἐνθενδὲ. Ego omiſſo in τὰδ' apoſtrophο, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τἀνθ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἐνθενδὲ cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miſcell. Obſ. an. 1739. p. 429. ſic tentat — ἔνθεν, κ' ἀπὸ τὰς δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδῳ πέζαν] Ad viam adjecta anguſta ſemita, forte aliquantum elatior, in quam conferre ſe poteſt, qui plauſtra in ipſa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis *Fußſteig*. Εἰσόδῳ hic non intelligebam, ſed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac ſi legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τινήν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis ſit ὁ πέρα, ſubſtitui πέζαν. Eſt autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*, item *fimbria veſtis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adſcendebam anguſtum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit neſcio; Noſtrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδῳ] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὰ forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri poteſt. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδόν. Atqui ſenſus ſine correctione apertus eſt. Interim inquit, dum tranſirent currus, greſſus oblique flexi, per anguſtum ſolum aditus cujusdam. Nam πέζα eſt nomen ſubſtantivum, quo praeter cetera ſignificatur ſolum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit poſt ſe praepoſitionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Barnes.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκόω eſt *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etſi autem & verbale τὸ σήκωμα in uſu eſt, ut & compoſita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deeſt: ἀξιοσηκόω, pondus manu aeſtimo: & hoc ἀντισηκόω *repondo*: ſimplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod ſciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Εἰμὶ

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Pacantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔξω δέ σοι δώρημα δυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πειράσῃ κῆφαν πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστατοι,
Τίνες ποτ' ὄντες, καὶ τίνων τεφυκότες,
Τολμᾶτε ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὑπέστην σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
Θανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πέσε πεσὼν Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἐγὼ

[k] Ἔξω] Ἔσω malit *F. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλῄζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειθένης] Πλεισθένης; Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσῆα *Boiv.*

244. Ἔξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκὴς ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλῄζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλῄζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλῄζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quæ utraque expositio satis commoda; cum κλῄζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ signum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suæ causæ inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiæ veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλῄζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῄζεται in *Oecyp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλεισθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Philoctetes. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὔτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πᾶσι ῥοδόρριζον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ πεπηγορεῖμεν ἀλγεόντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χριστὸν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαί, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ' ἐμοῦ βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

σκιάδιον per σκιζουσιν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαμπτιάδιον Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ, 135. Γηρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ θανατος moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαμπτιάδιον] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάμπτιον τ' Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile. Λάμπτις dicitur aliquando pro Λαμπτήρ. *Sopho l.* in Ajace μαστιγοφ. Ἆσι μ', ὦ παῖ Λαμπτία, δέδρακά σε. &c. *Boivin.*

Λαμπτιάδιον] Ita potius lego quam Λαμπτιάδιον, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαμπτία. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (*i.* quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὔτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „ (i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „ Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ ἐρίσας ἐχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. δι' ὅ. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro δι'

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἢ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρυς
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λείβε [d] πικρὸν ἰχῶρα [e] βαθῶ.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, πύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, κοὐ καλῶ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνοῦ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὸς λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μὴ

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθῳ] Πάθῳ *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. Bs. *B*1. 2.

δὶ ἕ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ἕ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψυδόμεναι, ὡς τυπτηθὲν ὑπὸ ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — οὐδ' ὑπὸ βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνῳ ἐν ταύτῃ ὠφελήμενα μεσσοῦται. Ubi forte legendum ἐκ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Ocyp.* vſ. 95. διὰ νόσου ὑπὸ ποδῶν παύσης πόνου. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ὑπὸ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐβρίψατο ἐνὶ μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ ϵ πλούτῳ πρῶτ@ Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ὃν δ' εὐγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ὃν γὰρ ϵ λόγῳ δυνατόταt@. *J. F. R.*

275. Δρῶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βάθῳ] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆ ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθῳ h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B*2. In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιδάσκιος;
Ἡ ἀλφερεχθὴς ἰχὼρ Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄνασσα, φάρμακον γὰρ οὐδ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναται σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταμούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἄτεγκτος ἴσα, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντῆς, Σαλμωνέος [b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος ἐκ δέρμα [d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δὲ ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη.

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς Guj. Τῆς μ' Gavel. b Ἤρισε] Recte Guj. Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει S. & Amst. solae. d Πίτυος] Sic Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. B1. 2. H. Πύξου S. & Amst.

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. A. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἦ μήτις, ut vs. 78. Ἦ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδαίνιος. *J. F. R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F. G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἄτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείωρα. *F. G.* Bene mopet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J. F. R.*

Ibid. Βροντῆς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J. F. R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. ϟ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείωρος. *F. G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πύξος hic corripitur. *F. G.*

Πίτυος] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; *sed πίτυϊ* cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J. F. R.*

317. Μαιονὶς δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὴ rescribendo; tumque, si postremum α in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo ᾱ (quippe Μαιονὴ Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur)

&

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.

Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομβρόη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδος [f] ἤλθεν [g] ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νημάτιον πλέκει.
Οὐ γὰρ ἴσον μαχάρων ὀργαῖς θράσος, οὐδὲ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυκλαῖες, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐληχὲς, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τᾶς ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας θαμυθείθω.
[l] Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συναύλιοι, λήσεθε Πό-

[e] Μαιονίη δ'] Ap. Schol. [f] Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. pessime. [g] Φέροις] Φέρεις Fl. [h] Ἀνώδυνον] Ἦδ' ἀνωδὶ Guj. male, nisi tum ἀνώδυνον scribas. [i] Εὐληχὲς] Lego εὐλυσιτὲς Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Boiv. [l] Συναύλιοι] Σύγκλιοι Guj. & Pell. & λήσεθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνη] Μαιονίς. Guj.

sanatus. erit versus. Addit Schmid. utraque scriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in usu est, teste Strab. l. 12. & 13. ac licet in Μηονία sub φῶ ω inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. J. F. R.

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. Er. Schmid.

320. Πυθίου] Spondaeus μάκρος, τὸ ου in Πύθιος hic producitur. F. G.

322. Βραχυκλαῖες ἀνώδυνον] Lego βραχυκλαὲς ἄδ' ἀνώδυνον. Ἡ ἀδὶν dolor, inde ὁ ἡ ἀνώδυνος & ἀνώδυνον ab ἀδίνης immunis. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographus probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi Stephanus eam rejiciat. Er. Schmid.

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνώδυνον secunda brevi scriberetur licet, quod quidem cum Schmidio credo, non male Guieti conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνώδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique Homero aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀδάκρυος ac similibus, notissimum. J. F. R.

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum Euripidis multarum. vid. med. M. du S.

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀράκνης. F. G. Sumtum ex Euripidis Androm. (ait Doctiss. Gaulmin. in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ δαιμόνων,
Πολλὰς δ' ἀέλπτως κραίνει θεός.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρεν οὖρον θεός.
Τοῖσι δ' ἐκβᾶσι τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύλιοι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγρῶντας θαμυθείθω
Ὅθεν εὐθύμως λήσεθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. J. F. R.

327. Συναύλιοι] Ejusdem navis socii. Metaph. i. eidem morbo obnoxii. Er. Schmid.

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παροῦσαν,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦτον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

Ω ΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταΐας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπαρχρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὖρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὖρε propter metrum. εὖρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἴσως προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

DIra hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
κάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμῦν.
5 Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγουσας [b] ἀτρεκῆ ξ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξηκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδος ομῶς,
Ὡς [c] ἐντετεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ; ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κᾂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβεύσας ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὃς τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ὃν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακόργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμείων ὕπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj.* [c] Ἐντετεικὼς ἢ] Ἐντετεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἦγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί του *Pell.* [f] Εἰμι τούτου] Τοῦ δ᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶν᾽ ἐμοῦς *Pell.*

do non ἐντετεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐντετεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θριαμβεύσας ἐμοῦ] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F. G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F. G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foës.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἅπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ἀκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξηκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεσπηχότος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κοινὸν ἐν θοαῖς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τὴν βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τὴν κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλαι πλύξας ἀχρεῖ,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄβλεπτον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένοι
Δύσην αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χὠ πολὺς κατὰ πάρην,
Ἀτραυμάτιστος, ἄσατος, ἄστατος πόδος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, ἢ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ὠκυάντων ἔσχατον, στυγεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, ἢ κύφι-
σον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hanc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel justa laeso pede,
Imponit educatori misero senî.
Furtim claudum pedem, viscoque captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & allevа,
Ne qua, dum claudicas, cadens me pronus.
OCYP.

[a] Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. [b] Ἰχνευμένοι] Ἰχνευμένου *Guj.* Ἰζευμένου *Schmid.* [c] Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* [d] Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. [e] Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Dorv. *F.L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J.F.R.*

23. Ἰχνευμένου] Ἰκνευμένου legend. forsi. i.e. νοσοῦντα. *Hesych.* Ἰκνεῖται, ἥκεται, νοσεῖ, καθάπτει; &c: ἰκνεύμενον pro ἰκνούμενον Aeolice, i.e. a morbo petitum, tentatum. *F.G.*

Ἰχνευμένου] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνευμένου mallem ἰκνεύμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένου, causam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus, est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένου, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν— leg. ἰζευμένου, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insuitus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμένου, visco captum. ὁ ἶξος *viscum*, inde ἰξεύω *visco capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc παὺς ἰξευμένος est pes visco captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a παῦς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J.F.R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J.F.R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. *F.G.*

39. Τὸ τ' ὠκυάντων ἔσχατον] Dolores extremi, i.e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F.G.*

Ibid. Στυγεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J.M.G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκυλος γέρων, i. e. σημεῖος, γαῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur ps. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μετὰ ἐνθέου. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀρθολογοῦντι, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius* ὀρθολογοῦντας exponit γογγύσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J.F.R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F.G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τῶν νόσων ἀνάγκας. ἀμφιβολίαν autem sic resolve: παῖς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. Enteneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas prompta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? neo dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰὼ χρατῶ σε· δίχα βάρος, ᾗ πείθομαι,
Καὶ τ' ἀσθενῆ τὰ τόδα τιθῶ, ᾗ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] σ' αἰσὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μῶρε, μή [i] μ' ἐρεθίζε.
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε· τᾶτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔσθ' νέος.
[l] Πείθῃ λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ἔσῃ γέρων, σὺ θ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπλωκας ἄχρων' ὢν γέρων.
Προθυμίαι γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις ὑστέρα ἔστιν εὐτόνως.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀλέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῶν τόδος κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφρον ὡς τιθῶ τόδα,
Τρέχων [p] ἔσπλα, ᾗ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* etiam. Additum in *P. H. B1.*, &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj. b Mapi*] Sic *B1. 2. Mῶρι J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Με] Μοι *Fl.* [k] Ἐσὶν] Recepi ex *Fl.* ἐσὶ cett. [l] Πείθῃ Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὼ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὦ νέος male *Fl.* [o] Προῆλθ'] Προσῆλθ' *Guj. & Pell.* [p] Ἔσπλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forf. ἔπτηλα, vel ἴπτηλα.

Ibid. Ἐσὶ νεὸς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid si, τὼ χεῖ' ὑποσπάσω, vel σὼν χέρα, &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, πέρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi subtraxero, vel τὸ γήρους' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δίκασθε χέρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Προῆλθε] Προῆπτε malles. Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γήρως ἐσὶ πάρεσι) Nihil mihi insalsius a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observat. Editor animadvertit: „ Παρίπτεται deterius non videtur ἐν πάρεσι „ ἔπτηται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secun„ da emendatio vim versui videtur illaturа, nisi uti„ nam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id e contorta ex ε; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔσπλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφῆλαν autem usurpatum. Τὰ ἴσπλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔσπλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴσπλα contra metrum corripitur; secunda vero in συνεμίχθη producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἴπτασμα, ex vs. 9. vel, si liceret, σίπτημα, simplici pro compositо. Pro συνεμίχθη legendum videtur συνεμμίχθη, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συνεμίγνυσθαι videtur jubjici decompositum συνεμμίγνυσθ. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμμιχθὴν pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἴσπλα tentat Vir Cl. ἴπτασα, quod & mihi in mentem venerat. Plenisque id illustratum vid. in Obss. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Aeschyl.* p. 242. emendat ἴπτηλα. Ac πάλλειν valere ἀνίστασθαι, παλαιοῖς, auctoritatibus probat; quare hoc fortasse praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χειρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή μοι πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; θεικυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἄπαιλα ἐξ
Ὁ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀλγεστρέφει.
ΙΑΤ. Ποῦ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν
φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, κ' βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] ἦν ὢν, ἔκλυον τοῦ φίλου τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, κ' σόν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui sedens
Barbam vellebat, ille sub alis hispidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inserto pede
Ferire, sum percussus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuisti athleta, ut inserto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam sermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, sodales, Ocypum
Laborantem pede, & solutis gressibus?
Etenim medico mihi sodalis retulit,
Hunc dira, morbo non constante perpeti.
Quin ipse nostros ante oculos in proximo
Jacet, supinus abjectus in lectulo.
Jubeo salvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut sciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj.* & *Pell.* d Ἵνα] Ἢν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. B1. H. Ψευδλογῶν* male ad quantitatem *P.* f Ἄπαιλα] Ἄπαιλας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν ἦν *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quasi remedium sit in simili malo iterum currere. Vid. *Erasm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus sum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χειρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum suum de praecepto in tonstrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctore nque ridicule signat. Hoc autem indicat, se tergiversationem illius sentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc versu *Muretum* legere operae pretiu n est Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non disputo, quid fuerit in autographo, sed sic reddidi, quasi fuisset, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Εἰ δὲ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid si binos hos versus hoc pacto legamus & distinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἐσόν πάθος·
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &c, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id respondeat sequentibus, εἰ δὲ μάθοιμι, & μαθὼν δὲ ἀλύσιμι. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ὅπως] Male distinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ὅπως, quae conjungenda sunt, & πλεοναστικῶς poni solent, non secus atque ἐὰν πάλαι. *J. Gavel.* cui obsecundavi, comma quod post τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Asita ἱστορικῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, consule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγγος] Quasi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγγος notet; sit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id est tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si scire contingat, forsan curavero
Dirum dolorem, & illud; quidquid est, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rursus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet pessime,
Timidum pede, non simplex, pono vestigium.
MED. Unde? ecquid passus? indica, vel quomodo?
Nam vera si medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Cursum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adest ergo gravis inflammatio
Ipso in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam si mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhausturum multum me sanguinis.
OCYP. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῷ παθεῖν τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ὦ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἴ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός πόνος με τῷ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, κ οὐχ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί λ παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν μ γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσοισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς ἦν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῷ, οὐχ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί ἂν δοκεῖ σοι; ν καλαχήσω σε τ' πόδα;
Ἂν γὰρ προσῇς ο μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σε κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κὐκ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *Fl.* m Γὰς] Delet *Boiv.* n Κατακήσω] Κατακίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omisso μοὶ. Μοι τόδε *Pell.*

facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pausan.* Corinth. p. 122, 43. Est autem Minerva etiam ὑγιὰ s. sospita, v.g. *Pausan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὰ denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens discam. Versionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λάμπων σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὸ ἀναπληπτικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ᾧ καλὸν μὲ σὺ διώξει τὸ ἐγκαλυπτικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀναπληπτικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non possum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ὃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. ὃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὃ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλὴν. τὸ μὴ φέρειν scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστιν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortasse τῷ τροφίως verba sunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod fasciis istis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν ὦ σε χρὴ; *J. Gavel* Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit observatt. Editor (nec juvat, si γιγνώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε semel excidisse, legendumque: Ἂν γὰρ προσῇς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Παρέχειν σε τινὶ obviam locutionem esse. Sed confer *Gujeti* & *Pelletii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηράχαλκα, ὀπτέρωτον τομήν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμισρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπτᾶλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὢν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκρᾳ μυ.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοι μόνῳ·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', αἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῇ ἔξω τοὐδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενῳ μόνῳ,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' ποδός.
Ἔπειδ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπιγεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Φρικῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν ἐπεί.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte.
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra rapit?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2.* Τρο. cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηράκαρδον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαοῦν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πᾶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμισρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὢν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες ὢν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ πολλῶν τ λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδῆ, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Guiet.* καὶ πάντας φόβῳ λαοῦν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem καὶ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guietus*, καὶ φόβῳ πάντας λαοῦν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λαοῦν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insciis diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et qui miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε μαστίχην μαστωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μ', ὃ δὲ πονεῖς, ὅπῃ λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσῃς σοι τὸ πάθος τ' συμφορᾶν;
Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσει τὸ λοιπὸν ὃς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.
Καὶ νῦν μὲ [k] ἀχμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ χὴ τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, χἠ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον δίπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τῦ τόπυ μὲν, ὅ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τύτῳ σὺ πρόσθες ὅτι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύσηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ φορ ἓσα, φείδεται γ' οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀχμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* l Εἷς] Εἴς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων *B1.* & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *F. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *F. Gavel.*

112. Ἀναπαθήμῳ] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *F. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *F. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἐμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσταν, εἶτ' ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν βάλειν, tentat *F. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσταν [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἐμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *F. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δεινὸς ἔχει legi posse proponit *F. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *F. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *F. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄντομαι substituit *F. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quam nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *F. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ἡδέως ἔστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλεπὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος.
Ποδὸς δ' ἄλλου, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἢ ὡς [g] ὅλος πέπηγα, μεθαρῆναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθαρῆσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .?
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνου ἀχ- *Boiv.* c Πόνον] Βίον *Fl.* si βίον haberet, reciperem. d Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἧν *Guj.* abjecto ἄν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Mss Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. Ht.* Ὅλως *F. B.* 2. *Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F. G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει. ait *F. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F. F. R.*

152. Πᾶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πᾶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *F. F. R.*

156. Εἴπερ τίχοι τι δίκ.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δίκας primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τίχοι ἡ στι &c. vel Εἴπερ τι τίχοι, vel εἴπερ τίχοι τι στι δύναται. Parum abest quin illud τι τίχοι edi curem, ita se commendat. *F. F. R.*

163. Ἄφιυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν ἢ ἄφιυκλον. vel lege ἢ πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ἐ προφάσιν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Versus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jon. Trag.* sub init. *F. Gavel.*

169. Πόδιν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόδιν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας τοὺς ἐπιλόγους λόγους
ἐγὼ,
Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητῶν μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣν οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ὠδὰ κρυπτὸς πόνος;
Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁπῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σα πείθομαι,
Καὶ τ. νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλν] Κακὸν Edd. priores. [h] Αἲ, αἲ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B1.* cum acuto *J. P Fr S.* [i] Ἰδού σα] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδοὺ σα *J.* Ἰδού, σα *B1. 2.* interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπῷ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —*J. F. R.*

171. Βακχ ὡς ὑπ' ὠλ] Βακχείας ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίου in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, λὰπ, ἐπὶ perinde ac ὦδε saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἰχθόμην ἐπὶ τῇ διοπότῃ, κλίττας ἄμα κ' λίχνον ἀλωπὼς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἰχθόμην, ὑπὸ τῇ διοπότῃ — ἀλωπὼς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς τ' ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἐστὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀλαθρισθὸν ἔστι πάμπαν.
Ἀλλ' ὁ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παλαιὸν πλοῦτον ἐφ' ὃν [a] Θήρων ὁ Μάππου
Αἰχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παλαιὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῳ [b] τερμέεσσιν ἐοικώς,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ τόσον αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, φάλλ' ὅτι μείλια δοὺς.

In Theronem prodigum.

Interprete *Grotio*:

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias diſſaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere paupertate.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. b Τερμέεσσιν] Sic P. & *Anth.* Τερμέσσιν Ed. S. Luciani male.

1. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſomnoſus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibeamus; obſervationes etiam quaſdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigramma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἄλλος ὁ Συρακόσιος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Σαμιακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐσί] Scribendum videtur ἀδήκριτος a ἀδήκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς ſelectus, *Homero* Il. A. ἀδηκρίνομαι, ἀδήκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τοῦ, ἀδήκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Dioſ.* Ἀπ. Κ. c. 7. συγκάθου δ' ἐσὶς, 2. liaque ſimilia, unde vulgatum ἀκριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀδήκριτον ſcribendum autumat. ſed ἀδήκριτος recte ſe habet. *J. F. R.*

Ἐκ Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπίπαν ἀθέου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλαιὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſoporus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero*. Menippi filius. ὡς ſuae. „ γαμβρὸν. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ τῇ γαμβρῷ, τρὸς ἐγκράτειαν. *Gregor.* ὅτι μὴ χαλάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμβρὸν πάθεσιν. *Margunius.* Venereae „ libidini. Πενίας πῶμα. a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τερμέεσσιν] Τερμέσσιν, Typogr. vitium, pro τερμε-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus noraque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνα πάλ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαι χάριν, ἡ κατὰ κόσμον,
Τὴν δ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνην.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ γυναικὸς ἧς πρωϊκά τε θάλαμον.
Ἐγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐστὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς ὅστις, ὃς ἀμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τ' δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τὸ ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Hy-

[a] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδι Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. d'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Paun*; ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variant. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μείλια. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπίδευς μείλια, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια jamdiu scribendum demonstres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex ὑπὲρ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Εὐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἰδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνήξομαι non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τέθνηκα. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λυκυλίου, non Λυκιανοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπιβὰς γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις. Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Quae properat, grata est ea gratia: si quis moratur,
Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἡ ὥρα, Νυμφίη, &c. quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adjinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲ] *Anthol* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις οὐ πᾶσιν μικτὴ χάρις ἐστὶ μογίστη.
Καὶ ταχίνου δώρου, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhiberur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55.

Ποιήσας] Ποήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκάμνι. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Selanus* com-

su-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσην σφρηγῖδ' ὑπὸ κεῖσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τὴν ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τ' κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον χὠ πλούσιον ὀφθαλμίζειν,
Κλῆζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλατήκει, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπεγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

[e] Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείοσιν βλάπτομαι Cod. Vat. corrupte. [d] Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. [e] Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* [f] Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ὦ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. [g] Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. [h] Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. [i] Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικεῖσθω] *Theognis:* Κύρν, σοφιζομένου μὲ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικεῖσθω Τοῖς ἔπεσι. — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, τὰ ταύτης μοι περὶ εὔστομα κεῖσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Bred.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem αἰὲ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius God. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἀτὰν. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πρὸτ' ἦεθο, κἠ πάλιν ἔστι.
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fuerim, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἰ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σὺ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένῳ.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδείς τοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus facilis experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κεἰν ἦ χαμόδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοῦ τὸ ὀφρῦν, καὶ τὸ τῦφον [f] καλαπαύσει,
Κἀν σελαμὼς χρυσοῦ ῥάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

[a] Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* [b] Σὺ] Σὲν *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. [c] Ἢν] Ἢ alii, & *Pat.* [d] Οὐδείς] Οὐδ' εἷς quidam Codd. [e] Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. [f] Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταερχόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* l. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκεῖνος οὐδεὶς οὐκέτ' ἀφαιρεῖται. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδεὶς ἐκεῖνος, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀθεεὶ ἔδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆος ἐς δῆμον ἵκηαι. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel ὅστις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* l. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Luciilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* l. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μαινόλη δ' ἐπὶ τούτου ἐπ' ἀντολὴν τετα-
τω-

Non malvas sternit Boreas, juncosve paludes,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγει.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύπους βελτὴ, ἃ μὲν ταχεῖα ἀμείνων·
Αἰὲν ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς Βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὥρας πόνοις ἱκανόταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς Βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου πρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? penitus pace laboris;

Εἰς τί μάτην Αἰθίοπα νίπτεις δέμας Ἰνδικὸν; ἴσχε τέχνης.

Οὐ

---

1 Μὴν'] Restitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μετ' P. male cum S. b Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη Vat. Ἐφελκομένων alii i Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

νάσσας Σμύρνης ἐπ' ἰχθυόεντι ῥοῇσιν ἐδώμην Χρυσὸν ἐμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενον καλαμάζων. Sed pertinent ad verba κἀπὶ πεσσομένῳ, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croesi, manet si auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὲν ἀνάγκη] Hesiod. Ἔργ. ϛ. Ῥᾶιτ' ἂν ἔπειτα In hoc occupatum Deum Aesopus poenitet. *J. Brod.*

4. Πατρικοὺς χιτῶνας] In *Anth.* Fr. l. d. additum: hanc Schol. Ὥσπερ ἐν τῷ Κρίτωνι ὁ ὑπὸ τῶν Νόμων πεισθεὶς αὐτὸν ἐκπεσόντα ὑπομένειν.

XVI. Ἐφελκομένῃ] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi, imo a *Salmasio* praefertur; nam ἐφελκομένη post se trahere. Potuisset etiam scribi ἐφελκομένην τὸν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένῃ] Vid. *Anthol. Lud.* 250. *Steph.* 120. At in Fr. p. 174. *Brod.* adscripsit: Ἐφελκομένην, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J. F. R.*

XVII. Ἓξ ὥρας] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Lucianeis dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. θ. tumque aliquid satis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione hace notasse: „Ἀθλον non solum modo „in Edd. verum etiam eodicibus: ut nesciam quo jure „inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „*Salmas.* in *Plinium.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curandoque impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. Fr. 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σου] Τῷ σῷ τρῶγε ποδὶ cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam κίνησις. *J. P. D'Orv.*

1. Δίμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavare vel dealbare*, proverbialiter operam inanem signamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δροφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ἰδέναι δ' οὐκέτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως οὖσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ φαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν αὐτὶ τῦ ἀθλητοῦ ἀσέβχε λιπτέον, ᾗ μηδένα ποτὲ καθαγωνιζόμενον, ἀλλ' ἀεὶ δὴ ἀμαθῆ τ' τέχνης ὄντ' πυγμῆς οὐκ οἶδ' ὅπως. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀναπαύεσθαι. Ὠχθαι δὲ τοῦτον ἀπέκτινον. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἰδέναι, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μετὰξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, οὐ ὠδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ἐστὶ Μέγαρα παραμέρει δ' αὐτὰς Ἄγησος ὕστερα Μαρδόνιον ἐν τοῖς λ' μυριάσιν Ἕλλησι ῥίψαντας ἐλευθερίᾳ Ἑλευθερίᾳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς οὐ μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντας ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κήρυξ· κήρυξ ἢ κωλὴς παρὰ Σικελοῖς. κηρύσσεται. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κηρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentiose ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσην ac Πίσῃ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἄραί μ' ἐκ φαδ.] Αἴραί μοι φαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest: αἴραι, id est ἆραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυσίζοος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ πρατῆρα πεφύκει. *J. F. R.*

(2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῶν ἀεισθ' Ὁμ.] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχω δ' ἐγὼ σοί] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῶν ἔχω ἐγὼ σοὶ

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῆσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ ἐ σοὶ τεμεναλλέα [k] δωμήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθ' ὑπερμένον.
Καὶ γὰρ σεῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δίκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ἠχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera
Homero,

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομύη] Εὐρομύα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. nott. [k] Δωμήσασθ] Δωμήσαθ *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. [l] Δίκτρια] Γράφεται ἐ λίκτρια. marg. *Anthol.*

τεμεναλλέα δωμήσασθ. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σεῦ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Arati.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὸ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγορά. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δίκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δίκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πατρὶ πάντα μᾶλλον βόσκεται κορώνη,
Εὐώδης ξείνων δίκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δίκτρια. Mox δωμήσασθ vitioſe poſitum pro δωμήσαθ, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δίκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

εὐώδης ξείνων δίκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δίκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δίκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κέκτων δων.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λυκίλλα non Λυκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν λαπαρίζουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus, ἡ χίμαιρων πῦρ πνεύσειεν. Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', ἐχ ἁρπυιῶν τὰ θοινά,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτης πῶυς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves,
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. *Interprete* I. F. Reitzio.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ᾗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀχέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυριπνόων ἰακτάτλῳ. *Pindarus*: ᾗ βάς οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πτίων. Hos Jason Medeae pharmacis sub jugum misit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ᾗ λῆμνον ἀρόῶν ἀρότου ἔξημωσαν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ τὸ ἀγαθὴ τόθι πὴρ κακὰ ἔργα μορόῆλαι θηλυτέραις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δίωσι δὲ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θοινὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ᾗ γλυκερὴν μελίσσαι δόσαν κομιτσαμένῳ ἐδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτης πῶυς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philoctetea sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis πῶυς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὕτω τὸ χοῖρον τὸ κάτωθεν τῆ ἱστίῳ. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τ ὀθόνης. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσαίας λέγουσι, οἷς δὲ ἐχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τῶν πρώρας πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. *Q. Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nudet praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hypera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas, pede clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα τοὺς ὀπίσω. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ᾗ κάτω δὲ ἑ τραπέζης τὰ βαρύζωλα πόδες καλοῦσιν, ᾗ τ νῆες τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum κὰν πόλει ἴδῃ, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, invenientesque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, jaculum tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo labore.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvillii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν τοιητὰς, εἶπε παρίσθμι' [b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρε,
Εἶπεῖν ἐ δύνα, ἡ παπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Περσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὴ, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνης καὶ τέχνυ ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῆ δειπναρίῳ νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μέν *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. tamen *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κυριαλίου, ſive Κυριαλίου „ potius eſſe perhibetur, cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum verſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρίσθμια vocantur: earumque inflammationes eodem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum captatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias tales putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης παρὰ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῆ αὐχένο ὄ, τι αἰσοφάγο (ἰσοφάγο male legebatur) καλουμένο ἐςὶ τὰ ἐπιπωμίδες, ὑπὸ τῆ μάκρας ϵ τ ςενότητο. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λϵγ τὴν ςενότητα τ φάρυγγο κληθίσης. τὰ ἰκατέρωθϵν αἰκότας παρίσθμια ἐκάλϵι. Παρίσθμια νόσο ἐν τῆ φάρυγγι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἶπε παρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o cenitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδυνε pro κατέδυς. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cylenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίου, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μίνυς σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μόνυς. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆ δειπναρίῳ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίου eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμῶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χθιζοῖς δόγμασι συμπίσιε.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ἴστε παρ-
ἔξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo molestus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἰδὴς ἥρπασε Καλλίμα-
χον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: sed & vitae sunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὡς φασὶ τοῦ Πανός. XXIX. *In statuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων τ' ὀμάτων λάλον εἰκόνα, τοιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre sonos.
Gaudia pastorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce sonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In statuam Veneris quae est in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν ποιήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus visa est, puto. si tamen ulli,
Visa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίαπον] Πριάπου Codd. quidam.

Τὸν τῆ δυσταφίᾳ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco:
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes.

V. Obs.

Τὸν τῆ δυσταφίᾳ] Frugalis & tenuis coenae. Id est Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. versio *Grotiana* sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebis
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum jam erat confecta, eam Graecis subjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc sensum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego pollicear, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec crassum dominus legat volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inscriptio in Cod. *Vat.* Ἀνωνύμου. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνοι posteriorum temporum Graecis annos significant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etsi dijudicare non valeo, cujus sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego magis Archiae arguto stylo, quam Luciani naso convenire tales lusus censuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀνομάλου] In quibusdam Edd. legitur ἐδαφίου. Sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius haç potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. REITZIO. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θεσπέλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδι θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ λεηΐδα.
Μίνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γ' ἰδεῖν φυγέει πολιὴς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[a] Πρίηπον] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀνομοίωσιν] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδόμωσιν, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τῶν Παφίων] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τ' Λαΐδ' ἀναθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῷ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ τε καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic: aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λούκυλλος exaratur; sed Λευκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta: *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet: Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ ἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae*: pro ἰναλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio: cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus*: & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio*: an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, ἰναλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur: Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit: Νηρεῖ καὶ Ἰνοΐ, καὶ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo, scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano:

Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana fistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βυθίῳ Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*, quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*, & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus Epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis*, nos *hac barbula*, multa de coma barbaque Diis consecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρῆξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσιν ἀφοβίζεται. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαι δὲ ἢ ὑπὸ μεγάλης σωθῆναι νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado, non ξυρῶνται ibi legendum, res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν ἀδόκητον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐξομνύμενοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἅ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοῦτο καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

[b] Ἔσβεσε λύχνον μῶρος [c] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [d] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [e] γῆρας δὲ σὸν ὕστερον βάψει,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Ψύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διακελεύεται τοῖς εἰς συμπόσιον ὑποκρινομένοις, καὶ τὸ ἰσοκράτους ὑπόμνημα παρακαίουσιν, πρὸς δὲ τὸν ἀντιβίους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντας ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦτον ἄνευ ἀριτῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐπὶ τῇ χρήσει ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία καὶ δυσαρέστησις, ἀπὸ τῆς κάρου πάλιν ὀνομασμένη. (pro ἀντιβίους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praeposttra est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,
Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένειν. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νηφουσι. In 2. μένην pro μένειν. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὦμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄψει. τί μαίνεαι; ἔκποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' ἡ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνου ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνων Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πεῖν alicubi invenerat *Bred.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικῶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται ᾗ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit ποικὸς ἵπτεται ἵμερος. L. VI. 421. Γραλίων τυγεῖ μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον οὖσαν ἱστορεῖ. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἦν ἀμβροσίᾳ, ἵνα φασί. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσσηρ. ῥύφιον. ἐπιστοφυδόνλω. ἐπιστοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥσε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Παλυδ. ι. κατὰ τὸ λευκὸν, ὁ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φησι.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὸν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀλφάλλειν αὐτὰς, φησὶ, τῶν δ' ἐστ' οὐκ τὸν γυναῖκα τὸν σώφρονα ὃ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, ἢ ὕδωρ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰσογραφεῖν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς διαποφωνουσαις ἐπιτίγων τ γυναικείων κόσμων φησί· μίτρας ἀναδήσεθαι, νίτρον ἐ σινδόνιον, ᾗ κηρωτρόφιον. ὀπίθεν σφενδόνλω, ἐπιστοκάλυμμα, φῦκος· ἀλειδίρια.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic graffatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼν ἁπαλ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τῦ χήματος τριτώνων πολλὰ διηγῶνται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μίμησι δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπελλάν. ἐν τῷ δ. ᾗ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ὠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερναῖς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλη μυκτῆρ, ὅτ' ἂν πόλαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει [g] τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δὲ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Eu-

[g] Τούτῳ] *Τούτου Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥρεις — θερναῖς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰατρικὸς minime addens, uti cum tradit τριτικὸν πυρετὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν παύσαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερναῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Plaudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκὸς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poetae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλημμελημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχεδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συλλαβὰς δὲ τὰς μακρὰς βραχείας. οὕτω ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μεθ' ὕβρεως, πολυτελῆ ὄψιν κωμῳδοῦντες. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Παλλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δεκεῖ σοφίαν τεθειποιεῖν, Si promissa potest sapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔτολμός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζω] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦμα] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὶ λάπαθοι] Proverbium est de raris inventu. *J. Bred.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem fugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζω. pro *ai* versu 3. αἱ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut multi, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔτολμος exhibet αἰτίολος. Platonis enim mitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potest. *J. Br.*

Εὔτολμος] Εὐτολμος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄλλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εὐθύμου & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπορεμένῳ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θύμου] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χοιράδια. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβον. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *fusilla vulva*, *Volva*, βόλβος. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν τροφὸν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φρυγανιστὴς, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quo-

que

Anthol. L. 2. fin. ſ. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βαλλοπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὰ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετλώ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ἠ πυτὸν ἦδη ἔκλεπε νόον·
Ἵπτησεν γὰρ ἀπροσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κεὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετλὼ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλωχε θεὰ, μύστι πλύτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμύη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ τέφανός σε, καὶ Αὐσονίυ πόμα Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἐ poſt στυφνὴν. Quid quod θύμον & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur feminino ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπίχω. *J. F. R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερεὴν, ἰσχυρὴν, αὐστηρὸν, πυκνόν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στρυφνὸν] Στρυφνὸν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λιπαροί. E. βόλβῳ πικρῷ. *J. J. Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaereat? occultavit, i. e. aperuit & non diſſimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπλωχε] Podagra. *J. Br.*

Μισόπλωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρὶς πόδες μοῖραν λιλογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα τῷ πτωχοῖς γίγνεσθαι οἰκέτῃσι.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένῃ.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οἶ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάχαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

[a] Καὶ] Νῦν *Vat.* [b] Χάλκειον] Ἀχάλκειον *Vat.* [c] Δ' εἰς] Δ' ἂν τι *Vat.* Gr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κ.τ.λ.] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκειον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκειον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J.P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἂν τι πλούτου. In alio codice γ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' ἀπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένῃ; In collatione quadam habetur. Gr. πρόποδας. At qui πρόποδες vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν —— (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J.P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένῃ πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' ἀπερχομένῃ πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένῃ εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ἀπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J.F.R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Παιδιγραφεῖται λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἢ ἀσελγείας παδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. πᾶς' αὐτῷ μὲ γὰρ παδαγρῶντες ἢ γυναῖδια, καὶ παχύμηροι, καὶ πίσσης εἶσιν ἀσελγῶς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra, sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam opperere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod decerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſi-

anti-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare posset, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam prae miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte corum ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, aeque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laesêrunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui charlores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent ſe ab aſpectu & praeſentia omnium, cingunt ſe foſſis & aggeribus, claudunt ſe arcibus, quaſi ad perpetuos damnati carceres. Cuſtodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obſideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit ſolitudo: timent colloquia, timent ſalutationes, timent dona. Suſpecti illis aditus, ſuſpectæ ſellæ, ſuſpecti cibus & potus, qui nec etiam niſi praeguſtati ſumuntur. Suſpecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum eſt cur ſine cujusquam praeguſtatione congrediantur. Ipſos vero quorum ſe cuſtodiæ commiſerunt, non minus extimeſcunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam ſuam, eo magis augetur eorum timor & miſeria, quo armatos pro firmiore illos praeſidio eſſe neceſſe ſit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectiſſimos quosque ſibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt ſaepius ac exterminant, quo ſaluti ſuæ ſi non alia, at ſaltem hac via, conſulere poſſint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitioſis ſe committere: ſuos vero prudentes, ſobrios, juſtos ſpernere atque devitare? Quanta iſta tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens ſemper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, ſed cuncta inſuper dulcia mundi dona fuganeur & diſſipantur? Quantæ iſtæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem ſibi, ne dicam populis ſuis aut hoſtibus conceſſerint; expertes omnino tam ſanctiſſimi atque omnium dulciſſimi boni? Quaenam ubertas iſta bonorum, quæ diſtracti aliunde, neque ſciant, neque viſant, neque pertractent, neque guſtent unquam? Quanta iſta imperii bona, quæ quum ipſi videre & attrectare non poſſint, committant neceſſe eſt aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum ſuarum, neſcii omnium fere quæ ſub ſe geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praeſertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum ſe credant, quot innocentium criminationes, quot facinoroſorum falſas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem ſequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius eſt, quoties ipſis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro ſententia ſua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum ſi exardeſcunt poſtea populorum odia? Si labefactatur poſtea eorum ſtatus atque deſolatur? Quanta iſta, quamque optanda imperia, cum quibus & ſervitutem peſſimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis inſidiis: ſubjecti ipſis etiam quos ſibi ſubjecerunt: conſtricti quaſi quibusdam regni compedibus: clauſi intra arces, quaſi magni alicujus criminis rei coarctati inſtar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod eſt tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, ſed caeteris inſuper quibuscunque animantibus: cujus privatione quid eſt quod triſtius aut infelicius contingere poſſit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos eſſe? CHAR. Imo multos credo: ſed tanta eſt dominandi libido, tantus ardor, tanta neſcio quæ peſtis ingenita, ut quos ſemel invaſerint, ſint ſumma quamvis bonitate praeſtantes, adeo illicias eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere poſſint. Vel ad converſandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo eſt tam bonus tyrannus, cui non conſervationis amplificationisque ſuæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narraſti, vera eſſe puto, appetant tantopere mortales imperium, niſi id fortaſſe faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praeſtans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo expoſuiſti miſerias. Dulce quippe eſt mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, ſuppliciter exorari, aſ-

ſur-

surgi sibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi potest quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certo invisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel assentationis vel timoris caussa id fieri? Quare non est ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorsio magis quam exhibitio. At vero dulcior is est qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium factum, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAE. Nullam ergo video caussam cur tantopere imperia desiderentur, desideratæque conserventur: nisi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, ædificiorum, oppidorum, acquirere possit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quæstum & majorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet cætera eis tristia sint atque peracerba. CHAR. Neque istud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestum, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleverit, liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiscit, pluribus indiget, quia perseverante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non est judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: sed vel rerum magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi dives, qui minus habet quam necesse esset? Quare cum necessitatem saepius magnam patiantur qui tantam imperii molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt privatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti sunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus vero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta soliditas, quæ non contutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus est tanta valetudo, tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus est adeo æquabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum suo statu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me graveт. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſæpius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas postea luci restituturus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Restant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam istud credam, posse his quæ modo dixisti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non possum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidissimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu morabere, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam soleo, demoratus sum: sed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cujus summam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio violare & auferre potest? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior fors est atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major sit exaltatio & sublimata magis status altitudo, major est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, eversiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel crudelia aliqua & pessima morte caesus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales subjectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita sit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praesidiis circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus haec regna penetravit: perfregit fores, invasit regem, exterruit reginam, quam & ante socii ejus rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipsos judices fecit: me quoque non modicum laesit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Pluroni finem advenisse regni sui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad superos, quam tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quam opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita consultum est, quin tricipite custode suo, qui tam perneccessarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequassent: tunc cernere fuisset, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuissem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi possit. privatus etiam fuissem rege meo: sed quotquot alios voluissem reges, procul dubio invenissem, qui ministerio meo indigentes, servitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri feciissem, quod pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantes opes, quantos honores, quantum regnum amisisset: quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, invenisset. Excedo jam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ supra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus ſui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, læti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio cæteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: agó tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni cœtu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras ærumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum præbeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & fœda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Præterea hic, quas contumelias in me primum dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus cœpit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi, inquit. Non enim decet servos Deorum causſam ſuſciperé. Cœperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praediis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitæ floreſcant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchre pictæ adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitæ ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunæ odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Æternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστοραί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Qui in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul cautis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia infectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis pepercisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inundu-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locustarum species agris infestae, prorsus ut prope nihil, quo summis angoribus atteri mortales solent, dici seu cogitari queat, quod non illo imperante saevierit. Nempe haec esse illa mala, a sophistis, ut auctor appellat Christianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diversa abeunt. Est enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipsum Neronem aetate credat attigisse. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saepe dae autem prorsus illi sunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo isto de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non vititans perviderit. Plane quidem, quisqui tam belli pueri pater est, Neronis Principatu eum suscepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante scriptum esse Philopatrin putabat. Sed ipsius verba ponere ex argumento dialogi ab ipso quondam conversi, commodissimum fuerit. „ Lucianine sit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Christianam „ religionem, ut saepe alias, incessere videtur. Phrasis autem, & tota adeo compositio „ caeteris illius scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuosum sequitur, quod „ Tragico isti exordio respondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ scriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caesari ob victoriam in Oriente partam potissi„ mum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus sive ipsi urbi, sive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) solum vocat) pericula & clades praesagiebant: quos ipse a princi„ pio Sophistas appellat: ad finem tamen ita describit, ut propemodum Christianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Persico supercilio, de Susis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ testatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis historiam scripserunt, videre est". Habet haec Micylli sententia praesidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Νυνὶ δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀνυφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὃ τι ὕδατος ἡμᾶς ἐκπλήσειεν, κ. τ. λ.* His verisimile Paullum Divum significari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magistri mortem, atque hunc sermonem discipuli plus XL. annis ad summum intercedere non potuisse credibile est, nisi decrepitum senem Triephontem, cum haec loqueretur, fuisse, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum statuit, eo magis falli necesse est. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magister laudatur *Γαλιλαῖος, ἀνυφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus necessario est? Quid vetat, quemvis alium hac descriptione signari, recalvastrum, nasonem, mysteriorum cognitionem de se, ex vero forte, praedicantem, quam comica phrasi, ad raptum illum Apostoli nefarie accommodata, noster *περιφράζει*. Quid vetat, si concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic describitur, Paullo fuisse, (quod vix tamen probari posse puto) imaginem summi Doctoris a scurra visam esse, eumque deinceps, ut protervius Christianos infectaretur, hoc schemate magistrum suum deridendum aliis propinasse? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvastri, nasonis, ad tertium usque caelum rapti, discipulum professus Triepho, Paullum immere videtur*, ita disputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis sunt) *persuaderi me non posse fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem scriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem superfuisse largior lubens; nec Paullum Tarsi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utriusque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ducta Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, triumphalia, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὄφρυς ἡ πύλαι βασιλέως Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavisse eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est ὑποφύγευμα. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLIUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea re, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ τὴν Ἀραβίαν, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisse deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὸ Ἀρτεμίδωρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἐκβάσεσθαι τοῦτον τὸν τρόπον τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *oneirocriticum* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec insartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίσανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξηγητὰς τοῖς ὀνείρασιν*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persi 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia XXX. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακοζήλατα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Comment. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4. 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet: ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, interceſſisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίσασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ὀξυδερκέσατα νοεῖν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρήκότες ἐσμέν· & paullo post: τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς πᾶσιν, εἰ ἡμέρας τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπατήσει. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi prae„ lusisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris com-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

constare potest, tum ipse indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo post laudabimus, novam sententiam defendendam susceperit, scriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Persis Odenathus retulerit. Quae deinde pro nostra dicemus sententia, ea huic conjecturae evertendae putamus sufficere.

XVI. Perduxit nos ordo disputationis institutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non esse foetum Philopatrin, colligi posse putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem suadeant, his subjuncturos nos esse diximus. Ad hanc igitur classem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctissimos, disputata sunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani scriptis, Christianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digressiones, quas vocant Rhetorum filii, perspicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptissimis declaret, quo ipso, quanquam interdum non taedium lectoribus, si qui sunt delicatiores, creare non potest; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima discas, ad omnem historiam, populorum ritus, clarorum virorum pernoscendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis disciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipsa ratio est, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis plenissimum, opera ejus summo possint jure vocari. Profluxit ista scribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui est ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam superans: partim, (non est enim infitiandum) ex ostentatione quadam, Polymathianque demonstrandi studio, quod quidem in Sophista, id est eo, qui dicendi artem pro genio seculi profiteretur, non ferri facilius poterat, sed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere secta, hominum fere genus nullum est, cujus non historiam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα consignata ab eo literis deprehendamus: Philosophorum autem cujuscunque sectae, rhetorum, adulatorum, parasitorum, divitum, pauperum, senum, juvenum, superstitiosorum, atheorum, Romanorum, Athenienssium, Scytharum, impostorum, histrionum, lenarum, meretricum, militum, rusticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorsum ista disputem, quaeret fortasse aliquis? Nimirum ita rationem subduco: quia Lucianus ostentandae occasionem doctrinae nullam solet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, sententias, verbis cuique rei propriis & quasi solennibus describit: probabile non videri, si tantam habuisset Christianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ se tulisse; atque eo magis, cum occasio in his ipsis, quæ habemus ab eo scripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Christianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pseudomantin illum ab oraculo suo Atheos, Epicureos, Christianos omnes removeri procul jussisse tradit. Verba ipsa subjeci (*a*): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abesse voluerit, declarat, sed de nostris tacet, nec rationem ullam cur exesse illos sacris suis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a se paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Christianos (*b*), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium disciplina petitis utitur ad res ipsorum designandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Christianorum miscere negotia videtur, & in universum ita loquitur, ut satis appareat, neque libros sacros legisse unquam, neque etiam aliunde sanctissimae disciplinae rationes satis habuisse cognitas atque per-

(*a*) In *Pseudom.* c. 38. (*b*) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. *annotaſſe: Iſtaec vocula* γοῦν *& ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam γοῦν interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ. Senſus igitur abruptus non magis, quam γοῦν particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod ἱερέας & γραμματέας vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus τῶν γραμματέων voce non ſemel uſum (b). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum θεοσάρχην vocat, & τελετὴν Chriſtianorum diſciplinam. Καινὸν Σωκράτην Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): εἶτα παραλομήσας τι εἰς ἐκείνους, ἔλαθε γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 579.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abyssо incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum dispositi: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, quae de ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. PETRUS DANIEL HUETIUS, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκαράττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est HUETIUS: *si quidem & inter gentes* CHRESTUS *fueris.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

(*a*) c. 12, 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥστε ἔσεσθαι ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακινλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſaris firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ὅσα ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9. (*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυναστίσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἐπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἶμ' πότ' ἄρ' ἦγε Ἀμεσαμένου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(a) Anach. c. 2. (b) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμισι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν πεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt πεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσωμεν τούτους. ὥςτε ἔαστον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λῆρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σῴζει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὕτην ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo inſania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιῤῥόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum, hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero librariorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo,* (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriae, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quae diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπαβίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα πεπνῆκθαι, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον διέχουσαι, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quae Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quae tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictae aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quae in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Pauli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρᾶς τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπισκοφοτας καὶ κατεγρυμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aerae vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde cautsae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomedienſi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῦῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν κατατιθέμενοι· πάλιν κἀκεῖθεν θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Blanchirtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυναρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυναρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυναρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυναρθμὸν τέκνων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſua id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 7. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόρρω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταστήσας ἐτχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐκ ἠ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὠχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβλημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: πού Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, πού δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, πού δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ πράττει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. i[illegible] vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus ioc *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & alte[illegible]a parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione [illegible]. 11. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus solliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄχρι· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λήψιν Οὐολογάσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν ἐρωτιᾶν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνου γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Si parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἔκαιον ἤγγελε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ᾠόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.
(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.
(*c*) p. 325. D.
(*d*) De Vita sua p. 45. A.
(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.
(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concussérunt : de quibus nemo tacuit, qui de Historia Ecclesiastica illorum temporum scripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epistolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de causa illos objurgat. Probabile igitur est, aut agitasse Julianum consilia, de compescenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad seditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optasse, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut sub illius onere superbiæ, ex qua oriri fere solent contumeliæ atque seditiones, obliviscerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI sententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem sibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo ista scripsisse illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco persecutionis adversum Christianos decretæ meminit, statim gratiæ Imperatoriæ adversum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, specimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO discedo. Putabat enim vir doctissimus, quod Arabes inter hostes imperii Romani referantur, clare satis indicare, Severo imperante scriptum Philopatrin, ut qui post Trajanum solus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, nisi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita sint, vitio verti nobis non potest, si ad spem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus spondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοδεύμενην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta sit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, subigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta nostra firment protulit e suis thesauris Ez. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuisse eo tempore, quo Philopatrin scriptum censemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene sibi constant omnia, ut feliciter ac strenue gesta, quæ in Philopatride celebrantur, illa possint esse, quæ Julianus sub initium expeditionis Persicæ perfecit. Videamus reliqua an sententiæ nostræ faveant. Inducuntur Christiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipsam patriam. Christiani inquam. Neque enim assentiri possum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Christianis sermonem esse, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi describi, templaque adeo fuisse diu ante Constantinum : sed mathematicos fuisse ait, & ob id ipsum non Christianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adscripsimus legerit, inveniet, negari potius, esse illos mathematicos; illasque de rebus caelestibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Christianis sacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipsum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Christianos. At Triephon ita de sua initiatione loquitur, ut satis appareat, illum ludibrio habere & magistrum illum suum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Christianos, illum non mirum est eosdem in posteriore parte accusare ut male animatos adversus imperatorem. Caeterum hi male animati describuntur, ut homines ascetæ, jejuniis, vigiliis malis, vestibus, & duro victu se macerantes, de magnis rerum conversionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuisse Christianos, longiori probatione non indiget. Christiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχὴ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. seq.
(*d*) Ibid. p. 51. seq.
(*e*) Annal. Eccles. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λην καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδία Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis venerationem defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speraisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis molimimibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & pernicioſum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες ἐφγάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιςά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Ruf.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochienſium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioſa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS *d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Κακοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν σὺν εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δὲ φύσις ὀνομαζόντων ἔχειν τὸ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἐνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπισυναγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.
(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.
(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.
(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦτο* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum pluralium de uno Trajano.
(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.
(*f*) V. *Τραϊανός*.
(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viae. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos *illos* ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitae Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illae etiam Ecclesiae, quae in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereresset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quae communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiae nostrae verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quae quoniam brevissima est, & elegantiae omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκίασαν αὐτὰ μύθοις παραδύξοις, ἵνα λάθῃ τῇ παραδύξῳ, καὶ ἀπεμφαίνοντι τὸ πλάσμα φαραδύν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἔκτισε δὲ ὁ θεὸς ποιητικὴς Μούσης ἐνθουσιάσας vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῷ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τροφὴν & ἀστασίαν Deae comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῆς ἴσης, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπισέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi tranſeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio; quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deſerendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem To. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, s. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpsionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polystrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diversorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Protesilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Protesilai. 426.
Diogenis & Mausoli. 429.
Nirei, Thersitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antisthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tiresiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Sostrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Melissa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Musarium. 295.
Ampelis & Chrysis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philostratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Drose. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëssa, Pythias, & Lysias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipsades. De Dipsadibus. III. 234.
Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro s. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muscae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epistola ad Nigrinum. I. 37.
Epistolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, s. Somnium. II. 703.
Gymnasia, s. Anacharsis. II. 883.

H.

Halcyon, s. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, s. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, s. Praefatio. III. 82.
Hesiodus. Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Hippias, s. Balneum. III. 66.
Historia quomodo Conscribenda. II. p. 1.
Historiae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Historiae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hospes, s. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* f. *Cauc.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Enn.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Axon. II. *Enn.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I. *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſca* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 43. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis caussae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroca. II. *Asin.* 4.
Abroranum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. ir. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scriptit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa iratum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immitti canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adoniidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Melinthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol* 4. Bagoas adulter. II. *Enn.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 37.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom* 4. sacrificant asine. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Hs. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. iub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos edidit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Onelicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Ponticа. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poetarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum possessio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Orestes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theseus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Basthis, Macens, Lonchata & Arsacomas, Toxaris & Sisinnis, cet. quos suo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. seq. non perinde apud Graecos. ib. 9. fors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad summum, iniri nequit. ib. 37. si amici pro beneficio sibi invicem agant gratias, quid istud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. seq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Ammon, impostor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis specie colitur. II. *Astr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti signa. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconstans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pseud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pseud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus suis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharsis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae causa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus historia. ib. seq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, sophista. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, parasitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchisae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum suum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perseus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Angina quid. III. *Pseudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praestantissimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae servant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis scopo similis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & sacra faciebant. III. *Pseudol.* 7.
Annibalis res gestae. I. *D. Mort.* XII. 2. seq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro posthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in mentes descriptus, a quibus. II. *Astr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarsensis Augusti Caesaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarsensibus post mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus stuprat socrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Nestoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hist.* II. 42.
Antiochia, urbs ingeniosa. II. *Salt.* 76. operam dat arti saltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hist.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapsu* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. seq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demosthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falso crimine defert. III. *Calumn.* 2. in servitutem traditur. ib. 4.
Antipho somniorum interpres. II. 2. *Ver. Hist.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antisthenes. II. *Par.* 43. istius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antisthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Pisc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adscensu difficilis visa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro subacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Ephesius falso crimine delatus. III. *Calumn.* 2. seq. absolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodisia Veneris sacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cons.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire poſſe. ib. ne aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr* 3. quando Babyloni eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damatas, Milo Crotoniates, Glaucus, Niceſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Alandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. auricus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. ilia defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conſ.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſa rerum. II. *Gall* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vade adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conſ.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. io. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Canc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 1. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in ilius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chirevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Diſp.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *ae Luct.* 15. Zyria clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cant.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum asparatores nimis curioli. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Q. Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—208.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tax.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Iour.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 42.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. I. *pro Imag.* 20. Apollini lateres conficiat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Gem.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura iplis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 12. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 14. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae, adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica*, divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. 2. *Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mart.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid denarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Magno, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Magno comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu extinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna.*

Femina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis actas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae actas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus causa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confecit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Antt.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cons.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* & an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 12. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Eug.* 19.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas, II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 26.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Merc.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponas historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet, ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Conv.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. *fin.* a spectatulo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in quas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Therites taxavit carmine. ib. 30. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroes a podibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim ditatum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Mercur.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hyscratis Amisseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Gharacis aetas. III. *Macrob.* 26.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cane.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienſium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 21. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 2. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ioniopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem demontiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis: ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Enn.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & H. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* §. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expolitus. ib. §. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Gracci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus, vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur femina, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Gym.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lernaeae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam dici iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyliaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſp.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae studium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hist.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum studia. v. *eruditio, studia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Fud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae v. actio contra v. I. *Fud. Voc.* 1. seq.
Litteras scire nil prodest, nisi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philosophorum. II. *Dem.* 28. v. *Disputatio*, it. *Philosophia.*
Lonchatae, Macentis & Arsacomae amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis causae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. seq. philosophorum. ib. 18. seq. Historicorum. ib. 22. seq.
Loquendi fiducia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyssis gustarunt socii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obscurare. ib.
Lucernam olent Demosthenis scripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Thessaliam. II. *As.* 1. seq. ejus cum Palaestra, ancilla, consuetudo. ib. 6. seq. in Asinum transformatur. ib. 13. seq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Adv.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. seq. cur fictas conscripserit historias. II. 1. *Ver. Hist.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. seq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pseud.* 35. cum Xenophonte se peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani institutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, statuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob tractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum se ab eo proripit. ib. 4. commendat se ei ars statuaria. ib. 7. seq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas dissuadet. ib. 9. seq. spreta arte statuaria, ad eruditionem se confert. ib. 14. a curru Pegaseo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur somnium exposuerit. ib. 18. scripta sua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus scripta ex dialogo & comoedia composita. ib. 5. ad philosophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. seq. philosophorum adpellatur hostis. I. *Pisc.* 1. familiaritas cum potentiori, solius istius causa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapsum inter salutandum ad deos refert. I. *pro Lapsi.* 15. cur se jam senex adhuc in servitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae se comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philosophorum admirator. I. *Pisc.* 5. non invenit, cui se tradere possit, philosophum. ib. 11. sub specie mulieris philosophiam perstringit falsam. ib. 12. non philosophiam, sed impostores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. odor superbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis respondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philosophiae se mancipat. ib. criminibus imputatis absolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pseudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. seq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus semper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Astarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curiosi reprehenduntur. ib. 20. seq. ejus influxus. II. *Astr.* 25. eam sub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a sole mutuatur lucem. II. *Astr.* 3. ecliptis lunae. II. 1. *Ver. Hist.* 19. Lunae solisque oppositio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi solivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera gestant philosophi. III. *Fug.* 31.
Luscinarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur subjiciantur in gymnasiis. II. *Gymn.* 28. seq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, saltator, quomodo se gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam senex leges tulit. II. *Gymn.* 39. instituit exercitia. ib. 38. patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Paras.* 42. astrologus. II. *Astr.* 25. quando in bellum proficisci jusserit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus senex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lysimachus, poëta. I. *Fud. Voc.* 7.
Lysimachus, rex. II. *Q. Hist.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arsacomae amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Maeander succedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum discerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi sunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, suppellectile & vestibus nil prodest. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorsa tradere, amoris signum. III. *Merc.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorsum veniant post mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum post hanc vitam poenae. II. *Jov. Conf.* 17.
Mallenses vaticinandi arte celebres. II. *Pseud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis actus. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Sals.* 53. Medeae receptio, fuga: ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* & I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitidem aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem.* prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, videtur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri lacus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendoceus. II. *Sals.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Mor.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis otiundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Iohr.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Meniae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dom. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* fine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in bircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricium artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix verſatior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47, ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 28.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Miloonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, atheta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 21.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis actas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis actas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aegineticī. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſinus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta; ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 21. variae eorum ſepulturae genera. ib. 23. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos, mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 19. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum ant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muraena, ſaltator. II. *Salt.* 25.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Conſ.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu afferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato, natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Naulicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dom. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Alex.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloecismus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctcrion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedi-

Oedipus. II. *Sat.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oençus Dianam non adhibet ad sacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Convid.* 19.
Oleo perfusi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat statuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori stadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum esse. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuisse dicatur. II. *Pseud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Const.* 4. Olympo superimponitur Ossa. ib. 3.
Omina quaedam infausta. III. *Pseudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hist.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Onesicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoscelcae, mulieres. II. *Ver. Hist.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pseud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. oraculum refutatur. ib. 44. & defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum post eventum contrarium multatio. ib. 27. seq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falsum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Asia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praestigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obstruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi versus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo similis. II. *Q. Hist.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Callistratus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles*. ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad superos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus*. qualem sibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. seq.
Orestae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis sacrificetur. II. *Tox.* 5. seq. eorum columna adolescentiae Scythicae disciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegisthum & Clytaemnestram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. usum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obscurant mulierum formositatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq.
Oroetes, satrapa. I. *Const.* 14.
Orphani relinquuntur discipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus suis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Astr.* 10. ejus lyra stellarum ostendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo astrologicas proposuerit scientias. ib. 10. saltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Pisc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Thressis discerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Osiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. sepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Osroës. II. *Q. Hist.* 21.
Ossa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Ossa superimponitur Olympo. I. *Const.* 3.
Ostentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Const.* 24.
Othryadis litterae sanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere scalpendae auris. II. *Bis Accus.* 2. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hist.* 1 eruditis convenit. ib. quale esse debeat. ib. 2.
Orsculas tondent philosophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum usus in Libya. III. *Disp.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Paeata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pseud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Palaestra, ancilla. II. *As.* 2. amoris magistra. ib. 6-8. seq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyssis insidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit simulatum Ulyssis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerensis, Stesichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva*.
Palma, palmas quomodo scandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius sinus. II. *Amor.* 7.
Pan, municus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res gesserit. ib. spelunçam accipit virtutis praemium. ib. laicivus. ib. 4. Mercurii se dicit filium. ib. 1. hirco similis, cur. ib. seq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. seq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines stupidi. II. *Pseud.* 9.
Parasitus, (vid. *adulator*) ars parasitica quid. II. *Par.* 9. ejus requisita. ib. 4. seq. parasitari beatum. ib. 10. parasitus, animal felicissimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem parasiticam esse optimam. ib. 13. seq. ea discitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam exeoluere multi philosophi. II. *Rus.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. fecus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitrii. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae oblivisci tur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. III. *Tyx.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Opt* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Mer.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Peleï & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 2.
Pelias quid spoponderit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem inlidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 22.
Pentheus, I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peregrinator Cratos. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinatorum erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum mittit. ib. p. 359. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae ogit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 20.
Perillus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 26. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 20.
Perjurium Hermodori. II. *Jur.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbant. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 22. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 2. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus elatus venit in Lydiam. ib. Andromedae accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem praetulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Opt.* 25. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 27.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phacaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum sepelitur. ib. 3. sorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in astrologia. II. *Astr.* 19. ejus fabula. ib. sorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum solis. II. 1. *Ver. Hist.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, justitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia se purgat. ib. 2. seq. cur sibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit statum. ib.
Phalli cum inscriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos passus. ib. 28.
Phaneti sacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tussis dato remedio, ea ipse laborat. I. *Apol.* 1.
Phaverinus a Demonacte illusus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hist.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praestantissimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, affectator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Asf.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi testimonium de Demosthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, cursor, primus dicitur usurpasse salutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipso gaudendi verbo exspirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma sumit. II. *Q. Hist.* 3. Aeschinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. sua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. seq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber sagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. seqq.
Philosophia & philosophi traducuntur ubique. peram & baculum gestant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac passim. Conf. *Sophistae.* philosophi logomachi. II. *Eun.* 1. seq. philosophis constituuntur salaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. sophistica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. seq. hominum se praebent contemtores, deorum illusores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diversae inter se de natura rerum sententiae. ib. seq. quorumdam mores misera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in disputando. II. *Icar.* 6. seq. sectae eorum. ib. 29. multi parasitantur. II. *Par.* 32. seq. tumidi, avari. ib. 52. si illi a barba judicandi, quid sequatur. II. *Eun.* 9. in eis considerandus animus. ib. philosophia ad sobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accus.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. seq. philosophus qualis corpore esse debeat. II. *Eun.* 8. remota philosophorum a praeceptis vita. I. *Pisc.* 34. seq. it. I. *Tim.* 54. seq. quidam durius educant adolescentiam. I. *Nigr.* 27. philosophi quomodo explorandi. I. *Pisc.* 42. philosophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philosophi cujusdam detestanda avaritia. ib. 9. philosophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philosophi cum voracitate conjuncta vinolitas. ib. 11. auditores philosophiae non ex aequo omnes evadunt philosophi. I. *Nigr.* 37. philosophi barbati, palliolo amicti. I. *Pisc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philosophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philosophi cum histrionibus. ib. 31. it. cum asino Cumano. ib. 32. it. cum simiis. ib. 36. philosophiae comites. ib. 16. philosophis indiguari non convenit. ib. 14. variae eorum sectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diversa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. insscitia & dubitatio. ib. 4. diversa alterius ab altero dogmata. ib. tricae disceptationesque frigidae. ib. philosophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum insanientibus comparantur. ib. 37. philosophos oportet esse paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philosophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. seq. Philosophia profugiens ab semidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demissa ut sanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiscitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam transit. ib. 12. philosophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philosophi disputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodestos & impudicos se gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum postulant. ib. 9. manus conferunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philosophos vana excogitasse nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Debr. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diff. cum Hes.* 1.
Phocion, in summa paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. stellarum scientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis se comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum saltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pseud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Astr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete est vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus mimus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtiae. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Oxyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëmae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur atonaiti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5, eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib.
Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. nauficus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Merc.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcherrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tax.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Merctr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Eun.* 3.

Prae-

Praefules quinam Theſſalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. ſeq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conſcendunt altiſſimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, ſaltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Boſporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus á Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine inſigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina reſpondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem reſtituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demoſthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proſerpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Proteſilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad ſuperos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, ſaltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. ſeq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praeſentibus eſt contentus, nihilque eorum tale exiſtimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Pſittopodes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Pſyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis ſpectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Theſpin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum ſorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo ſe gerat adverſus Apellem abſurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. ſeq.
Ptolemaeus Dionyſius. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & ſynonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes ſuffundi, moderati eſt animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narciſſi. ib.
Pugna philoſophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac ſeq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum ſtudioſo. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros ſemper Diis gratos fuiſſe. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non ſemper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praeſtantiſſimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum ſpectator. III. *de Domo* 2. earundem adſpectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. ſeq. de pulchritudine diſſertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes eſſe cupiunt, ſed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mantuetum. ib. 8. de pulchritudine ſua Deae magnifice ſentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei ſtudetur in omnibus operibus. ib. 25.
Puliciſagittarii. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Pulicum veſtigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnaſiis ſubjiciantur. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram geſtat ſummus ſacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum deſtinatus. III. *Gyn.* 11.
Pygmalion, deperit ſtatuam Veneris. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Oreſtae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. ſeq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreſtes.*
Pylius, ſenex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum ſupervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat eſſe judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. ſeq. Epirota ab adulatoribus circumſcriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices ſubiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potiſſimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Iſidis ediſcit. ib. ſequaces ejus. ib. in Aſpaſiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philoſophus. ib. 20. hoſpes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa ſujurioſe dicuntur. ib. fabarum oſor. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. de transformatione iſtius. ib. 21. quomodo ſalutare conſueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus ſcientiae. ib. 2. cujas, ubi inſtitutus. ib. 3. transmigrationem animae ſtatuit. ib. 5. averſatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiſcitur. ib. 13. ſuperbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. ſophiſta. ib. 18. fabula de Pythagora ſacris Eleuſiniis intereſſe prohibito. III. *Pſeudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promiſſa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucata. II. *Bis Acc.* 31. insita poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cas.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dom. Enc.* 16. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichi, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aequ ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia insurata e Patara. III. *Merc. XIV.*

San-

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piscis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. sapientis a sophista differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Assyriorum pessimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnasse. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia festum septem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronos.* p. 393. seq. otium in hoc festo imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exfecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Astr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni sacerdos & sacrificium. III. *Saturn.* 1. septem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos se devorasse negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. sed senex & podager sponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia sponte nascebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronos.* 10. & 11. Castravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum descriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. scapham dicere scapham. II. *Q. Hist.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vs. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis similes vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hist.* 36.
Sciron, justitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Scyphis se impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta severitas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. sagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhospitales, agrestes. ib. 8. cur sacrificent Orestae atque Pyladi. ib. 5. & 6. seq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non spectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter se fides. ib. 39. seq. it. 61. pellem insidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. supplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo distent ab Alanis. ib. 51. sagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. sagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incursiones reprimi, in votis est. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae sine examine spernantur. I. *Herm.* 34. cui similes, qui uni se plane mancipant, ceteris valere jussis. ib. v. *Philosophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. seq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidisse conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. simulacrum ejus in templo Junonem ostentans colendam, non se. ib. 39.
Semivocalibus secundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pseudolog.* 27.
Septem diebus a templo abstinent qui mortuum sepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pseudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) sepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. sepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi sunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pseud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipsad.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi sciunt dominorum & honesta & turpia. II. *Asin.* 5. serviisse ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo responsum. II. *Pseud.* 27. de eo. II. *Q. Hist.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, saltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr* 4.
Sidonius, sophista. II. *Dem.* 14. istius quoddam inventum rejicitur, utpote spem praetergredi visum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Astra.*
Sigilla solvendi genera. II. *Pseud.* 21.
Signum. vid. *statua, simulacr. imago.*
Silenus saltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus senex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia est simia, quamvis aurea gestet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii saltare docti. I. *Apol.* 5. simium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. saltare docentur. I. *Pisc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pseudolog.* 2.
Simonides ordine collocasse dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum spectatores ubique respiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindoni. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 9. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Partherum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Par. Enc* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac Junae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Conf.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. *D. Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort.* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Lexiph.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. coronatus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Gym.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rhetae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 100 f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 24.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienses, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Dome* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therstagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis; serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienses encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi elegit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem raſi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Simmide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. incit tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Merct.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25,
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, ſ. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum etc. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine tumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guttando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XII. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virge.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quae ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀδολτηρία I. Cont. 11. 505.
ἀδρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνω inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰομαι εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 31. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὸν ἀγαπῶν] σὸν ἀρκούμενος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀντὶ τοῦ ἀρκείσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείρουσιν τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγένεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήρως II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 352.
Ἀγκύλος . τοὺς μὲν Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἄγνως I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγω. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγωγὰ ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοραῖος I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγορὰς Ἀχαιμενίδα γενομένου πότε, νῦν δὲ Μιθρης καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι πόρ' ἔφετο, καὶ πάλιν αὖτος αἰτεῖται, ἐμοὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεῖς I. Tim. 51. 166.
ἀγχώμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδην al. ἴδην II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑστάτην δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὴν τοῦ ἀδελφοῦ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἀΐδω I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντας Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν ἔκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124, πολλὰ κατὰ τὰ εἰκότα ib. 3. 104.
Ἄδμητος . παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράστεια III. Pſeudol. 30, 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰεὶ Fenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653, conf. αἰεί.
ἀεροκόραξις al. ἀεροκόρδαξις II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀήρ] an ἀέρ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀεστὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὼς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλιον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπεὶδὴ γὸ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγιαλὸς . Αἰγιαλὸν Edd. ἀκτὴν II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀεὶδιον . ἀΐδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. J. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὁμματι I. Cont. 24. 523.
αἰνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρέω . ᾑρέθη al. ἡρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἧξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Pct. 37. 358.
αἴτροσ I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὦ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωρούσα. Edd. pr. ἐπιφοῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115, τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπιτόθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρωτος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαστικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴν . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθίαν al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὲς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρίσι ex emend. Sonlii. ἀκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀπρόδηνα I. Necyom. 7. 465.
ἀπροποδιτί πω] ἄπρω ποδίτε J. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονεία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἁλαπαδνὲς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλεκτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλεκτρύονα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλέξανδρ☉ μὲ ἐπιθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὸν Ἀλεξάνδρ ἐπιθυμίαν προσεξέκαιεν III. Calumn. 17. 148. ἐγγίσθαι τῷ Ἀλεξάνδρ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἁλιεύοντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἅλίσωτ☉ I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμβρα H. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιβιάδην τὰ βόϊα III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Halc. 2. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' infertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖ☉ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἢ al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκεως I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλλόξ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 360.
ἄλλ☉ . τρόπ☉ al. ἄλλου τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ☉ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλων. alii male ἄλλω I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλως μὲ διηθίτι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλως ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἅλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἁλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἁλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἁλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμμα Edd. forſan ἅμαι III. Saturn. 4. 387.
ἁμαθία . ἁμαθίας al. ἀμαθίας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττων . ἀμβλυωττοῦσις I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαιὼς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμαλίκτ☉ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμαυρίας . . ἀμαυρὶ I. Tim. 30. 144.
ἀμαῦλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμαύλει al. ἅτε I. Necyom. 15. 477.
ἀμαυλίαι I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμαύλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμαυλήσασθε τῷ ὀλκῷ I. Herm. 79. 823. ἀμαυλούμενό δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμαυλίτητ☉ . . ἀμαυλίτητον al. ἀμαυλῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμαυλὶς ἐστι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμασ☉ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμαγάτη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτόφως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμύγδαλ☉ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῦ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ δ' Ἀμφιβολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχου Edd. ἀντιλόχου II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ☉ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀνιγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνώδυν] ἐσφάνην I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶν . ἀνάδηθι al. ἄνθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῷ ἀναθήματ☉ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶν al. ἀνιδῶν II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀνελώμεθα al. ἐλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμην I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξι☉ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀνανήφων. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt ἢ ἱκετεύσει. I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότ☉ Edd. ἀπηλωκότ☉ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶ I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεῶ II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τῶν Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι☉ al. male ἄξι☉ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξι☉ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσαμεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπιμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναῤῥιπίζω . ἀναῤῥιπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμ☉ Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβεῖν . ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασῤῥίφοιλε. Edd. ἀνασῤῥίφοιλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμβρου, lege ἀνατεμορόμβρου I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ κλεψιγαρούμβρα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατῤραμούσας ex O. ἀνατριπομούσας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττειν ἀντὶ τῦ ἀνειλίττειν πείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφέρονται *Solan.* vult ἀναπέφυλε II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδριάντι αὐτῦ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμπόιητος nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμπόητον. ἠνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἢ Ἀνεξίτηλον ἀεὶν καλλαϊστεῖται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τε II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχομαι. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθίσταμαι III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γίνεται ἐξὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλοῖα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. φύσει τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῆς al. ἀνεὶς I. Tim. 57. 174. ᾗ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιόμενα al. ἀνιῶμαι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνιῶμαι C. ἀνιόμενα II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνικτος. οἱ μὲν ἀνίκητοι II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀναλαλύζων] ἄλλως χράφε) ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. Ἄπυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀντανδρος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιμείδει I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομέω II. Astr. 12. 366.
τ' ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπρισσεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλον I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρον. ἀνύδρων al. ἰνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόλιτος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόκριτον II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξύνης ex emend. *Sol.* ξύνης Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰνώνως II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξιῶ. ἠξῦ al. ἠξίου I. Nigr. 31. 72. σὺν ἠξίωσε I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀξύμβολον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγίλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἃς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῦτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντήσεται *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντήσεται Edd. pr. ἐπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ. ἀπὸ τῶ τὸ τοῖς ἐθνοῖς τεθειμένον ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαντα ὧν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαντα al. ἁπάντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἀπάσης al. τοῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατάω. ἀπαίτων male, *f.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπήιμι omnes Edd. prave ἀπείμι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν ὡς πολλῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειροκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων. ἀπείρου Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύστο ex *Fl.* ἀπεξύστο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπτυμαι al. ἀπέπλυσται II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέτε. ἀπέπαυθε O. ἀπαίπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπηρεφέως II. Lex. 4. 327. ἀπηρεφέστερον al. ἀπηρεφέστερ I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπιξένεξε Edd. forsan ἀπεξένεξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπίχομαι al. ἀπήχομαι II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἄπιφθος I. Catap. 9. 630.
ἀπηῶς Edd. ἀπήνους vult *Solan.* III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπηχὴς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μυτρις I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτον II. Asin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Astr. 7. 363. ἀφ' ᾧ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐπηχόμεθα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδιδράσκω .. ἢ ἀποδράσαι] ἀποδράσαι παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσαι al. ἀποδράσαι ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπετήσας I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόλειψις — ἐπὶ τ' ἀπολείψεως ἐπήχθη τ' ἰμαυτῶ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀποτρίψεως ἐπήχθη τοῖς ἰμαυτῶ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀπόθεσθαι I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀπολαρτιῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπολιμπάνω. καὶ ὃ αὐτός μοι ἀπολιμπάνει βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀπολιμπάνει) *Jensius* vult ἀπολιπὼν, ἀπολιμπάνει) II. Abd. 159.
ἀπόλλω. ἀπολελλικὶ μοι al. μοι al. ἀπολελλυσμένον τὸ θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀπολλυόμενοι al. ἀπολλυμένοι I. Necyom. 12. 473.
ἀπολλαίου I. Catap. 16. 638.
ἀπολόττω al. ἀπολ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀπομένω, ἀπέμεινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολείπω] ἀπαλαιφθῆτε al. ἀπαλειφθῆτε I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογία .. εἰ τῷ τίλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀπυλογίας III. Diff. cum Hes. 5. 243.
ἀπομπηνεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοια] ὑδρὶς II. Asin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξῖν I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρ. Edd. ἀπόξηρ II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γράφεσθαι τὸ ἀποξύσμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποσηγνυμένῳ reftit. ἀποπηγέμῳ vulgo III. Diff. cum Hes. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μὴτε ἀπορήτους II. Q. Hist. 44. 57.
ἀπορρίπτου. ἀπερρίφθαι al. ἀπορρίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀπορρίψαιμι al. ἀπορρίψαιμις I. Herm. 23. 761.
ἀποσεῖσθαι. ἀποσεισάμενοι al. ἀποσεισάμενους al. ἀποσεισάμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλάω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκυάζω. ἀποσκυάζῃ τὸ ἀχολίας ὦ θεράτων I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυχόντες al. καλαγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσωσιν al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῶσιν al. τὸν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποστάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποστενάζω. ἀπιστένακε Edd. forſ. ὑπεστεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω . ἀπεστράφην al. ἀποστραφὴν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτίκω . ἀπετάκησαν, al. ἀποτάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιος II. Gall. 2. 705.
ἀποφαύω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφυω . ἀπέυγκαι al. ἀπέυγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφυεῖς Edd. ἀναφυεῖς malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365.
ἀπεύσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τ' Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφράττω . ἀποφραττόμενος al. ἀποφραττόμενος II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψυχω. ἀποψύξῃ III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. ἐχ ἃ πρὸς τ' Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητος .. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπῳδὴ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθῶ . ἀπωσάμενος κυδοιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἆρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργῶ al. Ἄργος I. Sacr. 10. 594.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργᾶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργος . πέμψω γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ϵ ῥαδίως ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρίγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀρίσταις I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρίστιος . Ἀριστίας al. Ἀριστᾶ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστας I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστόλας I. Tim. 30. 144. Ἀριστόλαν II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνει I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης εἰ ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἄρκας . ἢ τὸ Ἀρκάδων ὑπλίτικον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεῖον I. Catap. 1. 620.
Ἁρμοσίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρπεια κρία II. Jup. Trag. 30. 676.
ἁρπάμενος II. Amor. 5. 402.
Ἄρτος . ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σταφῇ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαι abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἢ Ἀρρίαν γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτος αὐτεπιτρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῃ φύσει II. 2. Ver. Hiſt. 23. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] αὐθέντου I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρῴαι ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τ' ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρρα . ἄρραν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρραμα . ἀραμμάτων al. ἀκραυμάτων I. Nigr. 32. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφῆς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς ἡ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμος II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδος I. Pisc. 36. 605.
Ἀστάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀστασίας Edd. priores ἀπαρήγτους II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστῖν . ὑ ἢ ἀστῖν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστραῖος II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσύμφυλος II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφόδιλος I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτος εἰ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἄτερ II. Icar. 13. 767.
ἄτιγκτος II. Alex. 25. 233.
ἀτιμιαρτος II. Icar. 4. 756.
ἄτικος . τ' ἄτικον τ' πλουτιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτιρης . ἀτιρῆ, al. ἀτιρης I. Prom. 16. 199.
ἀτιχῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπος . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώταλον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτος I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρεπτ☞ al. ἄτρεφ☞ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτυλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικος . εἰ ☪ Ἀτλικὸν μὲν ἐπαινῶν εἶπας ϯ Σόφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ☞ I. Catap. 4. 625.
αὐθένας☞ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ☞ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μάτασι al. εὐθέως μαίνεσθ' I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μαινησεῖλα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπροσωπ☞ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ὅτ☞ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ' ὀργῆς al. αὖ τὸ τ' ὀργῆς κιφάλαιον ἡλικον ἐὼν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377.
αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῦ Edd. omnes ϝ. F. R. mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα ϯ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὸν Edd. ἄτιλον III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὑτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὑτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὑτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὑτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὖτως III. Pſeudol. 4. 166.
ἀφχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρῶν . ἀφαιροῦμαι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμαι, al. ἀφαιροῦμαι I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεῖῃ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένῳ ϯ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
σὸκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφιλὶς al. ἀσφαλὴς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιασανῖις II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον☞ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφίξαι ϝ. ἀφῖξαι I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης ☪ τῦ Ἄρεως☞ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυστ☞ I. Cont. 8. 500. ἀφυσία Edd. male ἄφυσα I. Herm. 79. 823. ἄφυσον Edd. ἄφυσσον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτι Ἀχαιῶν Λιγυσῦσι III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ☞ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ☞ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδιζε I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίψαν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάϊ☞ Guj. πάϊ☞ III. Tragop. p. 661.
βαβυκίτια al. βαβυκίτται I. Tim. 26. 139.
βάκηλ☞ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βαλχυρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ☞ ἂν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάραν ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . ᾧ ϯ βασιλείδῃ I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ☪ ὢν βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736.
ὢν τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ☞ I. Piſc. 9. 577.
βατιαρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδέλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ὁ Βενδὶς δὲ αὐτὴ II. Jup. Trag. 8. 651.
βιβλοι al. βιβλίας I. Sacr. 14. 537.
βιλόπη . ὦ βιλόπη emend. Hemſterh. pro ὦ βλόπη I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 4. 267.
ϯ ἑκάστῳ βίον ἐπὶ ϯ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίπω . βλίπεις al. κλίπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὁ τοῖς ἐλάττοσι I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ☞ al. βάρβαρ☞ male I. Prom. 1. 23.
βορὰν Edd. pr. male βορὸν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ☞ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta ϝ. βούλεσθαι I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένους Edd. βουμένους II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male βούσορις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχος. πρέπει βρόχων I. Tim. 20. 131.
βρύτλος al. βρυττίας, al. βρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάσομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λίθου I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψου corrigend. βυρσοδέψων I. Tim. 30. 144.
βύσσ. βεβυσσμένοις I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ὁ Ἑλὶς βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλὶς II. Dem. 57. 393. εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρίβου I. Mere. Cond. 13. 668.
γαλάτου I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ reſtitutum pro κὴ II. Salt. 73. 307. γὰρ *Solan.* γε II. Dem. 3. 376. γὰρ Edd. δὲ II. Aſin. 51. 619. γὰρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰρ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. γὰρ κὴ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γαστίου III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστήρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρομαντεῖα II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. γὰρ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένους *Fr.* γεγονυίας al. III. Conv. 20. 434.
γεγεννηκέθ', male Edd. pleraeque γεγενηκέθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι. ἢ γελοῖ. λέγφιρυσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ἐφλεγμαίνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτος III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ὑμῶν πάντων III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γενεάδας. ὦ γενεάδα I. Cont. 21. 518.
γενεαῖος II. Phal. Pr. 5. 192.
γένεσιν Edd. γένεσι II. Salt. 44. 294.
γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰτυῖνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμοιρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. ἡ Ἡλιακὴς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ὑπὸ γῆ al. ὑπὸ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθ al. γενέσεσθ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἐστὶ τῷ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γράμμα. φασὶ γράμμα τὸ λεπτόγραμμον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γράφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γράμμης *Pell.* γράμμις II. Par. 27. 857.
γράμμων I. Harm. 3. 855.
γράμμος deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γράτταν προαγαγεῖναι I. Tim. 55. 172.
γραττάω. γραδεσομένων Edd. priores γραδευομένοις II. Salt. 63. 301.
γραῦς II. Aſin. 8. 576.
γράφος. γεωγράφος marg. *Al.* III. D. Meret. 15. 323.
γράμματα. τὰς δὲ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195.
γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, *P.* & *L.* γραμμάτια Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματιστὴς. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ *Fl.* ſola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψεις al. γράψῃς I. Nec. 2. 458.
γρίφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρύπος I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύζιον γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυπόπωλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρος II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνῇ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδρικέομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαις Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας *Junt.* γυναικῶς I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ὁκ γυναικός τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλάσσων II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναικὸν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύοντες *Pell.* δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσιος II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιον τε τῷ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανεὺς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὴ al. δὲ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μοι omiſſ. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ὁκ Edd. δὲ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δῆ al. δὲ I. Nigr. 19. 57. ὑδὲν γὰρ δεῖται μοι τούτου ἴσχειλε III. Navig. 44. 276.
δήθ. δήθεν al. δηδὲν I. D. Deor. V. 216. ἐδιδάκησαν not. III. Conv. 12. 426. δηδιότας Edd. δηδιότες II. Par. 55. 878.

δύκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δειχομένην, *Jenſ.* δεχομένην cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δίκας. τῇ Ἀττικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικίλεια II. Amor. 24. 424.

δίημα. δίιμαΐα al. male διίγμαΐα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἰδὼ I. Vit. Auct. 19. 558. ᾧ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δεῖνα μύστου II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς ᾧ ἔραστα II. Gall. 6. 711.

δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμενα II. Tox. 63. 567.

δίλτος I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ἐκ τῆς Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ἐκ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐκ Δελφοὺς ἔστω II. Alex. 8. 216.

δυστοτοὺς II. Bis Acc. 8. 800.

δύχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δύω I. Prom. 3. 187. ἰδύησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδεγμένος I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δθὺν Edd. δθὸν II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δεῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλέον II. Salt. 38. 291.

δημιόργος I. Tim. 30. 143.

Δημήτριος II. Salt. 63. 301.

δῆμος I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοσιοῦται I. Scyth. 8. 868.

δημοτικῶς ἐσαλμῴδει I. Scyth. 5. 865.

δημοτουσία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήου. δεδημωμένος I. D. Mort. X. 11. 374.

Δηοβάδαι II. Alex. 35. 242. Δηοβάδομαι emendatum Δαιδάδομαι Edd. III. Nav. 32. 269.

Δηογγίαν I. Piſc. 14. 586.

διαίνω. ἰδίην' al. male ἰδίηνι I. Merc. Cond. 20. 675.

Δηίφα. δῆρις I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίαι II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Δηκορίαν I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.

Δηκρίνω. Δηκρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

Δηκρίτῳ I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηκρίτοιτε al. εἰ μὴ Δηκρίτης al. εἰ μὴν Δηκρίτοιτε I. Prom. 1. 25.

Δήλογος I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

Δημόνων recte ex P. διακείμενος Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Δημήτρος. ἐκ Δημήτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Δηνίαν τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.

διανυγμὸν II. Tox. 61. 565.

Δηνίαν II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαιλας al. διανύσαιτα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Δηπίνω. ἀμφότεραι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασαίνω I. Tim. 7. 113.

Δησκευάζω. διεσκεύασε al. ἐκεκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Δησπίνω I. Tim. 21. 131.

Δησσίνω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴν I. Prom. 16. 199. διατριβῆν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρέψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομαι ὁράστων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μνήμῃ διέφυγε I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν & διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμένῳ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Δηάφορον I. Herm. 81. 825.

διαφόρᾳ Edd. Δηάφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττον al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάσκαιό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διδάξαι I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδασκάλῳ. εἰς διδάσκαλον πίμπει I. Somn. 1. 2.

διδόξῃ al. διδόξῃ I. Merc. Cond. 8. 664.

διείρω II. Alex. 26. 234.

διεξειμι reſtit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξέρχομαι. διεξελευθότες al. ἐξελευθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διέφορτο II. Eun. 2. 351.

διευκρινεῖν I. Herm. 7. 747.

διεχθέρομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὴς. διηνεκῆ κεκτῆσθαι τὸ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.

δίεημι. διαεῖσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίεημι. διαεῖσας ib. ὡς διεσεῖν III. Conv. 33. 441.

δίκραιον] δίκρανα πενία τινὰ ἐ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δίκασιτε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δίκασαι abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας Ϲ ἀμοιρεῖς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖον. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Merc. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 28. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογῶ. ἀλλ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διαμαλόγῳ I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσῳ. Διονύσου al. Διονυσίου I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαῤῥύξας I. Tim. 53. 169.

δίπλεθρον II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψης al. διψῶ I. Nigr. 16. 55.

δίψῶντα κεκραγόντα I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκὲν I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἔδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόξεται al. δόξεται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δομέω. κατὰ τὰ αὐτοῦ δομοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δομοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδομοῦν I. Tim. 25. 138.
δομῆ ex W. δομεῖν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δομοῦντι Edd. male δομῶντι III. de Domo 23. 204.
δομῶ al. δομεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δραστιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δρυφορίαν. δρυφορήσαντες al. δρυοφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δρυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. δρυφόρημασιν II. Icar. 9. 760.
δρυχεῖον II. Asin. 27. 596.
δράμασι⊙ Edd. πράγμασι⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττου. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.
δρύας I. Pisc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. sed legendum δρεπομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρομύ τι Ϲ τεταιῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμυς W. Edd. δρόμους II. Astr. 17. 367.
δρύμβον forsan ἐρύμβον dicit *Solan.* III. Musc. Enc. 9. 97.
δρυπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμβα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσιαι emendatio *Gesn.* δυνήσῃ] vulgo II. Par. 8. 845.
δυησόμεθα Edd. δυσόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένους al. δυναμένης I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασαι al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυῖον. ἰδίνεον Edd. ἰδίνευον male II. Salt. 13. 275.
δύνα. κατὰ τ' γῆς δῦναι I. Pisc. 38. 607.
κ᾽ δύο τινὶς II. 1. Ver. Hist. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσίλιγκτ⊙ I. Pisc. 17. 588.
δυσίφως. οἱ δυσίφωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκλεδόνις⊙ II. Amor. 39. 140.
ὦ Δωδώνη νέον II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδη ex emend. *Solan.* pro δωσιάδη II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὸν Ἀριστέλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμῳ Ϲ πέμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἤγγιλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ᾗδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἔγγυς. ἐγγυτάτῳ an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλεῶν I. Pisc. 12. 581.
ἐγχίω I. Pisc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτρώμενον restit. ab *Solan.* ἐκχυτρώμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μὲ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἐμῶν al. ἐμοῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἐμᾶς al. ὁμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Pisc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχειμοι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Gesn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. με ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Asin. 16. 583. ἐμέων II. Jup. Trag. 34. 683. ἐμῶν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοῦ II. Amor. 9. 406.
ἔδιοτα W. αἴδιοτα II. Q. Hist. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακίαν. ἐθελοκακίᾳ] ἐθελοκολακεῖ F. adscriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. septem seq. verba in Edd. omissa sunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴσ᾽ γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. λάτ τῷ ϲὺ ἔθει λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἐθῶν al. ἰθυῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἴωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. sed ἐ legendum adscr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ κ᾽ in G. deest κ᾽ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ κ᾽ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἐξῶν Edd. εἴτε ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ἐπάσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *F. F. R.* II. Asin. 3. 570. εἰ omissum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἶγε al. ἴσγε al. ἴστε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῆ ubique legitur II. Asin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Pisc. 48. 616.
εἰδῶν. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ἐ ἦ ἐᾶν ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἶδε F. οἶδα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμαι. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδότας al. εἰδέντες I. Tim. 15. 126. εἰδὼ γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδοῦ al. εἰδοῦ ib. I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. εἰδῇς ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ὦ ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἶδε B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὲν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. εἶδε Edd. εἰδὲ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκασικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰς εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἐπτὰ Ϲ ὀκτὼ II. Q. Hist. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκὼ ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμματα restit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ὑποστικὸς ἡ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐστ deest in F. I. Nigr. 14. 53. ὂν *Fens.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τὸ ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deest I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Pisc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκεῖνόν al. κ᾽ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἐστ μὲ ἦ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ᾽ ὢν *Solan.* ἔστ, ἂν I. pro Lapl. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσται ex L. & W. ἐστι Edd. III. Diff. cum Hes. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἔσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς ἐᾶν εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσου I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Asin. 41. 609.
εἶρον. ἐρεῖν al. ἐφρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνίαν I. Pisc. 22. 592.
ἐς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἐνὸς ἦ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀρκύνου βίον II. Amor. 49. 453.

ἀσδίχομαι. ἀσδέξατο F. ἀνδέχατο I. Necyom. 10. 471.
ἀσδίχομαι I. Tim. 37. 139.
ἀσαύθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀσπομιζομένῳ al. ἀνομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
ἀσήρχομαι. ἀσήρχετο ἀπαγγράφομαι leg. ἤρχετο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀπ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἀπ' τ habent pro τ' ἀπ I. Herod. 2. 833. ἀπ' πρώτης διακυβς μονάδ II. Alex. 11. 219.
Ἀπάνη I. Sacr. 2. 528.
ἀπάτη al. male ἀπάτων I. Herm. 52. 793.
ἄπνης Fenſ. ἀπάτης I. Herm. 26. 765.
ἀπάστατι II. Aſin. 29. 598.
Ἀπάτη I. Cat. 7. 628. Ἀπάτης δῶρον I. D. Mort. I. 2. 331.
ἄπ γε Edd. ἄπ τε II. Tyran. 14. 152.
ἀπεῖ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἀπεῖνο al. ἀπεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἀπείνης ex Mſ. Gr. ἀπείνε Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἀπείνην τὴν al. ἀπάτης τ' I. Merc. Cond. 42. 704. ἀπείνῳ W. & L. ἀπάτης Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἀπείνῳ recept. ex F. ἀπείνον Edd. II. Par. 52. 876. ἀπεῖνοι ſic Edd. ἀπείνων vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
ἀπηλύ. α. ἀπτιθηλυμόρῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἀπβόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἀπεπεφώναι Edd. ἀπεπεφήναι II. Bis Acc. 1. 792.
ἀπεπίου. ἐξεπεπίωτο L. & P. ἐξεπίωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἀπεπτω. ἐξεπέπεπλο Edd. ἐξέπεπλο II. Jup. Trag. 16. 662.
ἀπαλῆθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπαλεχότας receptum pro λαβόντας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἀπρίω I. Piſc. 10. 579.
ἀπτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἀπτρίψαιδες Edd. ἀπτρέψαιδες III. Mort. Per. 25. 349.
ἀπτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἀπφορίαν. ἐξτφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἀπφόω. ἀπτιφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἀπχύω. ἀπχυθησόμενα al. male ἀπαθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἀπὼν. ἀπόντες εἰσὶ I. Merc. Cond. 2. 653.
ἀλαζονίαις al. διάκοπις II. 2. Vet. Hiſt. 26. 223.
τὰ ἀλαγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῷ Ἄλιν βωμῷ II. Bis Acc. 21. 818.
τ' Ἀλιφαντέων II. Gall. 6. 712.
ἀλίφας. ὅτι τ ἐξ Ἰνδῶν ἀλίφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἀλοίτω. ἀλοιψόμεν O. ἀλοίψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἄλλων. τὴν Ἕλλην ὑπωπᾶσιν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipſis adverbii ἕνεκεν, in τούτῳ ἀγαθοῦ ἕνεκα τούτου III. Adv. Ind. 5. 103.
ἀμάτης II. Salt. 82. 312.
ἀμόβιον. ἢ ἀμόβιον ἡμῖν γένη III. Deor. Conc. 7. 532.
ἀλπίδας Edd. ἀλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἀλπίζῃ Edd. ἀλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἀμαυτὸς. ἀμαυτὸν al. ἀμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἀμβάται. ἀπὸ τ' ἀμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἀμβαίνω. ἀμβαίνοις al. ἀμβαίης al. ἀμβαίῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἀμβοήσαμεν ex O. ἐκβοήσαμεν Edd. III. Nav. 20. 255.
ἀς τὸ ἄμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἄμπαλιν ἢ al. ἐν Πλάτωνι οἱ III. Nav. 3. 249.
ἀμπαρήσαν ex emend. *Solan.* ἀπαρήσαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἀμπιπλᾶς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἀμπίμπραμι. ἀπεμπρήσειν al. ἀπεμπρήσων I. Cat. 12. 638.
ἀμπίπτω. ἀμπεσοῦσι Edd. ἀμπεσούσης Gr. III. Fug. 2. 366.
ἀμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἀμπρίαν. ἀμπρίαι F. ἀμπρίαν I. Cont. 11. 504.
ἀμπρίαν. ἀπίπρια al. σαπίπρια I. Somn. 14. 19.
ἀν Edd. pr. ἀπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἀν Edd. ſed G. L. ἀπὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἀν γαστέρα reſtit. ex *P.* ἀν γαστέρα antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἂν ex M. ἀν Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἄν τι ἀκάτη II. Imag. 16. 475.
ἀν' ἀναγκ ἀναπόφευκτος II. Icar. 1. 752.
ἀνάλι. ἀνάλιος ἀλάλογος I. D. Mort. I. 1. 288.
ἀνανπίαμαι. ἀνανπιάμαλα Fenſ. ἀνανπιάν. I. Herm. 21. 765.
ἀναπτ I. Piſc. 20. 590.
ἀναποθήκαν. εἴτα οἱ μὲ ὁμῶν ἀναποθήκαν. I. Herm. 75. 817.
ἀναυλ. φωνὴν ἄναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἀναύα. ἀναυάρμ al. ἀγναυάρμ I. Tim. 6. 112.
ἀναυσαμούν C. male ἀκαυσαμούν I. Prom. 18. 201.
ἀνδίκημαι II. Amor. 46. 450.
ἀνδιᾶς al. ἀνδὶς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἄνδρ additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἄνδρ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἀνεδύσατο ex M. & S. ἀνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἄνεκα. αὐτὸς ἄνεκα πάντα ἀκτενιζόντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἄνειμι. ἀνῇ al. ἂν I. Tim. 8. 115. ἂς ἀνῇ II. Icar. 11. 763. ἀνῇ μοι μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἀν τ' ἀνίοντα II. Phal. Pr. 5. 192.
ἀνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἀνὶ Edd. ἀπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἀντάκρου I. Tim. 56. 173.
ἀνῆκται G. ἀνεῖται III. Herc. 1. 82.
ἄνεπλ. ὁ ἀνοπλ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἀνοχλῶ al. ἀν ὄχλω I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἀνοχλίαι. μὴ ἀνόχλει ἂν O. addit ἀ μοῦ ὑπῶν ἀκτερόνα μάτω I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἀντεῖα I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἀντίμων I. Scyth. 1. 859.
ἄν τι Αἰν. τὰ ἀν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἀντιθῆν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἀν τουτῳ III. Conv. 15. 428.
ἀντιχ. ἀντιχει V. ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἀντυγχάνω. ἀντύχωμαι al. ἀντύχω I. Tim. 5. 110.
ἀντυπόω. τὰ χρώματα τ' φαίνεται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀντυπούμενα φέρει I. Somn. 8. 12.
ἀνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ἑ ἄλλα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἑαυτ al. ἐξαίρετ I. D. Deor. XXII. 2. 269.
ἐξαγορᾶν I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγώνιο II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ' ἀμαρτάνειν ὕπνου ταχέως ἐξαμβλύνειν I. Somn. 8. 12.
ἐξανθῶ I. D. Mort. XX. 4. 416.
ἐξαπατᾶν I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρ. σὺν ἐξαρ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαρκεῖν ἔσαι II. Phal. prior 6. 193.
ἐξῆμαι I. Cit. 8. 630. ἐξῆσαι al. ἐξῆναι I. Herm. 47. 788. ἐξῆναι ἐφίστ II. Bis Acc. 4. 797. ἐξῆτ. ἐξῆσαι al. ἐῶσαι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξεργασταίμεθα al. ἐξεργασόμ I. Cont. 4. 496.
ἐξεστι ἐξελθὼν v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξ-

ἔξ̓ίτασις I. Prom. 12. 195. ἐξαίρετον I. Pisc. 15. 586.
ἔξαγόρασαι II. Q. Hist. 27. 35. τοῦτο ἐξῶρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοστολισάμενοι al. ἐξωπλισάμενοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξοφρακίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βάλων III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμοίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. ἐοστέρας ἑαὰν al. ἑαὰν I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐὸ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπάγετο B. male ἐπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαναίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαις I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσεις Edd. ἐπαινέσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησα I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶν variat καπαινῶν, ἐπαινῶν, & αἰνῶν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ὑπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ἐπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνω alii addunt αὐτῷ δόκουσι I. Prom. 1. 185.
ἐπαναφέρομαι I. Herm. 85. 809.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναις al. ἐπανατόνοις I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανασὰς Edd. ἐπανασὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπὶ al. εἶτε ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπιόσῳ ib. 23. 593. ἐπὶ γὰρ ἐπίθηκα τῇ δόρᾳ τὸ πῶρον al. ἐπὶ δὲ ἔθηκα τῇ δόρᾳ τὸ πῶρον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισπυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκλαφῆναι *Kayſ.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπειροδρομῶν II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπεσόντας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαιον ex emend. *Kayſteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλπεις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελάσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπιβᾶς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστριψα Edd. ἐπέστρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπιφρατίδα al. ἐπ' Εὐφρατίδα I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπηγόρευα II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπηχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ᾧ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δόξῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Gesn.* ἐπίσης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κεφαλὴν al. male Ἐπικεφάλιον II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἀδὶ ἐπιβῶναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβουλὴ. *Pell.* ἐπιβόλῃ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβόλας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβουλὰς al. ἐπιχειρᾶς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβύστης. ἐπιβυστῶν al. ἐπιβυστῶν ὀδυρμῶν I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβουλεύσειαν al. ἐπιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβυλος. ἐπιβυλόπολιν al. ἐπιβυλευτόπολιν I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 132.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐπιγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγράμμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδεῖξαι al. ἐπιδεῖξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδεικνύμενον I. Harm. 3. 855. ἐπιδεικόρμῳ al. ἐπιδεικόρμων II. Aſin. 52. 620. ἐπιδεῖξ III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδιατρίβω I. Somn. 9. 13.
ἐπίδεξον ex W. ἐπιδεῖξ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημῶν. ἐπιδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito αὐτοδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρώσκω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρὰς τινας λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρὰ τὰ ἢ μαστρία II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπικαιρος II. Aſtr. 15. 367. ἐπικαιρᾶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμαύροπα. ἐπικαλαμησόρθρου Edd. ἐπικαλαμησόρθρου II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλῶ. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικείρω I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλοθῶσι Edd. pr. ἐπικλωθῶσι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρειος. Ἐπικούρειοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρῶν pro ἐπιτυγχάνων II. Aſtr. 2. 361.
ἐπίκοπος. ἐπικόπτω al. ἐπικόπτω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλάπτε al. ἐπιλάπτω I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβέσθαι al. συναπολαβέσθαι I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαβόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελαθημένου al. ἐπιλελαθημένους male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶν. ἐπιμετρήσουσι III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινοῶν I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοῶν. ἐπινοήσαν Edd. ἀπενοήσαν II. Amor. 16. 416.
ἐπνοίσας] ἐπνοῦ Mſ. Gr. ἐπνοῦσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπνοῦς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῆς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπὶν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίφ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπόπαι ὄπτων al. ἐπιπαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιπάρομαι. ἐπιπαρόν I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλέκω. ἐπιπλέξαι al. ἐπιπλάξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέω. ἐπιπεπλεγμένου al. ἐπ—μένου I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπνοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὴ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιπορῶν. ἐπιπορῇ al. ἐπιπορᾶς I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιῤῥέω. ἐπίῤῥει al. ὑπίῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπιῤῥέον I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσκοπον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπουν al. ἐσκόπουν I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοπὸν forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπος ἔσται I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. ἀλλαγαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσειλε al. ἀπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθου al. ἐπίθεις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέραμμένος III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχίαι] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τοῦ εὐτυχεῖν, ᾗ δοτικῇ σωτάσεται I. Nigr. 2. 140.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνει al. ἐπιχαίρει I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρα. τάπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ὧν χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρῶ. ἐπιχείρησε al. ἐπιχείρει I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπίχρις al. ἐπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἐπιψηκάζω. ἐπιψηκάσασαι al. ἐπισκυάσασαι I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμενος Edd. male ἐπωμοσάμενος I. Tim. 47. 160.
ἔπος. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἐπτὰ οὐ τὸ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἐπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἔρασας Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσῃ) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσαις ex emend. *Jenſii*, εἰργάσαις Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεις *Fl.* ἐργάσαις al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρισχιλοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
οὐκ Ἐρίνυς III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίαν ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἕρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῶ Ἑρμῶν ἔνιοι II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἤρ ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμοι *Gron.* ἐρόμοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσιμοι. ἐσίοντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραι al. τὰς ἑσπέρας al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τῇ Ἑστίᾳ I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταῖραι I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτάρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτοιμῶ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερος I. Tim. 43. 155. θάτερον τὸ πιστὸν III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθίαν II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὐγνωμονῶ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμείδου ex emend. Gr. εὐδαιμείδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονος I. Prom. 12. 195.
εὐδίαν Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμῶ alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξίαν al. εὐγλωττίαν I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτας. εὐεργέτου δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζωνος I. Catap. 15. 637.
εὐήρης I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδου I. Cat. 5. 626. ὅστις τῶ πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμήχανος I. Prom. 1. 24.
εὐμορφος. εὐμορφότατοι priores Edd. male εὐμορφότατε I. Tim. 46. 159. εὐμορφότητος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὐολέος Edd. ἔνολέος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοΐαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
οὐκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυθάκατα Edd. ἐμπυθάκατα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔραμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕραμα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρύθη marg. *AIW.* εὐρύθης II. Amor. 1. 397.
εὐσάλως I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐσχήμως. Edd. male εὐσχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ l. εὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρος *f.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστίαν I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχίαν. εὐωχείσθω al. εὐαχίτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφυλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφίστια. nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεσρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφ-

ἀφισρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἰφισρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἀφίημι. ἰφιεῖσθαι Edd. ἀφιεῖσθαι II. Amor. 51. 454.
ἰφίημι I. Piſcat. 14, 585. ἰφιέμβον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἰφιεισης O. ἰπιοῦσης ib. 26. 596.
ἐφίζημι. ἐπιζάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίζω Edd. ἐπιζῆσθαι II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορ& I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχι&. ἰχίνων ſ. ἰχίων I. Piſc. 51. 618.
ἴχω. ἴχει al. ἴχιι al. err. typ. εἰχειν I. Halc. 6. 182. ἴξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμβω] ἀντὶ τῦ ἴνοχ& ἦν I. Nigr. 1. 38. ἴξεις ex *Fl.* ἤξεις III. Conv. 4. 421. ἴχοι Edd. ſequiturque τρίφοι II. Aſin. 1. 568. ἴχοις al. ἴχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἴχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἴχων forſan ἴχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἴχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἴχοῖεν Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἴχον recte al. male ἴχαν, ἴχειν vel ἴχοντα I. Prom. 4. 188. παίζοις ἴχαν, ἴφα II. Icar, 24, 780.
ἐψέω. ἤψει Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πρόνην τὴν ἰωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλ& I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ ϗ ϛ'. ϛάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορ& II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισταὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24, 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκάπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχ& II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζωπύρ&. ἐπὶ τῦ Ζωπύρυ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ϗ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίου al. ἠδίως *S.* ſola ὡς δίων I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸς Edd. ϗ ἐκτὸς II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἰδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη γαμύλια & ἐπιτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ϗ ἐφ' ὅσον τις τ δὲ ταύτης παρὸν ἀφέπεται, ϗ ὅτι μάχη τῷ φάρμυγγ&, ϗ τούτῳ μαθ' ἑπὶ τισταμένων δικτύλων μῆκ& ἐκτισομβία I. Nigr. 33. 75.
ἡδὺν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδυσμα. τὸ πᾶν ἡδὺ I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδὺ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθ& I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθ&. περὶ ἠθῶν αἰτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἥκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἠλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ϗ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ἡ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλίας II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατ& I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἠλίθ& II. Phal. Pr. 5. 192.
ἥλ& I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλην ἥλην ἐκκρούειν τ ἥλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρα. μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀπόφρας ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἄδικ& II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τ καιρὸν ἰδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἢν ἰδὼ al. ἤνιδὴ al. εἶν, ἰδὼ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σωτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπυ al. μῆπυ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρῃ I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικ& Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. Θάμβει ἅμα χιδῆσα al. Θάλπει ἅμα συχιδῆσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
Θάνατ& *Geſn.* Θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
Θάπτω. Θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
Θαύμαζε *Solan.* mavult Θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
Θαυμάσι& I. Vit. Auct. 11. 551.
Θαυμασὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
Θεάομαι. ἰθιασάμβλο II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σειρὰς Θεᾶς II. Bis Acc. 4. 797.
Θέατρον. μάτην δὲ τὸ Θεάτρυ καλαλαμβάνουσιν I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male Θέον III. Meret. IV. 288.
Θελγῆνον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς ὦν μηχανῆς ἐπιφανὴς I. Herm. 86. 831. Θεὸς ἄναξ& I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἢ βροτός τις εἶναι φαίνῃ I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ Θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. Θεὸν *Hom.* Θεῶν II. Amor. 23. 424. τ Θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ Θεοὶ *J. C.* monet legendum ed. Θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας& I. Tim. 30. 142.
Θερμουργὸς]. Θερμουργὸς ὁ παρακεκαπνικὼς & πάντολμ& I. Tim. 2. 103.
Θεσμὸς. Θεσμῶν Edd. Θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
Θεσπέσι& I. Necyom. 6. 464.
Θεσμοφόρ&. Θεσμοφόρῳ] τῇ ἑτέρᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
Θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
Θέτις. ὦδε, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

Θεω-

θηριῶδες I. Tim. 49. 162.
θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
θηραμένης II. Amor. 50. 453.
θήριον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θήρ. θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὁμώτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. ἃ γοῦν μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ὁ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. ἀλλοθρόης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν ἐνοχλοῦντος καὶ πιέζοντος I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τέθνηκεν ἀνεψιὸς τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. εἶναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾳξὶ καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θρίαμβος II. Q. Hiſt. 31. 40.
ὁ θυγάτης II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλακ. θύλακα I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηλίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρίων. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύς χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχῳ W. Edd. male Ἰάχῳ II. Salt. 39. 291.
ἴαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἀστρὸς Κῴος I. Herm. 1. 740.
ἰγνὺς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. ἡ Ἴδη σὺν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδικός al. ἰδικαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρόω. ἰδρῶσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρόω. ἱδρώσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερῶν al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοὺς ἱεροὺς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομενίππου II. Icar. 1. 751.
Ἱκαρίου I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν ἢ ὁ Ἴκαρος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκετήριον. μὴ ἀφανισθῇ ἄρα ἱκετήριον II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκτερε ἰκτέρικε II. Lex. 21. 346.
ἵλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλεφάρου Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἴονιον Edd. pr. Ἰάνιον II. Bis Acc. 27. 825.
Ἰπποκοισὶ I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονεῖν III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐκ πωλίου τὸ ἵππον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵστασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδιαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὴς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἴσμηνος III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσὸς τῶν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσὸν II. Jup. Conf. 16. 638.
ἴσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατος II. Icar. 30. 788.
ὡς τὸ Ἰασὼν αἰτεῖσθαί μοι δοκεῖ III. Column. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθυδηκαῖς vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυκαβὼν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίστο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθασχημόνησα Edd. κ—ήμησα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τε I. Tim. 20. 130. κἀ al. καὶ ib. 2. 103. κἀ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. κἀ in al. deeſt ib. 1. 389. κἀ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. κἀ Guj. & Geſn. conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. κἀ al. ἢ I. Prom. 20. 203. κἀ al. ἢ κἀ ib. 2. 26. κἀ — Ἀνδρικίδης I. Tim. 30. 142. κἀ ς I. Cont. 8. 500. κἀ ἵστως I. D. Deor. XX. 2. 254. κἀ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινῷ al. κενῷ al. κἀ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὲς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Afin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. ὡς ὁ καιρός τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
κακὸν. κακομήνης al. κακομένης I. Sacr. 5. 530.
κακὸν. κακὸν P. male κακῶν S. κακὸν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλου Edd. pr. κακὸν III. Ocyp. p. 673. κακογραφία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
καλαμῶν. καλάμης al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλαϊσινὸς emendatum pro Καλλισινὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαυροψ. καλαυροπα al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. κάλλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας & Μυσίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιθέης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἰφασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίω II. Asin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμουσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπὸς. λάπτουσι τ' ἀναθυμιάμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρικὸς. καρικῶν Edd. καραικαρεῖ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἰκεῖν ἐν τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπὸν. καρπεμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφῳ II. Aftr. 29. 373.
κάχεκτῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίτερα II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. ἢ Μένιππον I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar 14. 769.
καθαθαρῶ. καθαθαρίσειν al. καθαπτύσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελῶν τὰς Edd. καθαγιλῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάαγε τῇ κρούσει I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδημι. καθαδῦσαι al. καθαλῦσαι I. Nec. 20. 483.
καθαδῶ I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ@] καθαπλέοντ@, καθερχομένην I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομαι al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέλεξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμενον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλύω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάβλεξις III. Philopat. 4. 589.
καταρατ@ I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑ φίλων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψῶν II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένῳ III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατίσπασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατίχω. κατέχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαις Edd. κατηγοροῦσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ' Καφηρέως II. Jup. Trag. 15. 659.
καλύψης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμήλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ@ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι οὐ χρῇ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ@. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ@. κελύφη al. καλύφαι II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεφαινὸς. κεραινὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστη ἔστι@ III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλίδι. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις, κιστήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὰ τ' κηρύκων ἀγῶν@ III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γένοιτο I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἴκλαυσε ex emend. Solan. ἴκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτάνδιον Edd. Χρήματα Palm. Κερματάνδιον Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτ@ I. D. Mort. IX. 4. 362.

πρώτη v. Notas III. Tragop. p. 659.
πλειθρον ex emend. *Solan.* πλαῖστρον Edd. priores II. Ton. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῦ Κλεινίε I. D. Mort. XX. 6. 419.
πλειτὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλειτ⊙. κ᾽ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ⊙ B. Θεόκριτ⊙ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κλη.ζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρώ. τῷ — πεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισσᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισσάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρ⊙ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὲ *T. Fab.* vult κενὲ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακυλικὸς. κολακυλικώτερος *Fl.* κολακικώτερος I. Pisc. 34. 603.
κολακύνη ⊙ ⊙ τῇ μητρὶ I. Necyom. 13. 474.
κόλακ⊙. κολάκης al. κολάφης al. κολάκους al. κολάκες I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλαψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τ᾽ κολοκύνθης al. κ᾽ τ᾽ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδι⊙ II. Icar. 12. 765.
Κολοφῶνι⊙ Edd. Κολοφῶν⊙ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ⊙. ἐς τ᾽ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομῶν Edd. κομᾷν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὼς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ⊙ I. Prom. 10. 193. κόναν II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμαραμένη ☾ μοχθῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόροιβ⊙. ταῦτα Κορόιβε τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κόρ⊙. ᾠδὴ ἐς κόρον τῦ φωτὸς ἀγόμενον II. Alex. 16. 224.
Καρύβδεως. φίλος Καρύβδεως I. Tim. 41. 152.
κορυβαντιᾷς. κίνημα κορυβαντιᾶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύβων ἐδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότι⊙ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτύλη⊙ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυρίαν v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίον II. Q. Hist. 3. 5. σκυτριδίστις τ᾽ κρανίον I. Cont. 4. 496.
Κράτων I. Pisc. 19. 589.
κρέως. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Pas. 10. 847. κρέα ἔφαγεν II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεμήρ⊙ II. Q. Hist. 15. 21.
κρητὶς I. Necyom. 16. 479.
κρηφύγετ⊙ I. pro merc. Cond. 21. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσεις I. D. Deor. XX. 1. 371.
ὡς Κροκόδιλ⊙ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν⊙ I. Prom. 3. 187. τ᾽ ἐπὶ Κρόνε βυλῆς ἀν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσι⊙ I. Pisc. 10. 579.
κρύσ⊙ πυλὴν II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμυον *Geſn.* κρυπτόμυ⊙ III. Meret. V. 291.
κτείνομαι. ἀμφοῖν κτεινῆν τ᾽ φίλον I. Jud. Voc. 2. 84. ⊙ ⊙ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ⊙. ὡς ἐδὲν ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυβίστης Edd. κυβιστᾶς II. Salt. 23. 275.
κυκᾶν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλ⊙ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμαντωγὴ. κυμαίωγὴν Edd. male κραναγὼν I. Hermot. 84. 829.
Κυπαίγειρ⊙ II. Demon. 53. 392.
κῦτ⊙ ſic *Fl.* κῆτ⊙ ceteras II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
Κυνρία. κυνρίαν Edd. Κυνουρίαν Herm. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδυς⊙ II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam κύων &c. I. Piſcat. 48. 615. ὁμνύω γέ σοι τ᾽ κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλωθρυάμβους Edd. plurimae κωλωθρυάμβους II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123.
κωμικὸς. τ᾽ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Βίωνος L. Βίωνίδου ⊙ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Piſcat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

A.

Λαῒς I. Herm. 73. 815. λαΐδας τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ⊙. ὁ λαβύρινθ⊙ ἐπίπλεω III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίᾳ αὐτίττ⊙ ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθραῖος III. Calum. 21. 151.
λαιμαργίαι I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίων τινὰ II. Dem. 46. 390.
λακιτὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ⊙. λάλον al. male ἄκον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνια I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λήξειν I. Piſc. 48. 616. λελῃθώς al. male λελῃθώς I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134. λέληθε O. λέληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπτων III. Conv. 1. 418.
λάρ⊙ I. Tim. 12. 121. λάρ⊙ al. λάβραξ. I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω. κ᾽ λαφυσσόμ⊙]

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξαντλεῖν ὡ ἐγχαράσσω I. Tim. 17. 128.
λῃδία I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λάγων ſ. male λέγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἴλεγον III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex El. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγει Edd. λέγεις I. Herm. 74. 817. λέγεις Edd. λέγων III. Pſeudol. 7. 169. λέγοντας I. Piſc. 42, 610. περὶ τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 158.
λειτυργία II. Salt. 79. 310.
λείψασα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὸ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὡ σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσωσιν Edd. λεύσειν II. Amor. 23. 423. λεύσειν apud *Homer.* λεύσωσι I. Herm. 38. 775.
Λίδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἤρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ἀδὺ, εἰ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἥδη ἡ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὁ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολίαι I. Piſc. 10. 578.
λιμώδων. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὸς. λιπαρὲς al. ἁλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὲς Edd. pl. ἁλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὲς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῳ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῳ Cl. *J. J. Weſtem.* conjicit ὁ λόγος III. Herc. 5. 84. λαγῷ al. τροχῷ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. 9. 217. σὺ λόγους al. συλλόγους I. Piſc. 4. 574. τῷ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λαπαῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὃ τοὺς λόγους. P. ὅτους ψόγους I. Piſc. 32, 600.
λοξὸς ἦν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56, 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λουσαφγὶς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λύκοι. λύκοις ὕδωρ εὐτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκῳ χαιτὰν II. Gall. 11. 718.
λύξω Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπεῖν I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχῳ I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσειν. λύσωσιν II. Tox. 15. 523.
λύχνῳ. τῷ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Piſc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανεία I. D. Deor. 206.
μαγίστρος συλλογίσμας III. Calum. 17. 248.
μαζῶν Edd. μασῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα al. ἢ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία. κατὰ I. Herm. 71. 814. κατὰ μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὸν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὲς. μακαρὸς al. μακαρὸν I. Tim. 37. 149.
μακαρὸν al. μακαρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μαλάβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ἐκὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδρόβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μαθὼν al. ἢν μαθὼν &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενος II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτύρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οἶσθα ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίλη. ἕτερος μαχαίλῃ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγαρᾶ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. ὡς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὑ μάλιστα ποδὸς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ αὐχῦς μειζόνως al. ἐν τυχὸς μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μεθέτω II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί θ' ὧν ἐμειδήσατε II. Jup. Conf. 4. 628.
μείλιος. μείλιοι ἀνθρώπῳ I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μειλίχῳ III. Conv. 31, 439. ejus ἀμείλικτος I. Sacr. 1. 526.
μείλιε. ἡδὺ μείλιε Ἐπικούρου II. Par. 11. 848.
μειλιττων mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλητος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμελλε Edd. ἐμέλλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμέλλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ ἡ O. μὲ ἢ ἡ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μενίππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένωσιν al. μὲν ὦσιν. μενοῦσι δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29, 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεμερισμένος Edd. male μεμερισμένος II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μέρων I. Zeux. 5. 842. τὰ μέρος σωνδιαστρεπτικὰ I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18, 730.
μεσαιτάτω III. Gronov. 18. 400.
Μεσσὴ emend. pro Μεσσὴ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνεσι al. μεταλαμβάνωσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεθαμαθάνω. μεθαμαθήσῃ Edd. male μεθαθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεθασείλω. μετασειλάμβρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μίτειμι. al. μίγισθω ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενίδυσι I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσῖνι III. Fug. 22. 376.
μετιωρίζω. ἀφὰ θυμὸν μετιωρίζεσθ I. Tim. 54. 170.
μετιωρολέχης. μετιωρολέχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετιωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ μὴ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν. Edd. vulgo μὲν II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθ v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapf. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat fexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μηθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτον κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μὲν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ἢ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μέσην I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] infertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς παπαιτέω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήσαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopf. 29. 55.
μικρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρος. ὦ ὦ ἔχε μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Necyom. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύαν μοιλῶ II. Alex. 2. 209.
Μῶως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνῶ I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μοῖα. μοῖαν τρίχες οἷον mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐξ μοῖρας ἑκάστου II. Jup. Trag. 25. 670.
μοιμῶ] ἀντὶ κατὰ μοιμῶ III. Dea Syr. 6. 454.
μοιμεσεύω. μοιμονσεῖν al. μοιμεσεύειν I. Prom. 8. 192.
Μόσαρχος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἢ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἔξω τῆ νόμῳ τῆ Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μοῦσος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνῳ Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὃν μόνον I. Halc. 1. 176.
μονωδίᾳ II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆ μυσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσεργίη I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapf. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μοῦσον II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ἐγεῖσον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλωτον I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μὼν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίεσμι al. νίεμι I. pro Lapf. 6. 733.
ναυώδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσαθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτίων al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο πεσόντων III. Nav. 19. 261. τῆ νεκρῶν λόγων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐς τόπον II. Bis Acc. 2. 794.
νεογένητον I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῆ νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέον τις II. Lex. 1. 317. νέον reſtitutum ex W. *Fl.* πῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεόρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro τῇ ἡδονῇ Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρηὶς. Νηρηίδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νήσους additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθεῶμεν II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νῆφε ἐκ μέμνησο ἀπιστεῖν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικάω. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νικηφόρος al. male νικικὸς I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καλλιφόρος &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῆ νικὶς ὁμοῖα II. Par. 34. 862.
Νικίστρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσος. καὶ τῆ νίσῳ ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενόμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζεν II. Astr. 25. 371.

νόος.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νίῳ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμᾶς. νυμᾶν al. νομᾶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξ. μίσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἐδὴ νυξ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νωνυμοι & ναὶνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονέω I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ Fl. ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγυρμένων I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ἢ αὐτὸς al. ὃ ἢ αὐτοὶ al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὴ forſ. ὦδὴ III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τὴ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ Solan. fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τοὶ Pell. τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὶ al. τῷ al. πᾶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ Marcil. τὸ II. Alex. 46. 252. τὴ πάντων Edd. τῶ πάντων III. Cyn. 13. 546. τ reſtit. pro τῷ III. Pſeudol. 4. 167. τὸν pro τὴ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ϲ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τἀυτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῇ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῆσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἵνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέροντες II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρῳ. ἃς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι καταθύουσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὀδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὀδυρομένῳ al. ὀδυρομένων I. Sacr. 15. 539.
ὀθνῷ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῳ II. Aſin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιάτης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκίτῃσι. O. οἰκίοις. rectè Solan. οἰκοθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκίων. οἰκηθείη al. οἰκιωθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομεῖν. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι νεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσας Edd. οἰκοδομήσας II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴν. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν Coll. οἶονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὤμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἶμαι al. οἴεται I. Tim. 25. 138.
οἰνοβῆς Edd. male οἰνοθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε F. οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷονταὶ I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλώδῃ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὁλμιεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλῳ al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως Pell. ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως ſ. ὅλῳ I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμαια. Ὀμαιῶν emend. pro ὁ Μάιων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῦ Ὁμήρε ῥήτωρ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τ Ὁμήρε ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρε ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶ II. Aſin. 37. 605.
ὁμογύιον al. male ὁμωγύιον I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς ὡϛ ὅμοιος II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὅμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὁμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφυίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοῦμαι an ὀνάμαι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ὀναίμεν al. ὀνοίμην al. ὀνάμενον I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομαζόμενον al. ὀνομάσαν II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέραν αἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ὦν τ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυπόῳ II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὅστις II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅπει τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπιθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τ ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὀπῶ. ὀπόσων ϰ ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκτις. ὁποσάκτιν τὸ στοιχεῖον εἰη II. Gall. 9. 716.
ὁπότε II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε Toll. III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπῃ al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτωμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύιες al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὄπυιον restit. ex *Fl.* ὄπυον al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως *P.* ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ὐχ ἑώρων forſ. οὐχ εὕρων III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὥρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶ ποθὴ II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. ὡς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic *Fl.* ἰωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταῦτα II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντις *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
τὴν ὀργίλων ἐπιδουλὴν III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρθοπολίαν I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶς. ὀρθίαν decrat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμὴν I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισανίσις emend. pro ὁρμήσαιλις III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι Ϛρήων al. ὀρνιθοθρων I. Halc. 8. 184. ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομαίησθαι reſtit. pro ὀρχησομαιήσεσθαι II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχησύν τε Edd. ὀρχήσειν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾧ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὅ I. Herm. 68. 810. ἂν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ᾗς al. ἃς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὁσαιημέραι *F.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσος I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον γε αἰσχροῦς al. ὅσων γε αἰσχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσων III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἢδὴ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ἅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ἅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀϛρακίζομαι. ὀϛρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄϛρακον I. Merc. Cond. 1. 765.
ὀϛρέομαι. ὀϛρῶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι decrat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὴ ἤδη III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτου. ὅτῳ al. ὅτι al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὄττικιν *Solan.* ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὀττοῦ ἦν ϙ κόνις II. Q. Hiſt. 22. 30.
οἱ al. ἤδη I. D. Deor. IV. 1. 208. οἱ al. ἤδη I. Jud. Voc. 11. 96. ᾗ γε forſ. ᾗ II. Aſin. 30. 599. ᾗ μὴ κῇ] *V.* μὴ (μήτει). I. Tim. 6. 112.
οἴδημοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
οἱδὶ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. οἵδε Edd. οἵδ' ὧν II. Jup. Trag. 19. 664. οἵδ' ἴν τι & οἵδ' ἵν I. Vit. Auct. 6. 545. οἵδ' Edd. οἵδε II. Amor. 37. 439. οἵδ' ἵτι emend. pro οἵδέ τι III. Calumn. 25. 156.
οἵδιος I. Cont. 6. 497. οἵδε γὰρ ἔτω II. Jup. Conf. 2. 627. οἵδε πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. οἵδεν *D'Orv.* veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
οἰδίτερον III. Adv. Ind. 20. 115.
οἰδὸς. ἴξυ τῷ οἰδοῦ ἴσα Edd. ἴξυι τ' οἰδοῦ ἰσμὸν I. Herm. 77. 820.
οἴθιος III. Meret. XIII. 315.
οἰκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
οἴμβρων al. ὑμνοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
οἵ al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. οἵ ex *L.* ὃ τῶν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. οἵ ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
οἰμὼ recept. ex O. οἰμοὶ Edd. III. Nav. 13. 257.
οἶς. ἅπερ πάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
οἷτος I. Tim. 55. 172. οἵτῳ Edd. ὅτῳ I. Harm. 3. 855. οἵτῳ al. ὅτους I. Tim. 48. 161. οἵτῳ δὲ *Geſn.* emendat ὅτός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτη Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τᾷ βασιλεῖ] τοῦτο deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾷ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Hefc. 2. 83. κὴ ταῦτα an κὴ τὰ αὐτὰ rogat *F. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ἐδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτους Edd. pler. εἴπους male II. Amor. 21. 421. ὅτῳ Edd. omnes. ὅτῳ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτους ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτως ex emend. *Solan.* Edd. ὅτῳ II. Alex. 11. 219.
ὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφλῳ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τῷ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὸν ὀφρὺν καταλομῶν II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

Π.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθῳ Edd. πάθῳ II. Amor. 15. 413. αἰτιαλιὰν πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθος Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδία al. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίαν Edd. pleraque παιδίων II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδιὰς II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τὰ παιδὰ I. Cat. 8. 630.
παιδοτρι[ψ] παιδοτρίβης, ἀλιάστης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οὐκ τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παίκαλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλαίθη I. Piſc. 41. 609.

παλαίας ἢ καινῆς I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἀν τὴν Παιδίον ὕπνῳ II. Imag. 13. 472.
τὸ παντυδήμωνα ὕειμι II. Gall. 5. 710.
πάντας I. D. Mort. X. 13. 376. πάντας al. πάντων vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντη II. Alex. 20. 228. πάνυ μὲ ὄν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte H. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὑπὸ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ & ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὑπὸ τοῦτο φῆς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀλλήλων I. pro Lapsi. 2. 726.
παραβαίνω I. Pisc. 30. 599.
παραδοὺς τὸ παραδοῦναι I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παράγραπτος II. Jup. Trag. 21. 665.
παράδοξον II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παράθεσιν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 5. 487.
παρὰ restit. pro ὑπὸ III. Pseudol. 27. 184.
παρακόπτειν διὰ ἀκοῆς al. παρακούειν διὰ ὄτου II. Q. Hist. 5. 6.
παραίρω παρήρηται III. Saturn. 9. 392.
παραιτῶν I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. παρακαθιζομένη I. Pisc. 12. 580.
παρακλίνω παρεκλίνατο I. παρεκκλίνατο I. Nec. 8. 466.
παρακούω I. Tim. 2. 103. παρακούσαις τὰς γνάμας III. Navig. 45. 278.
παρορῶν I. Pisc. 9. 577. ὁ ἄθλιος παρεώρηται I. Cat. 1. 620. παρεωρώμεθα I. Tim. 57. 175.
παραλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παραπλῆ I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογόν II. Abd. 6. 164.
παραπεσεῖσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παρορμῶν, ἢ τόγε τοσοῦτον παραπαίσωμεν I. Tim. 45. 158.
παρπαίω I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμι. παραπολόμενον al. παραπολόμενον I. Herm. 21. 760. παραπόλλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυσιν I. Nigr. 13. 52.
παρασάγγης II. Icar. 1. 751. παρασάγγας II. Q. Hist. 24. 32.
παρασῶ. παρέσειν v. notas III. Nav. 5. 252.
παρατίθημι. I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδροι H. Phal. Br. 1. 187.
παρεῖμι, ἐ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὸν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. ἡ παροῦσης ὑποθέσιως II. Q. Hist. 6. 8. παριτέον al. προσῆκτέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρελκω. τὰ τῇ παρίλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρίξίστημι. παρίστηξη Palm. παρεξέστηκε II. Imag. 14. 473.
παρερχομαι. παρελθόντα I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμῶν I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρεχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμενον an παρεχόμενον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεῖον. ἐπαρθένιον εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. παρεστάμεθα II. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς θείλους I. Somn. 9. 13.
παροχέσαι. παροχεμένου al. παρεχούμενός τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχεμένου II. Tox. 24. 533.
πάροχον I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in θιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδῶ. ὑγὲ παρῳδᾶς I. Cont. 14. 510. πεπαρώδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. πακτὶ β. πάνυ male, al. melius Παπὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντῃ τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εἰδὼς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντας I. Pisc. 35. 604. πάντις Edd. πίπτις Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan πασὶ II. Astr. 1. 360.
πάσαν. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πασὼς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχομ. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. εἰ ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷον I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττυσόν τι II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσι al. ἢ ἐποίησι I. Scyth. 2. 860. παῦε ὁ Μίδας βίλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipsa. 4. 236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζὸς. ἔτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 360. πεποιθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείθημεν Solan. ἐπειθήμην II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσθ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἐ πειθόμενος al. σὺ ἐπειθόμενος I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεῖς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πειρῶσθ ἄλλως ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖ I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ὁ ἀπὸ πενίᾳ διδεμηδὼς I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμῷ I. pro Lapſ. 5. 730.
πενταλακτιομαλίμνης II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μοίρας al. πέντε ἡμέρας I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντερον I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίστεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πέρατ II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ϖ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
Περκάλλοῆς al. Περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
Περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
Περικλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
Περιργάζομαι I. Herod. 6. 836.
Περιργίας reſtitut. pro Περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
Περίχω. Περίχονται al. ἀντίχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
Περιχύθη al. Περιχύθη III. Mort. Per. 36. 357.
Περιγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
Περάσημι. Περιῇ al. Περπίσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
Περικαθέζομαι. Περικαθιδύτες al. Περι— al. παρακαθέζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
Περικειρθῇ al. ἐπικειρθῇ I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαο an Πέριμο II. Phal. Pr. 11. 198.
Περιλιχμάομαι. Περιλιχμήσατο al. male Περιλιμήσατο I. Prom. 10. 193.
Περιμένω al. Περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμοιρον al. παράμοιρον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικα III. Hipp. 4. 69.
Περίστομαι. Περιστομένας al. Περιστομένους al. Περιστομένας I. Cont. 22. 519.
Περράντηριον I. Sacr. 12. 535.
Περισκοπῶ. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
Περισπειραθέντων Edd. Περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
Περισσὸν Edd. περὶ σοῦ III. Dem. Enc. 9. 497.
Περστρίψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
Περχῶ II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
Περσῶ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθ τὸν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἰσπαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ὅτ ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρᾳ I. Piſc. 1. 570.
πῆχ. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκ. Ἡρακλῆς φασι τ πίθηκ I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πίναρος] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πισεύω. πίσευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πισὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπλῆσαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκάμπτ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθεῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτισζ Geſn. voluit πράτισζ II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδότης Edd. Πλησθενης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτοῦσης ὑφ' ἁφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μοιᾷ πληγῇ ἀξιότιμοι I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλῆθ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλῆθ. πλήσιον Edd. πλησίον Pelli III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμ I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ἐδεδώκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλουσί. πλουσίᾳ al. πλούσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίδιον II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτ. πλούτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τὸ Πλούτων C. male πρὸς τὸ Διόνυσ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδιὸν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθ. πόθον al. Πυθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιεῖν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιῆσαι al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένον al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποίησατο Edd. ἐποιήσαντο III. Mort. Per. 13, 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμαγινῶν II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὁμοιάτων al. ποιητικὸς τ ὁμοιάτων I. Tim. 1. 99. ἦκισα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλ. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. ὁ τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλῃ II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμαν. ποιμαίνων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμ. ὁ πόλεμ κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμ ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμι ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνοίκητον I. D. Mort. X. 7. 367.
αἱ πολλάκις al. ἢ αἱς πολλακὶς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰς πολλὰς I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρωτοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. πολλοὺς I. Herm. 32. 772. αἱ πολλαὶ an αἱ παλαιαὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελὰς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύσει al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπουδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
πονῶ. πονῶν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατος al. παμπονηρότατος I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰ πορθμεῖα al. πρὸς τ' πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρος an πόθος II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυροῦσι II. Tox. 18. 526.
πόλεμος. ἄνευ γὰρ πολέμου τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρι I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιόμενοι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιώμενος III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδεύκης Edd. πολυδεύκης III. Tragop. p. 656.
πρᾶος. ἵππον τῇ πρᾳότητι I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τῆ πρᾳότητι I. Cont. 3. 493. πρὸς πρᾳότητα III. Pſeudol. 23. 179. τὸ ἕτερον πρᾳότης I. Herm. 78. 821. ποτὶ Edd. πρὸς II. Q. Hiſt. 42. 56. πρὸς πρᾳότης ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέχειν II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματείας ὑπομνήσεων al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομνήσεων I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραιτόριον reſt. pro πρᾴδριον III. Charid. 23. 632.
πρόθεσις forſ. προσθέσεις III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῖγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πριγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηνὴς fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσχε &c. II. Gall. 1. 704.
προάγειν. προαγόντων I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσας al. προσαρπάσας I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγγράφῃ al. πρωγράφῃ I. Tim. 51. 164.
προδιδασκόμενα. προδιδασκομένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδυκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεισὼν, Solan. προσιὼν I. Herm. 15. 754.
προέλεσθαι al. προαίρεσθαι I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλέω I. Vit. Auct. 7. 547. προκαλέσῃ με al. προκαλέσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλῆται pl. προσκαλῶνται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἴσχων τὴν ἀρχὴν I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενίων I. Scyth. 7. 866. πρόξενος ὢν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξύτονος I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπομπὸν. προπεπομπὸν Edd. πεπομπ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. περὶ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἢ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὸ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμος I. Piſc. 13. 582. προσίμως al. προσίως I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσίοντα ex Pell. πρεῖττα Edd. III. Meret. III. 284. ἃ γὰρ πρόσεστιν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρῶ I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζεται III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσίκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσὼν I. Piſc. 13. 582.
προσύμνι. προσύμνιλλαι al. προσύψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσκυνήσας al. προσυίκησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκυσ al. πρόκυσ I. Cat. 19. 641. πρόσκυσ I. Cont. 1. 490. F. πρόκυσ ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαλαιῶν I. Cat. 13. 635.
προστίθω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστιθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφὼς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσύνεγκε al. προσοίσουσι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπῶν I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προτογόνης I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθῶνται Edd. προστιθῶσι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητὸν II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότως II. Jup. Trag. 47. 695.
πρύγνον I. Herm. 79. 823. πρύγνα III. Dem. Enc. 22. 507.
ἢ πρώην III. Adv. Ind. 14. 111. πρώην al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθεύς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ ῥιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτεῖα al. πρωτεῖα I.Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῷ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15.258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ ἓν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX.2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀφεστηλιθμένος II. Gall.23.737.
πτίλον. πτίλοι Edd. πλόκοι I. Herm.79.823.
Πτολεμαῖον σωιόντα II.Icar.15.769.
Πυθαγόρα ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς ἀπὸ Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II.2. Ver. Hist. 33.128. πύλας Edd. πύλοι III. Dem. Enc. 35.517.
πυλὼν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4.459. πῦρ ἀναπαιόντες II. 2. Ver. Hist. 2.106.
πυρῆον. τὰ πυρῆα συντρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8.632. I. Sacr. 6.531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τοὺς Πυρρίας I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36.605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36.605. I. D. Deor. VIII. 1.226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7.46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνο ἀπήμεστε τὰ ῥαψῳδῶν I. Cont. 7.499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1.249.
ῥῆν I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12.580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2.709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5.659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδῳ. ὅσον τὸ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόῳ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥετικιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ὁ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque ὁ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24.680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσὺς. Σαγαλασσῶς *Spanh.* vult Σαγαλασσεῖς II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ὁ σάγαρις ἢ γύρος II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίᾳ Τεπαγραῖος II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπφὼ II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντες II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυράδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸ Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεῖζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρην. ὁ τῶν Σειρήνων μῦθος III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνὸς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσεύμην I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἰδία σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνι. τὸ Σικυώνιον ἄστυ II. Icar. 18. 773.
σιληποδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. ἀφασιλλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκιάρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκιάποδες καὶ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκιλίτου I. Necyom. 15. 477.
σκιυαροῦ II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τὸ ἐπὶ τῆ σκηνῆ ἐπάρατος βίος II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκιαθέλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὸν, σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπὸς. λέγει τὸ σκοπὸς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπιάζων lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 488.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemsi.* συμνὴ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀλλὰ Σισύφιον τι βάρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεῖς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 29. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἑκάστης III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόδιν. ἐσπόδμην II. Phal. Pr. 3. 189.

σπέ-

σπήλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖων I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σάδιον. φέρει λόχ τῶ σαδίε μίσε I. Cont. 8. 500. & masc. σαδίες τριχιλίες II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σαθμὸς II. Icar. 1. 751.
σίγω. σίγιν ὁ δυναμένε I. D. Mort. XI. 4. 379.
σίλλω. ἴσιλλε v. not. III. Ocyp. p. 667. σέλλιος Edd. συὸς II. Alex. 11. 219.
στέφανῳ. τῶ σιφάνε al. σιφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
σιγματίας I. Catap. 24. 645.
σλαγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοά. τὴν σοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σοβᾶς II. Asin. 22. 589.
σόμα. διὰ σόματῳ I. D. Mort. XII. 3. 384.
σρατείας Edd. σρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
σρατιᾶ Solan. pro σρατείᾳ II. Alex. 27. 236.
σρατιωϊκὸν. σραϊωτικῷ al. σράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στραϊονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
σρέβλη I. Nec. 14. 475.
σρεβλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐσι μόνων al. Στωϊκὸν ἐσι μόνον al. Στωϊκῶν ἐσι μόνον ib. 36. 770.
σωμυλῷ I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σι restit. pro γι II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότῳ Edd. male συγγιγραφηκότῳ II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοῦσα marg. *AIW.* σιγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκικατῖυμένοι *Solan.* συγκεκομμένοι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμθον al. συγκινούμθον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. σωικρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρημα. I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολῳ. τῷ συμβούλῳ τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτέον Edd. σωυταχτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συναλίθησαν *Solan.* συναλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συνανάσπασον al. συνάρπασον I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνιμι. σωῦν al. συνῖν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλαγιλῶν al. σωων καταγιλῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνιπιλαμβάνω. συνιπιλαβέσθαι al. σωνιπιλαβέσθαι I. Prom. 13. 195.
σωνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωνεχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωνηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνηθη III. Calumn. 23. 153.
σωνηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
σύνημι. συνιόντις al. ἰόντις al. συνόντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἵας ex emendat *Solan.* II. Alex. 32. 240. συνιέναι restit. pro συνεῖναι II. Salt. 64. 303.
συνπονικὰς Edd. σωνίσυκας III. Philopat. 1. 584.
σωνοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωνοικία I. Cat. 15. 637.
σωνουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωντάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωντίμων I. Pisc. 10. 579.
σωντίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῶ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριαζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρῳ Edd. Σύριῳ volunt al. λιριῳ alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τῆ Σύρᾳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συστειρόω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρίας I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερῳ. σφιτέρῳ sc. ὁδὸν II. Astr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χειδιάζειν III. Philopf. 4. 167.
χῆμα. χήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονίαν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκῳ I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταχυρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντιαῖον I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλῳ I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλεῖν I. Nec. 17. 480.
Ταρτησσῷ. Ταρτησσίων Edd. pr. Ταρπησσίων III. Macrob. 10. 214.
Ταύγιτος. τῶ Ταϋγίτῳ al. τὸ Ταΰγιτον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρῳ I. Prom. 17. 200. ταύραν ἐνοῖα I. Sacr. 2. 528. ὦ Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὶ. σῆς ταφ. ς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφῳ. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τεῖνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Ταρτησίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τοῖχ⊙. τὸ τοῖχ⊙ καθημῶτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τοιμαίρω I. Herm. 1. 739.
τοῖνον. τοίνυν τῦ Ἡρακλέους I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τοιχαίνω. ἐτοιχαίνετο II. Icar. 8. 759.
τολυτὸν adverb. I. Herm. 67. 809.
τολύω. τολῶ al. ἰλθῶ I. Tim. 20. 130. τολῶν εἰς ἐνενήκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτολόθημεν III. Navig. 11. 255.
τολώης I. Necyom. 11. 471.
τοματίσομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τοματυργία II. Icar. 6. 757.
τοριτίζω. τοριτίζοντ⊙ al. τοριττίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τορψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τοτραντυς I. pro Lapſ. 5. 731.
τοτταρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τοχνη. τὸ τοχνα al. τὰ τοχνα I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίζω⊙ reſtit. pro Τίζους III. Meret. IX. 304. Τίζι⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δέ τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τὴς pro τις Guj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθήσειζ al. τιτρωθήσειζ an τι τρωθήσειζ; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Diſp. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτος III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχε ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξόλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόπον, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. ἐν τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικός. κὸν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνῶν III. Pſeudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμην al. τρεπόμην I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίων I. Merc. Cond. 7. 662.
τρισσὸν III. Cyn. 1. 539.
τρυγλοχὼ III. Pſeudol. 29. 185.
τρύζω. τετρυγῶσι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανο⊙ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλό⊙. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπὸν. τετροπῶται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν ἀπήρτ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὼς al. τροφὰς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγὰν I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Column. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτίων. τετυπῆσθαι⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων καὶ ἡγεμονίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέζ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τύφ⊙. λαβὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφῳ al. πλοῦτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τοιχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπισπασίζειν I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιλαλαβῶν I. Piſc. 10. 579. ἃ καθ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱεὺς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποσειδῶνος υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ἡμετέρᾳ al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev. ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βί⊙ τε ἀρκέων ὑπὸ I. Nigr. 26. 64. ὑπῶσι I. Sacr. 11. 535.
ὑπεισέρχομαι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑφ' II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ' πόδε II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἀσπίδων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβολ⊙. Ὑπερβόλῳ τάχα ὁ Κλείνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερλατίνω II. Eun. 2. 351.
ὑπερλατίνομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερκατίσω. ὑπερκατήσω ᾗ νεκρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερίμερος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπεριφαινοῦντας al. ὑπιερφαινοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφανος quis ib. 19. 58.
ὑπερμαίχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηδ' ὑπερτίθεσθ al. μήγ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δίκας ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπνόω I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπνώτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιερνεύμονος al. ὑπιερνεύμονα I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο ζωης. ὑποπιστεύμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλόμενος al. ἐπιβαλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχω. ὑποβεβρεγμένος II. Gall. 8. 714.
ὑποδίκνυμι. ὑποδίξαι al. ἀποδείξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδύομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδυσιν al. ἀποδυσιν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποθαματουργίαν II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποιδέω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρινόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμενος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθὶς νόμους II. Astr. 19. 368.
ὑποπίπτομαι. ὑποπιπλαμένου III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιρος. ὑποπτίφων al. ὑπόπτυγα I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥιούσης Solan. al. ἐπιῤῥιούσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστοιβάζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνειν. V. ὑποφῆ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπληξ I. Catap. 4. 625. ἔπειτα ἡ ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. τ' ὑσπληγγος III. Calum. 12. 141.
ὑσσὸν τὸ μίγα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφαφίαι. ὑφαπτὰ antea male ὑφαπτὸς I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκω. ὑφίλκειν al. ὑφιλὰν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἡνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. πόσοι φαίθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαύομαι. φανεῖσι al. φανοῖσι male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φαλαρικὸν Schol. scribit ὃν τῷ φαλαρικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανότατα Edd. φανέστατα II. Q. Hist. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φέρ' βοῦν, Χέρ' III. Tragop. p. 650.
φέρμακον I. Tim. 55. 172.
φέσκω. φέσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φέων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φιλέθθε emendatum pro φιλεῖσθ II. Gymn. 35. 915.
φιλὲς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φίρω. φίρει ἀλλὰ τῇ ταχίᾳ μίσει I. Cont. 8. 500. ἢ μή τι φίρει δίκη II. Icar. 20. 775. φίρειν al. σύρειν I. pro merc. Cond. 1. 705.
φιρυκάρου I. Tim. 43. 155.
φίσγω. ἴφυγε rest. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλύσαντες al. ἔπαυσαν ἐγκλύσαντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. φυγεῖν exsulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φύγαν ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῖγον al. τῷ φεύγοντι II. Asin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἴφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ αἳ εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασι Solan. pro φησι III. Calumn. 14. 144. ἴφην Edd. ἴφη II. Amor. 29. 429. ἴφην al. ἴφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἴφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φάσει ex ϝ. φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ σὺν ἂν φθάνει τις I. pro merc. Cond. 11. 720. σὺν ἂν φθάσειτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἴφθιμον & ἴφιμον I. Pisc. 29. 598.
φθειριζίαν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνῳ Edd. Forſ. φόνῳ III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλάταρος II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτιος confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλία confuſ. cum φιλεῖν III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φιλιδαπίδης I. pro Lapi. 3. 727.
φιλόπαινον & φιλόπονον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινία II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτα al. Φιλοκτέτεον I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. ᾗ φίλαν I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ἂν σοι φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαντο & φιλοποιήσαντο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφία. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μωσοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῃ I. Prom. 7. 35. ἄμεινον ᾗ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτιμία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτιμίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτιμίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκινισμὸς III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορος I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φοινὶς. Φοινὶς recept. pro Ἰφίων II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ὃν μὴ φοίνικος ἴστε βιῶν I. Herm. 53. 793.
φοιτᾶν. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φίλος. τῷ φίλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονῶ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνου Pell. φθόνου III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρ..τηρ III. Calumn. 3. 128.
φρ..μιον. φροιμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγας I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆς φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φυκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλακι☞ al. φυτάκιος al. φυλακήτους I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. τὴ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ε χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τὰ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμευνίον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τὴ χάριεν al. χάριν τι al. τὴ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαριζαμένους al. χαριζάμε☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 236.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χείρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τιτχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χρίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῇ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶσ. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρεμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 414.
χρὴ. σὺκ ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐ. χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρήμα. ῥητῶν ἅπασον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καὶ φρενῶν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρό☞. ἐν χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσᾶσι pro χρυσέοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσῆς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥστις τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κῆδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτραι. χύτραι ποτηραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψιλὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰς δίκας τῆς ψήφου al. τῆ πίκῃ I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίῳ I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὐψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψυττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίᾳ al. ψευδολογίᾳ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρᾳς II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπται I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω, ὠδῖνα ὄρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθέω. ὠθεῖτε al. male αὐτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὦραι, μὴ ὥρασιν ἐκσίμλω II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὡρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράτη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλιε Edd. ὥρλιν II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὠρῶν vulgo ὡρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. καὶ I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστοι al. ὃς ἑκάστοις ἔδοκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τῆ ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὥς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὑπ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὅς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὀφειληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX GRAECUS NOTARUM AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίδιον. Ἐφίσω I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. οὐκ ὦ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἦν τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄριστον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν πρωτόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τῶν γραφίων Ὁμήρου II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζειν, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναντίον I. Tim. 9. 115. ἀγαναντίον ἦν μὴ &c. III. Philopf. 21. 49. ἠγανάκτει πιζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπᾶν I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπᾶμεν contenti fimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρίσιον καὶ χρήματ' ἤγειρεν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλιμα. ταῖς ἀγελαίαις II. Alin. 27. 597.
ἀγέλη συρίττειν III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ὅδιν ἀγεννὴς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαλασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοεῖν. ἃ γὰρ σφίσιν ἀγνοίσιν ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνωμον II. Bis Acc. 29. 839.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. οἱ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἄγριος III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνίον. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἴσχυσα καὶ ἔννοιαν τῶν γεγενημένων, καὶ καταμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαί. πᾶσαι μὲν ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχιμαίαλος II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἀδικοῦσι ἄγας I. Tim. 3. 104. ἄξιον Edd. ἄξιον II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀπίφιλα II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λάγυε μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατοίκιον τῷ τὸ καιρὸν ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγων πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδης Προμηθέως, ἄδου Πηλοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούειν ἄδου vel ἄδου. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶν ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδου II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα οἷμαι συμβήσεται I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ὅδε ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντος III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν οὖν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδυνάμους III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, οὐκ ἁπλόος III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδυνατος. ἀδυνάτων ἐρᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ἐπόησε δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἄδειν I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικίλος. ἀεικιλίῃ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκίλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀετάκη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἤδη οὐ τοῦ ἀετοῦ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸν ἀετὸν πτίσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ λόγῳ τῆς δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἐὰν σὶ αὐτὴ μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συναγάλλεται I. Prom. 3. 27. τὸ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ στρατεία III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὅστις Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτῳ σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγειρ- III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καβαλείρῳ ἡμᾶς εἰ αἰγιαλοῦ II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι-. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίκησεν γυνόμβρος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ- I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ἠδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰδιοπία. ἐπ' Αἰδιοπίαν vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδῶν. τομὰς ἐ κιόσεις ὑπομοῦσαι περὶ τὸ αἰδῶν I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὴν ἐνδίκειται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ- μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμούσους Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιόπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾗ οἰκεῖα ἡ Αἰθιοπικὴ δύσγησις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰλι- I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ὀχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ- II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτῷ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμύσσω. αἱμάξει τῷ δικτύῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ-. αἰόλῳ τῷ Ἕλικι- θυγατρὶ I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ἕρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶφεν I. Somn. 12. 16.
Αἴσαπ- II. Icar. 10. 761.
αἰτίαν. αἰτῶν τὸ γιγνόμβρον I. Tim. 49. 163. αἰτιάσης III. Meret. IV. 288. αἰτιάσεται ἢ αὐθις ἢ συναισιτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γνίαζ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μόν σε τοῦτα αἰτιᾶζ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτιᾳ II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσασθαί σε III. Pfeudol. 4. 166.
αἴτι-. τί ἔν ἡμῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὦ ἑ Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλατός. ἐλυτάμιλν αἰχμαλατοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἄκαρι. ἐν ἀκαρῆ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ ἑ ποσὸς ὕσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαί- II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατ- II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκαρτερόμας II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέστρα. τῇ ἀκέστραν ὑπὸς &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηκοάζω. ἀκηκοάζοῖς I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένετο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκήρα- I. Somn. 10. 15. ἀκηράσ- ib.
ἀκήρατε melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατ- πόσμ- I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατ- II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυν-. ἀκινδυνότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθαν III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παραλθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ- I. Catap. 5. 626.
ἄκλαυ-. ἀκλαύτους ἢ ἀθίους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. εἰς ἀκμὴν II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλαν ἀκούεις II. Asin. 4. 571. νῦν πόλεμος ἢ δυοῖς ἴχθροῖν ἀκούουσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρφθογγιζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. ἢ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστην dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούειν ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούοιζ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς εἶδε III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίδι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτ-. ἀκρίτες τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶζ ἀκροᾶ III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροατήριόν τε I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὶς III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖσι πυραπυγμόν III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίνεσσι II. Alex. 27. 235. ἀκτῖσας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεξίκρουν ἱρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεξίκρουν κάπυρι II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀσυνετιχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθῆς. τἀληθῆς ἰδεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθῆς ἔξεστιν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαιρεκάκῃ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἀλιήθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἁλωκώτας III. Philopf. 2. 30. ἔστι ἑρμῆν ἁλίσκεσθαι μόνον αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμώνυμόν μοι Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρες II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ τῷ ὄ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ τῷ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τύχαι I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῳ τῳ II. Jup. Trag. 2. 644. μετέσχον τῶν ἄλλων τῶν βυλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἰδέαν II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τάμνε I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρώμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐκδιδάσκειν III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τι ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγως τὸ ἧ ἀλόγως ἀνθρώπων I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 28δ. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκίθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγον II. Gall. 10. 717.
ἀμαθίᾳ μὲ θράσος, & ἀμαθίας ἐγκράτεις τοῦ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τῶν βοῶν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρὸς. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολὰ. ἀμβολᾶς ἔργου I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκίδνασιν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελίαι I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὃ μὴ φέρει I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτασρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμάχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμὶς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐνουροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμωνα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος. I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νήσῳ τὴν Ἀμφιρύτην I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέρους III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πεσεῖν I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ ἡδὺς αὐτὸς ἄμφω ἡμῖν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιῶναι. ἀναβιῶναι αὖθις I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγεγυμνῶσθαι II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγορασμένους I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶν ἀνάγκῃ — προβάλλεται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοῦτο I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀμόσαι II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχουσι I. Nigr. 22. 61. εἰ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. εὐεργέτης ἀναγεγραφὼς I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένους v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσαι. λύσει τὰ ἄτοπα ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορὼν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρυμαι. ἐκ τῆς λίχνης ἀνεθόρυντο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲ τὸ πέτρας ἀνέθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδήσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ὅσα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιῶμαι I. Prom. 4. 188.
ἀνακίνημαι. ἀνακινῶ ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τῶν ἀνάκων III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμενοι κλίνας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνακήρυξον ὑφηγητὴν θηλαστοῦ I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακλασμὸν II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καλασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καὶ κε πυθῶ ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τὸν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρούομαι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσασθαι & ἀνακρούειν ib. 46.
Ἀνακτορεὺς I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνανήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὸν ἀρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων πεκαρμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρῶ I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθη I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναιτιάω I. Somn. 13. 19.
ἀναιταγώτος I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάιτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ διαπόζων I. Somn. 9. 14. τῶν ἀνάκων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀναπαίσιον ὑπὸ τῆ χορῆ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαυσα συγκροτῶν ib. ἀνάπαυσα ὑπερτα ἐπιλήγοντες ib.
ἀναπαύω. ὅτι ἀναπαύεις σαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπεπταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ὡς μάλα πόλαιος τ' ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσειας v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλάω. ἀναπλάσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπτύω. ὑπολύζειν ἀναπτύοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδεικτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 822.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρτάζω. ἀνήρτασας, τὸν θεὸν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν ἐμμανὲς ἀνερρίπισεν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρριπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραδόξως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνέστων τὸ ἰδωνῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαν τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. σπ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σαφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατιόω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνων σαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφορὰς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρίας προσκαθαρεῖται I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίως τοῖς ἀνδριᾶσιν ἀποτελωθῆτε ib.
ἀνδρόγυος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρωδὴς. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγγράφω. ἀνεγράφθη I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πτύαρον I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος, τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπόντων I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγελτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπαίδης I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνήρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρίσκω. ἀνευρίσκεται ὀδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. ἀ μὴ ἀνέχῃ τῶν διατριβῶν I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἄνηκες I. Piſc. 4. 574.
ἄνηκος I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐστότε ἀνὴρ ἔφθη &c. ib. XXVIII. 1. 445. ἐγγραφὴς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρδίων ἀνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωίχοιλα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρες μακροὶ III. Dea Syr. 26. 463.
ἀνήστα ἡ ἄστατα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθίριξ ἐπ' ἀνθρώπων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθρώπ. ἀνθρώπαις τε ἐν ἀγορᾶς ἐκκλησίαις multa de hoc verbo controverſia I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοσαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος, ἀνθρωπινώτερον ἀπίστημα I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπιον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος ὑδαίμων I. D. Mort. XX. 3. 418. θέρας δὲ τὸν παλαιμόνιον ἀνθρώπον Salan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Goſſ. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασεν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπους μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιᾶν. ἀνιᾶσι ἐπὶ τῶν multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὁ ποσὶν ἀνιᾶσι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἢ τάχ' ἀνιόντες εἰς τὰς ἁμάξας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀνασῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσχαλα τέφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίκειρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας ἢ ἀνοίας θεολογικωθείσης I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συμπεσὼν I. Prom. 5. 30.
Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνυπαίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνυπόδητος I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίος III. Macrob. 10. 215.
ἀντιξιτάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντιξυξόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντρώδης I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιδοάω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδοάλλω. ἀντίδοαλε τῷ καιρῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντέγουσι μοιχεύουσι II. Icar. 15. 770. Ἀντίγουσι τ μονόφθαλμοι φεύγουσι III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τ ἀντίθυρ v. notas III. de Deme 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντίμολπος. εἰδ' ἀντίμολπος ἦκω ἀλαλητῆς μέγας Κάκτου I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιῶν. ἃ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα . . ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιῆται μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δὲ γ' ἀντιποιοῦμαι σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοσοφίαι σώφρονες ἀντιποιοῦνται ib.
ἄντυξ. ἀχεῖο τ' ἄσπυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀντυπόδητος & ἀντυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνω-

ἀποτόμως I. Hal. 4. 180.
ἀποτριωτάλιον ᾧ ὁν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. πᾶσας αὐτῇ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνας II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας οἴχα III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σκάφος ἀξιὸς ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξιαι ταῦτα ὠνῆσαι vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσαι II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit E. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίρμον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄναρ I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος ἢ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορες al. ἄφρες ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ἔστι φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς νόμον ἀπαγορεύσαι I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἀνθρώπου I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τὸ ἱστορίας ἀπαθανατιζούσης ἀμετρίας I. Somn. 12. 16.
ἀπαίω. τοὺς ἀπαιρομένους ἀπάτῃ, & ἐκεῖ τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. ἐς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἰλιὰς v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρέσασθαι III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχύσαι τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπαλλε I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασα ἐκάθα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη πεχυμμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπεικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπεικάζων I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔκεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἀπειλεῖς vulgo ἀπειλῇς male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπιεν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπιέναι, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπιόμενον ἂ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπιλαύω I. Jud. Voc. 6. 89. ἄγε, ἀπιλαύσομαι I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπιὼν ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπομπολεῖν I. Pisc. 27. 596. ἀπομπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπορρητίνης ἀπ ὑπονοίνης I. Nigr. 36. 78.
ἀπονοίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπόβασις ἐν I. Tim. 2. 102. ἀπόβασις τὸ εἰς ὑποκρίσιν III. Pseudol. 5. 167.
ἀποβιόομαι. ἀποβιοῦται εἰς Ῥίον III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστάσαι μὴ ἀφ' III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τέων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῶν ἀδιακάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυμνασίων III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἰκτίνος II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τουτὶ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 184. ἀφ' ἑπτάνυκτα πλάνητα II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπιλώμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθιζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω. I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μᾶλλ' ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς σὰ παιδὸς ἀποδῖξαι σοφοῦ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδῖξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιδέχεται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapsi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδὺς II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθάνωσιν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθρώσκω. ἀποθρώσκων II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀποκείσεται III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείειν I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένων τὴν θάλασσαν al. ἀποκεκλεικότων. ἀπέκλεισε οἱ κ' τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὃς ἂν θεῶν ὄνειρον ἀποκλύσῃ I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολακίζω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀλαθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν τῆς ὁμοίας I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν σωτῆρον I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολιπόμενοι τῆς μισθοδοτῆς I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθῆσαι al. ἀπαλιφθῆσαι I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. ὑπ' Ἀπόλλωνι II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ἡ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὸν μὲ ἀπελογούμην I. Somn. 9. 13. ἀπελογούμην II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας εἶχε ἀποφήνασθαι III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 39. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυντίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονοι ἀποφαίνειν II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀποξύω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπύω. ἀποπύειν τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καὶ αγκυλάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπτύω I. Tim. 13. 132. ἀποπτυσας ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα πανταλῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀπορρίψαν τὴν ἔσπιδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπορρίφθαι al. ἀποφρίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 18. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὥδε ἀπολὺ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλήω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπῶ. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. σὺν ἀμοῦσας ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποστάω. I. Cont. 21. 517. ἀποστάσαμεν τὸ ἀτείρων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποστάσας πάμπολυ τὸ ιεφὸν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποστάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποστώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποστείρω. ἀποστείρων τι ἐς τὴν χῆν I. Somn. 25. 20.
ἀποσίλλω. ἀπέσειλε al. ἐπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ἄντι ἰρίων & ſimilibus III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαδομένους al. ἀποφραδομένους II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτιλίω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτιλῶ τὸν ἱκέσιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμως. καρηλὴν γε ἀποτιμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro ſacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίνω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίνω. ὡς ἀποτικοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄοινος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπετε ἄ θεοί, τὸ δεινόν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τῇ ἑρμογλύφῳ καὶ ἐπιδρίφιον τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεται al. ἀποφαινῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρας I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράτιδι. ἀποφράξαιδες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπραγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἴσκιον I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργάω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργίτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὸν Ἥρην τὸν ἐκ Ἄργεος ἐπεύφημουν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἀργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρεος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκω. οἷόν ἐθέλεις τοιοῦτόν ἐστι μοι ἀρέσκειν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδεῖν II. Bis Acc. 21. 819. ὦ τριὰς τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστόβης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ ἡδὺς Ἀριστόβης I. Tim. 24. 137.
ἀριστᾶν I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μυτιλ. II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀριστων. τὸν Ἀρίστωνα ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκόλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰς τ' ἐγκλίνεις φάσμαχ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῇ πάντες I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοστὴς ἐπὶ τὸ ἁρμοστὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὴν II. Tox. 17. 525.
ἄριστος. ἐπ' ἀρίστῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρράβων. τὸ ἀρραβῶνα δὲ πρετίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἁρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἀρτιμύσας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμιδώρῳ III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτῳ ὑγιηρόφιας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτου II. Afin. 21. 588.
ἀρχαίῳ II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖοι ἀποδίξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργοι ἀρχαῖοι I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖ᾽ pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερῳ τῷ Ἰαπετῷ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίλοχος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου διατριβῆς I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξει ταύτης δυναίμην ἢ γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῆ ἀρχετύπου καλλιεκυκεσβύλα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ στέρεμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσεος παντὸς ib. ἴσασιν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴ γάρ φησι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίῳ II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλόῳ II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτύπων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἀπὸ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένῳ ἔργῳ III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τι, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι᾽ ὦτον ἢ δι᾽ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσῃ III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. ἢ εἰς Ἀσίαν πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιτος. ἄνθος ἀσιτὸν λάβε III. Tragop. p. 654.
ἀσκαριδεμοκτὶ βλέποντας & ἀσκαριδέμοκτος, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἔσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἀσκημένους inſtructos, ornatos, II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιῶν I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νίῳ II. Alex. 43. 248. διασπάρη τὰ τῆ Ἀσκληπιῆ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δορᾶ I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθ φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάρδμος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάρδμῳ ἢ Ναύπλιον ἐπέτειμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Ἥφαις II. Aſtr. 22. 369.
ἄστορ III. Ep. Sat. 20. 403. ἄστορα τῷ ἀπίστα ib. 7. 390.
Ἀσύριος. τὸ Ἀσύριον ἐκεῖνο πῖνος μεμιζόρθμον II. Salt. 58. 299. Ἀσύριοι μυράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ ἢ μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀσὴς I. Halc. 1. 178. ἀσῆρα σε I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν ἢ ἀσήρων ib. XX. 5. 256.
ἀσιτικὸς ἢ μὴ ἀσικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀσοχία. τὴν περὶ ἀσοχίαν ἰθεράπευσιν II. Amor. 16. 415.
Ἀσραδῆ II. Lex. 2. 320.
ἀσραγαλῷ. οὐκ ἢ ἀσραγάλοις μάσσειν II. Aſin. 38. 607.
ἄσραπτη συνοχὴ I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστῳ II. Amor. 6. 404. ὅσις οὐ ἄστει διαφοροφοίη II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας οὐκ ἀπαρῶ III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολῳ III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλῳ III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαθήσεως II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῶν ἀσφαλίσατο II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτον I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτειλὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερ ἢ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτέρπως prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτερπῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἴστι δὲ ἀτοπώτερον εἴ μιγνύοι τις αὐτὰ, ἄσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ᾽ II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. οἱ τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ὑδάτου Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δραμύτης ἢ στωμυλίας I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum víd. in εὐδαιμῶν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλοῦσθμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ὔ τι βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδοσίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγων II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 11. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 23. 753. κῆ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ἢ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543.
αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ἢ αὐτὴ ὕσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνιεῖσαι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτίκα πέρι ὁρανοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τ' αὐτῆς μάλισα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ ἐν ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ἢ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ἢ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν διστόλῳ II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ Σαββᾷῳ ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γ' ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτίων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μ' ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.
αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.
αὐχὲν. αὐχεν II. Alex. 42. 248.
αὔχημα μιλίχρου II. Amor. 30. 430. & 431.
αὐχμὸν I. Nigr. 27. 67.
Aphaeresis ταὐτὸν pro ἐκεῖνον vide III. Dea Syr. 16. 462.
ἀφαιρῶ. ἀφείλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μόνιμον ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, ἢ μάλισα παρακλῆτον I. Jud. Voc. 4. 86.
ἄφεικτα II. Jup. Conf. 1. 626.
ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.
ἄφθορος I. Somn. 10. 15.
ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ γὰρ ἐμοῦ ἀφῆκα αὐτὸν οὐδὲ ἅπαξ μοι I. Somn. 7. 10, ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθ' II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.
ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.
ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.
ἀφίσημι. ἡμῖν ἀποσησόμεθα I. Tim. 40. 152.
ἄφοδος. ἀφόδου ἀναγκαίαν III. Hipp. 8. 73.
ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.
ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 58.
Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.
ἀφύη I. Pisc. 48. 616.
ἄφυκτος. ἀφύκτατοι I. Pisc. 48. 616.
ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ὁ ἀφύκτου ἰχόμβος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.
ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερα τ' σαφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.
Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.
ἀχθεδὼν II. Tox. 9. 515.
Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.
ἀχλὺς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.
ἄχρως. τὸν ἀχρῶτα σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἀχρῶτα II. Lex. 9. 335.
ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 774.
ἀψικορος III. Calumn. 11. 151.
ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.
ἄωρος. ἄωρα ἂν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.
βαδίζω. ἢ καιμᾶσθε ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.
βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμος I. Tim. 54. 170.
βάθρον. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθρον III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθρον -- τεταγμένος I. Zeux. 8. 846.
βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νύξ II. Asin. 34. 602. & 603. ὁ αἰρὴς βαθὺς II. Tox. 39. 544. ἄλλως βαθὺς II. Salt. 81. 313. βαθεῖαι καθαρμὸν I. Tim. 4. 152.
βαῖνω. εὔρυθμα βαῖνε I. D. Deor. II. 2. 207.
ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.
βακτηρίαν στωτῆρα II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἴζειν III. Mort. Per. 37. 358.
βάκτρον I. Pisc. 1. 570.
βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.
βάλλω I. Nigr. 37. 80. ὃ ὁ βαλθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἀλλ' πυρὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναυσικὴν ib. βαναυσικὸς ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.
βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.
βαπτίζω I. Tim. 44. 157.
βαπτὸν. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.
βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα πάροικος ἐστὶν I. Somn. 8. 12.
Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἦν ὁ Ὄλυθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβαρος ἂν ib. XII. 3. 385. Βαρβαρὸς τὴν πατρὶ μητρὸν leg. Βορυσθενὸς τις I. Prom. 1. 23. τ' μεθὶ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς. ἀγγελίαν τὸ τοῦ βαρυτέρου ἐπήκουσα I. Somn. 2. 3.
βασανος. Pythagoras βασανίσας τι πανωλεθρίας ἐ κολάσεως, ἢ ἀνακόπας πυρὶ ἢ σιδήρῳ πανοπλεμβόλας ἀναξαμοιβιτήσας dicitur I. Nigr. 27. 67.
βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τοῦ λόγου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ὦ τοῦ λόγου III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆος III. Dea Syr. 17. 464. βάσιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλῆσι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 12. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.
βασιλικὴς τὴς ἀνθρώπου II. Salt. 64. 302.
βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλισσα I. Jud. Voc. 8. 92.
βάσκανος ὕσα κηγχάνει II. Asin. 12. 579.
βάσος III. Adv. Ind. 23. 118.
βατὸς III. de Dipl. 2. 234.
βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.
βάτραχος χέρσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.
βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἰσίαν ἐκλαῖ I. Somn. 1. 2.
βδέλλιον I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.
βέβυσμ. ὑπὸ τῶ βέβυσται I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βέ-

βάλ⊙. ἴδε βελῶν, & ὠὰ βελῶν I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. ἀπὸ τῦ ϑεσπεσίυ βηλοῦ I. Cont. 1. 488. ϑεσπεσίυ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδικίαν III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ κατηρεφὲς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀντίγραφα βιβλίυ I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τὰ βίβλια I. I. Mort. Per. 11. 333. βίβλας τὰς Ὥρας II. Gall. 18. 728.
βί⊙. ἀπράγμονα I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαληνὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῦ βίυ I. Pisc. 29. 598. τῦ μέσυ βίυ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τῦ βίυ I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρυ βίον διαζῆν ib. ἄριστοι βίον σωθῆν I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδρίυ τινὸς βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ϑεραπεύειν τὸ ξυνικὸν βίον I. Nigr. 13. 52. βίον πράσσειν I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. οἱ ὅσοις ἐβιότευσε βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημία I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλως ἀπεχέσϑω II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρον ἀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
βοιωτίας. ἡ βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολὴ. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρ⊙ρ⊙ differentia βόρεον inter & πελὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὄντι οἱ βορέαι βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βοσκω. τ κλινον — βοσκουσι I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καϑειμένος βοστρύχυς I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυβλίας. τὰ Βυβλίεια πειρήσομαι αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυβλίυμαι. ἐβυβλίυσαντο al. ἐβυλεύσαντο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλισσάμενός τι ib. 11. 15.
βύλη II. Tox. 26. 535. αἱ βύλαι ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βυλλῆσις, βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὲ τοῦτο & ἡ παρεμμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ἤδη ἦτον ὁ νόμ⊙ εἶναι τῷ ὄντ⊙ εὕρεσις ib. ἃ ἦ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βουλόμενον δὲ II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτὸς. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἄρτῃ I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
βρασμὰς II. Q. Hist. 49. 60.
βραχμᾶσι III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. τὸ βραχὲ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρεμετίσομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρεμετιόλμος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρεμεθόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βριφ⊙. ἀλυλυζεν ὥσπερ βριφ⊙ I. Somn. 4. 6. πιπρῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
βρόμι⊙. εὐρυχόρυς κατ' ἀγυιὰς Ἰσιάσι ὠραῖον βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαρυβρόμ⊙, & Διὸς βαρυβρόμυ βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γαμομένης σκῆπτος I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ & ἐκφράσας ἰσάσιν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρίασϑαι βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρομαλόχος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ὠὰ βυθῷ δῆξιν ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὰ βυρσᾶν τοὺς ἐπιβόλους III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλέου βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἱδρῦσϑαι τῷ Ταργήλυ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνίϑων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὅτε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμῳ τοιούτῳ I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτου γάμου II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Διὸς II. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης ὄρ⊙ τῦ Γαργάρυ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μιστροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Fens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γεύομαι. Δημοσθένης ἐγεύσατό ὠ γυλιός τινος I. Somn. 12. 17.
γεύτων. οἱ γευτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν οἱ τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὑ δυσμενοῦς κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀναπλεως I. Tim. 54. 170.
γενειὰ. ἐξ γενειῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τῦ φίλου III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδες I. Catap. 1. 622.
γενεὰν τ & γενεάρχυν & γενεᾶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένου II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ ἢ μεγαλοφυῆ ἤδη ἢ παϑη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ἕδρα ib. γενικὰ ἐσθῆτα ib.

γεω-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γίν. ἀξίως τῦ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γιραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γῆρας II. Alex. 26. 234. γήρασον ὀρχεῖζ II. Salt. 34. 289.
γήρων II. Alex. 30. 238. γήροιλας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. λὸ τὸ πρῶτο γεύματ. I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἢ ἄψιν, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγή ῥεῖ I. D. Mar. III. 1. 296. τ' κυματώδης γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ' III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ' ὕραν ἀνομοιρίχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ ἢ γῆν ἢ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὰς γῆν ἄλλας ὄντας ἀνήγαγεν I. Prom. 11. 194. ἔλιπεν γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰς ὀξᾶς τῦ Γηρυόνε III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτε λέγφιν I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ὥσθ' πολὺ γίγνοιτο ἄν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενέζ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγνεται. γεγονός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γινώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p, 669. ἃ τὸν αὐτὸν γιγνωσκόντων ἑαυτῶς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τ' ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαῦξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀσεμίας δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλωτῖς II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν - - ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφεὺς. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφέως I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ' γνώμης μόνῃ II. Tyr. 14. 152. καταρρώσει τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφε. γνόφε καλυφθέντε III. Mort. Per. 43. 363.
γναρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γναρίζειζ I. Somn. 11. 15.
γνάρισμα. τὰ γναρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζειν III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γονὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμε III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ' μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοιλα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solen. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύς. ἐγραμματεύετην Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφες & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφεσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὰς συντελεσθῆν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφεσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ἂν χαρὶς ἐδὲν καθέλκ τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. χρῆσται γράφω ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἐγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφε. γρίφες σωστιβεῖς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγε χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῦ γυμνασίε αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοὺς γυμνασίους III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πολλὰ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τῦ δικεῖν γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖε I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vost. γυναικείαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τε & τῆς βαρβάρε γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμβος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. λὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικὶ τ' ἰδίᾳ I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμβε III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδυχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνε τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κανεῷ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρύω I. Cat. 12. 634. ἐδάκρυε μάλα γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλε I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τ' δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν μισθίονες I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βασρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδεικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλε I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτύπωσις I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα - - δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοίξε I. D. Mort. 1. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύειζ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ' τ' Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ' Δαναΐδην I. Herm. 61. 803.
Δᾶε. Δᾶον πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖε. Δαρεῖε II. Jup. Trag. 53. p. 701.

ἀμφὶ, ἀμφὶ II. Alex. 47. 252. ἀμφὶς ἴσων τὸ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

ἀμφιπ. φύλλα ἀμφιπς I. Herm. 40. 782. μὴ τ' ἀμφιπς III. Diss. cum Hes. 1. 240. ἀμφίλυκον αὐτὸν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Ἀμφιδὰ v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.

ἂν I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ ἂν II. Asin. 22. 590. ἂν initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν ἂν τοιαύτην II. Jup. Conf. 7. 630. ἢ πάθον ἂν ἐπαίσασα II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ ἂν ἐκβαλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

Ἀνησ. τὴν δίκην II. Bis Acc. 14. 808. δίκην ὑγιαινουσαν τῷ ἰδιώτῃ II. Salt. 63. 301.

ἀνῆ & ἀνοῦμαι. τοὺς ἀνουμένους ἐπεκωμῴασας — τοῖς ἀνουμένοις ἐπαρκῶν — τοῖς ἀνουμένους τὰ ὄντα ἐπαμύνομαι — ἐπῆρεν τοῖς ἀνουμένοις τ' φίλων I. Tim. 5. 109. ὃ γὰρ ἀνῆ J. Br. ἀνῆ ib. 28. 141. ἰδίῳτο γὰρ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ἐὰν ἀνῆσαι μὴ ταῦτα ἔχοιμι III. Nav. 44. 276. & 277. ἀνῶ I. Herm. 28. 768.

ἀνίγμα I. Prom. 2. 25.

ἀνίδν. ἀνίας μὴ ἐνδιᾷ τῷ ποτοῦ ἀπεθάνης ; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἴδλιεν &c. I. Nec. 10. 470. ἀνία τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. ἀνίων γ' τρίμηνον I. Somn. 9. 13. ἀνίκα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

ἀνίκτημαι. εἶεν Πολύκλειτ' ἴδιξε λευκόλινον I. Somn. 8. 11. ἴδιξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσωπώτας ib. ἀνίχει σὺν τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. ἀνέκτου II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀσκλῆς ἀνέκτα κατὰ τὸν παγκράτιον I. Somn. 8. 11. ἀνεκρούσθην II. Alex. 13. 220. & 221.

ἀνιλινὸς. τὸ ἀνιλινοῦν II. Jup. Trag. 15. 658.

ἀνιλὸς. λαγνῶν ἀνιλότερ' I. Somn. 9. 13.

ἀνῦν. ὁ τῦ ἀνῦ I. Somn. 11. 15. τὸ ἀνῦν I. Vit. Auct. 19. 558.

ἀνὸς II. Jup. Trag. 48. 695. ἀνὸς αὐτῦ I. Somn. 2. 3. ἰδὲν ἀνοῦ πάθης I. D. Mar. VI. 3. 304.

Ἀοῦον III. Macrob. 15. 218.

Ἀπατάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

ἀπτον φυλακὸν — ἀπορφορῦν τὸ τοῦς ἀπτους I. Nigr. 22. 60. & 61. ἀπτον Ἐπάιτης I. D. Mort. I. 1. 330. ἀπτον παρασκευάζοις II. Dem. 24. 385. τὸ ἱστιὰς ἀπτον III. Conv. 38. 444. τὸ ἀπτον αὐτὸ σωσιπομίζειν II. Gall. 12. 720. ἀπτα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

Ἀπάσσιχος παραυτὸς I. Tim. 4. 107.

Ἀπιάς. τῇ Ἀπιακῇ ἀπιάδι I. Scyth. 10. 870.

Ἄπτρ' III. Epigr. 22. 681.

Ἀπλάζω I. Pisc. 47. 614.

Ἄπλαρ I. Tim. 22. 136.

Ἄπλ'. ἐς ἄπλον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Ἀπλοὶ. τὰ τὰ ἐν Ἀπλοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

Ἄπμας Ἰνδικὸς III. Epigr. 19. 679.

Ἀνδρ. ἐπὶ τὸν κόμπον τ' Ἀνδρων II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. Ἀνδρα ποιεῖς III. Tragop. p. 647.

Ἀπχόμαι. ἄπτεσθ' ἑαυτὸν ἀπχόμενος I. Tim. 43. 156.

Ἀπχὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

Ἀπχῶς ἐνήγνωστ' III. Conv. 15. 429. Ἀπχῶς ἐξίσιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

Ἄπμαι I. Merc. Cond. 33. 692. ἃ ἄπμαι III. Ocyp. p. 671. ἃ φόβοις ἄπτου ἐ χαριγίας τυχοῦσ' I. Somn. 1. 2. ἀπτοῦσι τύχης ib.

Ἄπτ. τὸ ἄπτ I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν ἄπτ II. Gymn. 34. 914. ἰδὲν ἄπτ I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. ἐφίστειν τὰ ὄντα I. Somn. 10. 15. ἄπτ γενοῖς ib. ξωσιδῦν δὲ τὸ ἄπτ ἵνα ἐν ἀφανεῖ ὂν ἀπτστ' ib. τὸ ἄπτ παραυόσιμος ἄν. ib. τὰ ἄπτα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφιστάναι τῦ τὰ ἄπτα εἰδέναι ib. τὰ ἄπτα λέγειν ib.

ἀπῖ & ἀπομαι. ἀπίσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. ἀπίσαι II. Tox. 47. 553.

ἀπίας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

ἀπίω. ἀσκὸν ἀπιῶ I. Nigr. 27. 67.

ἀπμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ' ἀπμῶν II. Tox. 29. 538.

ἀπστότης ὀλιγοχρόν' I. Nigr. 26. 66. ἀπστότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. νεῦσι ἀπστότου III. Bacch. 2. 77.

Ἀπναλίων. Φαίθοντες ἢ Ἀπναλίοντες I. Tim. 4. 108.

ἀχόμαι I. D. Mort. XV. 3. 401. ἀχώμενοι ἦλθ I. Pisc. 42. 611. ἀξάμεθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.

ἄα, ἄαν, pro ἄαν I. Nigr. 26. 65. ποιοῦ γε ἐ ἄαν III. Pseudol. 2. 162. ἢ ἰδίῳτο I. Tim. 49. 162. ἀδίῳτο. non ἀδίῳτο I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ ἀδικοῦσα τὰν χῶραν I. Nigr. 19. 57. ἀδὼν II. Amor. 32. 432.

ἀδ' I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, ἀλλὰ δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπτει δὴ ib. παλαιοὶ δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

ἄγμα. ἀγμαῖα II. Gall. 25. 740.

Ἀήλ'. ἐπὶ Ἀηλίᾳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

ἀμαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Ἀμαίδιον III. Dem. Enc. 15. 503.

Ἀμήτρ' II. Salt. 63. 300. Ἀμητρὸς II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

ἀμιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τ' Κάδμου ἢ Παλαμήδης τέχνης ἀμιεργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

ἀμοκρατία I. Tim. 57. 175.

Ἀμοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Ἀμοσθένει ib. 2. 492.

ἀμοσία II. Dem. 67. 396. οἱ ἀμοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Ἀμώναξ. περὶ δὲ Ἀμωνακτ' II. Dem. 2. 375.

Ἀπὸ τ' πάλριδ' III. Patr. Enc. 6. 230. Ἀπὸ τὸν ῥητορικὸν ἢ παιδιάν I. Somn. 12. 17.

Ἀπβοᾶσι. ἐπὶ συσίαν διαβεβομένοις I. Nec. 6. 43.

Ἀιαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Ἀπβυκολίου I. D. Mort. V. 2. 344.

Ἀιαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Ἀπόδημος I. D. Mort X. 4. 365.

Ἀιαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

ἀιαζώγνυμι. ἀλλ' εἰ πᾶλ' ἅτις ἂν ἀιαζογῇ τ' σωτηριφόνους, ῥαδίως ἅλλοις ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.

ἀιάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Ἀιαθήκη. Θεὸς ἀιαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. ἀιαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Ἀιαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

ἀιαίρω. ἀμμιῶ' II. Bis Acc. 2. 794.

Ἀμέρω. ἀμμιῶ' ποεῖσθε II. Tox. 55. 560. ἀμμίους τοὺς ἄλλους ib. 40. 548.

ἄιαιτα I. Herm. 86. 830. μοιρῶν δὲ ἡ ἄιαιτα I. Tim. 42. 154. ἢ ἄιαιταν τὴν Μοδίων μετεδιήτησεν ἑαυτὸν I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ' ἀιαίτης I. Nigr. 12. 51.

Ἀμιτᾶσι. ἀιαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακρίω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακρίδων II. Amor. 3. 400. διακρίδῶν ἐς νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ κἀκείνῳ γ' ὁμικρῷ διαλάττουσι I. Prom. 1. 25. οὐ μὴ δὲ τούτῳ διήλασσον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε ib.
Διαλλάττω. διαλλάττοιλας II. Abd. 10. 168. διαλλάττοιᾶς II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Δυκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ἂν τὰ μὲ σώματα διέκρινε χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμάχομαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρέψατό με μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
Διαμηνύω. I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. εἰ μὲ διανεμεῖ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ αὐτῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπεπλυμένος. διαπεπλυμένος I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπλαίω. πλείονα διαπλαίσσα I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διαστὼν. διαστωμυλίη II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασιλαίνω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασκίζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττοιᾶς II. Jup. Trag. 38. 686.
διατιλίω. τοῦτο τὸ νόημα διετίλισεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰρ διατιλίσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθῶσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθεῖη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαδρομῶ III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. τὸ μυσαγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διετηκεῖ τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομαι v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθος εἶ πολιτικὸν διαφυγεῖ I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδήμια μηχανὴ τῷ διαφυγεῖ I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διαφθορότα ἀτμοῖλα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ἂν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου ulitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
διδυμι. ἐγὼ — ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. ὃς ἐξ τὸν ἕτερον (χεῖρα) I. Somn. 9. 52. τί ἂν δῷη τις ἀνθρώπῳ, τὸν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧ τυφ αὐτῷ τέχνῳ δοτέον I. Somn. 1. 2.
διέρχομαι. διεκρούσαν Gr. mavult διεκρεμάσαν at nec opus II. Tox. 33. 541. διέρχεται ib. 43. 551.
διεκδύνω. πυρὶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. ἢ ὡς ἐπιστρατεῖς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διέξιεν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξίοντος III. Philopsi. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθόν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνοντι τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευρύνω. διευρυνοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. εἰ ἐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθυραμβος. τοὺς διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
διίστημι. διίστησιν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορυτὸς μὲ, ἢ δικανικὸς, ἀλωᾷ δὲ I. Somn. 17. 28.
δικαστήριον. τὸ τοῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιτέλθειν II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φωνήεσσα I. Jud. Voc. 1. 82. ὁ δὲ ἐ δίκης III. Philopat. 16. 602. μόνῃ δίκῃ δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκῃ πόρευε II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
δημοφίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λόγιε) Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖ φοιτῶν III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ὑδὲν ἧ πρὸς τ' Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Διὸς II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Merc. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δίς. δὶς ἀφ' ἑαυτῶν I. pro merc. Cond. 15. 719.
διοσκόρος. τὸν διοσκόρων III. Philopsi. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. εἰ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβον II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐπιψαύω διφθέρᾳ ac simil. I. Tim. 6. 110.
δίφρος I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέος. διψαλέον θρυαλλίδων I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶν πιεῖν II. de Luctu 16. 929.
διώκων II. Gymn. 19. 898. διώκοιτις II. Amor. 21. 422. διώκοιτις ἐ κατίλλεβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐκείνου Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δοκὸς. καὶ ἐ δόκας III. de Domo 27. 806.

δοκίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῆς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Astr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ὁμότατον εἶναι io. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκίων III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν αἰτηθεὶς δίκ. III. Philopf. 39. 64. δόξασα τυ ἢ Παιὼς ὀργὰς ἢ τινων θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἅπασα δόξαν III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμον. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμον I. Somn. 2. 4. τῶ δοκιμωτάτω I. Scyth. 3. 863.

δόλιχον II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμον ἡμιτελῆ I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὶς Λευκὴ II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. εἰς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλον. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δοχεῖον II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἵφι &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμιτρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὴν βιβλίον v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τὸ δραμάτων ὧν ἰχθύων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης στιγματίας. ὡς γὰρ τὸ δραπέτου τὰ στίγματα, ὕτω τὴν μοιχαλίδα δίκην τὰ ἀνθρώπεια I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆ δρεπομένῳ III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκορόδων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεσι σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμεως II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ὧν ἀδυνάτων δυνάμεις μεγάλας ὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμεως II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄλλως δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτις I. Cont. 4. 195. δι' ὁδοῖν II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. εἰς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητον. δυσάντητον & ἀκατάπαυστον I. Tim. 5. 110.

δυσάλγητον I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτος I. Tim. 26. 138.

δυσκόλως. ὧν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυστυχὴς. τοῖς οὐ Παλαιστίνῃ δυστυχοῦσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνον. τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε - - ἄλυδις I. Nigr. 17. 57.

δυχίης. ὁπόσα ἂν ᾖ δυχίῃ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωριὰν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα δέ σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρ νέον ἰσαμόθοις I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τὸ πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτὸν. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑαυτὸν ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἑάω. ἐῶ λέγειν, ἐπουσίας I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἕβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖον II. Alex. 13. 221.

ἕβρον μὲν ὕτον III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίδυϊ II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφεδρεύων I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὤν τα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένων I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλωπίζομαι. λευκὸν ἐγκαλλωπίζῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλον II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδηγοῦ - - τὴν φωνὴν ἐκκόπτῃ I. Somn. 4. 7.

ἐγκολάπτω III. Hipp. 6. 72.

ἐγκωμιάζομαι III. Tragop. p. 650.

ἐγχείρου. ἐγχειρεῖν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχειρίζω. τὰ ἐγχειρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὦ ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκῶν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν οὐ πιστεύ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπεὶ Διὶ δίκης ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκαλαθεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθνη. ἔθνεσι τῆ μεγίστῃ II. Dem. 51. 392. ἔθνη ἄλλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. οὐ ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μείμνημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ τυ III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εἴρομαι γραῶν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέναι. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσεσθαι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. ἢ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἐπιστῆσαι αὐτὸν ἤδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγω πάνυ μὲ εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πως κἀγὼ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἴσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσίσον δὲ κἀγὼ ὅτι ἂ πάνυ ἤρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδὼς γράφεσι III. Herc. 1. 82.

εἴδω I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἴδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. κἀμὲ γὰρ εἶδες II. Salt. 5. 269. πάντ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τι ἔσται ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἴδω μόνων I. Tim. 43. 155. ἴσως ἰδὼς al. εἰδὼς I. Somn. 15. 20. εἶγε κἀγὼ ἰδοῦ I. Cont. 5. 496. ἴδον εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἴδων, ἢ μόνος δίξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἴδω I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsf. 24. 52.

εἰκασὼς τὸ μελλόντων — ἄρις εἰκασὼς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρεῖναι I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ϛ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῇ παλαιότῃ τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἶκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ἀθεότατά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἀθεώρητος τῆς εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θηρίων II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἤεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapf. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐσὶ II. Tyr. 11. 148. χρεῖος ἐσὶ II. Amor. 42. 444. ὀπαδὰ ἐσὶν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτε I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἐ γὰρ ἦν καλλιβὰς II. Afin. 30. 598. & 599. προσθοῦ ἔσῃ πεπωκὼς II. Gall. 1. 704. ἐσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰῆ II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδεικνυς I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapf. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι εἶμαι O. εἶμαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἐδόξεν I. Pisc. 6. 576. ὃ δὴ σαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ἐ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Afin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. εἶα τυγχάνεις ὄσα τῶν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. εἶα μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπαμεν II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπερ τὸ ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε θεσπέσιον II. Afin. 47. 615.

Εἰρηνοφύλαξ v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία ἔτ' πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη ϛ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐσι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἴητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀληθῶς εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι καὶγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἂν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ἐκ τῶ πολλοῦ ὄχλου I. Somn. 9. 13. μιᾶς σπουδῆ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. ἐν male III. Dea Syr. 35. 480. εἷς ἔ τις I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος ἐν μορίοις I. Herm. 28. 769. ἐφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡσε λόγῳ μὲ ἐφ' ἑνὸς ἀνθρὸς ἀναιρήσωιεν τὸ κύριον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐπὶ σοφίσμασιν II. Q. Hist. 2. 3. ἓν ἵνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro ἐν II. Afin. 39. 607. εἰς ἐμοὶ ἀσεβῆν II. Icar. 23. 778. παλαιόνομοι εἰς II. Afin. 17. 585. ὁρίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτα III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλε usitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτις τι εἰη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν με III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσίασι II. Tox. 37. 546.

εἰσίερχομαι. εἰσῆλθε δὲ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθοῦσας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε Φέρονῆες αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράτ̃ω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράτ̃ω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. εἰς τὸ εἴσω τῆ ϛομίᾳ I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκελοῖν II. Gymn. 1. 884.

ἑκάεος ἑφιεὼς I. Herm. 26. 764. ἑκαεσ̃ω II. Abd. 4. 163. ὡς ἑκαεσι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δῖαιον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατὶ I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκδέκω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. ἅμα παίγνιον ἐκδεκλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδιδῶ τινὸς Ἕρμῆ I. Somn. 12. 18. ἐκδιδόσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοσ̃ II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐσιν I. Herm. 41. 784. ἐκεῖνο II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκεῖνο ἂν ἀπῆκον I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι σοφώτερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνον II. Afin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σέ φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκεῖνος J. Br. ἐκεῖνης I. Nigr. 23. 61. ἐκεῖνας ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθύσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκ-

ἐκθορίαν. ὐκ μητρῶων λάθραν τοιοῦτ☉ ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὐκ τ̃ ἰσότ̃ ἄζως☉ ἰς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ὐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ἐκκαθαίρω τ̀ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τ̃ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 319.

ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88.

ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.

ἐκκρεμαντόω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαντύδροι II. Tox. 6. 512.

ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & ſimil. ἐκκεκωφωμένος πρὸς τὸ κάλλ☉. attoniti &c. ἐκκαφᾶν & ἐκκαφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.

ἐκλύω. ἐκλελῦσ☉ αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.

ἐκμάσσω. τὴν ποιλίκην οἶμαι ἐκμεμάχθαι ὐ τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρ☉. ταῦτά σοι ἔκμοιρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζῶ. ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ ῥάσις ἔλκει τὰς δυνάμεις, ϗ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ ☪ κενοῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνέω. ἐξέπευσεν ἰς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπιπλες ἐγὼ δὶ ἰσυριττὸν I. Nigr. 8. 48.

ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι ϗ δικαίοτατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπυος al. ἰκπύους III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ὐκ ποδὼν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πίντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλ☉ — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντ☉ ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθυσμ☉ τ̃ ἀγῶν☉ II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροθορεῖν I. Prom. 4. 29.

ἐκσεῖσαι. ἐκσεῖσον τ̃ ἄλλων I. Tim. 43. 156.

ἐκσάδ☉ III. Nav. 39. 273.

ἔκτοπ☉. ἔκτοπον al. ἔκπτοιον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλοτεκνίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνει I. Somn. 2. 3.

ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικρῶ ἐκφερομένους I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Geſn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρει III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυσάω. ὄργανον ὑφ' ἁυτῶν ἐκφυσούμενον ἐϛι τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαια. ἔλαιαν ὐκ τ̃ μοιρίας II. Gymn. 9. 889.

ἐλαστέον. ἐλαστέοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ̀ ἱφηδὸν τ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχ☉. προλόγων ἰϛ ὁ ἔλεγχ☉ III. Pſeudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. -- ὁ Σωϰράτης αἰδοῖος ὡς ἐληλεγμέν☉ I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τι ϗ ἀφημωνοῦν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὶ μηχανὴ II. Q. Hiſt. 22. 30.

ἐλευθερ☉. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλιφάντιν☉ ὦμ☉ Πέλοπ☉ II. Salt. 54. 298.

ἐλίφας II. Q. Hiſt. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ̀ ϱ̃ τ̀ Λάγου πρῶτον ἐλιφάντων θήραν συϛήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ ϗ τ̃ ὁμωτρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλάς, τὴν Ἑλλάδα φαμὲν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hiſt. 46. 138. & 139.

τ̃ Ἑλλάδ☉ ἑρμοσμα III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλάδ☉ I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην, κατὰ τ̃ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλληνιν II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικὸς, τ̃ Τρώων ἤθ☉ Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.

Ἑλλήνι☉ III. Herc. 2. 83.

Ellipſin verbi ἄγε vel ſimilis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepoſitionis ὑπὸ vel ἐκ ante τ̃ τείχης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶν poſt εὕρασθαι in nota III. Cyn. 4. 541. τῦ ϗ ante εἰδέναι v. III. Epiſt. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὸν ἄρρεν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῦ λέγε poſt μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῦ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξυνίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὀδῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῦ ὁρᾶτε v. in nota ad ϗ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepoſitionis πρὸς ante γάμου ἴσως vide III. Dea Syr. 60. 490. poſt τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῦ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδ☉ ib. 3. 143. ϗ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.

ἑμαυτοῦ. ἑμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀναπαθήσας II. Aſin. 20. 587.

ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ἐν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοᾶσι. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητ☉ I. D. Deor. XIII. 1. 235. ϗ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἔμετ☉ I. Tim. 55. 172. ἐκ τουτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.

ἐμέω. ἐμεμακὼς I. Tim. 45. 159.

ἐμμετρίων. ἐμμεμετρημένῳ☉ II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρ☉ -- τὸ μέντοι ἐμὸν -- τὸν ἐπ' ἐμοὶ - τὸ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τὸν κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινέω. μείμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπηνέοις ἐμπαροινᾶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία ϗ λογισμὸν φύσεως θρασύνουσ☉ ἴσως οἴεσθε I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίη I. Vit. Auct. 13. 553.

ἐμπήγνυμι. κολάκας ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.

ἐμπίπλημι. εἰς ἑτέραν ἐμπεπλήσθαι ☪ μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλησμένος II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορ☉. ἐμπόρια τῦ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. ϗ ἐμπόριον II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισ al. σιανέπρισ I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφραττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ⊙ I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omiſſum ante ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ Hemſt. I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μικρᾷ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύθῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν ὀδοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἶμι III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἐν δὲ ϵ ἄλλα ξέανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχ⊙ II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνι⊙ πνοῦς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνοπτίᾳ, ἐνῃ πτῶσις &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιμι ἐμὸν II. Par. 2. 839. in Προξενίᾳ vide III. Dea Syr. 18. 465. in ὅτι vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἐναντί⊙. μὴ τὸ ἐναντίον ἐσὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πολλῇ ἐναντί⊙ τῷ δίμῳ Is Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ἣν εἶπον III. Dea. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. ταῖς ἐναντίαις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργος I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς ἀπ ἐναργὴς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ⊙. ὁ ἐντὸς τ αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγ⊙ ἔναυλ⊙ ὁ ἐντὸς ἀν τ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδικρος. κατὰ δίκρανον ἔστι ἔνδικρος I. Somn. 4. 7.
ἔνδυος. πᾶν γὰ ἐνδύσει ἐνδὺς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδύσει III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖ Fl. ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἐνδίδυμι. ἐνδῦναι μηδὲ μαλακιθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδυσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδύσιν II. Tox. 11. 518. ἐνδιδῶν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδύτ⊙ II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἐνδιδύτας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδιθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἑαυτε ἐκείνῳ ἐνδυνύσαν I. Somn. 15. 20.
ἐνέδου σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἐνείμι. ἐκ τ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἐνῆ νύκ I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθιν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ κὴ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιμ⊙ I. Tim. 56. 173.
ἐνοῦσα. οὐκ ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔνοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι κ ὡς οὐκ οὖσαι φύσις τελεσφορεῖ I. Prom. 5. 30.
ἔνομ⊙ II. Salt. 2. 267.
ἔνορμ⊙. ἔνορμον πανημέριον III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἐνεχ⊙ III. Calumn. 24. 156. ἔνεχ⊙ τ κακόσεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσείρα. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρει τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεσφῶν II. Amor. 33. 433.
ἐντιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντίμων. ἐντίμουσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντιχ⊙ I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο ſc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ⊙ I. Somn. 14. 19.
ἐννυχαῖον I. Nigr. 21. 59.
ἐνυκλι⊙ ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἐνυπνίε ib. 1. 1. τ ὄντα τῦ ἐνυπνίε θεῖόν τινα φῦς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνοχία al. ἐναχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἐξ κὴ δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ἄρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μοι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυςήρια ἐξορχεῖσ⊙ II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, ſenſ ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μὴ παρσιωσῦσ⊙ ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούσης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι⊙. ὑπὸ τ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ γὰ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῆσθαι male pro ἐξαπατᾶσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένος II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἔξειμι. ἐκοῦν ἐξέσει σοι ὁ χρόν⊙ I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἀθερμιτισθεὶς ἐξελκομένῳ I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμασία πολλὰ ἐξεργάσατο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμέν⊙ ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστᾶς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ⊙. ἐξόδοις πολλαῖς τεθνεώσαις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχίομαι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῦ κατέχω pro praeterquam, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀῤῥωδίε I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκέω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξόδης al. Ἐξόδη I. Tim. 29. 142.
ἔοθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔοθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἑορμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔρρ⊙ I. Tim. 22. 132. ἔρραν III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐνιαύσια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὰ δὴ περὶ τ ἑορτὴν III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hiſt. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρέπον ὁ Κιλικίας I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν σφαγέα II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένων I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ τύμβῳ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀλγεινότατον III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινῆ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινία I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶ τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τέχνῃ ἄπαιδες ἐπαινέσουσι ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμεθα I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακοὴν. ἐπήκοον ὄν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναφέρομαι. ἐπαναφερόμην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανήκομαι. ὅθεν δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Soman. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆσι πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 91. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκοον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς πατητηρίοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. οὓς ὑπ' ἐπῆσι αὐτῷ ἐκείνῳ I. Prom. 2. 26. ἐπῆσι δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆσι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλῶ. ἐπεισκαλοῦμαι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισκαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπίπτειν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλεκτοι II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαίνω. ἐπιλαύνεσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπιλπίζω ſperare facio, act. fign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπιλπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπιμύαίνω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis. per Epenthelin συγκόψαι pro συγκόψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπίρρητον I. Prom. 5. 35. ἐπίρρητον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπίσχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπίσχεται μου πυρέσσειν ib. I. Prom. 2. 26. σκευὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίου ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μὴ. ib. διαφέρειν. ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπιφανὴς I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπιφανίζω. νόμον σιτικὸς ἐπιφανίζων τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπιφάνεσθαι — ἐπιφανισμένων τῶν παρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπιφανίζομεν I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ ἐμ' ἐχούσης al. ἐπ' ἐχούσῃ I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμου I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & τὸ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὅτι εἰς III. Rhet. Pr. 8. ἐπὶ πύρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ *Solan.* judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετυφόμενον τῷ εἶναι τετραγώνῳ I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν θεῶν ἀριθμῷ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 72. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 39. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Πανδώρᾳ II. Deor. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ δίκτυα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτοις II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μισθοῦσθαι &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλίττω. ἐπιβλέψῃ II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβοήθητος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβυλλίων I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβυλλιώσι μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβυλὴ. τὴν ἐπιβυλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβυλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβουλα I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπεγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προσώπων ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμαι. ἐπιδείξεται τὴ διξύλῳ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιοῦ τοῖς χρημάτοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθόρυμμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμίαν. τὸ ὠὸν Πίσῃ θυσιάσῃ Δὶ γυνὴ Φειδίας ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἔχειν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάδιται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαμπτομίαν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλεῖν. ἐπικλιωθῆναι leg. ἐπικλινθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικώπῃ τῇ ἀκαθάρτῳ χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρειος II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβοι II. Gall. 23. 736. ὑπὸ πάσης κοσμοφθόρου πυρὸς ἐπιλάψεως I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλογόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξασθε I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλύγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλύγδην γράψω δὴ οἱ ἔσχατοι ἄγχοις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμῆνθαι σοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρῳ III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέσθαι ἐχθρῶν ib. 5. 36. συντελεσθῆναι ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὥσπερ τὸ Ἐπιμενίδου & τοιαῦτα σοφιστῶν λέγονται Ἐπιμενίδου τινὸς Κρητὸς πεποιημένα I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶν I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὺς ἔμπαρτίνος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις σόλος III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινευω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ᾽ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τῦ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλῃ τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδᾶν F. Br. legit ἐπιπεδῶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπέπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλωσάντων τ᾽ Δεῶν I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία κ᾽ λόγων ἔρως ἐπιπόλασεν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ὁδὸς II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥώστος I. Herm. 61. 803. χαλῶ σαχυθησομένῳ τῦ ἐπιῤῥώντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥωσις III. Philopat. 12. 597.
ἐπισεύω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμβος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπεῖν I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβύτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζον II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισόρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτην ἐπισωρεύει τὰς τῶν πρώτων ἀρχὰς I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὥσπερ διαμὼν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναίοις Δεκελειαν - - τυραννίδα ἐπιτειχίσαι item ἐπιτειχικὸς τῷ λογισμῷ - - ἐπιτειχίσαι τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ᾽ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ᾽ νόμου. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν - - ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καὶ ἀσκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτθίδα - - φοίνων ὁ ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλλιπολεῖν τ᾽ χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδιος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηρῆσαι εἰ πῦ III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπὶ γὰ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριτον. ἐπιτριτότατι I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. ὡς τι πρώτοις ἐκεῖνον ἐπιφημίζας I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίω. ἐπίχαιρε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα ᾽ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα ᾽ ἀκαίρῳ παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα ᾽ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἂν θνητῶν τὰ ἐπίχειρα λαμβάνοι I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρύω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψιλεύω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφιστι τῇ ἐκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μοὶ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεσθαι μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπόμοσμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἴσως πτηρόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖας τοῖς ἐπερωμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπεχεμένη ib. ἀναπαίοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπους I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὴ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλῃ αὐτόστος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ᾽ τοῖς παλαίμοις κατὰ τ᾽ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπον τις I. Herm. 31. 772. ὅτωσι μὲ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ οἶς τὴν βύλην, οὐκ οἷς τ᾽ δῆμον εἶπον I. Prom. 6. 33.
ἐπφδή. τὴν ἐπφδὴν ἐκείνῃ ὑποτανθούσας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν συνειλῆφθ᾽ I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πειλάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ᾽ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔρως I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐρῶντας συνδιενυκτέρευε III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐρύσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρῶν I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρῶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνηκόων I. Tim. 27. 141. τ᾽ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ᾽ ἐράμενον πίστιν II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates ἐργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὸν λιθοτομικὸν ib. ἐργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἦχον μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀφροδίτης I. Scyth. 11. 872. ἔργον γεννήμονον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἕρδω. ἕρξας I. Merc. Cond. 5. 658.
ἑρμαῖον τ᾽ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἑρμὴν indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἑρμηνεύω. ἑρμηνεύειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἑρμ. λόγων ἔρως I. Tim. 9. 117.
Ἑρισμαράγος I. Tim. 1. 99.
ἑρμαῖον. τῦ κράττος ἕρμαιον ὂν I. Somn. 9. 13. κἀμοὶ ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κυνὶς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἃ ἑρμηνεύει II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἑρμωδεῖ. ἢν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχεσθαι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. καὶ ἀλθὲ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὠνητεπιτώμενοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὰ τῶν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς ἴδη. II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖθα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀλαδυσόμβροι II. Gymn. 36. 917.
ἔσιμοι. ἰσιόρτων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὴν ἑσθῆτα λαβὼν ἰδυθύτα I. Nigr. 14. 53.
ἑσθίω. ἑσθίων τι τῶν ἀπόρρητων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέρα. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
καὶ μέσῳ ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἑχατιὰν τραπόμενον ib. 6. 110.
ἕχατος. ἐν ἑχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωλιρικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίρας σωὼν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἔσθητα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σκεδήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς ὠνητεσίτας καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. πόσοι γὰρ ἐ κόλακες, ἢ τί πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. οὐ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἰκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. πάντ' ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσιως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἦκα. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκίνου Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδης I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὐαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγενὴς II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρώπους I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόσημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθύς. εὐθείαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τὸ πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίον εὐκλεέστερον I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὐμορφότερος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV, 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖγε. νὴ Δία, εὖγε γε I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔγεω ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ἐκ Κιλικῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσώπως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν γινομένων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ἡμέραις ἔσαν ἀρχαῖαι εὑρισκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πραγμάτια II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὴν δ' Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρώπη. ἐν Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσιεῖς. καὶ εὐσιεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγοήτεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχίαν. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ἅμα II. Amor. 7. 404.
εὐφημίαν. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράτης II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτίαν. εὐχαριτήσομεν III. Philopat. 29. 618.

αὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τὸ αὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τῶ αὐχῶν I. Tim. 34. 146.
αὔχομαι. αὐχᾶς δίον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμθ γινέσθ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἄλλοι ἢ τοῖς εὐχομθμοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
αὔωνθ. νόμισμα τίμιον ἢ αὔωνον — ὅτως αὔωνα παῖδα τὰ καλὰ — αὔωνον ῥᾴστητε τὸ λόγον — ὅτως αὔωνον ὄντως ἢ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθ — ὁκ ἐξουσίας ποιμαί τε ἢ αὔωνοι — αὐωνότερος τῆ ἀποκαμψυγμίων I. Nigr. 23. 62.
αὐχέν I. Tim. 43. 155.
ἀφιδρῶ II. Gall. 9. 715.
ἀφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἀφέσεια III. D. Merct. V. 291.
ἀφευρίσκω. ἀφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἀφόδομαι. ἐλαύτειν τὸ ἀφοδεύτ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἀφιέναι σε τὰ τοιαῦτα ὁ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἀφισατέω. ἐπεσάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἀφίστημι. ἐπίστησας ἐμαυτὸν — ἐπίστας ἀδιέμενα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπίστησας — ἐπίστησαι τὸ τέλον, τὴν φυγὴν - - ἐπὶ τὸ κατὰ μόρος λιγόμθνον αὐτὸς αὐτὸν ἐπίστασας — πᾶς σὸν ἄξιον θαυμάζειν ἐπίστασθαι — ἰδοὺς ἂν ἐπίστησας — καὶ ἐπίστείλας διατρεπόθσιν — ἐνοεῖν μὴ ἢ ἄφνω μὴ ἐπίστησας — ἄξιον δὲ ἐπίστησαι πρᾶγμα — ἐπίστησας τὸν λιφόντα — ἐπίστάσαις τοῖς πράγμασι τὸ νοῦν I. Nigr. 17. 56. σὸν ἀφισάμθ ἀφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀφροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἐχίδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δυχθεὶς III. Philops. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι τῦν ἔχω — εἰ καθάπερ τῦν ἔχω ἀγαθῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἢ σπουδῆς ἢ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειχειρισμένα — ἢ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — ἀφθη χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχων περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὅτου τρόπου μόνου ἔχεις - - ὅτου δὲ ἔχοιεν γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὁ μὲν σὰ ποτε ἴσων ἔχω γάρας I. Somn. 9. 14. ὁ γὰ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. σὸν ἔχομεν αὐτῶ I. Somn. 12. 17. ἔχω σκιάσασα II. Alin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. σὸν ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πάθημθ ὑπὸθ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχομαι ἄλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. ᾧ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ἃς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν σραληγικὴν II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχεσα III. Nav. 5. 251. καλεπὰς ἔχοισα I. Nec. 14. 476. ἔχοισα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλω ἔχοισες I. Nigr. 22. 61. τῆ πομπεύει ἔχοισες ἁλιάδας I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένης αὐτᾶς ἑαυτᾶν I. Nec. 5. 462. ἔχετο Fens. vulg. ἀπείχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψεν II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἐωθινὸς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἕωλθ γὰ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλθ μοῦσα I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶ παλαιῶν γραμματείων τὸ σὺ ζωφρα ἐ τὸ ζμικρὸν λέγω τῦ ζ καθηρχετο καθαρεύοντος παρὰ τῶ ὕστερον τῆ ἀντιθέσει τῶ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λοιγὸν βίου ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ὑν al. ζωὰ γ' ὢν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ἐν τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζευγνυμι. ζεῦξεν τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγθ. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κόδιε ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκραιλε αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γνώμης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἱλεγχόμθ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὺς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίε Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῶ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ἀρχούμενος τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὴν Ἕκτορα (ὀπτεχήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. φησὶν ἐδιξε τὸ Διὸς I. Somn. 8. 11. Diodorus dicit τὸ Διὸς μυστήριον Ἀλκμήνῃ τρισλασίων τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τέρατα I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ὑμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέσεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτει ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τὸ Ζίριν ἐᾶσαι II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγραφῶ. ζωγράφε III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. αἷς ζῶα II. Alin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τῆ Πελασγικῆ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπειλικόμενα τῆ παλαιῆ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρὸς. ζωρότερον ἐμβαλὼν ἐς πύλινα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζωῆς ἐπιμήκισον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἢ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως αἱμάζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως αἱμάζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγίομαι. ἡγίκται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ἐμοὶ ἥδ' ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται γὰ τῷ βίῳ ἡθεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴ τὸ τρυφᾶς, μάχρι τὸ φέρεγγθ ἰσόρροπος μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ἐ πρέπει πρὸς ἡδονήν ib. 22. 61.

ἥμε-

ἦκα τοιαῦτα πενθοῦσιν &c. I. Nec. 1. 456. ἦκε γὰρ ἂν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ἡ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκατε v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸ βίον II. Gall. 16. 726. εἰ ἀκούσας II. Imag. 11. 469.

ἡλέκτρου περὶ τοῦ ἠλέκτρου III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.

Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.

ἡλιακὰς ἀκτῖς II. Alex. 34. 242.

ἡλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσηθεν τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τῆ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἀφ' ἡλικίης II. Gymn. 39. 920. τοῦ παρόντος ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.

ἥλιος. Διὸς καὶ Ἥλιε I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπαζόμενοι II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.

ἥλιος I. pro Lapſ. 7. 733. ἥλιε τὸν ἥλιον ἐκφοβοῦν I. pro merc. Cond. 9. 716.

ἡμέρα ἐπιτηδείοις opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερον &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζειν I. Nigr. 27. 67.

ἡμιτροφομίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

ἡμιτέριον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμιτέρα al. ὁμοτέρα I. Prom. 19. 202.

ἡμιθέου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.

ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισέα μὲ γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.

ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.

ἡμίτομον I. Piſc. 49. 617.

ἡμίφωνον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.

ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.

ἡνίοχον I. Nigr. 29. 68.

ἡπίαλον II. Gall. 9. 715.

Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.

Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τὸ Ἡρακλῆς μῦθον I. Som. 17. 21. ὃ τοῦ Ἡρακλῆς ἔτους III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέες οἱ ἀθλήσει καλοὶ II. Salt. 78. 309. προπίνων Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέος γενέσθαι Νικοτράτου II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καθαπαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.

ἡρίμοια καὶ γελοῖα I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.

Ἡριώνιος. ἐπὶ τοῦ Ἡριώνιον III. de Electr. 1. 87.

ἡρῖον I. Cont. 22. 518.

Ἡρόδικον II. Q. Hiſt. 35. 46.

Ἡρόδοτον τὸν Λύξιν v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.

ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἡῶον II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδον ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τὸν Ἡσίοδον Θεογονίας ἥσαι II. Icar. 27. 785.

ἥσσαν. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.

Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος Δημόθεν III. de Domo 29. 206. Ἡφαίστου II. pro Imag. 27. 505.

ἦχος. ἡ τῆ φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.

ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖν I. Tim. 56. 173. ἡ καὶ γῆν ἐ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.

Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.

Θαλῆς. θαλοῦ σιφόνι I. Piſc. 46. 613.

Θάμβος. τὸ θάμβει ἅμα χαίρειν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.

Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καλαφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τὸ βέλτιστον θανάτου I. Cont. 17. 512. συμπλάκωσιν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ὀρχούμενος II. Aſin. 19. 586.

Θανατοῦσιν II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

Θαῤῥεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαῤῥεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαῤῥεῖν I. Harm. 3. 856.

Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.

Θάτερον. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.

Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.

Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸν χαλκὸν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἐλεγέ τε θαυμάζειν τὸ καθεσκευασμένον I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμαστόθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιον ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.

Θαυμάσιον. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.

Θεά. τί ἐν αἰ θεαὶ, ἃ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τὴν θεὰν III. Meret. VII. 296.

Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.

Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τιτὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἐ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.

Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.

Θεάομαι I. Cont. 22. 518.

Θεατὴς. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.

Θεῖον I. Somn. 10. 15.

Θέλω. εἰ δὲ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.

Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.

Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.

Θεοποιεῖν. θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.

Θεόπομπον II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.

Θεοπρόπον II. Alex. 41. 247.

Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. θεὸς ἀναίτιον I. Merc. Cond. 42. 704. θεὸς ὢν μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔτω θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ θεοὶ ἃ σῖτον ἔδουσι II. Icar. 27. 784. θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῶ τελείων θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ' Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν Θεοῖς ὤκισε II. pro Imag. 19. 498. ἔχ' ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σπλῆνα τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ' μακαρίων τινὰς Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγῳ ib. 25. 566.

Θερμαϋσρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν τάξιν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλαμίζας I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήκαι. τεθηπὼς I. Tim. 28. 142.

Θηρινὸς. ὥρᾳς Θηρινῆς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκηδονίων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσας κάτω νενευκὼς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὁ Θίβαις al. ὁ Θήβαις alii malunt Θήβαις I. Tim. 15. 124.

Θαλίαι I. Nigr. 13. 52.

Θήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα Θρασύνοντος ἥκιστα ἐνθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλεγεν ἡ καινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίτε &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τὸ τε μέτωπον ἔπληξε, ἢ τ' τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον ὀψαλίον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἴολε τῷ Ἕλληνος Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀτλικὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ πρᾴτλων I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἀπ μυχοῦ τ' σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύραι & ἀθίζουσι παρὰ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας ὀλ' ἐπίθεσθε βαλάνου I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ' πολὺ δυναμένων ἐπιέναι Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρεὸν. τεθυρεμβίνου ἐξόδους πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖν τοῖς Θυρωροῖς συοντος ἢ τοῖς διωκόντοις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἔτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θὼξ II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

Ii

Ἰάπυξ σταφαγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλοῦσι δὲ τ' ἰαμβεῖον I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰσχαὸς κιλινδόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τ' Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ, τὸ δὲ τ' ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ' ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλεις φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰατροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας ὦ Ἄμασιν αἴτει ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνὺν Gr. vult ὀγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ' Ἴδης ὁ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ' Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδέων φύσεις I. Halc. 4. 180. τ' ἰδέας κινουμένοτων III. Char. 26. 635.

Ἰδιώτης II. Phil. alt. 1. 201.

ἰδιώτου. ἰδιότι τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τινὸς βίου ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἰδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑσιεθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Pſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐγὼ ἐτάιρα, τ' δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερειὰ τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. οὐκ, ἀλλ' ἱερὰ εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματείων III. Philopſ. 34. 61. τὸ τοῖς ἱεροῖς ἀντιβήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱητρὸν II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκα-

ἱκανὸς ἴση I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανή γοῦν σοι ἡ ἡ Πειρικλύνη &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πηνελόπην ib. XXII. 1. 268.

ἱκετεύω I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ἄφαιστον ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipsad. 3. 236. & 237.

Ἰλιάς. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἴλιος I. Pisc. 38. 607.

ἴλυς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265. Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξώδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλεως. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰωνικός. ἢ τὸ Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ὁ δὲ ἰὸς I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίου III. Hipp. 3. 68.

ἱπποδρομία I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγως φύσεις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποτόλος II. Q. Hist. 49. 59.

ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λιυκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς παιδίον τὸ ἵππον I. Pisc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Plut. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱρωσύνη II. Q. Hist. 19. 27.

ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἴσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. ἐν ἴσῳ κινδυνεύειν τῷ φόβῳ — ἐν ἴσῳ μαχούμενος — λαμβάνοντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἡδονὴν — ὅ τι γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς δηλώσας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φανεὶς — ἐξ ἴσου φανῆναι — ἐκ γὰρ ἐξ ἴσου τὴν συμφορὰν τὴν διανοίαν ἔχειν — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθιστάναι — ἐν ἴσῳ τοῖς γνησίοις ἀγωνίζεσθαι — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ θείαν ἄφατον ἔσεσθαι ἡ τέχνη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδεῖ ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἰσόν I. Tim. 44. 157.

ἰσόπους. τὸ ἰσόπους παράστασιν πυρρυγίας v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορία. ἐκ ἱστορίας θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἱστορίαν ἡμῶν πρεσβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱστορημένος III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hist. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῆς ἱστορίας I. Herod. 2. 833.

ἰσχαίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχνὸς I. Nigr. 36. 78. ἐδεῖ ἰσχνὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὺς II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιῶται I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Asin. 6. 573.

Ἰφεῖς. Ἰφέα pro quo Φιτέα restit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐκ ταγήνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν τοῦ μίζους III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμόνος, *Schmiedius* bene vult ἰζευμόνος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνα ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος. ἐδεῖ I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγει ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.

κάθεδρα. ἢ τὰ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθείρξας II. Jup. Conf. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Δία οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἰκὸς μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσι I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες εὐαχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.

καθευδησαντες III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκει. καθηκούσης ὁρᾶσθαι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθαι ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον τῇ ῥαβδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίστάντες I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εἰθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσειτε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφιεμένους τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφιεμεθά τι τῶν πραγμάτων — εἰδὼς τὸν σωτῆρα ὑμῖν καθυφηκάμενον — δώρων καὶ λαμπράτων αἰχρῶν καθυφέντα τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

εὐσεβῶς. καὶ εὐσεβέστερον III. Macrob. 7. 212.

κῆ. εἰ γε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ σὺ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὰ οὐ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἡ γὰ &c. II. Q. Hist. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τούτῳ γε *Th. M.* καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λεγε superfluum hic est κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τῶ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόταλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. εἰ δὲ τάλαντα θηλαμὼν πακαιρώτη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργον I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

κάλαμος II. Imag. 4. 462.

κάλαμον. ἐκ τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὸν. ἐκάλει θ' ὃν μὲ II. Lex. 10. 336. κεκλημθόαι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ κεκλημένων τις ἐκλέγῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχον II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδεῖν. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὖθις βέλτιον παιεῖν I. Nigr. 30. 71. καλινδεῖται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατον III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλλον. ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺν ὀλιγωρίᾳ τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ἢν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλῶ δὲ ἐ ἱματιωτάριον II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀξᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλον βαδίζειν I. Prom. 4. 29.

κᾶν II. Lex. 22. 347. κᾆν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κᾆν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κᾆν τινας ἑτέρους I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὥσπερ Κανδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρον. κανθάρους ἐνίστε II. Icar. 10. 762. ἐ μᾶλλον ἢ κάνθαρον III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλον I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἰλιγγιῶσι περὶ καπῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπὸς παμπληθὴς ἀτυχοῦς ἴξει τῇ πατάγῃ τ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κύματος II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττειν I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυνῆται ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλων III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλείας II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίαν. καρτερᾶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρον I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιον. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίπιαν II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σαβαζίου II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὑτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πύτι ὀβολὸν ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας ὁ II. Salt. 29. 285.

καταγελᾶν. κῆ προσέτι γε ἐ κατηγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατηγορημένων II. Salt. 84. 314. κατηγόρησεν II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τῇ κραδίᾳ I. Tim. 48. 161. κατάξις v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφον I. Cat. 28. 649.

κατάγω. καταξύσι *F. G.* καθαράξυσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὥδε σοί II. Asin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκεψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδερθεῖν. περὶ μὲ πρῶτον ὕπνον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καταδικάζω II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθήσειν. κάτθανε ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ὄνθα μὴ δεῖ — καταίρουσά τε ἐ ἀφιεῖσαι ἀλκάδες — ἐκεῖθεν δὲ καταίρασις εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μέλιστα ἐπὶ Σύμου καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταπλεῖν. καταπλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ ἐν τῷ τ ἑαυτοῦ τίχνης I. Somn. 8. 11. καταπλεύσας παρ' Ἡνιόχοι I. Tim. 17. 127. καταπλευσθεὶς ἐν II. de Luctu 18. 931.

καταπλέουσι II. Gall. 11. 719.

καταπλωθῆς v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταπλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυτυχία καταλήφει τ ἐν βίῳ &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταπλαμβάνει ἀναχώ-

ρωτις βιωτικῶν I. Somn. 12. 116. καλλαίβοῦσα ἐ τὴν ἐκείνη ἐδῆτα ib. 16. 21. καλλαλαβοῦσα ἢ τ πατέρα ib. ἐλθὼν ἢ καταλαβὼν I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κύδων καλλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. καταλαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὧ μάλα ἢ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.

καλλιλίπω. καλλιλίπει ἐλλιπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλλιπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καλλιλήψιον συγγιγνομασμάτων II. Paraf. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καλαμόνας II. Jup. Trag. 1. 642.

κατατλάω. καταντλήσας τ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάομαι. καταπτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ πῦ καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μάλα I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάστρωμα. ἐπὶ τὸ καταστρώματος I. Cont. 1. 490.

κατατίνω. κατατίνας ψύττας II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλίομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. ἢ γάρα ἐ κεφαλὴν κατεφίλευν—τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ θαπεῦσαι δὲ ἐπαίνῳ I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ἑ θέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲν τ πολλὰ κεκτημένον I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπιεικέως II. Icar. 4. 755.

κατεχρέσμαι. κατεχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. κατεχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατείλεω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατέρεκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἤν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μὲ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατιχύω. ὑδ' ἂν κατίχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατουρέω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπαίνων II. Gall. 28. 745. & 746.

κατωχριάω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καυσεις πολλὰς ὑπομείνας περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυστήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρειῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μίσεσσιν I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδιος ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεται τὸ ὕπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένους III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλευος I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεῖσθαι τ καιρὸν III. Diff. cum Hef. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀσκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύσεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσεως I. D. Mort. I. 2. 332. κέρασι ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, ἐᾶς III. Bacch. 1. 75.

κεραυνός. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τᾶς δυνάστος I. Tim. 2. 100. δικάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδος. ἐπὶ τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶος I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα αὖτ' ἐλευθέρᾳ γένεσθαι I. Prom. 1. 25.

κεραιαῖς. τ κεραιαίων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθαι ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἢ ὥφησι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστου ἔτους III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀστέρας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Muſc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντα I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνδρὸς κηροῦ τοῦ ἀκούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. ἢ τὸ κήρυκος ῥηθέντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρυττεσθαι δίκαι καθάπερ ἀποδραντα I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κιβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. καίμε - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιθάρα. κιθάρας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίνδυν©. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τ῀ τῆ τιχνίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινεομένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ©. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ ἢ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλιοῖς III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέωμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ© δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ῀ κλεπτικὸς ἅπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦδέ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χεῖρεσι πρόθηκε I. pro Lapf. 3. 727.
κλῆρ©. τ῀ κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκειν) I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμακ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃς II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασ῀ τὸ ἐς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃσι γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσόω. κνισσᾷ ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορ©. II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ἓς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Br. κοινος I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῆ κοινῆ βοηθήσοῦσι III. Mort. Per. 13. 336. κοινῇ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ῀ κοινὸν ἅπαντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνῶ I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες ἢ κόλακες — κόλακες ἢ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἔστι κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλακ©. κολακεύσας ἐμπίπλας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ©. ἐκ μέσων τ῀ κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶν. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ ἐ ἐπὶ τῆ τρυφᾶν λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιν ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἥδε III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσεμμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιν ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ῀ καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐφευρήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ῀ δεσπότης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κονδύλ©. κονδύλοις ἐνέτριψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῶν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνι© barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπαφόρ© III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκοπίου τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόραξι ἐ λύκοις ὠδηκότες ἐ κόλαξι I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλ© I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ πρώτειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κορσπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ῀ κορυζῆς ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κόρση. τινας δὲ κορώνας Menag. scribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ὥσπ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίως. ἀλλὰ κοσμίῃ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ἢ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ῀ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος ὅπερ ἔστι κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρτυγος. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κότταβος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἄλλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρόλιν ἀρχήσαντο τευχέα περλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνήρασσον — τούτους δὲ ὀνομάζουσι Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τ῀ περὶ τ῀ τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπερογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κρανίον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανίῳ II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. συ κατάξας λίθῳ λύσεν τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ῀ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πράστερ. τοιούτου πράστερος III. Philopat. 29. 618.
πρᾶσις. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰς πρᾶσις I. Herm. 11. 750.
πρεσβύτερος II. Q. Hist. 15. 21.
πρὸτερ. παρὰ πρώτῳ ἰοῦσθαι II. Salt. 24. 282.
πρωτίς. ἡ πρωτίδος τὸ ὑπόθεμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Πρὸς. ὑπὸ τῶ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Πρύτη. λέγουσι τὴν Κρήτλω ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτλω καλάσαι III. Philopat. 9. 594.
πρωκτὸς I. Nigr. 2. 40.
πρωκτρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
πρῶσις. ἢ πρῶσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐκτετρῆσθαι τὴν πρῶσιν III. Char. 10. 614.
πρωτῶριον II. Bis Acc. 25. 823.
Πρωῖος III. Philopat. 5. 591. τὸ Πραίσου οἷον ἐξωκοάτερον II. pro Imag. 20. 500.
προκόδειλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Προνίδης. βυθῷ Προνίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Πρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λουκιανὸς Προνίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Πρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Πρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Πρόνου ἀποθῦσαι I. Nigr. 3. 41.
προτίω. τῶ μὲ πινόντων ἰσίων δὲ προτοίντων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τῶ ἀμφὶ πρότωπα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμα. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
προύω I. Jud. Voc. 10. 95. προύσας τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν προυσάμβοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύπτω. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάσμαι. ἔστι τὰς χρήμασ' ἰδίᾳ κέκτηται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένλω II. Asin. 11. 580. καὶ μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτεῖνω I. Pisc. 3. 573. πτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
πτυσίω. ἡσυχίαν ὦ Παρμενίλας τοῖς πτυσοῦσι II. Salt. 63. 302.
πύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τῶ πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἰστώνιος Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὦ δηλ. τὸ ὃν Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶσι — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλλω φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναρριψάμενον τὸν κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τῶν κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῳ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάρβιος I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισά τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κωνωγιτίον. κωνωγιτήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυριεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτητικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ καὶ κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον & ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖόν τινα, καὶ σαφῶς ὑπεκμηνῦσαι τὸ ὀνόμα Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῦ κύτους μὴ τύγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύων. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φάστη I. Tim. 14. 123. εἰδὲ ἦ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάττουσιν I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναζῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κακῦλον I. Somn. 4. 7.
κωμασία II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν θηρυφόημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς θηρυφοφήμοις II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι III. Ner. 9. 641.
κωμῳδῶς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σωίσεται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕστερον λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν διαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ὄρνιθος, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λαΐνος I. Pisc. 5. 575.
λακτιστὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τὸ ἄφρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερα III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδύμματα λαμβάνει τὴ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴ λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεται μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥίᾳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθαι — οἱ ὑπὸ τὸ δαιμόνιον λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. εἰ μέσῳ ληφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἕρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δ' ὑμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφρω I. Merc. Cond. 7. 662. εἰ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λῆσιν ἤλπισας I. Pisc. 48. 616. λειθότατος furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἀμφιζῆν I. Somn. 9. 13. εἰλῆπται (κῆφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνθρώπων καὶ ἀτάκτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν· ὅτε δὲ ἐ πέπφους — λάρου βίον ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσι℞. ὁ λάσιος ἐκ τῶν σκελῶν II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἔκυσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοιμι ἀτρεκῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδύνανται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἦαρ τῇ πτερῶν ὠσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῷ λειμῶνος εἰς τὴν ἁμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειπότεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.

λειρίοις III. Herc. 4. 84.

λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξ.φάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.

λέπιδ℞. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pseudol. 28. 184.

Λεσβώνακτ II. Sat. 69. 305.

λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Θᾶττον ἴση λευκοὺς κόμαχας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων πρόκην δῆθεις I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερ℞ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημάω I. Tim. 2. 104.

λημνία. τὴν λημνίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμν℞. ἐκ τῆ λήμνῃ σύνεσιν I. D. Deor. XV. 3. 242.

λημῶν I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρ℞. ϗ λῆρον ἐστὶ ὀλίγον, ϗ ὕβλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆρος ϗ φλήναφος I. Somn. 7. 10.

λῆσις I. D. Mort. XII. 4. 386.

Λητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λίβυες I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.

λιθεκόπ℞ I. Somn. 12. 18.

λιθοξό℞. ἀγαθὰ πορίῃ λιθοξόος γενάμενος I. Somn. 2. 3.

λίθ℞ ἀλληλεμφύτους II. Alex. 30. 238. λίθῳ τῷ Ἀλφειοῦ ib. 21. 228. & 229. λίθῳ ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποδεδεμένον III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργική. ἄριστ℞ τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 22. 132.

λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίπ℞. ἐκ λίπους αἰγείου II. Alex. 22. 230.

λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχανὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας ἐ ἀπληστίας ὄφελ℞ I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. αἱ περὶς τὰ λάχιστα τὴς λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὄνειον τι ἐ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.

λόγι℞ I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμὸς. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θραττόνεθαι ἔπεται εἰωθὼς I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδὲν τ℞ &c. II. Amor. 23. 423.

λόγ℞. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ℞ ἀκολούθους II. Abd. 8. 566. παλαιὸς ἀνδράπας μεμιθώσεται λόγ℞ I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνων ib. 6. 33. λόγῳ ἰφηγιῷ, ἐπαινέσῃ, ἢ τυχὼ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ἐν ἄκρῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἐδοὶ λόγῳ τ℞ I. Jup. Trag. 20. 665. διῖξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τὸν χαρὸν λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ἐ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιοῦτο I. Pisc. 324. 601.

λοιδορέω. λοιδορεῖθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῶσι τοῖς II. Icar. 30. 787.

λοιπός. λοιπὸν δὴ ἐ ἀληθείᾳ I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὧ πρόσθεν I. Nigr. 1. 37.

Λούκι℞ II. Asin. 1. 566.

λούω. λουομένοις τισὶ παρεῖναι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.

λύγδινο κλαῖον I. Somn. 4. 7.

λογίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ℞ Λυγκέα I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ πνο I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδι℞. ὑπικρικόν τι τ℞ Λυδῶν III. Meret. XV. 322.

Λυδὸς. ἐτίμα Λυδοῖς I. Cont. 12. 506.

λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μείλαξύ. I. Somn. 4. 7.

Λυκῖν℞ I. Herm. 48. 789. Λυκῖν℞ ἐ Θεόμνηστ℞ II. Amor. 1. 396.

λύκ℞. τοὺς μισοὺς τ℞ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λύκουργ℞ II. Astr. 25. 371.

Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.

Λυκωρεὺς I. Tim. 3. 106.

Λυπάκη vide notas III. Pseudol. 16. 174.

λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται ϗ ἐ μικρῶν σεσοφισμένοι I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λύσανδρ℞ I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχ℞ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιος II. Amor. 34. 435.

λυττᾷν III. Philopf. 40. 64.

λύχνος. τ℞ λυχνον ἐ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.

λύω. λύσιτο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.

λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ τὸ Ἄστρον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.

μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.

μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.

μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.

μάγος II. Alin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.

μάζα I. Tim. 56. 173.

μάθημα. ὁ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.

μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.

μαθητὴς. γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.

Μαιάνδριος I. Nec. 16. 478.

μαιευτικὸς II. Icar. 27. 784.

μαίνομαι. εἰ μίμημα I. D. Deor. VIII. 1. 224.

Μαιονία δ' ἀρχὴ III. Tragop. p. 662.

μαιόομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.

Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.

μάκελλα. ὥστέ τις μακέλλᾳ τετυλάμβου ἴσθοι χεῖρας I. Somn. 6. 9.

Μακίστιος II. Alex. 6. 214.

μακρὰ εἰμύζειν II. Gall. 23. 736.

μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.

μακρὰν λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.

μακρὰν. σὺν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.

Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.

μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.

μάλαξ II. Alex. 25. 234.

Μαλέα. τὴ Μαλέᾳ III. Nav. 9. 254.

μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχειν I. D. Mort. X. 9. 373.

μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.

μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτὲ φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀπροῦδας ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαφὲς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τὰ ἄνδρα οὐ τοῖς μάλιστα ib. σίδηρος ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.

Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.

Μανδραβάζηλος I. Merc. Cond. 21. 677.

μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδεις — ἀλλ' ἐδὴ ἀνεγρθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπακέναι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.

μανθάνειν ὑπ' ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμαθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ἴστω μάθῃς ib. 13. 753.

μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.

φανικὸς. φανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.

Μανάριον III. Meret. VI. 292.

μαντείας III. Calumn. 17. 148.

μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε λὸξ ἢ ὄρθιον &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦδε μαντῶν ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.

Μαραθὼν. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.

Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.

μάρτυρα. τὴν πᾶσαν ἐκάλεσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinum termin. feminino generi junctam in τὰ λιπεῖς ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.

Μασσαγετῶν III. Macrob. 17. 219. & 220.

μασιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιγῶν II. pro Imag. 24. 504.

μάσσω. ἀφ' ἑκάστης πληγῆς καὶ μασίγων πειρᾶσθαι I. Nigr. 27. 67. μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.

μασοὶ. οἱ μασοὶ ἀπιστάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶν μασῶν III. Meret. XII. 312.

ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.

μάτην ἐν &c. I. D. Mort XXII. 1. 424.

μάτηρ γε οὖσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.

Ματτελία I. Jud. Voc. 7. 91.

μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 612.

μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπικαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.

μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.

μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.

μέγαθος III. Dea Syr. 28. 473.

Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.

μεγαλαυχίαι I. D. Mar. XIV. 4. 324.

μεγαλεργίαι III. Calumn. 17. 148.

ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.

μεγαλοφροσύνης II. Bis Acc. 28. 826.

Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.

Μεγαρεῖς III. D. Meret. XV. 323.

Μέγαρος. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.

μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἐν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲν τὸ θάνατον αὐτῷ μέγαν τι κακὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτος & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τι μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.

μέγεθος. τῷ τοῦ μεγέθους τὸ λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖος II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὸ μεγεθος ib.

μείδιον I. Tim. 57. 175.

μειδιάω. μειδιάσομαι III. de Domo 14. 198.

μειδιάω I. Nigr. 6. 43.

μεθύω. μεθύων ὑπὸ τοῦ λόγου — ἅμα μεθυσκόμενος — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ἀφεῖμεν I. Herm. 60. 801.

μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.

μειρακίσιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀφαῖα I. Merc. Cond. 16. 671.

μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.

μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.

μελάγχλαινος. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχλαινος οὖσαν I. Somn. 2. 3.

Μελάγρος II. Salt. 50. 296.

μέλει. κἀδινὸς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἐμέλησεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.

μέλον al. μέλων I. Nigr. 9. 48.

μελετᾶν I. Prom. 5. 189.

μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖε μέλιτος I. Halc. 7. 182. καὶ τὸ γλυκίον μέλιτος II. Imag. 13. 471.

μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μελίτιλε. μελίτιλαν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιτιοτριφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μείλω. ὕτω ἐμειλίας I. Harm. 3. 854. ἐμείλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μειλήσας II. Abd. 5. 163.
μείλω. τὸ μειλῶν ποιητὸς III. Macrob. 26. 227. μείλη ὕτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ οἰ αὐτοῖς μειλῶν II. Dem. 12. 380.
μειλῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἀὴρ III. Philopſ. 34. 61.
μεμφόμαι ὁπόσα σοφοὶ II. Altr. 1. 361. μεμφθεὶς τῷ ταύρῳ τὸ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὴ γὰρ I. Herm. 43. 784. ἃ μὴ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἐστὶ μὴ III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὴν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μήκιστος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μήν. οὐ ἐκείνη γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15, 22. μένουσαν al. μὴ οὖσαν I. D. Deor. X. 2, 231.
μεριζόμενον πάνυ II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸ ἐμὸν βεβαίωσα — ὕτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδοξοτέραν τὴν πόλιν ὠφελησενεύξω I. Nigr. 8. 48. μέρος πόλεως II. Alex. 4. 211. οὐ μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσούντι II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τὸ μέσον II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἐν τοῖς εὐρύχωροι τῆς πόλεως τῆς καθήκουσι ἐξηγεμόνι I. Nigr. 16. 54.
μετὰ. μὴ τὸ θεὸν II. Phal. alt. 8. 295. bis. μεθ' ἡμῶν εἶναι III. Nav. 1. 247.
μεθαβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεθαγινώσκω. ὕτω λέγεται μεθαγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεθεγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεθαδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεθαιτοῦ ὅλον τὸ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεθαλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεθαμαθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάειρα I. Prom. 1. 24.
μεθαξὺ τροιῶν I. Herm. 1. 739. μεθαξὺ λέγαι II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεθαξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεθαρσίων. ὅπως μεθαρσιοῦσι ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13, 19.
μεθατίθημι. καπίτλα δὲ ἡμᾶς μεθατίθησι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μέτειμι. μέτεισι τὴ σιμαρσίᾳ I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέχομαι. μεθελεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετίχω. ἐν τῷ μεθαχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετίχομεν Geſta. vult μετέχομεν II. Par. 3. 840.
μετωπολάκης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετώπῳ ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετώπου πάνυ II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφίναξ I. Prom. 6. 32.
μεθοικίων I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω τὴν Κρόνου καὶ Ῥέας εἰς τὴν γῆν ὑπὸ Φωκέως μεθοικισμένου I. Somn. 8. 11.
μεθομολάζω. μεθομολασθεὶς I. Tim. 22. 135.
μητρὶ. τῇ γαστρὶ μητροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μητροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μητροῦ I. Nigr. 15. 54.
μήτρου ἐπίστω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μήτρου εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μήτραν ἄνθρακες I. Nigr. 15. 54. πύρα τῇ μήτρᾳ II. pro Imag. 17. 49. παραμητρὶς τῷ οἰκείῳ μήτρᾳ ib. 21. 502. μήτρα ἀναλωκὼς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὕτε ἐπὶ τῆς μήτρας βέβακα II. Bis Acc. 33. 833.
μίτωτον. ὑπὲρ τὸ μίτωτον ἐπῆρκον I. D. Mort. X. 9. 373.
μίχει I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπιτρέπεσθε II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πρᾶξιν ἐς III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀκότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάντοτε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδὲις. ἄχρις οὗ ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τῆς ἐρχης οὖ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσας μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τι καὶ λιταρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τοῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 868. μῆλα λιθοδιηγημένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μὴνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τεσαῦτά σοι μηρία ταύρου τε καὶ αἰγῶν ἔπεμψα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρίοις καίομεν ταύρου καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηρύω. μηρύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρὸς. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἴσχω II. Aſin. 24. 593. μηρὸν τι τῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητὴρ. τάχα τὰ μητρὸς ἐστιν αὐτοῦ ſubaud. ἰμάτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσρίας III. Rhet. Pr. 24. 29.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐδημία τῇ Λιφυγίᾳ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 163.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θύρᾳ καὶ ἀνθρώποις δίκαια I. Prom. 1. 25.

μοι

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὁ τῶ μικρῶν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. ὁ Μινύου μόνου II. Alex. 2. 209.
μίξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. τὸ ἀσιλγιστάτης ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρεμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούμβου τὰ σεσηρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισοδωρία II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὸν κόμιλον ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὦ δὶ μνᾶν, ὦ δὶ ἡμιτάλαιον I. Tim. 57. 174.
μεμόσμαι. μέμνησο] ὅρα σύνταξιν τῆ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεῖον I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὶ τῆς μοίρας III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδινος II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονόγραμμον. εἰς μονογράμμου ποιεῖσθαι τὰς ἀλφαβητίδας I. Nigr. 18. 57.
μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἡμῖν ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς ἀπεκδύσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφνος II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἕδραισιν I. Somn. 15. 20. αἱ δὶ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴ τῆς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάτης I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσὼν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλὸς. λαβοῦσας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδὼν I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι τὸν ῥυθμὸν II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώπους μυθεύονται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιθυνὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὑδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἀμείψαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὅμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πᾶντα μία μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἵππων II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύρια I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὸν I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγείλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῶν. ἐμιμήθη μῶν I. Scyth. 8. 868. εἰ μόνοις βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶος pro νηὸς, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἡμῖν Θράττειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῆ Διοσκούρου ἐγίνετο I. Tim. 3. 105.
ναυαγὸς. ἀπὸ ναυαγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυαγὸς I. Somn. 12.
ναύκλι I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. ἕξεις αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. ναῦν πεντήκοντα φέλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολέω II. Lex. 2. 320.
νεκρὸς τὸ λέγειν I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγέτην I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἔστιν ἤδη μῆνα ἀπεπτολεμεῖν II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς σκιλάμβοι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. ποῦ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐπίχειον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῆ νέκταρος τετάξη ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. νεφῶν νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 109.
νεοττεία I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετρηγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέφων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέφρα σὺ' τὸν ἴλαθι ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νευούσας εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατέτακται κάτω νευούσας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῆ νεφέλης παιδὸν &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκέω. νεωλκήσας, τὸ σκάφος ὑφελόμενον subducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώτερος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νῆες I. Tim. 4. 106.
νῆες Guiet. vult νῆα III. Nav. 40. 274. νῆες ἡ μεγάλης φαρίδος ἴσον II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

νὴ Δία II. Gall. 11. 718. νὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

νήδυμος. Δία δ' οὐκ ἴχνι νήδυμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.

νηπενθὴς II. Salt. 79. 310.

νήπιος. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, ἢ ὁ παῦρα γέρων I. Halc. 3. 180.

Νηρὴς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

νησιώτης ἰκεῖος I. Scyth. 9. 869.

νῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλατωνικὴν I. D. Mar. X. 1. 314.

νήφω. νῦν νήφω ἐ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.

νικᾶν I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.

Νῖνος. ἡ Νῖνος μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.

νομαὶ λίθῳ Δακεκολλημένος III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νόμιμον δὲ ἦν προφανὲς ἐδὲν I. D. Mort. XII. 6. 387.

Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτησόμεθα vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινάσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρακτιέλιος vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἱμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκερ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτιον II. Par. 4. 842.

νόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπεσήνετο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νότος. ἀτενὴς νότος I. Nigr. 4. 43. τοῦ νοῦ II. Abd. 17. 174. τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸν νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.

νοσέω. ἐδὲ νοσῶν χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.

νόσος. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.

νυμφία. ἀπὸ τῆς μεγάλης νυμφίας τρίτῃ III. Pseud. 7. 168.

νοῦς I. Somn. 4. 7.

νύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε ἢ σὺ ἤδη ἐλαῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἴχνι I. Cat. 13. 634.

νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξεπισάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα πτερωφόρει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νύνυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τι ἢ Μυρτοῦ I. Halc. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. ὡς Ξάνθου II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.

ξενίαν καλεῖν II. Salt. 40. 291.

ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξένον. μὴ τοῦ ξένου I. Prom. 3. 28.

ξύλον. μὴ ξύλον προσιόμενος I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 432.

Ξενοφίλος πότε ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξέον. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.

ξίφος. ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 452. ξίφη ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσι ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις II. Ann. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοὺς μάλιστα ὁμοίους ἔχειν ἀρχαίων I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καλαπελισμένα II. Tox. 29. 538.

ξυλεχίης I. Somn. 12. 18.

ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαραβύω I. Pisc. 12. 580.

ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξυμπαῖες &c. I. Herm. 33. 775.

ξύμπλους ἢ συνοδίατος ὢν I. Cont. 1. 488.

ξυνάγω. δεῖ δὲ πολλῶν αὐτὰ ξυναγωγῶν I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφότερος I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης ἢ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυνήμι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὕστω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένους τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύστις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

Ο.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὁ, τι II. Abd. 20. 276. ὅ, τι δόξει III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τίς — ὁ δέ τις γε ἦν ὃν ἐκλίπτομεν; — Ἀρκεῖ ὃν οὐ ποιεῖ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι, σαυτὸν φαίνε, ἢ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ἢ χαλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθος I. Herm. 26. 765. τὸ τοῦ ἄρα Τηλίφε — τῷ τ. Περσέως — τῷ τι ἄκρο τομάτου τοῦ Νείλε — τῷ τινος οἰκειότατον εἶναι — τῷ τῶν γονέων — τῷ τίνι πλεῖσον — τῷ ὃς γιγνόσθαι I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Asin. 6. 573. τῷ μὲ — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖον τῷ ὠφελεῖ τοὺς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνέμου correctum ὑπὸ πνεύματος II. Tox. 15. 522. τῷ δὲ τῷ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τῷ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὸν τῷ ψυχῷ II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐδῶτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταὐτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τοῦτον πνεύματα &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τῶ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τῶ εἶναι ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοῦδε II. Phal. Pr. 11. 199. ἢ τάδε φωτὶ ἢ τάδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἴχνι I. D. Mort. XXII. 1. 422. τῶ ὀβολῶν τὸ ῥίπτε II. Icar. 30. 787. τῶ ἐλπιζομένων πότε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πότε ὀβολοὺς ἐγὼ πατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμος III. Herc. 1. 82.

ὁδοιπορέω I. Herm. 2. 742.

ὁδός I. Tim. 5. 110. ὁδῷ πάρεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτου τὴν ὁδὸν

ὀδὼ &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τῆ ἀκοντίῳ ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδὼς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀμπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναράττειν II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοῖς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὄδρυσαι, Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσεὺς ἀπὸ τῆ χειρὸς II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσέως III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐτελωνέω ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τὸ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δυσκότλω (πρεῖναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῶ οἰκετῶν ἀσπαλιόρθμοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον πάσσιον δύκνυσι II. Alin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυμοῦ σὸν εἶχεν I. Nigr. 22. 60. ἵνα σφαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶς δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. καὶν σὺ οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλούσας I. Herod. 1. 832. πολὺ μοι ἀφελεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἶκοι τὰ πολλὰ καθαμένη I. Nigr. 18. 57. οἶκοι δύνονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἢ οἶκοι ἀνὰς αἶσι III. Calumn. 1. 126. μᾶλλον ἑστίαν τ' οἶκον II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μακρὰ οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χεὶ γὰ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ ἢ τ' &c. I. Nec. 16. 479. ἦτο ζηλωτὸς εἶμι I. Nigr. 13. 51. εἶσι II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸ οἶνον οἱ μὲ ἀλόκοις χρωτίζοντες ὁ κινναμώμοις ὁ κρόκοις ἰφθίτοσιν — λαμπτῆρων δὶ τόσων, ἃ δὴ πόμπης, οἶνου πολλοῦ μύρα, κρόκα I. Nigr. 31. 73. τ' οἶνον ὁ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκον τε ἢ ἀρωμάτων ἰκχύλους ib. 72.

οἰόμοι ἀκουεν III. Bacch. 5. 78.

οἰόπολις II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰ ἂν γε I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἶσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τ' ὁρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἱότις. ὁπόταν οἱότ' ὦν I. Tim. 40. 150.

οἰσυίνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὁπόταν τ' Οἴτης ἐναυσάμβω — κατέστρεψε τ' βίον λιπὼν τ' ὁ Οἴτη πυρᾶς κεκηδυμένος I. Tim. 6. 112. ὁ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεται σε λιπὼν τ' ὄπιθεν ἀναλγήμβρος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλος I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνέω. ὄκνων II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβος. δίκης τ' ὄλβον I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρος ἄνεθρος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐκπεσῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγα δύνατα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγου ὅσου ἡμισάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγα λέγεσθαι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ὁ ζηλωτὴ δυσοῦσα ἐν ὀλίγοις ib. πομπὴν ἀναμεῖσαι ἐν ὀλίγοις γνωμένων ib.

ὀλιγοχρόνιος δυστότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρία II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλισθος. τ' ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλμυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὕτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε ὁ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον ἐχέ μα I. Somn. 6. 9. πρὸ δὶ τ' ὅλων μεμνῆσθ I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλως κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια φιφῶσαι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλυμπίᾳ τὰ μεγάλα γενικητότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρημένος πρώτοις Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνίσματος Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι παίσας παῖδας τάδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλόμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλόμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμανα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος. Ὅμηρος φύσιος λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρῳ Ὀδυσσεῖ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρῳ εὐδὶς ἄνηκος II. Par. 44. 869. τῷ τῶ Ὁμήρῳ Διὶ ἐοικότι II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266.

ὁμογένων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὸν ἔτι δὶ ὃς εὐξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. ἢ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ ἢ τέμνον ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τ' Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ γὰ ἄλλα σὰ τῷ ὁμοίᾳ ἔκρατίου I. Prom. 1. 25. ὁμοίοι λόγοι — ὁμοίος πόλεμος — ὁμοίου γῆρας — ὁμοίος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοια I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλησιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμαλὰ κενὰ I. D. Mort. XXVII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῖ δὶ ἢ χρόνοισι τῷ πρώτῳ Περσέως I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογέω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιος II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότεχνος I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονία II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιδόμος ὑπὸ τ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμος I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλατῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολέω. ὀνειροπολήσας τὴν ἀμφὶ αὐτὴν ἀνηγάθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρος. τριέσπερον ἂν ἰδεῖν ἔτι εἶδος τ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνιαμένω τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτος II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταῖον ϵ πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτίων ἐπ ὀνόματι τ θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. οὐκ ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομαστοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὀὺ ὐ Κύμη I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄτου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὅτου ῥᾳδιεργίας II. Aſin. 56. 625. λύρᾳ ϵ ὅτῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὅτου ἀλυθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὄτυξ. τ ὀτύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυριγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ὧν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδρακὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ ϵ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος I. Tim. 53. 169. τ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ἐν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ἐν τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπότερος I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ αἰσθάνεσθαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ἢ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως ἂ δύνωμαι II. Par. 32. 860. ἢ ὅπως ſc. ἄρα I. Prom. 5. 189. ὑχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωρεῖν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλος τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μᾶλλα πολλοὺς ἐώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ Δημοσθένης ὅρα μοι βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἑρῶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντας ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τι δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἶδα πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δύξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὅτου μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίτης. εἰς τοὺς Ὀρίτας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρεσκόμος al. ὀρεσκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθός. τὸ ὀρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθή. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὁρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μιγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμή. ὑπὸ μιᾶς τῆ ὁρμῆ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὄρμος II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια ἀν γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ ὀρνέων al. ὀρείων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκριβῶς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὀκτώσεις ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιτὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὁμοῦσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ ὀρχηστὴν δεῖ παιδαχόθεν ἀσκεῖσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ἄρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὃς *Solan.* vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γύης —ἴχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελᾷν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. ὃ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔσιν ὅ, τινα οὐκ οἰκεῖον ἡγήσεται I. Somn. 9. 14. ὧν ἔστιν ὧν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τῦ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι ὡς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος. I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ὐδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὐ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ἐδίπτω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύτρητον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμυοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιτες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὁσπερ. ὅπερ *F.* ὥσπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀσῖον. ὁσῶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὁσῶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅσις II. Imag. 3. 461.

ὄσρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμυοι τῇ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσδου μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κῇ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἦν scr. ὅ, τι μὲ ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτι περ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμων III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀνὴρ II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τε ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὺν.

ὁδαμᾶ II. Astr. 6. 362.

ὁδί γε ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ὅ τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὅ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδί γε II. Amor. 36. 436. ὁδὶ ὁδί — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὲν ἴθηκεν ὀρθὼς ἔχον — ὁδὶ γε ὁδ' ὁδ' οἱ θεοὶ φιλεῦσιν ἅτι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γε ὁδὶ ἐπεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπεδαῖον μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

ὁδὲς I. Vit. Auct. 27. 568. ὡς ὁδὲν δέον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὲν I. Pisc. 52. 618. ὁδὲν & ὁδὲν II. Par. 3. 840. ὁδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὲν ὅ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὲν ὄφελος III. Conv. 34. 441. ὁδὲν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὲν ἦν ὅτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

σὺν ἐστι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὺν ἤδιστον III. Pseudol. 22. 179. σὺν ἂν ἐπὶ παιδὶν II. Amor. 27. 428. σὺν ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὺν ἂν δόκοι εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὺν ἔστιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὑχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὅ.

ὄχουν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὀχλαγωγὸς πυκνὴ I. Somn. 17. 21.

ὀχλὴ I. Somn. 3. 6.

ὀχλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὄψωνον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὄψως II. Asin. 39. 608.

ὄψομα. τὸ ὄψομα III. Dea Syr. 1. 451. ὀψόμαλα ib. 2. 453.

Οὐολόγισος II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

οὐρανός. τὸ μέλι ὑπὸ τῆ οὐρανοῦ III. Fug. 17. 374.

οὖρος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

οὖς. οὖτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενος I. Nigr. 19. 57.

οὔτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. οὔτε χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

οὖτις I. Cat. 14. 636. οὔτις II. Salt. 85. 315.

οὗτος I. Pisc. 32. 600. οὗτος ἰκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι οὗτος ἅδε I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ οὗτός ἐστι II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κῇ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κῇ τοῦτό ἐστι II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο *F. G.* vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ἅ οὗτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κῇ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

οὗτοσὶ II. Eun. 10. 358. οὗτοσὶ μὲ, ὅτι Κίρβιρός ἐστιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

οὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. οὕτω γε κῇ I. Prom. 13. 196. οὕτω — ἠμελλις I. Harm. 3. 854. οὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. οὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

οὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. οὕτως ὅλος ib. 2. 740. οὕτως *F. Br.* vult οὗτος I. Tim. 33. 146.

ὑχ ὅτως II. Abd. 18. 175. ὑχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὅ, & σὺν.

ὄφιλος. μίγα ὄφιλος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ παρὰ τὸ σὺν τᾷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τῶ ὀφθαλμῶν ἐκκεκομμένος II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὦτα ὀφθαλμῶν ἀπίστερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσέλγεια κὲ δὶ ὦτων κῇ δὶ ὀφθαλμῶν κῇ παλαχοθεν εἰσδύεται — ἡ τῶ ἀσέμνων διαμάτων κακία, ἡ ἀφ' τῶ αἰσθητηρίων τῶ ὀφθαλμῶν ἐς τὸ ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφά τινων θυρίδων τὸ λῆσμον ἐπεισάγυσι I. Negr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδος ὀχούμθα ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῶ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημθοι ὥσπερ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κῇ τὸ μέτρον, ὅπα τὸ πεζὸν ἀφ' ὑψους ἐστὶ I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λεμπτροῦ ὀχήματος τὸ φήμης πορευόμθος δήμου τὸν ἄσην I. Somn. 15. 20. κατέδη ἀπὸ τῆ μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὀχλος ἀκολουθῶν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. πρὶ δείλαν ὀψίαν ἐπανατὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺν ὄψει δὶ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῶ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστεῖν δὲ ἐφιέσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ὧν παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασησάμῳ III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τὸ τυχόντος παιδισκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὸ κήμωνα δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ παιδιὰν ποιοῦνται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τ' ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφιὼν παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ὧν παίδων II. Tox. 27. 536. ὧν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τ' παρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τ' πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιϛικός. παλαιϛικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρίχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. ἢ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖ I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
παναίριστ III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμους III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τ' Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλαῶνι II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ὧν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — σωρηδὸν δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι σοιχηδὸν ὑπὸ μιᾶν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἡ πάνυ μορφὴ εὐφυῶς ἔχουσες I. Somn. 2. 4. ἡδὺ πάνυ καρίεσσα II. Q. Hiſt. 4. 5. ὧν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἄμειον τὸ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. παγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππους ὅλους vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβολὴν ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. σὺ παραβύσῃ με I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμῳ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παγίγνεται glossa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὧν τ' Ἡσιόδῳ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβέβλημαι II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσῆκεν I. Somn. 18. 23.
παρεδώκαν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρίαν I. Herod. 8. 838. & 839.
παραίθυρον I. Nigr. 31. 74.
παραιτοῦμαι II. Q. Hiſt. 62. 68.
παρακαιρος. ἡ γὰ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παρακείμαι. παρακέαται III. Dea Syr. 6. 454.
παρακλήσεις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούει I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρίλιπε II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομίαν I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθ.αν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγίαν. παραπαιδαγωγῶν ϵ συχνὰ ματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐεξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρισβεύτα ξυνδιαστάτα τῇ λήθῃ ϵ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπίτωσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραρρύω. παραρρύην λάθῃ III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παράσιτίαν II. Par. 37. 863.
παράσιτον II. Lex. 6. 331.
παρεισκαίομαι. τιθηγμοῖν παρεισκαυσμοῖν τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρασύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θελητοῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παρεδρος. θεᾷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. παρέδρα II. Phal. Pr. 1. 187. παρεδρος Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν εὖ θήσομαι I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἃ πάντα τάλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισφθύω. παρεισφθύουσι III. Philopat. 12. 598.
παρέρχομαι I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα παρέρχομαι — τὰ θεῖα οὐ παρέρχομαι τίθιος I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται οἷ' ἂν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίνητος ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παρασχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καλακλύσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὸ πλῆθη παριὼν I. Prom. 6. 33. ταῖς καμηλοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμβων I. Cont. 13. 507. ὥσπερ σάμβος τὸ ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρισωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν στιχηδὸν ἐπεσύρετο τὰς παρῳδοὺς I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτίδος. ἐκ δὲ παροπτίδος III. Philopat. 2. 586.
Παρρησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παρρησιάζομαι. παρρησιασάμενος πᾶσιν τῇ μητρίᾳ — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πᾶσι) τῇ δίκῃ παρρησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳδία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ὅτοσι πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ὁκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰρ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πέντες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. Vaedónum melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. ἀλλ' ἀφ' πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἴκελος II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἴζω τῷ πατάγῳ τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαίης II. Aſin. 55. 622. & 623. εἰκὼν τῆς πατρὸς ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τῆ πατέρα II. Alex. 56. 260. πατράσιν ἐπιθυμούσαις I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς οἷ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πατρίδας εἴργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑποπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χθόνα ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κοπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. οὐδὲ παυσομένου μου, an οὐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim! 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πεῖσα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπάκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς οἷ' ἐπείθη I. Somn. 9. 14. ἐπειθήμεν Solan. vult ἐσπειθήμεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῆ ξένῃ αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καὶ φρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτην ἢ γέρρον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη στιχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τῶν πεντήκοντα νέων φόλων II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδεῖν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περεγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τοῦ βίου I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄστυ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιεργολέσχαι II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὼν — τὸν ἀράμβου I. Zeux. 7. 844. περιβαλλοῖτο II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περίδλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιδομβοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιέχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιθέω II. Lex. 23. 348.
περίειμι. περιεχημένου I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίημι. ἐς γελοῖον περίεσι τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιήσας πορφυρέον τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθεδοῦντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλέης Ὀλύμπι☞ Ἥραπτ', ἐφόρτα, στωικύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιμό☞. ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμύω. ἐλπίδα περιμύουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπίρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπίτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίστα. μὴ περιπίστης σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειρέω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπούδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷνας περιτεταμένους I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἐπαινῆ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲ ἴσοι ἀλλήλοις καὶφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῆ παρειᾶι τῆ μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ἐ Ἀσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃ ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πίτυλ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησι ἑλαμηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopsi. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ σανίδιον III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῆ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κορπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῆ πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδην Προμηθέ☞, ἄδην πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ ἔτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πήνη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πηρὴ I. Pisc. 1. 570.
πηρὸν I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξεπιτοχύμαι. πιθανὸν ἅπαν τὸν πρᾶξιν ὑπὲ δίνης — κὲ τι πιθανὸς δοκῇ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐ ταῦτα ἂν πραξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῆ ἀπὸ γεωμετρίας ῥημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τῆ ἐσθῆτ☞ τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῆ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔνθεν ἔπιτε III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πιόντα τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμ☞ τῆ ἐμεσβόρῳ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἡξίουσα πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μίτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστας ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὀπόκηλ☞ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πιπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπτης. Πιτυοκάμπτου τὸ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐν μέσῳ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλάζεσθαι. I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάομαι. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσῷ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων Θεσπιεσ☞ὸς I. pro Lapsi. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapsi. 6. 733.
πλέθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῆ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σαυτὸν τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας ἐκεῖθεν ἐκ τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγὴ. πληγὴν λαμβάνειν I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ὑδὲν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μειρμήτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλὴν

πλημμελήσεων II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγῆσιν προσδεκᾶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαιμι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ξεκνιρόμους I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλουσίος καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀλλὰ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρας δὲ σὺκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξὸν πλουτεῖν, ἀπολείποντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. θαυμαστῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους σὺ ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἰφόδιον παιδιᾶς ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλοῦτον III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτου II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτωνα ἐρρίψατε III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῶ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. σὺκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν δὴ — τί δ' ἔν, ἥρεσκέ μοι ῥύσακος; ποθεν; — ποθεν, λάτ τινος μέρες· ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τῶ ἔτι I. Tim. 8. 115.
ποιεῖν. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ἔτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσομεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῶ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ἡδὺν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεπόητο δὲ II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γὰρ, ὥσπερ τοιούτῳ ῥήτορι ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κιράμου πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιησάσθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμὴν. ἐπὶ τῶ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐπαυλοῦσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ οἱ πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις οὐ Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν οὐ τῇ πόλει μάχλῳ II. Par. 43. 866. & 867. καὶ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. ὧ χρῆσθαι τοῖς οὐ πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίῳ ἀδικεῖν II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχριον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιοῦσθαι II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὰν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδεύκης I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου καὶ τοῦτο ἔργον III. Philopsf. 18. 46. ὁ τῦ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθὰς II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ἁμῶν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. ἀλλὰ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑπὲρ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ καταγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καθαράσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμα ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύειν τῆ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονεῖν. τῷ σώματι πονεῖν I. Somn. 9. 12. πονεῖσθαι τὸ πόνῳ I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονήρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεις πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τὸ μέλαινα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὥρμουν naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμὶα II. de Luct. 10. 926.
πορπᾶν. καὶ τηνδὶ (ἀλίνην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τᾶ πόλιος I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 44. 292.

πορφυρᾶς. ὁ τὴν πορφυρίδα ἱστοῦ. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν πρωτόφρων III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμὸς ἐν ὀλίγοισι μίγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ πόλαμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τοῦ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότος vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότος συνεκρατεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῆς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τῇ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὁ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐκ ποδῶν τὴν χεροῦν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐσθὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνης ἀστραγάλης ἐν ποσί, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. τὸ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματος ἀφεσκεῖν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τῷ πράγματος I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τι ἦν τὸ βάδισμα ἐ σιμὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοῖλικὸν τὸ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ δέδοικται; I. Pisc. 47. 614. ἀμελεῖ τὸ πράττων ταῦτα διτίλει I. Nigr. 26. 65. ἀφαιτεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Alin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοίη III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσθυς. πρίσθεις Gesn. πρισθείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισθύτης III. Conv. 6. 422.
πριωμεινὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμος ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπος II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἢ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ἔρανον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκος II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμενος III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγονος. ἴματλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀναβλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδατεύω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
προειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ ὠμότης καὶ τὸ πάμπαν ἐπὶ θρασυβουλικῆς προαλύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν καὶ ὠμότης ὁ Θρασυβούλου, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως ποιεῖν τῆ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. καὶ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀφαλέχθαι τῇ ἡμῶν τι μὴ μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ἔτ' ἂν ὧδε προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην ἰσότητα ἐξ ἴσου ἤθους ἀφόρου σῴζειν ἐπὶ τὴν θέαν προελθοῦσι ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμενος παρητήσατο προελθεῖν ib. τῷ ὑποκρίτῃ προερχομένῳ ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῷ Κάτωνι προελθόντι ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων πράττω II. Amor. 9. 407.
προθέσεις. ἴσαν αἱ προθέσεις ἐκ προθέσεων ποιῆς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμος I. Somn. 3. 6.
προίημι. προεῖναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προεστάναι II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγών II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ἐν μέσῳ ἐ σινάκιόν τι τ ἀπὸ γεωμετρίας χρωμάτων κατεγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ εἴς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκριθῆναι I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπος III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ μαντεύων τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐδάμης ib. 14. 196. ἀδελφὸν Προμηθέος, ἀδελφὸν Πελοῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια ἐ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόπος III. Dea Syr. 30. 476.
προνοίαι. τῇ μὲ λάθῃ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενῶν. προξενήσας I. Scyth. 7. 866.
πρόοδος. βουλεύειν δεῖ καταπειμπόμενον τ πρόοδον τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὸν πρόοδον I. Somn. 9. 12. σύτελης τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖσθαι τὴν πρόοδον ib. σωφρόνως δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοί-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ' Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ἐ μισόγαια τ' μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τι ἄμεινον ἢ χεῖρον σὺ τῷ ἀφνεῖ ἴτι προσάρα μᾶλιστα I. Somn. 10. 15. προεωράμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρισκευασμὸς al. male προπαρασκευασμὸς, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρισκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματ☉ III. Mort. Per. 28. 351.

προπίμπω. ἢ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προρρήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὅμηρον vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἅπ☉ ib. 19. 227. ἥδιον πρὸς ἅπ☉ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ἐς λιγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀνίσχοντα τ' ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὰν, ἥδιον πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τῶν ποδῶν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί μοι I. Herm. 53. 792. ὁμιλῶ τάχα μέντοι ἐ αὐτὸ τοῦτο προσάγων☽ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψασα τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολὴ. σὺν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἦν I. Zeux. 1. 839. τ' προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσαντίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσ☽ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ' νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβ☉ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι πρόσηβ☉ ib. 2. πρόσηβ☉ κοῦρ☉ ib. 1. πρόσηβ☉ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβ☉ ib. παιδὸς πρόσηβος ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ' τῆ γιγνηθησομένῃ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετ☉ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσήκω☽ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνεῖτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ☉. πρόσοδον ποιεῖσ☽ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ' ἐ βελῆς τ' σὺν Ἄρεϊ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ' δῆμον ib. ἔτ' ἂν ἐδικάζων πρόσοδον ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσδόντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρολας forsan προφέρολας III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἰμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopsf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυφλωθὲν II. Asin. 14. 582.

πρωτίλειον I. Somn. 3. 6. πρωτίλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

πρωτεραῖ☉ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρωτερ☉. πρότερον, οἶμαι, χρὴ δ' I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ☉ II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερος ἔφη ἰρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. πρωτίρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότον☉ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτη I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμναι. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμεναι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρύτις ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ☉ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsi. 3. 727. σὺ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτ☉ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρηστῷ ἐ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μ̄ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μ̄ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταίσμα. ὡσὶν τῶ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῶ τ Πτολεμαίων νεῶ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ἅπαντ' Ἀχαιοὶ Τρῶων ἐκπέρσωσ' εὐκαιόμβοιον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγὴ. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἢ Πυθαγόρα II. Gal. 4. 709.
πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῶ πυθμῆ τέγειν ὁ δυναμβύς I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθῶ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πυλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καλεδέχεται I. Nigr. 16. 54. πύλῳ Solan. dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μυσάξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τ χειρῶν ἀπορίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῶ πυρὸς ἀπεκάκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυριταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυριτὸς καύσων σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυριτῶ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρίττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὸν ἰνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑωρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείμενον III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἐν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μ̄ γὰρ ἀνομάζονται συγγενεῖς — πῶς γὰρ ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔτ ζῶν μ̄ ἤδη ἐσόλων ἔδυκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἤδη αὐτὸς ἥπτετο τ χρημάτων ib. 102. πῶς ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μιλεῖ δέ σοι πῶς ἀπέβαινεν; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾷον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾷς. εἰ ἐκ τῶ ῥᾴστ I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδία I. D. Mort. XII 3. 385.
ῥάκ ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεύμασι ἰδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥησίν τινα μακρὰν ἀποτείνει I. Prom. 6. 190. ὥσπέρ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ ἀφτοβήμον I. Nigr. 6. 45. σὺ γάρ μοι λέξεις τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες σὺ τοῖς δράμασι ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προειπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥήτηρ. ῥήτορες μύθωντε, καὶ σὺ ἀγορῆσιν ἄρισε Νέστορ τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῶ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνον τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρα I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἰχρὴν αὐτοὺς σίφωσαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τὸν ῥῖνα μισῶ I. D. Mort. VI. 2. 347. πίχους ἐπόσον τὴν ῥῖνα ἔχουσι I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀπέλκοντα τὸ πτῦσμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυσία II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτω. ἐρρίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥετιλία II. Alex. 39. 245. Ῥετιλιανὸν II. Alex. 30. 237. καὶ τ Ῥετιλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥόμβος II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τ Ῥωμαίων συμπρεσβεύσαντες ἔχουσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακάχυ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαύρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγων II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρεξε Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σαρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ 9. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς, παντί πω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σβέν-

Σόνυμα II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θέψυς ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὸν σειρὸν τῶ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὼ I. Nigr. 3. 41.
σίλγας. ἐπὶ τὰς σίλγα II. Lex. 3. 323.
σελήνη. ἡ σελήνης ἔκλειψις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἰὼ ὦ ἡ σελήνη III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀμφθείρεται ὑπὸ τῶ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μέγιστόν ἐςι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀραρὼ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίβλος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κρισία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Conf. 23. 520.
σίγμος I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίβλος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικινὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λίγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σινωρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. διέκτεινας τὸν Σίνιν τὸν πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφω II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τῆς ἐρχησικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν φιλοσοφίαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὸ δεσμωμένα πηδᾶ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκευή μοι ἦν πολυτελὴς II. Alin. 48. 616. σκευὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκευῇ ἐ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς τὰ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αἰγὸν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀφθαλμῶν II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμῶ III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ὑπὸ τῆ Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρὰς πέτρας I. Somn. 12. 18.
σκοπῶ. ἄρα ταῦτα μὲ σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. λόφῳ ἡ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκεπτικὲ. λόφῳ ἡ σκεπτικῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐφηβεῖον II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλαξ. αὐτῇ σκύλακι I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεςόριος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμασι. θρυπτόμενος Ἀττικῶν τὰ σκωμμάτιον I. Prom. 1. 24.
σκωπτικὸς. ἡ σκωπτικὴ III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναῖος II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλόκαμος I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεσίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρον II. Q. Hist. 29. 40.
σοφισὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιςῇ II. Tox. 27. 536. ἀπασχολισμένον σοφισὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφισὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφισὴν III. Philopſ. 16. 43. σοφισαὶ II. Gymn. 22. 903. σοφισῶν III. Philopat. 2. 587. σοφισῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἰχθυϊκὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐπὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶ πλουτίνου θύραις ἀμφιβάσεις I. Nigr. 22. 60. τινὲς τῶ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπαθιοῦ I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἐπάνδυσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοῦς τινας ἀναβολαστηκίνους III. Philopſ. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπιτυρόλμους II. Tox. 19. 528.
σπειρῶν. ἐσπειραμένους III. Philopſ. 22. 50.
σπινθὴρ. σπινθῆρα τῆς — ὡς δ' ἐδόκει φυλαττούσης σπινθῆρα τύφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμπεσὼν σπινθὴρ μικρὸν Μεγαρικῆ ψηφίσματος — ῥιζοῦς (ῥιζοῦδς) τὸ ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆ κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδὰς πίμπουσιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζωζ ὑπὸ τῶ γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδαῖος II. Icar. 4. 755.
σπουδῇ μὲν ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἦττον φοβερὸν I. Harm. 4. 898.
στάδιον. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμοὺς τινας τῆ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ὀπὸ τῶ σταυρῶν III. Philopſ. 17. 45.

στίχω II. Jup. Trag. 33. 682.
στίκω. ἐσαλμίνει I. Scyth. 3. 863. στίκους II. Alex. 11. 218.
στίμματα II. Alex. 58. 263.
στινός. βιῶ κομιδῆ στενός, I. Somn. 1. 2.
στενοχωρίαν. ἀλλὰ στενοχωρῶν ἔστι I. Nigr. 13. 52.
στίφανῶ I. Tim. 43. 157. στιφάνῳ τ' τόπον (μὴ ἴστασι) — δότι δ' ἀνθίων ἐκείνων στιφάνους δ' οἵους (*Casaub.* legit ὅπως) πυκάζω τὰς μίτρας μου 'πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς στιφάνοις διηθισμένῳ I. Nigr. 32. 74. & 75. στιφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐστιφανωμένον III. Dem. Enc. 45. 523. στιφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
στῆθῶ. τὸ στῆθῶ ἢ τὴν ἀξίαν καλαφιλεῖ I. Nigr. 21. 59.
στήλη. στήλῃ παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορῳ II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
στίγμα. στίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
στιγματίας ἐραστὴς I. Tim. 17. 128.
στίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοᾶ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφώνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
στοιβάζω I. Cat. 5. 626.
στοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
στοιχεῖον. ὀκτὼ τὸ στοιχεῖον εἶη II. Gall 9. 716. τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν III. Cronos. 17. 398. & 399.
στόλῳ. ἐπιμήκεις στόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
στόμα. ὁ χημαλισμὸς τῷ στόματῳ I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ στόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
στόμιον I. Catap. 4. 624.
στοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιότης. ἢ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραλονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δεῖ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753.
σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε ἢ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ Ζεῦ &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γίνοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Paral. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμας ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος πρεσβείας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίαστάω. συγκαίας πᾶν ἑαυτοῖς ἄλμης — φροῦρια πρότερον εἰς τὴν Σύρτιν ἐπικράτειαν συγκαίαστασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαίαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μόνῃ συγκομισμῶ — κάλλιστον δὲ πάντων ἓν πολεμικὸν κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομίσωσι I. Nigr. 10. 49.
συγκροτῶ. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπιφάτην τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινῳ II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσαν I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾶν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλαβὴν I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλεγμένα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλεύομεν τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβουλεύσατε ἂν ib. 193.
συμμαχῶ. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαριδρύω III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέκνων αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότου II. Asin. 7. 575.
συμπόλικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφῶ. ἐπὶ τῷ συμφοιτῆ παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνου συμφοιτητῇ III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφῶ I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἡ συμπεφυκυῖα III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ συναγωνισαὶ III. Epigr. 20. 680.
συναναστάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ II. Tox. 32. 540.
συνδιαιτῶ I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσιν I. Jud. Voc. 6. 90.
συνδιάτερον I. Cont. 1. 488.
συνειλίω συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
συνεκπίπτω. συνεκπίπτει δῆλα I. Nigr. 8. 48.
συνεπιλαμβάνεσθαι. συνεπιλαβέσθαι al. συνεπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνεπίσω. μηδὲν κινδύνου ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
συνέσεις. σοφῇ τῇ συνέσει χρήσθαι II. Alex. 22. 229.
συνετὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς οὐ ὀλίγους I. Somn. 2. 4. ὁ συνετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνεχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ἡμῖν I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετον. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ. I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐλλιξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνεῖναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνεῖναι II. Q. Hist. 37. 49. συνίης δὲ, οἵας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνίας δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίσταμι. συνισῶντα ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδοιπορίω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἕτω φασὶν συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίσω. μὴ ἐ συντρίψω πρὸ πισὸν τὸ ἅρμα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφία ἐ πενία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενία μὲ αἰεὶ σύντροφος ἐστὶ I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρδη. τὴν συρδὼ τύρδιν λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξεπίλης, ἐγὼ δὲ ἐσυρίττιον ib. 48.
Σύρος. ὁ Συρο ὁ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὼν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἐρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλαμε ſphaerae ludus. κρικατοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλὴς τ' ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ὥμμασι σφίγγες II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρίλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χαδία. ἐπὶ τ' χειδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα ὀλοσφυρὶς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσαμος ἀπὸ τοῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τοῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τοῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα σύσαλὲς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ' φαύτων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὠθεῖται I. Somn. 5. 8.
χώζω. τὸ χώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. χώσειν αὐτὸν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψυ III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξόου τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾷς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιςὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τοῦ δὲ τούτου σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διαφθαρμὸς τὸ σῶμα, I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόφυγος ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σωρὸς ſepulcrum, ib.
Σώφρων I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτηρίχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκεῖνη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὲς I. Cont. 1. 488.
ταλαπωρῶν ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαιπωρῶ III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαός. ἔνιοι δὲ τ' Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ γραπτῶσαι, ἀλλὰ τ' Ταλαοῦ, ὃν ὕστερον Ἀδραστὸν καὶ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 476.
ταμιεῖον I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τ' γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἢν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξιν II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. ἡ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινοῦν veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύω II. de Luct. 21. 933.
τασσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκέτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ' ἐκεῖ σὺν ταφῇ I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἰμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὲς. ταρφὲς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺ I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχίστα I. Piſc. 29. 598. ἐπειδὲν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου ςικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ὑρανοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἠ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσοικεῖν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt 76 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμηραῖς I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ' καλάμης II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσικλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσια fruſtra Olear. pro τυμπανίσμα. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελωτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελωτῶν II. Par. 46. 871.
τελωτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ὑπὸ τελωνῶν ὑφίστασο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. τῷ τῶν τελωνῶν I. Nigr. 30. 72.
τελῶν II. Q. Hist. 55. 48. τελῶ ἐπὶ τὸ πέρας I. Tim. 20. 130. τοὺς θύσας μὴ τετιμῶσιν τελῶ I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦσιν ἀφ' τέλους ὧν εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλω τῇ βίᾳ I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγω I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν ὃ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 18.
τέρπω. ἐστερόμην ὧν αὐτῆς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' ἐς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρμακις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρμακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τέρμαπεδισὶ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέρπαρες. ἃ τὸ δυοῖν τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα ἐκ I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θηκτὸν ἄλλοσι ἢ οὐ πολέσιν ἀγκύλην τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη δεῖν II. Par. 4. 840. οὔτε τέχνη τι δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' αἰχμὴν II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίτρα τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὴν τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλης τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐνιαύσιος I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. συληκύτης I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλικὸς II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὰ παρὰ εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμαι ἀπαθανάτους II. Tox. 1. 508. & 509. τ' χορὸν ὦ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 12. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 396.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τε γὼ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρίαι. ἀξιοῦμεν τιμωρίαιν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ὄν; ἰχθῦν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἰχθύας vide not. III. Tragop. p. 662. τι ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιὲς τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί δ' ἔστι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κύτρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τιν II. Par. 56. 878. & 879. μὴν τῷ τό τοι ἔστιν ὁ Φοῖνι &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. εἰσὶ δὲ τῷ ἐρεῖ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὲς ἄδη I. Scyth. 2. 862. τινὲς αὐτὸν I. Merc. Cond. 16. 672.
οἷ Τιτία σὺν τέχνῃ οἶδα III. Pisudel. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσασα — αὐτὸς ὁ τρώσας λέγος ἔπεται — τὸ σῦ λόγου, ὁ τρώσας ἕπεσται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦδε al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτα neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχυ II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἢ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἀδικοῦμεν I. D. Deor. XV. 1. 241. τάχ' τοιοῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοῖχε ἄχθω τῷ δεξιῷ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχῶν II. Gall. 28. 744.
τόκος ἀσφαλὴς τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόνος. ἐκκλίνοντ' γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μισῶ δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῷ τόνα ἐφευρεῖν III. Philopat. 8. 56.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρι. καίρια ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορνῶ I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. τὸ τοσοῦτο — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανότη. ἐκαίμακτον ὧν σοφίαν φυλάσσειν τὸ πέλαγος — ἡ ἶρις δὲ τὸ τοσοῦτο — ὧν τοσούτῳ δ' ἐμαχαιρώθην I. Tim. 20. 129.
τοσοῦτον ἐ τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πολὺ πόνε τοσοῦτον ἐπίσσυτο III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. καὶς λόγους ἐς τότε ἔπεσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. τοῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 9. 37.
Τραγοπανδόχεια III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασον I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐδιδαξε III. Calumn. 24. 255.
τραγῳδὸς. τραγῳδὸς ποιητὴς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπεζα διλοφίας II. Lex. 7. 332. τράπεζα ποτὲ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνου I. Tim. 48. 161. τραπέζαι ὑπὲρ τὰς ὁ Διπολίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἄχη τῶ τραυμάσιν I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τρέχων. τρέχωσι J. F. R. mavult τρεχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τρεῖν δὲ ἄνεσι III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. ἐπιτραπομένῳ τὸν χρόνον I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. Θρέψῃ γυναικὸς I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Asin. 1. 560. τ' τὸ τρέφειν πόνους &c. III. Epigr. Omiss. 690. πολὺν ὁ ἀρκεῖος θρέψασα I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοῖτα II. Asin. 54. 622.
τριακοντάχειρ πὴ τριακὴν I. D. Mar. VI. 3. 307. ἐμβαλὼν τὸν τριακοντα I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τριῶν II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων κολλόβιον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἱστιαλὶς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριόπτρῳ I. Somn. 17. 21.
τριπροσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριῶρες παίλαφλίξες III. Hipp. 2. 67.
τρίπτυ II. Alex. 11. 218.
τριτημόρια I. Merc. Cond. 2. 653.
τριῶβολον I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριτόλαμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διρκῶντες οἴκοι Μένων' ἐς ἅιδου τοῖς δὲ φῶς μόνοις ἐκεῖ Ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. κὴ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτοπατόρητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης ὁ Κωμικὸς εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολοι μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τρώς. τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τῶν Τρώων III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῃ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοῦτοι τὸ τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπέα I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τῆλυπηθῆναι II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφῶντα μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθιεμένη II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτὸς ἕξιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὁ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 774. τῶν μηδὲ τοῦτο συγχώρησιν I. Nigr. 28. 59. φύσεως οὐσόχω τι ἐ μνημοσυνῆς ἐ φιλοπόνου τυχών, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε δίξῆς τέλυχεώς ib.
τύλος. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλώω. ὁσὰ τετραπόδων τῖλυλώρμος ὄνθρὸ χῖρες I. Somn. 6. 9.
τύμβος. *Solan.* pro ἐκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ὠὰ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαλαγῆτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάριος II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννῶν. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ὠὰ τυρῖς III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ ὠὸν πέδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ὁδὶ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῦς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ὀχὶ τὸ σῶμα ἀλλὰ τὸ τυφλοῦν τὸν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφώς. τῖλυφωμένῳ. ὁ ὑπερηφάνῳ ἀῳ ἀλαζόνι, ἴδιον φρυάγματος I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τῶν τύχῳ ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λοιμὸς — ὁ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τύμπανα I. Cont. 13. 508. Τύμπανα ὑπαὶπὶ ὁτί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Υάλος. ὑάλῳ ἐξορχεῖν II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζοις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὕβρις ἐπαθε μαμμῆ I. Prom. 5. 31. ὑβριεπαθεῖν *J. Br.* placet ὑβριεπιπαθεῖν ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ ὦ ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγιείαι I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖσθαι II. Abd. 8. 166. ἀπ' ὕδατος ἐ μυσάρατος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχεῖς III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ ψῦχον III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μαμιδλερμένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδατος ψυχροῦ χράσθαι ἐ III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 104.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scych. 11. 871. ὁ ἐμὸς υἱὸς I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος ὑὸν ἔσται I. Somn. 12. 16. υἱὸν οὐ ἰδιωίας II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεπαῦσθαι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ ἐμὰ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμηττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπαπαίω. ὑπαπαίσας II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ καὶς ἄλλα v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 458.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοιμι. βίου ὑπαρχόντων ἐ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ οὗ κολακείας I. Merc. Cond. 14. 690. ὑπὲρ ἐ σφαιρᾶς III. Bacch. 6. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 542. ὑπὲρ ἐ ἰώμενος III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τινος διαφορᾶς ἐλεεῖσθαι II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 452. ὑπὲρ αὐτοῦ II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωτοφῶς II. Amor. 54. 457.
Ὑπὲρ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεραντλέω. ὑπεραντλούμενα τῇ ὕδατι I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέραντλος. ἄνοπλον ὑπερχυθέντος ἐ θαλάσσης ἐ ἐκ τοῦ γυμνοῦ — μὴ τὸ σκάφος ὑπεραντλον γένηται — ὀλκὰς ὑπέραντλος — ἀφῆς ἐ ἐς ὑπεραντλον ἐλθεῖν I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράω II. Bis Acc. 39. 832. ὑπεράω γεωμέτρου II. Dem. 3. 376.
ὑπερβασιλὴς II. Lex. 25. 949.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν τὰς ἐ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερβάλλεσθαι alter alterum ſupereare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολ. ὑπερβάλω τάχα ἢ Κλέανι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπεριδὼν. ὑπεριδὼς τὸ πίστευ τῷ μύθῳ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπερτείνω. ἐκείνῃ ὑπερτεῖνοντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερίχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερφάν. κ᾽ προσαγορεύσης ὑπερφάνῳ] κ᾽ προσαγορεύσεις ὑπερφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυν. II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν χρυσὸν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηρέτης I. Sacr. 6. 531.
ὑπνώτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπερίττων II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμενον III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπν. μικρὸν σὺ᾽ ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνου II. Asin. 7. 574. ὁ Ζεὺς ὕπνῳ ὁ ᾧδὲ τῷ καμφδῷ Ζεὺς ὁκ τῷ μακρῷ ὕπνῳ δινηθείς I. Tim. 6. 110. ὕπνους ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπέβαν II. Gall. 25. 741. ὑφ᾽ ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ᾽ ἧς δὴ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ᾽ Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ᾽ αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τ᾽ ὑπὸ τὸ ψεῦδ. τέλαγμῶν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κέλητα III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκεργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλησίον στυμφίζει III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ᾽ ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ᾽ αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίες ὑπ᾽ ἀλίνας III. Ocyp. p. 673. λίθοι ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποβρεγμόν III. Philopat. 4. 590. ὑποβρεγμόνοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρ. σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸ ὀφθαλμὸ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hift. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδήματα I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ὰ Σικυ. III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθίρ. I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδῦναι III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστ᾽ ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αὐτήσῃ τινες ὑποθέσεις III. Pfeudol. 4. 166.
ὑποθέρμομαι I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμος ὲ ὑποθυμιάδες σίφανος παρ᾽ Αἰολεῦσι ὲ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλας ἐξετίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μη ὲ συντρίψω πω πρὸν τ᾽ ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οὐομάσεν κακῶς ὑποκρινόμενος ἐστρίψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοῖ. I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς ἀγωνιζόμενος τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουσεν III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβοις rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. ταῦτα ὅσα τούτων ὑπομένοιμι I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνήσκοιμι αὐτὸν τ᾽ ἐν Ῥόμῃ τροφὴν I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπεξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ. I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπέπτευον μὰ Δί᾽ II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑπορρέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόστασις. κατα τὴν ὑπόστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλλων II. Icar. 12. 765.
ὑπόχεσις. ὑποχίσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ ὑποχέσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπ᾽ὠτας II. Tox. 36. 544.
ὑπωπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρ. I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοβαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπλιγξ I. Tim. 20. 130. τ᾽ ὑσπλιγγ. III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ. ᾧδὲ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὑστέρους Ἀτθικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ. II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῶν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορώμαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὑψ. ὑψεσι πάνυ δαπτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαδωρῶν. λὰπ Φαδωρίνῃ II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγέτω II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Pisc. 8. 576. ὅσα μηδ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἀνθρώπε πραχθέντα ποτ᾽ἂν φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαύετο ἴτε I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δὶ ὀμμάτων ἐθέλει φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνειν I. Prom. 1. 24. ὀλίγοι αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχ. ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hift. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hift. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάρ. ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τίλαμιῶνος III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυστοκίων II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον σωτῆρος ἀνάθημα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. ὁ Φάων III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἐδείξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ὁ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipsad. 9. 239. v. notas.
Φειδόμαι. φείδει μὴ I. Cont. 5. 497.
Φειδώς. ἐπὶ φειδοῦς καθήκομαι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρε. τόνδε φέρε Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. *Φέρεσι Solan.* vult φορέσει III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὲ ἤδη I. Somn. 14. 19. σὺν ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρων δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐσθαλον II. Icar. 13. 766. φέρουσι ἐπιτρίπτουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσπνεῖτε φέρουσι αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρομαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δίκαιον ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγων I. Somn. 12. 17. *Φεύγων Αὐτίγονον* ὁ μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. *Φησὶ* Edd. φάσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. φησὶ II. Jup. Conf. 6. 630. ἃς φασιν ἐκεῖνοι III. Calumn. 27. 158. ὅτῳ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὅς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. σὺν ἂν φθάνοι πρῶτα μάντις λέγων III. Diss. cum Hes. 8. 245. ὥστε σὺν ἂν φθάνοις ἀποῤῥιφθεὶς I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εὖγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ἐδὴς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιλίστωρ III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. σὺν τῇ μύθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλανθρωπεύομαι ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. λαὸν τῷ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δεξίαν I. Sacr. 12. 536.
φιλήσω I. Somn. 5. 8.
φιλήμων I. pro Lapsi. 6. 732.
φιλιππίδης ὁ ἡμιπροσωπόμασος I. pro Lapsi. 3. 727.
φιλίππου Μέθης III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλιστορίαν I. Prom. 4. 29.
φίλου I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πῶς III. Epigr. 24. 682.
φιλομουσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομουσίαν I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμουσον. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμουσον I. Somn. 3. 6.
φιλονικίαν. φιλονικῆτε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόνικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τὸν φίλον II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopsi. 24. 52. ὃ φίλτατε Κίλαξ II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφία. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προσποικιλίαν I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς ib. 33. 76. φιλοσοφίαν — ὁμιλητὰς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημὶ εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ἀνὴρ I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλοσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ὅτοι μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδῇ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς καὶ πρόθυμα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλόσοφος παράσιτός τις ἐπιδεδειπνικὼς ἴδοιτο II. Par. 37. 863.
φλήναφος. λῆροι καὶ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. ἐσθλὰ δὲ μὴ οἷον εἰκὰς, φοβεῖσθαι I. Prom. 2. 26.
φόβος. ὁ ἴσος πᾶσι τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ὁ συνεχῶς φόβου καθιερώμενοι, καὶ ἀκκεδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβοῦ III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas frustra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλας. ὁ παρὰ τῷ φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φοινικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρακῶν φοινικότατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἐργάζονται II. Astr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
φορτικὸς. ἐμοὶ δὲ ὁμοῦ φορτικὰ μὲ, καὶ δυσκολα, ἀλαζὼν δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀπολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in ἐπινεύσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in λουσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρεπρος. ὡς ἂν φρεπρὸς III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὁ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 9. 559. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μήκιστα φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἅμα τὸν ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύγανα. I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίῳ I. Harm. 1. 850. Φρυγίῳ κατ' ὄρθιον Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὤν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δί τι τὴν ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
φυλάκιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθαι δὲ ἐπὶ τὰ ἁμαρτάνειν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττε μοι II. Asin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέται δὲ τῇ φράτορες I. Tim. 43. 155. ὡς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ περιστερᾶς τὸ φύλλον ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυτάν. ἰφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δίχα I. Somn. 2. 5. μὰ φύσι v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲ φύσει ἀδύνατ' ἐστιν εἶναι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 24. 54. τὰ κρίνοντα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἰφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μεγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδος φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτε εἰς τὸ φῶς προάγοιεν I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 454.
φώς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόρος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 15. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρησοῖς III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ἄπορος &c. I. pro Lepd. 2. 726. χαίρειν κελεύω ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 24. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲ τῆ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 396.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὦδε χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τὸ τοῖς χαλεπώτατα λέγειν I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκεον ὦδε vide not. III. Epigr. Omiss. 690.
χαλκεὺς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκεῦς. χαλκεῦσι II. Gymn. 27. 909.
Χαλκηδὼν II. Alex. 9. 216.
Χαλκουργὸς II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδρύκαλος. ὡς χαμαιδρυκάλου φαγόντα I. Somn. 1. 2.
χαραδρὶς. χαραδριὸς τύπος βίου λέγεται I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλοσόφου χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὲν χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντες honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαριζόμενοι. χαριστάμενος al. χαριστόμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἁρμοσθεῖσαι τὸν Χαρίτων φορυτὸν I. Somn. 15. 20. δ πόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάριτι θεᾷ II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρων & Χάροντος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιεῖν II. Damon. 10. 379. πιεῖν τις ἐπιτιθεῖς ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμαρρὸς ὄνειρος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφιέμενος ταῖς ἐυδίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπιτιθεῖσαι χὰ I. Scyth. 11. 872. τῶν χειρῶν II. pro Imag. 9. 488. χειρὸς ἄναξ. vid. χειρώναξ. οἱ περὶ ταῖς χεῖρας τύλους ἔχοντες I. Somn. 6. 9. οἱ περὶ — χόρτῳ ἀφ' χειρὶς ἔχοντα — ἔχων βαλάντιον ἐν χερσὶν I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῶν τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λόγον sed tutari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra Cuperum & Gronov. ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶ II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ἐργάσεται III. Calumn. 5. 131. ὡς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόναις ταῖς χερσὶ δυνατόν ib.
χιλιὰς ὁρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χιλιὰς. ἡ χιλιὰς II. Jup. Trag. 30. 677. χιλιὰς II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χιλιάδος II. Asin. 53. 621.
Χιμαίρᾳ I. D. Mar. IX. 1. 311.
χνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῶρα. χῶρος τινὸς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χωρὶς χωρὶς v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτῶνιον παιρὸν ἐ χῆνα διελκυστικὸς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμὺς. μελαμὺς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἱχάμυσε ἡ χλαμὺς ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλωσμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοίνη περὶ ταῖς κώμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδὴ. ἐπὶ τὰ χορδῆς I. D. Deor. VII. 4. 124.

χο-

χῆρ᾽ pro χῶρ᾽ I. Nigr. 16. 54.
χραομαι. ἐδήτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ὃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρίᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βουλεύσασθαι I. Prom. 2. 26. συμβιωτικῶς χράμενον I. Nigr. 18. 57. χραμένου sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρεμένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δίξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆναι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δικασταῖς ἀποδῶσαι ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὄντα χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζειν τ᾽ ἐπιμέλειαν τούτων χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρὴν γὰρ κἀγὼ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopsf. 7. 36.
χρήσιμος I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ἅ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ἃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῃ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὴ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δόγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰς. τίλραμμὸς τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόνος I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. τ᾽ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ᾽ αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χρῶς, & χρᾶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἕδριον I. Somn. 15. 20.
χρύσεος. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ πλεῖον ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀτασθάλως ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀτασθῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσία κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπάσθαι I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππος I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη σ᾽ ἔμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένου II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὃ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέννος III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῶ μύρῳ II. Asin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χαλὰς ἂν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ἃς σὺ χώραν ἴσχεις II. Gall. 11. 718.

χωρὶς. ἅπας μὲ ταῦτα χωρίσει ἄθλιον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Asin. 31. 600.
χωρίον κεδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίσης III. Pfeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ δὲ πραγμάτων ψευδῶσαι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδος. ἢ ψεῦδος I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίσης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἔν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμυθίον I. Pisc. 12. 580.
ψιττόπους II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφος III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀσκρὸν᾽ ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλου ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καλαμωκάμπας I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἐ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμισύσας I. Nigr. 27. 67. λὸ ψυχῆς ἴχνη III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίᾳ ἕωλος I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυώνυμος ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδή τις ᾠδὴ πρόσεισιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίνων δὲ κἀγὼ ὅτε πρός τινας ἐξεπίτων I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ πηγόρουν πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὧν pro ὦν II. Astr. 3. 361.
ὠνῇ σ᾽ ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνὸς ἀρετὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τε ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὥρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι κἀγὼ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ἄρα ἐκοίμιλλον II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἐκοίτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραίζειν II. Par. 43. 868. v. notam *J. G. G.*
ὡραῖος I. Nigr. 16. 54.

Ὡράιον φάρμακον Κυδωνίατα III. de Domo 28. 206.
Ὠρᾷ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἤδη ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τὸ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — τοῦτο ἀλλήλοις ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παιδὸς οὐδὲν ὄφελος ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σιμὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχει II. Tox. 44. 552. ὡς δὴ τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ᾗ ἐξύστερ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐπεθύμησεν III. Philopatr. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥίνοφι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Aſin. 42. 610. ὥστε τῷ μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671. ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ᾠχρᾷ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχρὸς ᾗ ἀμορφᾷ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotes*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῶν pro δεῖν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρη quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit fine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. τοῦδέ τι edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo ταῖς τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. τοῦδέ τι habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τι pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἴμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεύθεται; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τι & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίας.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba διψᾷν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν lae„ tiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσος) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ἀχρόλευκος, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθήκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς δ' ἀπισύρη τὸ δέρμα, καὶ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσασιν; δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθος & νόσος ἄνθει, ac μανίας ἄνθος ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. ἄνθος ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut δεῖν de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑφ' Ὅτῳ de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐκ— & ἐξανθῶ, non vero in ſimplici ἀνθῶ ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρακιῶν, leg. ἀνθρακίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Ἀμφιθῶσι] διακῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἆρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Ὄντι & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ καλαδίκης δίψῶσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore δικαίως illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *φεύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰτὴ l. εἰτὰ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἰ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ ἀπιστρεπτον λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἴσχουσι ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἐ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν ἢ ὑμέναιον ἀπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ὑμέναιον, tentabam ὑδύναιον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ὑμέναιον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἀπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἔχειν cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat ſtrachylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet.* Quae de cauſſa Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνέλεγκτος ὑμῶν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιεῖ. c. 22. κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριτίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμην. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ μὲν ἄνθρακι ἀποσμῶν, ſequiturque etiam τῷ σιλπνοτέρῳ ποιεῖ τὸ ἄνθρακι. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσπώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπολήσειν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήσω χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ἐμπ— non ἠμπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Euripid.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Ca„lo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον eſſe αὔον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶεν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρῶ, ἢ καλαστεύσομαι ἐ ἀπατεύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, τὸ δὴ τούτων ἐπιτήμων, τί χρὴ ποιῶν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ᾠδὴν. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγὺς — l. ἐγγὺ —

P. 633. 48. ὡ οἷον τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὸ χειρὶ παρεὶς κίρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορ. — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζεσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάςηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. ἐδὲν ἐ μὴ παράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπέτριπτον. l. ὑπέτριπτ.

P. 663. b. Ἐχίτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχίτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγυσῆσαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δίδοι. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγῳ, l. λόχῳ.

P. 668. 56. ἐπιμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ὑιυδυμ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλα, pro Μανδροβούλα; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο-. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλα *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα-. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλα. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβύλα, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πονήρως, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etti συμπειθεῖς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπειρᾶς corrigendum erat, quia eſt *circumcurſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὑφαψώμενον legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψόμενον. certe legendum λιμοῦ ὑφαψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὑφαψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸν tolle, & poſt ἐπιτραφέντ᾽ pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic locо; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πεφυγμένων, emenda πεφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὦ φίλτατε Ἱππαλεκτρύων operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλύρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum intra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱπποὶ τί ἴσε.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγυγόμως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* βάσιλας, l. βάσιλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὦ θαλῆ retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. τὸ μεγίστης πλούτου ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιεῖ.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἰδῶ, l. εἰδῶ.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδε.

P. 793. 93. post εἰσὶν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestius esse pergas, forte etiam aqua irrigatum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυκηλικὸς & καυκηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *mansisse* omissum, *Ulyssis illius instar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ἔτ' ὁ δράσεις;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ἔτ', ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca; si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμβον, deinde, si post αἰτιᾶσθ incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberes*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, intere γε.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τίσι γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχαΐ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρισε; nam ille non de ἤρισε, sed de ἤρατο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ἑ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ἕ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νεμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδίᾳ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὸ μύτρον ἐστὶ τετὰ πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρον habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μύτρον. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίσσαλε — ἀράμβοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scriberem.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene καὶ' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi γε adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia γε hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πέμπειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πέμπειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξικίᾳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γράφειν.

P. 862. 61. ἐμόγλωσσον. l. ἐμύγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦσα.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ὀπισσοῦ ex *P.* relictum. l. ὀπισθοῦ ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσσα, l. στόμα.

P. 15. 51. ἐπνευασμόων, l. ἐπνευασμόων.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὲν disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, *& inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus & induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένον probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ δέρμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juſtinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὸν δὲ φονῆ iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμόν@, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τιθεγμόν@, l. τιθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπείγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοιις pro συγῇ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μὴ τῷ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τοῦ χεῖρε, l. τὸ χ.

P. 87. ipſo initio, ἐσπάζοντο, l. ἱσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυσίᾳ ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύλα, ſcil. δᾷδα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτ@, quam ſecuturus eram ſcilicet; ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτ@ abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτ@ praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτ@ ἅπαν τὸ ποταμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδ@ ipſe μύγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῆτ@ adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτ@ & γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῖα.

P. 97. 15. ἀστανδρει, l. αὐτανδρει.

P. 100. 88. τοὺς φωλεούς, frater monet leg. τοὺς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίκει τὸ κῆτ@. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντέχει τὸ κῦτ@, quod κῦτ@ teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Ecchо, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακέντι, l. ἐλαλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἐμοὶ ον, l. ἐμοὶ λον.

P. 141. 5. ἐφ' ἁμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαπαιτεῖς, l. προσαπ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ὅτ@ μὴ, l. μα.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγνώμιλω l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γνωμάυς. excidit ν.

Ibid. 7. γνωσὼ. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γνωσὼ illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, πλάσιν, πόθους ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαῖμι.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῦ τύραζ in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μώχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδιξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὀλεθρε adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμῖφας esse genitiv. pro *interdiu*: sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἔρχυ ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *patratum est*, l. *p— esset.* Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὰ, l. Μὰν.

P. 256. 19. adde comma post *φωνῇ.*

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετωνομαστῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομαστῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vs. 5. leg. γυμνοπαιδίαι γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. θηρεύσωμεν, l. τιτρώσκωμεν.

P. 278. 91. διεξελήλυθα μέ, l. junctim διεξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicimide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Fontanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Sutos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apolled.* leg. *Apollon.* & mox ἴαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐσιάσιμος.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λεπιθέτολις, l. λεπιθέπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύτλαν adde: sed ψύτλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὰ τροπαιοθέμεν ψύτλας παρὰ τὸν φόγγ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *populorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & hic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Psilothris, & ἀνακάταξις, itemque ἀτακάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λαλὶς θηγάνη libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμοῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ὠκυῤῥαυτόμῳ festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen politum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὀμήρῳ τῷ ποιητῶν] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto subscr. quia ab ἥσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαιλας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκτ. l. *an* Ἀρκτ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. διεπαιστῆναι l. διεπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν λακεδαίκτιοι sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium λακεδαίκτιον τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τι τῶν λακεδαιμονίων τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυάμενον, l. ἀφρυάμενον, vel ἀφρυαμένον.

P. 401. b. n°. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίτην. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογναφίτην. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vs. 4. ἀκροπίπτομαι, l. ὑποπίπτομαι.

P. 424. 87. Amplecter illud ἐξηρχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠρτηρίαζε respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῶν γυναικῶν, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνε legend. Κρόνε — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίὸν Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομίζωμεν.* cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὴ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, recteque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, Θεατὴς & Θεὸς, cui omittendo Θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσέρωτα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγώμεθα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *αὐδὼς* & *αὐδὴ* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κούφην* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *καφὴν* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εἴνικα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναργῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ὅσις*, illudque pro *ὅτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι.*

P. 514. in *Schol.* ad *φιλίτιρ*, pro quo *φιλίταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλ* & *ἔτιρ* derivemus, quod idem erit ac *φιλίταιρ*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν ἐκάλεσν.* ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀνωμώτους*, l. *ἀνωμότους.*

P. 555. 84. Τράχων, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ὀρκομοτοῦμεν*, l. *ὀρκόμοτ.*

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διημῶν* eſt a *Δίω* *divido.* *διαμῶ* a *Δίω* *tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. *εἰς δόμους μόνους.*

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. *πῦρ*, l. *πῦρ.*

P. 591. 74. *εἴσωμεν*, l. *εἴσομεν.*

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμπάδας λύκυ τ' ἄστρ*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. *ἡ λαμπὰς μου τ' ποδὸς.*

P. 596. 21. Καινδαύλη. Forſan & hic Ταντάλη legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδοι* addere, & poſt *ἐσίας* delere.

P. 601. b. in notâ *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἀχθόμενος ἐπὶ τῷ διατάττ.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ὑπὸ τῷ δ.*

P. 622. 40. *γιγαντὰς.* Frater monet emendandum *γιγαντὸς.* etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐστι συμφορά.* omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα.*

P. 638. 92. *ἀπειπτικὸς*, l. *ἀπειπτικὸς.*

P. 641. 56. *ἐκίτονον.* Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίτονον* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθιζόντωσαν*, l. *καθιζόντωσαν.*

P. 659. 18. *ἄσυ*, l. *ἄστυ.*

Ibid. 24. *ὑφαντιῶντας. Geſn.* in ſua correxerat *ὑφαντιῶντ*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *ἀναχόντες* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑφαντιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντ* ad *λιβανωτῦ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ Θεία Σαλαμὶς, l. Θεὶη, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐμενεῦς*, l. *Εὐμενεῦς.*

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδίζεσθε *recipietis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀνίζεσθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνίζεσθε] vſ. 8. ὄρια, l. ὄριν.

P. 683. 52. ἀπόκρισις ex *P.* male expreſſum, l. ἀπόκρισιν.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro *al.* Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φάλαρις, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. σύεργετικῶς, lege ἐνεργ—

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἐφῶτα, conjiciebam ἐφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἐφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῇ κερδῆς, l. Ἑρμῆ κερδῶ.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ παντάχοῦ προσκυνῶ. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄμνυ] l. Ὄμνυν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρω cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἂν τι γῆς ἔτεμον ἢ πολλὴν, ἢ σῖτον ἀνεκόμισαν.

P. 740. 34. verba ἢ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀμεδαίῳ, emenda Ἀμεδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μυσίων εἶμι — & οὐκ ἂν ἄτων ἀκηκοὼς. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι ἐπῆτο ἀληθῶς ἐ ὅλως ἥρτητο, ἢ ἐκρίμνατο ἐξ ὤτων, ὥστε τι κραμοῦν ἀγχιοῦ τοῖς λόγοις τῶ μοναχοῦ. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ὅτ' ἂν τῶν ἐκκρεμαται τ' ἀγγείων (l. ὤτων) ἢ τ' αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὸν γνάμυλον τριπόμμον. *J.F.Weſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθλιον τόμα. *J.F. Weſtſein* recte conjicit emendandum κακίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὸν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀφολογούμενος; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet, etiam ἀφολογούμενον certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. –8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλυμένον. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.F.Weſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην καιρὸν ἦν ὄντα τ' Δημητρίου ἀνεψιὸν, ὁ πατὴρ, σὺν ὅσαι αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ πρεσβυτέραν λαβεῖν ἀπροθύμως εἶ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τ' Λυδὸν *Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. ἀπαλληροῦν, l. ἀπαλληροῦν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καλαμώδητε, ὃν τρόπον ἀφάκαται πρὸς ἐμοῦ. quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quam Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωδικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J.F. Weſtſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt, & quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὴ refertur ad τίχνη, & αὐτὸ ad totam phraſin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βαυκόσας, l. βαυκόσους.

P. 880. 82. διαμάλλησαι, l. διαμίλλησαι.

P. 885. 39. adſcripſit frater κατεχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πάλαι χθόντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λινεὸν; miror ni Lucianus λεπτὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐκπεπαιδ@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſpliicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀποπάζεσθ@ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ σ' ἐγὼ μάχεσθ@, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείω ποιεῖσθ@ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ἡ ποίησομαι περὶ πλείον@ τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἐψαμίνης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκεψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἑρμῆνας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν ἀσυκοφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco onerata vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτης, l. ὑπηρέτης.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐπρεπείᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea tecto adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtinguue: ἴσχυες· τάφον ὑπαγεις, καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πάθους, *plenam luctus tragoediam*. *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἂν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἀλάμων. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μισόμουσος eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae intando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampiius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο ἢ ὥρμησε. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὐρύθμιον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθεσι, l. ἀντίθετ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſimo*, illud τί ad ὄνος adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὀνίδιστ. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τι τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωματρμίους. Sed *Steph.* de urb. Χαμαιρμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σωφρωνιῶν. anne Σουφρωνίων; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξωμίστου, & ἀλεχόμην.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ἐχ. ὑποχομένων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi munera.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασίῳ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσίον non *malos* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασύω derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut σπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσοῦ legitur pro ἱσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoenſis libri haberem illud ὁ intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχεγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſth.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ θεὸς τὸ φανεῖσι τὸν γνώμῳ. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδιον. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona L. Y C.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. ὦρ', l. ὦῤ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ἄσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσοσίῳ, l. Μασσαγέτῃ.

P. 361. 40. καλαγελᾶν τὰ Γ ἀνοήτων. Igitur καλαγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἀνθρώπων ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſententem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστεῦς. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὁ τοῦ, legit librarius, Δισσ. τοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter σ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχοῖον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πω, l. ἢ που.

P. 430. no. 57. pr. ἐπεπόκει, l. ἐπιπόκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιῷδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιῶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῷ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίεται, ἀπαιρίεται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρᾶς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσωσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιέξατο, l. ἐπεδ—.

P. 637. 15. βυλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόφινα. Pollux vero alique κοφινὰς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinctæ hordeaceam,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐσὶ, l. ἐσ᾽ ω, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſimile emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diæreſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.